

Tikrojo gyvenimo Knyga

Dieviškojo Mokytojo Mokymai

XI Tomas

Pamokos 310–338

12 tomų veikalas „**Libro de la Vida Verdadera**“ („Tikrojo gyvenimo knyga“) yra palikimas visai žmonijai ir yra įregistruotas „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ Meksike, D.F., numeriais 26002, 20111 ir 83848.

Daugiau informacijos apie ispanų kalbos originalų leidimą:
„Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.“
Apartado Postal 888, Meksikas, D.F., - C.P. 06000

Atsakingi už vokiečių kalbos vertimą, vokiečių leidimo pratarmę, paaiškinimus, išnašas, pastabas ir nuorodas apie kūrinį:
Walter Maier ir Traugott Göltenboth.

Būklė: 2017 m. sausio mėn.

Redagavimas (naujoji rašyba ir maketavimas):
„Buchdienst zum Leben“
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
El. paštas: manfredbaese@gmx.de

Remiantis šia versija, „**Tikrojo gyvenimo knyga**“ yra verčiama į daugelį kitų kalbų naudojant „DeepL Translator“.

Tai yra autentiški, originalūs, Gottholdo Göldenbotho išversti ir „Reichl Verlag“ leidyklos išleisti raštai, kuriems taikomos autorių teisės. Jie turi būti išsaugoti savo pirminėje grynumo formoje ir negali būti keičiami. Tai būtų nuodėmė ir užtrauktų dievišką bausmę.

Viešpaties žodžiai Anai Marijai Hosta:

2017 m. kovo 25 d.

Jėzus jai sako: „*Antspaudų epochos*“ ...

... ir sako:

„Pasinaudok tuo. Šiandien aš tave išrinkau priimti mano mokymus ir perduoti juos žmonėms.“

Už šią iniciatyvą atsakinga Anna Maria Hosta, veikdama Viešpaties Jėzaus Kristaus, mūsų Dievo, šių raštų savininko, vardu.

(El. paštas: hoanna64@yahoo.com)

„DeepL“ – atsiuntimo nuoroda: www.DeepL.com/Translator (versija verslui)

„DeepL“ šiuo metu verčia į daugiau nei 100 kalbų ir jį galima atsisiegti į kompiuterį. Vertimui reikalingas interneto ryšys.

Atnaujinta: 2026 m. rugsėjis

Turinys

Turinys

Tikrojo gyvenimo Knyga	1
Turinys	5
Jžanga	7
Įvadas.....	8
Mokymas 310	13
Mokymas 311	22
Mokymas 312	31
Mokymas 313	40
Mokymas 314	49
Mokymas 315	59
Mokymas 316	69
Mokymas 317	78
Mokymas 318	87
Mokymas 319	97
Mokymas 320	108
Mokymas 321	118
Mokymas 322	128
Mokymas 323	136
Mokymas 324	145
Mokymas 325	155
Mokymas 326	166
Mokymas 327	175
Mokymas 328	185
Mokymas 329	197
Mokymas 330	205

Mokymas 331	216
Mokymas 332	223
Mokymas 333	234
Mokymas 334	244
Mokymas 335	253
Mokymas 336	262
Mokymas 337	273
Mokymas 338	282
Turinio nuorodos	291
Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.	300

Jžanga

„Tai yra tas paskelbtas laikas, kuriuo Aš turėjau kreiptis į žmoniją, ir Aš noriu, kad, išpildydami mano pranašystes, šiuo žodžiu, kurį Aš jums daviau, sudarytumėte knygų tomus, ...“ (6, 52)

Paskelbtas laikas reiškia dabartinį laikotarpį, dar vadinamą Trečiuoju laikotarpiu, kuris seka po Pirmojo laikotarpio (Mozė ir pranašai) bei Antrojo laikotarpio (Jėzus ir jo apaštalai).

Trečiasis laikotarpis buvo paruoštas Elijo Dvasios ir jo mokinio Roque Rojas 1866 metais Meksikoje, todėl nuo 1884 m. iki 1950 m. pabaigos, per 66 metų laikotarpį, Dieviškoji Dvasia galėjo bendrauti su žmonija: Kiekvieną sekmadienį paprasti žmonės susirinkdavo paprastose susirinkimų vietose, kad maždaug dvi valandas klausytųsi dieviškosios žinios. Dievas pasinaudojo daugybe pranašų (šiuolaikinių pranašų) kaip savo balso nešėjais (porta vozės), kurie pakylėtoje dvasinėje būsenoje leido išgirsti dieviškojo Žodžio spindulį.

Šie dieviški apreiškimai, žinios ar pamokymai buvo stenografuojami ir protokoluojami per paskutinius dešimt metų iki 1950 m. Po 1950 m. iš šio milžiniško protokolų skaičiaus buvo atrinkti 366 pamokymai ir išleisti didžiuliam 12 tomų veikale „Libro de la Vida Verdadera“ („Tikrojo gyvenimo knyga“).

Po 1975 m. Walteris Maieris, kuris nuo 1943 iki 1950 m. dalyvavo sekmadieniniuose susirinkimuose, ir Traugottas Göltenbothas išvertė I–V tomus į vokiečių kalbą ir išleido juos „Reichl Verlag“ leidykloje. Po Walterio Maierio mirties 2001 m. VI tomą užbaigė Traugottas Göltenbothas, ir jis buvo išleistas 2004 m.

Vėliau VII–XI tomus taip pat išvertė Traugott Göltenboth, o 2014–2015 m. juos išleido leidykla „Buchdienst zum Leben“. XII tomas, kaip numatoma, bus prieinamas 2016 m.

Taigi Dieviškoji Dvasia didžiausio mokslinio ir techninio pažangos laikotarpio, bet taip pat didžiausių karinių konfliktų ir ideologinių nukrypimų metu nepaliko žmonijos vienos.

Savo begalinėje meilėje ir išmintyje Dievas per Meksikos apreiškimus parodė mums išeitį iš ideologinių nukrypimų, suteikė paguodą ir gydomąjį balzamą mūsų išalkusiai sielai bei davė labai praktiškus nurodymus, kaip suderinti savo gyvenimą su Dievo valia.

Tegul šie žodžiai netrukus išsipildo:

**Šlovė Dievui aukštybėse
ir ramybė žemėje
ir žmonėms – malonė.**

Išvadas

Toliau pateikti ištraukos suteiks skaitytojui pirmąjį įspūdį apie šį „“ leidinį. Skaičiai skliaustuose nurodo pamokymų ir eilučių numeraciją.

Gėris yra tiesa ir meilė

Supraskite, kad mano Žodis nėra ir negali būti nauja religija. Šis darbas yra šviesus kelias, kuriame visos ideologijos, tikėjimai ir religijos dvasiškai susivienys, kad pasiektų Pažadėtosios žemės vartus. (310,39)

Visi pažinkite Mane, kad niekas Manęs neneigtų – atpažinkite Mane, kad jūsų samprata apie Dievą būtų pagrįsta tiesa ir žinotumėte, kad ten, kur pasirodo Gėris, ten esu Aš.

Gėris nesimaišo su niekuo. Gėris yra tiesa, meilė, gailėstingumas, supratimas.

Gėris yra aiškiai atpažįstamas ir nepakartojamas. Atpažinkite jį, kad nesuklystumėte. Kiekvienas žmogus gali eiti skirtingu keliu; tačiau jei jie visi susitinka *vienoje* vietoje, kuri yra gėris, galiausiai jie atpažins vieni kitus ir susivienys. Kitaip bus, jei jie atkakliai apgaudinės save, suteikdami gėriui blogio pavidalą ir maskuodami blogį kaip gėrį, kaip tai daro šių laikų žmonės. (329, 45–47)

Kelias atgal į mūsų dvasinę tėvynę

Kiekvienas pasaulis, kiekvienas egzistencijos lygmuo buvo sukurtas tam, kad siela jame tobulėtų ir žengtų žingsnį savo Kūrėjo link, taip vis toliau žengdama tobulėjimo keliu ir turėdama galimybę be dėmės, tyra ir gražiai suformuota pasiekti savo kelionės tikslą „“, dvasinio tobulumo viršūnę, o tai ir yra gyvenimas Dievo karalystėje. Kam atrodo neįmanoma galiausiai gyventi „Dievo glėbyje“? Ach, jūs, vargšai protu besivadovaujantys žmonės, kurie nemokate iš tikrųjų mąstyti! Ar jau pamiršote, kad iš mano įsčių įžengėte į buvimą, tai reiškia, kad jūs jau anksčiau jame egzistavote? Juk nėra nieko keisto, kad viskas, kas kilo iš Gyvenimo Šaltinio, savo laiku sugrįžta pas jį. Kiekviena siela, išėjusi iš Manęs į gyvenimą, buvo nekaltos tyrumo; tačiau vėliau daugelis jų savo kelyje susitepė. Vis dėlto – kadangi viską iš anksto numatiau išmintingai, su meile ir teisingumu, Aš nedelsdamas ėmiausi pasirūpinti visomis būtinomis priemonėmis jų išgelbėjimui ir atsinaujinimui kelyje, kurį turėjo nueiti mano vaikai.

Nors daugelis būtybių ir išniekino tą sielos nekaltumą, ateis diena, kai jos apsisvalys nuo visų savo nuodėmių ir taip atgaus savo pirminį tyrumą. Mano akyse tas apsisvalymas bus labai vertingas, nes siela jį bus pasiekusi per didelius ir nuolatinius savo tikėjimo, meilės, ištikimybės ir kantrybės išbandymus. (313, 21–23)

Noriu, kad kovos pabaigoje, kai visi mano vaikai amžinai susivienys Dvasinėje Tėvynėje, jie *dalytųsi* mano, kaip *Kūrėjo*, begaline laime, kaip padėką už tai, kad kiekvienas iš jūsų dalyvavo dieviškajame kūrinyje, jį kurdamas ar atkurdamas.

Tik tapę dvasinėmis būtybėmis jūs atrasite, kad iš visko, ką Aš sukūriau nuo pat pradžių, niekas nebuvo prarasta, kad viskas prisikelia manyje, viskas atgimsta ir atsinaujina.

Taigi, jei tiek daug būtybių ilgą laiką buvo nuklydusios, jei daugelis, vietoj gyvenimo darbų, atliko griauinančius darbus, jos supras, kad jų nuklydimo laikas buvo tik laikinas ir kad jų darbai, kad ir kokie blogi jie bebūtų buvę, Amžinajame Gyvenime bus atlyginti, o jos pačios taps mano nepertraukiamo kūrybinio darbo bendradarbėmis.

Ką gi reiškia keli šimtmečiai nuodėmės ir tamsos, kuriuos žmonija patyrė Žemėje, jei juos palyginsite su amžinybe, su begaline raidos ir taikos era? Dėl savo laisvos valios jūs nutolote nuo Manęs, bet, vedami sąžinės, sugrįžite pas Mane. (317, 17–20)

Dvasinės šviesos būtybės stovi mūsų pusėje

Jūs einate ne vieni, nes mano padrąsinimas ir mano šviesa yra su kiekvienu iš jūsų. Bet jei jums to atrodytų per mažai, Aš kiekvienam žmogiškajam tvariniui paskyriau dvasinę šviesos būtybę, kad ji saugotų jūsų žingsnius, įspėtų jus apie bet kokią pavojų, tarnautų jums kaip kompanionas jūsų vienvietėje ir kaip ramsčio atrama gyvenimo kelionėje. Tai yra tos būtybės, kurias vadinote savo sargais angelais ar globėjais.

Niekada nebūkite jiems nedėkingi ir nebūkite kurti jų įkvėpimams, nes *jūsų* jėgų nepakaks, kad įveiktumėte visus gyvenimo išbandymus. Jums reikalingi tie, kurie yra pažengę toliau už jus ir kurie kažką žino apie jūsų ateitį, nes Aš jiems tai apreiškiau.

Tų būtybių kova yra labai sunki, kol jūs nepasieksite dvasinio tobulėjimo, nes jūs patys labai mažai prisidedate, kad padėtumėte joms atlikti jų sudėtingą misiją.

Kai jūsų dvasinis tobulėjimas leis pajusti ir suvokti tų jūsų brolių ir seserų buvimą, kurie nematomi, be jokio pasirodymo, dirba jūsų gerovės ir jūsų pažangos labui, tada jūs gailėsitės, kad priverstėte juos taip sunkiai vargti ir kentėti dėl jūsų nuodėmių. Tačiau jei šis supratimas kyla jūsų viduje, tai tik todėl, kad jūsų protas jau apšvito. Tada jiems pabus užuojauta, dėkingumas ir supratimas. Koks didelis laimės jausmas apims jūsų globėjus, kai jie pamatys, kad jų pastangas remia jūs ir kad jų įkvėpimas dera su jūsų pakilimu!

„Dvasiniame slėnyje“ turite tiek daug brolių ir seserų bei tiek daug draugų, kurių nepažįstate.

Rytoj, kai supratimas apie dvasinį gyvenimą išplis po visą Žemę, žmonija

suvoks tų būtybių, esančių šalia jūsų, svarbą, ir žmonės laimins mano apvaizdą. (334, 70–76)

Kova tarp šviesos ir tamsos

Už jūsų žmogiškojo gyvenimo ribų egzistuoja dvasių pasaulis – jūsų broliai ir seserys, žmonės nematomos būtybės, kurios tarpusavyje kovoja, siekdamos jus užkariauti. Šios kovos priežastis glūdi skirtinguose vystymosi etapuose, kuriuose vieni ir kiti šiuo metu yra.

Tuo tarpu Šviesos būtybės, vedamos meilės, harmonijos, taikos ir tobulėjimo idealo, žmonijos kelią apibarsto šviesa, visada įkvepia ją daryti gera ir atskleidžia viską, kas yra žmonių labui, tuo tarpu būtybės, kurios vis dar laikosi žemiškojo materializmo, nesugebėjusios atsikratyti savo savanaudiškumo ir meilės pasauliui arba neribotą laiką puoselėjančios žmogiškus potraukius ir polinkius, žmonių kelią sėja sumaištimi, aptemdydamos protą, akina širdis, pavergia valią, kad pasinaudotų žmonėmis ir paverstų juos savo planų įrankiais, arba kad juos naudotų tarsi jie būtų jų pačių kūnai.

Tuo tarpu Dvasinis Šviesos pasaulis siekia užkariauti žmonių sielas, kad atvertų joms kelią į amžinybę; tuo tarpu tos palaimintos gausybės nenuilstamai stengiasi augti meile, tapti ligonių slaugytojais prie skausmo lovos, taptų patarėjais šalia žmogaus, nešančio didelės atsakomybės našta, jaunimo konsultantais, vaikų globėjais, tų, kurie gyvena pamiršti ir vieniši, draugais, , būtybių legionai, neturintys dvasinės išminties šviesos ir pakylėjančio meilės jausmo, taip pat be perstojo veikia tarp žmonių. Tačiau jų tikslas nėra palengvinti jums kelią į Dvasinę karalystę – ne; šių būtybių ketinimas yra visiškai priešingas, jų siekis yra valdyti pasaulį, ir toliau būti jo šeiminingais, įamžinti save Žemėje, valdyti žmones ir paversti juos savo valios vergais bei įrankiais – trumpai tariant: neleisti atimti to, ką jos visada laikė savu: pasaulio.

Taigi, mokiniai: tarp vienių ir kitų būtybių verda nuožmi kova – kova, kurios jūsų fizinės akys nemato, tačiau kurios atspindžiai kasdien tampa juntami jūsų pasaulyje.

Kad žmogus galėtų apsiginti ir išsilaisvinti nuo blogų įtakų, jam reikia žinių apie jį supančią tiesą, jis turi išmokti melstis Dvasia, taip pat turi žinoti, kokiais sugebėjimais yra apdovanota jo esybė, kad galėtų juos panaudoti kaip ginklus šioje didžiojoje gėrio prieš blogį, šviesos prieš tamsą, dvasinio tobulėjimo prieš materializmą kovoje.

Būtent dvasinis Šviesos pasaulis veikia, kovoja ir viską ruošia, kad vieną dieną pasaulis pasuktų dvasinio tobulėjimo keliu.

Apmąstykite visa tai, ir galėsite įsivaizduoti, kokia įnirtinga yra šios kovos, kurią veda jūsų dvasiniai broliai ir seserys, stengiantys išgelbėti žmones, intensyvumas – kovą, kuri jiems yra tarsi taurė, iš kurios jūs

nuolat verčiate juos gerti nedėkingumo kartėlj, nes apsiribojate tuo, kad iš jų priimate visą gėrį, kurį jie jums suteikia, tačiau niekada nestojate į jų pusę, kad padėtumėte jiems kovoje.

Tik nedaugelis sugeba prie jų prisijungti, tik nedaugelis yra imlūs jų įkvėpimui ir vadovaujasi jų patarimais. Bet kaip stipriai jie žengia per gyvenimą, kaip saugūs jie jaučiasi, kokios palaimos ir įkvėpimai pakylėja jų dvasią!

Dauguma žmonių yra blaškomi tarp šių dviejų įtakų, nesugebėdami pasirinkti vienos iš jų, nesiryždami visiškai atsiduoti materializmui, bet ir nesistengdami nuo jo išlaisvinti bei sudvasinti savo gyvenimą, tai yra, pakelti jį per gėrį, žinias ir dvasinę jėgą. Šie žmonės vis dar kovoja su savimi.

Tie, kurie visiškai pasidavė materializmui, nebekreipdami dėmesio į sąžinės balsą, ir kurie nepaiso visko, kas susiję su jų siela, jau nebekovoja – jie buvo nugalėti kovoje. Jie mano, kad laimėjo, mano, kad yra laisvi, ir nesuvokia, jog yra belaisviai ir kad Šviesos legionams teks nusileisti į tamsą, kad juos išlaisvintų.

Šią Šviesos žinių siunčiu visoms Žemės tautoms, kad žmonės pabustų, kad suvoktų, kas yra priešas, su kuriuo jie turi kovoti, kol jį nugalės, ir *kokius* ginklus, patys to nežinodami, jie nešioja su savimi. (321, 53–63)

Dievo vizija mūsų ateičiai

Aš tikiuosi, kad pasaulis pasieks dvasinį tobulėjimą. Man visiškai nesvarbūs pavadinimai, kuriais skiriasi kiekviena bažnyčia ar sekta, taip pat nesvarbi nei didesnė, nei mažesnė jų apeigų ir išorinių kulto formų prabanga. Tai pasiekia tik žmogiškąsias jusles, bet ne mano Dvasią.

Iš žmonių tikiuosi dvasinio pakilimo, nes jis reiškia gyvenimo pakylėjimą, tobulėjimo idealą, meilę gėriui, atsigrėžimą į tiesą, meilės veiklos vykdymą, harmoniją su savimi, o tai yra harmonija su kitais ir todėl su Dievu. (326, 21–22)

Iš šiandieninių žmonių, neturinčių dvasingumo ir meilės, Aš išauginsiu tas kartas, apie kurias jau tiek daug kartų pranašavau savo Žodžiu. Bet pirmiausia Aš paveiksiu šias tautas, kurios šiandien nesupranta viena kitos, kariauja tarpusavyje ir naikina viena kitą.

Kai mano teismo vykdymas bus praėjęs per visus ir piktžolės bus išrautos su šaknimis, pradės atsirasti nauja žmonija, kurios „kraujyje“ nebebus nesantaikos, neapykantos ar pavydo sėklos, nes jų tėvų „kraujas“ išsivalė skausmo ir atgailos lydykloje.

Aš juos priimsiu ir pasakysiu jiems: „Prašykite, prašykite, ir jums bus duota“, kaip Aš jums sakiau Antrajame laikotarpyje. Tačiau šiandien pridursiu: išmokite prašyti. (333, 54)

Įsivaizduokite žmonijos pažangą, kurios moralė kyla iš dvasinio

tobulėjimo; įsivaizduokite žmoniją be apribojimų ir valstybių sienų, kuri broliškai dalijasi visomis gyvenimo gėrybėmis, kurias Žemė suteikia savo vaikams. Pabandykite įsivaizduoti, kokia būtų žmogaus mokslas, jei jo idealas būtų tarpusavio meilė, jei žmogus per maldą gautų žinias, kurių ieško. Pagalvokite, kaip man bus malonu priimti iš žmonių meilės, tikėjimo, paklusnumo ir nuolankumo auką per jų *gyvenimą*, jiems nereikės griebtis apeigų ir išorinių kulto formų.

Tik tai bus *gyvenimas* žmonėms, nes jame jie įkvėps ramybę, mėgausis laisve ir maitinsis tik tuo, kas yra tiesa. (315, 57–58)

Kai mano balsas dvasiniu būdu pasigirs žmonijoje, žmonės pajus kažką vibruojančio, kas visada buvo juose, nors ir negalėjo laisvai pasireikšti. Tai bus Dvasia, kuri – padrąsinta savo Viešpaties balso – atsistos ir atsakys į mano šauksmą.

Tada Žemėje prasidės naujas amžius, nes jūs nebežiūrėsite į gyvenimą iš apačios, bet žvelgsite į jį, suvoksite ir mėgausitės juo iš savo sielos pakilimo aukštumų. (321, 38–39)

Mokymas 310

Tebūnie su jumis mano ramybė!

1. Ateik pas Mane, paklydusi ir klaidžiojanti žmonija. Pirmiausia ieškok mano Karalystės, o kai jau pateksi į ją, gerk iš neišsenkančio mano Išminties šaltinio. Tačiau nepamiršk, kad mano Karalystė nėra iš šio pasaulio ir kad ją gali užimti tik laikydamasis mano Meilės įstatymų.

2. Mokiniai: Šie 1950-ieji metai atneš lemiamus įvykius visiems žmonėms. Todėl jūsų atsakomybė yra tokia didelė, kai klausotės mano pamokymų.

3. Žmonija yra serganti, akla ir eina į pražūtį. Tėvas ją išgelbės per jus. Iš tiesų, sakau jums, niekas nebus prarastas.

4. Kadangi Aš visus savo vaikus myliu vienodai – kodėl tada pasaulyje yra vargas? Tai klausimas, kurį sau kelia žmonės. Tačiau jūs žinote šių įvykių priežastį.

5. Tai ne pirmas kartas, kai jūsų siela gyvena šiame pasaulyje. Jau seniai Aš leidau jai reinkarnuotis į įvairius žemiškus kūnus, kad ji taip atitaisytų savo klaidas ir taptų verta mano Įstatymo. Nuo pat jų sukūrimo pradžios Aš sielas atsiunčiau į Žemę, kad jos savo nuopelnais įgytų galimybę patekti į mano Karalystę.

6. Žmogaus siela buvo išskirtinis kūrinys. Aš ją apdovanojau laisva valia kaip savo meilės įrodymą.

Visos kitos būtybės yra pavaldžios mano valiai. Tačiau jei žmonės, naudodamiesi savo valios laisve, nuklydo nuo mano meilės kelio, jie turės pasiekti išgelbėjimą būtent tuo pačiu keliu, kurį patys susikūrė savo valios laisve.

7. Visoms sieloms atėjo derliaus metas, todėl jūs matote sumaištį tarp žmonių. Bet tikrai, sakau jums, šiame chaose kiekvienas nuims savo pačios pasėto derlių.

Bet kas nutiks tiems mano vaikams, kurie nuolat pažeidinėjo mano Įstatymą? Iš tiesų: visus, kurie miega ir nenori studijuoti bei laikytis mano mokymų, ištiks išbandymai tarsi viesulas, kuris juos parblokš. Tačiau visiems, kurie laikėsi mano nurodymų, tai bus tarsi padaršinimas už pareigų vykdymą, tarsi gražus atlygis, kurį Dievas jiems dovanoja.

8. Tėvas yra neišsenkanti veikla, Jis amžinai veikia visų savo vaikų labui, ir, sekdami šiuo pavyzdžiu, ir jūs turėtumėte būti nenuilstami vykdydami savo darbą, kad tokiu būdu taptumėte viena su savo Viešpačiu. Supraskite, kad jūsų darbas jums yra tikra palaima, nes jis reiškia vis artėjimą prie savo Dievo. Tai yra jūsų gyvenimo tobulėjimo paslaptis.

9. Žmogus vystėsi, ir vystydamasis jis pasiekė daug vaisių, kad galėtų tarnauti žmonijai. Tačiau šiais laikais savo išdidumu jis ėmė manyti esąs pranašesnis už savo Kūrėją.

10. Jūs klausiate Manęs, ar Aš galiu padėti savo vaikams išbristi iš jų klaidų. Ir Aš jums sakau: taip, tauta. Galimybė, kurią Aš suteikiau sielai jos reinkarnacijų metu žmogiškajame gyvenime, yra mano meilės įrodymas. Nes mano Karalystė gali būti pasiekta tik per gerus meilės ir gailestingumo darbus, kuriuos atlieka mano vaikai, visapusiškai naudodamiesi savo valios laisve ir sekdami savo sąžinės nurodymus.

11. Net jei jaučiatės nereikšmingi ir silpni, turite padėti savo artimiesiems per begalinę jėgą, kurią Aš jums patikėjau kartu su įsakymu. Būtent ta tyra ir nuoširdi malda, kurios Aš jus mokiau, turi suvienyti visą žmoniją mano meilės glėbyje.

12. Melskitės, mokiniai, siųskite savo mintis kaip taikos žinių tiems, kurie šiuo metu savo protu keičia jūsų gyvenimą, kad vaisiai, kuriuos jie gauna, taptų balzamu žmonijos kančioms.

13. Kodėl Viešpats jus vadina „išrinktąja tauta“? Nes jau Pirmuoju Laiku Aš jums patikėjau sudėtingą misiją tarp jūsų artimųjų. Tačiau Aš nesuteikiau jums didesnių dovanų nei jiems, nei iškėliau jus virš kitų tautų, bet padariau jus ištikimuoju Sūnumi, mano Šviesos ir Meilės žinios pasiuntiniu visoms dar klaidingame kelyje esančioms tautoms žemėje.

14. Aš jums suteikiau malonę išgirsti mano Žodį per balso nešėją – žinią, kurią, atėjus laikui, turėsite nunešti į žmonių širdis.

15. Mokiniai, išnaudokite laiką, pažvelkite į žmones, pasinėrusius į materializmą ir besivadovaujančius klaidingais pasaulio balsais. Juose bus kančia, ir tik taip jie pabus savo sąžinės atžvilgiu. Kančia – net jei jos nesuprantate, kol ją išgyvenate – jūsų sielai yra palaima.

16. Pakilkite dvasia pas mane, viršydami kiekvieną kančią, kiekvieną pagundą ar silpnumą, tada suprasite, koks gražus yra kelias, kurį Aš jums siūlau, vykdant mano Įstatymą. Jei pažvelgsite į žmoniją, kuri savo ištvirtime pasiekė ydingumo viršūnę, Tėvas jums sako: siela vis dėlto išsivystė, karų žiaurumas ją pažadino, ir šiandien, kai ji visais keliais ieško taikos, ji stovi kryžkelėje.

17. Štai tavo misija, Izraeli. Kiekvienas iš jūsų savo malda ir pavyzdžiu turės vesti žmoniją. Niekas neturi teisės kalbėti apie savo artimųjų netobulumus. Juk kas iš jūsų yra tobulas? Neteiskite nieko ir būkite geras pavyzdys žmonėms. Tokiu būdu turite gyventi kaip amžinos taikos ir amžinos laimės atspindys. Tada žmonės – pavargę nuo tiek daug kančių – ateis pas jus ir sakys: „Duokite mums savo duonos, duokite mums šio neišsenkančio vandens.“

18. Tautos kovoja dėl taikos, kurios dar nepasiekė. Kai kuriose pasaulio dalyse karai baigėsi, bet kitose žmonės savo žiauriose kovose tebėra apsupti chaoso. Veltui jie trokšta, kad šiame pasaulyje viešpatautų taika, nes jiems trūksta meilės ir gailestingumo.

Žmonės dreba iš baimės prieš naujus ginklus, kuriuos sukūrė žmogaus protas. Padėkite jiems, tauta, perduokite jiems mano meilės žinią, kurią jums patikėjau. Neturėkite pirmenybės tam tikroms rasėms, kalboms ar ideologijoms, matykite juose tik savo brolius ir seseris, kuriems reikia patarimo ir meilės.

19. Melskitės, nes tikrai sakau jums: mano taika pasieks visas žemės tautas, nugalėdama egoizmą ir žmogiškąsias silpnybes.

20. Taip pas jus ateis mano Karalystė, ir tada išradimai, kurie šiandien sukelia naikinimą ir mirtį, bus naudojami tik būtinam atstatymui, kad šis pasaulis taptų tikru rojumi. Aš noriu, kad žmogus pagaliau tobulėtų ir valdytų šią planetą taip, kaip Tėvas valdo visatą: su meile.

21. Žmogus, kuris tvirtai tiki mano Įstatymu ir su didele meile skleidžia mano Mokymą, neturi ko bijoti, nes jis bus Tėvo įrankis ir kartu Dievo dalis.

22. Mokiniai: kaip šviesa išsklaido tamsą, taip jūs su mano dieviškąja žinia galėsite išsklaidyti žmonijos nežinojimą.

23. Mano Žodis, apreikštas šiuo Trečiuoju Laiku, paskatins žmones atrasti tikrąją teisingumo prasmę ir priimti Įstatymus, įkvėptus mano Kūrinio.

24. Šis žmonijai dar nežinomas mokymas galiausiai išplis po visą žemę ir įleis šaknis daugelio tautų širdyse. Dvasinis tobulėjimas pasieks savo pilną išsiskleidimą ateities žmonijoje.

25. Jums buvo suteikta malonė išgirsti mano žinutes per mano žodžio nešėjus, tačiau jūs nebesulauksite mano mokymo suklestėjimo, nes tuomet jau nebepriklausysite šiai žemei. Būtent kitos kartos liudys mano žodžio išsipildymą. Juk jums buvo skirta užduotis būti dvasinio atgimimo pirmtakais.

26. Tačiau dėl to jūsų misija nebus mažiau svarbi nei būsimų kartų – atvirkščiai. Turėkite omenyje, kad nuo jūsų daug kas priklauso, kad tie žmonės pasuktų teisingu keliu, kad jie būtų geri mano darbo aiškintojai ir geri mokiniai.

27. Jūs turite atlikti savo dalį, kuri – kaip Aš jums jau sakiau – yra labai svarbi. Tačiau nesididžiukite tuo. Nes kas dvasiniame darbe tampa išdidus, tas nesuprato, kaip būti vertam mokiniui, nes viena iš esminių sąlygų, kad būtumėte Mano mokiniais, yra nuolankumas.

28. Pažvelkite į savo sąžinės veidrodį, kad pamatytumėte, ar jame neatsispindi kokia nors nesąžiningumo dėmė. Pažvelkite į šį vidinį veidrodį,

prieš pradėdami teisti savo artimųjų darbus. Tada jūsų veiksmai bus grindžiami didesniu tyrumu ir nuoširdumu.

29. Sakau jums tai, nes matau, kad daugelis iš jūsų mėgaujasi smerkiant klaidas, kurias daro jūsų artimieji įvairiose religinėse bendruomenėse, taip pat jų apeigas ir pamaldas. Sakau jums, jums būtų geriau neteisti nei bažnyčių, nei tikėjimo išpažinimų, nes kol kas nesuvokiate jų dvasinio masto.

30. Aš palieku jus kaip kelrodžius, bet ne kaip kurstytojus. Jūsų sėkla turi būti taikos ir vienybės sėkla, bet jokių būdu ne sumaišties ar smurto.

31. Mano Žodžio tikslas – vienybė ir taika, kad, įkvėpti jo, mokėtumėte ištieskti ranką savo artimiesiems ir visada gerbtumėte jų tikėjimą kaip šventą dalyką. Nes jų tikėjimas yra vidinis altorius, kuriame Aš gyvenu. Tada jūs sugebėsite savo artimuose įžvelgti tą tobulėjimą, kurį jie pasiekė savo kovos, pastangų ir nesėkmių dėka.

32. Jei, lygindami būdą, kuriuo jūsų artimieji praktikuoja savo religiją, su jūsų pačių būdu, pastebėsite skirtumų, nesustokite prie išorinių dalykų vertinimo, o įsiskverbkite į esmę, kur glūdi tiesa. Kadangi esate spiritualistai, prisiminkite, kad visada turite vadovautis nuostatais, o ne išorinėmis formomis.

33. Jei taip po truputį suprasite savo artimus, gana greitai pastebėsite, kad kiekvienas žmogus žengia skirtingu keliu, tačiau visi keliai susilieja viename taške – tai kelias į Šviesą, Tiesą ir Gyvenimą.

34. Dabar jūs suprantate, kad nepakanka tik nešti mano Žodžio žinią savo sieloje, nes dar reikia atlikti svarbiausią dalį – pritaikyti mano mokymus praktikoje. Tai yra išbandymas, kurio metu turite parodyti, kiek išmokote iš mano Žodžio.

35. Kai Aš jums simboline kalba pasakiau, kad uždarau jūsų lūpas, tai padariau tam, kad jums paaiškinčiau, jog tuo metu Aš palaiminau jūsų lūpas, kad jūsų siela per jas galėtų išreikšti savo įkvėpimą ir pakartoti mano dieviškus žodžius, o šios lūpos liktų uždarytos, kad nebūtų naudojamos teisti, kritikuoti, meluoti ar šmeižti. Su meile saugokite mano mokymą ir leiskite savo sielai, tarsi daugelį šimtmečių susikaupusiai upei, trykšti paguodos, šviesos, balzamo, išminties ir taikos žodžiais.

36. Nebus būtina, kad dažnai ištartumėte mano vardą – atvirkščiai. Kuo rečiau jį ištarsite ir kuo geriau pritaikysite mano mokymą, tuo didesnę liudijimą apie mane būsite davę.

37. Širdyje palaipsniui pradėkite jausti savo artimuosius kaip tikrus brolius ir seseris, žiūrėkite į žmoniją kaip į vieną šeimą, bet saugokitės to garsiai skelbti. Niekada neskelbkite savo nuopelnų, nes juos vertinti priklauso tik Man. Vienintelis dalykas, kurį turėtumėte skelbti savo

gyvenimu ir žodžiais, yra mano darbas. Nes jis turi būti žinomas visiems jūsų artimiesiems.

38. Dvasininko nuolankumas turi būti tikras, o ne tik tariamas, kad jo pėdsakai žemėje būtų šviesūs.

39. Supraskite, kad mano Žodis nėra ir negali būti nauja religija. Šis darbas yra šviesus kelias, kuriame visos ideologijos, tikėjimai ir religijos dvasiškai susivienys, kad pasiektų Pažadėtosios žemės vartus.

40. Šiuo Žodžiu Aš jums dovanuju ramybę ir meilę, kurios leis jums pamiršti savo skausmus. Aš stiprinu jūsų tikėjimą ir suteikiu jums šviesą, kad eitumėte keliu, vedančiu pas Mane. Ši šviesa jus įkvepia, ragina melstis už tuos, kurie kenčia – esančius čia ar esančius toli. Ji priartina jus prie jūsų nepažįstamų brolių ir seserų, gyvenančių toli nuo jūsų, kurių negalite fiziškai paliesti ar paglostyti.

Mano mokymas moko jus melstis už visus ir jausti tai, kas vyksta jūsų artimųjų širdyse. Aš jums sakiau, kad Aš esu visiškai čia, kad Man niekas nėra toli ar nutolęs nuo Manęs, ir Aš suteikiu jums gebėjimą įsijausti, kad galėtumėte atsigręžti į tuos, kuriems reikia pagalbos, paguodos ar draugijos.

41. Kiek gero galėsite padaryti nuo tos dienos, kai atpažinsite savo dovanas ir išmoksite jas naudoti savo artimųjų labui! Paruošta siela gali įveikti atstumus, nepabūgti pavojų ir įveikti kliūtis, kad pasiektų ten, kur jos laukia.

42. Jei savo sieloje nešate sunkią naštą, nes nesugebate padengti senų skolų, veikite dvasiškai – tada pajusite, kaip sugrįžta prarasta ramybė ir džiaugsmas.

43. Mano Žodis leidžia jums išgyventi praeitį, primindamas jums apie mano apsireiškimus per patriarchus ir pranašus bei mano Žodį, paskelbtą per Jėzų Antrajame Laike. Aš leidžiu jums pajusti mano Tėvo meilę, ir jūsų siela atsigauna, suvokdama, kad ji yra matoma ir saugoma mano gailestingumo.

44. Aš kalbu jums su ta pačia išmintimi, kurią, būdamas Mokytojas, suteikiau savo mokiniams. Tačiau šiandien, kaip Šventoji Dvasia, Aš jums parodau kitą knygos puslapį, kad jį studijuotumėte ir būtumėte apšviesti.

45. Mano valia yra, kad jūs sujungtumėte tris Testamentus, kurie jums buvo duoti per tris laikotarpius, į vieną, ir kad pasirengtumėte atsakyti tiems, kurie klausia jūsų apie šių apreiškimų priežastį.

46. Jūsų protėvių pavyzdys užrašytas neištrinamomis raidėmis: Abraomas, Izaokas ir Jokūbas, palikę savo tautai tikėjimo, meilės ir ištvermės sėklą, įvykdė savo paskirtį ir yra pas Mane. Iš jūsų Aš neprašau jokių aukų, nes tie laikai jau praėjo. Jūsų gyvenimas šiandien ir taip yra

kupinas kančių, ir Aš noriu tik to, kad jūs susidvasintumėte. Tačiau jei Aš jūsų vaikams patikėčiau misiją nešti mano mokymą į kitas šalis, neprieštaraukite. Jei Aš pasinaudotų jumis, kad savo žodžiais ir pavyzdžiais vestumėte žmonių minią, tada neatsisakykite. Tokiu būdu jūs šiais laikais paliksite pėdsaką, o Aš ateinančioms kartoms parodysiu vaisius, kuriuos davė mano Žodis.

47. Jums atėjo kovos laikas. Didžiųjų religinių bendruomenių dvasininkai jungiasi į sąjungas, kad jaustųsi stiprūs ir kovotų prieš mano išrinktuosius. Atėjus laikui, jie norės šį Apreiškimą, kurį Aš patikėjau jums, tiems, kuriuos Aš paprasčiausiai ir tiesiog paruošiau, priskirti savo nuopelnams. Jei Aš įdėjau šią malonę į jus, tai todėl, kad Aš jus pažįstu ir jus apvaliau bei ugdžiau, kad galėčiau pasinaudoti jūsų protiniais sugebėjimais. Tačiau tai, ką Aš jums daviau, priklauso visiems mano vaikams, ir Aš nenoriu, kad tai taptų kovų priežastimi. Jei šis konfliktas vis dėlto prasidės po 1950 metų – laikotarpiu, kai jūs jau nebeturėsite mano apreiškimo šia forma – kaip smarkiai jūs pajusite mano Žodžio trūkumą! Tada Aš jums leisiu tik imti pavyzdį iš mano apaštalų, pasižyminčių dideliu tikėjimu ir stipria valia.

48. Mano Žodis netrukus pasieks kitas tautas ir sulaukys žmones nuo neapykantos ir keršto troškimo. Žiūrėkite – ligoniai dar neatsikelia iš lovų, o vis dar sklinda žinios apie naujus karus. Namai nebuvo atstatyti, tautos nebuvo atkurtos, o kraujo troškimas vis dar tvyro. Jiems turi pasiekti mano taikos ir vienybės žinia.

49. Jūs žinote, kad už jūsų žemyno ribų tautos buvo nuniokotos, o skausmas pasiekė visas širdis. Nėra vaikų, paauglių ar suaugusiųjų, kurie nebūtų išgėrę kančios taurės, ir tarp jų Aš randu tokių, kurie, nepaisant savo kančių, turi jėgų melstis, kad tautos, išsaugančios taiką, nebūtų nuniokotos karo. Ir įvairiose sektose randu pamaldžių sielų, kurios nuoširdžia meile ir užuojauta meldžiasi už tuos, kurie išgyvena tuos didelius išbandymus. Aš priimu jų darbus, gerbiu jų papročius ir priskiriu jiems jų nuopelnus. Budėkite, melskitės, prašykite kaip geri mokiniai, ir Aš suteiksiu jums savo malonę. Aš saugau kiekvieną tvarinį ir laiminu visas tautas.

50. Visi jūs gausite tokį ramybę, kokią nusipelnėte; tačiau Aš jums pažadu geresnius laikus. Po valymo, kuris turi įvykti žemėje, pasirodys mano pasiųsti žmonės – dorybingos sielos, turinčios didžiules misijas, kad sukurtų paklusnią žmonijos šeimą. Praeis dar keturios kartos po jūsų, kol mano mokymas išplis po visą pasaulį ir duos gražių vaisių.

51. Ne visi mano vaikai šiais laikais supras mano atėjimą Dvasioje, nei sužinos, kad Aš ruošiu žmoniją, kad ji sugrįžtų pas Mane. Noriu, kad jūs

sugrįžtumėte tokie, kokie iš Manęs išėjote – ty, tyri – kad galėtumėte įžengti į Dangaus karalystę.

52. Kiekviena siela savyje nešioja jėgą, kuri ją saugo persekiojimų ir pagundų metu, ir šviesą, kuri ją veda – tai sąžinė. Jei Aš žmogui suteikiau valios laisvę, tai tam, kad jis turėtų savo valią ir dėl to jaustųsi savo gyvenimo, savo poelgių šeiminingu bei man panašus. Aš įrodžiau jam savo meilę, suteikdamas jam aukštą paskirtį ir apgaubdamas jį malonumais, net jei šis vaikas nesilaikė įstatymų, kuriuos jam daviau.

53. Mano šauksmas šiais laikais buvo skirtas visiems, tačiau tik nedaugelis seka paskui Mane. Nesijauskite toli nuo Manęs dėl to, kad šiandien gyvenate šiame pasaulyje. Aš noriu, kad jūs Mane atpažintumėte jau savo gyvenimo pasaulyje, kad jūsų širdis būtų imli kiekvienam dieviškam apreiškimui, kad jūs Mane mylėtumėte ir kad būtumėte nuoširdžiai su Manimi susivieniję. Kadangi jūs – nors ir ribota forma – turite mano prigimtį, galite Mane suprasti ir atlikti didelius darbus.

54. Kelias, kurį Aš nubrėžiau sielai, veda ją į pakilimą, nors jame ji dažnai susiduria su usnimis ir erškėčiais.

55. Jei ieškosite šventų ar teisų žmonių, kurie jus vestų, jų nerastumėte. Jei norite siekti aukščiausio tobulumo, ieškokite Manęs Begalybėje, susivienykite su Manimi, ir Aš jums patarsiu bei įkvėpsiu.

56. Jūs pasauliui nepasakojote to, ką išgirdote iš Manęs. Tačiau šis materialistinis ir šaltas pasaulis laukia iš Manęs ženklų, užuominos ar žodžio, kad galėtų sugrįžti pas savo Viešpatį ir pradėti naują gyvenimą.

Mokslininkai stebi ir klausia savęs, kokia yra tiek daug reiškinų kosmose priežastis. Teologai nori įsiskverbti į mano paslaptis, o kiekviena mano buvimui jautri siela klausia savęs, ar pasaulis įžengė į naują amžių, ir Aš turiu atsakymą tiems, kurie trokšta žinių, kurie ištroškę, kuriems Aš prie šaltinio duosiu atsigerti vandens, kuris numalšins jų troškulį.

57. Dabar esate pasirengę, jūsų dovanos yra ilgalaikės. Jei branginote malonę, kurią turite, nepraraskite jos. Jei turite nuopelnų, dauginkite juos. Nes nė viena auka nebus bevaisė, nė viena pastanga nebus veltui, nes kiekvienas darbas lieka užrašytas, ir nėra rankos, kuri galėtų ištrinti ar pakeisti jūsų knygą.

58. Jūs, nešantys savyje Izraelio sielą, žinokite, kad esmė, kurią išlieja mano Žodis, yra ta pati, kurią Aš jums daviau Pirmuoju ir Antruoju laikotarpiu. Šiandien Aš jums parodau Gyvenimo knygos puslapius jos trečiojoje dalyje, ir, kaip ir ankstesnės dalys, ji talpina mano begalinę išmintį.

59. Aš esu ta knyga, kurioje užrašytas gyvenimas ir kurioje glūdi visa išmintis. Ateikite, pasibelskite į mano duris, ir Aš jums nedelsdamas atidarysiu. Tačiau noriu jūsų širdyse pamatyti tikrą troškimą šviesos.

Jei pajustumėte, kad jūsų suvokimas pasiekė supratimo ribą ir negali jos peržengti, nesijaudinkite. Nes tada jūsų dvasia, kuriai egzistuoja platesni horizontai, pakils virš materijos ribotumo, kol pasieks tą Šviesą, kurią ji troško pamatyti.

60. Kiekvieną kartą, kai žmogus, trokšdamas praplėsti savo žinias, viską patikėdavo savo intelekto jėgai, jis susidurdavo su žmogaus protui neįveikiamomis kliūtimis. Arba jis neria į paslapčių kupinas bedugnes, nesugebėdamas patenkinti savo smalsumo ar noro atrasti daugiau šviesos savo mokslui.

61. Iki šiol mokslininkams trūko dvasingumo, todėl jų žinios visada buvo ribotos, nes jie nesugebėjo ieškoti tikrosios kilmės, pirminio šaltinio ir principo visko, ką jie tyrinėja.

62. Iš tiesų, sakau jums, po šio materialistinės, egoistinės ir pražūtingos mokslo amžiaus ateis laikas, kai mokslininkai sugebės įsiskverbti į gamtos paslaptis – dvasiškai pasirengę maldos dėka, apsirengę nuolankumu ir pagarba, įkvėpti kilnių, aukštų, žmogiškų idėjų ir ketinimų.

63. Didžiais žingsniais žmonija artėja prie šio žmogaus mokslo sukurto pasaulio, šio klaidingo ir paviršutiniško pasaulio pabaigos, ir būtent žmogus savo pačios rankomis sunaikins tą kūrinį, kurį sukūrė jo išdidumas ir godumas.

Po to įsivyras tyla, apmąstymai ir per juos – atsinaujinimas, kilnūs ketinimai ir idealai. Prieš žmonės atsivers nauja era, ir į ją įžengs skausmu išgryninta ir patirtimi išbandyta žmonija. Žmonės sukurs naują pasaulį, bet tai bus pasaulis, kurį veda dvasinė siela, kurį apšviečia Dvasia ir kuris eina mano Įstatymo keliu.

64. Aš noriu, kad šis pasaulis suprastų, jog materialistinis mokslas niekada nebuvo ir nebus jūsų egzistencijos tikslas, nes su juo jūs netgi negalėjote pasiekti laimės žemėje.

65. Turite žinoti, kad, palikdami šią planetą, norėdami patekti į aukštesnį gyvenimo pasaulį, to nepasieksite, jei paliksite mokslinį ir materialistinį pasaulį, o tik tada, jei tai bus pasaulis, sudvasintas meile ir dorybe.

66. Materializuotos sielos kitose pasauliuose yra aklios, nes jos apleido savo gebėjimą suprasti dvasinį pasaulį ir taip sutrukdė sau tapti pakankamai jautrioms, kad galėtų suvokti tai, kas subtilu, tyra, aukšta ir šviesu.

67. Niekas nedrįskite neigti, kad savo esybe turite dvasinių užduočių. Tik Aš ir jūsų dvasia žinome sandorą, sudarytą tarp Tėvo ir jo vaikų. Tačiau tikėkite ir žinokite, kad už viską, ką Aš jums perdaviau, turėsite atsiskaityti prieš Mane, kad turėsite atsiskaityti už visas dovanas ir užduotis, kurias Aš jums patikėjau, kai kaip dvasinės būtybės sugrįšite į amžinąją karalystę.

68. Kadangi pasiekėte momentą, kai jau galite suprasti, priimti ir suvokti dvasinį gyvenimą, Aš jums atsiunčiau savo Žodį, kuris yra pamoka sielai, kuris yra saugus kelias, kupinas šviesos, kad juo eidami tvirtais ir užtikrintais žingsniais ateitumėte pas Mane, kantrybe ir meile atlygintumėte, atsikratytumėte nešvarumų apsiausto, kurį ilgą laiką nešiojote, ir vis daugiau įgytumėte šviesos, kad, atėjus tai palaimintajai valandai, kai turėsite pasitraukti iš šio išbandymų ir kovos pasaulio, galėtumėte oriai įžengti į „slėnį“, kuris jūsų laukia, kad padovanotų jums šviesos derlių ir taikos vaisių.

69. Visi jūs turite mano Šviesą savyje, kiekviena siela turi šią malonę; tačiau, nors kai kuriems ši Šviesa vis stiprėjo, augo, veržėsi į išorę „“, kad pasireikštų, kitiems ji lieka tik slaptoje, paslėptoje, nesąmoningoje būsenoje. Tačiau iš tiesų sakau jums: kad ir kiek žmogus būtų dvasiškai atsilikęs, jis visada sugebės atskirti gėrį nuo blogio, todėl jūs visi esate atsakingi prieš Mane už savo darbus.

70. Turiu jums pasakyti, kad jūsų atsakomybė auga proporcingai jūsų pažinimo gilinimuisi, nes tada jūs vis labiau tapsite jautrūs sąžinės nurodymams.

71. Ar suprantate, kaip labai jums žemėje reikia mokymo, kuris leistų jums lengviau suprasti leistinu, teisingu ir paprastu būdu?

72. Štai tau, tauta, mano Žodis, pažadėtasis Žodis, žinia, kurią Aš jau paskelbiau Antrajame Laike – ta, kurios esmė bus Tiesos Dvasia, dieviškoji Šviesa, kuri ateis, kad paaiškintų kiekvieną paslaptį, kurios žmonių protas nesugebėjo perprasti.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 311

1. Mylimieji mokiniai: jūs paruošėte šventovę, kad priimtumėte Mane, ir štai Aš esu čia, esantis Dvasioje ir Tiesoje.

Kiekvienas iš jūsų man parodo savo šventovę. Tačiau Mokytojui patinka ta, kurią jūs sukuriate savo vienybe, savo dvasine harmonija. Tam Aš jus mokiau meilės, kad per ją Dvasioje pasiektumėte dvasinės vienybės erą. Iš tiesų, sakau jums, tik tada galėsite man parodyti tikrąją šventovę, kurioje skamba dieviškasis koncertas.

2. Šiandien Aš statau šią šventovę savo Žodžiu, savo Įstatymo įkvėpimais savo vaikų sielose. Bet jūs vis dar esate mano mokiniai, nuolat į mano akivaizdą ateina vaikai-mokiniai. Vienus Aš mokiau ilgus metus, kitiems pradedu duoti pirmąsias pamokas Trečiajame Laike.

3. Mano žodis per šį pasirodymą netrukus baigsis. Tačiau kas bus tie, kurie turės perduoti žmonėms pamoką po Manęs? Kas bus tie, kurie perduos mokymą, kurį talpina Didžioji Gyvenimo Knyga?: Mano mokiniai, kuriuos Aš jau seniai ruošiau, kad jie galėtų užimti mano vietą. Tačiau ne tam, kad jie tik stengtųsi pakartoti mano žodžius. Nes tada jūs tik atkartotumėte balso nešėjo žodžius. Tačiau aš jums palieku ne žmogiškąjį žodį, o mano žinios prasmę.

4. Jūs girdėjote mano Žodį per mano balso nešėjus. Jame pastebėjote netobulumų, kuriuos vieni priskyrė balso nešėjo kūnui, o kiti – man. Nenoriu kaltinti savo vaikų, per kuriuos save apreiškiu, bet vis dėlto sakau jums: šioje apreiškoje aš jūsų neapgavau, to niekada nedariau. Aš jums perteikiau savo apreiškimus ir Šventosios Dvasios įkvėpimą pasitelkdamas žmogiškąjį protą, ir kartu su mano tobulu mokymu pasireiškė žmogiškieji netobulumai. Mokytojas jums sako: šis mano apreiškimo etapas praeis, ir tada jūs, apšviesti mano Šventosios Dvasios šviesa, sugebėsite aiškiai atskirti, kur atsiskleidžia mano esmė, o kas yra žmogiškasis nepakankamumas.

Kaip daro žemdirbiai žemėje, kurie, nuėmę kviečių derlių, moka atskirti pelus, taip ir jūs turite atskirti mano mokymo kviečius nuo pelų ir saugoti juos savo širdžių klėtyje. Tačiau pelai, kurie yra žodžių nešėjų netobulumas, turi būti pamiršti, o mano mokymų prasmė amžinai išliks jūsų sielose.

5. Kad šiuo metu, šia forma apsireikščiau, Aš paskelbiau kvietimą didelėms žmonių minios. Iš jų Aš išsirinkau vyrus ir moteris įvairaus amžiaus, padėties ir rasės. Šie išrinktieji, kurių dalis esate jūs, yra sielos, kurias Aš pažįstu. Nes nėra nė vienos sielos, kuri Man būtų svetima. Jūs visi esate mano vaikai.

6. Aš sekiau kiekvieno iš jūsų tobulėjimo kelią, nes Aš iš anksto nubrėžiau jūsų likimą. Ir kai Aš paskelbiau kvietimą jums, kad dalyvaustumėte šiose apreiškimo ceremonijose, Aš atrinkau savo išrinktuosius. Aš juos apdovanojau dovanomis ir sugebėjimais, o jų užduotį remia Šviesos dvasios, mano taikos pasiuntiniai – Žodžiu persmelktos sielos, kurios žingsnis po žingsnio vedė jus į spiritualizmo kelią ir padėjo jums atrasti savyje dovanas bei gabumus bei pažadinti savo sielas Anapusui, amžinybei.

7. Per savo dieviškus mokymus ir per išbandymus, kuriuos išmintingai paskirstau per visą jūsų gyvenimą, Aš vis labiau atskleidžiau jūsų sielą, užgrūdino ją kovai ir atskleidžiau tai, kas anksčiau jai buvo paslaptis, neperprantama mįslė. Jūs džiaugėtės mano darbu, o per mano pamokas palaiptams mokotės aiškinti Pirmojo ir Antrojo laikotarpio mokymus, kurių teologai nesugebėjo suvokti.

8. Išbandymai, su kuriais susiduriate savo gyvenimo kelyje, jus slegia. Tačiau tuoj pat prisimenate, kad mano Dieviškoji Dvasia yra jūsų viduje – kaip žvaigždė, kaip švyturys, ir visada kreipiatės į tą šviesą, kad ji jus išgelbėtų.

9. Daugelis išrinktųjų, kuriuos apipyliau malonės dovanomis, buvo abejingi savo užduočiai mano darbe. Pasaulio idealai, pagundos ir nepakankamas pasiruošimas atskyrė juos nuo Manęs. Tačiau kiek daug tų, kurie liko ištikimi mano mokymams, matau apgaubtus mano malone, nors jie nepriklausė išrinktiesiems, nei per balsą nebuvo gavę antspaudo ir dovanų. Nes Aš jiems daviau savo dovanas iš Dvasios į Dvasią, ir juose glūdi malonė, kuri visose jūsų sielose slypi nuo laikų pradžios.

10. Palaiminti ištikimieji, palaiminti tie, kurie išlieka tvirti iki savo išbandymų pabaigos. Tebūnie palaiminti tie, kurie neiššvaistė jėgos, kurią jiems suteikia mano mokymas, nes ateinančiais kartais laikotarpio metais jie ištvers gyvenimo vingius kupini jėgos ir šviesos.

11. Būkite ištikimi, mokiniai, nes mano darbas jūsų niekada nenuvils; Mokytojas išpildys savo pažadą ir nė akimirkai nebus toli nuo jūsų kovų su žmonija.

12. Mano mokymas, kuriuo maitinasi jūsų siela, nori jus paversti Mokytojais, ištikimais Šventosios Dvasios apaštalais.

13. Šiais apreiškimais noriu jums atnešti ne tik pasaulio taiką ir palengvinti jūsų kančias, malšindamas fizinį skausmą. Šiuo pranešimu duodu jums didžiuosius mokymus, kurie kalba jums apie jūsų sielos tobulėjimą. Nes jeigu Aš būčiau norėjęs jums atnešti tik pasaulio gėrybes – tikrai, sakau jums, tam būtų pakakę pavesti mokslininkams, kuriuos

apšviečiu intuicija ir kuriems būčiau atskleidęs gamtos paslaptis, kad jie iš jos paimtų gydomąjį balzamą, kuris išgydytų jus nuo fizinių kančių.

14. Mano darbas nori jums parodyti platesnius horizontus, esančius už jūsų planetos ribų, su ta begaline pasaulių gausybe, kuri jus supa – horizontus, kurie neturi pabaigos, kurie jums rodo kelią į amžinybę, kuri jums priklauso.

15. Aš kreipiuosi į jūsų sielą, kad ji, vedama mano Šviesos, mano Įstatymo, glūdinčio Dvasioje, siektų tobulumo. Paverskite šį Įstatymą laiptine, keliu, kad pasiektumėte Mane. Nes būtent jūsų atvykimo aš su ilgesiu laikiu, kad jūs, o mylimieji vaikai, galėtumėte džiaugtis mano Karalyste, suprasti mano Meilę, o aš savo ruožtu galėčiau priimti jūsų Meilę, kuri turi būti tobula, kad jūsų dvasinė siela galėtų džiaugtis mano Kūrinio visuotine šlove.

16. Pasiekite šią Karalystę, mokiniai, o Aš jums padėsiu. Juk kiek daug priešų, kiek daug pagundų pasipriešins jūsų žingsniams, ir kiek daug bedugnių turėsite išvengti!

17. Jūs esate Izraelio tauta, kuri, trokšdama pasiekti Pažadėtąją žemę, keliauja per dykumą. Jūsų vadovu jau nebėra Mozė – tai jūsų Tėvas, kuris eina šios tautos priekyje, kuris jus drąsina ir pakelia. Nors Aš vedu jus per savo išrinktuosius, supraskite, kad virš jų yra Visuotinis Vadovas, kuris yra Dievas, kuris yra jūsų Tėvas, kuris kalba jums ir sako: „Eikite toliau, nugalėkite savo priešus, nepasiduokite išbandymuose, kad nežūtumėte kelyje.“ Pirmyn! Nebūkite neištikimi savo likimui, nes nežinote, ar būtent tą akimirką horizonte jau nematote Pažadėtosios žemės.

18. Savo išrinktiesiems patikėjau didžiules dovanas. Viena iš jų – gydymo dovana – gydomasis balzamas, kad šia dovana galėtumėte atlikti vieną iš gražiausių užduočių tarp žmonių, nes jūsų planeta yra ašarų slėnis, kur visada yra skausmo. Turėdami šį sugebėjimą, jūs, „“, turite prieš save platų lauką, kad pagal mano valią teiktumėte paguodą. Šį balzamą Aš įdėjau į jūsų esybę, į švelniausias jūsų širdies stygas, ir jūs juo pasistiprinote, prieš jo stebuklus nusilenkėte, jūsų širdis suminkštėjo dėl žmonių skausmo, ir jūs visadaėjote gailestingumo keliu. Ir toliau dalinkite šį gydomąjį balzamą, kuris nėra jūsų *rankose*, nes jis perduodamas užuojautos, paguodos ir supratimo žvilgsniais, perduodamas geromis mintimis ir virsta gydomais patarimais, šviesos žodžiais.

19. Gydymo dovana neturi ribų. Niekada nepamirškite, kad esate ja persmelkti; ir jei skausmas taptų jūsų auka, nes esate išbandomi, jei negalėsite jo pašalinti šiuo balzamu, nepamirškite mano mokymų, pamirškite savo kančias ir galvokite apie kitus, kurių kančia yra didesnė. Tada patirsite stebuklą savyje ir savo artimuose.

20. Aš leidau, kad mano Dvasinis pasaulis tuo pačiu laikotarpiu, kaip ir mano apreiškimas šiais laikais, pasireikštų pas jus per dovanų nešėjus, kad jie priimtų šias mano gydančiu balzamu persmelktas būtybes ir kad jos būtų tarp jūsų kaip meilės ir gailestingumo meistrai. Kai kurie iš jūsų sugebėjo įvertinti jų kantrybę ir nuolankumą, kiti juos pavertė pažeminimų, priekabiavimo ir materializavimo objektu.

Tačiau šios Šviesos būtybės man nepateikė savo skundų ir priekaištų. Tai supratingos sielos, kurios – norėdamos ištraukti jus iš jūsų dvasinės varganos – atėjo žemyn, matydamos jūsų skurdą ir vargą, ir tuo pačiu dažnai paaukojo savo pačių dvasingumą – siekdamos išgelbėti jus iš tamsos ir atvesti į Šviesą. Bet šis laikotarpis netrukus baigsis.

21. Mano Dvasinis pasaulis, „darbininkų“ ir žmonių minios užtarėjai, man pasakys: „Viešpatie, neteisk mūsų brolių ir seserų už įžeidimus, kuriuos jie mums padarė.“ Tačiau jei jie taip užtaria jus ir jums atleidžia – ką tada nepadarys Tėvas, kai Jis suteiks jums savo atleidimą?

Jie patys įžengė į skurdžiausius namus, sekdami jūsų paliktomis vargų ir skausmo pėdsakais. Jie skubėjo į bet kurią vietą, atsiliepdami į mano darbininkų ir ligonių šauksmą, nebijodami susitepti, rūpindamiesi tik žaizda, kad ją išgydytų, tik sielvartu, kad paliktų paguodą, tik liga, kad ją paverstų sveikata.

Tėvas jums sako: pavyzdį, kurį jums parodė mano Dvasinis pasaulis, turite įsidėmėti savo sieloje. Nepamirškite jo. Noriu, kad būtumėte tokie, kokie jie yra, kad, kai šie apsireiškimai baigsis, neštumėte šį gydomąjį balzamą visiems savo artimiesiems, nesiskirdami pagal socialines klases, rases ir pasaulėžiūras – kad įžengtumėte tiek į karališkus rūmus, tiek į vargiausias trobeles ar nešvariausias vietas, nebijodami užsikrėsti, sulaukti kritikos ar pašaipos.

22. Visada eikite pas tuos, kurie kenčia, ir palikite savo kelio pėdsakais geriausius savo meilės vaisius. Jei elgsitės taip, būsite pasivydę mano Dvasinio pasaulio pavyzdžiu, kuris yra mano ištikimas mokinys ir jūsų Mokytojas. Ir kaip jie nesiekia jokio atlygio ir, net suteikę jums didžiausius gerus darbus, visada tai darė mano vardu, taip ir jūs, pagal mano valią, turite eiti pasaulio keliais, sėdami paguodą, sveikatą ir meilę, net jei už visa tai, kaip ir mano Dvasinis pasaulis bei jūsų Mokytojas toje Antrojoje eroje, sulauksite tik įžeidimų, vargų ir nedėkingumo. Jūs neturėtumėte tikėtis jokio atlygio šiame pasaulyje. Tačiau jei jau norite gauti atlygį, tegul tai bus pasitenkinimas ir džiaugsmas, kad priverstėte verksmą žmogų nusišypsoti, kad „mirusįjį“ prikelėte mano tiesai ir kad paguodėte nuliūdusįjį.

23. Savo Įstatyme Aš jums perdaviau amžinąją taiką, ir noriu, kad kiekvienas iš jūsų būtų tarsi taikos balandis, kad jūsų sparnai niekada

nesusiliety, kad savo maldomis mokėtumėte persikelti į visas vietas, tiek fiziškai, tiek mintimis, ir ten, kur vyrauja karas ir nesantaika, kur pasireiškia neteisybė, jūs turėtumėte būti kaip taikos angelai, kaip globėjai ir Šventosios Dvasios pasiuntiniai.

24. Supraskite, kad ši žmonija Man niekada nepateikė taikos vaisių. Nuo pat savo ištakų ji gyveno karuose, be perstojo kovojo, siekdama beprasmiškų tikslų, kad galėtų gyventi ištvirkščiai ir puoselėti neapykantą bei kerštą. Tai yra vaisius, kurį žmonės Man siūlo, ir net šiandien šios kovos dar nesibaigė. Žmonija ruošiasi pradėti didžiausią savo kovą, ji ruošia galingiausius ginklus – savo proto ginklus.

25. Žmonės artėja prie savo pačių sunaikinimo. Virš jų veikia Anapustinės būtybės. Vienos iš jų yra mano meilės ir pasiuntiniai, įkvepiantys žmones taikai, teisingumui ir vienybei. Kitos įkvepia juos tik neapykantai, karams ir atskleidžia mokslininkams naikinimo priemones, kurių žmogaus protas pats nebūtų pajėgus atrasti.

Jau seniai Aš per savo apaštalą Joną pranešiau žmonėms apie šiuos įvykius, kad jie budėtų ir melstųsi. Tačiau jie tik miegojo, ir todėl atsirado taikos priešai, kurie kovoja žmonijos širdyse, siekdami ją nuvesti į pražūtį. Todėl Aš darau jus savo meilės pasiuntiniais, kad būtumėte vieningi su taikos legionais ir kad gėris nugalėtų – kad prisidėtumėte prie Jono pranašystės išsipildymo.

26. Kai ateis tas kovų laikas, apie kurį Aš jums pranešiau, kai turėsite keliauti per provincijas, šalis ir jūras, neleiskite, kad karų triukšmas jus išgąsdintų, ir neleiskite, kad mirties akivaizdoje prarastumėte drąsą, bet išskleiskite savo taikos idealo sparnus, kad ši malda apsaugotų žmones. Turite pasinaudoti visomis savo dvasios dovanomis, kad pasėtumėte mano meilės sėklą.

27. Mano apreiškimas šiuo metu leido jums suvokti, kokia reikšmė slypi kovoje ir išbandymuose, kurie jūsų laukia: ar jūsų meilė nugalės žmonių širdžių kietumą? Ar jūsų taika nugalės karų žiaurumą? Iš tiesų, sakau jums: mano taika turi nugalėti. Bet aš jos nepriversiu jėga, ji ateis per įtikinamą jėgą, kurią skleidžia mano mokymai. Kai ji įsiskverbs į labiausiai blogio apakinto vaiko širdį, ta širdis pagaliau suras ramybę.

28. Mokytojas jums sako: ateis skausmas, didesnis už visas žmonių kančias ir nuodėmes. Šis skausmas bus jų atgailos taurė. Prieš jį jie nuleis galvas, o kai tada gaus mano atleidimą ir mano balzamą, jie prisipažins esą mano tarnai.

29. Aš jums, o mano vaikai, daviau Žodžio dovaną, nes Aš esu „Amžinasis Žodis“. Aš esu Dieviškasis Žodis, kuris niekada nesibaigia. Aš esu dieviškasis koncertas, ir Aš jums perdaviau jo dalį. Šis Žodis, kurį Aš

įdėjau į jūsų sielą, prabils, o jūsų lūpos, kurios šiandien yra pernelyg nepatyrusios, kad išreikštų įkvėpimus ir įžvalgas, kurias Aš jums suteikiu, taps iškalbingos, taps noriais ir ištikimais dieviškojo koncerto perteikėjais. Tai bus dovana, kuri jus nustebins, dėl kurios jūs pateksite į ekstazę, ir dėl kurios žmonės džiaugsis mano buvimu ir jį pajus. Jūs jau pradėjote atskleisti šią dovaną. Nes Aš jums dar kartą sakau: jūsų lūpos kalbės iš to pertekliaus, kuris glūdi jūsų širdyje ir sieloje.

30. Saugokite ir mylėkite tai, kas gimsta iš jūsų širdies, ir kai jūs tai perduosite kitiems, tai turės esmę ir gyvybę. Jei, priešingai, kalbėsite nesakydami tiesos, tai bus kaip negyva sėkla, kuri jūsų artimųjų širdyse neaugs.

31. Mokiniai: Didžios yra pamokos, kurias Aš jums suteikiau. Tačiau šio apreiškimo pabaiga jau labai arti, ir jūs neturite pamiršti, kad tik pasibaigus šiam laikotarpiui mano Žodis jūsų susirinkimuose pražys per bendravimą iš Dvasios į Dvasią. Tik tada jūsų lūpos perduos didžiulius mano Karalystės apreiškimus, ir jūs su mano meilės žinia įsiskverbsite į visas širdis. Tada žmonės sakys: „Kaip gi šis žmogus gali perskaityti mano širdyje tai, kas joje buvo paslėpta?“ Tačiau prisiminkite, kad ne jūs tai darysite – tai būsiu Aš, kuris kalbės per jus.

Dėl šių dovanų neturėtumėte jaustis esą valdovai, neturėtumėte išsiskirti tarp žmonių, nes jūsų kūnas neturėtų rodyti jokio to dvasinio didingumo. Turėtumėte būti tokie patys kaip ir visi kiti, neturėtumėte nešioti jokių ženklų, kurie jus išskirtų. Išoriškai atrodysite kaip visi kiti, bet tinkamais momentais mano išminties lobis išsilis į jūsų sielą.

32. Šventosios Dvasios malonės dėka turite regėjimo dovaną, kuri neapsiriboja tik dvasiniame pasaulyje matomais pranešimais iš anapus. Regėjimas yra platesnė dovana, tai intuicija, nuojauta, pranašystė; tai taip pat pranešimai, kuriuos gaunate savo sapnuose. Regėjimas – tai dvasinis žvilgsnis, galintis matyti praeitį, dabartį ir net ateitį, kiek tai yra mano valia. Kaip dažnai regėtojas, pamatęs viziją, nežinos, ką jis matė. Tačiau tie, kurie išgirs jo liudijimą, vis tiek supras tą žinią.

33. Šiuo metu regėtojai dar yra pasirengimo etape. Tačiau tikrai, sakau jums: jūs visi esate regėtojai. Vieni išsivystė vienaip, kiti – kitaip, bet jūs visi turite dvasinį žvilgsnį, esantį latentinėje būsenoje. Tuos, kurie savo maldoje mato tai, kas yra mano valia, simbolių vaizdų pavidalu, Aš toliau ruošiu. Nes po 1950 m. misija, kurią jiems patikėsiu, bus labai didelė, o jų atsakomybė tada bus didesnė.

Todėl sakau jums: ruoškitės, nes kai šis Žodis nebeskambės per balso nešėjus, žmonių minios – tiek tikintieji, tiek netikintieji – pajus didelę netektį. Jūsų liudijimas, jūsų raginimas pabusti ir pasinerti į vidinį

susimąstymą tuomet turės būti tarsi deglas vidury nakties. Jūs turite būti tarsi herolai, pažadinantys tautas, kurios dar miega. Pasiruoškite, tauta, kad po 1950 m. savo sielose galėtumėte priimti žinias, kurios nusileis iš mano Meilės.

34. Aš jums kalbėjau apie Dvasios dovanas, ir kai jūs manęs nebegirdėsite šia forma, jūs vis labiau atrasite jose visą šlovę, kuri glūdi jūsų pačių esybėje. Jūs vėl mane išgirsite ir, nustebę dėl tiek daug meilės, tiek daug malonės, kuria aš jus apdovanojau, pravirksite ašaromis. Tačiau, pasibaigus 1950-iesiems metams, jūs nebegalėsite pasinaudoti savo protiniais sugebėjimais, kad susisiektumėte su dvasiniu pasauliu.

Dvasinės šviesos būtybės ir toliau pasirodys per dovanų turėtojus ir tuos, kurie jų neturėjo, tačiau jų apsireiškimas bus juntamas per įkvėpimą. Taip pat jos ir toliau dalys jums savo gydomąjį balzamą bei darys stebuklus, o jų žodis tarp jūsų bus neišsenkamas.

35. Tačiau jei, praėjus šiek tiek laiko po šių apreiškimų, pradėsite girdėti gaudų, kad Mokytojas ar Dvasinis pasaulis sugrįžo, kad pasireikštų per žmogiškąjį protą, galite tai paneigti, nes mano Žodis yra vienas, o mano Įstatymas niekada nesikeičia.

36. Gyvenk budriai, o tauta, kad sugebėtum atskirti tikrųjų pranašų balsą ir apaštalių liudijimą nuo apgaulės! Jūs turite gyventi budriai, kad nepatektumėte į melo pinkles ir būtumėte stiprieji šių kovos laikų bei tų, kurie dar ateis. Nes grupė mano mokinių, kurie liks ištikimi mano mokymams, nesusitaps, nei bus kareiviai, paliekantys savo dvasinio tyrumo vėliavą. Tiesa bus juose, ir Aš apsireikšiu kitoms tautoms, kalbėsiu joms ir sakysiu: „Tai yra mano darbas, tai yra mano mokiniai“, o geriausias ženklas, kurį Aš duosiu pasauliui, kad parodytumėte, kurie yra mano pasiuntiniai, bus tas, kad didžiųjų išbandymų metu netikrieji žlugs, o ištikimieji išliks tvirti. Netikrieji, susidūrę su skausmu, keiks, o ištikimieji mane laimins. Netikrieji nususuks nuo mano Įstatymo, tačiau ištikimieji visada jo laikysis.

37. Noriu, kad jūs visi būtumėte mano ištikimi liudytojai ir mano mylimi mokiniai, ir tam Aš jus ruošiu. Bet prieš baigdamas šios dienos pamoką, pasakysiu jums kažką, kas neturėtų jūsų nustebinti: savo mokymuose kalbėjau apie pašauktuosius ir išrinktuosius. Ar manote, kad Tėvas, kuris yra tobulas kaip Aš, gali turėti mėgstamų ar teikti pirmenybę kuriems nors iš savo vaikų? Ar išsivysčiusi siela galėtų sutikti, kad jos Tėvas vienus vaikus apdovanotų, o kitus paliktų be paveldėjimo?

38. Kai pradėsite vykdyti savo misiją ir pasieksite tautas, tolimiausias gentis, netgi atogrąžų miškus, sutiksime žmonių ir turėsite jiems paaiškinti,

kad visi esate broliai, turėsite liudyti jiems apie mano dvasinį mokymą. Tada nustebsite dėl meilės įrodymų, kuriuos Aš jums suteiksiu.

39. Ten, tarp tų žmonių, atkirstų nuo civilizacijos, bet taip pat labai toli nutolusių nuo žmogiškosios ydos, jūs atrasite didžiąsias sielas, kurios papildys Izraelio tautos gretas.

40. Sergantieji jūsų kelyje gaus gydomąjį balzamą ir pasveiks; nuliūdusieji verkšlens paskutinį kartą, bet jų ašaros bus džiaugsmo ašaros. Atsižvelgdamos į tuos įrodymus, kuriuos turėsite pateikti, žmonių minios laimins Viešpatį ir jo mokinius, jūs būsite šlovinami, kaip tai įvyko tą dieną, kai jūsų Mokytojas įžengė į Jeruzalę. Tačiau net ir tarp tų, kurie jus šlovinis, bus vyrų ir moterų, turinčių tas pačias Dvasios dovanas, kurias turite jūs. Vienų pranašavimo dovana jus nustebins; kitiems mano gydomasis balzamas bus neišsenkamas; dar kitiems mano Žodis tryks kaip kristalinis vanduo. Taip tarp savo brolių ir seserų, tarsi neišsenkanti sėja, pamatysite, kaip pasireiškia Šventosios Dvasios dovanos.

41. Tada suprasite, kad nesate vieninteliai, kad esate tik Dievo balso nešėjai, įgalioti pažadinti žmoniją ir pasakyti jai, kad žmogus savo sieloje turi neišsenkantį gebėjimų lobį, ir kad Aš, kaip jų Viešpats ir Tėvas, šias dovanas jiems perdaviau. Jūs atrasite, kad „ „ prieš Dievo meilės teisingumą visi esate lygūs, kad visi esate apdovanoti ta pačia malone Dvasioje ir tiesoje. Tik tada žmonės bandys atskleisti savo egzistencijos paslaptį savyje, įsiskverbs į savo vidų ir pažins savo pačių sielą. Po to jie pakels savo veidus į Begalybę ir klausinės apie viską, ko nesugeba suvokti.

42. Visą, ko galite juos mokyti, turite jiems perteikti, o dėl to, ko negalite jiems paaiškinti, nes tai priklauso jūsų Tėvui, turite pasiruošti, kad Aš tai jiems apreikščiau per jus. Bet pirmiausia turite suvokti savo misiją.

Nors Aš jus vadinu „Izraelio tauta“, ateis diena, kai visi – išskleisdami savo dovanas – bus lygūs prieš Mane, savo Viešpatį, ir galiausiai sudarys vieną tautą, kuri bus Dievo tauta.

43. Kai baigsis mano pamokslas, jūsų siela iš Anapus, kur ji pasisotina mano buvimu, kartu su dvasinėmis taikos gausybėmis siųs savo meilės jausmus, taikos ir gailestingumo mintis šiai žmonijai, kuri nesugebėjo visiškai pasiekti šviesos savo sielai. Tačiau ko galite prašyti Tėvo, nors Jis jums nuo pat pradžių jau viską davė? Būtent jūsų dvasia leidžia jūsų sielai pasimėgauti vaisiumi, į kurį ji įgijo teisę.

44. Kiekvieną kartą, kai nueisite savo kovos kelius, juose jau bus paruošta viskas, ko jums prireiks. Jums tereikia užsitarnauti nuopelnų, kurie padarys jus vertus mano meilės.

45. Kodėl Aš taip kalbu jums, mano vaikai? Nes Aš jus myliu, nes Aš nesidžiaugiu jūsų kančiomis. Tėvas nori visada matyti jūsų veiduose dvasinę taikos šypseną.

46. Aš jus laiminu ir dar kartą sakau: būkite verti mano visuotinės taikos pasiuntiniai!

Tegul mano taika bus su jumis!

Mokymas 312

1. Mokytojas vėl yra tarp jūsų, vykdydamas savo pažadą. Jis nori patikėti jums dar vieną knygos lapą, kurį Jis paliks kaip meilės dovaną savo tautai – dar vieną lapą, mylimieji mokiniai, kurį skaitys, studijuos ir supras ateities kartos.

2. Kas, išskyrus Mane, galėjo jums apreikšti, kad gyvenate Trečiajame Laike? Kas, išskyrus Mane, galėjo jums pasakyti, kad esate Izraelio tauta? Jūs tai žinote ir tuo tikite, nes Aš jus to mokiau. Dvasia jūs esate tie patys, ir Aš noriu jus suvienyti į vieną šeimą.

3. Būtent Aš sukūriau jūsų šeimą, ir į vieną namą Aš išskirstiau sielas iš įvairių giminių. Vienoje ir toje pačioje šeimoje yra sielos iš Levio, Simeono, Rubeno, Judo giminių – įvairių giminių nariai, ir jei juose viešpatauja taika ir jie myli vieni kitus, tiesa ir Dvasioje pradėjo išryškėti Tėvo troškimas: visų žmonių suvienijimas.

4. Izraelio namai ir šeimos: kai tik pajusite, kad jūsų tarpe tampa juntamas gundymas, ieškokite vienvės, šaukitės Manęs ir sakykite Man: „Mokytojau, ateik ir suteik mums savo jėgą, duok mums savo kardą ir neleisk, kad aš, kaip Tėvas, nepažinčiau savo vaikų; neleisk, kad aš, kaip vyras, nepažinčiau savo sutuoktinės, arba kad aš, kaip sutuoktinė, nepažinčiau savo vyro.“ Aš išgirsiu jūsų maldą, apginsiu jus ir padėsiu jums, nes tokia yra mano valia.

5. Šiandien Aš ateinu pas savuosius ir skambinu garsiu varpu, kuris kviečia jus susirinkti šiuo Trečiuoju Laiku. Vėl žmonija dvasiškai pamatys suvienytas gentis, sudarančias Izraelio tautą.

6. Jau Pirmajame laikmetyje Aš jums suteikiau daug gėrio. To laikmečio tautos ar šalys neturėjo didesnių išminčių už Saliamoną, šviesesnių žinianešių už mano pranašus, gražesnių ir skaistesnių moterų už Izraelio moteris, nei tobulesnių vyrų už mano tautos vyrus. Aš jų tarpe sukūriau išminties, įkvėpimo ir grožio dovaną. Aš padariau taip, kad Šventosios Dvasios dovanos sužydėtų, ir jūs tuomet žinojote, kad esate Dievo išrinktoji tauta – žinojote, kad jūsų Viešpats buvo su jumis ir jus glostė – žinojote, kad Aš buvau jūsų galingas didvyris. Ir vis dėlto jūs pripratote prie mano dovanų, prie mano glostymo ir prie mano buvimo. Todėl Tėvo teisingumas užgriuvo jus.

7. „Dvasiniai Izraelio giminės“ yra labai gausios. Iš kiekvienos iš jų Aš išrinksiu dvylika tūkstančių ir pažymėsiu juos ant kaktos. Tačiau „Izraelio tauta“ neapsiriboja 144 000. Išrinktoji tauta yra neišmatuojamai didelė.

8. Antrajame laikotarpyje Mokytojas jus mokė, kad daugelis priklauso pašauktiesiems, o nedaugelis – išrinktiesiems; tačiau visa „Izraelio tauta“

yra pašaukta, ir Aš tarp jų pažymėsiu 144 000. Visiems Aš įdėsiu ramybę, dvasingumą ir dvasios bendravimo pradžią.

9. Artėja laikas, kai žmonės pradės teikti daugiau reikšmės sielai ir nusivils materialistine mokslu, kuris juos įstums į skausmą, nusivylimą ir letargiją. Bet tada ateis Izraelio tauta, pažadins miegančiuosius, pakels pargriuvusiuosius ir prikels „mirusiuosius“, kaip tai padarė Jėzaus balsas, kuris Lozoriui tarė: „Kelkis ir vaikščiok.“

Kai žmonės taps dvasiniai, kai jų protas ir jausmai pakils, jie sužinos tai, ko niekada nesužinojo per mokslą. Tada jie pakils harmonijoje, brolystėje, kilniomis mintimis, kad gyventų karalystėje, kurią Aš įkvėpiau žmonėms.

10. Jūsų Tėvo namuose yra daug „būstų“, kurie yra begalinis laiptų, vedančių į tobulumą, skaičius. Iš ten „Dvasinis pasaulis“ nusileidžia, kad pasiektų tarp jūsų. Jūs daug kartų klausėte Manęs iš dvasios į dvasią apie to begalinio skaičiaus žvaigždžių ir tų planetų, kurios šviečia virš jūsų pasaulio, egzistavimo priežastį ir sakėte Man: „Mokytojau, ar tie pasauliai tušti?“ Tačiau Aš jums sakau: dar neatėjo laikas, kai Aš jums tai visiškai atskleisiu. Tik tada, kai žmogus pasieks dvasingumą, jam bus suteikti didieji apreiškimai, ir jis galės bendrauti iš dvasios į dvasią su tomis mylimomis mano Dieviškumo būtybėmis, ir tada vyks minčių mainai tarp visų brolių.

11. Tačiau jau šiandien turite sužinoti: visi pasauliai yra apgyvendinti mano tvariniais, niekas nėra tuščias, visi jie yra palaimintos sferos ir sodai, kuriuos prižiūri Marija, dieviškojo švelnumo įsikūnijimas.

12. Šventoji Dvasia per jūsų lūpas vėl perteiks aukštus mokymus, kurie jums ir žmonijai yra nežinomi. Kada, mylima tauta? Tada, kai jumoje viešpataus dvasingumas ir atsidavimas jūsų misijai.

13. Aš matau, kad duona, kuria žmogus maitina savo dvasią, nėra mano stalo duona. Viskas laikui bėgant buvo sutepta, viskas yra sutepta ir paliko žmogaus širdį bei ranką nešvarią. Tačiau Aš atėjau pas jus, tauta, ir apsireiškiau per nuodėmingus kūnus, tokius kaip jūsų, kad perduočiau jums Žodį, kurio esmė yra nesugadinta ir tyra. Tačiau nevertinkite mano Žodžio ir mano apreiškimų paviršutiniškai, nes juose yra daug žmogiškųjų netobulumų. Ieškokite mano apreiškimų prasmės, ir pamatysite savo Mokytojo mylinčią veidą, išgirsite jo balso toną, kurį jūsų siela dar prisimena.

14. Mano Antrojo Laiko apaštalai, kuriuos turite imti pavyzdžiu, nuoširdžiai prašė, kad Šventoji Dvasia nusileistų ant jų dvasios, ir kalbėjo jos įkvėpti. Taip pat ir tu turi pasiruošti, tauta. Nes Dvasia, Šventosios Dvasios įkvėpta, gali kalbėti per kūną.

15. Taigi saugokitės – saugokitės, kad jūsų protas nesusiteptų. Išlaikykite savo širdį tyrą, kad galėtumėte priimti tą malonės rasą, kurią Aš

jums siunčiu – tą kristalinį vandenį, kuris turi būti saugomas jūsų pačių esybės šaltinyje, kad galėtumėte numalšinti pasaulio troškulį.

16. Nebijokite žmonių nuosprendžio, mylima tauta, bijokite Dievo teismo, jeigu savo nuodėmėmis jį nusipelnytumėte.

17. Niekada nesigėdykite susirinkti tokiose kukliose vietose kaip ši, kur klausotės mano žodžio.

18. Jei kas nors paklaustų, ar šios susirinkimo vietos yra jūsų šventyklos, turite visiškai teisingai atsakyti, kad taip nėra, kad šiuo metu savo šventyklą statote savo sieloje.

19. Vieni stebėsis jūsų apreiškimu, o kiti iš jūsų žodžių juoksis.

20. Nesijauskite įžeisti dėl savo artimųjų pašaipų, nes žinote, kad tas, kuris taip elgiasi, dėl savo nežinojimo negali suvokti tiesos. Kompensaciją už tai rasite tarp tų, kurie ateina pas jus, norėdami jus pažinti, ir tada nustebsta dėl vidinės ramybės, kuri spinduliuoja iš kiekvieno mano tikrojo mokinio.

21. O jūs niekada neturėtumėte tyčiotis iš tų, kurie savo religiniame fanatizme yra stabmeldžiai. Nes nors jie ir ieško Manęs *materialiosiose* formose, vis dėlto jose jie garbina Mane. Jums nereikia atkreipti savo artimų dėmesio į jų klaidas, kad jos būtų ištaisytos. Priešingai, taip jūs tik sukeltumėte jų pyktį ir dar labiau sustiprintumėte jų fanatizmą. Pakaks mano mokymą įgyvendinti praktikoje su jam reikalingu dvasingumu, kad jūsų artimųjų klaidos būtų išaiškintos tiesos šviesoje.

22. Turėsite parodyti daug kantrybės, didelį gailėstingumą ir tikrą meilę, jei norite, kad žmonija greitai suvoktų mano Žodžio dvasinį turinį ir išmoktų jam rodyti tikrą pagarbą, taip pat kiekviename žmogiškame kūrinyje atpažintų dvasinį ir žemišką brolių Dieve.

23. Kas jums pasakė, kad esate tik dvasiniai broliai ir seserys? Žinoma, dabar jūs laužysite galvas, norėdami suprasti, kad ta pati kilmė, kurią turite dvasiškai, yra ir jūsų fizinė kilmė, nes viskas kilo iš Manęs. Be to, primenu jums, kad žemėje visa žmonija kilo iš vieno Tėvo ir vienos Motinos.

24. Kodėl gi tada jūs nemylite ir nepripažįstate vieni kitų kaip brolių ir seserų, nors jūsų dvasiniai ryšiai yra amžini, o žmogiškieji – tokie gilūs? Iš tiesų, sakau jums, taip yra dėl dvasinių žinių trūkumo tarp žmonių – nepaisant jų religijų.

25. Tą dieną, kai žmonės, įkvėpti Šviesos, sklindančios iš Dvasios ir apšviečiančios žmogaus protą bei širdį, per savistabą atras savo esybės branduolį, tarp žmonių pradės dygti taika. Taip pat sakau jums, kad – kai žmogus kartą pabus dvasinėje šviesoje – nebus nieko ir niekas, kas galėtų jį sustabdyti jo kelyje kaip nenuilstamo tiesos ieškotojo. Jis niekada daugiau nepraras savo dvasinės laisvės, kurią įgijo po daugybės skausmų ir ašarų.

26. Man nereikės skelbti savęs visame pasaulyje per balso nešėjus, kad tautos pabustų ir žmonės išsilaisvintų iš tamsos. Tie, kurie mano, kad turiu stiprinti savo Žodį, kol jį išgirs visas pasaulis, klysta. Juk tai reikštų, kad žmogaus protas yra vienintelė priemonė, kuria Aš disponuoju, kad mano žinios pasiektų žmonių sielas. Tačiau dabar Aš jums įrodau tos senosios pranašystės tiesą, kurioje jums buvo apreiškta, kad ateis laikas, kai Dieviškoji Dvasia bus išlieta ant visos „kūno“ ir kiekvienos dvasios.

27. Iš tiesų, sakau jums, tas pranašo paskelbtas laikas yra būtent tas, kuriame jūs gyvenate – šis dabar prasidedantis amžius, kurį jūs žinote kaip Trečiąjį laikotarpį.

28. Šios tautos nuopelnas bus tas, kad ji neš šią dieviškąją žinią iš širdies į širdį ir iš provincijos į provinciją, kad tie, kurie pabudo šios naujos aušros šviesoje, savo širdyse priimtų mano Žodžio sėklą, vos tik žemė taps derlinga mano malonės rasa.

29. Toje Antrojoje Epochoje Aš pasirodžiau tik *vienai* tautai, ir tik trejus metus skyriau tam, kad pasauliui perteikčiau savo Žodį.

30. Aš atnešiau jums sėklą ir pamokiau savo mokinius, kaip jie turi ją sėti. Kai jie išmoko iš Manęs, Aš patikėjau jiems plačius laukus, kad jie juos dirbtų.

Tų sėjėjų nuopelnas yra tas, kad jie nespaudė savo Mokytojo, kad Jis pasiliktų su jais ilgiau, nei buvo parašyta, nei reikė prieštaraivimų, sakydami, kad dar yra daug tautų ir nacijų, kurios turi susipažinti su šia sėkla. Jie žinojo, kad iš savo Mokytojo paveldėjo tiesą ir kad jos jiems pakako, kad nugalėtų tamsą, atvertų pasaulį ir užtikrintų, jog ta dieviškoji sėkla išliktų visose žmonių kartose.

31. Pašalinkite iš savo proto kiekvieną klaidingą įsivaizdavimą, kurį kartais susikuriate, ir apsiribokite tik tuo, ką Aš jums apreiškiau nuo pirmųjų mano apreiškimo dienų, nes žinote, kad kiekvienas mano žodis yra įstatymas ir kad kiekvienas įstatymas turi būti laikomasi.

32. Mylima tauta: jūsų širdys kupinos pasitenkinimo, kai galvojate, kad esate mano mokiniai šiuo Trečiuoju laikmečiu. Tačiau Aš jums sakau, kad niekada neturite leisti, jog jus apakintų tuštybė. Nes jei pasiduotumėte šiai silpnybei, nebeklausytumėte net savo sąžinės, kai ji jums primins jūsų nuodėmes. Kas nepradeda valyti ir tobulinti savo žmogiškojo gyvenimo, tas negali tikėtis dvasinio tobulėjimo, nes jo žingsniai bus klaidinantys, o jo darbai neturės tiesos sėklos.

33. Taigi turėkite omenyje, kad savo pamokose Aš kartais nuo dvasinio mokymo pereinu prie patarimų, kad jūs savo žmogiškajame gyvenime elgtumėtės teisingai. Tada Aš kreipiuosi į žmogaus širdį, raginu ją atsinaujinti, padedu jam suvokti žalą, kurią ydos daro kūnui, ir blogį, kurį

jos daro sielai. Aš jums sakiau, kad žmogus, leidžiantis ydai save valdyti, pamiršo, jog dvasios negalima nugalėti – kad jis pamiršo, jog tikroji jėga yra nugalėti blogi dorybe.

34. Tas žmogus, kurį nugalėjo kūnas, pažemino save, pažeidė savo savigarbą, nuo aukšto žmogaus statuso nusmuko iki vargano būvio, kuris yra per bailus, kad galėtų kovoti.

35. Vietoj to, kad į savo namus atneštų šviesą, duoną ir vyną, tas vyras atneša šešėlį, kančią ir mirtį, apsunkina *savo*, savo žmonos ir vaikų kryžių bei stabdo visų aplinkinių dvasinio tobulėjimo kelią.

36. Aš kreipiausi į moters, motinos ir žmonos širdį, kuri nesugebėjo išsaugoti širdies tyrumo, nei suteikti gyvenimo draugui ir vaikams švelnumo ir supratimo šilumos.

37. Kaip vyrai ir moterys galėtų pakelti savo sielos gyvenimą, jei iš anksto neištaisytų sunkių klaidų, esančių jų *žmogiškajame* gyvenime?

38. Mano darbas reikalauja, kad jo mokiniai savo gyvenimu, veikdami nuoširdžiai ir teisingai, mokėtų apie jį liudyti.

39. Vienus ir kitus klausiu: ar turite vaikų? Tuomet pasigailėkite jų. Jei bent akimirkai galėtumėte pažvelgti į jų sielas, jaustumėtės neverti vadintis jų tėvais. Neteikite jiems blogų pavyzdžių, saugokitės rėkti vaikų akivaizdoje.

40. Žinau, kad šiais laikais kaip niekada anksčiau kyla problemų santuokoje – problemų, kurioms susijusieji randa tik *vieną* išeitį: išsiskyrimą, skyrybas.

41. Jei žmogus turėtų reikiamų dvasinių žinių, jis nepadarytų tokių sunkių klaidų, nes maldoje ir dvasiniame susitelkime rastų įkvėpimo išspręsti sudėtingiausias painiavas ir įveikti sunkiausius išbandymus.

42. Mano Šviesa pasiekia visas širdis, net ir nuliūdusias bei prislėgtas, kad suteiktų joms naują gyvenimo drąsą.

43. Mano jėga suteikiama silpniesiems, kad jie greitai atsitiesytų – su geležine valia savo tamsų ir tuščią egzistenciją paversti spindinčiu gyvenimu per žinias, dorybę ir dvasingumą.

44. Mokiniai, noriu, kad jūs visi pamokytumėte savo pavyzdžiu, kad neapsimetinėtumėte, kad neskelbtumėte tiesos ir nedarytumėte priešingai, kad vaisius, kurį nuimsite, būtų skanus, o ne kartus.

45. Tauta, todėl nepamiršk, kad pirmiausia turi būti vertas savo gyvenimo žemėje, kad vėliau galėtum rasti išpildymą mano darbe.

46. Prieš toliau skundžiantis dėl savo kančių pasaulyje, sustokite ir keletą akimirkų pamąstykite, kad atrastumėte savo vargų priežastį.

47. Aš pritariu, kad ieškotumėte, kol surasite savo skausmo priežastį, kad galėtumėte taikyti vaistą. Juk jūsų reikalas – neleisti skausmui

įsiskverbti į jūsų namus. Aš užtikrinu jus, kad ne tik surasite visko, kas jums sukelia kančią, priežastį, bet kartu bus atskleistas ir būdas, kaip išgydyti jūsų kančias. Mano gailestingumas nusileis ant tų, kurie sugebėjo melstis ir medituoti, ir šis gailestingumas jūsų sieloje bei kūne bus tarsi balzamas.

48. Aš jums įrodysiu, kad pažadėtasis Guodėjas atėjo pas jus, kad nusausintų jūsų ašaras ir jūsų skausmą paverstų ramybe.

49. Ateikite pas Mane visi, kurie širdyje nešiojate paslėptą kančią. Jūs slapta nešiojate savyje skausmą, kurį jums sukėlė išdavystė, ir jūsų kartėlis yra labai didelis, nes jus giliai įskaudino labai mylimas žmogus.

50. Nusiraminkite savyje, kad malda jus apšviestų ir galėtumėte suvokti, ar kartais ne jūs patys buvote priežastis, dėl kurios jus išdavė. Tada malda sustiprins jus mintimi, kad turite atleisti tiems, kurie išdavė jūsų meilę, tikėjimą ir pasitikėjimą.

51. Iš tiesų, sakau jums: tą pačią akimirką, kai atleisite tam, kuris jus įžeidė, jūs visiškai pajusite mano ramybę; nes tą akimirką jūsų dvasia susivienys su mano dvasia, ir Aš išskleisiu savo apsiaustą, kad jums atleistų ir jus abu apgaubčiau savo meile.

52. Aš jus stiprinu kovos laikotarpiui. Todėl niekada nemanykite, kad jūsų šiandienos kančios yra bevaisės. Ko tu nori, tauta? Tau vis dar reikia, kad būtent skausmas duotų tau pamokas.

53. Šis jūsų sielai skirtas išbandymų ir pamokų laikas praeis, bet jis kiekviename iš mano mokinių paliks tikėjimo, patirties, išminties ir stiprybės sėklą. Po to ateis kovos laikai, kai jūs būsite persekiojami, šmeižiami ir išjuokiami – net ir tų, kurie vadina save jūsų draugais. Tačiau su nuostaba pastebėsite, kad susidūrę su išdavyste nesusilpnėsite, kad tada jau niekas nebegalės jūsų nuvilti, nes būsite išmokę atleisti ir būti supratingi bei atlaidūs savo artimiesiems.

54. Aš laiminsiu savo mokinius, kai tik jie atleis, ir laiminsiu tuos iš jūsų, kuriems buvo atleista.

55. Jūs nesate vieni pasaulyje; jūsų aplinkoje skraido begalinis skaičius būtybių, kurios padeda jums ir įkvepia jus kiekviename jūsų gyvenimo žingsnyje.

56. Kad galėtumėte priimti šį dvasinį poveikį ir šią šviesą, būtina melstis, kad visada turėtumėte teisę į aukštųjų būtybių pagalbą.

57. Būkite jautrūs dvasiniams poveikiams, ir nebeliks priežasties klupinėti kelyje.

58. Jūsų akyse atsiveria siauras kelias, ir būtina budėti bei melstis, kad neperžengtumėte jo ribų. Šiame kelyje Aš visada noriu jus sutikti, nes tie, kurie šiuo keliu ateina pas Mane, yra tikrai laisvi nuo ydų ir melo.

59. Ar norite džiaugtis nematomais apsilankymais ir dvasinių šviesos būtybių įtaka? Ar taip pat norite išsilaisvinti nuo tų, kurie jaučiasi kaip namuose savo materializmo ir klaidų šešėlyje? Tuomet sakau jums, kad paslaptis glūdi tame, kad reikia gyventi ramų, paprastą gyvenimą, gyventi su meile, savo namuose puoselėti dorybės sėklą.

60. Mano palaiminimas nusileidžia ant visų. Tačiau kol vieni moka jį priimti ir pasinaudoti jo gėrybėmis, kiti jį atstumia ir taip atima iš savęs visą malonę, kurią jis talpina.

61. Tos dvasinės gausybės, apie kurias Aš kalbėjau, taip pat yra dalis mano palaiminimų, kuriuos Aš jums siunčiu. Mano pasiuntiniai ir tarnai, vos gavę dievišką įkvėpimą, skuba padėti savo broliams ir seserims, gyvenantiems Žemėje – šioje planetoje, kurią žmonės pavertė ašarų slėniu.

62. Tik mano Mokymas galės jus suartinti su Dvasiniu pasauliu ir priartinti vienus prie kitų, kaip dera visiems Viešpaties vaikams, kurie – turėdami dvasią – negali būti atskirti vieni nuo kitų, nei leisti, kad materija sudarytų barjerą tarp tų, kurie gyvena Žemėje, ir tų, kurie yra Dvasiniame pasaulyje.

63. Leiskite, kad mano Žodis ir toliau veiktų jūsų širdis, kol jis tikrai padarys jus jautresius svetimam skausmui.

64. Jūs niekada negalėsite visiškai įvykdyti savo dvasinės misijos, kol jūsų širdies stygos netaps jautresios.

65. Neleiskite, kad kas nors sustabdytų jūsų pasiruošimą, prisiminkite, kad kiekvieną praeinančią sekundę skamba skausmo šauksmai, kuriuos išleidžia ši žmonija, jūsų sesuo.

66. Kai pirmą kartą atėjote į mano Žodžio skelbimą, jūs man pateikėte savo kančių naštą, savo skundus ir išliejote daug ašarų, nes manėte, kad niekas Žemėje taip nesikankina kaip jūs. To priežastis buvo ta, kad jūsų širdis gyveno tik sau, o jūsų akys buvo užmerktos prieš bet kokią kitų nelaimę ar kančią. Buvo būtina, kad išgirstumėte mano Žodį, kuris yra amžinasis tiesos ir šviesos šaltinis, kad tamsus raištis, dengęs jūsų akis, nukristų ir leistų jums pamatyti tikrovę. Tačiau tiesa yra ta, kad jūsų kančios, nors ir didelės, atrodė mažos, kai pradėjote žiūrėti į kitas žemės tautas, kurias nusiaubė karas, kilęs dėl žmonių priešiško, galios troškimo ir keršto troškimo. Tada jūs gėdingai nuleidote galvas ir man pasakėte: „Viešpatie, atleisk man.“ Šiandien suprantu, kad kai skausmas mano širdyje tapo nepakeliamas, aš pradėjau piktžodžiauti, nors turėjau Tau padėkoti, nes mano kančios buvo nepalyginamai mažesnės nei kitų žmonių. Bet būtent mano nežinojimas leido man elgtis neteisingai Tavęs atžvilgiu. Šiandien suprantu savo klaidą, prašau Tavo atleidimo už visas savo įžeidimus ir nuoširdžiai prašau, kad viską, ko prašiau sau, dabar

suteiktum tiems, kurie neša nepalyginamai sunkesnę naštą nei ta, kurią nešiau aš.“

67. Kaip skiriasi jūsų šiandieninis maldos būdas, palyginti su tuo, kurį naudodavote prieš išgirdami šį Žodį! Kodėl? Nes pasikeitė jūsų jausmų pobūdis ir dieviškųjų mokymų aiškinimas.

68. Dabar Aš jums sakau, mokiniai, kad jūs neturite sustoti ir neturite įtikinti savęs, jog norint rodyti tikrą gailestingumą, pakanka jausti užuojautą, kaip jūs darėte iki šiol. Ne, tauta, nes daug ką reikia išvalyti, padaryti jautresnį. Dar yra daug egoizmo, su kuriuo reikia kovoti tarsi su piktžolėmis. Dar yra daug šaltumo, kurį reikia paversti sielos šiluma, kad jūsų sieloje pagaliau užgimtų meilės jausmas, kuris yra šaltinis, iš kurio kyla „ – užuojauta, gailestingumas ir visi kilnūs bei aukšti jausmai.

69. Tada jūs galėsite imtis darbų ir užduočių, kurių šiandien nesijautumėte pajėgūs atlikti, nes jums dar trūksta jėgų, kylančių iš tikros meilės.

70. Taigi, tauta: ar manote, kad turite pasyviai laukti tos valandos, kai jūsų sielą apšvies šis įkvėpimas, o jūsų širdį užpildys šis idealas? Ar manote, kad vien tik klausydamiesi mano žodžio galite pakankamai jautrinti savo širdies stygas? Ne, tauta. Tuo pačiu metu, kai klausotės mano pamokų, turite atsigręžti į tuos, kurie kenčia, kad susilietumėte su skausmu, paragautumėte savo artimųjų kančios taurės ir savo pojūčiais tiesiogiai patirtumėte vargą, našlystę, atstumiančius ydas, ligas, kurios jus pripildo siaubo, tamsą, kuri aptemdo sutrikusius proto organus, alkį, troškulį ir sielų atgimimą.

71. Tik taip galėsite tapti tu, kurie gyvenime daug kenčia, mokytojais. Nes jei ruošitės tik studijuodami mano Žodį ir melsdamiesi, kai norėsite susidurti su tikrove ir turėsite ketinimą guosti, atversti ir gydyti, su liūdesiu pastebėsite, kad prieš tuos, kurie patyrė tai, ko jūs net negalite įsivaizduoti, atrodote menki, ir kad jie, atsižvelgiant į tai, ką iškentėjo, ką patyrė ir ką išmoko, galėtų būti jūsų mokytojais. Tada jūsų lūpos turėtų nutilti, ir jūs galėtumėte pagalvoti, kad mano mokymas nėra pakankamai guodžiantis ir stiprus, kad palengvintų žmonių kančias ir pažadintų juose tikėjimą bei viltį mano teisingumu, mano atleidimu ir mano meile.

72. Kur galite pritaikyti gautą pamoką, kad vis labiau pasiruoštumėte? Tokių progų yra tiek daug, kad, jei mokėsite stebėti, galėsite pastebėti, jog nepraeina nė viena jūsų gyvenimo diena be bent vienos progos parodyti gailestingumą viena iš daugybės formų, kuriomis jis gali būti rodomas.

73. Per intuicijos dovaną, kurią Aš suteikiau visiems žmonėms, galite atrasti daug dalykų, paslėptų širdžių paslapyje – daug tragedijų, kurios paliečia ne tik jūsų artimųjų žemiškąjį gyvenimą, bet ir jų sielą.

74. Kaip galima įsiskverbti į tų širdžių intymumą, jų nesužeidžiant ir nepažeidžiant jų paslapčių? Kaip atrasti tas „ „ paslėptas kančias, kurios temdo jūsų artimųjų gyvenimą? Aš jums jau sakiau: intuicija, tas gebėjimas, kuris yra dvasinio regėjimo dalis ir kuris turi visiškai atsiskleisti jūmyse per maldą, parodys jums, kaip sušvelninti kiekvieno jūsų artimojo skausmą.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Mokymas 313

1. Aš suteikiu jūsų protui jėgų, kad jis galėtų priimti viską, ką šiuo metu ant jūsų išlieju.

2. Tai yra didžiųjų įrodymų ir didžiųjų pamokymų laikas. Jūsų siela tai žino, todėl, susidūrusi su mano apreiškimu, ji artėja, trokšdama mano apreiškimų ir mano žodžių. Ji supranta, kad tik gerai pasiruošusi ji galės iš tikrųjų pasinaudoti šiais įrodymais.

3. Niekada anksčiau žmonių siela nematė tokio plačio lauko savo tobulėjimui, ir dabar, trokšdama tiesos, kurią prarado ir negali rasti, ji skuba į ją įsiskverbti.

4. Jei palikčiau žmones vienus jų paieškose, jie pasiklystų. Tačiau tikrai sakau jums: jei Aš jų nepalikau, kai jie ėjo pražūties keliu, – kaip gi galite manyti, kad Aš juos apleisiu, kai jie ieško tiesos? Todėl šiuo metu Aš atėjau pas jus ir atnešiau jums žinią, kupiną apreiškimų, kuri netrukus taps švyturiu ir keliu žmogaus sielai.

5. Pirmiausia Aš atėjau pas šią tautą, kuri palaipsniui susiburia aplink mano dieviškąjį apreiškimą, o rytoj, kai ji bus stipri ir pajėgi mokyti, per ją pasieksiu kitas tautas.

6. Suvokite atsakomybę, kurią šie žodžiai reiškia jums, ir leiskite visai savo esybei pajusti jo kryžiaus saldų naštą.

7. Tu, tauta, esi misionierius, kuris šiuo Trečiuoju Laiku atvers kelius tavo artimųjų sieloms – tiesos kelius, vedančius sielą į šviesą ir ramybę. Būtent tu turi užmegzti dvasinius ryšius tarp žmonių, kad tautos susitaikytų tarpusavyje ir susivienytų.

8. Nors šiandien esate mano Žodžio įtakoje, jūs miegate ramų miegą, nes dar nesuvokėte šio laikotarpio reikšmės nei užduočių, kurias šiuo metu gaunate, didingumo. Bet jūs nemiegosite amžinai, netrukus ateis audros, kad sukrėstų šių „medžių“ lapiją, kurių pavėsyje jūs taip dažnai girdėjote dieviškosios lakštingalos čiulbėjimą. Tačiau kai tik pamatysite, kaip sukrėtamos šakos, o medžio kamienas girgžda – kai pamatysite, kaip krenta lapai, vaisiai ir lizdai, tada suprasite, kad miegojote, nes nenorėjote išgirsti balso, kuris iš begalybės jus įspėjo, nenuilstamai kalbėjo jums, kad gyventumėte budrūs ir kad skausmas jūsų niekada neužkluptų.

9. Ar nebūtų geriau, jei dabar pabustumėte išgirdę mano balso skambesį, nei rytoj – nuo audros triukšmo?

10. Netrukus jūs nebegirdėsite mano žodžio, ir jei jo nepriimsite taip, kaip turėtų daryti tikrasis mano mokymo mokinys, rytoj turėsite verkti. Tačiau tada jūs negalėsite pasakyti „“, kad Aš jums nekalbėjau apie pavojus ar persekiojimus. Nes tada jūs labai aiškiai prisiminsite, kaip per savo apreiškimo laikotarpį Aš naudojau visų savo žodžių nešėjų protinius

sugebėjimus, kad nuolat jums sakyčiau: „Būkite budrūs ir melskitės, nes kova bus didžiulė, ir jūs turėsite būti stiprūs.“

11. Aš paliksiu paruoštą kelią, sielai skirtą šviesos taką. Kaip Mokytojas, Aš įvykdysiu savo pareigą jūsų atžvilgiu. Tačiau vėliau kiekvienas iš tų, kurie šiuo metu dvasiškai prisėdo prie mano stalo valgyti mano Žodžio duonos, turės atsiskaityti Man už kiekvieną užduotį, kuri jam buvo patikėta jo dvasiniam kasdieniam darbui.

12. Koks būtų atsakymas, kurį norėtumėte Man duoti tuo momentu, kai Aš pareikalausiu iš jūsų jūsų kovos vaisių? Vėliau, tais momentais, jūs norėsite, kad jūsų atsakymas tą valandą būtų geras. Todėl sakau jums, kad jau dabar darytumėte kažką, kad jūsų siela savo kelyje nuimtų vertingą derlių, kuris leistų jai su pasitikėjimu laukti to momento.

13. Iš tiesų, sakau jums, jūsų siela neišvengiamai išgyvens tą lemiamą akimirką. Kodėl gi ją stumti į šalį mintimi, kad jūsų siela galiausiai tik *po* šio gyvenimo turės atiduoti savo derlių Tėvui?

14. Aš suteikiu jums laiko, kad galėtumėte apmąstyti ir įvykdyti misiją, kurią jūsų siela turi įvykdyti šiuo metu žemėje.

15. Supraskite, kad Aš, kaip Mokytojas, elgiuosi su jumis teisingai ir meiliai, kad suteikiu jums visas priemones, kad pasiektumėte tą ramybę, kurią turite pasiekti.

16. Taip pat, kaip yra tokių, kurie niekada nenorėtų palikti šios žemės, taip pat yra ir tokių, kurie svajoja ją palikti visam laikui. Vieniems ir kitiems sakau, kad jų noro išsipildymas didžiąja dalimi priklauso nuo jų pačių.

17. Jei tas, kuris trokšta sugrįžti į Dvasinę Slėnį, užbaigs savo užduotį žemėje, jis pakils į tas buveines, ir nebebus jokios priežasties toliau grįžti į šį pasaulį. Tuo tarpu tam, kuris jaučia didelį potraukį prie materialaus pasaulio, – jei jis sugeba panaudoti gyvenimą savo sielos labui, darydamas gera kitiems, – bus leista su džiaugsmu sieloje grįžti tiek kartų, kiek bus būtina.

Tačiau jei tas, kuris trokšta palikti žmogiškąjį gyvenimą ir ilgisi dvasinio gyvenimo, neįvykdė savo užduoties, o tas, kuris nori amžinai gyventi Žemėje, nesugeba pasinaudoti galimybe, kurią jam siūlo gyvenimas, abiejų troškimai neišsipildys: Pirmasis turės sugrįžti į pasaulį ir palikti Dvasinį slėnį, kad vėl sugrįžtų į Žemę – be perstojo – kol įvykdys savo užduotį ir nuims derlių, kurį daug kartų atmetė. Antrasis turės būti sulaukytas Dvasiniame pasaulyje, kol, derindamasis su savo dvasia, savyje priims tvirtą pasiryžimą Žemėje įvykdyti užduotį, kurią visada palikdavo neįgyvendintą.

18. Nemanykite, kad Aš jus barau, jei parodote Man meilę savo gyvenimui pasaulyje. Jei jūsų troškimas yra kilnus ir jūs norite gyventi

žemėje, kad pašlovintumėte Mano vardą, Aš neturėsiu jums nieko prikišti. Bet jei jūsų įsišaknijimas pasaulyje paklustų beprasmiškiems tikslams ar žemiškomis aistroms, tada Aš būsiu pirmasis, kuris jums pasakys, kad nesate verti gyventi šiame pasaulyje, kurį Aš apipyliau palaiminimais jūsų sielos tobulėjimui.

19. Mylėkite Mane, gyvenkite pagal Mano įstatymą, būkite suderinti su viskuo ir visais, tada vieta, kurioje gyvenate, bus nesvarbi. Nes vienintelis dalykas, kuris turės reikšmės, bus jūsų sielos dvasinis tobulėjimas.

20. Jūs nežinote, koks nuopelnas sielai yra tobulėti žmogiškųjų gyvenimo aplinkybių apsuptyje, įveikiant visus pasaulio gundymus. Kad ji įgytų šiuos nuopelnus, Aš leidau jūsų sielai tapti žmogumi ir apsigyventi materialiuose pasauliuose, kuriuos išmintingai paruošiau.

21. Kiekvienas pasaulis, kiekvienas egzistencijos lygmuo buvo sukurtas tam, kad siela jame tobulėtų ir žengtų žingsnį savo Kūrėjo link, taip vis toliau žengdama tobulėjimo keliu ir turėdama galimybę be dėmės, tyra ir gražiai suformuota pasiekti savo kelionės tikslą – dvasinio tobulumo viršūnę, o tai ir yra gyvenimas Dievo karalystėje.

22. Kam atrodo neįmanoma galiausiai apsigyventi „Dievo glėbyje“? Ach, jūs, vargšai protu besivadovaujantys žmonės, kurie nemokate iš tikrųjų mąstyti! Ar jau pamiršote, kad iš mano įsčių įžengėte į buvimą, tai reiškia, kad jūs jau anksčiau jame egzistavote? Juk nėra nieko keisto, kad viskas, kas kilo iš Gyvenimo Šaltinio, savo laiku sugrįžta pas jį. Kiekviena siela, kai „ji išejo iš Manęs į gyvenimą, buvo nekaltos tyrumo; tačiau vėliau daugelis jų susitepė savo kelyje. Vis dėlto – kadangi viską iš anksto numatiau išmintingai, su meile ir teisingumu, – nedelsdamas ėmiausi pasirūpinti visomis būtinomis priemonėmis jų išgelbėjimui ir atsinaujinimui kelyje, kurį turėjo nueiti mano vaikai.

23. Nors tą sielos nekaltybę daugelis būtybių išniekino, ateis diena, kai jos apsivalys nuo visų savo nuodėmių ir taip atgaus savo pirminį tyrumą. Šis apsivalymas mano akyse bus labai vertingas, nes siela jį bus pasiekusi per didelius ir nuolatinius savo tikėjimo, meilės, ištikimybės ir kantrybės išbandymus.

24. Jūs visi darbo, kovos ir skausmo keliu sugrįšite į Šviesos karalystę, kur jums nebereikės įsikūnyti į žmogiškąjį kūną nei gyventi materialioje pasaulyje, nes tuomet jūsų dvasinis veikimas jau leis jums siųsti savo įtaką ir šviesą iš vieno egzistencijos lygmens į kitą ir padaryti ją juntamą.

25. Kodėl jūs stabdote savo sielą, trukdydami jos pažangai ir taip vilkindami jos įžengimą į Šviesos karalystę, kur yra viskas, ko siela gali trokšti?

26. Dirbkite be pertraukos, net jei kasdien tai būtų tik šiek tiek, visada turėdami mintyje pasiekti tą buveinę, kuri iš tiesų atitinka sielą – tą tėvynę, kurią Aš kartais vadinu „Pažadėta žeme“, kurioje niekas nebeverkia, nebekentėja ir nemiršta.

27. Į šią pakylėtumo ir šviesos būseną dvasinę sielą veda šis mokymas – mokymas, kuris yra kelias, švyturys, maistas ir kelionės lazdas.

28. Tebūnie palaimintas kiekvienas, kuris, išgirdęs šį žodį, pakyla minties sparnais. Nes kai jis iš savo susižavėjimo sugrįš į kasdienę gyvenimo kovą, savo viduje nešis degantį šviesos spindulį, kuris leis jam žengti žingsnis po žingsnio ir priartins jį prie tos amžinosios tėvynės, iš kurios jūs visi esate kilę ir į kurią jūs visi turite sugrįžti.

29. Šiomis akimirkomis aš kreipiuosi į visus mokinius, kurie mieliau paaukotų savo gyvybę, nei nepaklustų mano įsakymams. Leiskite, kad mano žodis pasiektų jautriausias jūsų širdies stygas, nes ateinančiais laikais jūs dažnai remsitės šiuo žodžiu.

30. Jei tikrai išsaugosite mano žodžių prasmę, nepriklausysite tiems, kurie apgailėstauja dėl mano dvasinio apreiškimo pabaigos, nes sugebėjote išsaugoti mano apreiškimus ir mokymus. Jūsų širdyse nebus nei sielvarto, nei liūdesio, nei maišto, nei sumaišties, nes matysite, kaip viskas išsipildo pagal mano pažadus, ir nė akimirkai neturėsite noro maištauti ar priešintis mano valios išsipildymui.

31. Jau šiandien visiškai suvokite, kad kiekvienas, kuris tvirtai žengia šį žingsnį link dvasingumo, netrukus patirs atlygį, pajus mano buvimą aplink save ir savyje, džiaugsis mano įkvėpimu, o visų jo dvasinių gabumų pažanga bus akivaizdi. Tai bus ne tik *tikėjimas*, kad Aš esu šalia jūsų, bet ir mano buvimo jūsų dvasioje realybė.

32. Tie, kurie mano, kad po 1950 m. jie sustos vietoje arba praras dvasinį tobulėjimą, klysta. Nes būtent po to, kai nebeliks mano Žodžio, kai kurie iš jūsų žengs tikrus žingsnius link pažangos ir mano mokymo supratimo.

33. Jei manote, kad per mano apreiškimo laikotarpį pasiekėte didelius dvasinio tobulėjimo aukštumus ir kad būtent dėl to mano Žodis sužydėjo protiniuose organuose ir balso nešėjų lūpose, tai klystate. Nes Aš jums sakau visiškai nuoširdžiai, kad iki šiol jūs nepadarėte nė vieno tvirto žingsnio link dvasinio tobulėjimo, kuris yra tikslas, parodytas visiems mano vaikams per mano mylintį Žodį.

34. Būtina, kad žodžio nešėjas išnyktų, kad jūs nebegirdėtumėte mano minčių, įkūnijamų šių būtybių lūpose, kad atsisakytumėte kiekvieno ritualo ir visų simbolių, kad galėtumėte atrasti dvasinio gyvenimo esmę.

35. Aš tai sakau vieniems ir kitiems – tiems, kurie trokšta savo sielos pažangos ir mano mokymo suklestėjimo šiais laikais, taip pat tradicijų, įpročių ir papročių saugotojams, manantiems, kad, atlikdami savo išorinius kultus, jie vykdo įstatymą.

36. Taip, tauta, tu gerai žinai, kad gryoje, paprastoje ir iš esmės dvasinėje doktrinoje, kokia yra ta, kurią Aš apreiškiau, tu dar kartą sukūrei išorinį kultą, kurį laikui bėgant ėmėte laikyti mano kūriniu. Tačiau atėjo laikas, kai Aš jums kalbu su absoliučiu aiškumu. Nes dabar esate pakankamai stiprūs, kad sužinotumėte šią tiesą.

37. Kartu su mano Žodžio kviečiais augo ir dilgėlės bei jūsų klaidų piktžolės. Tačiau čia išsipildys viena iš mano Antrojo laikotarpio palyginimų – ta, kuri mokė leisti piktžolėms augti kartu su kviečiais, nebandant jų išrauti, kol kviečiai dar nėra subrendę, nes tuomet kiltų pavojus išrauti ir gerą sėklą.

38. Taip įvyks šiuo metu, palaimintoji tauta. Nustatyta valanda, kai nusileis mano teisingumo pjautuvas, kad nupjautų laukus, kuriuose buvo pasėta mano sėkla, kad jūs galiausiai, kai mano darbo tiesa ir esmė bus atskirta nuo bet kokios žmogiškosios įtakos, galėtumėte džiaugtis mano Šviesos kontempliacija ir įsisavinti šios dieviškosios apreiškos žinią.

39. Taip pat yra nustatyta valanda, kai tas pats pjautuvas nusileis ant kiekvienos religinės bendruomenės, kad nupjautų jos laukus – siekiant atskirti tiesą nuo visko, kas jose yra klaidinga ir nešvaru.

40. Visa žmogaus egzistencija išsivystė – jo mokslas, mąstymo ir gyvenimo būdas, žinios, pasiekimai ir tikslai. Tik savo dvasinę pusę, savo dvasinę sielą žmogus apleido, nenorėdamas suprasti, kad siela nuolat patiria prievartą, nesirūpindamas visomis teisėmis, kurias siela turi gyvenime. Ir todėl žmonija jau daugelį šimtmečių gyvena dvasinėje stagnacijoje.

41. Kaip mažai žmonės skiria savo sielai savo religiniais ritualais! Kiek troškulio, kiek alkio ir kokio didžiulio šviesos troškimo turi žmogaus siela!

42. Ji užaugino labai mažai kviečių, o piktžolių yra daug. Tačiau Aš ateinu visiems į pagalbą, įjaudamas laukus negailestingu ir teisingumą kuriančiu tiesos pjautuvu, kurį jūs galiausiai pamatysite spindintį jūsų pasaulyje.

43. Jūs, tauta, kuri klausotės mano apreiškimo paskutiniųjų metų mokymų: leiskite jiems įsiskverbti į subtiliausią, jautriausią jūsų proto ir širdies kampelį, kad Dvasios šviesa, spindinti jūsų esybės aukščiausiam lygmenyje, galėtų veikti kiekviename iš jūsų.

44. Pēdsakas, kurį jums paliksiu, bus sudarytas iš taikos, kad, kai nebegirdėsite šio žodžio ir turėsite liudyti apie jį, pasakytumėte: „Mokytojas išėjo ir paliko mums kelią, paruoštą savo dieviškąja šviesa.“

45. Mano pēdsakas įstrigs giliausiose jūsų širdies kertelėse – ten, kur yra vidinė šventovė.

46. Būtina, kad mano Žodis įstrigtų jūsų protuose, kad jūs jį nuodugniai studijuotumėte. Tik taip jūsų tikėjimas ir jūsų sielos stiprybė bus tikri.

47. Netrukus pamatysite, kad daugelis netikės, jog mano Žodis baigsis. Tačiau tikrai sakau jums: iš to suprasite, kad jie netikėjo ir mano buvimu, kai Aš apsireiškiau šia forma. Tie, kurie svyravo tarp abejonės ir tikėjimo, net jei ir rodė, kad visiškai tiki mano apreiškimu, bus būtent tie, kurie neigs, kad mano Žodis baigėsi. Nes tie, kurie tikrai tikėjo viskuo, ką Aš jums apreiškiau ir įsakiau, nesugebės nepaisyti nė vieno mano žodžio.

48. Tie, kurie abejojo ir neturėjo visiško tikėjimo, kokio turėtų būti mokinio tikėjimas į Mokytoją, sustos savo kelyje, maitindamiesi monotonišku ir rutinišku ritualu, kurį patys sukūrė.

Tuo tarpu tie, kurie šiuo metu manimi tikėjo, neišvengiamai ir toliau manimi tikės, net ir pasibaigus mano Žodžio skelbimui. Jie bus paklusnūs mano nurodymams ir darys viską, kas jiems įmanoma, kad teisingai išaiškintų mano mokymus. Jie turės idealą – dvasinimą – ir turės šviesą, kuri juos visada lydės: tikėjimą.

49. Kai mano apreiškimo laikotarpis baigsis, mano žvilgsnis bus nukreiptas į šios tautos darbą, kad apdovanoti kiekvieną paklusnų mokinį, suteikdamas jam savo gailėstingumą, padėdamas jį tęsti savo kasdienį darbą ir skatindamas žengti vis naujus dvasinio tobulėjimo žingsnius. Žinau, kad tarp šios tautos yra tokių, kurie ne tik tiki mano Žodžiu, bet ir laiko teisingu bei tobulu tai, kad Tėvas šia forma užbaigia savo apreiškimą, kad galėtų prasidėti kova dėl dvasingumo. Šios širdys turi tikrumą, kad tada nebeliks apleistumo nei tuštumos, ir kad mano buvimas bus dar labiau juntamas, nes tokiu būdu priartės naujas bendravimo su mano Dieviškumu būdas – grynesnis ir tobulesnis etapas, nes tai bus dialogas iš Dvasios į Dvasią.

50. Artėja laikas, kai jūsų artimieji kreipsis į jus, norėdami paklausti apie mano apreiškimą, pareikalaus jūsų liudijimo apie įrodymus, kuriuos Aš jums daviau apie savo tiesą. Tačiau kaip skirtingai vieni ir kiti liudys apie mano darbą. Vieni griežtai laikysis tiesos, kurią išgirdo, o kiti turės ieškoti argumentų, kad pateisintų savo klaidas.

51. Būtina, kad Aš taip kalbėčiau jums, mylima tauta, kad jūs laiku apmąstytumėte ir atliktumėte kuo kruopščiausią savo darbą, minčių,

jausmų, žodžių ir ketinimų patikrinimą, leisdami, kad būtent jūsų sąžinė nulemtų šią savistabą ir šį patikrinimą.

52. Šis momentas yra būtinas, kad jūs plačiai atvertumėte akis tiesai, nes tada, jei suklydote, dar galėsite ištaisyti savo klaidas ir atsigriebti prarastą laiką.

53. Didelis bus tų pasitenkinimas, kurie mano Mokymą nuves į pergalę ir skelbs jį visame jo tyrumo ir tikrumo grožyje. Tačiau Aš, kaip Mokytojas, kuris jus labai myliu, noriu, kad visi mano mokiniai patirtų šį džiaugsmą.

54. Klausykite manęs, tauta: savo išde aš saugau jums daug stebuklų, kad atlyginčiau už jūsų dvasingumą. Bet Aš palauksiu, kol jūs visi susivienysite kaip broliai ir seserys – kol visi parodysite paklusnumą mano nurodymams, kad tada ant jūsų sielų ir kūnų galėčiau išlieti šviesos, gailestingumo, paguodos ir apreiškimo srautą, kurį saugau jūsų dvasinio tobulėjimo dienoms.

55. Šis žodis, perduodamas per visus mano balso nešėjus, negali būti aiškesnis. Kai jį visi supras, mano teisingumas bus pasirengęs atsižvelgti į tuos, kurie siekia didesnio dvasingumo, ir taip pat teisti tų, kurie vis dar ieško savo karalystės šiame pasaulyje, darbus.

56. Kas paskatino žmogų nuo pat pradžių ieškoti orientyro savo veiksmams? Kas leido jam savo esybės gelmėje ieškoti savo nemirtingos esmės? Dvasia. Būtent ji jam palaipsniui atskleidė, kad jį gaivina ir apšviečia aukštesnė prigimtis.

57. Žmogus – nors ir tik palaipsniui – pasitelkdamas intuicijos ir apreiškimo dovaną bei savo protą, nuo pačių savo egzistencijos pradžių pasišventė užduočiai ieškoti savo kilmės, savo esybės šerdies, savo egzistencijos priežasties, buvimo pasaulyje prasmės ir tikslo, kuriam jis buvo sukurtas.

58. Nuo tada, kai jis sąmoningai suvokė, kad turi sugebėjimų, išskiriančių jį iš kitų būtybių, jame ėmė formuotis mintis, kad iš visų kūrinijos būtybių jam yra skirta aukštesnė paskirtis, ir palaipsniui jo esybės gelmėse gimė intuityvus žinojimas apie Dievą, apie sielos egzistavimą, o kartu ir poreikis atiduoti pagarbą ar dvasinę auką Tam, iš kurio, kaip jis jautė, jis pats buvo kilęs.

59. Tai buvo žmonijos dvasinio vystymosi pradžia – vystymasis, kuris nebuvo vienodas visiems žmonėms. Mat iš jų – suskirstytų į rases ir atskirtų tautybių, papročių bei kalbų – vieni padarė spartesnę pažangą nei kiti; vieni turėjo savitą būdą garbinti Dievą, o kiti pasirinko kitokias formas.

60. Visus žmones Aš apšvietiau savo Šviesa ir taip jiems atskleidžiau vienintelę egzistuojančią tiesą; tačiau jūs patys matote, kaip kiekvienas žmogus ir kiekviena tauta skirtingai jaučia, mąsto, tiki ir interpretuoja.

61. Šie skirtingi žmonių mąstymo būdai sukėlė jų susiskaldymą, nes kiekviena tauta ir kiekviena rasė eina skirtingais keliais ir puoselėja skirtingus idealus.

62. Dauguma nukrypo nuo šviesaus ir tikro kelio, manydami, kad Dieviškojo Įstatymo vykdymas reiškia viršžmogiškas aukas, atsižadėjimus ir pastangas, ir nusprendė patys įkurti religines bendruomenes bei sekas, kurių įstatymų laikymasis ir kulto apeigos jiems yra lengviau vykdomos. Tokiu būdu žmonės tiki, kad gali numalšinti savo sieloje jaučiamą troškimą šviesos ir pakilimo.

63. Praėjo daug šimtmečių ir daug amžių, o žmonės nesuvokė, kad mano Įstatymo laikymasis nėra žmogiška auka, o priešingai – kad, nepaisydami mano įsakymų, jie paaukvoja pasauliui savo kūną ir sielą. Jie nesuvokė, nenorėjo suprasti, kad tas, kuris gyvena pagal mano „ „ žodžius, suras tikrą laimę, ramybę, išmintį ir šlovę, kurias materialistiškai mąstantys žmonės įsivaizduoja visiškai kitaip.

64. Jus supantis moralinis ir mokslinis pasaulis yra žmonių, turinčių materialistinius idealus, darbas – žmonių, kurie siekė tik materialinio žmonijos tobulėjimo, ir Aš leidau jiems atlikti savo darbą, jį vykdyti iki pat ribų, pažinti jo pasekmes ir nuimti jo vaisius, kad jie galėtų iš to pasisemti patirties šviesos. Toje šviesoje atsiskleis mano teisingumas, o tame teisingume bus mano įstatymas, kuris yra meilė.

65. Kai žmonės kartą suvoks savo klaidas ir leis išieškoti tikrojo kelio, tai įvyks todėl, kad jie pabudo, kad jie atgailavo, kad jie buvo apšviesti, ir tada jų darbai turės ne tik žmogiškąją, bet ir dvasinę paskirtį.

66. Kiekviena tauta, kiekviena religinė bendruomenė, sekta, mokslas ir kiekvienas žmogus savyje nešioja savo dalį klaidų ir netikslumų, taip pat ir savo dalį tiesos. Tačiau ateis laikas, kai būtinybė susivienyti pasirodys jiems kaip galinga ir nenugalima jėga, o kiekvienas, trokšdamas suderinti savo poziciją su visais, įneš savo indėlį. Tuomet neišvengiamai kils kovos, ginčai ir sumaištis. Tačiau jie bus būtini, kad visi pasiektų vienintelį rezultatą – mano buvimo ir mano Įstatymo nekintamą tiesą.

67. Kovos pabaigoje žmonės – dabar jau susitaikę su savimi ir savo artimaisiais – supras, kad norint pasiekti žinių tikslą ir patirti tikrąją taiką, būtina gyventi pagal Dieviškąjį Įstatymą, kuris kyla būtent iš Kūrėjo meilės. Tuo pačiu metu jie supras, kad nebūtina išpažinti tiek daug ir tokių skirtingų religijų, norint išlikti gėrio ir dorovės kelyje, bet kad, norint pasiekti tikrąją harmoniją tarp visų ir turėti dorovę, kuri pranoksta vien tik žmogiškumą, pakanka širdyje nešti Žodį, kurį vadiname „Kristaus mokymu“, ir kurį, norėdami jį visiškai suvokti, turite gyventi ir mylėti paprastai bei nuolankiai.

68. Apreiškimo šviesą, kurią Aš jums atsiunčiau šiais laikais, per savo perdavėjus ar balso nešėjus Aš pavertiau paprastu ir nesudėtingu žodžiu, kad visa žmonija jį pažintų ir kad jis padėtų jai pabusti – šiandien, kai visi ieško žemiškų priemonių ir sprendimų, kaip išsigelbėti nuo chaoso, į kurį pasaulis vis labiau grimzta – šiandien, kai niekas nebandoma semtis dvasinės įkvėpimo, kad pas Mane rastų atsakymus į savo klausimus ir savo problemų sprendimus.

69. Mano Žodis pasieks ir rūmus, ir paprastas trobeles, beldžiasi į širdžių duris, suvirpina sielas, išgydys ir paguos sergančiuosius kūnu ar siela, ir apšvies aptemusius protus.

70. Palaiminti tie, kurie jį priima su džiaugsmu, kurie jį išgirsta ir apmąsto jo prasmę, nes jis bus vaisinga sėkla jų širdyse.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 314

Tebūnie su jumis mano ramybė!

1. Aš dar kartą jus išklausiu, ir jūsų maldų vienybė buvo geriausia giesmė, kuria mane apdovanojote.

2. Iš kiekvieno iš jūsų sklinda meilės vaisius, kuris yra tarsi harmonijos garsas su jūsų Tėvu, o jūsų minčių vienybė sudaro koncertą, kupiną dvasinio tyrumo.

3. Kai kuriuose matau, kad šis garsas yra malda, padėka už gėrybes, kurias jie gavo iš Manęs.

4. Kituose ši mintis kupina liūdesio ir kartėlio dėl nelaimių, su kuriomis jie susidūrė savo kelyje. Tačiau suvienydami šias mintis, jūs sudarote tikėjimo aktą, kuris yra pagarba ir gerbimas mano dieviškumui.

5. Tai yra ta vienybė, kurios Tėvas tikėjosi iš savo vaikų dvasios – tai yra ta meilės dovana, kurios jūs Jam niekada nenorėjote padovanoti.

6. Tačiau malda, kurios Aš jus visada mokiau ir kurios jūs dėl dvasinio neišsivystymo ne visada sugebėjote aukoti, yra tai, kas jus ves, ir jos šviesoje jūs dabar pasieksite tikrą dvasinį dialogą su savo Dievu.

7. Kol esate mano Žodžio įtakoje, pasaulis su savo erškėčių kupiniais keliais jums išnyksta.

8. Septintą dieną jūsų kūnas ilsisi nuo žemiškų vargų, o jūsų siela – laisva kaip lakštingala – ateina, trokšdama neišsenkančio mano Išminties šaltinio. Ji ateina į mano apreiškimą ir stiprėja mano Meilės spinduliu, kurį jai siūlau mokydamas savo Žodžio.

9. Aš neieškau tikėjimo vienuose ar netikėjimo kituose. Aš neieškau didelių nuopelnų vienuose ar mažų kituose. Ne, tauta. Mano dieviškoji meilė yra tobula, Aš esu visų Tėvas, ir kai dalinu jums savo mokymą, visiems jums duodu tą pačią esmę, tą pačią meilę.

10. Jei visa žmonija išgirstų mano Žodį, vieniems nebūtų palaiminimų, o kitiems – papeikimų. Arba mano papeikimas būtų visuotinis, arba mano palaiminimas būtų skirtas visiems. Bet dabar yra laikas, kai Aš apsireiškiu per žmogiškąjį protą, ir ne visi patirs šį apsireiškimą.

Tų mano liudytojų, kuriems lemta išgirsti mano mokymą per balso nešėją, skaičius yra labai mažas. Tačiau tikrai sakau jums: jei šie liudytojai sugebės pasirošti, žmonija išgirs mano Žodį iš jų lūpų. Nes visi sužinos, kad Šventoji Dvasia jus mokė pasitelkdama žmogiškąjį protą.

11. Todėl Aš, kaip Tėvas, ruošiu jus, kad po 1950 metų, kai išeisite pas minias ir turėsite kalbėti mano vardu, mano Žodis, kuris yra Tiesa, nebūtų sumaišytas su nesąžiningumu ir melu – kad jis tekėtų kaip kristalinio skaidrumo vandens srovė. Juk šio vandens šaltinis, kuris yra mano Dvasia, yra skaidrus ir tyras, ir tai, kas išeina iš jūsų lūpų, taip pat turi būti tyra.

12. Aš noriu, kad jūs visada būtumėte tyri, kad būtumėte tarsi oazė tarp žmonių, kurioje visi, trokštantys tiesos, galėtų numalšinti savo troškulį ir šiame vandenyje nerastų purvo nešvarumų.

13. Kai šis mokymo laikas baigsis, jūs man pasakysite: „Tėve, kodėl Tu buvai su mumis tik tokį trumpą laiką? Kodėl Tu taip greitai išėjai?“ Tačiau Aš jums atsakysiu: mano mokymo trukmė Trečiojo Laiko mokiniams buvo nustatyta Amžinybės laikrodžiu, ir joje jūs galėsite suprasti ir tęsti praėjusių laikų pamokas. Aš jums nesuteikiau jokio kito mokymo.

14. Aš privalau jums iki pat paskutinio savo žodžio nurodyti savo nurodymus, kad išbandymų akimirka jūs nesusvyruotumėte. Mano valia yra, kad į kiekvieną klausimą turėtumėte atsakymą, kiekvienai abejonei – šviesos spindulį, o kiekvienam silpnumui – mano Įstatymo stiprybę. Tada, vykdydami savo užduotį, sugebėsite nugalėti ir tuo pačiu atgaivinsite savo sielą gražiausioje ir kilniausioje misijoje, kurią Aš jums patikėjau nuo laikų pradžios, ir kuri susideda iš to, kad iš meilės išgelbėtumėte ir atleistumėte, darytumėte gera – ne savo pačių labui, bet tam, kad patiktumėte savo Tėvui ir tobulintumėte savo sielą.

15. Savo misijos vykdymas suteiks jums ramybę, o kai tik sustiprėsite meilės galia, išmokysite šią žmoniją, kuri šiandien yra nuoga, alkana ir serganti, kad tik gėrio darymas jų sieloms atneš balzamą, kuris yra Dievo ramybė.

16. Tai bus tas mokymas, kurį jūs žmonėms perteiksite mano vardu, kai jie neberas gerovės ir taikos – kuri yra didžiausias sielos turtas – nei moksle, nei turtinguose, nei šio pasaulio jausmuose. Tada savo kelyje jie sutiks nuolankų brolių, mano mokinių, mano apaštalą, kuris – nesigirdamas, neskelbdamas savo misijos – moko savo meilės ir nuoširdumo darbais. Tada žmonės atras „“ taikos paslaptį ir apvalys savo širdis, kad iš mano Karalystės gautų tobulą taiką. Nes žmonių taika dažnai išnyksta dėl baimės vieniems kitų. Tai tik tariama taika, tai nerimas. Dėl to sieloje nėra ramybės.

17. Kovokite, mokiniai, sukurkite mano vaikų širdyse taikos karalystę, iš kurios jie galėtų gyventi geresniame pasaulyje, stipriame pasaulyje – ne tame trapiame, kurį jie man šiandien pateikia. Nes menkiausiu gūsiu dvelksmu ar gamtos jėgų sukrėtimu galėčiau sunaikinti tuščią ir išdidų žmonių kūrinių. Tačiau tai yra mano vaikų kūrinys, ir Aš jį gerbiu – leidžiu jam duoti vaisių, nes žinau, kad galiausiai, pavargę nuo savo darbų, jie priims mano meilės pamokymus.

18. Visi mano kūriniai kyla iš meilės ir teisingumo. Viskas, ką matote, ką sugebate suvokti savo protu, net ir mažiausias atomas, gyvena ir juda

meilės ir teisingumo keliu. Nes viską sukūriau Aš, o mano Dvasioje nėra nei nesąžiningumo, nei netobulumo.

19. Daugelis didžiųjų kūrinių, kuriuos žmogus man rodo ir kuriems jis paskyrė savo gyvenimą, jėgas ir išdidumą, neturi meilės ir teisingumo kaip šaltinio, o kiekvienas kūrinys, neturintis šio šaltinio, bus sunaikintas, ir žmogui kaip vaisius liks tik patirties šviesa.

20. Žmogus savo naują gyvenimą grindžia mokslu, tyrinėdamas ir statydamas savo išdidumo bokštą, savo Babelio bokštą, iš kurio jis Man neteikia pagarbos, nepripažįsta Manęs. Tačiau tikrai, Aš jums sakau: žmogus pateks į sumaištį ir savo sumaištyje sunaikins savo naują Babelio bokštą. Tada žmonija supras, kad žmogus nuo Pirmųjų laikų statė savo tuštybės ir nepasitikėjimo Manimi bokštą, o pasekmės, kurias tai turėjo praeityje, pasikartos Trečiuosiuose laikais.

21. Materializmas, arogancija ir pasipūtimas bus nugalėti, o tarp žmonių įsivyras sumaištis.

22. Mokslininkai ims abejoti savo išsilavinimu, o mokslininkai, manę, kad rado tikslą, susidurs su neišmatuojama paslaptimi. Gamtos jėgos pasisuks prieš mokslininkus, nes jos nebuvo naudojamos su meile, ir tarp žmonių viešpataus chaosas.

23. Prisiminkite, kad Aš esu Pradžia ir Pabaiga, Mokslas ir Žinios. Aš daviau žmonėms šią šviesą ir džiaugiausi jų darbais, kai jie juos naudojo gėrio labui; kai jie naudojo dovanas ir sugebėjimus, kuriais Aš juos apdovanojau, sielos ir proto tobulėjimui. Tada jie parodė Man pagarbą, ištikimai įvykdė užduotį, kurią Aš jiems patikėjau. Tačiau kai jie savo dovanas paskyrė blogio, tuštybės ir savanaudiškumo troškimams tarnauti, tada jie man nepakluso, nukrypo nuo kelio, mane įžeidė. Bet savo išmintimi aš jais pasinaudojau, kad įgyvendinčiau savo dieviškus planus, panaudojau juos kaip pavyzdį žmonijai, kaip savo teisingumo įrankius.

24. Ar aš esu mokslo priešas? Ar aš trukdau savo vaikų pažangai ir vystymuisi? Jei kas nors taip mano, tai tik todėl, kad nesugebėjo išaiškinti mano žodžio, nesuprato Tėvo tiesos. Nes kiekviena žmogaus dovana ar gebėjimas turi išsiskleisti, nes vystymasis yra visuotinis dėsnis.

Viskas mano kūrinijoje turi tobulėti, jūs visi turite sugrįžti pas Mane – tyri, tobuli ir padaugėję. Tačiau jei Aš trumpam įsikišau į žmogaus valią, tai todėl, kad nuodėmė ir žmogaus piktadarystė turi ribą, kurią sudaro mano teisingumas.

25. Kai žmonija kartą pereis per šį išbandymų katilą, kai tiesos šviesa triumfuodama pakils virš tamsos, tada – o mylima tauta – žmonės ant tvirtų pamatų pastatys naują bokštą, kuris bus Dievui skirtas padėkos šventovė, taikos šventovė, kurioje niekada nebus ginčų dėl mano

egzistencijos, kurioje vieno pažinimas bus visų pažinimas. Ten nebus nei stabmeldystės, nei paslaptiškumo, nei apgaulės mano Įstatymui. Tada žmonės su mano pagalba šiame ašarų slėnyje sukurs taikos pasaulį, kuriame sužydės visos dorybės, kuriame tobulės visi mokslai. Visų institucijų glėbyje jie pajus skambantį mano balsą, kuris jiems sakys: „Mylėkite vieni kitus“, o savo harmoningame gyvenime žmonės atpažins amžinosios tėvynės atvaizdą.

26. Jei žmogus, nepaisant savo netobulumų, tiek daug atrado – kas gi atsitiks, kai jis budės, melsis ir maitinsis Manimi? Kas atsitiks, kai jis su pagarba, nuolankumu ir meile priartės prie mano Šviesos ir Tiesos šaltinio? Šventoji Dvasia išlies ant žmonių visus apreiškimus, kuriuos Ji saugojo savo slaptame lobynėlyje.

Kai tai įvyks, mokslininkui nebereikės laužyti galvos ir versti knygų, nes jo dvasia nuves jį prie neišsenkančio Mano išminties šaltinio. Ten jis ras Mane, laukiančią jo, visada pasiruošusią atskleisti jam naujas ir didingas pamokas. Taip Aš vesiu žmones nuo apreiškimo prie apreiškimo, nuo prieglobsčio prie prieglobsčio, nuo tobulumo prie tobulumo iki pat amžinybės.

27. Aš ruošiu jus šiems ateinantiems laikams. Visi jūs būsite šių pažadų išsipildymo liudininkai, visi turėsite laimę būti harmoninga nata Viešpaties koncerte.

Jei, kai jūs pažeidžiate mano Įstatymus, pasinaudoju jumis, kad atskleisčiau savo teisingumą, tai ir tada, kai gyvensite pagal mano Įsakymus, pasinaudosiu jumis, kad apdovanotų jus savo apreiškimais, savo meilės žiniomis.

28. Šiandien Aš statau šventovę savo vaikų širdyse. Tačiau ją statydamas turiu pasikliauti jūsų visų pagalba.

29. Kokią šventovę Tėvas turi omenyje, o tauta? – Jūsų sielos šventovę. Nes šiuo metu Aš matau ją griuvėsiuose. Tačiau Aš padėsiu jums ją atstatyti.

30. Viešpaties šventovė egzistavo visada, ji neturi nei pradžios, nei pabaigos – tai Jo paties kūrinys. Būtent Jo dieviškoji ir begalinė Dvasia laukia, kol jūs pasirengsite, kad galėtumėte jaustis jos viduje, kur viskas yra harmonija ir tobulumas.

31. Jūsų planeta, kuri yra tik atomas begalinės visatos platybėje, turi užduotį būti to harmoningo šventyklos atvaizdu.

32. Todėl, kai pasieksite šį suvokimą, kuris neturi būti tik žodžiais ar teorija – ne, mokiniai, tai turi būti kažkas, ką jūs jaučiate ir gyvenate, – tada jums nebereikės akmeninių bažnyčių. Jūsų siela nebetroškys tų vietų,

kurios jai trukdo geriau pažinti savo Viešpatį. Ji ieškos laisvės, ir palaimintoje malonėje, kurią Aš jai patikėjau, ji ras laiptus į savo tobulumą.

33. Tai įvyks tada, kai žmogus pajus, kad Aš jį lydžiu ir stebiu, kai jis supras, kad po jo kojomis nėra purvinos dulkių. Tada jis supras, kad jo namai yra maža šventovė Man, kad jo pasaulis, nors ir yra tik vienas atomas begalinėje Kūrimo erdvėje, savo visuma sudaro visuotinę Dievo šventovę.

34. Visi pasauliai, kuriuose tobulėja mano vaikai, yra tarsi begalinis sodas. Šiandien jūs dar esate trapūs daigai, bet Aš jums pažadu, kad jums netrūks mano mokymų kristalinio skaidrumo vandens, ir, juo laistomi, jūs vis labiau augsite išmintimi ir meile; kol vieną dieną amžinybėje, kai medžiai gausiai duos visiškai prinokusius vaisius, Dieviškasis Sodininkas galės pasidžiaugti savo darbu, ragaujant savo pačios meilės vaisius.

35. Taip Aš jus ruošiu, mokiniai, atveriu jums Gyvenimo knygą, kad jums nebereikėtų ieškoti tam tikros vietos, kur galėtumėte mane garbinti – kad mane jaustumėte bet kurioje vietoje ir bet kuriuo momentu – ar tai būtų laukuose, slėnių pievose, kalnuose ar prie jūros. Pakanka jūsų buvimo bet kurioje vietoje, kad ji taptų pašventinta, nes Aš esu jumoje.

36. Kai Aš taip kalbu su jumis ir mokau jus, tai darau tam, kad išlaisvinčiau jus nuo fanatizmo, kurį tradiciškai puoselėjote, – o ne tam, kad tarp jūsų sukurtų naują fanatizmą.

37. Supraskite, kad mano mokymas, nors ir gilus, yra paprastas ir aiškus.

38. Prieš tapdami mokytojais, noriu jus matyti kaip gerus mokinius, besimokančius iš Manęs, kad žmonės jūsų nesuklaidintų, kad į kiekvieną klausimą atsakytumėte tvirtai ir nuoširdžiai, su draugiškumu ir meile, nes toks žodis labiausiai įsiskverbia į širdis.

39. Aš jums sakiau, kad daugeliu atvejų pakako *vieno* išminties ir meilės žodžio, kad būtų išgelbėta siela, kad tas žodis nebuvo užmirštas, nes jis liko toje sieloje kaip amžinosios ugnies antspaudas, ir ji šį žodį, kuris buvo jos išgelbėjimas, išsaugojo ne tik savo žemiškajame gyvenime, bet net ir anapus.

Todėl aš palieku jums savo Žodį kaip palikimą, kuris yra tarsi raktas, atveriantis sieloms kelią į ramybę. Nebijokite kryžiaus kelio, neleiskite, kad nelaimės jus prislėgtų, pašalinkite abejones, pasinerkite į mano mokymą, tada ši jėga jums suteiks didelį džiaugsmą. Vargas silpniesiems, vargas tiems, kurie nesustiprėjo mano mokymu, nes jie ir toliau klupsės kelyje!

40. Aš noriu, kad mano tauta, mano liudytojas, mano mokinys būtų stiprus kelyje, kad jis išgelbėtų žmonių minias, kurias Aš pastatysiu jo kelyje.

41. Šiandien jūs dar nesugebate suvokti savo sielos stiprybės, nes jūsų tikėjimas dar silpnas. Bet Aš sustiprinsiu šį tikėjimą dideliais išbandymais. Tačiau pasitikėjimą, kurį turite Manimi, turite turėti ir savimi, nes Aš jums daviau dovanas, kurias nešiojate savyje.

42. Netrukus mano apreiškimas per žmogiškąjį protą pasibaigs, ir po 1950 metų jūs manęs daugiau nebegirdėsite per šį apreiškimą. Tačiau jūs neturėtumėte kreiptis į tuos, kurie buvo balso nešėjai ar dovanų nešėjai, norėdami šauktis manęs ar mano Dvasinio pasaulio. Net didžiausiame išmėginime jūs neturėtumėte bandyti nepaisyti mano valios.

43. Pasiruoškite, kad mano mokymų jėga galėtumėte užkirsti kelią daugeliui įvykių ir jų išvengti, kiek tai yra mano valia. Bet kai jūs miegosite, šie išbandymai neišvengiamai ateis ir apsunkins jūsų darbą.

44. Kiek vyrų ir moterų eina kitais keliais nei tie, kuriuos Aš jums nubrėžiau, nors savo dvasinėje sieloje jie turi tokias pačias dovanas, kokias turite jūs. Jei šie vyrai ir moterys jumyse ras gerą mokytoją, jie sužinos šių dovanų prasmę ir, pažindami mano mokymus, pasieks didelę pažangą. Tačiau jei savo kelyje jie nerastų gero mokytojo, vieni pateks į sumaištį, kiti savo dovanas panaudos tam, kad jas išvystytų pagal savo pačių įsivaizdavimą ir valią, o dar kiti taps nematomų jėgų įrankiais, kurios gali būti Šviesos jėgos, bet taip pat ir Tamsos jėgos.

45. Taigi, mokiniai, nemiegokite, vykdydami savo užduotį. Po 1950 metų Aš jums suteiksiu laikotarpį, kad apmąstytumėte savo misiją ir šių apmąstymų metu pasiektumėte žinių suvienijimą mano mokyme. Remdamiesi šiuo suvienijimu, jūs pasipriešinsite įvykiams ir kovai.

46. Taigi Aš įspėju jus apie visus išbandymus, o paskutiniaisiais metais, kai būsiu tarp jūsų, per šį susirinkimą Aš jums kalbėsiu apie visus pavojus ir nurodysiu, kaip elgtis, kad juos įveiktumėte.

47. Gera įsiklausykite į tai, ką Aš jums dabar sakau: didžiosios bažnyčios glėbyje dvasininkai kalbės žmonijai apie Šventąją Dvasią. Jie kalbės apie Trečiąjį laikotarpį. Jie kalbės apie Septynis antspaudus. Jie paskelbs raginimą bendruomenėms ir tvirtins, kad išrenka šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius bei užantspaudoja juos ženklų, kuriuo Aš pažymėjau savo valia išrinktuosius. Tačiau Aš aplankysiu visus žmones, žmonijos dvasininkams Aš pasirodysiu per sąžinę ir juos pakelsiu didžiuliams išbandymams. Tuo metu Aš žinosiu, kuriuo iš jūsų pasinaudosiu, kad suteikčiau tuos įrodymus. Per jus Aš kalbėsiu su įtikinimo jėga, kurią jums suteikiau.

48. Ne žmonės bus tie, kurie žmonijai atskleis Šventosios Dvasios apreiškimus, nes pagal Viešpaties aukščiausius nutarimus tai darys tik Jis vienas.

49. Trinitarinės-Marijinės Dvasios mokymo jums neapreiškė joks žmogus. Aš, kaip Tėvas, jau Pirmajame laikmetyje jį jums paskelbiau per savo pranašus. Per Jėzų, Tėvo „Žodį“, Aš jį jums skelbiu, pažadėjau jį jums kaip ne per tolimą apreiškimą.

50. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu Aš – apsireiškęs per žmogiškąjį protą – išpildžiau savo pažadą ir atskleidžiau pamokas, kurios buvo paslėptos. Ne žmogus suteikė jūsų Dvasiai dovanas – Aš jas jums patikėjau, kai jūs išėjote iš Manęs.

51. Ne žmogus buvo tas, kuris ant jūsų kaktos nupiešė Trejybės simbolį. Tai buvo Viešpats, kuris jus pažymėjo Dvasioje. Ne žmogus buvo tas, kuris nustatė jūsų užduotį, tai buvo mano visagalis balsas.

52. Kaip Tėvas galėtų leisti žmonėms tokį šventvagystės ir klaidinimo aktą? Aš, paaukotas Avinėlis, esu vienintelis, vertas atplėšti Išminties knygos, Didžiosios Gyvenimo knygos, kurioje užrašytas visų sutvertųjų likimas, antspaudus. Aš, Dieviškojo Žodžio Alfa ir Omega, esu vienintelis, galintis jums atskleisti slapčiausius mano dieviškumo apreiškimus. Kaip gi galėčiau leisti, kad pasaulietiškai mąstantis ir nepagarbus žmogus pagal savo valią iškraipytų dieviškąsias pamokas, siekdamas apgauti nežinojančiuosius ir išaukštinti save tarp žmonių?

53. Šių šventvagysčių ženklai (net ir tarp jūsų) taps matomi, tačiau tai įvyks tik tam, kad tu, mylima tauta, pabustum. Tarp žmonių pasirodys šventvagystės, melagingų liudijimų, netikrų stebuklų ženklai; atsiras netikri pranašai, melagingi pareiškimai, kurie bus priskiriami mano dieviškumui. Tačiau tai bus tik įrodymas sielų troškimo pažangos, Šventosios Dvasios atėjimo, mano pranašysčių ir visų mano pažadų išsipildymo.

54. Neatidėliokite mano dvasinio atėjimo pas žmones laiko; savo nepakankamu pasiruošimu netapkite kliūtimi mano apsireiškimui tarp žmonijos per jūsų darbus. Nors jūs ir nesate išganytojas, neturite skelbti, kad išgelbėsite žmones, ir nesate vieninteliai šioje misijoje, vis dėlto jūs buvote derlinga žemė, kantriai laukusi mano išganyto sėklos. Jūs esate dalis mano Šviesos legionų, mano Taikos ir Tiesos kariuomenių, kurios šiuo metu jau kovoja už taikos pamatus. Bet Aš jus ruošiu, kad galėtumėte įvykdyti savo misiją kaip stiprus Izraelis – misijos, kurios jūs niekada anksčiau nevykdėte, tačiau kurią šiandien turite užbaigti, kad pasiektumėte tą Šviesos tėvynę, kuri jūsų laukia, iš kurios pamatysite tolesnius horizontus, kur praktikuosite mano teisingumą ir mano meilę bei pakilsite į tobulumo lygį, kol užimsite vietą, kuri jums priklauso Dievo glėbyje.

55. Argi tai, ką Aš jums perduodu, yra tik fantazijos? Ne, tauta. Jums, kaip žmonėms, Aš duodu moralinį mokymą ir aprūpinu jus dorybe, kad jūs savo namuose gyventumėte meile ir taikoje, kad jūsų duona nebūtų karti.

Mano mokymas teikia gerovę, drąsą ir pažangą, tačiau jūsų sielai šio maisto nepakanka. Jūsų sielai trūksta aukštesnio maisto, kad po savo žemiškojo kūno mirties ji galėtų tęsti savo kelionę į begalybę. Šiai kelionei Aš duodu sielai pamokymus, kurie žmogui atrodo kaip fantazijos – gilūs ir net pačiam žvaliam vaizduotei nesuprantami pamokymai. Šį raktą Aš patikiu jūsų sielai, kad ji juo atidarytų visas duris, kurias sutiks savo kelyje, ir taip tęstų savo kelionę į dvasinį tobulėjimą.

56. Mano mokymas apima visas pamokas. Jis yra „Kelias, Tiesa ir Gyvenimas“. Todėl turite juo vadovautis kiekvieną savo egzistencijos akimirką.

57. Suteikite Dieviškajam aukščiausią vietą savo sieloje, o kūnui – tai, kas jam priklauso. Atiduokite Dievui tai, kas Dievo, o imperatoriui – tai, kas imperatoriaus!

58. Jei išmokssite gyventi teisingai, jūsų žingsniai bus tvirti, o abejonės ir netikrumas išnyks.

59. Kai ateis jūsų pamokslavimo laikas, kai jūsų silpnybės ir nereikalingi kulto veiksmai išnyks – kai užsiimsite tik tuo, kas būtina ir pakylėja jūsų sielą, – tada galėsite ilgiau džiaugtis mano darbo vykdymu. Jei savo kelyje sutiksite ką nors, kam reikalinga tai, ką turite, nepasielgsite kaip abejojantis Tomas, nei kaip Petras savo bailumo akimirką, nei būsite silpni kaip Judas, susidūrę su tuštybėmis ir pagundomis.

60. Jūsų siela man sako: „Mokytojai, kodėl Tu mus lygini su tomis išskirtinėmis sielomis?“ Tačiau Mokytojas jums sako: tiesa, mano Antrojo laikotarpio mokiniai buvo didžios sielos, kurios veikė tarp žmonių siekdamos jų dvasinės pažangos – pažangos, kurios to meto žmonės nebuvo pasiekę, kaip ir dabartiniai. Tačiau jie buvo sielos, tokios kaip jūs, ir taip pat buvo žmogiški kaip jūs. Jų dorybė kovojo su jų netobulumais; tačiau kadangi jų siela buvo stipresnė, ji nugalėjo žmogiškąsias silpnybes, ir jie atsidavė mano mokymų praktikavimui, savo dorybe ir meile pasiekė tikslį mano mokymo laikymąsi, o pavyzdys, kurį kiekvienas iš jų paliko, buvo vertas Mokytojo, kuris juos mokė.

61. Ir jūs pateiksite puikius pavyzdžius, vertus Mokytojo, kuris šiuo Trečiuoju laikmečiu kreipėsi į jus. Argi abejojate Manimi ir savimi? Aš kantriai laikiu, kol išaiškinsite mano Žodį, ir noriu, kad ir jūs kantriai mokytumėte žmoniją.

62. Aš, kantriasias Mokytojas, aiškiai ir suprantamai paaiškinu jums pamoką, kurios nesupratote, ir vėl pastatau jūsų kelyje išbandymą, kurio

nesugebėjote išlaikyti. Jei tada jį išlaikysite, jūsų siela pasijus stipri ir padėkos Man. Tada Mokytojas paims Išminties knygą ir išmokys jus naujos pamokos.

63. Tačiau kai ši knyga bus saugoma jūsų širdies šventovėje, Mokytojas jums pasakys: „Jūs nebėra mokiniai, jūs esate Mokytojai. Eikite pas žmoniją, kuri nepažįsta mano apreiškimų, atverkite prieš ją Išminties knygą ir mokykite savo artimus su tuo pačiu kantrumu, su kuriuo Aš mokiau jus.“

64. Kai Aš jums parodžiau jūsų trūkumus, tai buvo padaryta tam, kad juos ištaisytumėte. Kai eisite pas savo artimuosius ir pas juos pastebėsite tuos pačius trūkumus, prisiminkite, kad jie leidžiasi būti taisomi su kantrybe ir meile.

65. Argi Aš savo pamokymuose skelbiau prievartą? Argi Aš naudoju botagą, kad jus mokyčiau? Ne, mokiniai, Aš jums su meile atleidau. Jūs, vyrai: ar jau esate kantrūs savo sutuoktinei? Jūs, moterys: ar buvote kantrios su savo vyru? O jūs, sutuoktiniai: ar buvote kantrūs auklėdami savo vaikus? Jei elgėtės taip, elgėtės kaip Aš. Jei taip nesielgėte, Aš jums atleidžiu. Bet Aš jus išbandysiu jūsų gyvenimo kelyje, kol išlaikysite šį išbandymą.

66. Aš dar kartą palieku jums savo Žodį kaip meilės sėklą. Jei ją sėsite, prisiminkite, kad net ir materialioji sėkla neišdygsta tą pačią akimirką, kai yra pasėta, ir tuo labiau ji negali iškart pražysti ir duoti vaisių. Viskam tam reikia meilės, nuopelnų ir pasiaukojimo, kad tai užaugtų.

67. Žemė, kurią Aš jums suteikiu, yra žmonių širdis, o sėklos grūdas – mano Apreiškimas kaip Šventoji Dvasia. Skirkite save savo įdirbtam laukui, mylėkite jį, laiminkite jį. Nes savo pavyzdžiu jūs mokysite naujus darbininkus, kurie kartu su jumis taps Trečiojo Laiko sėjėjais.

68. Mokykitės atpažinti mano mokymą. Kur galite jį atrasti? Galbūt žodžiuose, kuriuos ištaria balso nešėjas? Ne, mokiniai. Mano mokymą rasite šio žodžio esmėje. Jei susisieksite su savo Viešpačiu iš dvasios į dvasią – kaip tada galėsite atpažinti mano dieviškąjį balsą? Pagal savo dvasios balsą. Ten Aš amžinai būsiu jumyse ir jus mokysiu.

69. Mano meilė privers virpėti jautriausias jūsų širdžių stygas. Tačiau būtent suderinamumas su jūsų sąžine leis jums išgirsti mano dieviškąjį koncertą, ir daugelis iš jūsų mane pamatys Jėzaus dvasine forma. Turiu jums atkreipti dėmesį, kad Jėzaus forma nėra tobuliausias būdas, kuriuo mane pamatysite. Kai praeityje jums sakiau: „Visos akys mane matys“, norėjau jums duoti suprasti, kad jūs visi pažinsite tiesą, nors turiu jums pasakyti, kad Aš apsiribosiu atsižvelgdamas į kiekvienos sielos išsivystymo lygį. Tačiau kai kopsite tobulumo laiptais, jūs tikrai mane pamatysite visoje mano šlovėje.

70. Dabar nebandykite Manęs įsivaizduoti jokių būdu. Pamąstykite: jei jūsų dvasia, nors ir ribota, yra esmė, yra šviesa – kokią formą tada galėtų turėti jūsų Viešpaties Visuotinė Dvasia, kuri neturi nei pradžios, nei pabaigos? Palikite tai, kas neišmatuojama, mano Dieviškosios Išminties knygos gelmėse.

Budėkite ir melskitės, ir kai žmogiškoji mirtis kartą išlaisvins jūsų sielą, Aš pašalinsiu jai dar vieną šydą savo begalinėje Apreiškimų knygoje, kad ji pažintų Tėvą ir pažintų save pačią – kad, kai pateksite į Anapus, žavėtumėtės geresniu pasauliu, nuostabiu pasauliu, kuris jūsų laukia, tačiau kuris nebus paskutinis, kuriame gyvensite.

71. Melskitės, tauta, melskitės už žmoniją. Su jūsų malda ar be jos Aš esu su visais. Bet Aš noriu, kad tarp mano vaikų sužydėtų malda mylėti vieni kitus.

72. Aš aplankiau jūsų pasaulį, ir pamatęs jūsų vargus, palikau jums meilės dovaną. Jūs nenorėjote išmokti mano dieviškosios kalbos. Aš, tačiau, suprantu jūsų kalbą, nors ji ir yra netobula.

73. Eikite tvirtu žingsniu mano taku, ir rasite jį nusėtą stebuklais. Kas jums pasakė, kad stebuklų laikas baigėsi? Argi jūsų egzistencija nėra meilės stebuklas? Argi nejaučiate pavojaus, kuris gresia jūsų aplinkai? Argi nejaučiate pavojaus, kuris apgaubia jūsų pasaulį? Kodėl jūs neišnykstate? Nes jus saugo meilės stebuklas.

74. Viskas, kas jus supa, buvo mano sukurta kaip nuostabus meilės stebuklas, kad pradžiugintų mano mylimiausius vaikus.

75. Stebuklų laikas trunka amžinai. Aš esu nesibaigiantis meilės stebuklas visiems savo vaikams.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Mokymas 315

1. Tebūnie palaiminta tauta, kuri suskubo atsiliepti į savo Viešpaties šaukimą. Mano Knyga atsiveria prieš jus, kad atskleistų jums dar vieną pamoką. Mokymas, kylantis iš mano Dvasios, yra esmė ir gyvybė jūsų Dvasiai. Imkite ir valgykite iš jos, nes tai yra amžinojo gyvenimo duona.

2. Šiuo metu Aš sėju savo mokymą į šių klausytojų minios širdis ir tinkamu laiku nuimsiu jo vaisius. Mano Žodis nebus prarastas, nes Aš jį saugau jūsų būties jautriausioje dalyje, kuri yra jūsų dvasinė siela.

3. Numalšinkite savo alkį ir troškulį prie šio meilės stalo. Pamiirškite savo vargus ir pasveikite nuo savo kančių, kad galėtumėte iš tikrųjų mėgautis šiais akimirksniais.

4. Skausmo ugnis degina jūsų širdis, ir tik mano Žodžio kristalinis vanduo gali ją užgesinti. Todėl kviečiu jus klausytis Manęs, kad gyventumėte ir atgautumėte sielos ramybę.

5. Taip, tauta, Aš noriu jus padaryti mano taikos savininkais, kad vėliau galėtumėte ją skleisti žemės keliais ir tautoms. Aš jus pašaukiau, kad jus paruoščiau ir padaryčiau mano taikos žinios pasiuntiniais. Turėkite omenyje, kad ne tik jūs vieni šiuo metu manęs reikia, bet ir visa jus supanti žmonija trokšta meilės ir šviesos.

6. Nebijokite, jei jūsų nesupranta – mano Šviesa apšviečia kiekvieną protą. Kalbų ir tikėjimų įvairovėje nematykite neįveikiamų kliūčių mano mokymo skleidimui.

7. Babelio bokštas, tiesa, vis dar stovi, bet taip pat tiesa, kad pasaulyje atsiranda dvasinė tauta, kurios užduotis – palaipsniui griauti šio susiskaldymo, nesutarimų ir išdidumo bokšto pamatus.

8. Noriu, kad išmoktumėte išlaikyti ramybę gyvenimo kovos sukuryje, kad ir toliau visi laikytumėte šį pasaulį vienintele buveine, namais, kurie – nors ir tik laikinai – suteikia šilumą ir maistą, kurio jums visiems reikia gyventi.

9. Dar nemąstykite apie ramybę, kurią jums gali suteikti dvasinis gyvenimas, kai kartą paliksite šį gyvenimą už savęs. Galvokite apie tai, kiek daug dar turite nuveikti šiame pasaulyje. Geriau stenkitės užsitarnauti kuo daugiau nuopelnų, kad būtumėte verti geresnio pasaulio. Ir kai apie tai galvojate, neabejokite, kad sugebėsite gerai išnaudoti dienas, kurias mano gailestingumas jums suteikia žemėje.

10. Savo gyvenimo kelyje palikite meilės pėdsaką. Nes jei taip nebus, jūs negalėsite patekti į Taikos karalystę.

11. Jei mane mylite, jei manimi tikite, jei norite man patikti ir savo sieloje susikurti taikią ateitį, tada priimkite šį mokymą, laikykitės jo

nuoširdžiai ir sąžiningai. Jei taip darysite, visame savo būvyje patirsite didžiulį padaršinimą ir apšvietimą, nes tada mane imsite pavyzdžiu.

12. Kai jūsų kova kartą pasibaigs, savo širdyse išgirsite begalinį, dangišką balsą, kuris jums pasakys: „Tebūnie palaiminti tie, kurie išgirdo mano balsą dykumoje ir juo patikėjo. Nes nuo tos akimirkos turėjote tobulą idealą, kuris jus įkvėpė. Tebūnie palaiminti tie, kurie sugebėjo išverti šmeižtus, smūgius ir pažeminimus. Nes galiausiai jūs užkariavote žemę, kurioje pagydysite visas savo žaizdas.

13. Saugokite mano žodį, o palaimintoji tauta – turėkite omenyje, kad jis turi būti tvirtas naujo bokšto pamatas, kurį žmonės turės pastatyti. Tačiau ne tą bokštą, kuris simbolizuoja žmogiškąjį išdidumą, nei tą, kuris nepasitiki dieviškąja galia ir teisingumu, o tą nematerialųjį bokštą, kuris simbolizuoja dvasinį pakilimą, meilę, gailestingumą ir harmoniją tarp žmonių.

14. Kad padėčiau jums dvasiniame tobulėjime, buvo būtina, jog Aš, pasinaudodamas žmogaus protu, užmegzčiau ryšį su šia tauta čia, kad priminčiau jums mano Įstatymą, paaiškinčiau jums mano Žodį ir nustatytumėte jūsų misiją.

15. Aš patikėjau jums Įstatymą, normas ir patarimus, kad žinotumėte, kaip nukreipti savo žingsnius, kai mano Žodžio jau nebebus su jumis. Tas Įstatymas ir tos normos, kurios žmonijai buvo duotos per žmogiškąjį protą, tarnaus tam, kad žmonės, kuriems Aš suteikiau dvasines dovanas, mokėtų jas teisingai naudoti ir taip išvengtų savo pačių bei savo artimųjų sumaišties.

16. Aš jums dar kartą sakau, kad jūsų dvasinis kasdienis darbas nebus skausmingas. Jei sugebėsite suvienyti visas įvairias dovanas ir misijas, kurias Aš jums patikėjau, sudarysite sąjungą, kuri bus nenugalima išbandymuose, nes jūs visi pasirodysite esą stiprūs ir drąsinsite vieni kitus kovoje dėl Pažadėtosios žemės.

17. Šiais laikais pasaulis nebuvo pasirengęs manęs laukti taip, kaip manęs laukė Izraelio tauta tuo Antruoju laikotarpiu. Mano didieji pranašai buvo paskelbę Mesiją, Gelbėtoją, Dievo Sūnų, kuris ateis išlaisvinti engiamuosius ir apšviesti pasaulį „Žodžio“ šviesa. Kuo labiau ta tauta kentėjo, tuo labiau ji troško Pažadėtojo atėjimo; kuo daugiau ji gėrė iš pažeminimo ir priespaudos taurės, tuo labiau ji troško Mesijo buvimo ir visur ieškojo užuominų bei ženklų, kurie jai praneštų apie artėjantį jų Išganytojo atėjimą.

18. Iš kartos į kartą ir iš tėvų vaikams buvo perduodamas dieviškasis pažadas, kuris ilgą laiką skatino Viešpaties išrinktąją tautą budėti ir melstis.

Galiausiai Aš atėjau pas savo tautą, bet ne visi sugebėjo Mane atpažinti, nors visi Manęs laukė: vieni tai darė dvasiškai, kiti – materialistiškai.

Tačiau man pakako tų, kurie jautė mano buvimą, mano Žodžio šviesoje įžvelgė Danguos karalystę ir tikėjo mano apreiškimu, nuoširdumo ir meilės. Man pakako tų, kurie ištikimai sekė paskui mane ir matė manyje savo dvasinį Išganytoją, nes būtent jie liudijo mano tiesą po to, kai aš palikau šį pasaulį.

19. Nors mano žinia buvo skirta visoms žemės tautoms, mano šauksmas pasiekė išrinktosios tautos širdį, kad ji vėliau taptų mano Žodžio skelbėja. Vis dėlto – ne tik ta tauta jautė mano buvimą, bet ir kitų tautų žmonės sugebėjo atpažinti mano atėjimo ženklus ir nujautė mano buvimo žemėje laiką.

20. Kai Aš pasauliui paskelbiau, kad Esu Mesijas, ir mano Žodis kaip gyvybės srovė ėmė maitinti širdis, visur vyravo kūno ir sielos alkis bei vargas. Tik vilties šviesa išlaikė tą tautą, nes net jos Dievo garbinimas buvo išniekintas, paverčiant jį dar vienu stabmeldystės kultu.

21. Alkis, troškulys, ligos, vergovė, sumaištis, raupsai, tamsa, vargas – tai buvo našta, kurią imperatorius uždėjo ant Dievo tautos pečių. Todėl buvo laukiamas Mesijas, todėl jo buvo laukiama kiekvieną dieną, ir kai mano Žodis pasiekė širdis ir kalbėjo jiems apie meilę, teisingumą, brolystę ir laisvę, žmonių minios sekė paskui Mane.

Kai mano ranka palietė ligonius ir leido jiems pajusti ramybę bei dievišką paguodą, jie, negalėdami susivaldyti, gatvėse ir aikštėse šaukė, liudydami, kad Aš esu pažadėtasis Kristus, paskelbtasis Mesijas.

22. Tačiau dabar, šiuo Trečiuoju laikotarpiu – kuri tauta manęs laukė? Kas budėjo ir meldėsi, tikėdamasis mano pažado išsipildymo? Tik labai nedaugelis. Nes vietoj to, kad imtumėte pavyzdį iš tos tautos, kuri iš kartos į kartą perdavė pranašysčių žinią, jūs padarėte štai ką: laikui bėgant ištrinote mano Žodį.

Tačiau žinokite, kad savo Žodyje, kurį daviau Antrajame laikmetyje kaip Jėzus, pažadėjau sugrįžti ir taip patvirtinau senovės pranašų žodžius, kurie kalbėjo ne tik apie mano atėjimą kaip žmogaus, bet ir paskelbė mano atėjimą Dvasia šiuo laikmečiu, kuriame dabar gyvenate.

23. Ženkla, kurie kalbėtų apie mano sugrįžimą, taip pat ir mano buvimo tarp žmonių įrodymai buvo užrašyti, ir jie visi išsipildė. Kodėl tada pasaulis manęs nelaukė?

Žmonija šiuo metu ištuština kartiausią iš visų taurių, kurias žmogus kada nors išgėrė pasaulyje. Kodėl gi jis manęs nelaukė ir nešaukė? Nes jo materializmas pasiekė tokį lygį, kad jis mane pašalino iš savo gyvenimo,

išvarė mane iš savo širdies. Juk netgi nuolankieji nepriklauso tiems, kurie nusilenkė prieš savo Viešpatį, kad pasimelstų ir paklustų jo valiai.

24. Šiandien žmogus jaučiasi didis, išmintingas, stiprus, galingas ir nepriklausomas. Jis turi mokslo šviesą – kodėl gi jam reikėtų trokšti Dvasios šviesos? Jis yra gamtos jėgų valdovas – kodėl gi tikėtis, kad Aš ateisiu išlaisvinti jį nuo priešų, jei jis gali tai padaryti savo ginklais?

25. Žmonija dvasiškai miegojo tuo metu, kai išsipildė mano pažadas sugrįžti pas jus. Nė viena tauta nebudo ir manęs nelaukė. Ir pagalvokite, kad Pirmuoju laikotarpiu Mesijo pažadas buvo skirtas *vienai* tautai, o mano sugrįžimo pažadas – visoms tautoms.

26. Iš tiesų, sakau jums, mano Šviesa jau nuskriejo kaip žaibas iš Rytų į Vakarus, pasauliui to net nepastebėjus.

27. Mano Žodis atėjo pas jus ir pažadino bei nustebino neišsilavinusius žmones, kurie nežinojo mano pašaukimo priežasties, kad galėčiau pasinaudoti jų protu ir perduoti pasauliui savo naująją žinią.

28. Kai ši žinia bus užbaigta, Aš nebekalbėsiu per šiuos perteikėjus, bet vėliau subtiliai pasireikšiu sielose. Tačiau mano Žodis, įspaustas į tų, kurie jį išgirdo, širdis ir užrašytas naujoje knygoje, turi būti nuneštas pasaulio tautoms ir tautybėms kaip taikos sėkla, kaip tikrojo žinojimo šviesa, kaip vaistas nuo kiekvienos blogybės, kankinančios žmonių kūną ir sielą.

29. Mano Žodis pasieks širdis ne tada, kai to pageidaus mano pasiuntiniai, bet tada, kai to norėsiu Aš. Nes būtent Aš būsiu Tas, kuris saugos savo sėklą, paruoš jai dirvą ir nuties kelią. Būsiu Aš, kuris išmintingai, tinkamu laiku leis jam pasiekti tautas, valstybes ir šeimas. Jis pasieks, kai jo jau bus laukiama, kai širdys bus kupinos lūkesčių, nes prisimins mano pažadus, kai jos pabus iš gilaus savanaudiškumo, išdidumo, materializmo ir tuštybės sapno.

30. Tu, tauta, susirinkusi aplink mano Žodžio skelbimą: kadangi nesugebėjai budėti laukdama mano atėjimo, bent jau suvok mano darbo vertę, atpažindama begalinę meilę, su kuria Aš atėjau pas tave, kad pasakyčiau: kadangi nelaukėi mano sugrįžimo, bent jau nuo šiol lik budi, prašydama ir melddamasi už pasaulio išgelbėjimą.

31. Aš jus ieškojau, kad kiekvieną iš jūsų paverčiau savo mokiniu, kad palikčiau jums kaip paveldėjimą savo Žodį, kuris yra amžina sėkla, ir – pasėjęs bei puoselėjęs savo sėklą jumyse – išsiųsčiau jus kaip savo atstovus į kitas šalis, kad neštumėte šią meilės dovaną visiems savo artimiesiems.

32. Aš trokštu savo vaikų tikėjimo ir dvasingumo. Aš daviau jums Dvasią, kuri yra mano dalis, kuri jus daro pranašesnius už kitas būtybes, apgyvendinančias šį pasaulį.

Žmogus man panašus dėl savybių ir dorybių, kuriomis aš jį apdovanojau. Aš jums viską daviau, kad gyventumėte gyvenimą, kupiną meilės ir gailėstingumo darbų.

33. Neslėpkite mano mokymo iš baimės būti atmestiems. Jei garbingai ruošiatės, jei laikotės mano įstatymų – kas gi galėtų jus barėti? Mano pamokymai veda jus į aukščiausią moralę ir dvasingumą, ir jūs galite taikiai gyventi su tais, kurie išpažįsta tikėjimą kitomis formomis, taip pat su tais, kurie priklauso kitoms rasėms ar kitoms klasėms. Aš tik noriu, kad jūs išreikštumėte tyriausio dvasingumo ženklą, kad būtumėte atpažinti kaip šio darbo mokiniai. Todėl nesijaukite nei didesni, nei mažesni už savo artimus, tačiau jaukite pareigą jiems padėti, perteikdami jiems mano Žodį, kad ir jie galėtų tapti mano mokiniais.

34. Aš jums daviau žemę, kad jūs visi ją turėtumėte vienodai, kad gyventumėte taikoje ir naudotumėte ją kaip laikiną namą, kuriame turėtumėte išugdyti savo sugebėjimus ir paruošti savo sielą, kad ji pakiltų į savo naująją tėvynę. Aš jums sakiau: „Viešpaties namuose yra daug buveinių.“ Jūs jas pažinsite tiek, kiek tobulėsite. Kiekvienas iš jūsų vis labiau priartės prie Manęs, ir šias „gyvenamąsias vietas“ pasieksite priklausomai nuo savo darbų. Nes viskas paklūsta dieviškai tvarkai ir teisingumui.

35. Niekas negalės sutrukdyti jūsų žengti nuo vieno laiptelio prie kito, o kiekvieno iš jų pabaigoje jūsų dvasioje, taip pat ir manoje, bus džiaugsmas ir šventė.

36. Taigi Aš jus ruošiu, kad žinotumėte: kelias, kurį turite nueiti, yra ilgas, ir kad nesitenkintumėte savo pirmaisiais darbais, manydami, jog jie jums atvers vartus į tas buveines.

Taip pat sakau jums, kad sielai yra gražu ir malonu pasiekti etapo pabaigą ir sustoti, kad pažvelgtų atgal į nueitą kelią su jo didžiosiomis kovomis, kartumo dienomis ir ramybės valandomis, įveikus begalę kliūčių. Pabaigoje laukia triumfas, atlygis ir teisingumas, spindintis jūsų aplinkoje, ir jūsų Tėvo Dvasia – esanti čia, šlovinga, laiminanti vaiką, leidžianti jam ilsėtis savo glėbyje, kur jis ruošiamas kitam etapui ir taip žengia iš vieno į kitą, kol galiausiai pasiekia aukščiausią išsipildymą, kad tada amžinai pasiliktų su Manimi.

37. Pirmiausia įvykdysite savo paskirtį žemėje. Atneškite taiką ten, kur vyrauja nesantaika, – meilę ten, kur viešpatauja neapykanta, ir būkite dosnūs ten, kur vyrauja „“ egoizmas. Kai pasieksite šio kelio pabaigą, Aš jums su palūkanomis grąžinsiu tai, ką davėte savo artimiesiems.

38. Tai yra mano paprastas ir aiškus žodis, kuris yra jūsų supratimo ribose. Džiaugiasi jūsų nuoširdumu ir dėmesiu. Kiekviename iš jūsų matau

siekį laikytis mano mokymų, atsinaujinti, tobulėti ir sukurti sielai bei kūnui sveiką šeimą, kurios nariai myli vieni kitus, pripažįsta vieni kitus ir susilieja į vieną sielą, siunčiančią žmonijai šviesą, jėgą ir ramybę.

39. Mano dieviškumo šviesa yra kiekvienoje dvasioje kaip aukščiausia dovana, kurią Tėvas paliko savo vaikams kaip paveldėjimą. Todėl iš visų mano kūrinių jūs esate aukščiausi, nes savyje turite Dvasios šviesą, kuri leidžia jums žinoti, kas esate, iš Ko esate kilę, koks yra jūsų likimas ir kur einate.

40. Dabar jūsų siela gyvena didesnės šviesos laikais, kai ji turi žengti žingsnį į priekį, kai ji pakils aukštesniu laipsniu prie Manęs, kuris esu jūsų tobulėjimo ir dvasingumo tikslas.

41. Laiptai, kuriuos Jokūbas matė sapnuose, šiandien spindėdami iškyla prieš kiekvieną sielą ir kviečia ją pakilti aukštin bei pažinti paslaptis, kurių žmonės nesugebėjo išspręsti.

42. Dabar atėjo aiškumo laikas sielai ir žmogaus protui, kuriuo jūs sugebėsite atrasti visų tų apreiškimų, kurie jums buvo duoti jau praeityje, turinį, esmę ar prasmę, tačiau kurių negalėjote teisingai išaiškinti, nes jie jums buvo pateikti simboline kalba arba palyginimais.

43. Žmonių dvasinio tobulumo trūkumas buvo priežastis, dėl kurios protas nesuvokė tiesos, paslėptos kiekviename žodyje ar vaizdinyje, esančiuose dieviškosiose žinutėse. Taigi žmonija manė, kad jai tereikia tik tikėti, net jei tai daroma nesuprantant. Dabar sakau jums, kad Aš niekam nesu paslaptis, kad būtent jūs, dėl savo dvasinio pakilimo trūkumo, dėl maldos, artimo meilės ir nuolankumo trūkumo, patys sukuriate šią „paslaptį“.

44. Aš negaliu būti jokia paslaptis, nes esu visur ir atvirai pasirodau visame, kas egzistuoja ir jus supa. Bet jei jūs atkakliai tvirtinate, kad manęs nematote, jei užmerkiate akis, kai aš pasirodau pas jus, arba bėgate nuo manęs, kai aš jus šaukiu, aš jums ir toliau turėsiu likti neperprantama paslaptis.

45. Ar žinote, kokią reikšmę turi ta kopėčia, kurią Jokūbas matė sapnuose? Ši kopėčia simbolizuoja sielų gyvenimą ir vystymąsi.

Apreiškimo akimirka Jokūbo kūnas miegojo, bet jo siela buvo pabudusi. Jis pakilo pas savo Tėvą, pasinaudodamas malda, ir kai jo siela įžengė į Šviesos sferas, ji sugebėjo priimti dangiškąją žinią, kuri išliks kaip dvasinių apreiškimų ir tiesų liudijimas jo tautai, kurią sudaro visa žmonija. Juk „Izraelis“ nėra žemiškas vardas, o dvasinis.

46. Jokūbas pamatė, kad ta kopėčia stovėjo ant žemės, o jos viršūnė siekė dangų. Tai simbolizuoja dvasinio tobulėjimo kelią, kuris prasideda

žemėje fizinėje kūno formoje ir baigiasi tada, kai siela suvienija savo šviesą ir esmę su savo Tėvo šviesa ir esme, toli nuo bet kokios materialios įtakos.

47. Patriarchas pamatė, kad tomis kopėčiomis angelai lipo aukštyn ir žemyn. Tai simbolizavo nesibaigiantį gimimą ir mirtį, nuolatinį sielų atėjimą ir išėjimą, trokštant šviesos arba turint užduotį atpirkti ir apsivalyti, kad sugrįžus į Dvasinį pasaulį būtų galima pakilti šiek tiek aukščiau. Tai yra sielos tobulėjimo kelias, vedantis į tobulumą. Todėl Jokūbas kopėčių viršūnėje pamatė simbolinę Jehovos figūrą, kuri rodė, kad Dievas yra jūsų tobulėjimo, jūsų siekių tikslas ir aukščiausiasis atlygis – begalinė palaima – kaip atlygis už sunkias kovas, ilgus kentėjimus ir atkaklumą, siekiant patekti į Tėvo glėbį.

48. Sielos visada rasdavo likimo smūgiuose ir išbandymuose progą užsitarnauti nuopelnų, kad galėtų pakilti. Kiekviename išbandyme visada buvo simbolizuojamos Jokūbo kopėčios, raginančios jus užlipti dar vieną laiptelį.

49. Tai buvo didis apreiškimas, o mokiniai, nes jame jums buvo kalbama apie dvasinį gyvenimą tuo metu, kai sielos pabudimas garbinti Dieviškąjį, Aukštąjį, Tyrąjį, Gerąjį ir Tikrąjį vos tik buvo prasidėjęs.

50. Ta žinia negalėjo būti skirta tik *vienai* šeimai, netgi ne vienai tautai; jos esmė buvo dvasinė, todėl turėjo visuotinę reikšmę. Būtent todėl Tėvo balsas tarė Jokūbui: „Aš esu Jehovas, Abraomo Dievas ir Izaoko Dievas. Žemę, kurioje esi, Aš duosiu tau ir tavo palikuonims, ir tie palikuonys bus gausūs kaip žemės dulkės. Jūs išsiskirstysite į vakarus ir į rytus, į šiaurę ir į pietus, ir visos žemės giminės bus palaimintos per tave ir tavo palikuonis.“

51. Ši žinia jums gali atrodyti mažai reikšminga, tačiau jos dvasinis turinys yra begaliniai gilus. Tačiau kaip žmonės galėjo atrasti jos dvasinę prasmę, jei jie jai neskyrė jokios reikšmės, jei jie vengia bet kokio ženklų ar dvasinio apreiškimo? Aš pats turėjau jums paaiškinti tą žinią, kurią jums perdaviau kitu laiku, kai sielos pabudimas pasaulyje vos tik prasidėjo, siekdamas padrąsinti jus jūsų misijoje.

52. Dieną iš dienos atsiranda ženklų ir įvykių, kurie jums kalba apie amžiaus pabaigą.

53. Žmogaus mokslas pasiekė ribą, iki kurios žmogus gali jį nuvesti savo materializmo dvasia. Mat mokslas, įkvėptas dvasinio meilės, gėrio ir tobulėjimo idealo, gali nueiti daug toliau, nei jūs jį nuvedėte.

54. Įrodymas, kad jūsų mokslinė pažanga nebuvo grindžiama abipuse meile, yra tautų moralinis nuosmukis, brolių žudymo karas, visur vyraujantis badas ir skurdas, nežinojimas apie dvasinius dalykus.

55. Didžiosios tautos, kupinos arogancijos, iškelia galvas, giriasi savo galia, ginklais grasina pasauliui, didžiuojasi savo intelektu ir mokslu,

nesuvokdamos, koks trapus yra tas netikras pasaulis, kurį jos pačios sukūrė; nes užteks vieno lengvo mano teisingumo dvelksmo, kad šis dirbtinis pasaulis išnyktų. Tačiau būtent paties žmogaus ranka sunaikins jo paties kūrinį; būtent *jo* protas sugalvos būdą, kaip sunaikinti tai, ką jis pats anksčiau sukūrė. Aš pasirūpinsiu, kad išliktų tik tie žmonių kūriniai, kurie davė žmonėms gerų vaisių, kad jie ir toliau būtų naudojami ateinančių kartų labui. Tačiau viskas, kas tarnauja žalingiems ar savanaudiškiems tikslams, bus sunaikinta mano negailestingo teismo ugnyje.

56. Ant pasaulio, kurį sukūrė *ir* sunaikino materialistiška žmonija, griuvėsių iškils naujas pasaulis, kurio pamatai bus patirtis, o tikslas – dvasinio tobulėjimo idealas.

57. Įsivaizduokite žmonijos, kurios moralė kyla iš dvasingumo, pažangą; įsivaizduokite žmoniją be apribojimų ir valstybių sienų, kuri broliškai dalijasi visomis gyvenimo priemonėmis, kurias Žemė suteikia savo vaikams. Pabandykite įsivaizduoti, kokia būtų žmogaus mokslas, jei jo idealas būtų tarpusavio meilė, jei žmogus ieškomą žinią gautų per maldą. Pagalvokite, kaip man bus malonu priimti iš žmonių meilės, tikėjimo, paklusnumo ir nuolankumo auką per jų *gyvenimą*, jiems nereikės griebtis apeigų ir išorinių kulto formų.

58. Tik tai bus *gyvenimas* žmonėms, nes jame jie įkvėps ramybę, mėgausis laisve ir maitinsis tik tuo, kas yra tiesa.

59. Jūsų gyvenimas žemėje turi daugiau mirties nei pačios gyvybės bruožų. Daugeliui jis yra pragaras, kalėjimas, nelaisvė, tremtis. Jame nepažįstama ramybė, taip pat negalima džiaugtis laisve. Nei kūne, nei sieloje nėra sveikatos, taip pat nėra džiaugsmų, kurie bent šiek tiek kompensuotų tiek daug skausmo.

60. Tačiau jūs stengiatės atrodyti laimingi. Mąstote, kaip paslėpti savo nuolatinės nesėkmės. Užsidėję šypsančią kaukę ant veido, apsimetate, kad esate laimingi, ir giriatės jėga bei gyvenimo drąsa, kad paslėptumėte baimę, kurią jaučiate prieš bedugnę, kurią patys iškasėte po savo kojomis.

61. Anksčiau Žemė buvo ašarų slėnis, dabar ji yra kraujo slėnis. Kokia ji bus rytoj? Mūšio laukas, pilnas dūmų apgaubtų griuvėsių, kuriuos nusiaubė teismo ugnis, sudeginusi nuodėmę ir nugalėjusi meilės neturinčių žmonių išdidumą, nes jie apleido savo sielas.

62. Taip pat iš Išminties šventyklos bus išmesti mokslo *prekiautojai*, nes jie spekulioavo šviesa, nes jie paniekino tiesą.

63. Apie kokius ateities laikus Aš jums dabar kalbu? Jūs to nežinote, ir Aš jų tiksliau nenurodysiu, nes „*“* įvykiai vis labiau liudys apie mano žodžio jums išsipildymą.

64. Vieniems sakau, kad jie surinktų visus savo darbų vaisius, kad ugnis juos sunaikintų, o kitiems sakau, kad jie surinktų savo sėklą ir ją saugotų, kad, kai Teismo diena praeis, ši sėkla ir toliau daugintųsi kaip gyvybės sėkla.

65. Šios dienos pamokyme noriu jums pasakyti, kad „Mano Žodis“ sugrįžo, kad apšviestų šią žmoniją, kad ji pabustų ir pakiltų į dvasinį lygį.

66. Žmonių samprata apie Mane yra labai ribota, jų supratimas apie dvasinį pasaulį labai menkas, o jų tikėjimas labai silpnas.

67. Religijos snaudžia šimtmečius trukusioje miego būsenoje, nepadarydamos nė žingsnio į priekį, o kai pabunda, jos aktyvios tik savo viduje ir nedrįsta ištrūkti iš rato, kurį susikūrė savo tradicijomis.

68. Būtent tie, kuriuos menkai vertina, vargšai, paprasti ir neišsilavinę žmonės, trokšdami Šviesos, tyros dvasinės aplinkos, tiesos ir pažangos, paliks tą ratą. Būtent jie skambins varpu ir skelbs pabudimo šauksmą, kai pajus, kad atėjo mano naujų apreiškimų laikas Dvasinio atgimimo amžiuje.

69. Žmonės nori atrasti dvasinio gyvenimo paslaptį – tą egzistenciją, į kurią jie neišvengiamai turi įžengti ir kurią būtent dėl to jiems įdomu pažinti.

70. Žmonės klausia, maldauja, prašo šviesos iš gailėstingumo, nes jaučia būtinybę pasiruošti; tačiau atsakant į viską jiems sakoma, kad dvasinis gyvenimas yra paslaptis ir kad noras pakelti jį dengiantį šydą yra įžūlumas ir šventvagystė.

71. Iš tiesų, sakau jums, tie, kurie trokšta tiesos ir šviesos, pasaulyje nerastų šaltinio, kurio vanduo numalšintų jų troškulį. Būsiu Aš, kuris iš dangaus siųsiu tą išminties vandenį, kurio trokšta sielos. Leisiu, kad mano tiesos šaltinis išsiliėtų ant kiekvienos dvasios ir kiekvieno proto, kad „paslaptys“ būtų sunaikintos. Nes dar kartą sakau jums, kad ne Aš apgaubiu save paslaptimis žmonių akivaizdoje, bet jūs patys jas kuriate.

72. Žinoma, jūsų Tėve visada bus kažkas, ko jūs niekada nepažinsite, jei atsižvelgsite į tai, kad Dievas yra begalinis, o jūs esate tik dalelės. Tačiau tai, kad jūs neturėtumėte žinoti, kas esate amžinybėje, kad turėtumėte būti neperprantama paslaptis patys sau ir kad turėtumėte laukti, kol įžengsite į dvasinį gyvenimą, kad tai sužinotumėte – to Aš nenustatau.

73. Tiesa, kad praeityje su jumis nebuvo kalbama tokiu būdu ir nebuvo skelbiamas plataus masto raginimas veržtis į dvasinių įžvalgų šviesą; tačiau taip buvo tik todėl, kad praeityje žmonija nejuto tokio skubaus poreikio žinoti, kokį jaučia šiandien, ir dar nebuvo dvasiškai bei protiniu požiūriu pajėgi to suprasti. Nors ji visada ieškojo ir bandė išsiaiškinti, tai vyko labiau iš smalsumo nei iš tikro troškimo rasti šviesą.

74. Kad žmonės rastų kelią, vedantį juos į tą Šviesą, ir kad jie galėtų priimti tą Gyvenimo ir Išminties šaltinio vandenį, jie pirmiausia turi atsisakyti bet kokio išorinio kulto ir iš savo širdžių pašalinti bet kokį fanatizmą. Kai jie savo širdyse pradės jausti gyvojo ir visagalinio Dievo buvimą, iš savo esybės gelmių pajus kylantį naują, nežinomą pamaldumą, kupiną jausmų ir nuoširdumo, pakylėjimo ir širdingumo, kuris bus tikroji malda, apreiškia Dvasios.

75. Tai bus jo kilimo į Šviesą pradžia, pirmasis žingsnis kelyje į dvasinimą. Jei Dvasia gali žmogui apreiškėti tikrąją maldą, ji taip pat galės jam apreiškėti visus jo turimus sugebėjimus, taip pat būdus, kaip juos išvystyti ir nukreipti meilės keliu.

76. Jūs vis dar gyvenate laikais, kai jums reikalingos knygos, kuriose užrašyti mano apsireiškimų liudijimai, kad iš jų mokytumėtės, arba kad tie jūsų artimieji, kurie žino daugiau, perduotų jums savo žinias. Tačiau jūs nesitikite, kad artėja intuityviųjų laikas – tų, kurie kalba įkvėpimo vedami, – tų, kurie maldoje priima šviesą, – tų, kurie, nesimokydami žemėje, turi daugiau sugebėjimų nei mokslininkas.

77. Mano ir mano Dvasinio pasaulio apreiškimai per šią vargšą, nežinojančią ir neišsilavinusią tautą yra įrodymas to, ką Aš jums sakau – tai amžiaus, kuris pasieks savo kulminaciją apreiškimais iš Dvasios į Dvasią, pradžia.

78. Netrukus žmonija žengs link šio tikslo be jokių kliūčių, kurios galėtų sutrukdyti jai pasiekti savo aukščiausius dvasinius siekius.

Kiekvienas žmogus turi šventą teisę pažinti tiesą, ir niekas neturi jam stoti skersai kelio, nes būtent Aš esu Tas, kuris jo laukia kelio pabaigoje, kad apkabintų jį begaline meile ir parodytų visą grožį, kurį amžinybė saugo tiems, kurie su meile jos trokšta – visiems tiems, kurie alksta ir trokšta tiesos.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 316

Tebūnie su jumis mano ramybė!

1. Mokiniai: Čia Aš vėl esu tarp jūsų kaip Mokytojas. Mano Dvasia priima jūsų šauksmą ir tuoj pat išklauso jūsų prašymą bei siunčia jums savo Visuotinį Spindulį, kad apgaubtų jus savo Šviesa.

2. Aš kreipiuosi į jūsų pasirengusius protinius organus, kad suteikčiau jums savo mokymą. Tačiau ne tik tie, kurie skelbia žodį, jaučia mano buvimą – ne, Aš esu su visais savo vaikais, nuo mažo mokinuko iki mokinio. Šiuo metu jie visi jaučia Šventosios Dvasios buvimą.

3. Tiesą sakant, ne tik jūs Mane jaučiate. Iš visų jūsų pasaulio kampelių kyla mano vaikų sielos, trokštančios Geriausiojo iš visų gydytojų, kad gautų iš Jo glostymą, gydomąjį balzamą ir stiprybę.

Kadangi dabar atėjo mano Dvasios apsireiškimo žmonijoje laikas, aš leidžiu visiems savo vaikams mane pajusti. Aš apsiriboju ir leidžiu save matyti atsižvelgdamas į kiekvieno išsivystymo lygį, kad taip pakurstyčiau savo mokinių tikėjimą ir meilę.

4. Trečiasis laikotarpis žmonijai prasidėjo visiškai ir visapusiškai. Praėjo maždaug 2000 metų, nuo tada, kai Aš jums daviau savo Žodį; tačiau tas Mokymas, nepaisant praėjusio laiko, dar nėra pripažintas visos žmonijos, nes Aš nesu mylimas visų savo vaikų. Vis dėlto visi man rodo pagarbą, visi ieško vienos Dieviškosios Dvasios, kuri yra mano. Tačiau aš nematau vienybės tarp žmonių, nematau tarp jų to paties tikėjimo, to paties pakilimo ir pažinimo, todėl aš ateinu kaip Šventoji Dvasia, kad juos suvienyčiau savyje, kad juos tobulinčiau savo tiesos mokymu, savo nekintamu žodžiu, savo meilės ir teisingumo įstatymu.

5. Didžioji dalis šios žmonijos vadina save krikščioniška; tačiau Mokytojas jums sako: jei ji tikrai būtų krikščioniška, savo meile, nuolankumu ir taika ji jau būtų nugalėjusi likusius žmones. Bet mano mokymas, kurį jau Antrajame laikotarpyje palikau kaip testamentą, nėra žmonijos širdyse, jis negyvena ir nežydi žmonių darbuose. Ji saugoma dulkėtose knygose, o Aš neatėjau kalbėti žmonėms apie knygas. Vietoj knygos Aš atnešiau jums savo gyvenimą, savo Žodį ir savo darbus, savo kančią ir savo mirtį kaip žmogus. Priežastis, kodėl didžioji dalis žmonijos, vadinančios save krikščionimis, neturi nei Kristaus taikos, nei malonės, yra tokia: nes žmonės neima Jo pavyzdžių, nes negyvena pagal Jo mokymą.

6. Neteisybės karalystė perėmė valdžią tarp žmonijos, nes žmonės nepaisė mano apreiškimų. Bet dabar Aš ateinu Trečiajame laikmetyje, kad priminčiau jiems mano praeitų laikų pamokas.

7. Kodėl šiais laikais viešpatauja neteisybės karalystė? Nes Aš tuos, kurie turėtų būti tarnai, matau kaip valdovus, o tuos, kurie meile ir nuolankumu turėtų būti valdovai, matau kaip „vergus“.

8. Tą, kuris vagia ir apgaudinėja kitų geranoriškumą, Aš laikau turtuoliu, o tironas yra šlovinamas ir apsuptas pataikūnų. Tas, kuris susitepa žmonių krauju, yra pakeliamas ant aukšto sosto, o tie, kurie tampa žmogiškojo žiaurumo aukomis, yra pažeminami.

9. Štai kaip Aš matau tavo gyvenimą, žmonija. Matau daug institucijų su gražiais pavadinimais, bet iš jų nesklinda nei nuoširdumas, nei meilė, nei geranoriškumas. Matau, kad sektų ir bažnyčių glėbyje dvasininkai pakyla ir sako savo bendruomenėms: „Darykite gera.“ Tačiau iš tiesų sakau jums: vienintelis, kuris gali sakyti: „Darykite gera“, esu Aš. Nes tik Aš vienas darau jums gera. Žmonės visada turi sakyti: „Darykite gera.“

10. Aš nematau nei nuoširdumo, nei sąžiningumo, nes žmonės leido sau užsikrėsti vyraujančiu blogiu. Vis dėlto yra tokių, kurie liko ištikimi mano Įstatymui ir kentėjo, nenukrypdami nuo kelio, kurį jiems nurodo mano meilė.

11. Per tuos, kurie liko ištikimi mano Įstatymui nepaisydami juos supančios aplinkos, sakau tiems, kurie kenčia: išlikite atkaklūs gėryje, prisiminkite mano pavyzdžius iš praeities laikų ir gyvenkite pagal juos, tada įveiksite žmogiškąsias silpnynes.

12. Antrajame laikmetyje Aš jums atskleidžiau daug pamokų, ir tas mokymas buvo pasiruošimas, kurį Aš jums daviau šiam Trečiajam laikmečiui, nes jūsų siela negalėjo pakilti pas Mane. Aš atėjau pas jus Jėzuje, gimiau, kentėjau ir miriau kaip žmogus. Savo aukos mirtimi Aš jums atvėriau vartus į aukštąjį anapus, kad jūsų siela, pabudusi iš miego, pakiltų pas Mane. Aš jūsų akivaizdoje atvėriau Septynių antspaudų knygą, didžiąją Gyvenimo knygą, ir tikrai, sakau jums, savo aukos mirtimi iš meilės žmonijai Aš tuo metu atplėšiau Penktąjį antspaudą.

13. Šiandien Aš ateinu pas jus ne kaip žmogus, Aš ateinu kaip Šventoji Dvasia, kad jus mokyčiau, jog pasiektumėte bendravimą iš Dvasios į Dvasią. Tačiau kad šis bendravimas pasiektų tobulumą, Aš pradėjau apsireikšti per žmogiškąjį protą. Tačiau šis apreiškimas baigsis 1950 metais, ir tada šie mokiniai taps apaštalais ir susisieks su savo Mokytoju iš Dvasios į Dvasią. Nors mano akyse jie yra mano apaštalai, žmonių akyse jie bus geri mokytojai.

14. Šiandien Aš jus ruošiu kaip ir Antrajame laikotarpyje. Jūs ir tie esate tie patys, jūs esate mano mokymų mokiniai ir liudytojai.

15. Išbandymai jus persekiojo jūsų kelyje. Tačiau net jei jame susidursite su kliūtimis, jūs neatsisuksite nuo Manęs, neatsisakysite Manęs, nes

buvote mano pažado sugrįžti liudytojais ir šiuo laikotarpiu matėte, kaip jis išsipildė.

16. Mano apreiškime galite rasti tuos pačius mokymus kaip ir Antrojo laikotarpio; tačiau šioje eroje Aš jums per savo Šventosios Dvasios šviesą atskleidžiau tai, kas neišmatuojama, ir bendraudamas iš Dvasios į Dvasią Aš ir toliau jums atskleisiu naujus ir labai didingus mokymus. Visą Šeštojo antspaudu turinį Aš jums atskleisiu šioje apreiškimo epochoje, kuri jus paruoš laikui, kai Aš atplėšiu Septintąjį antspaudą. Taip jūs vis labiau pažinsite „neišmatuojamą“; taip jūs atrasite, kad Dvasinis pasaulis yra visų sielų tėvynė, begalinis ir nuostabus Tėvo namas, kuris jūsų laukia aukštajame Anapus, kur gausite atlygį už darbus, kuriuos su meile ir gailestingumu atlikote savo artimiesiems.

17. Šiuo metu jūsų siela yra prisotinta mano apreiškimų – nesvarbu, ar ji juos gavo per balso nešėją, ar dėl savo dvasinių gabumų.

18. Tai laikas, kai jūs – neradę tarp žmonių nė vieno brolio, kuris jums nurodytų kryptį, patartų ir būtų jums atrama – ateinate pas Mane, nes Aš esu Dieviškasis Kryžiaus nešėjas, kuris pakelia jus likimo smūgių akimirkomis ir guodžia jus.

19. Per spiritizmą jūs sužinojote, ką jūsų likime reiškia dvasinis atpirkimas, o laikydamiesi mano mokymų, pagal mano valią žengiate į ateitį ir laikote išbandymus, kurie pasitaiko jūsų kelyje, kaip perspėjimą, jei nemiegate ir nemeldžiatės.

20. Jūsų sąžinė yra teisėjas, kuris nemiega, visada pataria jums užtarti savo artimus ir save pačius.

21. Kodėl žmonės atneša tautoms vargą ir sunaikinimą? Kodėl jie negerbia jų gyvybės ir savo artimųjų gyvybės? Dėl dvasinio tobulėjimo trūkumo, nes jie nutolo nuo mano Įstatymo vykdymo.

22. Ar galėtumėte smurto akimirka paimti žudantį ginklą, kad nužudytumėte savo artimą? Ne, mokiniai, nė vienas iš jūsų nesijaučia to galintis padaryti, net jei Aš jį sunkiai išbandyčiau. Kodėl? Nes žinote, kad kiekvienai būtybei jos likime yra nulemta jos išsipildymas ir valanda sugrįžti pas Mane.

Jūs prisimenate atpildą, kuris jūsų laukia, jei susitepsite žmogaus krauju, ir šis baimės jausmas prieš mano teismą verčia jus gerbti savo artimo gyvybę, ir jūs norėtumėte, kad visi jaustų tą pačią pagarbą. Tėvas jums sako: šiandien neteisybės viešpatavimas pasiekė aukščiausią tašką. Tačiau spiritualizmas, kuris yra Šventosios Dvasios apreiškimas, nepaliks nė vieno pasaulio kampelio be savo buvimo, ir kai mano mokymas įsitvirtins žmonių širdyse, mano teisingumo karalystė viešpataus tarp visų geros valios žmonių.

23. Kai šis dieviškasis apreiškimas bus teisingai suprastas visų, nebebus savižudybių ir žmogžudysčių, niekas neatsisakys savo gyvybės, o tuo labiau – savo artimo gyvybės. Žmogus turės visapusišką supratimą apie visus savo poelgius. Bet iki tol Aš ir toliau jį išbandysiu, ir taip, kaip Aš jums atskleidžiau savo mokymą per žmogiškąjį protą, Aš, „Žodis“, sugebėsiu pasidaryti girdimas ir suprantamas visiems savo vaikams.

24. Kadangi Antrajame Laike Aš jums sakiau, kad kiekviena akis mane pamatys, Aš išpildysiu savo pažadą, leisdamas visiems žmonėms mane pamatyti ir pajusti visoje mano tiesoje.

25. Štai kodėl Mokytojas jums nuolat sako, kad jūsų misija – skleisti mano mokymą – nebus sunki, o juo labiau neįmanoma. Nes žemė tapo derlinga, o jūs, kaip geri darbininkai, kasdien vis daugiau mokysitės ją geriau dirbti. Tačiau žinokite, kad nebūsite vieninteliai mano mokymo pasiuntiniai ar skelbėjai. Dvasinis pasaulis šiuo metu taip pat vykdo savo misiją tarp žmonijos. Jūs kartu paversite savo brolius ir seseris mano mokymo pradininkais ateinančioms kartoms.

26. Per gamtą jūs gavote ženklus apie mano atėjimą šiuo metu. Šiuo metu aš duodu ženklus žmonijai ir atkreipiu mokslininkų dėmesį. Nes šiais 1950 metais aš sukrėsiu visų savo vaikų širdis. Daugelis šių išbandymų metu suklys, o kiti, priešingai, pabus, ir po šių įvykių Aš ateisiu kaip Šventoji Dvasia ir pasakysiu jiems, kad jie turi ieškoti mano mokinių, kurie turi mano Apreiškimus apie šį Trečiąjį laikotarpį.

27. Jei jie, būdami pradedantys, padarys klaidų, Aš, kaip tobulas Mokytojas, jiems atleisiu ir per jūsų tarpininkavimą suteiksiu jiems savo parengimo mokymą, kurį šiuo metu patikiu jums per žmogiškąjį protą. Kai tada pamatysiu, kad jūs visi su meile įsijaučiate į mano mokymų dvasinę prasmę, Aš jus nustebinsiu, atskleisdamas jums didžius apreiškimus, ir jūs, kupini džiaugsmo, man pasakysite: „Mokytojau, tavo išmintis tikrai neturi pabaigos.“

28. Būkite atkaklūs gėryje, mokiniai, nes jis jūsų nenuvils. Iš tiesų, sakau jums, kai ateisite į Anapus, pas mane rasite savo gerų darbų derlių. Tada patirsite, koks gražus yra jūsų atlygis. Kol kas jūs nežinote, koks jis bus, ir net nemėginkite jo įsivaizduoti. Aš jums sakau tik tiek: budėkite ir melskitės. Sėkite mano meilės sėklą žodžiais, žvilgsniais, maldomis. Kadangi gailėstingumas reiškiamas įvairiomis formomis, elkitės taip su savo artimaisiais. Iš tiesų, sakau jums, man pakaks jūsų minties, trokštančios jūsų išgelbėjimo, kad jūsų noras taptų mano noru ir kad pagal mano valią būtų suteikta pagalba tiems, kurie kenčia.

29. Štai kaip Aš noriu jus matyti, o Šventosios Dvasios mokiniai – kaip taikos pasiuntinius, kaip kūno ir sielos gydytojus, kaip dieviškųjų savybių

sėjėjus. Niekada nenustokite sėti paguodos, balzamo ir taikos. Taip jūs įvykdysite savo misiją iki pat dienos darbo pabaigos. Jūsų darbas bus vainikuotas mano dievišku glostymu, o Aš sustiprinsiu jūsų sielą amžinomis mano palaiminimo šventinėmis drabužėmis.

30. Dabar jūs gaunate mano paskutines pamokas per žmogiškąjį protą, ir jose aš prašau jūsų susivienyti po 1950 metų. Jei jūs nebeturėsite šio apreiškimo – kas tada užims mano vietą? Kas išgirs jo balsą ir primins Dieviškojo Mokytojo mokymą? Jus apims pagarba ir baimė, netgi tie, per kuriuos Aš jums daviau savo mokymą, pajus baimę, netgi tie, kurie yra artimi savo bendruomenėms, drįs jums perduoti mano Žodį. Ką tada darysite, o mokiniai?

31. Tauta: Dabar aš kalbėsiu apie tuos, kurie kadaise pasiliko pasaulyje, kad liudytų apie mano Žodį: apie mano Antrojo Laiko mokinius.

32. Jėzaus jau nebebuvo, jo tiesos apaštalai keliavo misijose, įžengdavo į miestus, lankydavo namus, rašydavo savo toli esantiems broliams ir seserims.

33. Dieviškasis Žodis, tarsi nauja aušra, ėmė apšviesti žmonijos gyvenimą ir išsklaidė tamsą, kurioje žmonės gyveno.

34. Mano mokymas, skambantis iš mano mokinių lūpų ir atsispindintis jų darbuose, buvo meilės ir šviesos kardas, kovojęs su neišmanymu, stabmeldyste ir materializmu. Pasipiktinimo šauksmas pakilo tų, kurie matė artėjantį savo mitų ir tradicijų žlugimą, o tuo pačiu metu iš kitų širdžių skambėjo džiaugsmo himnas, matant šviesų kelią, kuris atsivėrė vilties ir tikėjimo ištroškusiems bei nuodėmės prislėgtiems.

35. Tie, kurie neigė dvasinį gyvenimą, įsiuto, išgirdę apreiškimus apie Dangaus karalystę, o tie, kurie nujautė tą buvimą ir iš jo tikėjosi teisingumo bei išgelbėjimo, dėkojo Tėvui, kad Jis pasauliui atsiuntė savo viengimį Sūnų.

36. Žmonės, kurie savo širdyse išsaugojo palaimingą troškimą nuoširdžiai tarnauti savo Dievui ir Jį mylėti, pamatė, kaip jų kelias tapo šviesus, o protas išsivalė, kai jie pasinėrė į mano Žodį, ir jie pajuto atgaivą savo dvasioje ir širdyje. Kristaus mokymas, kaip tikroji dvasinė duona, užpildė jų viduje buvusią neišmatuojamą tuštumą ir savo tobulumu bei prasmės turiniu gausiai patenkino visus jų dvasios troškimus.

37. Prasidėjo nauja era, atsivėrė šviesesnis kelias, vedantis į amžinybę.

38. Kokie gražūs jausmai – dvasinio pakilimo, meilės ir švelnumo – pažadėjo tuose, kuriuos apšvietė tikėjimas, kad jie priimtų mano Žodį! Kokia drąsa ir koks tvirtumas lydėjo tas širdis, kurios sugebėjo viską ištvirti ir įveikti, nė akimirkai nepraradusios vilties!

39. Galbūt todėl, kad Mokytojo kraujas dar buvo šviežias? Ne, tauta: dvasinė to kraujo esmė, kuri buvo Dieviškosios Meilės materialus įsikūnijimas, nei išdžiūsta, nei kada nors išnyksta; ji šiandien, kaip ir tada, yra čia, gyva ir šilta kaip gyvybė.

40. Taip yra todėl, kad tose širdyse taip pat buvo meilė tiesai, kuriai jie paskyrė savo gyvenimą ir už kurią netgi paaukojo savo kraują, norėdami įrodyti, kad išmoko savo Mokytojo pamoką.

41. Tas dosniai paaukotas kraujas įveikė kliūtis ir išbandymus.

42. Koks kontrastas atsiskleidė tarp mano Žodžio mokinių dvasingumo ir senųjų tradicijų fanatikų ar pagonių, gyvenusių tik tam, kad garbintų kūno malonumus, stabmeldystės, materializmo, egoizmo ir neišmanymo!

43. Dievo Įstatymas niekada nebuvo toks aiškus, kaip Jėzaus lūpose. Todėl pasaulis buvo sukrėstas iki pačių giliausių šaknų, ir daugelis tautų iš savo širdžių pašalino senąsias tradicijas bei atsidavė Žodžiui, kuris žmonėms tapo suprantamas Kristuje.

44. Niekada pasaulis nebuvo priėmęs žmogaus, kuris būtų atskleidęs didesnius mokymus ir atlikęs didesnius darbus.

45. Kiek paslapčių tuomet žmogus atskleidė? Kiek šviesos užliejo jo sielą, širdį ir protą! Tie Mokytojo žodžiai, kupini švelnumo, jo išmintingos, gilios ir kartu aiškos parabolės; tos metaforos, kuriose Jis naudojo vaiką ir gėles, kad būtų suprantamas; tie galingi darbai, kuriuos galėjo atlikti tik Dievas ir kuriuos pasaulis vadino „stebuklais“ – visa tai buvo tarsi nauja ryto rasa, kuri turėjo paversti derlingais dykumos sausais laukais, egzistavusiais žmonių širdyse.

46. Iki tol žmonės dar nebuvo atradę dvasinės prasmės, glūdinčios visame Viešpaties sukurtame pasaulyje, net ir mažiausiose būtybėse. Kai jie paimdavo vaiką į rankas, giliai žiūrėdavo jam į akis ir klausydavosi jo klausimų, kupinų nekaltumo ir intuityvaus žinių troškimo, tada jie pajusdavo sielos, būtybės, kuri buvo kažkas daugiau nei tas vaikas, buvimą.

47. Stebėdami trapų augalą, augantį pasislėpusį po krūmais, jie iš karto jame atrado troškimą augti ir parodyti savo grožio žiedą, taip įvykdydami paskirtį, kurią jam buvo paskyręs Kūrėjas.

48. Taip tie žmonės pabudo, turėdami įspūdį, kad gyvena pasaulyje, kurio niekada anksčiau nebuvo matę. Taip buvo todėl, kad jie buvo „akli“ ir, turėdami akis, nematė, nes buvo „kurti“ ir, turėdami ausis, kurios „(girdėjo), nieko negirdėjo. Tačiau Aš atėjau pas žmones, kad suteikčiau jiems regėjimą, klausą, balsą, judrumą, valią, protą ir jautrumą, kad jų siela, įkalinta kūno kalėjime, išsilaisvintų iš savo tamsaus kalėjimo ir išmokyti skaityti bei aiškinti Amžinojo Gyvenimo knygą.

49. Dabar paklauskite savęs, naujieji mano Žodžio klausytojai: ar pasaulyje dar yra tų paprastų ir aiškių dieviškųjų apreiškimų aiškintojų? „Ne“, – atsakote Man iš visos širdies, nes puikiai žinote, kad kiekvienas žingsnis, kurį pasaulis žengia mokslo srityje, yra dar vienas žingsnis, nutolstantis jį nuo dvasingumo. Nes vietoj to, kad ieškotų prasmės ar dvasinės esmės, glūdinčios visose būtybėse, jus domino medžiagos ir grynai materialios jėgos atradimas.

50. Supraskite, kodėl Aš sugrįžau pas žmones, ir leiskite, kad mano Žodis įsiskverbtų į jūsų širdis. Nes šiuo metu tarp žmonijos turi įvykti naujas atsivertimo stebuklas – dvasinimas ir tobulėjimas. Mokykitės iš Manęs, kad būtumėte geri šio laikmečio mokiniai.

51. Štai mano mokymų knyga, kurią šiuo metu jums palieku. Joje yra užrašai, kurie tęs mano darbą tarp jūsų. Kai vieną dieną nebegirdėsite manęs šia forma, kartosite mano pamokas ir jose visada atrasite naujų apreiškimų.

52. Skaitydami mano mokymus, gausite mano išmintį, didingas žinias ir įkvėpimus. Dvasinio pasaulio patarimus prisiminsite su tuo pačiu malonumu, su kuriuo jus gavote. Šis laikas bus skirtas studijavimui, aiškinimui, pasiruošimui, ir kai mažiausiai to tikėsitės, tarp jūsų pasirodys tie, kurie iškalbingai perteiks mano įkvėpimu gautus mokymus. Bet koks didelis turės būti jų pasiruošimas, kad žmonių minios jais patikėtų. Šiandien jūs žiūrite į šiuos žodžių nešėjus, kurie jums kalba su susižavėjimu, ir kad ir koks didelis būtų kai kurių netikėjimas, jūs manote, kad mano apreiškimas per šiuos perteikėjus yra įmanomas. Tačiau kai žmonės kada nors pamatys, kaip mano mokiniai savo įprastinėje būsenoje skelbia dieviškus apreiškimus, jie jais abejos.

53. Jūsų pačių bendruomenėje atsiras tokių, kurie abejos, kai išgirs jus kalbant mano įkvėpimu, o jūs, turėsite būti labai pasiruošę ir dvasiškai tyri, kad galėtumėte rasti tikėjimą. Taigi Aš ir toliau apsireikšiu, nesvarbu, ar jus klausosi vienas žmogus, ar minia, ar jūsų klausytojų būrys susideda iš išrinktųjų, iš nemokytų žmonių ar iš vadinamųjų mokslininkų – vieniems, kaip ir visiems, Aš apsireikšiu per jūsų protą. Jei sugebėsite pasiruošti, Aš duosiu įrodymus, kurių prašo tie, kurie jus klauso.

Taip Aš ir toliau sėsiu savo Trejybės ir Marijos Dvasios darbą, savo apreiškimą kaip Šventoji Dvasia žmonių širdyse. Tada jūs suprassite, kad mano ryšys su jumis nebus nutrauktas 1950 m. pabaigoje. Nes ryšiai tarp Dievo ir Jo vaikų yra amžini.

54. Trečiajame laikotarpyje savo apreiškimų aiškumu aš įgyvendinau tai, kas žmonėms yra neįmanoma: perteikti save per žmogiškąjį protą. Supraskite mane, mokiniai, nes dvasios ir dvasios dialoge, kuris jūsų laukia,

jūs amžinai jausite mano buvimą. Jei mokėsite pasiruošti, jūs man daugiau nebesakysite: „Viešpatie, kodėl Tu neateini? Kodėl Tu nematai mano skausmo?“ Jūs man daugiau taip nebekalbėsite. Iš tiesų, mokiniai, sakau jums: kas taip man kalba, tas pateiks akivaizdų savo nežinojimo ir nepasirengimo įrodymą. Aš nenoriu matyti savo mokinių atskirtų nuo Manęs, noriu, kad savo dvasia man pasakytumėte: „Mokytojai, Tu esi tarp mūsų, mūsų dvasia Tave jaučia, Tavo išmintis yra mano įkvėpimo šaltinis.“ Tai yra tikrasis išpažinimas, kurį noriu išgirsti iš jūsų.

55. Savo naujoje apaštaly gretose nenoriu matyti jokio Tomo, noriu matyti jūsų tarpe Jono atsidavimą, kad jūs visi visada jaustumėte Mane savo sielose. Bet nenoriu, kad jūs jaustumėtės man atžvilgiu kaip vergai, nes tuomet galėtumėte įklinti į naują fanatizmą.

56. Vykdydami savo užduotis pagal mano mokymą, visiškai atsiduokite dvasiškai, o vykdydami savo žemiškus pareigas, skirkite joms visą savo dėmesį. Dar kartą sakau jums, kad neturėtumėte jaustis man kaip vergai. Turėkite tikrą dvasingumą, kurį perteikia mano mokymas, kad Dievui duotumėte tai, kas priklauso Dievui, o „imperatoriumi“ – tai, kas priklauso „imperatoriumi“. Tokiu būdu turėsite ramybę ir būsite laimingi vykdydami savo užduotis, nesustodami. Jūs neskelbsite, kad esate mano liudytojai, bet savo darbais įrodysite, kad sėjate mano tiesą.

57. Jei po 1950 m. Aš jums nebeduosiu savo Žodžio šia forma, tai nereiškia, kad Aš atsipalaiduosiu, nes mano Visuotinė Dvasia niekada neatsipalaiduoja. Aš esu amžina veikla, visada kovoju už visų savo kūrinių tobulėjimą. Aš esu savo vaikų vystymosi kelionės palydovas, esu jų patarėjas; ir kiekvieno vystymosi etapo pabaigoje būtent Aš priimu jų užduočių įvykdymo vaisių pagal mano Įstatymą.

58. Aš esu tobulas sodininkas ir nenuskinsiu vaisių, kol jie dar žali. Aš sugebėsiu pavirsti audra, kad sudrebinčiau medžius, ir leisiu nukristi jų blogiems vaisiams, bet gerus išsaugos mano meilė, ir mano Dvasia amžinai džiaugsis jų pažanga ir tobulėjimu.

59. Kilkite taku, vedančiu jus į kalno viršūnę, ir su kiekvienu savo žingsniu vis geriau suprasite mano mokymus ir vis labiau tobulėsite aiškindami dieviškąją žinią.

60. Kas yra Dvasios kalba? Tai meilė. Meilė yra visuotinė visų dvasių kalba. Argi nematote, kad ir *žmogiškoji* meilė kalba? Dažnai jai nereikia žodžių, ji geriau kalba veiksmais, mintimis. Jei jau žmogiškoji meilė taip reiškiasi – kokia tada bus jos kalba, kai jūs tobulėsite pagal mano Įstatymus?

61. Eikite tvirtu žingsniu, mokiniai, nebūkite bailūs susidūrę su išbandymais ir nelaimėmis. Atminkite, kad Aš šį kelią nuėjau prieš jus ir palikau jį palaimintą savo pėdsakais.

Melskitės už žmoniją – tai jūsų užduotis. Ateikite pas Mane, nes Aš esu neišsenkantis paguodos ir balzamo šaltinis, ir šią dovaną neškite taip pat savo artimiesiems.

62. Šiuo metu Aš įsiskverbiu į savo vaikų širdis ir sėju savo meilės sėklą. Tačiau kuri širdis bus kaip derlinga žemė, kurioje sėkla sudygs? Šiandien jūs to dar nežinote. Bet kai tapsite gerais darbininkais, sugebėsite sėti mano mokymą sergantiems, apsėstiesiems, ištvirkėliams, tiems, kurie trokšta meilės ir taikos.

63. Visiems turite įdėti neišmatuojamą mano Žodžio lobį, kuris jūsų sieloje vis augs.

64. Jei jūs visi esate Dieviškojo Sodininko darbininkai, jei jūs visi esate mano meilės sodinimo bendradarbiai, tai todėl, kad jūs visi turite džiaugtis mano darbo kulminacija.

65. Jūs visi susėsite prie mano stalo, nes danguje vyksta šventė. Jūs visi būsite mano palyginime minimos išmintingos mergaitės. Ten nebus jokio paklydusio sūnaus, jūs visi būsite užėmę mano karalystę ir išgirsite gražiausią bei pakylėjančią simfoniją. Jūsų siela patirs didžiausią laimę, nes pagaliau supras jūsų Tėvo ir Viešpaties didžiąją meilę.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 317

Tebūnie su jumis mano ramybė!

1. Mylimi mokiniai: matau, kad esate pasirengę, dvasiškai susikaupę, kad gautumėte malonę išgirsti ir suprasti mano Žodį. Savo kelyje turėjote mano buvimą – ar jis jums suteikė stebuklą, ar suteikė mano apsaugą, ar kalbėjo per jūsų sąžinę. Noriu apsigyventi jūsų širdyse, kad būčiau jūsų Vadovas ir Mokytojas.

2. „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas“, – dar kartą sakau jums. Mano Žodis yra duona, maitinančia jūsų sielą, o mano buvimas atneša jums ilgai lauktą ramybę. Kiek išbandymų jūs patyrėte šiame pasaulyje! Jūs ieškojote ramybės ir paguodos žemiškuose malonumuose, o kai jos neradote, sugrįžote pas Mane, kad pasakytumėte: „Viešpatie, tik pas Tave randame ramybę ir pagūdą savo sielai.“

3. Izraeli: išmok šiuo išbandymų metu ieškoti Manęs savo maldose. Jei išbandymai kada nors taptų dar didesni, ieškok Manęs kaip spindinčio švyturio ar gelbėjimo valtys. Pasitikėk Manimi, nes Aš nuvesiu tave į saugų uostą. Kiekvienas, kuris Manęs ieško, randa Mane. Kiekviena siela, kuri pakyla tikėjimu į Mane, pasiekia savo išgelbėjimą.

Todėl Aš tave pasiunčiau į pasaulį ir pasakiau tau: „Budėk ir melskis už žmones, nes jie neišgirdo mano žodžio, o tik Izraelio tauta klausosi mano pamokymų, skirtų pabudimui ir pasiruošimui.“ O žmonijai Mokytojas pasakys: „Štai tavo išgelbėjimo patikėtinis, štai Izraelio tauta, kuri yra mano mokiny, kuri išeis pas tave, kad perduotų tau mano pamoką, kad duotų tau Amžinojo Gyvenimo duoną, kurios tu nenorėjai priimti, kol Aš ją perdaviau per žmogiškąjį protą, nes tau atrodė netobula priemonė, kurią Aš pasirinkau, kad apsireiškčiau šiuo metu.“

4. Kiek daug žmonių išgirdo mano žodį, o nesupratę jo, nuklydo nuo kelio. Aš vėl juos pašauksiu, duosiu jiems mano tiesos įrodymų, ir jie turės manimi tikėti, nes gyvenimo ir dvasingumo sėkla, kurią Aš pasėjau jų širdyse, tikėjime prąžys. Ši tiesa spindės juose, ir jie prieš savo artimus prisipažins, kad Aš buvau tarp žmonių ir apsireiškiau per žmogiškąjį protą.

5. Kaip žmonės galėtų vertinti mano darbus ir įsiskverbti į mano slapčiausius sprendimus? Tačiau Aš jiems suteikiu valios laisvę, savarankišką valią, ir remdamasis šiais dovanomis Aš juos pakėliau į išbandymą. Tie, kurie tikėjo, išlaikė išbandymą, sustiprino savo tikėjimą, pakilo į Dvasios sferas, maitindamiesi mano apreiškimų prasmėmis.

6. Iš tiesų, sakau jums, mano Dvasios susitikimas su jūsų Dvasia įvyko Anapus. Aš jus mokiau ieškoti Manęs, lipant maldos kopėčiomis ir susitinkant su Manimi su šia dvasine tyrumo jėga, nes tuo metu Aš

nesusijungiau su žmogumi. Aš tik pasinaudojau savo kūrinį protu ir širdimi, kad per juos save apreiškčiau.

7. Aš daviau jums šią mokymo knygą, kad ir paskutiniai atėję taip pat susipažintų su mano apreiškimais. Aš pakartojau pamokas, nes mačiau, kad daugelis įsigilino į mano darbą ir nori viską pažinti nuo pat pradžių. Todėl Aš jums pakartojau savo mokymą. Aš jums sakiau, kad Elisas, per Roque Rojas perdavimą, atidarė Trečiąją laikotarpį, kad jūs savo kelyje susitiktumėte su Dieviškuoju Mokytoju.

8. Palaimintas tas, kuris su meile klausosi Manęs, kuris ateina pas Mane ir atveria savo širdį, kad priimtų mano Žodžio esmę, nes jis įgyja šviesą. Šios išminties dėka jis supras mano darbą, sugebės jį vykdyti po 1950 metų ir teisėtai vadinsis mano mokiniu.

9. Visus jus noriu vadinti „savo mokiniais“. Bet prisiminkite, kad geras mokinis turi būti ištikimas mokymams ir imti pavyzdį iš savo Mokytojo.

10. Jūs žinote, kad jūsų dvasinė kova čia, žemėje, yra didžiulė, o jūsų siela leidžia jums nujauti, kad, kai ji kartą įžengs į tą gyvenimą, kuris jos laukia anapus šio pasaulio, ji ir toliau turės kovoti, kad pakiltų.

Jei apie tai pamąstysite, galiausiai pajusite tam tikrą liūdėsį, supratę, kad žmogaus gyvenimui pasibaigus nebus poilsio. Šis liūdesys kyla ne iš sielos, o iš „kūno“, kuris yra silpnas ir mažai tikintis, nes jo prigimtis nėra amžina ir, susidūręs su amžinybe, jis priverstas nusiminti.

11. Sielai amžinybė reiškia didžiausią palaiminimą. Kai ji galvoja apie palaimą, ji žino, kad ji neturės pabaigos, o kai galvoja apie atpirkimą, ji žino, kad turės pakankamai laiko, kad atpirtų savo nuodėmes ir tobulėtų.

12. Dvasinės ramybės, kaip ją supranta ir suvokia jūsų žemiškoji prigimtis, nėra. Poilsis, kurio laukia siela, yra veikla, yra gėrio darymo dauginimas, yra kiekvienos akimirkos išnaudojimas. Tada siela atsipalaiduoja, atsikrato savikaltės ir kančių, atgaivina save, darydama gėrį, atsipalaiduoja, mylėdama savo Kūrėją ir savo brolius bei seseris.

13. Iš tiesų, sakau jums: jeigu Aš leisčiau jūsų sielai likti neveikliai, kad ji pailsėtų taip, kaip jūs įsivaizduojate poilsį žemėje, ją apimtų neviltingas baimės tamsa; nes sielos gyvenimas ir šviesa, taip pat jos didžiausias laimės šaltinis, yra darbas, kova, nenuilstanti veikla.

14. Siela, kuri grįžta iš žemės į „Dvasinę slėnį“, nešdama savyje įsišaknijusį kūno nuovargį ir ieškodama pomirtinio pasaulio kaip poilsio vietos, kad pailsėtų, pamirštų, ištrintų gyvenimo kovos pėdsakus, – tokia siela jausis nelaimingiausia būtybe ir nerastų nei ramybės, nei palaimos, kol neatsibūs iš savo letargijos, nesuvoks savo klaidos ir nepakils į Dvasinį gyvenimą, kuris yra toks, kaip Aš jums ką tik pasakiau – meilė, veikla, nenuilstanti kova kelyje, vedančiame į tobulumą.

15. Čia, žemėje, jūsų siela, priešingai, turi jaustis prislėgta, nes čia viskas yra ribota ir laikina. Čia ji tikrai turi atsigauti nuo tiek daug nuodėmių ir tiek daug nesąžiningumo, kiek jų yra žmogiškajame gyvenime. Tačiau tai nėra poilsio poreikis, kaip tą reikalauja kūnas, o pasibjaurėjimas viskuo, kas bloga, atstumimas nuo visko, kas neteisus, pavargimas nuolat kovoti ir kentėti dėl amoralumo ar nepagrįstų priežasčių.

16. Jeigu žmonės būtų padarę šį gyvenimą čia tyrą buvimą ir būtų parengę savo kūną kaip deramą būstą sielai apsigyventi, tuomet nebūtų jokie išsekimo, nebūtų ir pasibjaurėjimo ar nepasitenkinimo, ir todėl be kūno siela neatvyktų į Dvasinį pasaulį trokšdama atsipalaiduoti poilsiui. Priešingai – ji atvyktų pilna jėgų ir tikėjimo, kad galėtų tęsti savo kasdienį darbą – tą kovą, kurios ji niekada negalėjo sustabdyti pasaulyje ir kurios net mirtis nepanaikino.

17. Noriu, kad kovos pabaigoje, kai visi mano vaikai amžinai susivienys Dvasinėje Tėvynėje, jie *dalytųsi* mano begaline „ „ laime kaip *Kūrėjas* – kaip padėką už tai, kad kiekvienas iš jūsų prisidėjo prie dieviškojo kūrinio, jį kurdamas ar atkurdamas.

18. Tik tapę dvasinėmis būtybėmis jūs atrasite, kad iš visko, ką Aš sukūriau nuo pat pradžių, niekas nebuvo prarasta, kad viskas prisikelia manyje, viskas atgimsta ir atsinaujina.

19. Taigi, jei tiek daug būtybių ilgą laiką buvo nuklydusios, jei daugelis, vietoj gyvybės darbų, atliko griaušančius darbus, jos supras, kad jų nuklydimo laikas buvo tik laikinas ir kad jų darbai, kad ir kokie blogi jie bebūtų buvę, Amžinajame Gyvenime bus atlyginti, o jos pačios taps mano nepertraukiamo kūrybinio darbo bendradarbėmis.

20. Kas gi yra keli šimtmečiai nuodėmės ir tamsos, kokius žmonija patyrė žemėje, jei juos palyginsite su amžinybe, su begaline raidos ir taikos era? Dėl savo valios laisvės jūs nutolote nuo Manęs ir, vedami sąžinės, sugrįšite pas Mane.

21. „Kūnas“ buvo pernelyg užsispyręs ir nepaklusnus, kad galėtų sekti to vidinio šviesos, kurią vadinate sąžine, nurodymus, ir jam buvo daug lengviau sekti impulsus, kurie viliojo jį į instinktų ir aistrų nevaržomumą.

22. Ilgą laiką žmonija ėjo gyvenimo keliu šioje žemėje, sunkiai kovodama tarp sąžinės, kuri niekada netylėjo, ir „kūno“, kuris nori paversti materializmą savo kulto ir įstatymo pagrindu, tačiau iki šiol nei materija, nei dvasia nelaimėjo, nes kova tęsiasi.

23. Jūs manęs klausiate, kas nugalės? O Aš jums sakau, kad nebeliko daug laiko iki absoliučios sąžinės pergalės, kuri bus pasiekta per sielą, esančią „kūne“.

24. Argi nesuprantate, kad po tiek daug kovų ir tiek ilgų grumtynių kūnas, kuris yra žmogiškas ir laikinas, privalės nusileisti Dvasiai, kuri yra mano amžina šviesa?

25. Supraskite, kad po tokios ilgos kovos žmogus galiausiai įgys tą jautrumą ir nuolaidumą, kurio jis niekada anksčiau neturėjo to balso ir to dvasinio gyvenimo atžvilgiu, kuris virpa ir gyvena jo esybėje.

26. Jūs visi artėjate prie šio taško, to net nepastebėdami. Tačiau kai vieną dieną žemėje pamatysite gėrio ir teisingumo pergalę, suprasite kovų, mūšių ir išbandymų prasmę.

27. Aš noriu jus matyti pasiruošusius, kad savo keliu sėtumėte gerus pavyzdžius ir taip liudytumėte apie viską, ką gavote ir išgirdote iš Manęs.

28. Kai šis apreiškimas baigsis, jūs laikysite mano mokymą antgamtinio, pranokstančiu jūsų suvokimo ribas, ir klausiate savęs: „Kaip įmanoma, kad Viešpats šiuo žmonijos didesnio vystymosi laikotarpiu kalbėjo mums mūsų pačių kalba?“

29. Klausykite, mokiniai: jau senovėje buvo užrašyta, kad Aš ateisiu ir apsieikšiu visiems savo vaikams, ir taip paruošiu taikos laikotarpio atėjimą tarp žmonių, vedamas juos į dvasinio tobulėjimo kelią. Dabar ši pranašystė išsipildo, šiandien Aš jus ruošu, apsuptus Dvasinio pasaulio, o kitos sielos Anapus laukia mano nurodymų ir ateis gyventi tarp žmonių artimiausiais laikais. Tarp jų yra tie, kurie valdys tautas – tie, kurie dėl savo didžiųjų dorybių pasieks, kad žmonės laikytųsi mano įsakymų, ir nukreips juos teisingu keliu. Jie ateis po jūsų.

30. Mano darbas vis labiau auga, kol galiausiai visos sielos susivienys, vykdydamos mano įstatymą, ir ši žemiškoji buveinė taps tobulumo pasauliu. Tie, kurie tuo metu čia gyvens, jaus mano meilę visame kūrinyje ir ruošis gyventi geresniame pasaulyje. Šis žemiškasis pasaulis jūsų sielai bus tik laikinas, ji, trokšdama tobulumo, keliaus į kitas sritis, kitus pomirtinio pasaulio lygmenis.

Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: „Mano Tėvo namuose yra daug buveinių.“ O šiuo didesnio tobulėjimo laikotarpiu, kai jūs geriau suprantate mano mokymus, Aš jums sakiau: „Tėvo namuose yra begalinis skaičius buveinių.“ Taigi nemanykite, kad palikdami šį pasaulį jau pasiekėte didžiausią dvasinį aukštį. Ne, mokiniai. Kai jūsų tobulėjimo etapas šioje planetoje baigsis, Aš nuvesiu jus į kitas buveines, ir taip Aš amžinai vesiu jus begaline jūsų tobulėjimo laiptine. Pasitikėkite Manimi, mylėkite Mane, ir būsite išgelbėti.

31. Nestovėkite vietoje, tauta. Skubėkite, nes žinote kelią. Vykdykite mano įstatymą, gyvenkite mylėdami ir būkite dosnūs savo artimiesiems.

Tada visos dovanos, kurias Aš jums suteikiau, bus tarsi šviesos, apšviečiančios žmonių kelią.

32. Kodėl kartais abejojate savimi ir Manimi, nors Aš jums sakiau, kad esate mano Dvasios dalis? Kodėl abejojate, kad turite mano savybių? Kadangi atėjote į šį pasaulį, kad atitaisytumėte savo ankstesnes klaidas, – kodėl tada keikiatės, kai savo kelyje susiduriate su išbandymais?

33. Taip Aš jus ruošiu, mokiniai, taip įrašau savo mokymų knygą į jūsų širdis. Jei dėl savo kančių trokštate paguodos, ieškokite mano Žodžio savo širdyje, ir jis iš ten tekės kaip kristalinio vandens šaltinis.

34. Aš mokau jus šiais 1950 metais, paskutiniaisiais mano buvimo tarp jūsų metais. Noriu, kad pasiektumėte tą dvasingumą, kurio iš jūsų reikalavau. Jūs supratote savo Tėvą ir dvasiškai atgailavote. Jūs mylėjote Mane, ir vieniems nukrito nešvarūs drabužiai, dengę jų sielą, o kitus matau siekiančius apsivalymo. Nepamirškite, kad, norėdami laikytis mano mokymų, turite atsikratyti bet kokio materializmo.

35. Aš įdėjau savo Šviesą į jūsų sąžinę, kad, jos vedami, pašalintumėte kiekvieną netobulumą ir pražystų dorybės, kurias, remdamasis savo Žodžiu, atrandu jūsų sielose. Aš jus sutvėriau jautrius meilei ir taip pat skausmui. Aš jums sakiau: „Mylėkite vieni kitus“, kad pajustumėte mano Žodį visame jo tyrumo grožyje. Dalinkitės savo taika su artimaisiais, padėkite jiems išgerti savo kančios taurę.

36. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: mano akyse jūs visi esate mano vaikai. Kai Aš leidžiu jums tobulėti, o jūs patiriate savo kovas, tai vyksta todėl, kad Aš nuoširdžiai trokštu, jog pasiektumėte tobulumą.

37. Atėjo laikas pradėti dvasinį darbą, kuris jums buvo patikėtas. Pažvelkite, kokie nevaisingi yra laukai, nes meilės ir gailestingumo sėkla slepiasi jūsų širdžių gelmėse.

38. Aš atėjau su savo mokymais, kad sustiprinčiau jus gėryje. Aš vedu jus meilės keliais, kad su mano šviesos ir paguodos žinia eitumėte pas savo artimus. Jei mano pamokslavimo laikas jums atrodė ilgas, tai įvyko tam, kad įsisavintumėte mano mokymo turinį ir niekada neiškraipytumėte jo prasmės. Juk jūs esate Naujoji Izraelio tauta – tauta, kuri liudys apie mano tiesą.

39. Kiekviename žingsnyje jūsų sąžinės balsas pažadina jus ir leidžia suprasti, kad turite aukštą paskirtį žmonijos tarpe ir didelę misiją, kurią turite įvykdyti.

40. Argi jūsų viduje nėra jėgos, kuri neleidžia jums suklypti, ir balso, kuris neleidžia jums užsnūsti? Jei nukrypstate nuo kelio arba pamirštate savo misiją – argi nejaučiate nerimo, kuris neleidžia jums rasti ramybės?

Juk ta jėga, ta vidinė šviesa, tas balsas, kuris viduje kalba jums, yra jūsų sąžinė, kurioje neištrinamai įrašyti mano Įstatymas ir jūsų užduotys.

41. Leiskite šiam vidiniam vedliui meiliai jus vesti, ir tikrai, sakau jums, kiekvienas dvasinis nerimas išnyks, o jo vietoje liks gilus ramybės jausmas ir tikras pasitenkinimas.

42. Jei pasinaudosite šiais brangiais akimirksniais, rytoj neliesite ašarų dėl prarasto laiko, nesigailėsite klaidų ir nepatirsite nesėkmių. Atminkite, kad būtent jūsų geri darbai turi liudyti apie Mane. Arba gal manote, kad jūsų artimieji galės atpažinti mano tiesą net per netobulus darbus? Nepamirškite, kad „medis pažįstamas iš jo vaisių“.

43. Nebijokite, kad esate per mažai ir pernelyg nereikšmingi. Kartu su jumis žengs nematoma šviesos būtybių armija, kuri paruoš jūsų kelią, atverdama duris, kad galėtumėte pro jas praeiti, nugriaudama kliūtis ir įveikdama sunkumus.

44. Prieš tamsos pasaulį jūs pasikliausite šiuo Šviesos pasauliu. Norėdami įveikti karo įtaką, jūs pasikliausite Taikos angelu. Prieš ligas, epidemijas ir mirtį jūs turėsite šalia savęs tų nematomų būtybių gailestingumą, kurios yra pasirengusios išlieti savo gailestingumo ir paguodos balzamą ant žmonijos.

45. Mano mokiniai niekada nebuvo be mano apsaugos, niekada jų neapleido tos būtybės, kurios gyvena Šviesos ir harmonijos sferose.

46. Kas įkvėpė tuos mano Antrojo laikotarpio mokinius, kad jie prisimintų savo Mokytojo dieviškąjį žodį ir jį užrašytų kaip palikimą visoms kartoms? Kas vedė mano mokinius nežinomais keliais į tolimus miestus? Kas išlaisvino Petrą iš kalėjimo, kol jo sargai miegojo, ir kas padėjo tiems mano Tiesos apaštalams sunkiausią jų aukos mirties valandą? Dvasinės būtybės, jūsų broliai ir seserys, kuriuos žmonės vadino „angelais“.

47. O, jeigu tik žinotumėte, kokią vertę tas poveikis turi jūsų gyvenimui! Būtumėte atviresni jų šauksmams ir užuominoms, nuolankesni ir paklusnesni. Bet jūs esate mažai tikintys tvariniai, nes norite dvasinį gyvenimą apčiuopti ir pamatyti savo kūniškais pojūčiais. O kadangi to nepasiekėte, jūs pasijutote apgauti savo tikėjime.

48. Iš tiesų, sakau jums, jei jūsų tikėjimas būtų tvirtas, jūs neturėtumėte troškimo jausti dvasinio pasaulio buvimą kūno pojūčiais, nes tuomet būtent siela, savo subtilia jautrumu, suvoktų tą pasaulį, kuris be perstojo pulsuoja aplink jus.

49. Taip, žmonija, jei tu jautiesi nutolusi nuo dvasinio pasaulio, vis dėlto tos būtybės negali jaustis nutolusios nuo žmonių, nes joms nėra atstumų, ribų ar kliūčių. Jos gyvena dvasiniame pasaulyje, todėl negali būti

nutolusios nuo žmonių gyvenimo, kurių aukščiausiasis tikslas yra sielos tobulėjimas ir tobulinimas.

50. Jūs visi esate broliai ir seserys, visos sielos turi tas pačias savybes, net jūsų kūnas buvo sukurtas toks pat kaip ir kitų. Kodėl gi tu susiskaldai į socialines klases ir tautas, žmonija? Aš myliu tave kaip vienintelį vaiką, ir taip pat tau atleidžiu. Tačiau būk vertas šios malonės, pasiek savo išgelbėjimą. Ateis laikas, kai, apmąstydami mano mokymus, mylėsite vieni kitus, įkvėpti mano meilės, ir neteisite vieni kitų už klaidas.

51. Savo kelyje patarkite ir taisykite su meile, tačiau nesijauskite pranašesni už savo artimus. Tiesiog mylėkite ir gyvenkite teisingai, kaip Aš jus mokiau.

52. Pasiruoškite, nes rytoj jūs būsite žmonijos vadovai ir mokytojai. Tuo metu, apie kurį jums kalbu, turėsite su meile perduoti mano mokymus, kaip Aš jus mokiau. Neturėtumėte griežtai teisti savo artimųjų, manydami, kad taip patinkate savo Viešpačiui. Iš tiesų, sakau jums, net jei mokysite žmones mano vardu, jūs nebusite apsaugoti nuo nuodėmės. Budėkite ir melskitės. Tačiau jei matysiu, kad be meilės baudžiate savo artimųjų nusižengimus, Aš kalbėsiu jums per sąžinę ir pasakysiu jums, kaip ir Antrajame laikmetyje: „Kas be nuodėmės, tas tegul pirmas meta akmenį.“

53. Mano mokymas galioja per amžius. Šiuo metu Aš jums kartoju praėjusių amžių pamokas, kad geriau Mane suprastumėte. Taip, kaip jūs Mane girdite, taip Mane girdėjo ir Antrojo laikotarpio mokiniai. Taip, kaip jūs dabar žengiate pirmuosius žingsnius mano mokyme, taip darė ir jie. Taip, kaip jūs kovojate, norėdami įveikti savo netobulumus, taip kovojo ir jie, ir galiausiai nugalėjo.

54. Kaip jūs abejojate dovanomis, kurias Aš jums suteikiau, taip ir tarp tų mokinių buvo tokių, kurie, manydami, kad Mokytojas jų nestebi, slapta išbandydavo Jo žodį. Kai jie ėmėsi mano pavyzdžių, jų pasiruošimo vaisius atsiskleidė jų darbuose. Kai jie nemeldėsi ir nemeldėsi, per juos neįvyko joks stebuklas, ir jie su abejonėmis širdyje sugrįžo pas Mane. Tačiau, kai jie vėl išgirdo mano žodžio tiesą, jie atgailavo už savo nuodėmes ir ašarodami pažadėjo daugiau neabejoti Manimi.

55. Taip pat ir jus, mokiniai, matau šiuo metu: vieni iš jūsų turi tikėjimą ir gerus darbus kaip nematomus ginklus ir mato, kad mano Žodis atsiskleidžia jiems vykdant savo užduotis. Tačiau kiti mano vaikai, nesilaikydami mano Įstatymo, pareikalavo, kad aš žmonių akivaizdoje jiems suteikčiau stebuklą, kuris juos atpažintų kaip mano pasiuntinius, o kai jo negavo, jie manimi suabejojo ir mane išsižadėjo.

56. Aš jiems atleidžiu; nes net jei šiandien jie abejoja, rytoj jie tikės – jei šiandien jie nepriima mano mokymo, rytoj jie paaugos savo gyvybę, kad išpažintų ir liudytų šio apreiškimo tiesą.

57. Aš laiminu tuos, kurie gyvena pagal mano Įstatymą, ir tuos, kurie jį atmeta, nes per pastaruosius, kai jie suvoks mano mokymų prasmę, Aš duosiu žmonijai didelių įrodymus. Juk jie bus patikima priemonė, kad mano Dieviškoji Dvasia išsiliėtų į jėgą, tikrumu ir meile ant jų artimųjų.

58. Taigi Aš džiaugiuosi jumis, mokiniai, taip Tėvas jus drąsina išbandymų laikotarpiui, kurį jums teks išgyventi.

59. Būkite budrūs sąžinės balsui, ir tikrai, sakau jums, jūs ir toliau gausite mano mokymą. Nors 1950 m. šis pranešimas per balso nešėją baigsis – klausykite sąžinės, tada jūsų bendrystė su Dievu bus amžina, ir nebus nieko ir niekas, kas atskirtų mokinius nuo jų Mokytojo.

60. Pasitikėkite mano žodžiu. Iš tiesų, sakau jums, visos pranašystės išsipildys pranašų pasitenkinimui ir Izraelio tautos džiaugsmui.

61. Budėkite ir melskitės, nes laikai keisis. Susivienykite su mano Meilės įstatymu, ir nebus jokio išbandymo, kuris jus sustabdytų kelyje. Gyvenkite pagal pavyzdžius, kuriuos Aš jums daviau Jėzuje, tada jūs tikrai išlaikysite. Niekas negalės nutildyti mano žodžio jūsų lūpose. Iš tiesų, sakau jums, netgi ešafotas neprivers jūsų pamiršti mano Įstatymo. Nes prisiminimas apie paaugotą Avinėlį sustiprins jus, ir jūs paaugosite save mano dieviškumui.

62. Kiek iš jūsų paliks mylimiausius žmones, kad išeitų pas tuos, kurie per jus turi išgirsti mano Žodį. Kiek iš jūsų iš meilės mano mokymui atsisakys materialinių gėrybių ir gyvens didžiausiame skurde. Tačiau jei jūsų kūnas šioje žemėje neteks žemiškųjų gėrybių, Aš amžinybėje papuošiu jūsų sielą savo meile.

Tačiau nesijaudinkite, o mylimieji vaikai! Aš iš nė vieno iš jūsų neprašau aukos mirties. Savo Žodyje jums pasakiau tik tiek: viską, ką paaugosite mano darbe, gausite šimteriopai atgal. Sėkite savo kelią gerais darbais, ir jų vaisius nuimsite anapus.

63. Taigi Aš jus ruošiu šį rytą, kai krikščionybė minės Jėzaus kančią. Ir jūs, mokiniai, šiuo metu patiriate visada esantį Mesijo aukos mirtį ir maitinatės Dieviškojo Atpirkėjo pavyzdžiais.

64. Izraelio tauta: būk žmonijos šviesa, primink jai mano pažadą sugrįžti, kurį jai daviau per Jėzų, ir pasakyk jai, kad Aš išlaikiau savo žodį.

65. Žmonės pamiršo tas pranašystes, tačiau Aš jiems jas primenu per savo naujuosius apaštalus.

66. Mokiniai: Skelbiant mano Žodį, jame glūdi mano Tėvo meilė ir mano taika. Priimkite ją į save – jūs, kurie dar gyvenate Ašarų slėnyje.

67. Su kantrybe išgerkite savo kančios taurę. Nes po šios kartybės jūs
amžinai mėgausitės mano meilės duona ir vynu.
Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 318

1. Palaiminti jūs, kurie ateinate trokšdami mano pamokymų. Palaiminti jūs, kurie mano Žodyje sugebate atrasti amžinojo gyvenimo lobį. Tačiau kas yra tie, kurie stiprinasi mano pamokomis, kad galėtų likti žmonijos pasiuntiniais, kai mano Žodis per šiuos skelbėjus kada nors nutils? Tai jūs, kurie apsivalote nuo senų dėmių, atsiradusių dėl mano Įstatymo pažeidimų, kurie ištuštinate kančios taurę, kurie atvykstate iš didžiulio sielvarto ir apvalote savo sielą mano pamokymų kristalinio skaidrumo vandenyje.

2. Kai šiandien ateinate į šį susirinkimą, jaučiatės neverti mano buvimo. Tačiau Aš matau, kad atsinaujinate, ir šis apvalymas daro jus vertus manęs. Pajuskite mano glostymą, pajuskite mano meilę – ji yra balzamas, kuris gydo jūsų kančias.

3. Jūs minite – paskutinį kartą šia forma – mano Kančią Antrajame Laike. Jūs ateinate ne tam, kad laikytumėtės tradicijos. Nes Šventosios Dvasios mokiniai neturi būti tradicionalistai, jie turi paklusti mano Įstatymui. Jūs ateinate tik tam, kad prisimintumėte tuos dieviškus įvykius, tuos tobulus mokymo pavyzdžius, kuriuos Aš jums palikau per Jėzų, kurie amžinai mokys jus pasiekti savo pačių išgelbėjimą.

4. Šiandien, matydamas, kaip jūsų sielos sukrėstos prisimindamos tuos mokymo pavyzdžius, sakau jums: „O labai mylimi vaikai, neatstumkite šių pamokų, nes jos yra jūsų paveldėjimas!“

5. Jūs dėkojate Man už padrąšinimą, kurį jums suteikia mano Žodis. Tačiau tarp jūsų yra tokių, kurie Man užduoda tokį klausimą: „Tėve, kodėl Tu neleidži, kad mano gyvenime įvyktų stebuklas, kurio jau seniai laukiau?“

Tačiau Mokytojas jums sako: Aš šiuo metu jūsų gyvenimą apdovanojau stebuklais. Iš Mano Dvasios į jūsų Dvasią nuolat plūsta gėrio ir malonės dovanos. Per Dvasinį pasaulį Aš išliejau savo meilę tarp jūsų. Savo tikėjimu ir gerais darbais jūs matėte, kaip šie stebuklai tapo tikrove. Aš jūsų klausiu: ar jums tikrai reikia kasdienio stebuklo, kad tikėtumėte manimi?

6. Jūsų tobulėjimo pradžioje Aš apipyliau jus fiziškai matomomis, juntamomis malonėmis ir gėrybėmis. Tačiau kai jūsų pažinimas ir tikėjimas užsidegė jūsų sieloje kaip šviesa, Aš nustojau duoti jums šių materialių įrodymų. Šiandien jūsų tikėjimas kaip mokinių turi sutapti su mano valia, kad įveiktumėte visas kliūtis ir sunkumus.

Jūs manęs klausiate: „Mokytojau, kas yra tikėjimas?“ O Mokytojas jums atsako: „Tikėjimas – tai dvasinis žvilgsnis, kuris mato toliau nei širdis ir protas. Tikėjimas – tai žvilgsnis, kuris mato ir atranda tiesą. Todėl jūsų tikėjimas mato apraiškas, kurių dažnai nesugebate suvokti, ir per jas stiprina jūsų tikėjimą.“

7. Tai yra reikšmingas rytinis pamokslas, o mylima tauta, nes Aš šiuo metu tarp jūsų statau „Naująją Jeruzalę“. Jūs esate pirmieji baltai spindinčio miesto, kurį Aš per pranašus paskelbiau, akmenys. Šis dvasinis miestas neturės savo pamatų šiame pasaulyje. Nes jei tikite, kad Naujoji Jeruzalė yra jūsų žemiškoji tėvynė, klystate: Naująją Jeruzalę Aš dabar statau jūsų sielose, ir šis miestas – baltesnis už akinančią sniego baltumą – išsiplės visiems žmonėms, kai ateis visos žmonijos išgelbėjimas.

8. Kai šiandien Aš ateinu pas jus, kad pradėčiau statyti Didįjį miestą, matau savo tautoje harmonijos ir dvasingumo trūkumą, ir mano Dieviškoji Dvasia kenčia, nes jūs dar nemokate visiškai būti su Manimi. — Nepaisant tobulų pamokų, kurias Aš jums daviau per visą laiką, jūs atkakliai laikotės žemiškų aistrų, nesutarimų ir stabmeldystės.

9. Iš tiesų, sakau jums: jei norite būti dideli, nieieškokite didybės pasaulio tuštybėse, nes jos yra laikinos. Ieškokite jos dvasiniame pasaulyje, kuris yra amžinas.

10. Norint pasiekti šį pakilimą, reikia nuolatinės pastangos, nepalaužiamos valios, besąlygiško tikėjimo. Tik taip galėsite pasiekti sielos pašlovinimą.

11. Šis kelias yra tinkamas nuopelnams įgyti, nes jis nusėtas išbandymų. Jame galėsite išmokti atmesti savo išdidumą, kantriai priimti skausmą, atsisakyti tuštybių ir aistrų. Kita vertus, šiuo keliu eina daug kenčiančiųjų, kuriems galite padėti, kad ir jie pasiektų tikslą.

12. Kiekvienas žmogus – nesvarbu, ar jo gyvenime yra dvasingumas, ar ne – neša kryžių. Mano Žodis moko jį nešti su meile, kad jis taptų lengvas ir netgi būtinas, norint gyventi. Kas myli savo kryžių, tas myli savo likimą, nes žino, kad būtent Aš jį iš anksto nubrėžiau. Tas myli mano valią, o kas vykdo mano valią, tas turi dalį mano ramybės, mano šviesoje ir mano jėgoje.

13. Kas vengia savo užduoties naštos, kas nukrypsta nuo teisingo kelio arba nepaiso įsipareigojimų, kuriuos jo siela prisiėmė man atžvilgiu, kad vietoj to prisiimtų įsipareigojimus pagal savo skonį ar valią, tas negalės turėti tikros ramybės savo širdyje, nes jo siela niekada nebus patenkinta ir rami. Tai tie, kurie nuolat ieško malonumų, kad pamirštų savo kančias ir nerimą, apgaudinėdami save netikrais džiaugsmais ir trumpalaikiais pasitenkinimais.

14. Aš leidžiu jiems eiti savo keliu, nes žinau, kad net jei šiandien jie nutolsta, Manęs pamirš ir netgi mane neigs, netrukus supras pasaulio turtų, titulų, malonumų ir garbės beprasmiškumą, kai tikrovė pažadins juos iš jų svajonės apie didybę žemėje, kai žmogus turės susidurti su dvasine tiesa, amžinybe ir dieviškuoju teisingumu, nuo kurių niekas negali pabėgti.

15. Tai nėra nežinoma niekam, nes jūs visi turite Dvasią, kuri per nuojaunos dovaną jums atskleidžia jūsų gyvenimo tikrovę – kelią, kuris jums numatytas, ir viską, ką jūs turite jame įgyvendinti. Bet jūs bet kokia kaina norite atsikratyti bet kokių dvasinių įsipareigojimų, kad jaustumėtės laisvi ir savo gyvenimo šeimininkai.

16. Argi dauguma žmonių nesistengia vykdyti savo religinių pareigų? Sakau jums: jūs sukūrėte religijas, kad pabandytumėte išvengti mano Įstatymo ir įtikinti save, kad jį vykdate.

17. Šiai žmonijai galėčiau pritaikyti tuos pačius žodžius, kuriuos kadaise pasakiau žydų tautai, kai jai parodžiau, kad, laikydamasi senų ir jau nenaudingų tradicijų, ji buvo pamiršusi Įstatymą.

18. Visur matomas krikščionybės simbolis – kryžius. Visur randu akmenines bažnyčias, dauguma žmonių taria mano vardą, man aukojamos aukos ir kasdien atliekami ritualai mano garbei. Vis dėlto žmonių širdyse nerandu meilės išraiškos, kuri yra mano mokymo esmė, pradžia ir galutinis tikslas. Tačiau jūs visi tikite esą Įstatymo ir tiesos pusėje. Todėl skundžiatės, kai Aš jums atskleidžiu priešingą tiesą, o kai kas nors jums parodo jūsų klaidas, leidžiate, kad jus apimtų pyktis.

19. Iš tiesų, sakau jums, krikščionys: jeigu šiandien Aš gimčiau pasaulyje kaip žmogus, būtent jūs būtumėte tie, kurie mane vilktų prie naujosios Kalvarijos kryžiaus, jei išgirstumėte tiesą iš mano lūpų. Bet Aš į jūsų pasaulį daugiau nebeateisiu kaip žmogus. Aš atėjau Dvasia, jūs Manęs nematysite savo kūno akimis, bet turite Mane išgirsti. Jūs norite susitikti su Manimi, kad Mane sunaikintumėte. Tačiau kai kartą susitiksime su Manimi, tai įvyks tam, kad Mane garbintumėte. Nes kas su Manimi kalba dvasiškai, tas įrodys, kad tikėjimas atgijo jo širdyje ir apšvietė jo protą.

20. Šiandien tarp savo naujų mokinių Aš vis dar pastebiu Petro silpnumą, Tomo abejones, Judo ambicijas, todėl būtina, kad Aš ir toliau jus mokyčiau kaip Mokytojas.

21. Šioje paskutinėje atminimo šventėje, kurią Aš šiandien, 1950 metais, rengiu pas jus, prisiminkite tą dieną, kai Jėzus, lydimas savo mokinių, triumfuodamas įžengė į pirmąjį Jeruzalę, kad ant kryžiaus užbaigtų savo dieviškąją misiją.

22. Patirkite šias akimirkas dvasiškai, su tikru pamaldumu – ne kaip paprastą minėjimą. Ne – pajuskite, kad Aš jums būtent dabar per Trečiojo laikotarpio balsų nešėjus perteikiu savo paskutines pamokas. Šie žodžiai bus jūsų sielai amžinojo gyvenimo duona per visą jos kelionę. Šie mokymai bus jūsų apsauga ir jūsų lazdele. Jūs turite jas įsisavinti, įspausti į savo sąžinę mano meilės ugnimi, kad vėliau galėtumėte jas įspausti į savo artimųjų širdis taip, kaip Aš jas jums daviau.

23. Didelė žmonijos dalis švenčia šią tradiciją, o mano Dvasia visiems savo vaikams leidžia pajusti savo meilę.

24. Tai yra pasiruošimas, kurį Aš duodu sieloms. Kai visų žmonių sielos ir žmogiškumas bus atsinaujinę, dvasinis tobulėjimas kaip vaisius atneš brolystę ir meilę tarp tautų. Tada iš šios planetos spindės ryškus dvasinės harmonijos šviesos spindulys, kuris bus matomas visuose pasauliuose. Tai bus akinančiai baltas miestas, kurį mano apaštalas Jonas matė savo ekstazėje.

Tai nebebus Dievą nužudęs miestas, kuris savo Mokytoją pakėlė ant kryžiaus, kad matytų, kaip Jis kraujuoja ir miršta. Tai bus atsinaujinęs miestas, laukiantis savo Viešpaties, Tėvo, atvykimo, kuris nusileis nuo savo kankinio kryžiaus, kad amžinai gyventų savo vaikų širdyse.

25. Kai Mokytojas verkė senajame Jeruzalėje, tai įvyko ne dėl tos tautos, o dėl žmonių aklumo, kurie – nors ir buvo taip arti Tėvo – Jo nepažino.

Mokytojas išskėtė savo tėviškas rankas, norėdamas apkabinti savo vaikus. Tačiau vaikų širdys užsivėrė, apakintos savo tamsos, ir taip Tėvas negalėjo pajusti savo artimųjų glamonės. Vietoj to Jis sulaukė netikėjimo, pašaipos, paniekos ir mirties. Tačiau kadangi Jėzus verkė ne dėl to žemiškojo miesto, Jis leido jo sunaikinimą, kad parodytų žmonijai: tai, ko Tėvas ieškojo ir visada ieškos, yra dvasinė avis, pasiklydusi tamsiuose nuodėmės miškuose.

26. Kadangi Antrajame laikotarpyje Aš jums sakiau: „Mano karalystė nėra iš šio pasaulio“ – kodėl tada manėte, kad mano apsireiškimas kaip Šventosios Dvasios vėl įvyks ribotoje Jėzaus pavidaloje? Prisiminkite, kad Aš Samarios moteriai sakiau: „Ateis valanda, kai tikrieji garbintojai garbins Tėvą Dvasia ir tiesa.“

27. Aš atėjau pas jus Dvasioje, išpildžiau jums savo pažadą. Tačiau nebūkite fanatiški savo tautos atžvilgiu, nes ji buvo tik jūsų prieglobstis šiuo laikotarpiu, kaip galėjo būti ir bet kuri kita žemės tauta. Bet jūs, tie, kuriems lemta išgirsti mano Žodį šiuo laikotarpiu, esate tikrai išrinktieji, kad savo sielų vienybėje pradėtumėte kurti Naująjį Jeruzalę.

28. Šiandien jūs dar esate toli nuo to, kad savo pasaulyje pamatytumėte taikos karalystę. Išsilaisvinkite nuo bet kokio egoizmo, ir nors dabartiniame žmogiškajame gyvenime jūs nesimėgaujate taika, neturėtumėte nustoti jos siekti. Aš jus mokiau pamiršti save ir galvoti apie kitus. Kodėl jūs visada siekiate tik savo gerovės ir leidžiate, kad Aš būčiau vienintelis, kuris rūpinasi visa žmonija? Yra daug jūsų artimų, kuriems trūksta jūsų žodžių, maldų ir meilės. Jiems trūksta gėrio turto, kurį suteikia šie apreiškimai, kuriuos jūs iššvaistėte. Dirbkite šiuos laukus, padarykite juos derlingus

savo meile. Jei, kai Aš jus pašauksiu į Anapus, paliksite darbą neužbaigtą, nesijaudinkite, nes fizinė mirtis nesustabdys jūsų užduoties vykdymo.

29. Aš esu Gyvenimas, Aš esu amžinas, ir Aš leidau jums gyventi pas Mane, kad jūs niekada neapleistumėte darbo, kurį pradėjote. Pasitikėkite Manimi, ir tikrai, sakau jums, nė viena sėkla nebus prarasta, o jūsų derlius bus tobulas.

30. Galvokite apie ateinančias kartas, kurios ateis po jūsų, ir sėkite joms meilės sėklą, palikite po savęs aiškiai matomą dorybės pėdsaką. Argi žinote, ar Aš jūsų nesugrąžinsiu į tas kartas?

Būkite dorybingi tiek džiaugsmo, tiek kančioje, tiek taikoje, tiek kovoje.

31. Laikykites mano teisingumo ir meilės įstatymo, nėra jokio „neįmanomo“, kas trukdytų jums vykdyti mano aukščiausius įsakymus. Aš iš jūsų nereikalauju tobulų darbų, nes vis dar matau jus audringame gyvenimo vandenyne kovojančius už savo gyvybę. Ten jūs kovojate, įsikibę į savo sąžinės gelbėjimo valtį, kad nežūtumėte audringoje ištvirtimo jūroje.

32. Didžiosios sielos kataklizmos ir tamsos laikotarpiai, kuriuos sukelia materializmo mokymai, paruoš kančios taurę ir didelius įvykius žmonijai.

33. Jūsų planeta vis dar nėra nei meilės, nei dorybės, nei taikos vieta. Aš siunčiu į jūsų pasaulį tyras sielas, o jūs grąžinate jas Man nešvarias, nes žmonių gyvenimas persmelktas nuodėmės ir ištvirtimo.

34. Aš matau dorybes kaip mažas, pavienes švieses tarp sielų, kurias plaka egoizmo, keršto ir neapykantos audros. *Tai* yra vaisius, kurį man aukoja žmonija.

35. Dar gerokai prieš tai, kai jūsų siela surastų ramybę ir harmoniją šiame pasaulyje, jūsų materialusis kūnas jau mėgavosi šia palaima.

36. Kad žmogus galėtų apsigyventi šioje planetoje, Aš savo tobulą išmintį ir gamtos jėgas panaudodamas sukūrėčiau ir paruoščiau šią Žemę. Tačiau prieš žmogui čia apsigyvenant, joje gyveno primityvūs žvėrys.

37. Kai šis pasaulis virto namais, kupiniais malonumų, stebuklų ir grožio, Aš jį pasiūliau savo mylimajam vaikui – žmogui. Taigi Aš leidau jums apsigyventi Žemėje, kad joje gyventumėte; nes mylėti ir suprasti gyvenimą reiškia mylėti ir suprasti Mane. Kai tik meilė ir supratimas visko, kas jus supa, bus tikrai esantys, tada jūs būsite Mane atpažinę ir išsilaisvinę tikrojo žinojimo dėka, nes Aš esu visame sukurtame pasaulyje.

38. Tie, kurie tyrinėja gamtą be meilės, vadovaujasi tik žmogiškosios mokslo žiniomis, neigia Mane, nes nesugebėjo pamatyti, nes iš tikrųjų nesuprato ir dar mažiau jautė bei mylėjo.

O kiek jų yra tarp nuolankiųjų, tarp paniekintųjų, tų, kuriuos pažemino pasipūtimas ir nežinojimas tų, kurie laiko save žmonijos mokslininkais, pažemintųjų, kurie tikėjo nežinodami, nes jų tikėjimo žvilgsnis tiesiogiai

matė tiesą ir jie suprato, kad ši planeta nuo pat pradžių buvo skirta žmogui – malonės, harmonijos ir palaiminimų rojus.

39. Jūs stebėjotės, kai suvokėte kiekvienos būtybės tobulumą, kaip kiekviena Mano sukurta būtybė užima savo vietą savo kelyje, kaip viskas paklūsta vienam įsakymui, kaip viskas paklūsta Mano įstatymui. Jums nereikia abejoti savo prigimties kilmės, nes jūs jau pasitikite jos įstatymo tikslumu ir patikimumu. Gyvenime atradote daug pamokų ir pasitikite jos gamtos dėsnių laikymusi, kurie jūsų neapgavo.

40. Iš Žemės jūs gavote jos gėrybes. Ji jums yra tarsi palaiminimų šaltinis, kuris visada suteikė jums maisto, rojų, kupiną malonumų, o jūsų žemiškojo gyvenimo pabaigoje ji atvėrė savo glėbį, kad jus meiliai priimtų. Tačiau nors žmogiškajame gyvenime, savo buvimo šiame pasaulyje pradžioje, jūs radote grožį, jūsų siela, nors ir esanti Trečiajame laikmetyje, vis dar kovoja, siekdama rasti ramybę.

Kaip Aš pačioje pradžioje sukrėčiau šią planetą gamtos jėgomis, kad galėčiau jums ją pasiūlyti kaip rojų, kupiną palaiminimų, taip ir šiuo laikotarpiu vėl bus mano gamtos jėgos, kurios jus sukrės. Tai bus mano tobulas teisingumas, kuris padės sieloms pasiekti laisvę.

Taip pat Aš pasireikšiu religinių bendruomenių, sektų ir institucijų viduje ir pašalinsiu jų priešišumą bei keršto jausmus, kurie dėl dvasinės vienybės trūkumo suskaldė žmones.

41. Šie įvykiai laukia žmonijos. Budėkite ir melskitės, mokiniai, nes daugelis iš jūsų patirs šiuos išbandymus. Jūs pamatysite, kaip materializmo doktrinos taps itin aktyvios, kaip jos apims žmones ir privers juos skleisti baimės ir skausmo šauksmus.

42. Šiuo perspėjimu nenoriu jūsų išgąsdinti, bet noriu įspėti jus, gyvenančius žemėje šiuo išbandymų laikotarpiu. Viskas tai turi įvykti, kad visos sielos pasiektų išgelbėjimą.

43. Būtent mano Dieviškoji Dvasia sunaikins žmonių išdidumą. Būtent mano Išmintis atskleis tiesą jums, kurie klaidžiojote tamsoje. Būtent Šventosios Dvasios Šviesa apšvies žmonių sielas jų moksluose ir ves juos atleidimo, meilės ir teisingumo keliu.

44. Kai tik pereisite per šiuos mano meilės išbandymus, prasidės žmonijos dvasinis ir fizinis atsinaujinimas. Tada žmonės, eidami dorybės ir dvasingumo keliu, stebėsis, kai supras, kad šis gyvenimas yra toks pat, kokį Aš jiems siūliau nuo pat pradžių, kad jame niekas nepasikeitė. Jie sužinos, kad planeta, kurią Aš jiems patikėjau kaip laikiną prieglobstį, ir toliau dosniai dalina palaiminimus – kad Motina Žemė, gailestinga kaip paties Gyvenimo Kūrėjas, ir toliau siūlo jiems savo glėbį, kad maitintų juos savo meile. Nes tai yra užduotis, kurią jai patikėjo Tėvas.

Taip pat ir Saulė bus ta pati, kuri nuolat siųs savo gyvybingą šilumą kaip Viešpaties buvimo simbolį. Tuomet, o mylima tauta, žmonės supras, kad būtent jų blogi darbai padarė jų gyvenimą kartų. Todėl jie taps mano geraisiais darbininkais ir pasirengs harmoningai apsigyventi tobulesnėse buveinėse amžinybėje.

45. Taigi Aš ruošiu jus, mokiniai, tiems laikams, kurie jūsų laukia, kai nebus alkanųjų tarp sotųjų, neišmanančiųjų tarp išsilavinusiųjų, nei galingųjų tarp bejėgių. Jūs visi būsite Viešpaties pokylyje ir džiaugsitės amžinuoju Jo meilės koncertu.

46. Tuo metu, o mokiniai, Naujoji Jeruzalė bus žmonių širdyse. Jūs pasieksite aukštus dvasinio tobulėjimo laipsnius, ir Aš ne tik siųsiu tarp jūsų labai išsivysčiusias sielas, kad jos įsikūnytų ir atneštų jums mano žinias. Aš taip pat siųsiu jums sielas, kurioms reikia jūsų dorybių, ir kurios, gyvendamos tarp jūsų, apsivalys nuo savo nuodėmių. Tuo metu įvyks priešingybė nei šiandien, kai Aš siunčiu jums tyras sielas, o jūs jas Man grąžinate *suteptas*.

47. Savo vaikų širdyse, remdamiesi mano žodžio prasmėmis, sukurkite dvasinio tobulėjimo šventovę, o ne fanatizmo ar stabmeldystės. Veskite juos mano Įstatymo keliu. Nepakanka niekam nepadaryti žalos. Tiesa, neteisinga daryti blogį, bet jei darysite gera, tuo man patiksime.

48. Kaip akivaizdi ir paprasta yra tiesa! Kaip aiški ir nesudėtinga yra dvasingumas! Ir vis dėlto – kaip sunku ją suvokti tam, kuris atkakliai laikosi savo fanatizmo ir tradicijų tamsybėje. Jo protas negali suvokti, kad yra kažkas daugiau nei tai, ką jis supranta; jo širdis priešinasi atmesti tai, kas jam buvo Dievas ir Įstatymas: tradicija ir apeigos.

49. Argi manote, kad Aš nekenčiu tų, kurie visiškai nenori pripažinti mano tiesos? Ne, mano vaikai, mano gailestingumas yra begalinis, ir būtent jį juos Aš kreipiuosi, kad padėčiau jiems ištrūkti iš savo kalėjimo, kad jie galėtų pasidžiaugti Šviesos kontempliacija. Jiems yra skirti išbandymai, būtini jų tikėjimo pabudimui. Tai nebus išbandymai, viršijantys jų jėgas, tai bus pamokos, išmintingai pritaikytos kiekvienai sielai, kiekvienam gyvenimui, kiekvienam žmogui.

50. Ten, tarp tų aptemusių protų, tarp tų širdžių, sergančių religiniu fanatizmu ir neišmanymu, jūs pamatysite pasirodant didžiuosius ir aistringus Tiesos karius. Nes tą dieną, kai jie išsilaisvins iš savo grandinių, iš savo tamsos ir pamatys šviesą, jie negalės sulaikyti savo džiaugsmo ir visu balsu šauks, kad Aš sugrįžau išgelbėti pasaulį, pakeldamas jį dvasinio tobulėjimo laiptais į tikrąją karalystę.

51. Kad padėčiau jums tobulėti, jums buvo suteiktas Elijo, jūsų dvasinio vadovo, Trečiojo Laiko pranašo, kuris paruošė jūsų sielas, apsireiškimas.

Tačiau jis su liūdesiu mato, kad daugelis nuklydo, ir koks didelis tada yra Elijo skausmas. Jis kartu su savo dvasiniais tarnai ieško savo avių visais keliais. Kas iš jūsų pasirengs atvesti tuos, kurių nėra – tuos, kurie eina skausmo keliu?

Tuos, kurie dabar kenčia, Aš sustiprinsiu, kad jie nešmeižtų, kad pajustų mano buvimą ir skubiai išeitų šiuo metu, kad sėdėtų prie vieno stalo su Mokytoju ir maitintųsi duona ir vynu, kuriuos Aš paruošiau savo meile.

52. Jūs esate ta karta, kuri šiuo Trečiuoju Laiku girdi mano Žodį, kad jūsų gyvenimas prisitaikytų prie mano Įstatymo vykdymo, o Aš apsireiškčiau per mano paruoštą proto organą, kad išpildyčiau savo Antrojo Laiko pažadą.

53. Praeityje mano apaštalai jautė liūdesį, kai Aš jiems pasakiau, kad netrukus juos paliksiu, kad po to jie bus tie, kurie turės skleisti mano mokymą. Tačiau Aš jiems nurodžiau, kad sugrįšiu, kai pasaulis pasieks ištvirkimo viršūnę. Vieni manęs nepažino, tačiau ateis kiti, kurie – priėmę mano Žodžio esmę – supras savo Mokytoją ir pajus mano buvimą. Jūs vėl būsite su manimi, ir aš jus priimsiu su ta pačia meile kaip visada, kad būtumėte prie mano krūtinės.

54. Aš daviau jums savo mokymą, kad, juo gyvenant, taptumėte verti įžengti į mano karalystę.

55. Jau Antrajame laikotarpyje Aš jus mokiau, kaip turite atstumti pagundą – viską, kas jums nepriklauso iš šio pasaulio, kad būtumėte su Manimi, kaip Jėzus buvo Tėve.

56. Pasiruoškite, nes jūs esate mokiniai, einantys paskui Mokytoją, kuris dar kartą lipa į Kalvarijos kalną. Šie paskutiniai mokymo žodžiai yra tarsi paskutinės Jėzaus gyvenimo akimirkos. Nes kai baigsis 1950-ieji metai, mano Dieviškasis „Žodis“ nebekalbės jums per šiuos tarpininkus. Šiandien jūs skubate čia, nes nenorite praleisti nė vienos mano pamokos. Jūs saugote jas savo širdyse, nes norite būti mano paskutinių žodžių žmonijai liudytojais.

57. Jūs esate tie patys, kurie Antrajame Laike giedojo „Hosanna“, kai Jėzus įžengė į Jeruzalę. Šiandien, kai Aš jums apsireiškiu Dvasioje, jūs nebeišskleidžiate savo apsiaustų mano kelyje – tai jūsų širdys, kurias siūlote savo Viešpačiui kaip buveinę. Šiandien jūsų „Hosanna“ nebeskamba iš visų jėgų, ši „Hosanna“ kyla iš jūsų sielos kaip nuolankumo, meilės ir Tėvo pažinimo himnas, kaip tikėjimo himnas į šį apreiškimą, kurį jūsų Viešpats atnešė jums Trečiajame Laike.

58. Kaip ir anksčiau, taip ir šiandien jūs esate tokie patys kaip tie, kurie sekė paskui Mane, kai įžengiau į Jeruzalę. Didžiulės žmonių minios apsupo Mane, sužavėtos mano meilės žodžių. Vyrai ir moterys, senoliai ir vaikai sukrėtė miestą savo džiaugsmo šūksniais, ir net kunigai bei fariziejai, bijoję,

kad tauta sukils, kreipėsi į Mane: „Mokytojau, jei Tu moki taikos – kodėl leidži, kad Tavo pasekėjai sukeltų tokį sąmyšį?“ Tačiau Aš jiems atsakiau: „Iš tiesų sakau jums: jei jie nutiltų, kalbėtų akmenys.“ Nes tai buvo džiaugsmo akimirkos, tai buvo Mesijo kulminacija ir pašlovinimas tarp teisingumo išalkusių ir ištroškusių – tų sielų, kurios ilgą laiką, per visą „“, laukė Viešpaties atėjimo, kad išsipildytų pranašystės.

59. Su tuo džiaugsmu ir linksmybėmis mano tauta šventė ir išsilaisvinimą iš Egipto. Norėjau, kad tas Paschos minėjimas mano tautai taptų nepamirštas. Bet tikrai, sakau jums, aukodamas ėriuką, Aš ne tik laikiausi tradicijos – ne, Aš paaukojau save Jėzuje, aukos ėriuke, kaip kelią, kuriuo visi mano vaikai surastų išgelbėjimą.

Ir Trečiajame laikmetyje Aš nesilaikau tradicijos. Savo Žodžiu leidau jums iš naujo išgyventi praeities įvykius. Tačiau žinokite, mokiniai, kad Įstatymas, kurį Aš jums diktavau ant Sinajaus kalno, yra jūsų sąžinėje. Nesuteptosios Avinėlio auka, taip pat apreiškimai, kuriuos Aš jums atnešiau kaip Šventoji Dvasia, ir mokymai, kuriuos Aš jums suteiksiu ateinančiais laikais – visa tai yra amžinybėje.

60. Vėliau jūs prisiminsite šiuos įvykius, tačiau jūsų prisiminimai turėtų būti grindžiami meditacija, nuoširdžiais ketinimais atsinaujinti ir įgyvendinti mano mokymą. Jūs nešvęsite švenčių, nerengsite ceremonijų ar apeigų manydami, kad taip man patinkate, ir tuo pačiu pamiršdami Įstatymą. Jūs neturite būti tradicionalistai. Dvasiniai mokiniai visada prisimins savo Viešpaties kančią, jaus jo dieviškąjį buvimą ir mokys savo artimus, klausydami savo dvasios balso.

61. Kai ateis laikas paminėti Šventąją Vakarienę, turite tai daryti savo maldomis, tada pajusite, kad mano Dieviškoji Dvasia tarp jūsų dalina dvasinę duoną ir dvasinį vyną. Tokiu būdu Aš jums paaiškinsiu pamokas, kurias jūs vis dar laikysite paslaptimi.

62. Pabuskite, mokiniai! Jūs įžengėte į laikotarpį, kai krikščioniškoji žmonija, trokšdama gauti teisingą ankstesnių apreiškimų aiškinimą, studijuoja mano Žodį ir pranašystes. Kai kuriuose Aš atrandu šiek tiek šviesos, kiti nuklydo. Kai kuriuose Aš matau pakankamai nuolankumo, pagarbos ir meilės, kad studijuodami suprastų pranašystes. Kituose matau pasipūtimą ir tuštybę, ir jie, trokšdami šlovės, aiškina tautoms Raštų prasmę. Tačiau tikrai sakau jums: savo klaidomis jie supainiojo žmoniją.

63. Prisiminkite, kad Antrajame Laike Aš jums sakiau, jog atsiųsiu jums „Tiesos Dvasią“, Šventąją Dvasią, ir kad Ji paaiškins jums apreiškimus, kurių tuo metu negalėjote suprasti, ir suteiks jums naujų mokymų.

64. Štai Tiesos Dvasia, Šventoji Dvasia, kuri jums kalba apie praeitį, dabartį ir ateitį.

65. Budėkite ir melskitės, tauta, nes maldoje rasite šviesą, kad geriau suprastumėte mano mokymus. Tai yra duona ir vynas – pasistiprinkite, mokiniai, nes rytoj turėsite pasidalinti šiuo maistu su žmonija.

66. Mokykitės iš Manęs, skleiskite mano pavyzdį ir išmintį, o tauta, o mylimieji mokiniai.

67. Jūs visi esate darbininkai mano lauke – vieni kaip „pirmieji“, kiti kaip „paskutiniai“, bet jūs visi galėsite būti „pirmieji“ savo uolumu ir dvasiniu tobulėjimu.

68. Šioje maldos valandoje, kai jūsų siela man aukoja savo dvasinį „Hosanna“, mano Dieviškoji Dvasia užlieja jus taika, meile ir palaiminimais.

69. Per mano palaiminimus šviesą gauna sielų legionai, kurie apsivalė Dvasiniame slėnyje. Šiuo metu jie patiria mano darbo tęsimą – Naujojo Jeruzalės įkūrimą suvienytose žmonių sielose.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 319

1. Dar kartą sveiki atvykę pas Mane. Kas šiuo metu apsireiškia tarp jūsų? Tėvas, Sūnus ar Šventoji Dvasia? Aš jums atsakau: tarp jūsų apsireiškia jūsų Dievas. Jei Antrajame Laike, būdamas žmogumi, jums sakiau: „Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą“, tai šiandien, kai aš ateinu pas jus ne kaip žmogus, o Dvasioje, sakau jums: kas girdi Jėzų, tas girdi ir priima Jėhovą, ir tai yra Šventosios Dvasios balsas.

Nematykite čia trijų asmenų ar trijų dievų, atpažinkite vieną Dieviškąją Dvasią, kuri šiuo metu tarp jūsų gausiai apsireiškia šiuo balsu, šiuo jūsų Visų Mokytojų Mokytojo žodžiu. Tuomet susitiksime su Teisėju, atrasime Tėvą ir pajusite Šventosios Dvasios esmę.

2. Savo paskutiniuose pranešimuose, perduodamuose per žmogiškus balso nešėjus šiais, 1950-aisiais metais, Aš patikrinsiu savo mokinių pažangą. Aš juos išbandysiu, atimdamas iš jūsų mokymą. Nes noriu jums parodyti, kas mano mokyme yra pažengęs toliau, o kas atsiliko.

Aš viską žinau. Pamokos ir išbandymai, kuriuos duodu, padės kiekvienam iš jūsų viduje suvokti savo pažangą, sustojimą vietoje ar atsitraukimą.

3. Aš vis daugiau šviesos įnešu į jūsų sielas, kad, pasibaigus mano Žodžiui, jūs liktumėte apšviesti ir tada – kaip jau jums sakiau – taptumėte spindinčiais švyturiais šioje aistrų ir audrų jūroje, kuri sudaro jūsų pasaulį.

4. Tie, kurie manimi tvirtai tiki, nuolankiai ruošia savo sielą, kad į ją priimtų viską, ką Aš šiuo metu perduodu. Tačiau vis dar yra mokinių, kurie plačiai atveria savo sielos akis, nes bando anapus atrasti mano buvimo tiesą.

5. Kai kurių širdis vis dar apima abejonės, ir jie klausia savęs, ar tai Aš, ar ne. Kai kurie vis dar pasimeta dėl kai kurių mano žodžių ir apreiškimų. Tačiau Aš jūsų klausiu: kodėl, juk jūs esate Trečiajame laikmetyje? Palikite abejones Tomui, nes jis gyveno Antrajame laikmetyje. Bet prisiminkite pamoką, kurią Aš jam daviau, ir viską, ką Aš tuo metu apreiškiau, kad sunaikintų materializmą, kad pašalintų tų žmonių abejones.

Bet šiandien, Trečiajame laikmetyje, kai jūsų sielose ir širdyse kaupiasi praeitų laikmečių ir Trečiojo laikmečio mokymai bei apreiškimai – kodėl jūs vis dar abejojate? Kodėl giliausiai širdyje svarstote, ar tai esu Aš, ar ne, ar šiame kūrinyje, kurį šiuo metu gaunate, yra tiesa, ar apgaulė?

Aš taip kalbu tik tiems, kurie abejoja – tiems, kurie viduje kovoja, nes jie yra paskutiniuose mano apreiškimo laikotarpiuose, kuriuos suvokia žmogaus protas. Tačiau Aš jums vėl sakau: „Palaiminti tie, kurie tikėjo nematydami!“

6. Kartu su savo Mokytoju prisimenate įvykius, kurie įvyko Antrajame laikotarpyje. Aš jus mokiau, kad pamokymus, kuriuos jums tuomet daviau, palikau jūsų sielose. Kiekvienas mano darbas ir kiekvienas mano žodis buvo amžinojo gyvenimo aktai, kuriuos Aš jums daviau. Kraujas, kurį Aš praliejau, kad jums nubrėžčiau kelią į jūsų išgelbėjimą, vis dar šviežias ir amžinai liks visų mano vaikų sielose. Nes tai, kas tuo metu tryško iš mano Kūno, buvo gyvenimo, kurį Aš išliejau, simbolis – atleidimo, kuriuo Aš apgaubiau visus nusidėjėlius, – šviesos, kuria Aš uždegiau tikėjimą netikinčiuose, – šviesos, kuria Aš išsklaidžiau visas tamsias žmonijos rūko dūmų bangas. Šis dvasinis gyvenimas yra amžinas jumyse – tame kraujyje, kuris visada bus šviežias jūsų sielose.

7. Kai tapau žmogumi, kad atneščiau žmonėms išgelbėjimą, išganyką ir šviesą, Aš atėjau ne tik pas juos. Tai buvo mano Dieviškosios Dvasios nustatytas laikas iškelti pas visas sielas, nedarydamas jokio skirtumo tarp pasaulių ar vystymosi lygių. Todėl, baigęs savo misiją kaip Mokytojas tarp jūsų, mano Dvasia nuėjo į visas buveines, kuriose gyvena Viešpaties sielos. Nes nors jūs turėjote Mesijo pažadą, šis pažadas buvo skirtas ne tik įsikūnijusioms sieloms, bet ir toms, kurios manęs laukė anapus – toms, kurios atgailaudamos, atlikdamos atpirkimą ir kaupdamos dvasinę patirtį laukė dienos, kai ateis visų sielų Išganytojas, kad atvertų vartus.

8. Todėl atsitiko taip, kad – kai Aš baigiau savo darbą tarp jūsų ir savo meilės auka visiems savo žemės vaikams atvėriau savo Karalystės vartus – Aš atsigrėžiau į kitas sielas ir joms taip pat suteikiau laisvę. Tačiau vienus Aš sutikau apsirengusius žmogiškuoju „drabužiu“, o kitus – įvairiais „drabužiais“. Bet tikrai, sakau jums, man niekada nebuvo svarbūs šie „drabužiai“, o sielų dvasinis tobulėjimas. Nes Aš ateinu, kad išlaisvinčiau jas nuo netobulumų ir materializmo – Aš ateinu, kad jas apvalyčiau savo mokymu, kad suteikčiau joms baltą drabužį, kuris yra baltesnis už tą akinantį sniego baltumą, apie kurį šiuo metu dažnai jums kalbėjau.

9. Kaip anksčiau Aš lankydavau vienus ir kitus jų įvairiose gyvenimo sferose, taip ir Trečiajame Laike Aš vėl išėjau pas visus. Vėl Aš apsireiškiau sieloms, gyvenančioms visoje visatoje.

Aš, žinoma, užmezgiau meilės ryšius, siekiau visų sielų vienybės. Tačiau noriu, kad mano apreiškimas šiandien būtų tobulesnis nei praeityje, kad jūs per jį greitai pasiektumėte Mane, kad per apreiškimą iš Dvasios į Dvasią su didesniu tobulumu priimtumėte Tėvo įkvėpimus, Jo įsakymus, Jo pamokymus ir Jo teisingumą.

10. Kaip Šventoji Dvasia, Aš paskyriau Trečiąjį laikotarpį užduočiai apšviesti visas sielas, kad jos niekada daugiau nepaslystų, išgelbėti nuklydusius, atversti apakintus ir apvalyti tuos, kurie labai susitėpė, kad

išlaisvinčiau jus iš gėdos, pažeminimo, nusikaltimo ir sąžinės graužaties grandinių – visus tuos, kurie savo dvasioje nešioja įspaustą visą savo nuodėmių istoriją, savo mano Įstatymo pažeidimus.

11. Viskas visatoje yra išmintingai sutvarkyta. Šiuo metu Aš kreipiuosi į pasaulius, į visus savo vaikus tokia forma, kokia turiu apsireikšti kiekvienam iš jų, kad atvestų jus į tobulą dvasios ir dvasios bendravimą, kad atvestų jus į tobulumą, kuris yra tikslas, kurio laukia visi. Argi jūs esate dvasiškai pažengę labiausiai visoje visatoje? Neprašykite to sužinoti, nes jūs to nesuprastumėte.

12. Antrajame Laike Aš jums sakiau: „Tėvo namuose yra daug buveinių.“ Šiandien Aš jums sakau jūsų pačių kalba: mano sukurtame Visate yra daug pasaulių, kuriuose gyvena mano Dieviškosios Dvasios vaikai. Jūs visi esate broliai ir seserys manyje, jūs visi esate man panašūs, ir nors šiuo metu savo netobulumu esate skirtingi, tobulume visi būsite vienodi. Į tą tobulumą aš jus vedu, ir kad jį pasiektumėte, aš jus ruošiu, mokau, išbandau ir dirbu su jumis. Aš visus jus vienodai vedu keliu į bendrystę su mano Dieviškąja Dvasia, taip pat vedu jus į tarpusavio bendrystę. Kada ši sielų bendrystė bus tobula? Dabar jūs to dar nežinote. Bus daug kalbų – daug apreiškimų, kuriais vieni tikės, o kiti neigs. Bet Dvasia pasireikš, Dvasia kalbės, Dvasia įsigalės visame pasaulyje.

13. Dėl viso to Aš jums sakau, kad tai nėra viena žemiškoji diena, kad tai nėra tik kelios valandos, kurias Aš jums skiriu, kad įsikverbtų į Šviesos pasaulį ir į Tamsos gelmes, ieškodamas sielų, kurios Manęs laukia. Ne, tauta, tai yra visas laikotarpis, tai yra visa amžinybės epocha, kurią Aš jau nuo pat Kūrimo pradžios paskyriau tam, kad ateičiau pas visus kaip Šventoji Dvasia, atsiskleisdamas vis aukštesniu lygiu ir su didesniu tobulumu, atsižvelgdamas į sielų pažangą Trečiajame Laike.

14. Šiandien jūs nežiūrite už savo pasaulio ribų, todėl nei jūsų dvasiai, nei žvilgsniui, nei protui nepavyksta ištirti to, kas jums dar nėra tinkama ir ką jums tenka priimti tik su pagarbiu ir paklusniu požiūriu – per maldą, per dvasinį tobulėjimą, kuris veda jus pas Mane ir į Mano Dvasinį pasaulį, kuris yra pasišventęs užduočiai jus apsaugoti.

Per šį dvasinį tobulėjimą, per naudą, kurią gaunate iš to, ką Aš jums šiuo metu apreiškiu, jums pavyks pažinti tai, ką šiandien norite žinoti iš smalsumo, o rytoj patirsite dėl teisingumo, kaip atlygi, kaip apdovanojimą, o mylimieji Viešpaties mokiniai!

15. Artėja laikas, kai Aš jus paliksiu be šio Žodžio. Kai jo nebegirdėsite, daugelis liūdės, kitus apims šaltis, tačiau likusieji išliks tvirti tikėjime. Bet jei šiandien manęs paklausite, koks yra mano dieviškas troškimas, aš jums

atsakysiu: kad jūs visi būtumėte tvirti tikėjime, kad pasirengtumėte, kol aš baigsiu skelbti šį Žodį tarp jūsų.

Tyrinėkite mano darbą, jei norite, kad būtumėte įsitikinę, tvirti, kad vėliau jūsų neapimtų abejonės. Nes jos privers jus kentėti ir klupinėti, nes tos abejonės paliks jums stiprų skausmą, per kurį jūsų sąžinė primins jums. Tačiau Aš nenoriu, kad mano mokiniai savo sąžinėje neštų kokį nors priekaištą – Aš noriu, kad jie jaustų tik mano Dvasios ramybę.

16. Jei ši tauta nemokės pasiruošti, jei nepasinaudos mano paskutiniais mokymais, vėliau jai truks mano Žodžio, o laikas, išbandymai, nelaimės ir beprasmiškai žmonių žodžiai įstums ją į abejones. Tada mokinyss sustos savo kelyje ir turės savęs paklausti, ar tai, ką jis išgirdo, buvo teisinga, ar nebuvo tiesa, ir jei tada į jo abejones atsakys tik tariama tylą, jis nepagarbiai pakels veidą, kad pasakytų Tėvui: „Viešpatie, nors Tu pažadėjai amžinai pasilikti su mumis – kodėl Tavo vaikai Tavęs nemato? Kodėl mūsų ausys Tavęs negirdi? Kodėl mūsų širdys nejaučia Tavo širdies plakimo? Kodėl Tu aiškiai nepasireiški tarp mūsų?“

17. Ir kai pamatysite, kad žmonių mokymai ir religinės institucijos kyla į didelius konfliktus ir žengia pirmyn, laimėdamos „mūšius“, tada pasakysite: „Kur dingio Tėvo darbas? Kodėl Jis tylėjo ir paliko mus vienus, tapusius likimo smūgių ir pavojų aukomis?“

Jūs turėsite labai didelių abejonių, kokių kiti mano mokiniai turėjo kitu laiku, ir tos abejonės dar labiau sustiprės, kai prisiminsite daugelį mano žodžių, kurie, remiantis klaidingais aiškinimais, neišsipildė, ir tada sakysite: „Kodėl jo žodis neturėjo nei poveikio, nei galios, kad paliktų savo tautą suvienytą? Kodėl Jis, naudodamas visą savo galią, nepadarė stebuklo, kad šią Viešpaties dvasinę tautą suvienytų į vieną širdį? Kodėl tuo metu, kai Jis mokė savo mokinius, neatėjo žmonių iš visų pasaulio tautų, kad Jį išgirstų? Kodėl tarp žmonių neatsirado taika, kai Jis galingai nusileido savo Visuotiniu spinduliu? Kodėl Jo atsisveikinimas buvo toks liūdnas? Kodėl Jis tyliai pasitraukė nuo mūsų, dar nebūdamas išgirstas ir pašlovintas visos žmonijos?“

Visa tai kankins jūsų širdį abejonių liepsnoje, bet Aš nenoriu, kad taip atsitiktų. Noriu, kad jūsų siela, atsikračiusi visų abejonių ir neaiškumų, iš Tėvo neprašytų nieko, kas Jo Dieviškajai Dvasiai reikštų materializaciją. Nenoriu, kad, pasibaigus mano Žodžiui, jūs reikalautumėte, kad Aš įsikūnčiau, apsiribotų ar prisiimčiau Jėzaus, kaip žmogaus, pavidalą.

18. Noriu, kad jūsų siela tikrai sektų paskui Mane – ne tik dėl troškimo Mane pajusti, ne dėl stipraus jūsų sielos poreikio Mane matyti ir girdėti, bet kad jūs Mane pajustumėte dėl nuoširdumo, kad Mane matytumėte

savo sielos pusiausvyroje per savo esybės tikėjimą. Nes tada jūs mane pamatysite didesnį, tobulą ir nekintamą.

19. Prisiminkite, kad žmonės tuo Antruoju Laiku jautėsi apgauti. Jie laukė Mesijo, turinčio visą žemiškąją galią, kad jis išlaisvintų Izraelį iš žmonių vergovės. Jie laukė karingo kunigaikščio, kariuomenių, tautų ir žemiškųjų valdų valdovo.

Tačiau kai jie išgirdo to švelnaus ir nuolankaus Mokytojo žodžius, kuris kalbėjo tik apie savo Tėvo darbus ir žadėjo jiems geresnę karalystę nei žemiškosios karalystės, kuris skelbė savo mokymo dvasinę pergalę, kuris žadėjo teisingumą tiems, kurie verkė dėl dvasiškai vargšų, dėl ligonių, dėl pažemintųjų, dėl vergų – tuomet tie, kurie laukė artėjančio jų žemiškojo išlaisvinimo ir to Viešpaties pašlovinimo momento, pasijuto apgauti – jie, kurie troško pamatyti Jį sėdintį soste šiame pasaulyje ir regėti teisingumo skeptrą Jo dešinėje, kad Jis teistų tautas ir pavergtų didžiąsias šio pasaulio karalystes.

20. Atėjus naktį, kai buvo suimtas Mokytojas, jų širdys buvo sukrėstos matant tokį didelį švelnumą, nes Viešpats nesipriešino, nes Jis savo jėga nesunaikino savo priešų, nes Jis leidosi būti nuvestas į Kalvariją kaip švelnus ėriukas. O kai jo apaštalai pamatė to žmonių minios pašaipas ir išjuokimus, net ir jie pasitraukė sumišę ir įtariamai. Ir jie klausė savęs: „Kodėl įvykiai susiklostė būtent taip?“ Jie jautė didelę meilę savo Mokytojui ir Jėzaus skausmą priėmė kaip savo, tačiau dvasiškai jie dar nebuvo pabudę, ir jų dvasinės akys dar nebuvo atsivėrusios tiesos šviesai. Ir kai jie pamatė Jį ten, ant Kalvarijos, ir stebėjo Jo mirtį ant to gėdingo kankinimo medžio, ir pamatė, kad Jo kraujas tekėjo kaip bet kurio žmogaus, tuomet abejonė užvaldė jų širdis.

21. Kaip jie galėtų tęsti savo Mokytojo darbą? Kaip jie galėtų tęsti tą išganymo pavyzdį? Tačiau Mokytojas perėjo per mirtį, kad pakiltų virš visko, kas sukurta, kupinas šlovės ir gyvybės. Jis žvelgė į savuosius ir kentėjo dėl savo mokinių abejonių, o kaip dar vieną savo begalinės meilės įrodymą po prisikėlimo Jis leido save pamatyti moterims, kurios Jį mylėjo ir sekė Juo nepaisydamos nieko, kad jos liudytų jo mokiniams apie tai, ką matė ir girdėjo. Tačiau nepaisant to liudijimo, jie vis tiek abejojo. Buvo būtina, kad Mokytojas pasirodytų, išsklaidytų abejonės tamsą ir uždegtų šviesą visų tų širdyse. Tačiau dar buvo *vienas* mokinys, kuris abejojo labiausiai – Tomas, kuris buvo pasakęs: „ – kad tik tada, kai savo pirštais galės palieskti Mokytojo žaizdas, galės patikėti, jog Jis prisikėlė. Taigi Mokytojas turėjo įtikinti ir jį, kad jo abejonės yra nepagrįstos.

22. Kai Mokytojas rado savo mokinius vienus ir susijaudinusius, nes vieni tikėjo Mokytojo prisikėlimu, o Tomas abejojo, Viešpats pasirodė tarp

jų ir tarė: „Tebūnie jums mano ramybė!“ Jis pasikvietė Tomą, parodė jam savo žaizdas ir tarė jam: „Įdėk savo pirštus, Tomai, ir neabejok, nes aš tikrai esu.“

Tačiau Tomasas, kuris tą akimirką gailėjosi savo abejonių, nugalėtas savo netikėjimo, sušuko: „Mano Viešpatie!“ Bet Aš jam pasakiau: „Kadangi mane matei, tu patikėjai. Palaiminti tie, kurie tiki nematydami.“

23. Ar norite savo dvasioje amžinai nešti šį meilės kupiną Jėzaus, Mokytojo, priekaištą? Ir kad Aš jums vėl pasakyčiau: „Jūs patikėjote, nes matėte?“ Ne, „Šventosios Dvasios“ mokiniai – ne, Trečiojo Laiko mokiniai! Neturėkite savyje abejonių, pašalinkite jas jau dabar, žiūrėkite į Mane dvasia, žiūrėkite į Mane mano tikrumo ir esmės požiūriu, kad vėliau, kai jums trūks šių apreiškimų, galėtumėte per meilę ir tikėjimą matyti Mane dvasiniu žvilgsniu, kuris yra tyras ir laisvas nuo abejonių bei dėmių.

24. Kad galėtumėte imtis savo užduoties įvykdymo, neturėtumėte laukti, kol Aš jums galėsiu pasakyti tik per regėtojus: „Pakilkite ir atlikite savo pareigą, nelaukite, kol Aš vėl tapsiu žmogumi, kad surasčiau tikėjimą.“ Tai įvyko Antrajame laikmetyje, nes taip buvo būtina. Mat Mokytojas negalėjo daugiau reikalauti iš savo tuometinių mokinių tuo metu, kai žmogus savo dvasia pradėjo įsiskverbti į neišmatuojamą Anapusio pasaulį.

Tačiau jūs, kurie esate dabar gyvenantys ir tie iš tų laikų, kurie dvasiškai labai išsivystė, kuriuos Aš dažnai išbandžiau ir kuriems Aš dažnai kalbėjau per žmogiškąjį protą, kad atneščiau jums tiesą ir suteikčiau didžius apreiškimus – ar galėtumėte abejoti, ar galėtumėte pasinerti į materializmą, ar galėtumėte leisti savo širdies meilei atšalti ir savo sielai nuklysti nuo kelio, kai mano Žodis nutils? Ne, mokiniai, Aš šiuo metu kalbu jums ir dar dažnai ruošiu jus savo Žodžiu, kad jūsų sieloje, susidūrus su visais išbandymais, būtų tik šviesa, jėga, ryžtas ir nesunaikinamas tikėjimo uolumas.

25. Kai Aš dvasiškai pasirodžiau savo Antrojo laikotarpio mokiniams, jie savo sielose pajuto tikrą meilę. Tuomet jie susivienijo brolystės ir dvasinės stiprybės apkabime, kad tęstų savo Mokytojo „“ darbą. Nes, išsklaidę savo abejones, jie, kupini dvasinio džiaugsmo, tarė: „Iš tiesų – mes tikrai buvome kartu su Mesiju, su Dievo Sūnumi, mes tikrai gyvenome kartu su pasaulio Išganytoju, Jis mūsų neapgavo. Jis yra Gyvenimas, Jis yra Atpirkėjas, Jis yra Tiesa, Jo karalystė nėra iš šio pasaulio, Jo tėvynė yra Amžinoji Karalystė, iš kurios Jis šiandien mus stebi, mums kalba ir leidžia sau būti matomam. Jis mums pažadėjo amžinai būti su mumis. Ir iš tiesų mes esame vieningi, mylime vieni kitus ir liudysime apie Jį visoms žemės tautoms.“

26. Ar žinote, ar po to, kai mano Žodis nutils, tarp jūsų taip pat įvyks tikra vienybė, jei savo širdies ir sielos gelmėse pajusite mano Žodžio trūkumą, jei mano Dvasinis pasaulis taip pat nebeatsispindės tarp jūsų per dovanų nešėjus? Tada bendruomenės ieškos viena kitos, o tie, kurie liko nutolę ir veikė savo nuožiūra, ieškos savo brolių ir seserų, rūpinsis kitų šiluma ir buvimu, patarimais ir pagalba. Jie trokš mano Žodžio, ir vieni ieškos gydančio balzamo kitų rate, o Aš vėl ateisiu, kad apsireikščiau.

27. Taip, mano tauta, ir Aš kalbėsiu arti jūsų dvasinės ausies, ir jūs visi mane pamatysite, o šie aiškūs apreiškimai, kuriuos jums duodu, apie kuriuos šiandien dar nežinote, kaip jie įvyks, ateis aiškiai ir konkrečiai, kad nukreiptų jus teisingu keliu. Jie bus jūsų apsauga, jūsų paskata, kad niekada nemanytumėte, jog einate vieni.

Aš jus nustebinsiu jūsų kelionėse, vykdant jūsų dvasinę misiją, atliekant žemiškus pareigas, taip pat ir jūsų nusižengimų metu. Aš pasirinksiu tinkamą akimirką, kad kiekvieno iš mano mokinių kelyje pasirodyčiau juntamai. Aš būsiu matomas ir juntamas jūsų susibūrimuose, ir jūs pajusite mano šilumą, mano Dvasios dvelksmą bei gausite mano įkvėpimus.

28. Noriu, kad, kaip vis labiau tikite Manimi, taip pat tikėtumėte vieni kitais – kad tarp jūsų neatsirastų klaidingų liudijimų – kad iš jūsų lūpų neišslystų joks melas, siekiant pasirodyti dideliais ar žinomais tarp žmonių ar žmonijos. Vargas tam, kuris meluoja! Vargas tam, kuris pasakytų: „Aš mačiau Mokytoją“, jo nematęs! Vargas tam, kuris pasakytų: „Aš gavau šią žinią iš Viešpaties“, jos negavęs! Nes tada iš jo bus atimta mano įkvėpimas, ir jis jį atgaus tik išvalęs savo gėdos dėmes.

Nenaudokite mano vardo netinkamai, nenaudokite mano darbo melui, nepiktnaudžiaukite mano Dvasia ar mano darbu, kad paslėptumėte savo apgaulę.

29. Noriu, kad sakytumėte tik tiesą, kad, jei niekada negausite iš Manęs įkvėpimo ar apreiškimo, sutiktumėte su tuo ir nemeluotumėte, nes tada niekas negalės jūsų apkaltinti. Tačiau klausiu jūsų: kas gali būti tas, kuris iš Manęs nieko negauna? Kas gali būti tas, kuris nesidžiaugia mano įkvėpimu, negauna mano nurodymų ir nejaučia mano apreiškimų? Aš nepasitrauksiu, matydamas jūsų nuodėmes. Aš visada būsiu su jumis, paliksiu jus paverstus pranašais – bet tiesos pranašais, o ne melagingais, kurie išeina į gatves ir giriasi savo pranašystėmis.

30. Ankstesniais laikais mano pranašai išeidavo į gatves ir skelbdavo Viešpaties žinią. Bet kiek nuolankumo, kiek jėgos ir tikėjimo buvo juose!

Laikai pasikeitė, ir šiandien jūs negalite eiti į gatves, kaimo kelius ar žmonių turgus ir iš visų jėgų šaukti mano žinių. Šiandien turite žinoti, kada

atėjo tas momentas, kai turite kalbėti, veikti ar melstis. Jei taip pasirengsite, mano tauta neabejos jūsų pačių liudijimais.

31. Kai priartėsite prie išbandymo, kai mano teisingumas ruošiasi pasireikšti žemės tautoms ir taip pat jums – kai bus mano valia jums atskleisti kokį nors įvykį, Aš išsirinksiu vieną iš jūsų, kad jis jus įspėtų ir praneštų, kas įvyks. Aš išsirinksiu du ar tris, arba tiek, kiek reikės, kad patvirtintų tą žinią. Tačiau neabejokite, nes taip jūs reikalaujate iš Tėvo dar didesnio apreiškimo.

Argi nežinote, kad Mokytojas jums šiuo Trečiuoju Laiku pasakė: „Gėrybių laikas baigėsi?“ Jei tada sakysite: „Taip, Tėve, materialios gėrybės baigėsi, bet dvasinės gėrybės Tu mums pažadėjai.“ Tuomet Aš jums atsakau: „Taip, mano vaikai, – bet jei reikalaujate, kad Mokytojas taptų žmogumi, tai jūsų troškimas priklauso žemiškosioms malonėms, o tas laikas dabar jau praėjo.“

32. Todėl Aš jus išlaisvinau nuo daugelio tradicijų, nes jūs išniekintumėte ir sumenkintumėte savo Dvasiai Tėvo apreišką garbinimo būdą – malonės ir tobulumo apgaubtą garbinimo formą. Jūs leistumėte jai pavirsti ritualais, ceremonijomis ir pasaulietiškomis šventėmis ir vis labiau užsiimtumėte išoriniu kulto praktikuojimu, tradicijų laikymusi, o ne įstatymo ir Mokymo vykdymu. Todėl, vienu liūdesiui ir kitų džiaugsmui, šiuo metu Aš jus išlaisvinau iš daugelio tradicijų, iš daugelio religinių praktikų, prie kurių buvo pririšta jūsų siela.

33. Dabar jūs pamažu atrandate tikrąją šventovę, ir šią šventovę randate tiek savyje, tiek išorėje, visatos begalybėje.

Šiandien suprantate, kad tikrasis altorius yra jūsų širdyje, kad tikėjimas yra žvakidė, kurią turite uždegti Man, kad gėlės, aukos turi būti jūsų darbai, jūsų nuopelnai – kad jūsų Viešpaties atvaizdas esate jūs patys, kad per save galite mane pamatyti.

Šiandien jūs suvokiate, kad malonės šaltinis yra mano Dieviškoji Dvasia – neišsenkantis tobulumo ir palaiminimų šaltinis – kad Aš esu Tas Darbas, nes mano paties darbas yra manyje, ir jis yra begalinis bei visuotinis – kad Aš esu visų sielų Ganytojas, kurios mane seka gausybė, ir kad galiausiai visos jos pasieks vienintelę ganyklą, kuri yra tobulas ramybės šaltinis, kuri yra amžinoji sielų tėvynė aukštajame Anapusyje, ir kad Tėvo namai yra visur, o jūs šių namų niekada nepalikote.

34. Tokiu būdu jūsų siela išskleis sparnus ir per kosmosą žvelgs į begalybę, per laiką – į amžinybę, per „Kelią“ – į tobulą ir šviesų taką, vedantį jus pas Tėvą. Tada jūs būsite pamiršę tradicijas, kurios buvo kliūtys ir sąstai, ir palikę jas už savęs kelyje – rutiną, kuri buvo tik siena, sulaikiusi jūsų sielą, o atvaizdai – fanatizmo objektai – liks praeityje, o jūsų siela

skubės laisva, kupina uolumo, džiaugsmo, vilties ir tikėjimo, link savo dvasinės ateities.

35. Viskas, ką siela laikė ramentu, kad išlaikytų pusiausvyrą, kad atsiremti, kad tikėtų ir kad Myliotų Mane, ir toliau bus jai prieinama, kad ji galėtų Mane matyti savo dvasiniu žvilgsniu, pasitikėti Amžinybe ir Tiesa, kurią Aš šiuo metu gausiai apreiškiau tarp jūsų. Vienų pasirengimu Aš įveikiu kitų netobulumus. Dėl jūsų troškimo tobulėti, priartėti prie Manęs, kilti aukšty, siekti idealo ir suprasti Mano dieviškąjį darbą, Aš ateinu ir apsiireišiu, išsilieju tarp jūsų kaip Išmintis ir Šviesa.

36. Jėzaus Kraujas, pavirtęs Išgelbėjimo Šviesa, įsiskverbė į visas sielas kaip išgelbėjimas ir tebedaro tai. Amžinai mano Dvasia teikia išgelbėjimą ir šviesą, be perstojo leidžiu savo šviesos spinduliams įsiskverbti ten, kur tamsu, be perstojo mano Dieviškoji Dvasia liejasi – ne kaip žmogaus kraujas, bet kaip Atpirkėjo jėga, kaip dvasinis gyvenimas ant visų mano vaikų.

37. Jūsų ateitis laukia jūsų, tie laikai artėja ir artėja prie jūsų, o su jais ateis žmonės, minios, trokštančios dvasinių žinių – taip pat norinčios išsklaidyti savo abejones ir rasti savo sielai vartus į šviesą ir ramybę.

38. Žmonės susirinks, ir tarp jų bus „Tomas“, atstovaujantis mokslui ir materializmui, su budriais akimis, kad ištirtų; ir ne tik savo akimis, bet ir savo rankų pirštais, kad apčiuoptų, paliesdamas, nes tik taip jis gali patikėti mano buvimu ir dvasiniais įvykiais, kurie vienas po kito vyks tarp žmonijos ir apie kuriuos žmonės turės liudyti, kad „Trečiojo laikotarpio Tomasas“ savo abejonėse ir materializme galėtų būti nugalėtas mano meilės.

39. Pasiruoškite, kad taptumėte tikėjimo apaštalais, kad taptumėte uoliais mokiniais, liudijančiais ne tik žodžiais, bet ir darbais. Tokiu būdu jūsų pavyzdžiai nugalės žmonių širdžių kietumą. Aš atliksiu stebuklus ir pateiksiu įrodymus, kurie tikrai apšvies tų, kurie ateis pas jus, netikėjimą.

40. Aš iš jūsų neprašau nieko neįmanomo, jums tai nebus sunkiai įvykdomi darbai; man pakaks jūsų pasiruošimo, jūsų maldos ir jūsų tikėjimo, o viską kitą aš padarysiu, o mano mylimieji vaikai!

41. Visą, ko nesugebate padaryti – kiekvieną sunkumą, su kuriuo susiduriate, turite palikti Man, ir Aš viską padarysiu įmanoma. Tada žmonės patirs, kad tai, kas žmogiškosioms būtybėms neįmanoma, per jūsų tarpininkavimą tampa tikrove. Šių stebuklų jie negalės priskirti žmogiškosioms būtybėms, ir, stebėdamiesi, jie turės eiti į Anapus, kad apmąstytų aukščiausią ir iškilią jėgą.

42. Aš apsiireikšiu šlovėje, kad sunaikintų žmonių nuodėmes. Žmogiškosios galios akivaizdoje Aš apsiireikšiu kaip Išmintis ir dieviškasis mokslas. Aš taip pat sugėdinsiu žmogiškosios mokslo materializmą. Visoms

žmonių religinėms bendruomenėms ir institucijoms Aš ateisiu kaip Gelbėtojas – taip Aš ir paskelbiau. Nesantaikos ir mūšio laukuose Aš būsiu su savo nematomais taikos ginklais, su savo dviašmeniu kardu, kad sunaikintų kiekvieną nuodėmę ir ištvirkimą.

43. Aš atėjau kaip Didysis Karžygys, toks, kokį žmonės nori mane matyti ir kokio tikisi daugelis, gyvenančių žemėje. Kaip Karžygys Aš atėjau tiesoje ir Dvasioje. Mano karas prasidėjo jau seniai, tačiau jis dar tik prasidėjo: sunkiausia, baisiausia šio mūšio dalis dar tik ateis, ir į šią kovą išeisite jūs, kuriuos šiuo metu rengiu kaip karius.

Tačiau jūs žinote, kad mano karas nėra neteisybė, o būtent teisingumo vykdymas dėl žmogiškosios neteisybės. Mano meilė išnaikins žmogaus veidmainystę, savanaudiškumą ir blogį. Mano taika pašalins viską, kas savyje neša neapykantos ir nesantaikos sėklą bei pagrindą. Taigi, ką pasigailės mano nematomas kardas, kurį įdedu į jūsų rankas? Mano vaikų gyvybę, jautrumą ir dorybę. Viskas kita žus.

44. Jei Aš pamatysiu bent kibirkštėlę meilės Man, bent atomą nuoširdumo, bent truputį meilės ar užuojautos kitiems, visa tai mano ginklas paliks nepaliestą.

Todėl dabar galite suprasti, kad šis mūšis tarp jūsų bus labai didelis. Tačiau jis vyksta ne tik tarp žmonių, šis mūšis yra visuotinis. Po šio mūšio visos sielos bus žengusios žingsnį link tikrojo gyvenimo – žingsnį link pažangos, tvirtą žingsnį link Manęs, tiesoje ir Dvasioje.

45. Ar nejaučiate, kaip dvasinis gyvenimas jūsų aplinkoje yra sujaudintas? Ar nejaučiate, kad jūsų sieloje girdimas šios didžiosios kovos triukšmas? Net gilaus miego akimirka jūsų siela kovoja ir grumiasi, išsilaisvina ir dirba vykdydama misiją, kurią Aš jai paskyriau.

46. Tai yra tos didžiosios mūšios, kurias mano mokinys Jonas matė naudodamasis pranašavimo dovana. Jis matė armijas, kurios yra tos pačios, kurios šiandien stovi pačiame mūšio įkarštyje.

47. Karas dar nepasiekė savo kulminacijos, todėl Aš nuolat jus mokau, kad palikčiau jus pavirtusius drąsiais mano Mokymo, mano Įstatymo kareiviais – to Įstatymo, kuris savo kareiviams sako: „Mylėkite vieni kitus!“

48. Būtent tai Didysis Karžygys, Kariuomenių Kunigaikštis, sako tau, o mylima tauta, Trečiajame Laike. Pakilk su šiuo meilės kardu, paimk jį, ištrauk iš makšties ir nugalėk visą neapykantą ir visą blogį, kuris yra žmonijoje.

49. Jūs žinote, kad Aš iš savo „Aukštojo Sosto“ apgaubiu visatą savo taika ir savo palaiminimais.

50. Viskas kiekvieną valandą, kiekvieną akimirka yra mano palaiminta. Iš manęs neateina ir niekada neateis joks prakeikimas ar pasmerkimas mano

vaikams. Todėl, neskirdamas teisiųjų nuo nusidėjėlių, leidžiu *visiems* nusileisti savo palaiminimą, savo meilės bučinį ir savo ramybę.

Tebūnie mano taika su jumis!

Mokymas 320

1. Palaimintas žmonijos gentis, nes ji turėjo savo Viešpaties įsikūnijusią buvimą. Laiminga žmonijos gentis, nes ji gavo tą meilės palikimą.

2. Mano buvimas pasaulyje per Jėzų įvyko Palestinos žemėje, mano pamokslavimas truko tik trejus metus, aplankiau tik keletą kaimų, o žmonių minia, lydėjusi mane į Golgotą, nebuvo labai gausi. Vis dėlto tas Žodis, išėjęs iš Jėzaus lūpų, pasiekė visų laikų žmoniją.

Nebuvo būtina keliauti po visas to meto šalis ieškodamas mokinių, nes žinojau, kad mano žodis, tarsi sėkla, netrukus bus išneštas iš tos žemės, kad pasklistų po visas pasaulio tautas.

Tie, kurie klausėsi Jėzaus ir buvo liudininkai jo „mirties“, ten buvo kaip visų vėlesnių kartų atstovai. Nes mano mokymo esmė ir meilė, su kuria buvo pralieta ta kraujas, buvo skirta visiems.

3. Neapkaltingai tos tautos už tai, kad ji Jėzuje nepažino Mesijo ir kad jį paaukojo. Nesipiktinkite mintimi, kad Tas, kurį jie išjuokė, buvo pats Dievas. Iš tiesų, sakau jums, tik Aš vienas esu Teisėjas.

Daugelis iš tų, kurie neteisingai smerkia tą tautą ir neatleidžia jai už tai, kad ji paaukojo Mokytoją, savo širdyse nešioja nusiminimą, to net nesuvokdami, nes užėmė vietą, kuri jiems nepriklauso.

4. Kaip Aš, mirštantis ant kryžiaus, prieš minios, kuri mėgavosi mano kančiomis, akivaizdoje sušukau: „Mano Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro“, taip tas pats sakinyss galėtų būti kasdien kartojamas iš Mano lūpų jums. Nes nors jūs nuo gimimo pažįstate mano vardą ir savo dvasioje turite mano mokymą, mano įsakymus ir mano įstatymus, jūs nenustojate man mesti įžeidimų ir tyčiotis iš mano principų.

5. Jūs išgyvenote tris dvasinių apreiškimų epochas, tačiau žmonija vis dar nepastatė šventyklos, kurios Aš laikiu. Vis dėlto – šiuo Trečiuoju laikotarpiu žmonės savo širdies gelmėse pastatys Švenčiausiąją vietą, kurioje bus skrynja – siela, savo viduje sauganti įstatymo lenteles, esančias jūsų dvasioje.

6. Žmonijos moralinis ir dvasinis pasikeitimas jums atrodo neįmanomas, nes jūs labai nutolote nuo principų, kurie jums buvo apreiškėti. Jūs negalite įsivaizduoti pasaulio, kuriame viešpatauja meilė, vyrauja taika ir egzistuoja teisingumas, ir dar mažiau galite juo tikėti.

7. Sakau jums, kad negalite tuo viskuo tikėti, nes nenorėjote gilintis nei į mano žodžių prasmę, nei į mano darbus. Jei bent šiek tiek savo laiko skirtumėte dvasiniam apmąstymui, gautumėte didžiulę įkvėpimo ir išminties dozę.

8. Kas iš žmonių prieš 2000 metų turėjo bent menkiausią įsivaizdavimą apie dabartinį pasaulį, kurį jūs sukūrėte savo intelekto jėga? Niekas. Todėl

daugeliui senųjų pranašysčių, kurios skelbė apie šiandieninį pasaulį, nebuvo tikima.

9. Aš pranašiskai skelbiu jums naują pasaulį ir dvasiškai pakilusią žmonių, tačiau kai šis žodis taps žinomas, vėlgi niekas juo netikės.

10. Praeis viena karta po kitos, žmonių išdidumas iššauks audras ir potvynius, epidemijas ir nelaimes, o žmonijos raudos sudrebins visatą. Tačiau po viso to naujieji Žemės gyventojai pradės savistabos ir dvasinio tobulėjimo gyvenimą, pasinaudodami neišmatuojamu patirties lobiu, kurį jiems paliko praėjusios kartos, ir dieviškoji sėkla pradės dygti.

11. Kiekvienoje sieloje glūdi dieviškoji sėkla, nes ji kilo iš Manęs, ir kaip jūsų vaikai paveldi savo tėvų bruožus ar charakterį, taip ir sielos galiausiai atskleis tai, ką paveldėjo iš savo Dangiškojo Tėvo: meilę.

12. Prisiminkite tą dieną, kai Aš iš meilės jums kaip žmogus miriau ant kryžiaus. Prisiminkite mano kančią – taip, bet nedarykite to daugiau tradiciniu būdu, prie kurio šimtmečius buvote pripratę – išoriniu ir jusliniu būdu, kuris jūsų sieloje nepaliko jokios sėklos, nes jūs nesigilinote į jos prasmę ir reikšmę.

13. Matau, kad, norėdami sujaudinti savo širdis, dramatinizujete mano mirtį kraujingais vaizdiniais ir paveikslais, kad verkiate ir nešiojate gedulo drabužius, tarsi ką tik būtų miręs žmogus, ir kad metai iš metų reiškiate užuojautą Motinai, nesuvokdami, ką darote.

14. Kodėl reiškite užuojautą Marijai, nors ji nieko neprarado, nes Tas, kuris mirė ant kryžiaus, prisikėlė amžinajam gyvenimui? Kodėl dėl Manęs liejate ašaras, juk Aš esu už skausmo ir mirties ribų?

15. Iš tiesų, sakau jums, jūs turėtumėte verčiau verkti dėl savęs ir dėl savo nuodėmių jausti gedulą bei nešti gedulą savo širdyje dėl tiek daug dorybių ir kilnių jausmų, kurie jumyse išnyko.

16. Norėčiau, kad, nelaukdami jubiliejų, datų ar tradicinių minėjimų, susirinktumėte susitikimuose ar savo šeimų rate ir, dar kartą apmąstydami tuos pavyzdžius ir darbus, kuriuos Aš jums parodžiau Antrajame laikotarpyje, susitelktumėte kupini dvasingumo ir pamaldumo, kad apmąstytumėte ir išaiškintumėte mano Žodį. Nes tada jūs tikrai gautumėte naudos savo sielai, nes atrastumėte mano darbų ir žodžių prasmę ar esmę.

17. Nesistenkite manęs gailėtis, nes manyje nėra nieko, kas galėtų priversti žmones apgailestauti. Verčiau leiskitės įkvėpti tos meilės, kurią Aš jums rodo visą gyvenimą, ir nukreipkite tą gailę, tą apgailestavimą dėl įžeidimo ir tą sąžinės graužatį į savo artimuosius, tarp kurių yra tūkstančiai, verti bet kokio gailestingumo ir užuojautos: vieni – nes labai kenčia; kiti – nes pasinėrė į nuodėmės purvą; dar kiti – nes nepažįsta tiesos šviesos, o kiti – nes gyvena be meilės arba trokšta teisingumo ir taikos.

18. Iš tikrųjų jaudinkitės dėl jų ir būkite gailestingi, verkskite ir melskitės už juos. Bet visų pirma darykite tai, kas palengvina jų skausmą arba pagerina jų gyvenimą. Tada jūs iš tikrųjų būsite kelyje, vedančiame į mano mokymo suvokimą, mano aukos mirties supratimą ir mano valios teisingą aiškinimą.

19. Meilė vieni kitiems bus vienintelis elgesio būdas, leidžiantis laikytis mano žodžio ir patikti mano Dvasiai.

20. Aš ant kryžiaus per Jėzų pasakiau: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro!“

Po daugelio šimtmečių Aš vėl galiu pasakyti šiai žmonijai, kad ji vis dar nežino, ką daro. Nes dažnai ji iškreipia įstatymo ar mokymo, kurį Aš jai apreiškiau, prasmę ir pažeidžia juos abu, tikėdama, kad juos gerbia ir vykdo.

21. Jei suprastumėte ir pajustumėte mano mokymą, meilė tekėtų jūsų gyslomis – meilė jūsų artimiesiems, kurie yra mano dalis. Tačiau esate toli nuo to, kad mylėtumėte vieni kitus, ir tai įrodote beveik visais savo darbais.

22. Savo atminimo šventėse prisiminkite, kad Aš, Dieviškasis Mokytojas, iš meilės jums palikau Dvasinę Karalystę ir tapau žmogumi, kad gyventų tarp žmonių – kad Aš palikau savo karalystę, norėdamas jūsų pasaulyje pasirodyti kaip žmogiška būtybė, tarnaujanti vargstantiems – kad visų sutvertųjų Tėvas, būdamas Kristuje, atėjo pas jus, norėdamas būti pačiu nuolankiausiu ir visą savo gyvenimą skirti jums.

23. Mano mokymas skelbia, kad kuo daugiau turi, tuo daugiau turi duoti, ir kad kuo didesnis esi, tuo nuolankesnis turi būti.

24. Kas šiais laikais imasi manęs pavyzdžiu? Kas sugeba nusileisti nuo sosto ar garbės kėdės, kad galėtų būti tarp vargšų ir kenčiančiųjų ir suteikti jiems gyvybę? Aš jų nerandu, nors jūsų pasaulis toks didelis, o žmonija tokia gausi.

25. Kai vieną dieną tokių pavyzdžių Žemėje bus gausu, tada galėsite pasakyti, kad įsidėmėjote mano žodį ir mano pavyzdžius, kad jais gyvenate.

26. Iš kartos į kartą ir iš vieno amžiaus į kitą žmonės vis labiau nutolo nuo dieviškųjų įstatymų, o tai lėmė dvasinį atsitraukimą.

27. Jei sustotumėte akimirkai, kad pažvelgtumėte į savo pasaulį, kad jį pamatytumėte protu, tarsi stovėtumėte ant kalno viršūnės ir žvelgtumėte į miestą, pastebėtumėte, kad žmonės išvystė savo aistras ir protą, tačiau visada juos naudojo žemiškiems tikslams.

28. Jei gilinsitės į save ir apmąstysite, pastebėsite, kad niekur nematyti tikro dvasinio pakilimo ženklų – to, kas įrodytų, jog žmoguje gyvena šviesos būtybė.

29. Nusileidę nuo šios savo apmąstymų kalno, jūs jausitės prislėgti ir liūdni – suvokdami, kad labai nutolote nuo dieviškųjų įstatymų, kurie valdo dvasinį gyvenimą.

30. Savo kelyje sutiksime mažas, žemesnio lygio būtybes: bitę, skruzdę, kirminą, ir pasakysite: „Tėve, kodėl neleidžiate šioms būtybėms, kurios yra žemiau mūsų, nuodėmiauti, o savo dvasiniams vaikams, kokie esame mes, leidžiate nuodėmiauti?“ Ach, jūs, mažieji, kurie drįstate savo Viešpačiui užduoti tokius beprasmiškus klausimus!

31. Aš jau esu jus užklupęs, kaip pavydite šioms būtybėms jų nerūpestingumo ir ramybės, kurioje jos gyvena. Aš jau mačiau, kaip pavydite paukščiams dėl džiaugsmo jų lizduose, kuriuos jie pavertė namais, ir girdėjau, kai jūsų širdis sau sakė: „Galbūt šios būtybės nusipelno didesnių palaiminimų nei Dievo vaikai?“

Dabar Aš jums sakau, kad jūs taip klausiate savęs ir kankinatės, nes nemokate studijuoti mano mokymo, kol surasite tiesą.

32. Kodėl nematote, kad šios būtybės turi tik vieną buveinę – Žemę – ir kad teisinga, jog jos joje turi savo dangų ir savo džiaugsmą? Argi nesuprantate, kad Aš juos skatinu sekti jėga, kuri yra gamtos dėsnių? Kadangi jie gyvena pagal tą dėsnių, jie privalo mėgautis viskuo, ką apima tas dėsnių – meile, taika, geroje, džiaugsmu, veikla, gyvenimu.

33. Jūs, žmonės, turite galimybę pažinti tai, kas pranoksta žemiškąją gamtą, – tai yra dvasinis gyvenimas. Tam jums buvo apreikštas kelias, vedantis į jūsų Tėvo karalystę. Tačiau Aš palikau jums laisvę pasukti šiuo keliu arba ne – kilti aukštyn arba leistis žemyn, priartėti arba nutolti. Nes būtent taip galima įgyti tikrą nuopelną Tėvo akyse ir tuo pačiu įrodyti Jam savo meilę.

34. Neapmąstantį būtybę veda instinktas, kuris yra jo vidinis balsas, jo Mokytojas, jo Vadovas. Jis yra tarsi šviesa, kylanti iš jo motinos – Gamtos – ir apšviečianti kelią, kurį jam tenka nueiti savo gyvenime – ir tai taip pat yra pavojų ir rizikos kupinas kelias. Jus, žmones, veda siela, o jus, sielas, veda Dvasia, kuri yra šviesa, kurią Dieviškoji Dvasia įdėjo į savo dvasinius vaikus.

35. Gamtos vaikų likimas yra Žemėje – čia jis prasideda ir čia baigiasi. Tuo tarpu sielos likimas prasideda pas Mane ir niekada nesibaigs. Nes kai ji pakils virš žemiškojo gyvenimo, kai peržengs tobulėjimo pasaulius ir įžengs į amžinybę, ji keliaus iš vienos buveinės į kitą ir atras naujus pasaulius, kupinus išminties, taps vis laimingesnė, vis labiau mylės.

36. Nenustokite mąstyti apie savo likimą ir nepraleiskite progos stebėti savo žemesnio lygio brolių ir seserų, nes juose atrasite begalę išminties pavyzdžių, kurie, pritaikyti jūsų gyvenimui, leis jums nuimti gerus vaisius.

37. Imkite pavyzdį iš harmonijos, su kuria gyvena kiekviena rūšis, iš tų, kurie uoliai dirba. Įsidėmėkite ištikimybės ar dėkingumo pavyzdžius. Tai pavyzdžiai, kuriuose glūdi dieviškoji išmintis, nes jie kilę iš mano kūrinijų, taip pat kilusių iš Manęs, kad jie apsuptų jus ir lydėtų jūsų pasaulyje, kad jie dalytųsi tuo, ką Aš įdėjau į Žemę, ir kad jūs juose atrastumėte balsą, kuris jums sako, jog jei tiksliai laikysitės Dieviškojo Įstatymo ir leisite, kad jus vestų sąžinės balsas, kaip *jie* leidžiasi vedami instinkto, jūs pažinsite harmoniją, patirsite ramybę, ir tai atneš jums gėrybių gausą, perteklių bei dvasinį ir žmogiškąjį tobulėjimą.

38. Ar manote, kad tas, kuris giliai apmąsto visa tai, būtų pajėgus kurstyti karą? Ar manote, kad tas, kuris aiškiai išgirdo savo sąžinės balsą, imtųsi žeminti savo artimuosius? Ne, mylima tauta. Taigi padarykite išvadą, kad turite apmąstyti mano apreiškimus, kad ir pasaulis turi apmąstyti, kad siela pakiltų per tuos apmąstymus, protas susižavėtų, o žmogus – trumpai tariant – iš tikrųjų išgirstų sąžinės balsą ir juo vadovautųsi.

39. Apmąstykite šios dienos pamoką ir mokykite kitus ją apmąstyti. Tai žinia, kurią turite nuoširdžiai perteikti savo artimųjų širdims taip, kaip Aš ją jums daviau. Nes jūs turite įvykdyti misiją, ir būtent dėl to Aš atėjau šiuo metu, kad atneščiau jums savo Žodį. Tačiau šiam skelbimui Aš pasinaudojau ne tais, kurie savo protą stipriai išlavino šio pasaulio išmintimi, o tais, kurie savo paprastumu buvo tokie, kaip mano Antrojo Laiko mokiniai.

40. Be baimės skelbkite mano darbą, nes jis visais laikais turi apšviesti pasaulį.

41. Tobulinkitės, kad mano Žodis liktų įrašytas jūsų širdyse, kad būtumėte tokie kaip jūsų Mokytojas, kad, būdami nuolankūs, būtumėte mano tikrieji mokiniai. Neškite tiesą, kad per ją būtų apšviesta visa žmonija.

42. Praktikuokite dorybes ir susivienykite tarsi į vieną mokinį. Iš šios knygos visi pasisemts pamokų, ir taip „paskutiniai taps pirmieji“.

43. Mylima tauta: su koku susikaupimu jūs išklausėte šį žodį, kuris jus moko ir pranašauja įvykius, kurių išsipildymą netrukus pamatysite savo akimis.

44. Žmogus žengs didelius žingsnius link dvasinio tobulėjimo; jo dvasia peržengs žmogiškąsias ribas ir galės pasiekti aukštesnius gyvenimo pasaulius, kad susisiektų su savo broliais ir priimtų šviesą, kurią jie jam siūlo. Jis taip pat galės nusileisti į gyvenimo lygmenis, kuriuose gyvena mažiau išsivysčiusios, atsilikusios būtybės, kad padėtų joms palikti savo varganą egzistenciją ir perkelti jas į geresnį gyvenimo lygmenį. Laiptų

kopėčios, kuriomis siela kyla link savo tobulėjimo, yra labai ilgos; jose sutiksime būtybes iš begalės skirtingų išsivystymo pakopų, ir jūs pasiūlysite joms dalį to, ką turite, o jos savo ruožtu padovanos jums dalį savo dvasinio turto.

45. Tada jūs atrasite, kad tai nėra vienintelis pasaulis, kuris siekia tobulėti. Jūs sužinosite, kad visose planetose siela vystosi, kad ji visur veikia ir auga, vykdydama savo paskirtį, ir Aš noriu, kad jūs pasirengtumėte sudaryti sandorą su visais savo broliais, kad dalytumėtės su jais tuo šventu troškimu pažinti vieni kitus, mylėti ir padėti vieni kitiems. Darykite tai mano vardu ir besąlygiškai paklusdami, savo mintimis. Pradėję šį pratimą, palaipsniui teisingai suprasite jų prašymus, mokymus ir geradarystes.

46. Aš trokštu, kad jūs būtumėte vienybėje su savo broliais šioje ir už šios planetos, kuri šiuo metu yra jūsų namai, ribų. Užmegzkite draugystės ryšius, prašykite pagalbos, kai jos reikia, ir skubėkite į pagalbą tiems, kurie prašo to, ką turite.

47. Kaip labai jus myli ir saugo būtybės, kurioms šiuo metu lemta atvesti jus prie mano sugrįžimo suvokimo, ir kaip gerai jos veikia šią žmoniją! Tik Aš vienas matau šias nuolatines pastangas ir žinau jų nuopelnus. Aš juos laiminu, nes jų darbas yra didis. Jei sugebėtumėte įsiskverbti į savo dvasinį gyvenimą, pamatytumėte jį kupiną rūpesčio ir stebuklų, už kuriuos esate dėkingi savo dvasiniams geradariams. Jie dirba įvairiose misijose jūsų pasaulyje, o jūs net neįtariate jų gerumo ir pastangų. Aš jums tik sakau, kad jie nuolat kovoja, siekdami sugrąžinti žmonių gyvenimą į tvarką ir teisingumą.

48. Padėkite jiems jų sudėtingoje misijoje, supraskite jų meilę, jų nesavanaudiškumą ir tapkite jų bendradarbiais šiame didžiuliam darbe!

49. Ne tik šiais laikais, bet nuo pat tada, kai pirmasis žmogus apsigyveno Žemėje, buvo pasiūstas dvasių pasaulis, kuris pasireiškė, dalydamasis jūsų kančiomis ir džiaugsmiais. Aš taip nusprendžiau, kad jūs nesijaustumėte apleisti ar nutolę nuo savo dvasinių brolių ir seserų. Kai vieną dieną sugrįšite prie paprastumo, kai vieną dieną užmegsite ryšį su šiomis būtybėmis ir pamatysite jas aplink save, jūs atpažinsite jų darbą ir jas palaiminsite. O kai vieną dieną paliksite Žemę, kad pradėtumėte kelionę į savo kitą buveinę, jūs susivienysite su tais, kurie buvo jūsų gyvenimo globėjai. Tačiau, susipažinę su savo dvasinių brolių ir seserų dorybėmis, argi nenorėsite būti savo mažiesiems broliams ir seserims tuo, kuo jums yra jūsų globėjai angelai?

50. Šiuo metu Aš jums atskleidžiu tai, kas buvo paslėpta nuo jūsų pasaulio supratimo, nes nenoriu, kad jums liktų nežinoma tai, kas jūsų

gyvenime yra esminis dalykas: jūsų sielos nemirtingumas, jos visada į viršų vedantis kelias ir jos galutinis tikslas Manyje.

51. Eikite šiuo keliu žingsnis po žingsnio, gyvenkite žemėje, bet visada žvelkite į dangų. Atminkite, kad nuo tos akimirkos, kai pradėjote savo kelionę, jūs gyvenate amžinąjį gyvenimą, ir kad kiekvienas išbandymas, kurį patiriate, priartina jus prie Manęs, o kiekvienas nueitas atstumas sutrumpina jūsų sugrįžimo laiką.

52. Jūs pamatėte pirmuosius šios dvasinio atgimimo eros spindulius, tačiau jų visiško išsiskleidimo jūs nepamatysite šioje žemėje. Būtent jūsų palikuonys tęs jūsų darbą. Tačiau Aš leisiu jums ir toliau rūpintis savo sėkla, taip pat kaip leidau, kad jūsų tėvų sielos ir toliau padėtų jums įvykdyti jūsų misiją.

53. Veikite šio pasaulio labui, neškite mano Žodį į širdis. Dažnai vieni jūsų neklausys, bet kiti atsilies, ir jiems turite gausiai dalyti šį mokymą, kurį Aš jums daviau, kad perduotumėte jį visiems savo artimiesiems.

54. Šiandien turite mano Žodį, kuris atskleidžia tą pačią ir vienintelę esmę, kurią Aš jums perdaviau visais laikais: meilę. Principai, kuriais grindžiamas mano Įstatymas ir mano Mokymas, yra nekintami ir amžini.

55. Šiandien Aš ateinu Dvasia, kad per Dieviškąją Šviesą apreiškčiau savo Tiesą ir savo Buvimą, taip pat kaip antrajame laikmetyje „Aš savo „Žodį“ įkūnijau Jėzuje, kad per Žodį jums apreiškčiau savo Tiesą ir ją užantspaudočiau Krauju. Buvo būtina ateiti pas žmones, gyventi kartu su jais, leisti jiems matyti ir jausti mane taip, kaip jie mato ir jaučia, kad suteikčiau jiems įrodymų apie begalinę meilę, kurią mano Dvasia jaučia žmonėms.

56. Aš, Kristus, per žmogų Jėzų apreiškiau Tėvo šlovę, Jo išmintį ir Jo galią. Ta galia buvo panaudota stebuklams daryti tų labui, kuriems dvasioje trūko tikėjimo, protui – šviesos, o širdyje – ramybės. Ta galia, kuri yra pati meilės jėga, buvo išlieta ant vargstančiųjų, kad visiškai atsiduočiau jiems, ir tai nuėjo taip toli, kad Aš jos nenaudojau savo pačio kūnui, kuriam mirties valandą ji taip pat buvo reikalinga.

57. Aš nenorėjau pasinaudoti savo galia, kad išvengčiau skausmo, kuris persmėkė mano kūną. Nes kai tapau žmogumi, tai padariau su tikslu kentėti dėl jūsų ir suteikti jums apčiuopiamą dievišką bei žmogišką įrodymą mano begalinės meilės ir užuojautos nebrandžiams, kenčiantiems ir nusidėjėliams.

58. Visa galia, kurią Aš parodžiau kitiems – ar tai būtų raupsuotojo išgydymas, aklajam regėjimo sugrąžinimas ir raišajam judėjimo atstatymas, ar nusidėjėlių atsivertimas ir mirusiųjų prikėlimas – visą tą galią, kurią Aš parodžiau minios akivaizdoje, norėdamas duoti jiems įrodymų apie savo

tiesą, parodydamas jiems savo valdžią virš gamtos karalysčių ir savo galią virš gyvybės ir mirties, Aš nenorėjau panaudoti sau, todėl leidau, kad mano kūnas išgyventų tą kančią ir patirtų tą skausmą. Žinoma, mano galia būtų galėjusi apsaugoti mano kūną nuo bet kokio skausmo, bet kokią nuopelną tada būčiau turėjęs jūsų akyse? Kokį žmogui suprantamą pavyzdį būčiau palikęs, jeigu būčiau pasinaudojęs savo galia, kad išvengčiau skausmo? Buvo būtina tomis akimirkomis atsisakyti savo galios, atstumti dieviškąją jėgą, kad pajusčiau ir patirčiau kūno skausmą, sielvartą dėl nedėkingumo, vienatvę, mirties agoniją ir mirtį.

59. Todėl Jėzaus lūpos mirties valandą prašė pagalbos, nes jo skausmas buvo tikras. Tačiau ne tik fizinis skausmas užvaldė karščiuojantį ir išsekusį Jėzaus kūną – tai buvo ir dvasinis Dievo jausmas, kuris per tą kūną buvo kankinamas ir tapo pajuokos objektu savo aklių, nedėkingų ir išdidžių vaikų, už kuriuos Jis pralieję tą kraują, akyse.

60. Jėzus buvo stiprus Dvasios, kuri jį gaivino, t. y. Dieviškosios Dvasios, dėka ir galėjo būti nejautrus skausmui bei nugalimas savo persekiotojų puolimų akivaizdoje; tačiau buvo būtina, kad jis praliėtų ašaras, kad jaustų, kad vėl ir vėl griūtų ant žemės minios akyse, kad jo kūno jėgos būtų išseikvotos ir kad jis mirtų, kai jo kūnas prarastų paskutinį kraujo lašą.

61. Taip buvo įvykdyta mano misija žemėje; taip baigėsi to, kurį tauta vos prieš kelias dienas, jam įžengus į Jeruzalę, paskelbė karaliumi, buvimas pasaulyje.

62. Tie, kurie mane priėmė, buvo tie patys, kurie lydėjo mane į Kalvariją, ir daugelis tų, kurie dainavo: „Hosanna! Hosanna!“, vėliau šaukė: „Nukryžiuok jį! Nukryžiuok jį!“ Tačiau daugelis tų, kurie priėmė Mane į savo širdis, paruoštas meile ir tikėjimu, ištikimai sekė paskui Mane iki paskutinės akimirkos ir liejo ašaras ant kraujo pėdsakų, kuriuos paliko Mokytojas.

63. Tiems, kurie mane matė savo sielos šviesa, aš buvau pats Dievas, tapęs žmogumi. Tiems, kurie mane matė tik savo pojūčiais, aš nebuvau Tiesa, nes mano mirtis kaip žmogaus juos suglumino ir privertė jaustis apgautais. Būtent jie iš manęs juokėsi, vadindami save apgautais, prisimindami, su koku įtikinamumu Jėzus jiems žadėjo džiaugsmo kupiną karalystę. Tačiau dabar, pamatę Jį palinkusį po kryžiaus naštos, o vėliau prikalta prie gėdingo kryžiaus, jie galėjo tik juoktis ir šaukti, kad Jėzus buvo netikras pranašas, nenusipelnęs gyventi.

64. Tai buvo vargšai, neišmanūs, protu besivadovaujantys žmonės, vargšos materializuotos sielos, įstrigusios savo pačių spėliojimuose: „Jei jis yra Dievo Sūnus – kodėl tada jis nebuvo išgelbėtas iš savo priespaudėjų ir budelių rankų? Jei jo balse ir dešinėje yra galia – kodėl tada jis ant kryžiaus

skundėsi, kad buvo apleistas? Jei jis yra Gyvenimas, prikėlęs mirusiuosius – kodėl tada jis mirė beprasmių žmonių rankose?“

65. Dar nebuvo atėjęs laikas, kad Šviesa pasiektų tų būtybių sielas. Jos turėjo toliau keliauti gyvenimo keliais, kad išmoktų suprasti dieviškąją tiesą apie mano skausmą ir mano mirtį. Tuo tarpu tie, kurie mane mylėjo visa siela, nė akimirkai nepatyrė sumišimo ar abejonių, ir kuo labiau jie matė savo Viešpatį kenčiantį, tuo didesnis buvo jų susižavėjimas, matydami tuos begalinės meilės, tobuliausio teisingumo ir išminties įrodymus.

66. Net plėšikas Dimas, apie kurį visi būtų pasakę, kad jo širdis pilna tamsos – nesugebanti atrasti nė mažiausio mano tiesos dalelės, sugebėjo atpažinti mano dieviškumą būtent ten, kur kiti jo jau nebeatpažino: ant kryžiaus. Jis sugebėjo atpažinti mano šviesą, sugebėjo atrasti mano meilę, pamatė Jėzaus nuolankumą ir pasaulio aklumą, o kadangi žemėje jis buvo daug kentėjęs, buvo nuteistas ir pažinęs kraujo skausmą, jis mane suprato ir savo širdyje tarė sau: „Teisinga, kad aš, kaip plėšikas ir nusikaltėlis, mirštu ant kryžiaus. Bet kodėl jūs paduodate šią taurę Mokytojui – tam žmogui, iš kurio gavote tik gėrį?“ Ir pamatęs kantrybę bei nuolankumą, su kuriais teisisis Jėzus kovojo su mirtimi, jis negalėjo susilaikyti ir sušuko: „Viešpatie, prisimink mane, kai būsi savo karalystėje!“

67. Taip, brangusis Dimasai, tu buvai su Manimi Šviesos ir dvasinės ramybės rojuje, į kurį Aš nunešiau tavo sielą kaip atlygį už tavo tikėjimą. Kas gi būtų galėjęs pasakyti tiems, kurie abejojo, kad Jėzuje – mirštančiame ir kraujuojančiame, koks jis buvo – gyveno Dievas, jog plėšike, kuris mirties agonijoje gulėjo jo dešinėje, slėpėsi šviesos dvasia? Laikas praėjo, ir kai sielos ramybė vėl sugrįžo, daugelis iš tų, kurie Mane atmetė ir išjuokė, įžengė į mano tiesos šviesą, todėl jų atgaila buvo didžiulė, o jų meilė, sekant manimi, – nesunaikinama.

68. Nuo kryžiaus aš palikau pasauliui Gyvenimo ir dvasinės išminties knygą – knygą, kurią per šimtmečius, amžius ir epochas žmonės turėjo aiškinti ir suprasti. Todėl prie kryžiaus papėdės skausmu sukrėtai Marijai pasakiau: „Moterie, štai tavo Sūnus“, tuo pačiu žvilgsniu nurodydamas į Joną, kuris tuo metu įkūnijo žmoniją, tačiau žmoniją, paverstą geru Kristaus mokiniu, dvasinę žmoniją.

69. Taip pat kreipiausi į Joną žodžiais: „Sūnau, štai tavo motina“ – žodžiais, kuriuos dabar jums paaiškinsiu.

70. Marija įkūnijo tyrumą, paklusnumą, tikėjimą, švelnumą ir nuolankumą. Kiekviena iš šių dorybių yra laiptelis kopėčiose, kuriomis Aš nusileidau į pasaulį, kad taptų žmogumi tos šventos ir tyros moters įsčiose.

71. Tas švelnumas, tas tyrumas ir meilė yra dieviškasis įsčias, kuriame apvaisinama gyvybės sėkla.

72. Tie laiptai, kuriais Aš nusileidau pas jus, kad taptų žmogumi ir apsigyventų pas savo vaikus, yra tie patys, kuriuos Aš siūlau jums, kad jais pakiltumėte pas Mane, virsdami iš žmonių į šviesos dvasias.

73. Marija yra ta kopėčia, Marija yra motiniška įsčio. Kreipkitės į ją, ir susitiksime su Manimi.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 321

1. Būkite palaiminti, mokiniai, nes naudojate savo gerą valią, kad išaiškintumėte mano Žodį. Taip galėsite išugdyti turimas dovanas ir panaudoti jas savo artimųjų labui.

2. Dabar esate laikotarpyje, kai žmonės jaučia nerimą dėl Amžinybės, dėl to gyvenimo, kuris yra už trumpalaikės žmogiškosios egzistencijos ribų. Tačiau jūs, kurie šiuo laikotarpiu buvote mano mokiniai, visada turite žinoti, kad raktas, atveriantis duris į dvasinę išmintį, yra meilė.

3. Per visą savo mokymo laiką Aš jums aiškinau, kaip šis gyvenimas žemėje sielai tarnauja kaip mokykla, patirtis, išbandymas ir tobulėjimo priemonė, tačiau aukščiausią žinią apie dvasinį gyvenimą ji įgis tik tada, kai paliks žemiškąjį kūną ir atsidurs begalinėje „slėnyje“, už žemiškųjų dalykų ribų.

4. Žavėkitės mano mokymo paprastumu, kurį galima pritaikyti bet kokiai veiklai, bet kurioje srityje, nes jo šviesa apšviečia ir gaivina visą visatą. Kai jos esmė išsilieja į jūsų protą, ji atskleidžia žmonėms būdą, kaip tobulėti, kol jie pasieks sielos tobulumą. Ši esmė yra Gėris, esantis jūsų Dieve kaip neišsenkantis įkvėpimo šaltinis jūsų gyvenime.

5. Mano mokymas yra paprastas ir todėl suprantamas žmogiškai būtybei, suprantamas visiems, nes jūs visi turite dvasią. Ten, kur vyrauja sudėtingumas, mistifikacija ar materializmas, nėra mano Tiesos, kuri yra Šviesa.

6. Siekite paprastumo, mylėkite nuolankumą, tada paslaptys ir netgi neperprantamiausios mįslės jūsų protui atsiskleis kaip knygos puslapiai, aiškiai atskleidžiantys visą jos turinį.

Kai Aš jums kalbu apie paslaptis ir mįsles, kurių žmonės negalėjo arba nenorėjo išaiškinti, turiu omenyje viską, ką savo slaptame lobynėlyje saugau savo vaikų pažinimui. Aš nekalbu apie tai, ko jums niekada nereikės žinoti, nes už tai atsakingas tik jūsų Tėvas.

7. Antrajame laikmetyje Aš daviau jums mokymą, kuriuo padėjau žmonėms suvokti, kad jie susideda ne tik iš materijos, bet kad kiekviename iš jų gyvena būtybė, kurios gyvenimas yra aukštesnis už žmogiškąjį, ir kurios tėvynė nėra amžinai šiame pasaulyje, bet begalinai aukštesnėje karalystėje nei Žemė. Tas mokymas, nors ir gilus iki amžinybės, vis dėlto buvo išreikštas paprasta ir aiškia forma, kad visi žmonės jį suprastų, nes visi turėjo teisę jį pažinti.

8. Šis mokymas buvo pasirengimas tam, kad žmonija šiuo Trečiuoju laikotarpiu visiškai pereitų į dvasinę sritį. Nes šiandien, kai Aš vėl įkūniuju savo balsą, kad taptų girdimas žmonėms, Aš atėjau pas juos, kad tą

pamoką išplėstų, išvystytų ir paaiškintų, nes matau, kad ši žmonija dabar yra pajėgi suprasti visko, kas iš pradžių buvo tarsi pažadas, prasmę.

9. Aš subursiu visus žmones ir visas tautas aplink savo naująją žinią, šauksiu juos kaip piemuo savo avis ir suteiksiu jiems tvirtą ramybę, kur jie ras prieglobstį nuo atšiaurių oro sąlygų ir audrų.

10. Jūs dar pamatysite, kaip daugelis, nors iš pažiūros neturi nė menkiausio tikėjimo ar dvasingumo pėdsako, savo sielos giliausiame kampelyje išsaugojo nemirtingus dvasinio gyvenimo principus – dar suprasite, kaip daugelis iš tų, kurie jums atrodo visiškai neturintys Dievo garbinimo, savo esybės gelmėje nešioja nesunaikinamą aukurą.

11. Prieš šį vidinį altorių žmonės turės dvasiškai atsiklaupiti, kad apverkdami savo nuodėmes, piktus darbus ir įžeidimus, nuoširdžiai atgailautų už savo nepaklusnumą. Ten, prieš sąžinės altorių, žmogiškasis išdidumas žlugs, todėl žmonės nebe laikys savęs pranašesniais dėl savo rasės. Tada ateis aukos, atlyginimas ir galiausiai taika – kaip teisėtas meilės ir nuolankumo, tikėjimo ir geros valios vaisius.

12. Tie žmonės, kurie šiuo metu puoselėja tik ambicingą siekį įgauti valdžią ir žemišką šlovę, žino, kad jų galingiausias priešas yra dvasingumas, todėl jie su juo kovoja. Ir kadangi jie nujaučia artėjančią kovą – Dvasios mūšį prieš blogį – jie bijo prarasti savo turtus ir todėl priešinas Šviesai, kuri nuolat juos stebina įkvėpimo pavidalu.

13. Kas, jūsų manymu, galiausiai nugalės: dvasia ar kūnas? Be abejonės, pergalė atiteks dvasiai, kuri, buvusi pasaulio vergu, dabar taps ta, kuri valdys „kūno“ aistras. Tai bus laikas, kai jūs „atiduosite Dievui tai, kas priklauso Dievui, o pasauliui – tai, kas priklauso pasauliui“.

14. Pranašiškais žodžiais šiandien sakau jums, kad artėja laikas, kai visos žemės tautos dvasiškai suderės. Kas iš jūsų sugebės atlikti šį darbą? Koks žmogus turės jėgą ir šviesą, kad mano pranašystė taptų tikrove? Nė vienas, mylima tauta, nėra žmogaus, kuris būtų pajėgus uždegti šviesą tamsoje, kuri jus supa. Kaip visada, būtent Aš būsiu Tas, kuris išsklaidys šešėlius, nuramins audrą ir leis jums visiems susiburti prie mano meilės stalo kaip tikriems broliams ir seserims, kaip vieno Tėvo vaikams, kuriais jūs ir esate.

Vis dėlto kovoje Aš nebūsiu vienas – ši tauta bendradarbiaus su Manimi, šie mokiniai bus mano tarpininkai žmonijos atžvilgiu. Jie bus mano ištikimi liudytojai prieš žvalgus, jie bus įrankiai, kuriais Aš pasinaudosiu, kad pasauliui pateikčiau įrodymus apie mano galią, mano meilę, mano buvimą.

15. Niekada jūs nešiosite visą mano kryžiaus naštą – sakau jums dar kartą. Bet ta dalis, kurią jums teks nešti – kokia sunki ji bus! Jūsų atsakomybė bus didžiulė.

16. Kova bus įnirtinga, bet ją visada palengvins palankūs įvykiai, kurie bus įrodymas, kad Aš esu su jumis. Jie bus tarsi mano balsas, kalbantis jūsų širdims.

17. Kaip džiaugsis jūsų siela dėl kiekvienos tautos, kuri palaipsniui pabus į naujos dienos šviesą, į Trečiojo Laiko šviesą, kurioje visi žmonės susivienys, kad pagerbtų jūsų Dievą ir pastatytų dvasinę šventovę, vidinę šventyklą, kurioje spindės neišblėstanti tikėjimo ir meilės liepsna.

18. Šiuo metu jūs vis dar jaučiatės labai toli nuo taikos, harmonijos ir brolystės, ir turite tam priežasčių. Mat kiekvieno žmogaus sampratos apie Dievą, gyvenimą ir tiesą yra tokios skirtingos, kad susidaro įspūdis, tarsi būtų daug dievų ir kiekvienam žmogui egzistuočių savas dievas.

19. Argi jūs bent jau gamtoje, kuri jus supa, nepastebėjote, kaip viskas paklūsta vienam principui, kaip viskas vykdo tą pačią užduotį ir kaip viskas dera pagal vieną įstatymą?

20. Jeigu būtų skirtingos užduotys, jeigu būtumėte atradę kitus įstatymus nei tie, kuriuos Aš jums apreiškiau, ir ką nors kitą nei Mane, tuomet turėtumėte pagrindą manyti, kad jūsų tikėjimo įsitikinimuose, garbinimo formose, sampratos ir gyvenimo būduose yra skirtumų. Tačiau Aš jums dar kartą sakau, kad „ “ yra tik *viena* šviesa, kuri iš amžinybės nušvito į jūsų žmogiškojo ir dvasinio gyvenimo dangų.

21. Nė vienam žmogui atsivertimas į šį mokymą nebus auka, jam nereikės laužyti galvos, taip pat nereikės atsisakyti viso to gero, teisingo ir tikro, ką jis nešioja savo širdyje.

22. Vienintelis mano darbo tikslas – visų žmonių dvasingumas, nes dvasingume jie taps viena ir supras vieni kitus. Dvasingume jie pamatys, kaip išnyks jų religijų pavadinimai ir išorinės formos, kurios buvo jų dvasinio susiskaldymo priežastis, nes kiekvienas *savo* Dievą aiškino savaip.

23. Vos tik visi priartės prie dvasinio tobulėjimo savo skirtingais keliais, jie supras, kad vienintelis dalykas, kurio jiems trūko, buvo išsilaisvinimas iš materializmo, kad galėtų dvasiškai aiškinti tai, ką visada suvokdavo materialiai.

24. Taip tas, kuris atsiklaupė prieš atvaizdą, norėdamas jame atpažinti Mano buvimą, vėliau pajus Mane savo sieloje, nebereikės kurti jokios figūros, kad per ją Mane pavaizduotų.

25. Tas, kuris ilgai keliavo piligrimų keliais, norėdamas pasiekti vietą, apie kurią jam buvo pasakyta, kad Aš ten esu ir kad ten jis galės pasveikti, išmoks, jog nebūtina keliauti iš vienos Žemės vietos į kitą, norint mane rasti, nes žmogus, pasinaudodamas dieviškąja maldos dovana, gali mane rasti bet kuriuo savo gyvenimo momentu, nepriklausomai nuo vietos.

26. Tada žmonės apsivalys nuoširdžiu atgailavimu ir iš dvasios į dvasią išpažins savo nuodėmes mano dieviškumui, įtraukdami savo sąžinę į tą dvasinį veiksmą.

27. Dvasiškai nebus jokios kitos duonos nei kito vyno, išskyrus mano Žodžio esmę – esmę, kuria žmonės maitinsis ir kurioje sustiprės meile, dorumo, teisingumu ir gailestingumu.

28. O tie, kurie savo gyvenimą skiria praeities raštų studijavimui, ir kurie dėl skirtingų tų žodžių aiškinimo būdų taip pat susiskaldė į sekas ir bažnyčias, taip pat priartės vieni prie kitų dvasiniu požiūriu, nes aukštesnis požiūris į analizės ir aiškinimo būdus jiems visiems atskleis tikrąją prasmę, kurios jie niekada nebuvo atradę, nes dievišajam apreiškimui visada suteikdavo žmogišką ir žemišką prasmę.

29. Dvasinis pakilimas yra viskas, ko Aš šiuo metu reikalauju iš žmonių; tada jie, neperžengdami leistinų ribų, pamatys, kaip išsipildo jų aukščiausieji idealai ir išsprendžiami sunkiausi konfliktai.

30. Šiuo sumaišties laikotarpiu mano Žodis pasaulyje pasirodys kaip gelbėjimo valtis. Žmonės galės pakilti į naują gyvenimą, kupiną šviesos, taikos ir brolystės.

31. Netrukus žmonija pamatys, kaip virš tautų skris taikos balandis, nešantis savo snapelyje simbolinę alyvmedžio šakelę.

32. Mano spindulys nusileido pas jus, ir nors jūs jo nematote jutiminiais pojūčiais, jūsų siela vis dėlto jaučia mano Šviesos, kuri jus apšviečia, buvimą.

33. Dabar savo esybėje atrasite kažką daugiau nei savo kūno organus, ir tai bus sielos dovanos, sugebėjimai, jėgos ir savybės, kurios daugelį šimtmečių snaudė žmogaus viduje. Jūs neatrasi nei medžiagos, nei formos, todėl sakau jums, kad šią paslaptį atskleis ne jūsų mokslas.

34. Iki šiol jums egzistavo tik tai, ką atradote protu ir ką palietėte pojūčiais. Bet ateis laikas, kai suprasite, kad tikrosios vertybės glūdi dvasiniame pasaulyje, tame gyvenime, kurio nenorėjote pažinti. Tada jūsų buvimą apšvies nauja šviesa, kuri jums atskleis didžiausias paslaptis ir gražiausius mokymus. Aš jus palaiminsiu, nes pagaliau bendradarbiausite su savo Tėvu, plėtojant gyvenimą ir tobulinant savo sielą.

35. Šiuo metu esate sustoję, nesugebėdami to suvokti, nepastebėdami vieno laikotarpio pabaigos ir kito pradžios, neatradę savo išbandymų prasmės ir nesugebėdami pašalinti dieviškųjų ženklų, kuriuos Aš jums duodu kiekviename žingsnyje.

36. Jūs nežinote, ar esate manyje, ar už manęs, taip pat nežinote, ar dvasiniam gyvenimui esate gyvi, ar mirę, nes jūsų jausmų pasaulis jūsų esybėje vis dar yra miego būsenai panašioje būsenoje.

37. Iš tiesų, sakau jums, tik mano balsas gali jus pažadinti, tik mano šauksmas gali jus prikelti, ir būtent dėl to Aš atėjau, kupinas gailėstingumo, kad jus išgelbėčiau. Jau mano Šviesa artėja prie kiekvienos širdies, jau ji nepastebimai įsiskverbia į jūsų suvokimą, taip, kaip vagis gilioje naktį įsibrauna į miegamąjį: ant pirštų galiukų, nesukeldamas nė menkiausio triukšmo.

38. Kai mano balsas dvasiniu būdu pasigirs žmonijoje, žmonės pajus kažkokį virpėjimą, kuris visada buvo juose, nors ir negalėjo laisvai pasireikšti. Tai bus Dvasia, kuri – padrąsinta savo Viešpaties balso – atsistos ir atsakys į mano šauksmą.

39. Tada Žemėje prasidės nauja era, nes jūs nebežiūrėsite į gyvenimą iš apačios, bet žvelgsite į jį, suvoksite ir mėgausitės juo iš savo dvasinio pakilimo aukštumų.

40. Supraskite, kad mano meilė nelaukia, kol jūs patys pabusite, bet ateina jums į pagalbą, kad pažadintų jus iš gilaus materializmo miego.

41. Aš matau jus mažus, o noriu, kad būtumėte dideli, kad savo sugebėjimais, protu ir pojūčiais įsisavintumėte viską, kas su mano sutikimu turi būti jūsų.

42. Leiskite, kad pabustų intuicija, kad atsirastų jautrumas dvasiniams dalykams, kad jūsų įkvėpimas pradėtų veikti, kad jūsų širdis apsivalytų nuo nuodėmių, kad jūsų protas išsivalytų.

43. Stenkitės išlaikyti tarpusavio solidarumą, siekite, kad visi gyventumėte harmonijoje. Kovokite su ta nuolatine priešišku, kurioje gyvenote Žemėje, kol ją visiškai išnaikinsite. Pasirūpinkite, kad pasaulyje vyrautų gėris, kad jūsų gyvenimas būtų išgrynintas laikantis mano mokymo, iš kurio kyla meilės ir teisingumo įstatymas. Tada jūs būsite pasišventę pačiam kilniausiam reikalui, o jūsų siela bus man daug arčiau.

44. Jūsų tikslas turi būti to blogio, kurį norėjote įtvirtinti savo pasaulyje, sunaikinimas; daugelis – net jei jūs tuo netikite – jį pasidarė savo dievu, nes jam skiria visas savo būties jėgas ir mintis. Kovokite su juo, vedami minties vis labiau jį pašalinti iš savo gyvenimo ir išvaryti.

45. Šiai palaimintajai kovai turite sukaupti tikėjimo, valios, drąsos, jėgos, kantrybės ir atkaklumo atsargas.

46. Šioje kovoje jūs taip pat nebūsite vieni. Aš įdėsiu savo jėgą į jūsų rankas, o savo šviesą – į jūsų protą. Aš paversiu kiekvieną jūsų darbą stebuklu, jei jie bus įkvėpti gailėstingumo ir meilės.

47. Įsisavinkite šią pamoką, saugokite ją savo širdyje ir visą savo valią skirkite troškimui geriau pažinti save. Kaip? Bandydami atrasti savo sielą jos dovanose, sugebėjimuose, užduotyse, atpirkimo pareigose ir visame tame, ką ji saugo savyje kaip jūsų paveldėjimą.

48. Nesijaudinkite, jei matote, kaip praeina dienos, o jūs nieko tokio savyje neatrandate. Melskitės ir medituokite, elkitės pagal mano pavyzdžius ir pamokas, ir kai mažiausiai to tikėsitės, kokia nors jūsų sielos dovana atsiskleis per jūsų darbus.

49. Atverkite akis ir išlavinkite savo pojūčius, kad galėtumėte suvokti tą nematomą pasaulį, kuris gyvena ir veikia aplink jus. Jūs užsispyrėte nepastebėti to dvasinio gyvenimo, kuris be perstojo verda jūsų viduje, išorėje ir virš jūsų, nesugebėdami įsivaizduoti, kad esate su juo taip glaudžiai susiję, kaip su oru, kurį kvėpuojate.

50. Taip yra todėl, kad per daug domėjotės žemiškąja mokslu ir pamiršote dvasinę išmintį.

51. Jūs žinote, kad norint įžengti į begalinį dvasinio gyvenimo vandenyną, reikia turėti drąsos, gerumo, tikėjimo ir meilės Dievui, o tai jums atrodo sudėtinga ir sunkiai įgyvendinama, todėl jūs visada teikiate pirmenybę žmogiškiems mokslams, kurie, jūsų nuomone, nereikalauja to tyrumo ir pakilumo, kokio reikalauja dvasinių dalykų studijavimas.

52. Jei sužinotumėte, kad nėra nė vieno jūsų darbo, kuriam nedarytų įtakos kokia nors dvasinė būtybė, tai jums atrodytų nesuprantama, tačiau taip yra.

53. Už jūsų žmogiškojo gyvenimo ribų egzistuoja dvasių pasaulis – jūsų broliai ir seserys, žmonės nematomos būtybės, kurios tarpusavyje kovoja, siekdamos jus užkariauti.

54. Šios kovos priežastis glūdi skirtingoje raidos stadijoje, kurioje vieni ir kiti šiuo metu yra. Kol Šviesos būtybės, vedamos meilės, harmonijos, taikos ir tobulėjimo idealo, žmonijos kelią apibarsto šviesa, nuolat įkvepia ją daryti gera ir atskleidžia viską, kas yra žmonių labui, tuo tarpu būtybės, kurios vis dar laikosi žemiškojo materializmo, kurios nesugebėjo atsikratyti savo savanaudiškumo ir meilės pasauliui arba kurios neribotą laiką maitina žmogiškus potraukius ir polinkius, žmonių kelią sėja sumaištimi, aptemdydamos protą, apakindamos širdis, pavergdamos valią, kad pasinaudotų žmonėmis ir paversdamos juos savo planų įrankiais arba kad juos naudotų tarsi jie būtų jų pačių kūnai.

55. Kol dvasinis Šviesos pasaulis siekia užkariauti žmonių sielas, kad atvertų joms kelią į amžinybę; kol tos palaimintos gausybės be perstojo stengiasi augti meile, tapti ligonių slaugytojais prie skausmo lovos, taptų patarėjais šalia žmogaus, nešančio didelės atsakomybės našta, jaunimo konsultantais, vaikų globėjais, tų, kurie pamiršti ir gyvena vieni, draugais, taip pat be perstojo tarp žmonių veikia būtybių legionai, neturintys dvasinės išminties šviesos ir pakylėjančio meilės jausmo. Tačiau jų tikslas nėra palengvinti jums kelią į Dvasinę karalystę – ne; šių būtybių ketinimas

yra visiškai priešingas, jų siekis – valdyti pasaulį, ir toliau būti jo šeimininkais, jamžinti save Žemėje, valdyti žmones ir paversti juos savo valios vergais bei įrankiais – trumpai tariant: neleisti atimti to, ką jos visada laikė savu: pasaulio.

56. Taigi, mokiniai: tarp vienu ir kitų būtybių verda nuožmi kova – kova, kurios jūsų fizinės akys nemato, tačiau kurios atspindžiai kasdien tampa juntami jūsų pasaulyje.

57. Kad žmogus galėtų apsiginti ir išsilaivinti nuo blogų įtakų, jam reikia pažinti jį supančią tiesą, jis turi išmokyti melstis Dvasia, taip pat turi žinoti, kokiais sugebėjimais yra apdovanota jo esybė, kad galėtų juos panaudoti kaip ginklus šioje didžiojoje gėrio prieš blogį, šviesos prieš tamsą, dvasingumo prieš materializmą kovoje.

58. Būtent dvasinis Šviesos pasaulis veikia, kovoja ir viską ruošia, kad pasaulis vieną dieną pasuktų dvasinio tobulėjimo keliu.

59. Apmąstykite visa tai, ir galėsite įsivaizduoti, kokia įnirtinga yra šios kovos, kurią veda jūsų dvasiniai broliai ir seserys, stengiantys išgelbėti žmones, intensyvumas – kovą, kuri jiems yra tarsi taurė, iš kurios jūs nuolat verčiate juos gerti nedėkingumo kartėlį, nes apsiribojate tuo, kad iš jų priimate visą gėrį, kurį jie jums suteikia, tačiau niekada nestojate į jų pusę, kad padėtumėte jiems kovoje.

60. Tik nedaugelis sugeba prie jų prisijungti, tik nedaugelis yra imlūs jų įkvėpimui ir vadovaujasi jų patarimais. Bet kaip tvirtai jie žengia per gyvenimą, kaip saugūs jie jaučiasi, kokios palaimos ir įkvėpimai pakylėja jų dvasią!

61. Dauguma žmonių yra blaškomi tarp šių dviejų įtakų, nesugebėdami pasirinkti nė vienos iš jų, nesiryždami visiškai atsiduoti materializmui, bet ir nesistengdami nuo jo išsilaivinti bei sudvasinti savo gyvenimą, tai yra, pakelti jį per gėrį, žinias ir dvasinę jėgą. Jie vis dar kovoja su savimi.

62. Tie, kurie visiškai pasidavė materializmui, nebekreipdami dėmesio į sąžinės balsą, ir kurie nepaiso visko, kas susiję su jų siela, jau nebekovoja – jie buvo nugalėti kovoje. Jie mano, kad laimėjo, mano, kad yra laisvi, ir nesuvokia, jog yra belaisviai ir kad Šviesos legionams teks nusileisti į tamsą, kad juos išlaisvintų.

63. Šią Šviesos žinią siunčiu visoms Žemės tautoms, kad žmonės pabustų, kad suvoktų, kas yra tas priešas, su kuriuo jie turi kovoti, kol jį nugalės, ir *kokius* ginklus, patys to nežinodami, jie nešioja su savimi.

64. Iš tiesų, sakau jums: jeigu šiais laikais būčiau atėjęs kaip žmogus, jūsų akys būtų turėjusios pamatyti mano žaizdas dar šviežias ir kraujuojančias, nes žmonių nuodėmė nesiliovė, ir jie taip pat nenorėjo išsigelbėti, prisimindami tą kraują, kuris buvo pralietas iš manęs ant

Golgotos ir kuris buvo mano meilės žmonijai įrodymas. Bet Aš atėjau Dvasia, kad jums sutaupyčiau gėdos, kurią patirtumėte, žiūrėdami į tų, kurie mane žemėje teisė ir nuteisė, darbus.

65. Viskas atleista; tačiau kiekvienoje sieloje yra kažkas iš to, ką Aš už visus praliejau ant kryžiaus. Nemanykite, kad ta gyvybės jėga ir tas kraujas išnyko ar buvo prarasti. Jie įkūnijo dvasinį gyvenimą, kurį nuo tos akimirkos Aš išliejau ant visų žmonių. Per tą kraują, kuris užantspaudavo mano Žodį ir patvirtino viską, ką Aš žemėje pasakiau ir padariau, žmonės, trokšdami savo sielos atsinaujinimo, tobulės.

66. Mano Žodis, mano darbai ir mano Kraujas nebuvo ir nebus veltui. Jei kartais jums atrodo, kad mano Vardas ir mano Žodis beveik pamiršti, netrukus patys pamatysite, kaip jie vėl pasirodys, kupini gyvybės sulčių, gyvybės ir tyrumo, kaip sėkla, kuri, nors ir nuolat kovoje su ja, niekada neišnyksta.

67. Taip pat ir mano Žodis bei mano apsireiškimai šiais laikais neišnyks. Žinoma, bus momentų, kai susidarys įspūdis, kad visa tai baigėsi, nepalikdama pasaulyje nė ženklo ar pėdsako. Tačiau staiga, kai mažiausiai to tikėtės, dvasinio tobulėjimo mokymas, kurio Aš jus mokiau, prisikels su tokia pačia arba dar didesne jėga.

68. Mano kantrus darbas, pasitelkiant jūsų protą, nebus veltui, nes taip, kaip savo laiku simboliškai paaukojau savo gyvybę per tą kraują, kad išmokyčiau jus meilės, taip dabar išlieju savo Dvasią ant jūsų, kad atverčiau jums kelią į amžinybę. Tačiau jei mano kraujas nebuvo bevaisis, tuo labiau nebus bevaisė mano Dvasios šviesa.

69. Dabar jūs dar negalite įvertinti žodžio, kurį šiuo metu girdite, reikšmės. Bet jūsų šviesos siela, kilusi iš amžinybės, galės patirti tiesą ir visko, ką Aš pasauliui šiuo Trečiuoju Laiku apreiškiau per neišsilavinusius ir netobulus žodžio nešėjus bei dvasinį šviesos pasaulį, išsipildymą.

70. Kartais savo apmąstymuose jūs klausiate savęs, kaip gi dvasinės būtybės erdvėje elgiasi, kad persikeltų iš vienos vietos į kitą, kai tuo pačiu metu jų prašoma skirtingose Žemės vietose. Jūsų vaizduotė leidžia jums įsivaizduoti, kaip jos be perstojo, greitai kaip šviesa, skraido iš vienos vietos į kitą ir iš vieno pasaulio galo į kitą.

71. Jūs manote: kaip sunki ir sudėtinga yra jų užduotis! Jūs sakote: „Kaip skausmingas yra jų atpirkimas!“

72. Turiu jums pasakyti, kad ta misija nėra tokia, kokią ją įsivaizdavo jūsų protas. Tos būtybės, pasiekusios reikiamą išsivystymo lygį, kad galėtų prisiimti vadovų, globėjų, patarėjų ir geradarių užduotis, turi tokį platų spinduliavimą, kad joms nereikia persikelti iš vienos vietos į kitą, nes iš ten, kur jos yra, jos gali daryti įtaką savo broliams ir seserims, kuriems jų reikia.

Iš ten jos gali matyti, girdėti, jausti ir atlikti darbus, kurie priklauso jų užduočiai.

73. Aukštai išsivysčiusiai sielai atstumai išnyksta dėl jos išminties ir meilės, o jos veikimo sritis atitinka pasiektą išsivystymo lygį.

74. Tačiau dabar jūs galėtumėte pagalvoti, kad sielai, neturinčiai jokio išsivystymo lygio, neabejotinai reikia persikelti, kad įveiktų atstumus, nes jos vertingiausios savybės dar nėra išsivysčiusios.

75. Taip pat nebandykite įsivaizduoti vietos, kurioje yra ta būtybė, kurią iššaukia jūsų atmintis. Nes ji nėra nei arti, nei toli, lygiai kaip ir Aš, kuris jums nesu nei toli, nei arti, nes Aš esu visur ir visame kame.

76. Vienintelis atstumas, kuris egzistuoja tarp jūsų ir Dievo arba tarp jūsų ir dvasinės būtybės, nėra materialus atstumas, o dvasinis, kurį sukelia jūsų pasirengimo, tyrumo ar pasiruošimo trūkumas priimti įkvėpimą ir dvasinę įtaką.

77. Niekada nesukurkite to atstumo tarp savęs ir savo Mokytojų arba tarp savęs ir Dvasinio pasaulio, tada visada džiaugsitės gėrybėmis, kurias mano Meilė išlieja tiems, kurie moka jų ieškoti. Visada jausite, kad Dvasinis pasaulis yra arti tų širdžių, kurie ruošiasi jį pajusti.

78. Koks didelis atstumas šių laikų žmonija nubrėžia tarp savęs ir dvasinio gyvenimo! Jis toks didelis, kad dėl to šiandieniniai žmonės jaučia Dievą esantį begalinai toli nuo savęs, o Dangaus karalystę laiko tolimą ir nepasiekiamą.

79. Kuo daugiau laiko praeina, tuo labiau žmonės jaučiasi nutolę nuo Dvasinės karalystės. Jie praranda palaimingą viltį kada nors joje apsigyventi, o kai miršta ir leidžia sielai atsiskirti nuo kūno, jiems lieka tik žemiškųjų dalykų įspūdžiai, dėl kurių jie praranda bet kokią dvasinio pasaulio sampratą.

80. Mano meilės žinia šiais laikais panaikina atstumus, išsklaido klaidas, išsklaido tamsą ir padeda žmogaus sielai, kuri jau gyveno begalinėje dvasinėje sferoje, meldamasi ir medituodama sugrįžtų į savo ištakas, atrastų savo esybės branduolį ir jį atskleistų žmogui, protui ir širdžiai to būvio, kuriam ji buvo patikėta kaip įrankis, kad įvykdytų užduotį žemėje.

81. Matote, kad pakanka vienos dvasinio apšvietimo akimirkos, kad šis, atrodytų, toks didelis atstumas išnyktų ir kad jūs patirtumėte visą tą džiaugsmą, kurio taip ilgai buvote netekę, kol manėte, kad Aš esu toli.

82. Šiandien esate labiau pasirengę savo požiūrio pasikeitimui, nors jums tai atrodo sudėtinga. Sakau jums tai, nes visa jūsų esybė išsiskleidė ir išsivystė tiek sielos, tiek kūno lygmeniu, nesustodama visą savo laisvos valios kelią.

83. Kaip šiandieninių žmonių protinis suvokimas yra daug didesnis nei praeities žmonių, nes jų gebėjimai išsivystė, taip ir siela, nuolat kaupdama gyvenimo patirtį, išsivystė, todėl ji gali suprasti, suvokti, tikėti ir priimti tai, ko kiti laikų žmonės negalėjo pasiekti.

84. Todėl, norėdamas apsireikšti žmonijai, pasirinkau tobulą formą, tai yra dvasinę, nes žinau, kad dabar esate pajėgūs ją suprasti. Kitaip buvo praeityje, kai turėjau ieškoti apčiuopiamų formų, kad taptų girdimas ir suprantamas žmonėms.

85. Dabar atėjo laikas, kai žmonija stengsis įvesti dvasinį Dievo garbinimą. Tačiau visiškai natūralu, kad tai įvyks tik po vidinių kovų, kai supratimas ir sielos ramybė pasieks širdis.

86. Jūs, kurie klausotės Manęs per šį mokymą, sugebėjote išlaisvinti savo širdis nuo prietarų ir fanatizmo, garbinate Mane natūraliai ir paprastai bei jaučiate Mane savo viduje. Galite laikyti save išrinktosiomis būtybėmis tarp žmonių, o Aš panaudosiu jus kaip dvasinio amžiaus pradininkus.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 322

1. Aš supažindinu jus su dar vienu mano mokymo knygos puslapiu, kuris yra meilė ir šviesa jūsų sielai. Palaiminti esate jūs, kurie iš tikrųjų klausotės savo Mokytojo, nes Aš jus mokau aiškiai ir išsamiai, kad suprastumėte savo paskirtį ir misiją, kurią patikėjau jūsų sielai.

2. Jūs ateinate studijuoti ir suprasti mano mokymus, kad galėtumėte juos perduoti savo artimiesiems, ir nors jie kartais jus atstumdavo, jūs nesijautėte įžeisti, bet džiaugėtės galėję atsakyti į jų klausimus.

3. Jūs kalbate su Manimi giliausiose savo širdies gelmėse, norėdami atkreipti Mano dėmesį į savo artimųjų netikėjimą. Tačiau Aš jums sakau: jei sutikote širdis, kietas kaip uolos, Aš kalbėsiu jiems per jų sąžinę, kad jie pajustų troškimą būti su Manimi. Jūsų užduotis – stengtis dėl žmonių gerovės, eidami keliu, kurį Aš jums nubrėžiau, nesvarbu, kiek laiko tai užtruktų ar kokią atstumą reikėtų įveikti.

4. Susitiksime daug sielos skurstančių, sergančių ir „vergų“, kuriuos turėsite išgydyti ir išlaisvinti, sulaužydami jų grandines ir su meile perteikdami jiems mano mokymą. Nes ateis diena, kai jūs nebegirdėsite mano žodžio, ir tada turėsite pasilikti kaip mokytojai, kad galėtumėte ugdyti ateinančias kartas.

5. Šviesos kardu jūs išvysite tamsą ir galėsite atverti kelią savo artimiesiems. Aš noriu, kad žmonės šioje Trečiojoje eroje galėtų turėti taiką, vienybę ir gerą valią. Iš ko jie turėtų gauti tam reikalingus mokymus? Iš mano mokinių, mylima tauta – iš tų, kurie mane myli ir nenusibosta būti su manimi – kurie jaučia mane savo širdies gelmėse.

6. Palaiminti tie, kurie visada yra su Manimi ir atstumia pagundas, laikydamiesi atokiai nuo pasaulio ištvirtavimų. Jų dvasinės akys pomirtiniame pasaulyje išvys amžinąją šlovę – karalystę, kurioje siela turi rasti savo namus.

7. Jums palieku mokymą apie vienybę ir brolystę. Budėkite ir melskitės, kad pagunda neatimtų to, ką jums patikėjau – kad būtumėte pasiuntiniai ir mokiniai, kuriuos – kai ateis laikas – Aš siųsiu žmonijai.

Kai vieną kartą būsite išsilaisvinę nuo bet kokios materializacijos, apsirengę tik mano meile ir mano šviesa, išgirsite mano balsą savo sieloje, atpažinsite savo Ganytojo balsą, ir tada, kaip avys, noriai lipsite į kalną, kad pasiektumėte dieviškąją tėvynę.

8. Jūsų Dangiškoji Motina yra tarsi piemenė, sekanti jūsų pėdomis. Marija savo nuostabiame sode jus puoselėja kaip rožes ir lelijas, ji suteikia jums aromatą, kad būtumėte kaip gėlės, aukojančios savo esenciją savo Tėvui.

9. Antrajame laikotarpyje Aš jums sakiau, kad vėl būsiu su jumis. Tačiau dabar, kai Aš išpildžiau savo pažadą, vieni mane atpažino, o kiti abejojo mano buvimu. Kai kurie iš jūsų verkė džiaugsmo ašaromis, nes vėl mane išgirdo ir pamatė savo dvasios akimis. Aš išgirdau tuos, kurie man sakė: „Mokytoja, jei reikėtų paaukoti savo kūną, aš jį paaukotų su visišku atsidavimu ir nuolankumu, kad išgelbėčiau savo sielą ir žmonijos sielas.“

10. Aš patikėjau jums savo Dvasinį Šviesos pasaulį, kad jis būtų jūsų patarėjas ir globėjas – kad jis vestų jus keliu ir padėtų jums vykdyti savo misiją.

Tiems iš jūsų, kurie Manęs nesuprato, sakau: neabejokite, nes Aš visais laikais apsireiškiau per žmones. Tačiau Aš nenorėjau jų nustebinti savo apsireiškimais, todėl iš anksto pasiunčiau savo pasiuntinius. Aš pasiunčiau Pirmtaką, kad jis paruoštų kelią ir žmonių širdis.

11. 1950 metais Aš jums duosiu savo paskutinius mokymus, ir noriu, kad, prieš man baigiant savo apreiškimą per žmogiškąjį protą, jūs suprastumėte, kaip sėsite mano meilės žodį ir kaip turėsite jį skleisti iš širdies į širdį, iš provincijos į provinciją, visose Žemės vietose, kur šiuo metu manęs nebuvo girdėta ir manęs nebuvo galima pajusti.

12. Jūs esate stiprios sielos, kupinos meilės ir šviesos. Netapkite raštininkais ir nesigirkite prieš žmones, nes jūsų nuolankume bus jūsų Tėvo malonė ir šviesa.

13. Jūsų žvilgsniai turi būti kupini širdingumo, jūsų išmintis turi būti meilės išmintis, jūsų rankos turi glostyti, jūsų žodis turi būti paguoda žmonėms, tada pasaulis priims jūsų pavyzdį ir nebekurs karų, kuriuos jis sukeldavo iš amžiaus į amžių ir iš epochos į epochą.

14. Tada išsipildys mano valia ir tų, kurie labai stengėsi ir praliejė daug ašarų, siekdami žmonijos vienybės. Tada nebebus jokių skirtumų dėl rasės ar odos spalvos. Tai yra mano pažadas jums.

15. Šiandien kiekvienas žmogus tiki, kad visiškai pažįsta tiesą. Kiekviena religija tvirtina, kad turi tiesą. Mokslininkai teigia, kad *jie* atrado tiesą. Aš jums sakau, kad niekas nežino absoliučios tiesos, nes žmogus net tos dalies, kuri jam buvo apreikšta, nesugebėjo suvokti savo protu.

16. Visi žmonės savyje nešioja *dalį* tiesos ir klaidų, kurias jie sumaišo su tiesos šviesa.

17. Artėja kova, kurioje visos šios jėgos kovos tarpusavyje, nes kiekviena nori primesti savo pasaulėžiūrą. Tačiau galiausiai nugalės ne *kokia* nors žmogiškoji ideologija, ne *kokia* nors mokslinė teorija, ne *kokia* nors religinė tikėjimo išpažintis, o harmoningas *visų* gerų pasaulėžiūrų, *visų* kilnių tikėjimo įsitikinimų, *visų* iki aukščiausio dvasinio lygio pakeltų kulto formų, *visų* tikrajai žmonijos pažangai pasišventusių mokslų susivienijimas.

18. Aš leisiu žmonėms kalbėti apie savo įsitikinimus ir juos skelbti, kitiems viešai demonstruoti savo kulto formas ir apeigas, diskutuoti ir kovoti tarpusavyje, mokslininkams skleisti savo pažangiausias teorijas, kad viskas, kas slypi kiekvieno žmogaus sieloje, išsiveržtų, iškiltų į dienos šviesą ir pasireikštų. Nes artėja Pjovėjo diena – ta diena, kai sąžinė, tarsi negailestinga pjautuvė, iš šaknų išnaikins viską, kas žmogaus širdyje yra neteisinga.

19. Tu, tauta, būk budri ir nepamiršk, kad Aš tau paskelbiau šią kovą, kad jūs nenusimintumėte, matydami, kaip žmonės aistringai diskutuoja, kaip religinės bendruomenės kariauja tarpusavyje ir kaip Dvasia kovoja su jomis.

20. Tegul pasaulis susijaudina, tegul prasiveržia audra ir įsiplieskia kova, kad žmogus pabustų ir pabudęs išvystų šviesą, kurią jis ilgą laiką svajojo grožėtis – kad savanaudžiai žmonės, užrakinę vartus į kelią, vedantį į tiesos pažinimą, nusileistų nuo savo aukštumų, sostų ir pjedestalo ir praleistų pro save žmonių minias, alkanas ir ištroškusias Dvasios šviesos.

21. Jūs visi turėsite ieškoti mano Šviesos, jūs visi turėsite ieškoti švyturio, kad tamsos dienomis galėtumėte atpažinti taką – apmąstymų ir atgailos dienomis, gilaus savianalizės prieš savo sąžinę dienomis, kai nebus nė vienos žmogiškos būtybės, kuri jaustųsi rami ir galėtų pasakyti: „Aš nieko nebijau, nes visada elgiausi teisingai.“

22. Ne, nebus nė vieno, kuris tai šauktų ar galvotų, nes sąžinė kiekvienoje sieloje pasireikš aiškiai.

23. Tik tie, kurie melsis ir atgailaus, pasieks savo sielos apvalymą. Tik tie, kurie atsisakys savo tuštybių, savo valdžios kitų atžvilgiu ir savo išdidumo, sugebės įsitaisyti gelbėjimo valtyje. Nes tie, kurie laikosi savo kvailysčių, kurie kabinasi į savo klaidas ir tradicijas – pasirengę jas išlaikyti iki galo, nepaisydami sąžinės nuosprendžių ir nurodymų – šie, žinodami, kad elgiasi neteisingai, artės prie sumaišties ir tamsos bedugnės, į kurią, pagal jūsų Tėvo valią, niekas nenori įkristi.

24. Šią meilės ir gailestingumo žinią, kurią Aš jums atnešiau tinkamu laiku jūsų išgelbėjimui, turite laiku paskelbti žmonijai.

25. Mano Išminties žinios turi užduotį dvasiškai suvienyti žmones, apsaugoti juos nuo sumaišties audros, išgelbėti juos iš tamsos, kai jie praranda tikėjimą.

26. Tik mano Žodis turės galią sustabdyti tuos, kurie didžiuliu greičiu artėja prie bedugnės, nes jis viską atskleidžia, nes jis nedvejodamas išnarplioja paslaptis, nes jis persmelktas jūsų Tėvo gailestingumo ir meilės.

27. Kas, išskyrus Mane, galėtų išgelbėti visus šiuos žmones, neturinčius tikėjimo į aukštesnį gyvenimą ir nežinančius apie Mano teisingumą? Kas iš

tikrųjų suprato skausmo prasmę ir kilmę jų gyvenime, kupiname vargų, priespaudos ir baimių? Kiek mažai žmonijos Mokytojų ir Vadovų aš matau! Ką žmonės žino apie Dvasią? Jie rūpinasi tik žmogiškuoju aspektu, nesugebėdami atrasti to, kas yra už žemiškų poreikių ir rūpesčių ribų. Todėl žmonės – nusivylę tuo, kad nei moksluose, nei religijose negali rasti patenkinamo atsakymo į savo klausimus – pasišventė užduočiai savarankiškai ieškoti tiesos. Kai kurie priartėja prie to kelio, o kiti, dėl savo menko dvasingumo, įsisavina naujas klaidas.

28. Žmonės, kurie gyvenime išgėrė vieną kančios taurę po kitos, sako Man: „Viešpatie, kodėl nėra nė vieno, kuris paaiškintų mums mūsų skausmo priežastį, kad mumyse užsidegtų tikėjimas, padedantis mums nešti savo kryžiaus naštą?“

29. Šiems vaikams Aš siunčiu kaip dangišką balzamą savo Šviesą jų protui ir savo padaršinimą jų širdims. Nes Aš turiu begalę galimybių pasiekti kiekvieną tvarinį.

30. Ach, jei tik visi mokėtų Manęs klausti, jei tik visi melstųsi dvasiškai, jei tik visi domėtųsi pažinti tiesą! Iš tiesų, sakau jums, jie gautų tai, ko trokšta. Nes niekas, kas ieškojo, nerado – niekas, kas beldėsi į mano duris, nebuvo įleistas.

31. Palikite savo kelyje nuolankumo pėdsaką. Neleiskite, kad į jūsų širdis įsiskverbtų pasididžiavimas, nes manote esą vieninteliai, turintys dvasinių žinių.

32. Visada turėkite omenyje, kad prieš Mane jūs visi esate lygūs, kad visi turėjote tą pačią kilmę ir visi turite tą patį tikslą, net jei išoriškai kiekvieno likimas pasirodo skirtingas.

33. Niekada nepamirškite, kad jūs visi turite pasiekti Mane, o tai reiškia, kad jūs visi – nors ir skirtingais būdais – turite įgyti būtinus nuopelnus, kad pasiektumėte aukščiausią dvasinį lygį. Todėl niekada nelaikykite nieko menkesniu už save.

34. Dvasininko širdyje niekada neturi įsitvirtinti tuštybė. Priešingai, jo palydovu visada turi būti tikras nuolankumas, tada jo poelgiai, užuot akinančius netikrą šviesą, susilauks atgarsio jo artimųjų širdyse.

35. Turite su meile priimti savo kryžių – ne taip, kaip priimama pareiga, ne manydami, kad, jei to nepadarysite, gyvenime jus ištiks blogis – ne, tai neturi būti daroma iš baimės prieš mano teisingumą. Jūs esate pakankamai dvasiškai subrendę, kad galėčiau iš jūsų reikalauti – kaip dabar darau – kad savo pareigas pagal mano Įstatymą vykdytumėte iš meilės savo artimui, ir kad šis jausmas būtų įkvėptas meilės Man.

36. Palikite praeityje tuos laikus, kai žmonės gailėjosi savo nuodėmių ne dėl to, kad juos gailėjo, jog mane įžeidė, o dėl baimės amžinos prakeikimo, kaip žmonės jį įsivaizdavo.

37. Išmeskite iš savo širdies mintį, kad galite atidėti atgailą iki paskutinės akimirkos, pasitikėdami Dievo gailestingumu, ir prisiminkite, kad vienintelis dalykas, kurį jūsų siela to teismo akimirką nuims, bus tai, ką ji pasėjo per visą savo buvimą žemėje. Jos derlius arba vaisiai bus ta raida, pažanga ir pakilimas, kuriuos ji pasiekė per gyvenimą, kuris jai buvo patikėtas.

38. Kaip labai dvasinė tikrovė skiriasi nuo visko, ką žmonės įsivaizdavo! Nei mano teisingumas yra toks, kaip jūs manote, nei dieviškoji bausmė yra tai, ką jūs vadinate šiuo vardu, nei dangus yra toks, kaip jūs manote, nei jis pasiekiamas taip lengvai ir greitai, kaip jūs įsivaizduojate, taip pat ir dvasinis atpirkimas nėra toks, kaip jūs sakote, nei pagunda yra dvasinė būtybė.

39. Turite studijuoti dieviškus apreiškimus, kuriuos Aš jums daviau visais laikais, turite suprasti vaizdingą kalbą, kuria su jumis buvo kalbama, turite tokiu būdu išlavinti savo dvasinius pojūčius, kad suprastumėte, kas yra Dievo Žodis, o kas – žmogaus žodis, kad atrastumėte mano mokymų prasmę.

40. Tik iš dvasinio požiūrio taško galėsite rasti teisingą ir tikrą mano Žodžio aiškinimą – tiek to, kurį Aš jums siunčiau per pranašus, tiek to, kurį Aš jums palikau per Jėzų, tiek šio Žodžio, kurį Aš jums duodu per Trečiojo Laiko tarpininkus.

41. Kai ši žmonija kartą atras tikrąją Įstatymo, Mokymo, pranašysčių ir apreiškimų prasmę, ji atras gražiausią ir giliausią dalyką, susijusį su savo buvimu.

42. Tada žmonės pažins tikrąjį teisingumą, o jų širdys pajus tikrąjį Dangų; tada jūs taip pat sužinosite, kas yra atpirkimas, apvalymas ir atlyginimas.

43. Šiandien jūs vis dar esate paslėpti nežinojimo šydu, kurio nedrįstate nuplėšti dėl savo žemiškojo materializmo ir religinio fanatizmo, kupino klaidingų baimių ir prietarų. Todėl, kai jūsų gyvenimą ištinka išbandymas, o jūs nerandate aiškos priežasties, šaukiate: „Ką aš gi padariau, kad esu taip baudžiamas?“, nežinodami, kad mano teisingumas kartais užtrunka šimtmečius – ir net tūkstantmečius. Tačiau mano teisingumas visada ateina, ir net jei iš pažiūros jis atrodo per vėlu ar netinkamu laiku, vis dėlto tikra, kad jis visada pasireiškia išmintingai.

44. Mano dvasinis mokymas turi įvairių tikslų ar uždavinių: vienas iš jų – paguosti sielą jos tremtyje ir jai paaiškinti, kad Dievas, kuris ją sukūrė,

amžinai laukia jos savo „“ taikos karalystėje. Kitas – leisti jai sužinoti, kiek daug dovanų ir sugebėjimų ji gali turėti, kad pasiektų savo išgelbėjimą, pakilimą ar tobulėjimą.

45. Šis Žodis perteikia dvasinio pakilimo žinią, kuri atveria žmonėms akis, kad jie galėtų pažvelgti į tikrovę iš arti, kurią, kaip jie mano, gali rasti tik tame, ką mato, ką liečia, arba tuo, ką įrodo savo žmogiškuoju mokslu, nesuvokdami, kad taip vadina „realybę“ tai, kas praeinama, o tai, kas amžina, kur egzistuoja tikroji realybė, jie nepaiso ir neigia.

46. Tegul ši žinia sklinda iš tautos į tautą, iš namų į namus ir palieka šviesos, paguodos ir taikos sėklą, kad žmonės akimirkai sustotų ir suteiktų savo dvasiai poilsio, kuris yra būtinas, kad ji apmąstytų ir prisimintų, jog kiekviena akimirka gali būti jo sugrįžimo į Dvasinį pasaulį akimirka ir kad nuo jo darbų bei sėjos pasaulyje priklauso vaisius, kurį jis nuims atvykęs į Dvasinį gyvenimą.

47. Šiandien randu jus nuliūdusius, prislėgtus ir be vilties, ir jūs savo maldose Man sakote, kad gyvenimas jau seniai atėmė iš jūsų savo palankumą. Dėl to Mokytojas jums sako, kad šie laikai, kuriuos išgyvenate, yra tie, kuriuos pranašavo pirmųjų laikų pranašai, o vėliau „Dieviškasis Žodis“ patvirtino savo tautai. Tačiau nors ir tiesa, kad jūs ištuštinate labai kartų taure, žinokite, kad jūsų skausmas nebus beprasmis, jei sugebėsite jį išverti su meile ir kantrybe.

Buvo būtina, kad žmonės pasiektų tą tašką, kuriame skausmas persmelktų ir apimtų kiekvieną jų būties pluoštelį, kad jie pabustų iš gilaus miego, kuriame gyvena jų siela, ir pradėtų savarankišką gyvenimą, kuriame savo Kūrėjui atiduotų duoklę ir pripažinimą, kuriuos Jam yra skolingi.

48. Jau seniai ribojau jų laisvą valią ir taip parodau jiems, kad atėjo laikas apmąstyti ir elgtis gerai, kad jie nebeturėtų toliau kentėti ir nesugriūtų į chaosą. Norėjau išvengti jų žlugimo, patardamas ir įspėdamas juos, bet jie liko kurti mano žodžiams. Tačiau Aš ir toliau šauksiu šią taip mylimą žmoniją, raginsiu ją pasitaisyti ir elgtis garbingai visuose savo veiksmuose, kol paversiu ją vertinga mano mokymų mokine.

49. Aš sugrįžau pas jus, kaip jums pažadėjau, kad paguodžiau jus ir suteikčiau vilties jūsų sielvartuose. Tačiau ne tik tai, bet ir tam, kad apšviestų jus, kad žengtumėte dideliais žingsniais dvasiniu keliu. Aš daviau jums mokymą, kurio jums reikia būtent šiais sumaišties momentais, kurio jūs taip troškote, kad išgydytumėte savo žaizdas ir atrastumėte išgelbėjantį kelią.

50. Aš viską paruošiau, kad jūs atliktumėte didį darbą ir jo pabaigoje ramiai, patenkinti bei taikoje su Manimi ir savo artimaisiais ateitumėte pas Mane. Tą bendrystės su mano Dvasia akimirką Aš iš jūsų neprašysiu jokios

duoklės, todėl jūsų nuopelnai bus ne Man, o jums patiems, o tai, ką man aukosite, Aš jums su palūkanomis grąžinsiu kaip begalines palaimas ir gėrybes.

51. Supraskite, kaip labai Aš jus myliu. Jei norite dar daugiau savo Tėvo meilės įrodymų, prašykite, ir Aš jums tai suteiksiu, nes mano meilė neišsenkama. Jei norite išbandyti mano kantrybę, mano atlaidumą, darykite ir tai. Bet gavę tai, pripažinę tai, darykite savo artimiesiems tai, ką Aš padariau jums.

52. Atleiskite tiek kartų, kiek kartų jums gali būti įžeista. Net nekreipkite dėmesio į atvejų, kuriuose turite atleisti, skaičių. Jūsų paskirtis yra tokia aukšta, kad negalite įstrigti šiose kelio spąstuose; nes toliau jūsų laukia labai didelės užduotys. Jūsų siela visada turi būti pasirėngusi meilei, supratimui ir gėriui, kad pakiltumėte į aukštesnius lygmenis. Kaip praeityje daugelis jūsų brolių ir seserų savo darbais įrašė gražias puslapius į Amžinąją Dvasios knygą, taip ir jūs, sekdami jų pavyzdžiu, turite tęsti tą istoriją, tapdami pavyzdžiu ir džiaugsmu naujoms kartoms, kurios ateis į Žemę.

53. Būkite stiprūs, nes šiuo metu išgyvenate išbandymų laikotarpį. Kiekviena būtybė – nuo mažylio, vos atvėrusio akis šio pasaulio šviesai, iki metų naštos palenкто senolio – patiria išbandymą, atpirkimo procesą. Tačiau Aš duodu jums savo jėgą, savo įtaką, kad su tikėjimu ir sielos ramybe pereitumėte šiuos išbandymus, kurie padarys jus nepažeidžiamus skausmui.

54. Įvyks pasaulėžiūrų kova, ir tiek vienu, tiek kitų tikėjimas bei įsitikinimai bus išbandyti. Tačiau tie, kurie savo darbus pastatė ant smėlio, matys, kaip jie griūna, nes jų pamatai nebuvo tvirti.

Šiuo laikotarpiu stiprieji turės remti silpnuosius. Tie, kurie nesugebėjo nei melstis, nei įsigilinti į mano mokymų tiesą, verks dėl savo nežinojimo, skurdo ir nuopelnų trūkumo. Tačiau daugelis iš jų yra nekalti, nes neturėjo tikro žmogaus vadovo, ir piemenys, kaip ir avys, dėl savo netikrumo ir sumaišties liejs ašaras.

55. Tu, tauta, kurią Aš paskyriau daryti įtaką šiam pasauliui, turi būti ir melstis už jo taiką ir išgelbėjimą. Tu turi išskleisti savo sparnus, kad apgaubtum žmoniją šiais pavojais ir baimės valandomis.

56. Todėl Aš jus išmokiau melstis iš dvasios į dvasią ir pašalinau bet kokią mano dieviškumo simbolį ar atvaizdą. Jūs pastatėte šventovę savo viduje, ir iš ten mane mylite bei šlovinate.

Aš išmokiau jus gerbti savo artimųjų tikėjimo įsitikinimus ir parengiau jus kaip sargybinius, kurie budriai gyvena, kad apgintų tų tikėjimą, kurie silpsta toje kovoje, kuri jau artėja. Kai baigsite savo misiją, galėsite man su

pasitenkinimu pasakyti: „Tėve mūsų, mes kovojame kardų, kuris nežeidžia, – meile ir gera valia. Mes skelbiame dieviškąjį žodį, raginame žmones melstis Tau. Mes teikiame paguodą tiems, kurie kenčia, atverčiame į gėrį tuos, kurie pažeidė įstatymą. Mes padedame atsitiesti vyrams ir moterims, kurie dėl savo nežinojimo nežinojo, ką daryti, ir pažadiname jų tikėjimą bei pasitikėjimą Tavimi, ir nuo tada jie mus myli ir seka paskui mus.“ O Aš priimsiu jus kaip savo reikalų karius ir suteiksiu jums atlygį, kurio nusipelnėte.

57. Mano darbas išplis po žemę. Prie „Pirmųjų“ prisijungs kiti, o po to – dar kiti, nes parašyta, kad žmogus, trokšdamas savo sielos tobulėjimo, pakils virš savo dabartinės būklės.

58. Kaip smarkiai jums tenka kovoti, kad paruoštumėte žemę, jog Aš galėčiau žmonėms nuleisti savo taikos karalystę!

59. Melskitės ir apmąstykite mano žodžius, tada atrasite, kad juose glūdi meilės vandenynas. Aš kalbėjau jums per ribotą žmogaus protą, o šis, net ir esant visam pasiruošimui, negali išreikšti prasmės ir išminties, kurias talpina mano mokymas. Įsiskverbkite į juos su „siela, kad galėtumėte suprasti aiškiau nei širdimi ar savo žmogiškosios būtybės ribotu protu. Kadangi mano Antrojo Laiko darbas jums atrodė didingas, taip pat ir mano atėjimą šiuo metu pripažinsite kaip jūsų Tėvo begalinės meilės įrodymą.

60. Kuo labiau tobulėsite, tuo arčiau matysite tikslą. Žinoma, nežinote, ar esate vos už vieno žingsnio nuo savo išgelbėjimo, ar dar turite nueiti ilgą kelią. Sakau jums tik tiek, kad turėtumėte noriai ir paklusniai vadovautis šiuo žodžiu, kuris yra mano Dieviškosios Dvasios balsas. Saugokitės pažeisti įstatymą, pakartotinai daryti tą pačią klaidą. Įsidėmėkite šį raginimą, kuris yra kvietimas pasitaisyti – prašymas, kurį jūsų Tėvas kreipiasi į jus, nes Aš nenoriu, kad jūs veltui gyventumėte žemėje, o vėliau verkčiau dėl jūsų nepaklusnumo.

61. Nepertraukiamai dirbkite savo tobulėjimui, ir patirsite, kad tie išbandymai, kurie šiandien verčia jus kentėti ir kurių prasmės dar nesupratote, yra jūsų labui ir pripildys jūsų esybę ramybe bei džiaugsmu. Tai išmintingi išbandymai, kuriuos Aš jums siunčiu, kad jūsų siela kovoje būtų išgryninta ir užgrūdinta, taip, kaip Aš užgrūdinau tiek daug būtybių, kurias šiandien mylite ir garbinate, kurių sielos stiprybę ir išbandytą dorybę pripažįstate. Tai jūsų broliai ir seserys, kurie paliko šį pasaulį ir paliko tyrumo bei šventumo pėdsaką. Noriu, kad susivienytumėte su jais ir sektumėte jų pavyzdžiu. Nes jūsų likimas yra toks pat, jūs visi esate didingi mano akyse, visi esate verti, ir noriu matyti jus gyvenančius taikos pasaulyje, kuriame jie gyvena.

Tebūnie su jumis mano taika!

Mokymas 323

1. Aš ateinu, kad jūsų sieloms suteikčiau savo pamokymą, kad jas maitinu ir stiprinčiau savo meile.

2. Mylimi vaikai, jūs esate mano mažyliai, mano maži vaikai, kurie vaikšto po žemę ir tuo pačiu kenčia kartėlį bei kančias. Laimingi tie iš jūsų, kurie palieka nuodėmės kelią, kad jūsų siela priartėtų prie Manęs.

3. Tėvas moko jus, kaip turite priimti ir kaip turite prašyti. Nes tikrai sakau jums: jei apsivalysite nuo nuodėmės, gausite mano atleidimą ir būsite sustiprinti.

4. Aš noriu jus apvalyti nuo kiekvienos dėmės, kad galėtumėte gauti gailėstingumą iš savo Tėvo. Tačiau niekada nepraraskite šio gailėstingumo, nes jis kyla iš mano Dieviškosios Dvasios ir yra paveldėjimas, kurį turite nešti su savimi savo kelyje. Aš esu Mokytojas ir vėl duodu jums savo mokymą, kad jį nešiotumėte savo širdyse ir perduotumėte taip, kaip Aš jums jį daviau.

5. Sąžinė yra tarsi veidrodis, kuriame atspindi jūsų siela. Sakau jums: dabar jau nebe tas laikas, kai turėtumėte šiame veidrodyje matyti save kaip vargšus, nes Aš daviau jums savo Šviesą, savo išaukštiną Žodį, kad rytoj jums nieko netrūktų, kad paklustumėte mano Įstatymui ir toliau rodytumėte pavyzdį žmonėms, kaip tai darė mano Antrojo Laiko apaštalai.

6. Šį mokymą jums perteikia ne pats balso nešėjas, nes jis yra toks pat nuodėmingas kaip ir jūs. Aš atitraukiau jį nuo jo kelių ir paruošiau, kad per jį jums perteiktų mano Žodį. Šio mokymo esmė yra mano pačios požiūris.

7. Jau Antrajame laikotarpyje Aš jums sakiau: „Mylėkite vieni kitus“, nes tas, kuris myli savo artimą, myli Mane.

8. Aš jūsų neskirstau nei pagal rases ar odos spalvą, nei pagal socialines klases. Aš kalbu visiems vienodai, kad turėtumėte vieną valią, kad savo artimus, atvykstančius iš įvairių tautų, priimtumėte su šypsena ir atviromis rankomis. Jei praktikuosite šią meilę, rytoj nebebus karų, mirtis nebevaldys žmonijos. Nekaltinkite Manęs dėl savo karų, o žmonija.

9. Nesuklyskite, nestatykite naujos Babelio bokšto, kad tie, kurie prie jūsų artėja, rastų jus visus vienodai pasirengusius. Netikintis turi turėti įrodymų, kad pripažintų Tėvo stebuklus, kad jo siela pagal mano žodį atpažintų savo Dievą.

10. Įrodymai turi būti sudaryti iš meilės, nes tada net iš kietiausios uolos turi trykšti kristalinis vanduo.

11. Pakilkite pas Mane, tada Aš išlaisvinsiu jus nuo kiekvienos ligos, nes Aš esu geriausias iš visų gydytojų. Aš paliksiu jums viską, ko žmonijai reikia dvasiškai, ir kai tik būsite pripažinti, visi žemės gydytojai pripažins Mane mano Dvasios darbe, nes tokia yra mano valia.

12. Aš jums palikau maldą kaip apsaugą. Todėl sakau jums: budėkite ir melskitės, kad žmonija per jus pasiektų išgelbėjimą, kad jūs jai tinkamu laiku perduotumėte Žodį, kurį šiuo metu gaunate.

13. Laikas, kuriame gyvenate, turintis tokį didelį dvasinį reikšmę visiems žmonėms, praeina nepastebėtas žmonijos. Vis dėlto ateis momentas, kai jis bus pripažintas kaip labai svarbus – ne tik to tautos, kuri gavo šią žinią, gyvenime, bet ir visų Žemės tautų istorijoje.

14. Apmąstykite, kokia didybė yra išgirsti mano Žodį. Tačiau nesisirūpinkite savo laurais, nes tuo pačiu metu, kai galite džiaugtis turėdami šią malonę, turite suvokti, kad jūsų atsakomybė tautų, jūsų artimųjų atžvilgiu yra labai didelė, nes turite jiems perteikti liudijimą apie viską, ką gavote šiais laikais.

15. Tebūnie palaiminti tie, kurie savo širdyje saugo mano Žodį, nes jie mylės savo kryžių ir, nešdami jį ant pečių, beldėsis į savo artimųjų duris ir neš jiems Šviesos, Taikos ir Meilės žinią, kurią Aš savo Žodžiu patikėjau šiai tautai.

16. Kiekviena mano pamoka šiais 1950 metais skirta pasiruošimui, kad, kai ateis akimirka, kai paskelbsiu, jog mano apreiškimai jums baigėsi, jūs nepravirktumėte, nes Aš jums duodu viską, kad jums nieko netrūktų. Todėl, tauta, neverkite dėl to, kad nebegirdėsite mano Žodžio. Aš jums jau sakiau, kad mano esmė išliks jūsų širdyse, o jei jūsų atmintis susilpnės, Aš įkvėpsiu kai kuriuos iš savo vaikų surinkti puslapius ir raštus, kuriuos jie sukūrė iš mano žodžio, į knygas ir albumus.

17. Stiprinkitės meditacijoje ir maldoje. Jūs esate žmonės ir silpni, o mano apsireiškimo „sudie“ sukrės visą jūsų esybę. Kaip gi šios tautos galėtų nesusijaudinti tą dieną, kai žmonės visoje žemėje Jį pajus viena ar kitaip, nors jie net neturi nė menkiausio supratimo apie mano buvimą Trečiajame laikmetyje?

18. Kai tik šviesa užsidegs žmonių protuose, jie supras, kad visi įvykiai, įvykę apie 1950 metų pabaigą, buvo liudijimas, jog mano apreiškimo laikotarpis baigėsi, taip pat kaip ir šio laikotarpio pradžia buvo paskelbta įvykiais, sukrėtusiais žmones visame pasaulyje.

19. Aš jus ruošiu ir įspėju dėl pasaulėžiūrų sumaišties laikotarpio, kad galėtumėte išsilaivinti iš vidinės sielos kovos ir minčių kančių. Nes visos žmonijos pasaulėžiūros, doktrinos, teologijos, filosofijos ir tikėjimo išpažinimai bus sukrėsti ir taip simbolizuos audrą, tikrą dvasios audrą, kurios sukrėstose bangose pagal mano valią turėsite plaukti ir išlikti viršuje, kol audra ir tamsa praeis. Aš jums neduodu geresnio recepto, kaip sveikiems išgyventi šį išbandymą, nei malda ir mano Žodžio laikymasis, dėl kurių jūsų tikėjimas nuolat stiprės.

20. Tas pasaulėžiūrų kovos, tas tikėjimų ir ideologijų susidūrimas, ta kova yra absoliučiai būtina, kad į paviršių iškiltų visi trūkumai ir klaidos, susikaupę kiekvieno kulto ir kiekvienos institucijos pagrinduose. Tik po šios „audros“ galės prasidėti žmonių moralinis ir dvasinis apvalymas; nes jie pamatys, kaip tiesa iškyla į dienos šviesą, ją suvoks, pajus savyje ir nebegalės maitintis iliuzijomis bei apgaulėmis.

21. Kaip kiekvienas žmogus savanoriškai ir visiškai savarankiškai pasinaudoja gyvybiškai svarbiu saulės poveikiu savo kūnui, nes supranta, kad materialusis gyvenimas grindžiamas jos šviesa, šiluma ir įtaka, taip ir jie iš tiesos šviesos pasinaudos viskuo, ko reikia jų sielos išsaugojimui, stiprinimui ir apšvietimui.

22. Tada ims veikti jėga, kurios žmogus dar niekada nėra patyręs, nes jo gyvenimas vis labiau prisitaikys prie tikrųjų gyvenimo principų, prie normų, nustatytų mano Įstatymu.

23. Tavo užduotis, tauta, yra nešti po pasaulį mano dvasinio pakilimo žinią, kurią Aš jums atnešiau. Tačiau noriu, kad suprastumėte, jog šios šviesos skleidimo būdas turi du aspektus: vieną – visiškai dvasinį, per mintis ir maldą, kuriuo sukuriate dvasinio pakilimo atmosferą, ir kitą – dvasinį ir kartu žmogišką, per žodį, fizinį buvimą, mano žodžio aiškinimą silpniesiems. Prisiminkite Jėzaus pavyzdį.

24. Jei turėtumėte didelį tikėjimą ir gilesnes žinias apie maldos galią – kiek gailestingumo darbų atliktumėte savo mintimis. Tačiau jūs nesuteikėte jai visos galios, kurią ji turi, ir todėl dažnai nesuvokiate, ką atitolinate vienu tikrai nuoširdžios ir tikros maldos akimirksniu.

25. Argi nepastebite, kad kažkas Aukštesnio neleidžia jūsų pasaulyje prasiveržti žiauriausiam iš visų jūsų karų? Ar nesuprantate, kad šiam stebuklui įtakos turi milijonai vyrų, moterų ir vaikų maldų, kurie savo dvasia kovoja su tamsos jėgomis ir priešinasi karo kurstymui? Melskitės toliau, budėkite ir toliau, tačiau į šią veiklą įdėkite visą tikėjimą, kurio esate pajėgūs.

26. Melskitės, tauta, ir išskleiskite virš karo, skausmo ir vargų savo minčių taikos apsiaustą, kuriuo sudarysite skydą, po kurio apsauga jūsų artimieji ras apšvietimą ir prieglobstį.

27. Kadangi pasaulis šiuo metu yra toks aklas, kad negali atpažinti tiesos šviesos, nei savo giliausiame viduje išgirsti mano šauksmo, jūs turite melstis ir užkariauti dvasinę žemę. Nes šiuo metu jūsų nebūtų išklausyta, nes visos tautos yra užsiėmusios ruošimusi naikinti ir gintis.

28. Žmonės turės tapti dar aklesni, kai nevilts, neapykanta, teroras ir skausmas pasieks savo ribas.

29. Tai taip pat nebūtų tinkamas metas perduoti mano žinią, nes jūs būtumėte tarsi šaukiantieji dykumoje; niekas į jus nekreiptų dėmesio.

30. Nepamirškite, kad žmogaus širdis yra kaip dirbama žemė: pirmiausia ją reikia išvalyti, pašalinant iš jos akmenis ir išraunant ją dengiančias piktžoles. Tada ją reikia padaryti derlingą lietaus pagalba, kad jos viduje galėtų sudygti sėkla, ir galiausiai turi ateiti laikas pasėti sėklą, kol dirva nebegalės ilgiau laukti, o palankus laikotarpis bus praėjęs.

31. Taip pat ir šioje žmonijoje vyksta valymo darbas, kurio metu žmogus, to nesuvokdamas, pats sau paduoda kančios taurę, kuri jam sugrąžins tyrumą.

32. Visas skausmas, kurį jis pats sau sukelia, tarnaus tam, kad sušvelnintų jo širdį, kad galiausiai jis išmestų iš savo esybės gelmių viską, kas jame sudygo blogo. Kai jis nebegalės daugiau kentėti ir nebegalės išverti dar didesnės baimės, jis pajus, kaip į jo širdį ateina sąžinės šviesa, atgailos gerumo jausmas, naujo gyvenimo gyvybės syvas jo sielai.

33. Žmogus, vos tik pasirengęs, tapęs tyras ir išgrynintas skausmo, o vėliau – atgailos ir savirefleksijos rasos dėka – vaisingas, pasieks tą tašką, kai galės priimti dieviškąją dvasinio atgimimo sėklą, nes jo vidus – dabar išgrynintas atgailos ir pasiryžimo tobulėti bei atsinaujinti – troškės savo širdyje priimti meilės, taikos ir išminties sėklą.

34. Kas taptų iš šios žmonijos, jeigu tuo metu, kai ji nekantriai laukia mano žinios atėjimo, ši tauta čia nebūtų pasiruošusi pasirodyti savo artimiesiems kaip mano Žodžio pasiuntiniai ar „darbininkai“?

35. Kokia didelė yra jūsų atsakomybė, mokiniai – tokia didelė, kad už kiekvieną minutę, kurią Aš jums patikėjau jūsų misijai įvykdyti, turėsite atsiskaityti Man.

36. Aš jums sakiau, kad pirmiausia turite melstis, tai reiškia, kad turite pradėti įgyti tikrą supratimą apie misiją, kurią vykdysite – kad turite suderinti savo širdį, praktikuodami gailestingumą – kad palaipsniui turėtumėte tapti jautresni, stengdamiesi kovoti su savo savanaudiškumu, kuris yra materializmo vaisius. Tada jūsų viduje vis labiau įsivyras dvasingumas.

37. Nebūkite daugiau kaip maži vaikai, kad, kai Aš jums sakau, jog turite melstis, suprastumėte, jog Aš prašau jūsų gerų darbų, nes būtent jūsų žodžiai ar mintys – arba jų nebuvimas – iš tiesų kalba mano Dvasiai. Jei mintis, kad ir kokia graži ji būtų, nėra išgyventa, jai trūksta turinio. Jei žodis ar sakiny, kad ir kaip gražiai jis būtų išreikštas, netampa darbu, jis neturės „gyvenimo, o jūs jau žinote, kad tai, kas neturi gyvenimo, yra tarsi neegzistuojančio, todėl Aš to negaliu priimti.

38. Dabar jūs žinote: kai Aš jums sakau „melskitės“, neturėtumėte apsiriboti tik savo minčių surinkimu vidiniame susikaupime, bet taip pat turėtumėte išeiti iš šios šventovės ir kiekviename savo artimajame palikti meilės įkaitą – tikros brolystės ženklą – kaip patikimiausią įrodymą, kad gyvenate budėdami ir melsdamiesi už savo artimuosius.

39. Taip jūsų trūkumai palaipsniui išnyks, jūs įveiksite nesutarimus ir pasieksite tą pasirengimą, apie kurį Aš savo mokymuose jums taip dažnai kalbu.

40. Jei šios tautos, tuo metu, kai žmonės savo širdyse trokšta mano naujosios žinios, nebus pasirengusios praktiniais veiksmais, nei bus apsivaliusios meilės kovoje prieš neapykantą, gailestingumo kovoje prieš egoizmą ir taikos kovoje prieš nesantaiką, ligas ir kančias, tada ji neturėtų tikėtis, vien tik žodžiu pasiekti širdžių gelmes ir įtikinti jas mano tiesa.

41. Todėl tuo pačiu metu, kai duodu jums savo Žodį, sakau jums, kad turite jį įgyvendinti, nes tik taip galėsite suprasti mano mokymų esmę, jų prasmę ir begalinį gėrį.

42. Nuo 1866 iki 1950 metų praėjo 84 metai – visa dvasinių apreiškimų epocha, per kurią Dieviškoji Šviesa be perstojo spindėjo ant kiekvienos sielos ir ant visos „kūno“ – per kurią Dvasinis pasaulis šiai tautai atsiskleidė vienu būdu, o visai žmonijai – įvairiais būdais.

43. Dabar artėja akimirka, kai turėsiu pasakyti jums „sudie“ per priemonę, kurią Aš pats pasirinkau savo apreiškimui šiuo metu. Tačiau Aš liksiu laukdamas jūsų pasiruošimo ir jūsų dvasinio tobulėjimo, kad galėčiau vėl atnaujinti savo apreiškimą žmonijai, net jei tada nebesinaudosiu protu, kad perduočiau savo žinias, o pasinaudosiu tiesioginiu apreiškimu iš mano Dvasios į jūsų.

44. Kai per senovės pranašo lūpas sakiau, kad ateis laikai, kai mano Dvasia bus išlieta ant kiekvienos sielos ir ant visos kūno, ir kad žmonės turės regėjimus ir pranašiškus sapnus, Aš būtent turėjau omenyje artėjantį laiką, kai pasireikš dovanos, kurias turi kiekviena siela, ir kai ji ieškos dieviškosios tiesos bei liudys visko, kas jums buvo pranašauta, išsipildymą.

45. Nebijokite tos dienos, kai Aš paskutinį kartą kreipsiuosi į jus, ir taip pat nebijokite apmąstymų laiko, kai mano žodžių nebegirdėsite iš žmogiškų lūpų. Nes tikrai, sakau jums, Aš būsiu su jumis, išklausysiu jus ir nė akimirkai jūsų nepaliksiu, savo meile stiprinsiu jūsų tikėjimą, įvairiomis formomis leisiu jums pajusti savo buvimą, jūsų susirinkimus pripildysiu dvasine esme ir dieviškais įkvėpimais, įkvėpdamas jums mintis, darbus ir žodžius, vesiu jūsų žingsnius ir apsaugosiu jus nuo kritimų ir suklupimų.

46. Nebijokite naujų laikų, neabejokite mano buvimu Dvasioje, nes Aš leisiu jums išgirsti savo balsą, išsklaidysiu jūsų abejones ir pasakysiu: „O jūs, mažatikiškai žmonės, kurie turite matyti ir liesti, kad galėtumėte tikėti.“

47. Jei tikrai norite tapti dvasiniai, kad šiuo Trečiuoju laikmečiu galėtumėte teisėtai vadintis Mano mokiniiais, giliai apmąstykite šias išskilmingas akimirkas, šiuos mokymus, kurie yra vieni iš paskutiniųjų, kuriuos dar gausite.

48. Noriu, kad jūs, kaip geri mokiniai, imtumėte pavyzdį iš savo Mokytojo jo nuoširdumo, kad visą savo kelionę vykdytumėte savo misiją, niekada nenukrypdami nuo kelio, kurį nubrėžia Įstatymas ir sąžinė.

49. Kadangi Aš jums jau prieš daugelį amžių paskelbiau apie savo atėjimą, Aš išpildžiau savo pažadą. Kadangi Aš – susisiekęs su jumis per savo balso nešėjus – pažadėjau atvirumo laikotarpį, per kurį nuolat kalbėsiu apie Dvasinę karalystę, Aš tai ir padariau. Tačiau kadangi Aš jums atskleidžiau datą, kurią baigsiu šią žinią, noriu ir privalau jos laikytis. Nes mano valioje negali būti jokio pasikeitimo, taip pat negali pasikeisti ir mano dieviškieji planai, be to, nėra jokios kitos jėgos ar kitos valios, kuri galėtų pakeisti gyvenimo ir žmonių likimą.

50. Viskas nuo amžinybės buvo mano numatyta, niekas neišvengė mano išminties. Kiekvienas laikas buvo nustatytas nuo pat pradžių, o kiekvienas likimas – iš anksto numatytas. Net jei žmonės niekada nesuderino savo valios su mano valia, vis dėlto mano valia išsipildė.

51. Aš visada suteikdavau jums laiko pasiruošti ir suteikdavau priemonių, kad galėtumėte išsigelbėti. Prieš siųsdamas jums savo teismą, kad amžiaus ar laikotarpio pabaigoje pareikalaučiau iš jūsų ataskaitos, Aš parodžiau jums savo meilę, įspėdamas jus, pažadindamas ir ragindamas atgailauti, pasitaisyti ir daryti gera. Tačiau, kai atėjo teismo valanda, Aš nebesidomėjau, ar jau atgailavote, ar jau pasiruošėte, ar vis dar laikotės blogio ir nepaklusnumo. Mano teismas atėjo nustatytu laiku, ir tas, kuris sugebėjo laiku pasistatyti savo arką, buvo išgelbėtas. Tačiau tas, kuris tyčiojosi, kai jam buvo paskelbta teismo valanda, ir kuris nieko nepadare dėl savo išgelbėjimo, turėjo pražūti.

52. Apmąstykite tai, ką Aš jums dabar sakau, kad žinotumėte: jūsų valia niekada negalės pakeisti mano valios, net jei kartais jums taip ir atrodytų – kad, atėjus teismo valandai, Aš jus surasiu ir nubaudžiu, kad kiekvienam atlyginčiau pagal jo nuopelnus. Juk jau anksčiau Aš kalbėjau jums, kupinas meilės ir šviesos, kad laiku pastatytumėte išgelbėjimo arką – tą, kuri didžiausio teismo dienomis galėtų apsaugoti jus nuo žūties pasaulinio valymo potvyniuose.

53. Jei šis įvykis naujokams ir vėluojantiems dar neįgavo konkrečių formų, atsakomybė už tai tenka vyresniesiems, „pirmiesiems“, mokiniams, kad jie pamokytų savo mažesnius brolius ir seseris, kaip laikytis Tėvo valios ir kaip vykdyti Jo įstatymą. Tačiau Aš jums sakau: jei jie nesuteiks paklusnumo pavyzdžio ir neparodys liudijimo apie mano tiesą, Aš jiems neabejotinai duosiu dar vieną įrodymą apie savo teisingumą ir apie tai, kaip mano valia išsipildo nepaisant visko.

54. Savo širdies gelmėje jūs klausiate savęs, kodėl Aš jūsų sielai darau tokius sunkius priekaištus. Tačiau Aš jums sakau: jeigu Aš, jus sukūręs, būčiau atėmęs iš jūsų vieną iš savo savybių, turėtumėte pagrindo skųstis dėl mano priekaištų arba jais stebėtis. Bet kadangi Aš žinau, jog į jūsų esybę įdėjau po truputį kiekvienos iš savo gebėjimų, dorybių ir savybių, be to, suteikiau jums apreiškimus apie savo įstatymą, apie jūsų paskirtį ir apie gyvenimą, ir suteikiau jums reikiamą laiką jūsų supratimui, jūsų tobulėjimui ir išsiskleidimui, turite laikyti teisingu, kad Aš nusileidžiu pas jus, kad teisiu jūsų darbus ir tai, kaip pasinaudojote mano dovanomis.

55. Aš jums dar kartą sakau, kad jeigu būčiau jums nesuteikęs nė vienos iš savo savybių, neturėčiau teisės priekaištauti jums dėl klaidų, kurias darote savo gyvenime.

56. Taigi galėsite suprasti, kad nėra ir niekada nebuvo nė vienos žmogiškos būtybės, kurioje nebūtų sielos, ją įkvepiančios, taip pat niekada nebuvo ir nėra nė vienos žmogaus sielos, kuri būtų be dvasios.

57. Ar gali būti didesnė šlovė žmogui nei žinojimas, kad jį įkvepia šviesos būtybė, Dvasinės karalystės gyventojas, aukštesnio pasaulio pasiuntinys ar ambasadorius? O kita vertus – ar gali būti didesnė laimė sielai nei žinojimas, kad amžinai su ja yra spindintis Dvasios švyturys, kuris yra Dieviškumo šviesa, apšviečianti jos kelią?

Tačiau kadangi jūs švaistėte laiką, užsiimdami vien žemiškais dalykais, ir kasdien vis labiau nutolote nuo minčių apie dvasinį gyvenimą – kadangi net jūsų religinės bendruomenės kenčia nuo dvasingumo trūkumo, turite pavargusią, sergančią ir niūrią žmoniją, kuri, išgirdusi savo Tėvo balsą, kuris ateina ją teisti ir pareikalauti atsakomybės, yra sukręsta šio reikalavimo ir klausia savęs: „Kodėl toks didelis griežtumas šios silpnos, mažos, sergančios ir nežinojančios tautos atžvilgiu?“

Tačiau ji nesuvokia, kad nėra teisi, kai taip atsako į savo Mokytojo balsą. Juk ji nėra nei silpna, nes savyje nešioja jėgą, kurią jai suteikė Dievas, nei maža, nes jos sielos ir kūno sandaroje glūdi išmintis ir tobulumas, su kuriais Aš ją sukūriau, nei neišmaninga, nes per Dvasią ji puikiai suvokia, ką daro, ką turėtų daryti ir ko turėtų susilaikyti.

Tačiau jei ji jaučiasi serganti, tai todėl, kad jos harmonijos trūkumas tiek su dvasiniu, tiek su žemiškuoju pasauliu atitolino ją nuo pirminių gyvenimo šaltinių, kokie yra dvasinis dialogas su Manimi ir ryšys su savo motina – gamta.

58. Raginu jus giliai apmąstyti mano Žodį ir turiu jums pasakyti: jei kas nors, išgirdęs mane, ir toliau laikys mano priekaištus bei nuosprendžius neteisingais, tai bus tik todėl, kad jis nesugebėjo suvokti mano Žodžio prasmės, ir tada aš turėsiu atleisti jo širdies ir proto užkietėjimą.

59. Tu jau seniai esi išbandoma, mylima tauta, nes būtina, kad tu apsivalytum, kad taptum verta perduoti mano Žodį savo artimiesiems – šiandien, kai tautos taip labai reikia taikos žinios.

60. Aš nesiųsiu pasiuntinių, kurie yra mirę malonės gyvenimui, nes jie neturės ką duoti. Aš nepatikėsiu šios misijos tiems, kurie neišvalė savo širdies nuo savanaudiškumo.

61. Mano Žodžio pasiuntinys turi būti *mano* mokinys, kurio vien buvimas jau leidžia pajusti mano ramybę širdyse. Jis turi sugebėti paguosti savo artimuosius net sunkiausiais gyvenimo momentais, o iš jo žodžių visada turi skliti šviesa, kuri išsklaido visą sielos ar proto tamsą.

62. Aš radau šią tautą „mirusią“ ir savo Žodžio šviesa ją atgaivinau. Kodėl gi mano mokiniai negalėtų padaryti to paties savo artimiesiems, juk būtent to Aš juos mokiau?

63. Kai kalbu apie „mirusiuosius“, turiu omenyje tuos, kurie mirė tikėjimo, gėrio ir tiesos atžvilgiu, ir galiu jums pasakyti, kad kiekviename iš jūsų buvo „mirusysis“, kai atvykote į mano pamokslą.

64. Kai mano Žodis palietė jūsų širdies antkapį, jis sudrebino sielą, kuri jau seniai buvo palaidota po jūsų gyvenimo materializmu.

65. Mano Žodis leido jums patirti nežinomus jausmus, užgniaužtus meilės jausmus ir sielos džiaugsmus. Jūs nekantriai atėjote prie Dieviškojo Spindulio, skeliamo per balso nešėją, kad pasimėgautumėte ta esme, kurią jaučiate nusileidžiančią iš begalybės į jūsų širdis.

66. Tai buvo jums tikros ramybės akimirkos, kai, perkelti į pasaulį, kupiną šviesos ir tobulumo, pamiršote savo žemiškus likimus.

67. Tuomet jūsų širdis užplūdo dėkingumo jausmai, nes būtent tada, kai iš gyvenimo nesitikėjote nieko kito, tik skausmo, paslapties šydas prasiskyrė, ir dieviškosios šviesos spindulys, kaip meilės, tiesos ir paguodos žinia, nusileido ant jūsų sielos.

68. Jūsų tamsiame, skausmo kupiname ir monotoniškame gyvenime įvyko netikėtas mano sugrįžimo stebuklas – per dvasinį ir kartu protu suvokiamą apreiškimą.

69. Nuo tos dienos jūsų akyse atsivėrė naujas gyvenimas. Abejonių ir netikrumo šešėliai išnyko, o jūsų širdyse užsidegė šviesa.

70. Tai yra ta nauja aušra, apie kurią Aš taip dažnai kalbu savo Žodyje, tai yra ta nauja diena, į kurią jūs pabudote.

71. Dabar turite viltį, jaučiatės saugūs ir žinote, ką turite daryti, kad gyventumėte šiuo keliu.

72. Jūsų širdyse gimė kilnūs sumanymai, geri ketinimai, gražūs planai.

73. Kelias šviesiai driekiasi prieš jūsų akis ir nuolat kviečia jus juo eiti, kad parodytų savo grožį ir kiekviename žingsnyje atskleistų naujas pamokas.

74. Kas iš jūsų nenorėtų, kad šis nuostabus atgimimas apimtų visą žmoniją? Kas iš jūsų norėtų šį lobį pasilikti tik sau? Niekas. Kiekvienoje širdyje matau troškimą pasaulinio atgimimo, troškimą taikos ir šviesos visiems žmonėms. Iš tiesų, sakau jums, šis troškimas, kuris kasdien auga jūsų širdyse, bus ta jėga, kuri rytoj paskatins jus kovoti už to idealo įgyvendinimą, kurį mano Žodis leido sudygti jūsų sielose.

75. Aš suteiksiu savo tautai priemones, kad ji galėtų nešti mano žinią visoms tautoms. Aš pasirūpinsiu, kad jos kelyje sutiktų geros valios žmones, kurie padės jai nešti mano apreiškimus iki pat žemės pakraščių. Tebūnie su jumis mano taika!

Mokymas 324

Tebūnie su jumis mano taika!

1. Aš nusileidau į jūsų širdis, kurias radau pasirengusias mane priimti. Kas iš jūsų manęs ieškojo ir manęs nerado?

2. Šiuo metu jūs keliaujate per dykumą, tačiau jūs jaučiate mano buvimą šiame balse, kuris nuolat jus drąsina susiduriant su nesuskaičiuojamais kelio išbandymais. Jūs buvote pamaitinti Dvasios duona, o daugybė minios gyvena dykumose, kur neranda nei vandens, nei maisto, nei vedlio.

3. Aš nusileidžiu pas visus, neteikdamas pirmenybės nė vienai rasei. Mano Dvasia nusileidžia pas visus žmones, tačiau tik tie, kurie yra pasirengę, priima Mane ir pasisotina mano buvimu.

4. Aš laiminu „Izraelio tautą“, kuri atvėrė savo širdies duris, kad suteiktų Man prieglobstį – tuos, kurie atvėrė savo akis Šviesai ir šiame kūrinyje atrado visą jame glūdintį tiesą ir šlovę. Nes jie bus išgelbėti, o per juos bus išgelbėtos ateinančios kartos.

Tu, išrinktoji tauta, kuri visais laikais klausėsi Manęs, šiandien vėl ateini, nusilenki prieš Mane ir sakai Man: „Tėve, nukreipk mūsų žingsnius, dar labiau uždek mūsų tikėjimą, neleisk mums pakliūti į pagundą.“

Savo maldoje jūs Man sakote, kad patiriate didelių vargų, kad išgėrėte kančios taurę, kad jūsų kojos susižeidė dėl kelio erškėčių. Tačiau Mokytojas jums atsako: būkite kantrūs išbandymuose, gerkite savo kančios taurę su pasidavimu ir laukite rytojaus dienos, tuo pačiu gilindamiesi į mano mokymą.

5. Jūs buvote iš anksto įspėti, žinojote, ką atneš šie laikai, nes Aš jums tai paskelbiau. Jūs nesate akli, jūs einate šviesos kupinu keliu. Kiti yra tie, kurie klumpa, griūna ir lieja ašaras: tai nežinojantieji, kurie nežino, kur eina, kurie gyvena nevaisingą ir beprasmišką gyvenimą.

Bet tu, tauta, žinanti, kad turi visas Dvasios dovanas, kad turi mano buvimą mano Žodyje ir kasdien priimi mane mano mokymuose, esi stiprusis, kuris man parodo savo kovotojo dvasią – dvasia, nugalėjusi priešiškas aplinkybes, peržengusi didelius kliūtis ir pramušusi didelius barjerus, trokšdama Manęs, tobulumo. Nes tu turi būti pirmasis, stipriausias tarp žmonių, kuris kalba tiesą ir liudija apie tai, ką patyrė.

6. Kai artės tas didysis galutinis išbandymas, turite kalbėti savo artimiesiems. Jūsų žodžiai turi pralaužti tylą, į kurią nugrims žmonija, trumpam sukrėsta to didžiojo išmėginimo. Tai turi būti „Izraelio“ balsas, kuris pakils, kreipsis į pasaulį ir paskelbs jam tai, ką Aš jam pažadėjau: taika geros valios žmonėms, išgelbėjimas tikintiesiems, įgaliojimas ir stiprybė kiekvienam, kuris pakyla iki tyro idealo.

Norėdamas jus padrąsinti, Aš įdėsiu savo žodžius į jūsų lūpas, savo įkvėpimus į jūsų širdis, kad galėtumėte saugiai vesti šią žmonią.

Jūs buvote kruopščiai paruošti. Kiekvienne mano mokyme Aš jūsų akyse atvėriau begalinį kelią, kupiną idealų ir dvasingumo.

7. Jūsų protas, o dar labiau – jūsų siela – atgijo, kai mėgavotės šio Žodžio malonumais ir saugojote jį savo širdyse, kad vėliau jį studijuotumėte. Jau artėja didžiojo studijavimo metas „Izraelio tautai“, kai jums teks apmąstyti žodžius, kuriuos Aš jums pasakiau, ir mokymus, kuriuos Aš jums daviau kaip testamentą jums ir visai žmonių.

8. Būkite pasirengę, tauta, nes visų širdyse kils daug minčių, kurios iššauks jūsų protą, ir jūs nerastumėte dvasinio bendrumo tarp žmonių. Tai yra paskelbtos kovos laikas. Kol vieni išeis ginti mano tiesos ir skleisti mano mokymą, kiti norės ją sunaikinti, akmenį po akmens norės sugriauti šį darbą, kurį Aš pastatiau Izraelio tautos širdyje.

9. Jie pakils fanatizmu ir neišmanymu, nes kiekvienas tai supras pagal savo suvokimo ribas. Tačiau Aš, Šviesa, nusileisiu pas jus, kad jus vestų. Aš, Teisingumas, leisiu tiesai šviesti tų širdyse, kurie klausėsi Manęs su paruošta siela.

10. Izraelio tauta: šioje didžiojoje kovoje turite nešiotis tik meilės, taikos ir teisingumo ginklus. Kas iš jūsų taptų, jei paimtumėte dviašmenį kardą, kuris žaloja ir žudo? Visų pirma turite leisti spindėti mano Šviesai ir nešti mano Žodį į širdis. Turite apsiginkluoti kantrybe, išmintimi ir meile bei prisiminti šiuos mokymus, kuriuos Aš jums daviau šio „“ taikos laikotarpio metu. Nors mačiau, kaip bendruomenės ginčijosi didžiuliuose audrose ir didžiuliuose sumaišties laikotarpiuose, mano Žodis buvo tarsi švyturys šioje jūroje, kurią sukrėtė pasaulėžiūros, įsivaizdavimai ir skirtingi aiškinimai.

Kiekvienas iš jūsų turi būti tiesos šauklis, jūs visi turite imti mane už pavyzdį, jūs visi turite prisiminti meilę, su kuria aš mokiau kiekvieną iš savo mokinių, – kantrybę, su kuria aš ugdžiau kiekvieną iš savo pradedančiųjų, – atleidimą, kurį suteikdavau visiems, kai jie padarė klaidų ir pasidavė pagundai.

11. Taigi tu, Izraeli, kuris liksi mano mokiniu, kuris nori liudyti apie šį Mokytoją, turi imti mane už pavyzdį. Tada išbandymo akimirka bus tavo proga, tada tu pažinsi ir save patį, tada suvoksi savo sielos didybę. Tačiau jei nebūsi pasiruošęs, apgailėstausi dėl savo silpnumo. Aš, kaip Mokytojas, jus mokiau, suteikiau jums begalę pamokymų, ir kai šie 1950-ieji metai baigsis – malonės metai, paskutiniai, kuriais Aš kalbėsiu šia forma – jūs būsite pasirengę, ir viską, ko nebūtumėte išgirdę per balso nešėją, gausite per savo sielos intuiciją.

12. Tokiu būdu jūs suprasite didžiuosius mokymus. Kelias, kurį Aš jums nubrėžiau, yra begalinis. Jūs niekada negalėsite pasakyti, kad dabar pasiekėte pabaigą, kad nebeturite ko mokytis ar studijuoti, kad viską supratote.

Ne, žmonės, trumpas laikas jums nepakaks, kad suprastumėte mano mokymą, jūs turėsite mokytis per visą šią kelionę Žemėje, o po to Anapus jūsų siela keliaus toliau į dvasines sferas, trokšdama mano Dvasios esmės ir išminties, ir jūs vis dar atrasite naujus horizontus, jūsų idealai taps didesni, ir tada jūs suprasite, kad jūsų Tėvas yra begalinis savo Šviesoje ir meilėje savo vaikams.

13. Šiandien jūs jau nebėra vaikai-mokiniai, nebėra maži vaikai šiame darbe, jūs toli nužengėte vykdydami savo misiją. Aš kalbėjau jums ir sakiau, kad „Izraelio tauta“ gyveno Žemėje tam, kad mane priimtų. Todėl yra daug epochų, per kurias jūsų siela mane girdėjo.

14. Jūs jau perėjote keletą gyvenimo etapų, tobulėjote. Turite patirtį ir vaisius, kuriuos nuėmėte praeityje. Jūs jau išgyvenote didelius išbandymus, todėl jūsų siela nepasiduos klaidinančioms šviesoms. Jūs pažįstate mano Žodžio „skonį“, atvėrėte akis ir pažįstate gryniausią dvasinę šviesą. Jūs skaitėte didžiojoje mano Išminties knygoje ir netobulos mokslo šakos jūsų nesugebės supainioti.

15. Aš jums atskleidžiau tikrąją šviesą ir tikrąjį mokslą, kuris yra manyje. Aš jus padariau didžiais sielos požiūriu, nes noriu, kad mane ieškotumėte labiau siela nei protu, kad galėtumėte būti tikri dvasininkai. Nes jau artėja didžiųjų galimybių metas Izraelio tautai. Jei šiandien jautėtės kaip belaisviai, turintys ribotą veiklos lauką mano mokymui įgyvendinti, tai dabar artėja akimirka, kai Aš atversiu kelius kiekvienam iš jūsų, ir ten jūs pritaikysite mano mokymą, o jį praktikuodami atrasite kiekvieno mano žodžio didybę.

16. Tik taip galėsite mane suprasti, tik taip teisingai aiškinsite mano žodį ir savo protuose nesukursite teorijų bei įsivaizdavimų, kurie jus supainiotų ir nepadėtų suprasti mano mokymo.

Jūs turite praktikuoti meilę, taiką ir gailestingumą, kad taptumėte viena su savo Tėvu, tada galėsite pažinti save tokius, kokių Aš jus paruošiau – kupinus dovanų ir malonių. Aš jums sakiau, kad sukūriau jus pagal savo atvaizdą ir panašumą, kad kiekvienas iš jūsų galėtų atlikti didelius darbus kelyje, kurie liudytų apie Mane, kurie padarytų jus panašius į Mane, ir, remdamiesi savo sugebėjimais, galėtumėte juos įvykdyti.

17. Ar jau esate pasirengę? Ar jau pasiruošėte imti Mane už pavyzdį? Iš tiesų, sakau jums, jums nieko tam netrūksta, jūs jau pasiekėte dvasinę brandą, ir nuo šio momento galite imtis veiksmų bei aukotis Man

pirmuosius savo užduoties įvykdymo vaisius, o didžioji žmonijos dalis tebemiega, laukdama to smūgio ar sukrėtimo, kuris juos pažadins.

18. Budėkite ir melskitės, išlaikykite savo tikėjimą degančiu. Melskitės už visus tuos, kurie jaučiasi atstumti ir nuklydę nuo dvasinio kelio, ir ši malda apgaubia žmones, juos gelbėja ir išlaisvina. Ateis laikas, kai tos širdys, į kurias jūs pasėjote meilę ir kurių dar nepažįstate, nes meldėtės tiek už tuos, kuriuos pažįstate, tiek už tuos, kurių nepažįstate, pasieks jūsų kelią, arba jūs savo kelyje pasieksite juos ir atrasite, ir tada jūs tapsite viena, tada jūsų siela atpažins sėklą, kurią ji pasėjo.

19. Provincijos jūsų laukia, daug apie tai jums kalbėjau, tačiau jūs tai laikėte kažkuo tolimu, nes nematėte, kad tai įvyktų iš karto. Bet ateis akimirka, kai jūs išsiskirstysite, ir tada šią sėklą pasiimsite su savimi kaip gausų derlių, kad ją pasėtumėte žmonijos laukuose. Ten jūs atpažinsite savo pažangą, ten pradėsite įgyvendinti savo idealą, ten jūs išaugsite per savo meilės ir pasiaukojimo žmonijai darbus.

20. Būtina, kad jūs pereitumėte per šiuos išbandymus, kad galėtumėte suprasti mano mokymą. Kiekvienas iš jūsų turi tapti apaštalu, o Aš iš Anapus apšviesiu jus ir palaiminsiu.

21. Jūs turite tuos pačius talentus, kuriuos turėjo tie žmonės tuomet. Taip, Izraelio tauta, nes šiuo laikotarpiu jūs buvote mano mokiniai, kaip ir tie Dvylika bei visi, kurie klausėsi manęs Antrajame laikotarpyje. Aš įdėjau į jus savo sėklą, mano išmintis apgaubė jūsų sielas. Tačiau jei trumpą laiką nesijautėte ja persmelkti, tai todėl, kad dar nesusimąstėte ir nesimokėte.

22. Dabar Aš jums suteikiu taikos laikotarpį, laikotarpį, per kurį atsiribosite nuo savo žemiškojo gyvenimo, kad galėtumėte studijuoti ir tada, būdami pasirengę, pradėtumėte savo misiją. Kai ateis tas metas, neleiskite jam praeiti nepastebėtam, neskirkite šio laiko, kurį Aš jums dabar suteikiu, žemiškajam gyvenimui. Aš jums duosiu viską, kas būtina pragyvenimui, ir viską, ko reikia jūsų sielai.

23. Aš atėjau dėl žmogaus sielos, kad išgelbėčiau ją iš tamsos, kurioje ji gyveno. Kūnas yra antraeilis, žemiškasis gyvenimas, nors ir svarbus žmogui, taip pat yra antraeilis. Jums pakanka vienos duonos, kad pasisotintumėte, vienos antklodės, kad apdengtumėte savo kūną ir apsaugotumėte jį nuo nepalankių oro sąlygų, taip pat paprasto drabužio, ir to pakanka. Tačiau siela, kuri turi nueiti ilgą kelią, kuri turi pasiekti Mane su dideliais nuopelnais, kad gautų didžiuosius pažadus, dar neturėjo savo progos pas jus, vis dar yra sukaustyta grandinėmis, vis dar nuolat šaukiasi išgelbėjimo ir išlaisvinimo. Ji pakyla jūsų esybės gelmėje ir sukrečia jūsų kietą širdį. Tačiau būtent ji turi valdyti „kūną“, o ne kūnas turi viešpatauti sielai.

24. Fizinis apvalkalas yra tik drabužis, įrankis, kurį Aš jums daviau žemėje, kad galėtumėte kurį laiką joje gyventi. Tuo metu, kai nusivilksite šį drabužį, Aš pareikalausiu iš sielos ataskaitos už jos kūną.

Tačiau materializmas, kuriame gyvenate, yra kalėjimas, kuriame jūs priespaudėte savo sielą. Dabar Aš atversiu jo duris, suteiksiu jums laisvę, kad galėtumėte gyventi labai arti Manęs ir mylėti šią žmoniją visomis savo būties jėgomis.

25. Noriu, kad Izraelio tauta būtų kaip švelni motina, priimančioji šią bejėgę žmoniją, kad jūsų glėbys būtų šiltas, kad jūsų akys būtų pilnos meilės ir užuojautos šiai žmonijai. Aš ją patikiu jums, kad jūs ją laikytumėte jaunesniąja seserimi arba – jei norite – dukra. Aš paliksiu jus kaip Savo atstovus, ir taip, kaip Aš myliu, laiminu ir apkabinu žmoniją, taip ir jūs turite daryti. Ji trokšta meilės, pavyzdžių ir šviesos. Aš pasakysiu žmonijai: „Ieškok „Izraelio tautos“, joje rasi mano atstovavimą ir mano stebuklus, ant jos Aš išliesiu savo mokymą ir savo gėrybes!“

26. Kokia didžiulė yra tavo užduotis, mylima tauta, tu jos vis dar nesupratai! Tačiau nesijaudink. Jei tikėsi Manimi, galėsi pakilti ją įvykdyti ir turėsi užimti tą garbingą vietą žmonijos akivaizdoje.

Pasiruoškite dabar, kol dar turite laiko apmąstyti ir medituoti – dabar, kol dar nestovite pamokslaujantys prieš didžiules žmonių minias ir dar patys galite ištaisyti klaidas. Įsiskverbkite į savo vidų, kad atpažintumėte, ką jame slepia gero ir blogo, ir puoselėtumėte dorybes, kurias norite atrasti, kurias Aš įdiegiau į jūsų sielą nuo pat pradžių, nuo tada, kai buvote sukurti. Tačiau tai, ką turėtumėte atrasti blogo – visas netobulumo apraiškas, kurias turėtų būti jumoje, – turite paversti tobulumu.

27. Žemė yra atpirkimo ir dvasios išbandymų slėnis. Tačiau ji turi nugalėti jėga ir galia, kurią Aš jai suteikiau, nes ji yra mano dalis, mano esmė, mano gyvenimas. Jūs esate mano kūriniai, man panašūs. Todėl kokių kliūčių jūs susidursite savo kelyje, kurių negalėtumėte įveikti dvasinio tobulėjimo ir kilimo keliu?

28. Tauta: Pakanka, kad kasdien melstumėtės ir tobulintumėtės studijuodami mano mokymą, kad savo pastangomis prasiskintumėte kelią, išlaikytumėte visus išbandymus, kantriai lauktumėte, kai reikia laukti, ir viską priimtumėte taip, kaip yra mano valia. Aš jums nepamiršau rožėmis kloto kelio, Aš jums nesakiau „“, kad būsite laimingi ir šioje žemėje mėgausitės tobula laime. Aš jus mokiau, kad jums tenka išbandymai, kad einate atpirkimo keliu ir atlyginate savo ankstesnes klaidas, taip pat kaip turite užsitarnauti nuopelnų, kad galėtumėte kilti aukštin.

29. Štai ką Aš jums sakiau, tauta. Todėl būkite ištvermingi varguose, neškite savo gyvenimą su džiaugsmu. Tikėkitės, kad tai, ko negavote

sutemus, gausite auštant. Nes kiekvienas, kuris pasitiki Manimi, gauna – kiekvienas, kuris meldžiasi, yra stiprus. Todėl šis Mokytojas jus, mokinius, visada veda į maldą, į dvasinių mokymų studijavimą, į žmogaus gyvenimo studijavimą, kad bet kuriuo metu galėtumėte būti išmintingi ir teisingi, kad visuose savo sprendimuose būtumėte teisingi, kad galėtumėte liudyti, jog esate mano apaštalai, ir kad patys jaustumėtės pilni ramybės dėl teisingumo, kurį parodėte savo veiksmais.

30. Taip Aš tave ruošiu, Izraelio tauta, taip Aš tave suvienijau šioje bendruomenėje. Tuos iš jūsų, kurie prisijungė paskutinėmis mano Žodžio valandomis, Aš mokiau ir pakėliau, kad suvienyčiau jus visus vienoje mintyje, tame pačiame studijavime, kad jūs, naujokai, pasiektumėte tokį patį tobulėjimo lygį kaip ir tie, kurie Mane klausėsi jau seniai.

31. Aš matau, kaip jūs visi žengiate ta pačia laiptų pakopa ir puoselėjate aukštus idealus, visada teikdami pirmenybę sielai, meldamiesi ir visko tikėdamiesi iš Manęs. Aš jus laiminu ir sakau jums: to paties Aš tikiuosi ir iš žmonijos.

Kada ji atsivers? Kada ji nusimes nešvarumo apsiaustą? Kada ji atsisakys materializmo, kad galėtų leisti ieškoti dvasinio drabužio?

Šio didžiojo darbo jūs neatliksite. Aš, kuris nenuilstamai veikiu, atversiu žmoniją reikiamu laiku. Ji tobulės, per akimirką žengs didelius žingsnius, nes Aš ruošiu išbandymus ir aplinkybes, kurios turi ją atvesti prie dvasingumo.

Jūs turite įvykdyti savo užduotį dabartiniame laikotarpyje, o Aš veiksiu ir vykdysiu visais laikais.

32. Jūs susipažinote su mano Žodžiu, supratote, kad jis kilęs iš manęs, tačiau kartais trokštate ir motiniškos meilės šilumos bei švelnumo. Tačiau Mokytojas jūsų klausia: ar j, ar šiame Mokytojo Žodyje nepažinote ir motinos švelnumo bei meilės?

Aš jums sakiau, kad Aš esu vienintelis Mokytojas, vienintelė Dvasia, ir manyje yra visų rūšių meilė. Jei trokštate Marijos, ieškokite jos mano pačio žodžiuose – šiame žodyje, kuris jus nuolat laimina ir glosto.

33. Taip, Izraelio tauta, manyje kalba Tėvas ir Motina, manyje kalba visų rūšių meilė. Šiame mano žodyje, kurį aš sakiau visais laikais, jūs – jei mane atpažinsite – rasite viską, ko trokštate. Jūsų širdyse nebus tuštumos, manyje rasite Tėvą, Draugą, Brolį, Mokytoją, bet taip pat ir Motiną. Aš esu tobula meilė, didžiausia meilė. Būkite ramūs, tauta, ir dėkokite man, kad atkreipiau jūsų dėmesį į šias pamokas.

34. Kiekvieną malonės rytą Aš pripildau jūsų kelių palaiminimais. Kas iš jūsų, prašęs Manęs su baime ar ilgesiu, nebuvo išklaustas? Aš viską matau ir viską žinau. Aš kalbu su jumis iš Anapus.

Jūs priklausote tiems, kurie ateina pas Mane, kurie pakyla, kad surastų Mane Dvasios sferose. Šiuo metu Aš neatsistojau ant Žemės, Aš nusileidžiu dvasiškai ir per Visuotinį Spindulį susisieju su jumis, ir iš ten Aš viską matau ir girdžiu, kalbu su jumis ir laiminu jus, o šį malonės rytą sakau jums: Kaupkite nuopelnus, nes jau artėjate prie šių metų vidurio. Jei juos tinkamai išnaudojote, būsite palaiminti. Tačiau Aš, kaip Mokytojas, patariu jums: išnaudokite kiekvieną dieną ir kiekvieną akimirką, kad galėtumėte įsidėmėti Mano Žodį ir amžinai jį išsaugoti savo širdyse.

Tegul ši atmosfera, šis ramybė, šis šviesa, šis džiaugsmas ir ši meilė išlieka; po šių metų jūs turėtumėte ir toliau jais kvėpuoti savo susirinkimuose ir už jų ribų – Aš jums tai suteiksiu. Kur tik susirinksite, ten turėsite mano buvimą; kur tik mane šauksite, ten Aš būsiu su jumis.

35. Taigi, tauta, suvokite, kad Dieviškasis Mokytojas šiuo metu apsieiškia taikos, supratimo ir dvasingumo atmosferoje. Aš suvienijau jūsų mintis, ir jūs pastatėte dvasinę šventovę, į kurią Aš nusileidžiu. Ten Aš apsieiškiu ir leidžiu save pajusti. Ten po šių metų jūs mane atpažinsite, nes būtent taip Aš ir toliau apsieiškiu taikos ir dvasingumo aplinkoje. Jūsų siela „“ turi pašalinti nesutarimus ir sukurti harmonijos bei tikėjimo vienybės atmosferą.

36. Kai ateis laikas, jūs išsiskirstysite, nesudarydami frakcijų, nepalikdami sumaišties ar blogų pavyzdžių.

37. Turite kalbėti iš visos širdies ir sielos, kupini taikos, tada viename jūsų sakinyje galės būti apibendrinta visa teisybė ir tiesa, kurią noriu atskleisti šiam pasauliui. Tada pasirūpinkite, kad gerai išsaugotumėte savo ramybę, dvasinę energiją ir tikėjimą, kad bet kuriuo metu galėtumėte būti tiesos balsas, pranašaujančioji balso, balsas, kuris nutildo piktąjį ir pažadina sielą Dvasios balsu.

38. Tokia tu turi būti, tauta, sutrikusios žmonijos viduryje – tam Aš tave paruošiau. Kiekvienas iš jūsų žmonių minioje vykdys savo uždutį, tačiau jūs visi turite būti dvasiškai vieningi, net jei fiziškai būsite toli vieni nuo kitų. Ir jūs turite keistis mintimis, ar tai būtų dvasiškai, ar laiškais. Taip jūs palaipsniui plėtosite mano darbą, taip jį priartinsite prie pasaulio. Tam šiuo metu Aš pažadinau jumyse idealą – per nuoširdumą ir teisingumą plėtoti Dvasios dovanas, kad visada būtumėte dori ir dvasingi.

39. Aš palieku jus susivienijusius kaip vieną šeimą, kurioje neturi būti jokių nesutarimų. Visi turite laikyti vieni kitus broliais ir seserimis, esantys tame pačiame tobulėjimo etape, turintys tą patį pasiryžimą įvykdyti savo misiją ir aukštą idealą. Visi gausite iš mano Dvasios palaiminimą, padrąsinimą ir viską, ko jums reikia jūsų kovai.

Šį malonės rytą aš jus stiprinu. Įsidėkite į širdį kiekvieną mano pamokymą – nors jie ir trumpi, juose glūdi didžiulė šviesa.

40. Būkite palaiminti. Aš nuolat laikiu tų, kurie nori dvasiškai tobulėti – tų, kurie ieško to, kas yra už to, ką gali pamatyti jų akys – tų, kurie savo dvasios akimis Anapus atranda Amžinąjį Gyvenimą.

41. Aš supažindinu jus su jūsų dvasiniais talentais ir siunčiu jums šį kvietimą. Tačiau kiekvienas iš jūsų turi pasiekti Mane savo nuopelnais.

42. Šį malonės rytą per Izraelio tautos, susirinkusios įvairiose bendruomenėse šioje „ „ tautoje ir už jos ribų, maldą aš laiminu visą žmoniją ir suteikiu jai savo ramybę bei gailėstingumą.

43. Taigi šiuo metu Aš ruošiu jus sunkiems laikams. Jūsų žodžiai turi pralaužti tylą, kuri dabar nusileis ant žmonijos, slegiamos daugybės nelaimių, supainiotos pasaulėžiūrų skirtumų, kurie atsiskleis tarp įvairių tikėjimų dvasinių vadovų.

Tuo baimės laikotarpiu, kurio trukmės jūs nežinote, kiekvienoje sieloje pakils balsas, kuris sakys: „Taika geros valios žmonėms.“ Tada bus išgelbėti tie, kurie savo širdyje jaučia tikėjimą, kurie išlaiko savo lempą degančią. Šie pajus didelę galią savyje.

44. Dabar artėja šios tautos studijų laikas, kai ji apmąstys mano žodžius ir įsakymus, o jūs turėsite būti pasirengę šiai kovai. Jūsų mintys susidurs, jūsų išvados skirsis. Tačiau virš visų jūsų įsivaizdavimų švies mano šviesa, ir Aš pasinaudosiu tais, kurie su sveika siela išeis į kelią, kad įgyvendintų mano planus.

45. Šioje kovoje Aš jums duodu tik meilės, išminties ir kantrybės ginklus. Tačiau vykdydami šią misiją su ilgesiu prisiminsite šias taikos valandas, tą džiuginančią atmosferą, kurioje Aš jus mokiau ir ruošiau ateities laikams. Tačiau toje įvairių pasaulėžiūrų, įsivaizdavimų ir požiūrių jūroje turėsite stengtis išsaugoti savo ramybę ir orumą kaip Mano mokiniai.

46. Norint pasiekti išgelbėjimą, nepakanka gilintis į mano mokymą ir suprasti jo prasmę. Būtina laikytis jo nurodymų, kad taptumėte viena su manimi, o jūsų siela vis labiau subręstų ir įsitvirtintų savo įsitikinimuose.

47. Aš jums nepamiršau rožėmis klotą kelio šiame pasaulyje, tačiau nepaisant jo sunkumų, jūs galite gyventi savo gyvenimą su džiaugsmu, su pasitikėjimu tikėtis ateities ir visuose savo veiksmuose būti teisingi bei sąžiningi. Veikite ir vykdykite savo užduotį šiame laikotarpyje, o Aš veiksiu visais laikais.

48. Išsaugokite savo dvasinį pakilumą, kad bet kuriuo metu būtumėte balsas, skelbiantis tiesą, nutildantis piktąjį ir vykdančias savo užduotį – vesti ir mokyti artimus.

Kiekviename savo susibūrimė su meile šaukitės savo Dangiškosios Motinos. Tačiau Mokytojas jums sako: jūsų Dvasia ir Mano Dvasia yra viena. Argi mano žodžiuose nepažinote jos švelnumo ir malonės? Šiame mokyme Tėvas ir jūsų Motina kalba visiškai dieviškoje vienybėje.

49. Kiek kartų Aš esu pagavęs žmones, kai jie klausdavo savęs, ar nėra kokio nors būdo susisiekti su Dievu, ir dažnai jie su dejonėmis šaukdavo: „Ach, jei tik galėčiau užduoti Viešpačiui klausimą ir gauti atsakymą!“ Tačiau po to jie pasiduoda, nes tiki, kad tai neįmanoma, ir toliau ieško mano gailėstingumo išorinėse kulto formose ir materialiuose aukojimuose, nors giliausiai savo esybėje negali suvokti, kaip Tėvas, kuris visada sakė, kad labai myli savo kūrinius, nesileidžia jiems atsakyti, kai jie Jo prašo ir šaukiasi.

50. Ach, jūs, nebrandūs, žemiškajam gyvenimui pasidavę žmonės, jei tik žinotumėte, kad tas poreikis susisiekti su Manimi yra tas troškulys, kurį Aš jaučiu savo Dvasioje! Jei tik žinotumėte, kad tas dialogas, kurio trokštate, ne tik jums suteiktas, bet ir kad visi mano jums apreikšti mokymai visais laikais turi tikslą – nuvesti jus į dialogą iš dvasios į dvasią! Tačiau kadangi gyvenate materialiai, norėjote išgirsti mano balsą, atsakantį į tuos žodžius, kuriuos ištaria jūsų lūpos, o taip būti negali ir neturi būti. Nes tada tai nebebūtų dvasinis dialogas, o toks, kuriame jūsų Viešpats nusileistų iki jūsų materializmo lygio.

51. Todėl būdas, kurį Aš pasirinkau šiuo metu, kai pasireiškiu per šiuos balso nešėjus, turi būti trumpas, nes tai nėra tobula apreikšimo forma, bet – kai ji praeis – ateis pasirengimo laikas, kuriuo daugelis žmonių pradės savo tobulėjimą link dvasinio bendravimo iš dvasios į dvasią.

52. Aš niekada nebuvau toli nuo jūsų, kaip kartais manėte, taip pat jūsų kančios man niekada nebuvo abejingos, ir Aš nebuvau kurčias jūsų šauksmams. Įvyko štai kas: jūs nesistengėte išstbulinti savo aukštesnių pojūčių ir tikėjotės mane suvokti kūno pojūčiais. Tačiau sakau jums, kad laikas, kai Aš tai suteikdavau žmonėms, jau seniai praėjo.

53. Jeigu būtumėte bent šiek tiek pasistengę išvystyti kai kurias savo dvasines galias, pavyzdžiui, vidinį pakilimą per dvasinį apmąstymą, maldą, nuojaautos gebėjimą, pranašiską sapną ar dvasinį regėjimą – užtikrinu jus, kad per kiekvieną iš jų susijungtumėte su Manimi ir taip gautumėte atsakymus į savo klausimus bei dievišką įkvėpimą savo mintyse.

54. Aš visada pasiruošęs kalbėtis su jumis, visada laikiu jūsų pakilimo ir dvasinio pasirengimo, kad galėčiau jums patikti ir suteikti jums laimę – apsireikšti jūsų dvasiai. Tam reikia tik, kad jūs su didžiausiu nuoširdumu pasiruoštumėte gauti šią malonę.

55. Tiesa, Aš priimu jus ir suteikiu jums savo gėrybes, nesvarbu, kokia forma būtų prašoma mano gailėstingumo. Tačiau net jei iš Manęs gausite tai, ko prašėte, jūsų siela niekada nepatirs laimės, kad pati nusipelnė to gėrio.

56. Turiu jums pasakyti, kad tą dieną, kai sugebėsite savo prašymais pasiekti dvasinio lygio aukštumas, jūsų laimė, priimdami mano gailėstingumą, bus nepalyginamai didesnė. Nes tas, kuris moka prašyti, savaime sugebės ir priimti.

Aš jums tai sakau, nes kai kurie iš manęs gauna tai, ko trokšta, nors ir nemokėjo prašyti. Kokią vertę jie tada gali priskirti tam, ko net nemokėjo išmaldauti ar paprašyti? Jie priklauso tiems, kurie nemoka priimti, kurie negalėtų suprasti meilės, su kuria jų Tėvas patenkino jų prašymą.

Tačiau mano, kaip Tėvo, pareiga yra padėti vaikams jų gyvenimo kovoje, juos saugoti, jiems padėti ir juos guosti. Todėl mano gailėstingumas niekada negali nustoti liejantis ant mano vaikų.

57. Šis Tėvas, kuris jus taip labai myli, negali žiūrėti, kaip jūs grimztate į dvasinį nežinojimą, kuris yra tamsybė, skurdas ir varganumas. Todėl Aš pažadinu jūsų sąžinę, kuri yra tarsi Mokytojas, kylantis iš jūsų pačių ir visada ieškantis būdų bei priemonių, kad būtų išgirstas ir pajustas, kad išreikštų save žodžiais ir mokymais, kurie ištaisytų jūsų klaidas ir pakeltų jus į Šviesos, pažinimo, Dvasios ir sielos didybės aukštumas.

58. Sujunkite savo protu ir dvasia mano, kaip Dievo, apreiškimus, kurie skelbia jums Įstatymą; mano apreiškimus kaip Tėvo, kurie jums atskleidžia mano begalinę meilę, ir mano mokymus kaip Mokytojo, kurie jums atskleidžia mano išmintį, tada iš viso to gausite esmę, dievišką ketinimą: kad dvasinės šviesos keliu „ “ ateitumėte pas mane – tai šiek tiek daugiau nei tik pranešimas jums. Aš noriu jus nuvesti į savo pačios Karalystę, kur Aš visada esu su jumis, amžinai esu jumoje.

59. Pirmiausia stenkitės tapti dvasiniai, kad jūsų paslėpti talentai palaipsniui pabustų ir jūs žingsnis po žingsnio vis labiau priartėtumėte prie dvasios ir dvasios dialogo, o vėliau – prie tobulumo pasaulio.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 325

1. Palaiminti tie, kurie verkia iš meilės, nes tai yra įrodymas, kad jų dvasia ir širdis gyvena harmonijoje.
2. Tai yra jūsų savistabos akimirkos – tinkamas metas suvokti ir pajusti mano meilę, akimirka, kai jūsų širdis – beveik jums to nepastebint – atsiveria kaip gėlė, o iš jūsų akių trykšta saldus ašarų šaltinis.
3. Šios ašaros pasako daugiau nei bet kokie žodžiai ir išreiškia daugiau nei bet kokios mintys. Jose yra nuoširdumas, nuolankumas, meilė, dėkingumas, atgaila, pažadai.
4. Kai girdite Mane taip kalbant, jaučiatės, kad Aš jus suprantu ir myliu. Taip, mano maži vaikai, Aš matau jus visus ir girdžiu jus visus, žinau jūsų vardus, žinau visas jūsų bėdas, girdžiu jūsų skundus ir maldavimus bei priimu visas jūsų prašymus ir aukas.
5. Taip, jūs esate mano vaikai, nes esate kilę iš mano Dvasios. Kaip gi Aš galėčiau jūsų nepažinti ir nemylėti?
6. Jei kartais, nepaisant jūsų maldų, skausmas ar kančia tęsiasi, tai ne todėl, kad Aš jūsų neišgirdau, ir ne todėl, kad nenoriu jūsų padrąsinti, bet todėl, kad noriu jus išbandyti, kad galėčiau duoti jums vieną mano pamoką po kitos, nes mano, kaip Tėvo, pareiga yra jus taisyti, išbandyti ir tobulinti tuo keliu, kuris yra gyvenimas.
7. Tebūnie palaiminti tie, kurie mane laimina ant Kūrimo altoriaus ir sugeba nuolankiai priimti savo klaidų pasekmes, nepriskirdami jų dieviškosioms bausmėms.
8. Tebūnie palaiminti tie, kurie moka vykdyti mano valią ir nuolankiai priima savo išbandymus. Jie visi mane mylės.
9. Jūs, žmonių minios, ateikite pas mane ieškoti prieglobsčio, nes tai, kas vyksta jūsų pasaulyje, pripildo jus baimės. Jūs pastebėjote, kad iš žmonių širdžių išnyko visas teisingumas, visa meilė ir visa tiesumas. Tada paklauskite savęs: „Pas ką ieškoti prieglobsčio? Kam prašyti pagalbos ir iš ko tikėtis?“ Ir tada prisiminėte Mane.
10. Jūs, vargšai žemės tautos – vieni pavergti, kiti engiami, o likusieji išnaudojami savo pačių vadovų ir atstovų!
11. Jūsų širdys nebe myli tų, kurie jus valdo žemėje, nes jūsų pasitikėjimas buvo išduotas. Jūs nebetikite savo teisėjų teisingumu ar kilnumu, nebetikite „pažadais, žodžiais ar šypsančiais veidais. Jūs patyrėte, kaip veidmainystė užvaldė širdis ir žemėje įkūrė savo melo, apgaulės ir sukčiavimo karalystę.
12. Vargšai žmonės, nešantys ant savo pečių vargus kaip nepakeliamą naštą – tuos vargus, kurie jau nebėra tas palaimintas įstatymas, pagal kurį žmogus gaudavo viską, kas būtina jo pragyvenimui, bet kurie virto

beviltiška ir baimės kupina kova už išlikimą. O ką žmonės gauna už tai, kad aukoja savo jėgas ir gyvybę? Tuščią duonos gabalėlį, taurę, pilną kartumo.

13. Iš tiesų, sakau jums, tai nėra tas pragyvenimo šaltinis, kurį Aš įdėjau į žemę jūsų džiaugsmui ir išlikimui; tai yra nesantaikos, tuštybių, nežmoniškų jausmų duona – trumpai tariant, įrodymas, kad tiems, kurie lemia jūsų žmogiškąjį gyvenimą, trūksta dvasinės brandos.

14. Aš matau, kad jūs atimote duoną vieni iš kitų, kad tie, kurie siekia valdžios, negali pakęsti, jog kiti ką nors turi, nes nori viską sau; kad stiprieji pasisavina silpnųjų duoną, o šie turi tenkintis tuo, kad mato, kaip galingieji valgo ir mėgaujasi.

15. Dabar klausiu jūsų: kuo pasireiškia šios žmonijos moralinė pažanga? Kur yra jos kilniausių jausmų išsiskleidimas?

16. Iš tiesų, Aš jums sakau: toje epochoje, kai žmogus gyvena urvuose ir dengėsi kailiais, jis taip pat atimdavo vienas kitam maistą iš burnos, stipriausieji taip pat pasiimdavo didžiausią dalį, silpniesniųjų vargas taip pat buvo naudingas tiems, kurie juos prievarta pavergė, žmonės, gentys ir tautos taip pat žudė vieni kitus.

17. Kuo tada skiriasi šiandieninė žmonija nuo tų laikų žmonijos?

18. Taip, Aš jau žinau, kad jūs Man pasakysite, jog pasiekėte didelę pažangą – žinau, kad jūs nurodysite Man savo civilizaciją ir savo mokslą. Bet tada Aš jums pasakysiu, kad visa tai yra tik veidmainystės kaukė, už kurios slepiate savo tikruosius jausmus ir vis dar primityvius instinktus, nes nė mažiausiai nesistengėte ugdyti savo sielos ir vykdyti Mano įstatymo.

19. Aš nesakau jums, kad neturėtumėte užsiimti moksliniais tyrimais – ne, atvirkščiai: ieškokite, tyrinėkite, augkite ir gausinkite savo žinias bei protą materialiajame gyvenime, bet būkite gailestingi vieni kitiems, gerbkite šventas savo artimųjų teises, suvokite, kad nėra jokio įstatymo, kuris suteiktų žmogui teisę disponuoti savo artimųjų gyvybe – trumpai tariant, žmonės, darykite kažką, kad mano aukščiausią įsakymą „Mylėkite vieni kitus“ pritaikytumėte savo gyvenime, kad ištrūktumėte iš moralinės ir dvasinės stagnacijos, į kurią patekote, ir kad, kai nukris melo šydas, dengęs jūsų veidus, prasiskverbtų jūsų šviesa, spindėtų nuoširdumas ir jūsų gyvenime įsivyrautų tiesumas. Tada galėsite pagrįstai pasakyti, kad padarėte pažangą.

20. Tapkite dvasiškai stiprūs, laikydamiesi mano mokymų, kad ateityje jūsų žodžiai visada būtų patvirtinami tikrais gailestingumo, išminties ir brolystės darbais.

21. Žinau, kad giliai širdyje klausiate savęs, ar, nebegirdėdami mano žodžio, turėsite reikalingą įkvėpimą ir jėgų pakilti į kovą ir joje nepasiduoti.

22. Jūs klausiate savęs, ar neprarasite tų gebėjimų ar pasirengimo, kuriuos įgyjate, klausydamiesi mano žodžio.

23. Matau, kad esate nepastovūs ir nesaugūs, kai galvojate apie tą dieną, kai Aš paskutinį kartą kreipsiuosi į jus. Nes suprantate, kad tada bus atėjusi valanda, kai turėsite pradėti virsti iš mokinių į meistrus, ir jaučiatės nesugebantys gyventi be mano Žodžio.

24. Aš jums visa tai sakau, nes jei žinočiau, kad be šių apreiškimų jums būtų neįmanoma išsilaikyti dvasinėje kovoje, Aš neatsiimčiau savo Žodžio. Bet Aš žinau, kad būtina užbaigti mano Žinią, kad jūs netrukus nebegalvotumėte kaip mokiniai ar studentai, o pradėtumėte mąstyti kaip meistrai.

25. Supraskite, kad neturėtumėte praleisti savo gyvenimo eidami į šias susirinkimų vietas, trokšdami dvasinės palaimos ar paguodos. Turite suvokti, kad turi ateiti momentas, kai jūsų dvasia turės išmokyti viską, ką ji gavo iš Manęs jūsų artimųjų pažangai.

26. Iš tiesų, sakau jums, jūsų dvasingumui būtina, kad Aš nustosiu apsireikšti šia forma. Kai mano žinia bus baigta, jūs stengsitės tobulinti savo maldą ir susižavėjimą, kad pajustumėte mano nematomą dieviškąjį buvimą, taip pat stengsitės išgryninti savo pojūčius ir gebėjimus.

27. Tačiau gyvenkite budriai, nes jūsų gretose pasirodys vyrai ir moterys, kurie neigs, kad Aš baigiau savo apreiškimą. Jie pateiks daug argumentų ir sakys, kad dieviškasis virpesys yra amžinas, todėl neįmanoma, kad Aš nebesireikščiau per žmogiškąjį protą. Tačiau jau šiandien Aš jums sakau, kad taip pat, kaip yra tikra, jog mano Dvasia amžinai virpa žmonėse, taip pat tiesa, kad būdas, kuriuo Aš apsireiškiu per šiuos balso nešėjus, netruks amžinai, nes jis nėra tobuliausias, kadangi dabar Aš jus ruošiu dvasių tarpusavio bendravimui.

28. Šis apreiškimas tarp jūsų neturi trukti ilgiau, kad jūs iš jo nepadarytumėte tradicijos, įpročio ar ritualo. Taip pat neturėtumėte klausyti tų, kurie sako, kad bendravimas iš dvasios į dvasią yra skirtas labai tolimos ateities kartoms. Ne, mokiniai. Tiesa, *tobulą* dvasinį bendravimą pasieksite tik po didelio tobulėjimo, tačiau tai įvyks per vis aukštesnį lygį pasiekiantį mano mokymo praktikavimą.

29. Melskitės tiesiogiai Man, be tarpininkų, be žodžių, simbolių, ritualų ar vaizdų. Tai bus dvasinio bendravimo pradžia, nes tuomet jūsų vidinė ir aukštesnioji esybė pakils trokšdama Manęs. Tuomet jūsų dvasinis balsas mane pašauks, o mano dieviškasis balsas jums atsakys. Kaip jūsų esybė priima mano Dvasios žinią? Per intuicijos ir įkvėpimo dovanas, tai yra, subtiliai ir dvasiškai.

30. Argi toks bendravimo būdas nėra tobulesnis ir dvasinesnis už tą, kurį turite per savo balso nešėjus? Todėl Aš jums ir sakau, kad jūsų dvasinis dialogas pasieks tokį tobulumo lygį, kokį lems jūsų pasirengimas, kaip tai įvyko ir su balso nešėjais bei žmonių minios, kurios jiems padėjo ruoštis.

31. Vis labiau praktikuokite dvasinę maldą, kad jau dabar pajustumėte Jo gerumą ir tiesą. Įpraskite šios rūšies maldos pagalba ieškoti įkvėpimo ir savo intuicijos atsiskleidimo. Tada savo protu pajusite šviesos srautą, kuris siekia virsti žmogiškaisiais išraiškos būdais ir žodžiais, kilniais jausmais ir gerais darbais.

32. Kai šitaip išvystysite maldą, kuri yra dvasios ir dvasios dialogo pradžia, nebeturėsite troškimo, kad kas nors perduotų jums dieviškąją žinią. Nes vietoj to, kad įpareigotumėte kitą asmenį pasiruošti priimti ir perduoti tą šviesą, tada kiekvienas iš jūsų pats pasiruoš priimti ją tiesiogiai iš savo Tėvo, atsižvelgiant į nuopelnus, kuriuos jis Jam yra užsitarnavęs.

33. Mokiniai, būtent Aš šiuo laikotarpiu jums atskleidžiau visus jūsų turimus sugebėjimus, kad, vadovaujami Dvasinio pasaulio, juos vis labiau plėtotumėte ir taip – kai baigsis jūsų brolių, dvasinių patarėjų, apreiškimai – jau būtumėte pasirengę gerai įvykdyti savo misiją.

34. Dabar, kai gaunate mano paskutinius mokymus, nes esate 1950-aisiais, ir kai Dvasinis pasaulis jums pateiks savo paskutinius apreiškimus, jūs galėsite aiškiai suvokti, kad ši tauta nepasinaudojo šiuo pasirengimo ir tobulėjimo laikotarpiu.

35. Kiek mano išrinktųjų net nepadarė pirmojo žingsnio pasirengimo link! Ką jie darys, kai nebeturės galimybės girdėti savo Mokytojo ir dvasinių brolių, kaip turėjo galimybę daryti tokį ilgą laiką?

36. Daugelis turės apgailestauti dėl prarasto laiko ir sau sakyti: „Kodėl mes nesugebėjome įvertinti visos tų palaimintų akimirkų, kurias Tėvas suteikė savo tautai, vertės? Kas būtų buvę geriau, nei pradėti plėtoti savo gabumus, vadovaujami Mokytojo ir remiami Dvasinio pasaulio patarimais bei priežiūra?“ Bet dabar jau bus per vėlu, nes žmogaus valia negalės pakeisti mano valia nustatytos dienos ir valandos, kai baigsis šis apreiškimų laikotarpis. Tada prasidės naujas laikotarpis, o su juo – naujas būdas plėtoti jūsų dvasinius talentus paprastesniu, aukštesniu ir dvasingesniu būdu.

37. Tiems, kurie stengėsi pasinaudoti šiuo laikotarpiu, širdyje išliks ramybė, o sieloje – taika. Tačiau tie, kurie laukė iki paskutiniųjų rytinių pamaldų, kad pabustų iš gilaus miego, su ašaromis akyse matys, kaip nusileidžia mano Žodžio, apšvietusio šį laikotarpį, saulė, nepasinaudoję jos šviesa, kad pradėtų sėti dvasinio atgimimo sėklą.

38. Vieniems prisiminimai apie šias dienas teiks džiaugsmą, o kitiems – kankins. Pastaruosius jų „ „ sąžinė pažadins į tikrovę, ir jie suvoks, kokią reikšmę mano naujasis Žodis turi pasauliui. Tai paskatins jų širdyse pabusti meilę mano Kūrinio studijavimui, ir jie, melstis bei apmąstydami parašytą Žodį, žingsnis po žingsnio atsigaus prarastą laiką.

39. Iš tiesų, sakau jums: visiems tiems, kurių sielos gelmė labai gili ir kurių troškimas dvasinio tobulėjimo tampa labai didelis, mano pagalba visiškai atsiskleis, ir netrukus jie galės priklausyti labiausiai pažengusiems.

40. Atėis laikas, kai visi, kurie mane išgirdo šiuo metu, pajus poreikį liudyti apie mano Žodį, nes pasaulis pasirodys kaip neišmatuojamai didelis laukas, trokštantis vandens ir sėklos. Taigi apmąstykite: ką jau turite savo širdyse, kad galėtumėte tai pasiūlyti savo artimiesiems? Kaip ketinate liudyti apie mano tiesą ir parodyti mano darbo didybę?

41. Kai ateis valanda, kai žmonės jus klausinės, reikalaus iš jūsų įrodymų ir liudijimų apie tai, ką matėte ir išgirdote iš Manęs, kiekvienas duos tai, ką turi, todėl Aš jums jau dabar sakau, kad geriau būtų, jei būtumėte pasiruošę, kad niekam netikėtai neužklustų išbandymo valanda. Žiūrėkite: jei jūsų artimieji rastų jus miegančius, tada jūs pabustumėte sumišę, sutrikę, o jūsų žodžiuose būtų netikslumų ir klaidų, nes nesiruošėte laiku, o skubotumas priverstų jus padaryti daug klaidų.

42. Ne, mylima tauta, Aš nenoriu, kad poreikis šviesos jus užkluptų paskendusius tamsoje, todėl Aš kalbu jums visiškai aiškiai, kad ateityje išvengtumėte kritimų.

43. Visada turėkite omenyje, kad bet koks laikas gali būti palankus sielos tobulėjimui ir savistabai.

44. Argi visi tie „darbininkai“, kurie dirbo su Manimi, to nepadarė savo gyvenimo kovų ir nelaimių kūryje? Bet Aš mokiau juos atsiriboti nuo visko, kas juos supa, kad dvasinio darbo akimirkomis – ar dvasia, ar žemiškame kūne – jie galėtų visiškai atsiduoti savo misijai.

45. Priimkite iš Manęs šiuos mokymus ir nepamirškite jų, o iš šių savo brolių pasimokykite, kad jų pavyzdys jus padrąsintų.

46. Jei laukiate taikos laikų, kad galėtumėte imtis savo misijos vykdymo, klystate, nes tie taikos laikai ateis būtent per mano tautos darbą, kovą, pastangas ir netgi auką.

47. Kokia prasmė būtų sėti į lauką, kuris jau gausiai dera? Aš jus pavadinau „darbininkais“, nes jūsų užduotis yra sėti. Tačiau būtent ta sėkla, kurią Aš jums patikėjau, suteiks jums ilgai lauktą taiką, o tai reiškia, kad norėdami ją nuimti, pirmiausia turite ją pasėti.

48. Nors jūs laikote save labai nereikšmingais, Aš jums sakau tiesą, kad jūs būsite labai naudingi žmonijai – naudingi dvasiškai. Tam būtina, kad jūs jau dabar pasiruoštumėte.

49. Vėliau jums nereikės nei dvasinio gydytojo, nei žinios nešėjo dovanų, kad jas neštumėte kitoms tautoms, nes tada mano apreiškimo laikas jau bus praėjęs, tačiau jūs turėsite toliau nešti įkvėpimo ir išminties lobį, kurį Aš jums atnešiau savo Žodžiu.

50. Jūsų veiklai bus būtina, kad jūs liktumėte vieningi mano darbe ir taip sudarytumėte tikrą dvasinę šeimą. Tačiau jūs visi jau žinote, kad pasibaigus 1950 metams daugiau apreiškimų tokia forma nebus. Vis dėlto, norėdamas jus padrąsinti ir paguosti, užtikrinu, kad mano Dvasia visada bus su jumis ir kad mano buvimą jūs pajusite dar giliau savo esybėje.

51. Aš pasireikšiu jums jūsų mintyse, džiaugsiuosi jūsų susibūrimais, leisiu sau būti jaučiamam jūsų širdyse ir jūsų dvasioje, gausiai išliesiu savo gailestingumą įvairiais būdais ir taip atlyginsiu bei padrąsinsiu jūsų tikėjimą ir jūsų dvasingumą.

52. Kiekvienas, kuris tokiu būdu vykdo mano valią, bus ištikimas mano Žodžio liudytojas, o jo uolumas ir paklusnumas laikantis mano nurodymų bus tvirtas pamatas, ant kurio jis pastatys savo dvasinę šventovę. Šie bus mano mokiniai, kurie skleis mano mokymus po visą žemę. Tačiau jei po 1950 m. atsiras tokių, kurie atkakliai tvirtins, kad Aš ir toliau apsireikšiu šia forma, jie apgaudinės, o jų liudijimas bus klaidingas. Nes nė vienas iš mano mokinių nėra nežinoma paskelbta ir nustatyta diena, kurią įvyks mano paskutinis apsireiškimas.

53. Aš šiai tautai suteikiau pakankamai laiko sukaupti dvasinę šviesą, kuri yra išmintis ir visų sielos gebėjimų išsiskleidimas, kad ji, man išvykus, galėtų likti pasaulyje kaip Mokytoja.

54. Jau dabar užmegzkite dvasinį ryšį su kitomis žmonijos tautomis, kad palaipsniui paruoštumėte kelią tiems, kurie turi tapti mano Žodžio pasiuntiniais „“. Per maldą galėsite užmegzti tą dvasinį ryšį, kurį Aš jums dabar įkvėpiu.

55. Jei dabar laikysitės šio patarimo, kurį Aš jums ką tik daviau šiandienos pamokyme, tai nesvarstykite, ar tuo momentu, kai meldėtės už tam tikrą tautą ar naciją, tie žmonės, už kuriuos meldėtės, pajuto ar nepastebėjo, kad kažkas apie juos galvojo ir už juos meldėsi. Taip pat neturėtumėte laukti jų atsakymo tokiu pačiu būdu. Turėkite omenyje, kad tą dieną, kai žmonės bendraus mintimis, jie jau bus žengę didelį žingsnį link dvasios ir dvasios dialogo amžiaus, tačiau vargu ar dabar, kai jūs tik pradėsite ištempti tuos nematomus brolystės, meilės, supratimo ir dvasinio artėjimo siūlus.

56. Viskas išsipildys savo laiku, nes viskas, kas buvo pranašauta, visada turėjo gilų pagrindą, net jei žmonės tuo abejojo, kai tas pranašavimas jiems buvo atskleistas gerokai prieš jo išsipildymą.

57. Jūs jau matote, kaip dauguma praeities pranašysčių išsipildė. Pasitikėkite, kad tai, ką Aš jums dabar paskelbiau ir pažadėjau, taip pat išsipildys. Tiesa nugalės, mano valia išsipildys, šviesa spindės.

58. Supraskite, kaip kasdien jūsų pasaulyje atsiskleidžia nematoma jėga. Pajuskite Teismo laikotarpio buvimą tarp žmonių, pamatykite, kaip šiuo metu viskas ruošiasi lemiamajai kovai, kurioje visos žmogiškosios aistros, kovojančios prieš gėrį ir tiesą, bus nugalėtos ir sunaikintos, kad užleistų vietą naujiems jausmams ir naujiems idealams.

59. Mano teisingumo pjautuvas nupjaus jūsų laukus, ir Aš jums skelbiu tiesoje ir Dvasioje, kad viskas, kas neturi gilių gėrio šaknų, bus nupjauta, o viskas, kas yra nereikalinga, bus pašalinta.

60. Laikas, kai Piktasis trukdo gėrio plėtrai, praeis, ir nors ši kova tęsis tol, kol siela gyvens žmogaus kūne, gėris tada vyraus ir bus lemiamas.

61. Užsitarnaukite nuopelnų, kad priklausytumėte tam Šviesos pasauliui, apie kurį Aš jums skelbiu. Jau dabar pasėkite sėklą, kuri rytoj duos gerų vaisių. Nemanykite, kad nebe jūs, „“, galėsite nuimti ir mėgautis tais vaisiais. Išvarkite iš savo širdžių bet kokią egoizmą ir prisiminkite, kad būtent jūsų vaikai pagal kraują arba jūsų broliai ir seserys pagal dvasią nuims savo vyresniųjų brolių ir seserų derlių, kuriuos jie vadins pirmtakais ir laimins savo maldose.

62. Žmonės kalba apie praėjusius laikus, apie senovę, apie ilgus šimtmečius ir begalines epochas, tačiau Aš vis dar matau jus mažus. Matau, kad dvasiškai esate labai mažai subrendę. Mano akyse jūsų pasaulis vis dar yra vaikystėje, net jei jums atrodo, kad esate pasiekę brandą.

63. Ne, žmonija, kol ne siela pateiks tuos brandos, tobulėjimo, tobulinimo ir pažangos įrodymus įvairiose jūsų gyvenimo srityse, jūs neišvengiamai man pateiksite žmogiškus darbus, kurie dideli tik iš išorės, bet dėl meilės trūkumo neturi moralinės vertės ir yra trumpalaikiai.

64. Ar manote, kad Aš galėčiau priimti iš jūsų tą vaisių, kurį man siūlote, jeigu šiais momentais Aš pareikalausčiau iš jūsų ataskaitos? Ne, žmonija, niekas negalėtų man pasiūlyti vaisiaus, verto Manęs – kažko, kas būtų meilės tarp žmonių, jų harmonijos, jų tikėjimo Manimi, jų gyvenimo, pakylėto gėrio darymu, įrodymas.

65. Aš nepriimsiu vieno ir nepriimsiu kito, aš lauksiu, kol jūs man atnešite savo harmonijos vaisių. Tai bus jūsų atpirkimas žemėje.

66. Sakote Man, kad mane mylite? Tvirtinate, kad mylite tiesą ir teisingumą? Tuomet sakau jums: jei visi mylėtųmėte tiesą ir teisingumą, negyventumėte taip, kaip gyvenate dabar – susiskaldę pagal socialines klases, tikėjimus, rases ir papročius.

67. Jei mylėtųmėte tiesą ir teisingumą, mylėtųmėte vieni kitus, stengtumėtės nugriauti barjerus, sutrumpinti atstumus ir panaikinti skirtumus.

68. Ar jūs tai padarėte? Jūs puikiai žinote, kad taip nėra; priešingai, jūs stengėtės, kad šie skirtumai išliktų, kad būtų stiprūs ir silpni, turtingi ir vargšai, galingieji ir nelaimingieji, išsilavinusieji ir neišsilavinusieji, ir šią blogą sėklą Aš randu visur.

69. Ar norite, kad Aš jus priimtų tokius – suteptus pavydo, tuštybės ir žemų aistrų dėmėmis?

70. Kaip mažai jūs supratote mano atėjimo į pasaulį prasmę tuo metu, kai Aš pasirodžiau tarp jūsų kaip žmogus, kad paaiškinčiau jums, jog visas Įstatymo turinys susideda iš dviejų aukščiausių įsakymų: meilės Dievui ir meilės artimui. Nes tai yra gyvenimo esmė ir dieviškasis ryšys, vienijantis Dievo šeimą!

71. Ar suprantate, kaip klaidingai gyvenate, manydami, kad esate savo jėgų ir žinių viršūnėje? Jei dar nesate įsitikinę tuo, ką Aš jums pasakiau, atsakykite Man: ar viskas, ką kuriate savo mokslu, skirta jūsų artimųjų laimei, jų problemų sprendimui ir jų gerovei? Jūs negalėsite Man atsakyti „taip“, nes tada meluotumėte, taip pat negalėsite Man pasakyti, kad turite išnaikinti piktžoles, kad galėtų atsirasti geresnis pasaulis. Nes mano Įstatymas niekada nesuteikė žmogui teisės disponuoti savo artimo gyvybe.

72. Argi meilė yra tai, kas šiuo metu įkvepia jūsų mokslą? Argi visa tai, ką šiuo metu ruošiate, netarnauja neapykantos jausmams ir galios troškimams patenkinti? Taigi, patikėkite tai savo sąžinės teismui, ir pamatysite, kaip ji jums pasakys, kad dauguma žmonių darbų šiais laikais nėra dvasinio pažangos įrodymas, o visko, ko Aš jums savo laiku mokiau savo žodžiu ir savo gyvenimu, paneigimas.

73. Aš esu jūsų Tėvas, ir būtina, kad Aš taip su jumis kalbėčiau. Aš negaliu jūsų apgauti, nei noriu, kad gyventumėte apgauti. Aš siunčiu jums šią žinią ir leidžiu jai pasiekti visus. Tačiau jei jūs ja netikėsite, nes žodis yra paprastas, o jo skelbėjai – nereikšmingi, tuomet faktai, išbandymai ir įvykiai jus užklups netikėtai, ir tada jūs suprasite, kad ši žinia buvo teisinga, bet kad jūs nenorėjote jos išgirsti laiku nei priimti. Vėlgi, kaip ir Nojaus laikais, žmonės tyčiosis iš pranašysčių, ir tik tada, kai pajus, kad potvynio vanduo jau užkasa jų kūnus, jie pradės tikėti ir gailėtis.

74. Mano gailestingumas visada norėjo jus sulaikyti nuo jūsų neapdairumo, tačiau jūs niekada nenorėjote manęs klausyti. Sodoma ir Gomora taip pat buvo įspėtos, kad pajustų baimę ir atgailą bei išvengtų savo sunaikinimo. Tačiau jos nenorėjo klausyti mano balso ir žlugo.

75. Taip pat Jeruzalę raginau melstis ir sugrįžti prie tikro Dievo garbinimo. Bet jos netikinti ir kūniškai nusiteikusi širdis atmetė mano tėvišką pamokymą ir turėjo įsitikinti tiesa per įvykius. Kaip kartūs buvo tada tie laikai Jeruzalei!

76. Ar dabar suprantate tiesą, kad vis dar esate tie patys? Juk nenorėjote palikti savo dvasinio vaikystės etapo, kad augtumėte ir kiltumėte aukštyne išminties keliu, glūdintį mano žodžiuose.

77. Aš siunčiu jums visiems šią žinią, kuri tautoms ir nacijoms turi tarnauti kaip pranašystė, skirta pabudimui ir budrumui. Laimingi esate, jei tikite jos turiniu. Apmąstykite jos prasmę, tačiau budėkite ir melskitės pagal ją. Nes jei taip elgsitės, vidinė šviesa jus ves, o aukštesnė jėga jus saugos, kol būsite išgelbėti.

78. Šiandien jūs esate liudininkai to, kad Aš gydu „psichiškai sergančius“ žmones tiesos gydomuoju balzamu, iš kurio kyla visa išmintis.

79. Dar trūksta to, kad visas tas žinias, kurias įgijote apie žmogiškąjį gyvenimą, sujungtumėte su žiniomis apie dvasinį gyvenimą. Nes kol neturėsite tikrumo apie savo kilmę, savo paskirtį ir galutinį tikslą, nepažinsite savęs ir nežinosite, kas esate.

80. Žmogiškajame pasaulyje jūs žinote, kurią dieną gimėte, ir taip pat žinote, kad turite palaidoti kūną, kai kas nors miršta. Bet kas žino tą akimirką, kai jūsų dvasinė siela išsiveržė iš mano įsčių, kaip ji gimė, kaip ji įsikūnija ir kaip ji sugrįžta į tas įsčias, iš kurių ji išėjo? Žmonės nujautė šiek tiek, bet labai nedaug, nesugebėdami atrasti visos tiesos, nes žmogus savo jėgomis niekada negalės įsiskverbti į gyvenimo paslaptį.

81. Būtent Aš, jūsų Mokytojas, dar kartą artinuosi prie žmonių šiuo dvasinio nerimo, klausimų ir nepasitenkinimo laikotarpiu, kai tiek daug dalykų tebėra paslėpta paslapyje.

82. Aš atskleidžiu tiesą ir nuraminu žmonių dvasinį nerimą. Atsakau į jų klausimus ir pašalinu tą baimę, kurią jie patiria dėl savo nesugebėjimo rasti tiesos. Taip pat priartėju, kad pasakyčiau jiems, jog daugelis dalykų, kuriuos jie mato paslėptus paslaptimi, buvo tai, ko jie dėl pasirengimo ir tyrumo stokos nesugebėjo išsiaiškinti, tačiau tai buvo mano leidžiama, kad jie pažintų jo esmę.

83. Kadangi Aš pažadėjau pasauliui sugrįžti, kad savo Šviesa atskleisčiau paslaptis ir pašalintų žmogaus proto aptemimą, dabar atėjo tinkamas

laikas mano sugrįžimui, kai mano Dvasia vėl atveria Išminties knygą, kad žmonės joje rastų viską, ką jiems dera žinoti, kas jiems suteikta per Mane.

84. Visa ši tauta klausė Manęs, kodėl šiuo metu Aš pasirinkau dvasinę formą, kad apsireikščiau žmonėms, turint omenyje, kad jiems tai yra pernelyg aukšta, sunkiai suvokiama ir jaučiama forma.

85. Žinau, kad šiandieniniai žmonės man tai sako, nes žino, kad praeityje Aš įsikūnijau, tapau žmogiškas, matomas ir paliečiamas. Tačiau šios tautos žmonės nesusimąstė, kad dar prieš man gimstant žmogumi, aš jau buvau apsireiškęs žmonėms dvasine forma, ir jie mane girdėjo bei manimi tikėjo, tačiau niekada neprašė, kad aš nusileisčiau į žemę, kad galėtų mane pamatyti.

86. Aš įgijau žmogiškąją išvaizdą, nes buvo absoliučiai būtina pateikti tobulą ir gyvą pavyzdį, kas yra Dieviškojo Įstatymo išpildymas, ir niekas kitas, išskyrus Mane, nebuvo tinkamas tai padaryti – Aš, kuris sukūriau Įstatymą – Aš, kuris turėjau jums atnešti tą Įstatymą, paaiškindą žodžiais ir darbais, kurie suteikė mokymui formą.

87. Jeigu Aš, vietoj to, kad pasirinkčiau žmogiškąją išvaizdą gyventi tarp jūsų, būčiau įgijęs angelo pavidalą, žmonės būtų pasijutę nereikšmingi ir nesugebantys sekti mano pėdomis, ir jie būtų laikę mano žodį kažkuo, ko žmogui neįmanoma įgyvendinti, o kita vertus, jūs nebūtumėte patikėję, kad Aš aukojuosi iš meilės jums.

88. Jeigu dabar, vietoj to, kad pasirinkčiau pavidalą, pranokstantį žmogiškąjį, būčiau įgijęs paukščio ar augalo pavidalą arba pasislėpęs viename iš daugybės būtybių, esančių žemiau žmogaus, jūs nebūtumėte laikę to apsireiškimo tobulu, būtumėte jautęsi pažeminti, nes nebūtumėte buvę išrinkti kaip dieviškojo apreiškimo priemonė.

89. Dabar Aš jums sakau, kad kiekviena forma, kurią Aš naudoju, norėdamas save apreikšti, yra teisinga ir tobula, ir kad jei jūs nesuvokėte, jog Aš esu visose gamtos karalystėse, esu apreiškiamas, pasiekiamas, tai priežastis yra ta, kad jūs nesidomėjote dieviškosios kalbos pažinimu.

90. Amžiai praėjo, ir jie buvo išnaudoti tik iš dalies. Todėl dabar Aš artinuosi prie jūsų, kad parodysiu, kaip susigrąžinti prarastą laiką.

91. Štai jūsų Mokytojas, kuris jums primena, kad Antrajame Laike Aš tapau žmogumi Jėzuje, kad galėčiau kalbėti su jumis iš širdies į širdį, ir kad šiuo metu Aš jus ruošiu, kad galėtumėte bendrauti su Manimi iš dvasios į dvasią. Taip pat mokau jus stebėti gamtos elementus, kuriuose pasireiškia mano galia, mano išmintis ir mano teisingumas. Ir galiausiai, mokiniai, aš išmokiau jus dvasinės kalbos, kad girdėtumėte ir suprastumėte mano balsą, kuris nuolat kalba jums, moko jus ir veda jus.

92. Būtent šis mokymas suteiks žmogui dvasinį pakilimą, kurio jam reikia, kad žingsnis po žingsnio, pakopą po pakopos pakilti iki dvasinės išminties, kur jis atras savo kilmę, savo esybės šerdį, savo egzistencijos prasmę, ir tada jo meilė Man bus labai didelė, ir jis laimins visą gyvenimą bei viską, kas egzistuoja ir jį supa, nes visur jis matys, girdės ir jaus savo Dangiškojo Tėvo buvimą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 326

1. Jūs pradodate girdėti mano Žodį, ir jūsų akys tampa neišsenkančiu ašarų šaltiniu. Kodėl verki, tauta? Ne visada žinote priežastį, kartais tai atsitinka, nes gyvenimo kova buvo žiauri – kartais, nes gyvenimas jus nubaudė nelaimėmis, nusivylimais, nesėkmėmis, ligomis ar netektimis. Bet yra atvejų, kai, neturėdami nė vienos iš šių priežasčių, išliejate daug ašarų, kai mane girdite.

2. Aš žinau šių ašarų be akivaizdžios priežasties priežastį, žinau jų kilmę: tai jūsų siela verkia ir per kūną tai išreiškia ašaromis. Kiekviena ašara yra lobis, kuriame glūdi švelnumas, skausmas dėl to, kad jaučiatės įstrigę, gailstis dėl padarytų klaidų, kančia dėl to, kad tapote silpni, ir liūdesys dėl prarasto laiko.

3. Ką apie visa tai žino materialioji gamta? Todėl jūs dažnai manėte, kad verkiate be priežasties.

4. Jūs klausiate Manęs, ar yra klaida verkti pas Mane. Iš tiesų, sakau jums: kas nejaučia šio poreikio sušvelninti skausmą ar išreikšti didžiausią džiaugsmą, tas vietoj širdies krūtinėje nešioja akmenį, nes jis jokių būdu nejaučia Mano buvimo.

5. Verkite, mylima tauta, nes ir verksmas yra priemonė, kurią Aš suteikiau žmogui, kad jis apsivalytų ir atsikratytų naštos, kuri jį slegia. Pažiūrėkite, kaip po to jaučiatės laisvesni, lengvesni ir tyresni, kad galėtumėte vėl imtis dienos darbų.

6. Jūsų sielai reikia šio apvalinimo, kad ji taptų verta įvykdyti jai skirtą užduotį, ir ji turi atsikratyti naštos, kuri laikui bėgant susikaupė joje. Nes ją laukia nauja kova – kova, kurią ji turi pradėti, nejausdama jokio nuovargio.

7. Taip, mokiniai! Ašaros jūsų vidinio susikaupimo akimirkomis yra nuoširdaus jausmų sukrėtimo įrodymas, o kiekviena ašara yra iškalbingesnė už tūkstantį gražiausių ir išraiškingiausių jūsų kalbos žodžių. Tačiau ne visiems sielos verksmas, atgaila ar džiaugsmas pasireiškia ašaromis. Daugeliui mano vaikų šis jausmas yra vidinis, paslėptas, matomas tik Man. Jie atrodo bejausmiai ar abejingi, tačiau jų širdis yra tokia pat jautri arba net jautresnė nei tų, kurie išreiškia savo jausmus.

8. Kai visi jūs kartą suprasite dvasinimą ir gyvensite juo, taip pat sugebėsite valdyti savo sielos jausmus, neparodydami jų savo artimiesiems, nes suprasite, kad Tas, prieš kurį turite išpažinti, atgailauti ir apsivalyti, yra jūsų Tėvas, ir Jį nešiosite savo esybėje.

9. Pirmiausia, mylimieji mokiniai ir pasekėjai, svarbu, kad jūsų širdis pradėtų jausti sielos virpėjimą jūsų esybėje, suprastų būtinybę apsivalyti, kad priimtumėte kančios taurę, kai ji pasieks jūsų lūpas, ir kad sielos

požiūriu taip pat naudinga jausti jausmus, paslėptus jūsų esybės gelmėse, kaip ir juos išreikšti išoriškai.

10. Visas pasaulis jūsų laukia, visa žmonija jūsų laukia, todėl turite siekti savo apsisvalymo, kad, kai pradėsite eiti šiuo keliu, tapę šios dvasinės žinios misionieriais, jūsų širdyje dorybės nesusimaišytų su ydomis, nes tada nuolat matysite, kaip apgaudinėjate patys save. Jūs trošksite būti nuoširdūs, o veidmainystė iškils į dienos šviesą, kad jus apgautų. Jūs trošksite daryti gerus darbus, o jūsų širdies savanaudiškumas tai sutrukdytų. Todėl sakau jums, kad jūsų apsisvalymas turi būti tikras, kad taptumėte verti eiti šią dvasinę misiją. Tačiau niekas, išskyrus jūsų sąžinę, negali užtikrinti, kad šis vidinis apvalinimas būtų ilgalaikis ir nuoširdus, kaip subrendęs vaisius, pasiektas per savistabą, patirtį, susimąstymą ir mano mokymų laikymąsi.

11. Ar galite įsivaizduoti tą laimę, kurią patirs jūsų širdis, kai savo artimiesiems pasakosite apie tai, ką Aš jums šiuo metu apreiškiau, ir tada pamatysite juos tyliai verkiančius – verkiant ne tik „kūnu“, bet ir siela, trokštančia švelnumo?

12. Kiekvieną kartą, kai mano Žodis bus ištartas jūsų lūpomis, kurias prieš tai paruošėte malda ir įkvėpė mano Gailestingumas, mano Esmė atgis, o mano Žodis bus jaudinantis, todėl sakau jums, kad per jūsų lūpas jis sukels tokį patį poveikį, kokį sukėlė klausytojų širdyse, kai buvo perduotas per balso nešėjus.

13. Mokiniai: Žodžio, kurį Aš jums daviau šiuo metu, neturėtumėte naudoti kaip pagrindo naujai religijai, nes tai yra tik to Įstatymo paaiškinimas, kurį Aš jums apreiškiau nuo pačių seniausių laikų.

14. Turėkite omenyje: jei tai būtų religija, ji būtų skirta tik tiems, kurie ją išpažintų. Tačiau kadangi tai yra „ „ – begalinė Dievo šviesa, ji spinduliuoja visiems, nusileidžia pas visus, kad apšviestų žmonijos kelius, nedarydama skirtumo tarp tautų, rasių, kalbų ar tikėjimo įsitikinimų.

15. Mano Įstatymas yra aukuras, prie kurio visi turės ateiti, kad garbintų savo Viešpatį. Kur tik yra žmogus, ten aukuras bus jo sielos aukštybėse ir lauks jo aukos bei meilės dovanos.

16. Supraskite, mokiniai: tai, ką noriu jums paaiškinti, yra tai, kad kiekvienas, kuris priima šį mokymą, taip pat turi dvasiškai susivienyti su visais ir tapti viena, kad išoriniai skirtumai tarp įvairių garbinimo formų netaptų kliūtimi, trukdančia jums atpažinti ir mylėti savo artimus kaip brolius ir seseris Manyje.

17. Kai kartą taip pajusite, būsite įsisavinę mano mokymą ir artėjančiomis sunkiomis išbandymų dienomis galėsite dalytis savo

dovanomis ir leisti jomis dalytis kitiems, neišskirdami nė vieno iš savo artimųjų.

18. Aš nereikalauju iš žmonių papročių, žemiškųjų įstatymų ar mokslo žinių suvienodinimo. Juk galiausiai ateis diena, kai susitarimas paskatins tautas susivienyti. Tai, kuo Aš jus įkvepiu, yra dvasinė harmonija, vienybė mąstyme, kad visa žmonija pažintų ir praktikuotų dvasinę maldą, kurioje jūs visi galėsite viduje pakilti ir tiesiogiai iš mano Dvasios gauti amžinojo gyvenimo duoną.

19. Žemėje yra daug religinių bendruomenių, ir dauguma jų yra pagrįstos tikėjimu Kristumi. Vis dėlto jos nemyli viena kitos, nei pripažįsta viena kitą kaip Dieviškojo Mokytojo mokinius.

20. Argi nemanote, kad jei jos visos suprastų mano mokymą, jos būtų jį pritaikiusios, nukreipdamos konfesijas į susitaikymą ir taiką? Tačiau taip nebuvo. Jos visos laikėsi atokiai viena nuo kitos, dėl to dvasiškai atskyrė ir suskaldė žmones, kurie tada ėmė laikyti vieni kitus priešais ar svetimais. Kiekvienas ieško priemonių ir argumentų, kad įrodytų kitam, jog *jis* yra tiesos savininkas, o kiti klysta. Tačiau niekas neturi jėgų ir drąsos kovoti už visų vienybę, taip pat niekas neturi geros valios atrasti, kad kiekviename tikėjime ir kiekviename Dievo garbinime yra šiek tiek tiesos.

21. Aš tikiuosi, kad pasaulis pasieks dvasinį pakilimą. Man visiškai nesvarbūs pavadinimai, kuriais skiriasi kiekviena bažnyčia ar sekta, taip pat nesvarbi nei didesnė, nei mažesnė jų apeigų ir išorinių kulto formų prabanga. Tai pasiekia tik žmogiškąsias jėgas, bet ne mano Dvasią.

22. Aš tikiuosi, kad žmonės pasieks dvasinį tobulėjimą, nes tai reiškia gyvenimo pakylėjimą, tobulėjimo idealą, meilę gėriui, atsigręžimą į tiesą, meilės veiklos praktikavimą, harmoniją su savimi, o tai yra harmonija su kitais ir todėl – su Dievu.

23. Šiuo metu Aš siunčiu lietu, kuris paruoš laukus, kuriuose rytoj sudygs mano sėkla ir duos vaisių. Šiandien dar atrodo neįmanoma, kad šis pasaulis galėtų pasikeisti tiek žemiškai, tiek dvasiškai, turint omenyje, kad blogis įsišaknijo žmonijos širdyse. Tačiau Aš jums sakau, kad nepraeis daug laiko, kol patirsite savo tautų dvasinės transformacijos pradžią.

24. Kas tuo metu būtų patikėjęs, kad pagoniškoje, nuodėmingoje ir jausmingoje Romoje – mieste, kuriame gyvenimas buvo nuolatinė ydų ir malonumų, nuodėmių ir nusikaltimų orgija, – anksčiau nei bet kurioje kitoje tautoje užsidegs tikėjimas į Meilės Žodį, į Kristų? Ir vis dėlto taip atsitiko.

25. Roma pirmiausia turėjo daug nusidėti ir pasiekti išsekimą bei pasibjaurėjimą, kad pasiektų tą tašką, kai savo širdyje galėtų priimti mano Žodžio sėklą. Tačiau kai jis pasiekė juos, tos malonumais išvargintos ir

nusivylimu bei skausmu sudraskytos širdys, susilietusios su mano žinios esme, atsivėrė taip, kaip nuvytusios gėlių taurės atsiveria, kai jas glamonėti atpučia drėgnas vėjelis.

26. To tautos širdis plakė galingai, o jos siela buvo sukrėsta. Jos nuodėmės buvo atleistos dėka jos tikėjimo ir drąsos atsakyti į mano šauksmą.

27. Tam tautai reikėjo drąsos ir pasiaukojimo, kad galėtų sustiprinti savo tikėjimą ir meilę tiesai, kuri pradėjo apšviesti jų širdis. Tačiau jie buvo drąsūs vyrai ir moterys, nesvarbu, ar tai buvo suaugusieji, paaugliai, ar vaikai.

28. Ar suprantate, mokiniai? Tada palyginkite tą tuštybių, ydų ir meilės pasauliui viešpatavimą su šiandienine žmonija, ir jūs atrasite, kad ir ji – pasibjaurėjusi, pavargusi nuo tuštybių ir susirgusi nuodėmėmis – vis labiau artėja prie tos dienos, kai jų sielą nustebins dieviškosios brizės dvelksmas, kuris juos pažadins – brizė, einanti prieš rasą, kuri numalšins juos kankinantį sielos troškulį ir bus pasiruošimas tam, kad vėliau dvasinio atgimimo sėkla nukristų į visas širdis.

29. Kiek kartų jūs savo širdyse klausėte Manęs, kodėl Aš jums neparodžiau dvasinio gyvenimo visiškai aiškiai. Tačiau Aš jums sakau: jeigu tą gyvenimą galėtumėte paliesti savo kūniškais pojūčiais, jūs niekada nedėtumėte nė menkiausios pastangos pasiekti kokį nors dvasinį pakilimą. Jūs niekada neišvystytumėte savo dvasinių dovanų ir sugebėjimų, nei stengtumėtės užsitarnauti nuopelnų, kad nusipelnytumėte mano apreiškimų.

30. Tarp jūsų ir Dvasinės Slėnio yra uždanga, neleidžianti niekam išniekinti tos šventovės tyrumo, ir peržengti tas slenksčius leidžiama tik tam, kuris apsirengęs pagarba ir nuolankumu, tyrumu ir kilniu tikslu, meile ir tikru tikėjimu.

31. Sakau „tikru tikėjimu“, nes yra ir tariamas tikėjimas, kurį įkvepia kažkas nerealaus – kažkas, kas, būdama klaidinga, išnyksta ir išblėsta, vos tik sužinojus tiesą.

32. Yra daugybė žmonių, kurie bandė įsivaizduoti dvasinį gyvenimą, kad galėtų juo tikėti. „Didieji“ ir „mažieji“, neišsilavinusieji ir išsilavinusieji – jie visi norėjo sužinoti, koks yra „dangus“, koks yra Dievas, kokią išvaizdą turi dvasinės būtybės, koks yra šviesos ir buvimo pobūdis tame pasaulyje. Tada jie įsivaizdavo už žvaigždžių esančią gražią sritį, didingą rūmą, sostą, o ant jo – žmogaus pavidalu sėdintį Dievą.

Dvasinėms būtybėms taip pat priskyrėte žmogiškąją išvaizdą ir įsivaizdavote jas skraidančias kaip paukščius, kad galėtų persikelti iš vienos vietos į kitą. Visa tai jūs matote apgaubtą šviesos – šviesos, panašios į tą,

kurią turite Žemėje, viskas spinduliuoja kaip auksas ir papuošta gražiausiais dalykais, kuriuos pažįstate materialiajame pasaulyje: dangiškais giesmėmis ir dieviška muzika, užpildančia erdvę, o milijonai būtybių amžinai garbina Viešpatį, visada klūpėdamos prieš Jo sostą, šlovindamos Jį ir aukodamos Jam smilkalus.

33. Taip daugelis žmonių įsivaizduoja dvasinį gyvenimą, ir, kartą susikūrę tą vaizdą savo protuose, jie įtikėjo, kad taip yra, kad taip turi būti, ir tuo jie tvirtai įsitikinę.

34. Kas su jais atsitiks, kai jie susipažins su šiuo mokymu ir sužinos, kad tai, ką jie įsivaizdavo, neatitinka tikrovės? Vieni iš karto atvers savo akis tiesos šviesai, nes supras klaidas, kurias sukūrė jų materializmas. Kiti bus sutrikę ir neigs mano apreiškimų tiesą.

35. Sakau jums tik tiek, kad būtina iš savo proto ištrinti visus vaizdinius, kuriuos susikūrėte apie dvasinį gyvenimą, nes Dievas neturi žmogaus pavidalo, nesėdi soste, kaip tai daro žemės karaliai, dangus nėra už žvaigždžių, Jo šviesa nėra tokia kaip saulės, o sielos neturi žmogaus pavidalo. Viskas yra kitaip, nei jūs įsivaizdavote – tiek, kad net jei Aš jums paaiškinčiau, koks iš tikrųjų yra dvasinis gyvenimas, jūs to nesuprastumėte, nes net jūsų kalba nebūtų pajėgi išreikšti Amžinojo tiesos, begalinės šlovės, grožio ir tobulumo.

36. Ar galėtumėte Man pasakyti, kokią formą ar kokį tūrį turi sąžinė? Ar galėtumėte Man pasakyti, kokios formos yra meilė ar protas? „Ne, Mokytojau“, – sakote Man. Taigi, kaip sąžinė, protas ar meilė neturi formos, taip pat negalite lyginti žemiškų dalykų su dvasinio gyvenimo dalykais. Vis dėlto nėra nieko gražesnio už Šviesos sielos savybes, kurios yra gebėjimų ir dorybių derinys, kuriam egzistuoti nereikia jokios formos.

37. Dievas neturi pavidalo, nes jei Jis jį turėtų, Jis būtų ribota būtybė, tokia kaip žmogus, ir tada Jis nebūtų Dievas. Jo „sostas“ yra tobulumas, teisingumas, meilė, išmintis, kūrimo galia, amžinybė.

38. „Dangus“ – tai aukščiausia palaima, kurią siela pasiekia savo tobulėjimo kelyje, kai iškyla į tokį išminties ir meilės aukštį, kad pasiekia tokį tyrumo laipsnį, kurio nepasiekia jokia nuodėmė ir joks skausmas.

39. Kai mano pranašai kalbėdavo apie dvasinį gyvenimą, jie kartais tai darydavo pasitelkdami žmogiškąsias išraiškas ir jums pažįstamus daiktus.

40. Pranašai matė sostus, panašius į žemės karalių sostus, – knygas, žmogiškos išvaizdos būtybes, rūmus su sienų užuolaidomis, žvakides, Avinėlį ir daugelį kitų vaizdinių. Tačiau šiandien turite suprasti, kad visa tai buvo tik metafora, simbolis, apimantis dievišką prasmę, apreiškimą, kuris jums turėjo būti išreikštas vaizdine forma, nes jūs nesugebėjote suprasti kitos, aukštesnės.

41. Dabar atėjo laikas, kad jūs teisingai išaiškintumėte visų mano palyginimų ir mokymų, kuriuos jums apreiskiau per simbolius, prasmę, kad ta prasmė įsiskverbtų į jūsų protą, o simbolinė forma išnyktų.

42. Kai pasieksite šį supratimą, jūsų tikėjimas bus tikras, nes tuomet jį būsite pagrindę tiesa.

43. Jūs, žmonės, savo žodžiuose pranašauju jums geresnį pasaulį nei tas, kuriame gyvenate, būtent tada, kai jūsų širdis nuplaus savo nešvarumą krauju, kurį Aš praliejau ant kryžiaus – krauju, kuris buvo dieviškosios meilės, aukščiausio atleidimo ir visų žmonių išganymo įsikūnijimas.

44. Jūs – netikintieji ir abejojantieji – negalite tikėti teisingumo pasauliu, taip pat negalite įsivaizduoti meilės ir dorybės gyvenimo savo žemėje. Trumpai tariant: jūs nemanote esą pajėgūs nieko gero, taip pat neturite tikėjimo savimi.

45. Tačiau Aš tikiu jumis, pažįstu tą sėklą, kuri yra kiekviename iš mano vaikų, nes Aš juos sukūriau, nes savo meile jiems suteikiau gyvybę.

46. Aš tikrai dedu savo viltį į žmogų, tikiu jo išgelbėjimu, jo tapimu vertingu ir jo pakilimu. Nes kai Aš jį sukūriau, paskyriau jį būti *valdovu* žemėje, kurioje jis turėjo sukurti meilės ir taikos vietą, ir Aš taip pat nusprendžiau, kad jo siela turi sustiprėti gyvenimo kovoje, kad savo nuopelnais pasiektų gyvenimą Tobulumo karalystės šviesoje, kuri jums priklauso kaip amžinasis paveldėjimas.

47. Ši Žemė, kurią jūs vadinate „ašarų slėniu“ arba „tremties vieta“, buvo Mano paruošta su begaline meile, kad ją galėčiau pasiūlyti vaikams, kurie joje turės gyventi. Viskas joje tryško gyvybe, gausa, palaiminimais ir džiaugsmu tiems, kurie ją turės. Joje nebuvo nieko, kas būtų sukurta tam, kad žmogui sukeltų skausmą – visiškai priešingai, viskas buvo paruošta taip, kad jei žmonija savo klaidomis sau pakenktų, ji savo kelyje ir visur pati rastų reikiamų priemonių, kad išgydytų savo kančias ir nugalėtų savo nelaimes.

48. Žemėje praėjo daug šimtmečių, tačiau žmogus vis dar nesugebėjo joje būti laimingas. Kodėl? Paprasčiausiai todėl, kad jis norėjo rasti tą laimę, neieškodamas jos tikroju keliu, kurį nurodo mano Įstatymas, „ – meilės ir teisingumo, harmonijos ir tyrumo įstatymas.

49. Ar jūs manote, kad būtina kentėti žemėje, norint nusipelnyti dangaus? Ne, žmonija, vienintelis dalykas, kurį pasiekiate kentėdami, yra *tam tikras* apsisvalymas. Nes tikrą ir visišką sielos apsisvalymą pasiekiate per meilę, kurią jums įkvepia mano Įstatymas.

50. Kokia čia nuopelnas, kad kai kurie, kurie žemėje daug kentėjo, dėl to gyvena troškimu patekti į dangų? Tai visiškai natūralu, kad, matydami, jog pasaulis jiems dabar nebeturi nieko pasiūlyti, jie galvoja apie dvasinį

gyvenimą. Tikrasis nuopelnas yra to, kuris – nors ir turi viską pasaulyje – kiekvieną akimirką būtų pasirengęs atsisakyti savo turtų ir patogumų. Juk tuomet jis iš tiesų įrodytų savo aukštesnį sielos išsivystymo lygį ir paliudytų, kad dangus ar palaima nėra tam tikra vieta, kurią per amžius ir amžius sukūrė žmonių vaizduotė, bet sielos būseną, kurią jis jau savo žmogiškajame gyvenime gali pradėti patirti, išgyventi ir mėgautis – būseną, kuri tampa vis grynesnė ir tobulesnė, kiek siela kyla laiptų kopėčiomis, vedančiomis ją iš žemiškojo pasaulio iki dvasinio gyvenimo viršūnės.

51. Jeigu Aš nežinočiau, kad jūsų paskirtis yra tokia aukšta, Aš nekalbėčiau su jumis tokiu būdu, taip pat nebūčiau jums atsiuntęs savo įstatymo, nei būčiau paaukojęs savo gyvybę už jus, jeigu būčiau žinojęs, kad jūs niekada nebūsite išgelbėti per jį.

52. Aš ieškojau būdo apsireikšti žmonėms per tris amžius tik todėl, kad žinojau, jog laikų pabaigoje jūs pakilsite virš aistrų, kūniškumo ir žmogiškųjų vargų ir gyvensite kilnų gyvenimą, kupiną aukštų įkvėpimų ir darbų, kurie atskleistų jūsų sielos brandą.

53. Ar manote, kad tada, kai žmonės gyvens tokiu būdu, jie vis dar jaus alkį ir troškulį teisingumui, ar vis dar reikės teisėjų ir valdovų, kurie juos vestų pasaulyje, teistų ir baustų už jų poelgius? Ar manote, kad pasaulyje, kuriame vyrauja gera valia vieni kitiems ir kur egzistuoja brolystė bei teisingumas, vis dar gali būti karų, vargų ir skausmo? Ne, žmonija. Tuomet patirsite, kaip ši Žemė gali jums suteikti tik šilumą ir gyvenimą, maistą ir gerovę, išmintį ir palaimą – palaimą, kuri, nors ir ne aukščiausiu laipsniu – nes šią galima pažinti tik pasiekus tobulumo viršūnę – vis dėlto yra laimė, teisingai atlyginanti tiems, kurie stengiasi išlikti tiesoje.

54. Visi jūs einate link to džiaugsmo ir taikos gyvenimo, o ne link bedugnės ir „mirties“, kaip jūsų širdis mano numananti. Tiesa, jums dar teks patirti daug kartumo, kol ateis jūsų dvasinio tobulėjimo laikas. Tačiau nei mirtis, nei karas, nei maras, nei badas nesustabdys gyvenimo eigos ir šios žmonijos dvasinio vystymosi. Aš esu galingesnis už mirtį, todėl, jei jums teks žūti, Aš sugrąžinsiu jus į gyvenimą ir leisiu jums sugrįžti į Žemę, kai tik tai bus būtina. Turiu tau dar daug ką atskleisti, mylima žmonija, mano „Dieviškosios išminties knyga“ dar saugo daug staigmenų.

55. Gamta jums dar turi daug pamokų, o Žemė dar ne viską davė, ką slepia savo įsčiose.

56. Jūs esate trapūs kūnai ir jautrūs skausmui, esate silpni ir maži, todėl Aš gailiuosi jūsų.

57. Sielos kova, kol ji gyvena materijoje, yra labai didelė, bet būtent ten ji ir grūdinama, ten ji užsitarnauja nuopelnus ir ten ji yra išbandoma.

58. Mano dieviškasis mokymas skirtas ne tik dvasiai – ne, jis turi pasiekti ir žmogaus širdį, kad tiek dvasinė, tiek fizinė būties dalis taptų harmoningos.

59. Dieviškasis Žodis skirtas apšviesti protą ir padaryti žmogaus širdį jautrią, o šiame Žodyje esanti gyvybės esmė skirta sielai maitinti ir pakelti.

60. Kad žmogaus gyvenimas būtų visavertis, jam būtinai reikia dvasinės duonos, lygiai taip pat, kaip jis dirba ir vargsta dėl materialaus maisto.

61. „Žmogus negyvena vien duona“, – sakiau jums Antrajame laikmetyje; mano žodis tebėra galiojantis, nes žmonės niekada negalės apsieiti be dvasinio maisto, nes kitaip žemėje juos ištiks ligos, skausmas, tamsa, nelaimės, vargas ir mirtis.

62. Materialistai galėtų prieštarauti, kad žmonės jau gyvena vien tuo, ką jiems suteikia žemė ir gamta, ir jiems nereikia siekti nieko dvasinio, kas juos maitintų, kas juos stiprintų jų gyvenimo kelionėje. Bet turiu jums pasakyti, kad tai nėra tobulas ir pilnavertis gyvenimas, o tik egzistencija, kuriai trūksta esminio dalyko – dvasingumo.

63. Dvasinimas nereikia veidmainystės, taip pat nereikalauja jokio ritualo atlikimo ir nėra išorinė garbinimo forma.

64. Dvasinis tobulėjimas reiškia visų žmogaus sugebėjimų išplėtimą – tiek tų, kurie priklauso jo žmogiškajai daliai, tiek tų, kurie pranoksta fizinius pojūčius ir yra sielos jėgos, savybės, sugebėjimai bei pojūčiai.

65. Dvasinis tobulėjimas – tai teisingas ir geras visų žmogaus turimų gabumų panaudojimas.

66. Dvasinis tobulėjimas – tai harmonija su viskuo, kas jus supa.

67. Žmogaus poreikis dvasiškai pasisotinti vis didėja, tačiau jis visomis įmanomomis priemonėmis stengiasi pasitenkinti tuo, ką turi šiame pasaulyje.

68. Šis troškimas, sielai vystantis, kasdien turės vis labiau pasijusti, kol pasieks begalinio troškulio ir alkio požymius, kol ji pajus neviltį ir baimę, kokią jaučia klajoklis, pasiklydęs karštoje ir sausringoje dykumoje, – kokią jaučia laivo avarijos auka, atsidūrusi vienišoje saloje.

69. Tačiau vieną dieną, kai žmonija to mažiausiai tikėtis, tautos pabus ir šauksis teisingumo, šviesos, tiesos ir meilės; žmonės pavargs nuo tiek daug nuodėmių ir tiek daug melo ir supras, kad jų gyvenime buvo neišmatuojama tuštuma, kurios jie niekada nesugebėjo užpildyti, ir alkis, kurio jie niekada negalėjo numalšinti.

70. Tiesa, tūkstančiai ir tūkstančiai vyrų bei moterų išpažįsta kokią nors kulto formą ir stengiasi maitinti savo sielas per įvairias religijas. Tačiau tai, ką jie daro, yra taip menka ir netobula, kad beveik niekas nepasiekia

širdies per pojūčius, nes negali prasiskverbti iki sielos, nes siela gali valgyti tik dvasinį duoną ir gerti tik dvasinį vyną, kurie yra Dieviškoji Esmė.

71. Jei žmonės, ieškantys Šviesos per apeigas ir liturginius veiksmus, bent kartą atsisakytų visų ritualų ir išorinio kulto, jie tuoj pat pamatytų, kaip tiesos Šviesa pasirodo gausiai, tarsi stebuklingas krepšys, pilnas duonos ir žuvų, kuris, matydamas žmonių troškimą, neišsenkama dalina savo dovanas.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 327

Tebūnie su jumis mano ramybė, o mylimieji Jėzaus mokiniai!

1. Elijo Dvasia ėjo pirma jūsų, palietė jūsų sielas šviesa ir meile bei paruošė jums laiką ir kelią. Elijas kiekvienos savo avies kelyje yra tarsi kardas, tarsi skydas, padedantis jums įveikti įvairias kliūtis ir pagundas, kurios pasitaiko jūsų kelyje, o tas, kuris sugeba jį pajusti, kuris jį šaukia ir ieško, kaip paklydusi avis ieško savo piemenio, visada jį suras, jo dejonės ir maldavimai visada bus išgirsti ir išklaustyti.

2. Dažnai klausiate savęs: kodėl, nors giliai širdyje gyvuoja troškimas sekti Mokytoju, tiek daug kliūčių trukdo man ateiti pas Jį ir Jam tarnauti? Tada jūsų siela pakyla maldoje, kuri yra maldaujantis prašymas Dievo pagalbos, ir tą akimirką Elijas, kuriam Dievas pavedė Trečiajame Laike saugoti bandą, skubiai atskuba, pasirodo jūsų kelyje ir padeda jums įveikti sunkumus. Tada jūs triumfuodami pakeliate akis į viršų ir dėkojate Tėvui, ir jūsų tikėjimo žibintėlis vėl užsidega, o jūs su ramybe ir pasitikėjimu Manimi toliau keliaujate šiuo keliu.

3. Tiesą sakydamas, Mokytojas jums sako: „Kiekvienai sielai aš paruošiau taikos ir tobulumo karalystę. Tačiau šiai karalystei, kurią aš paruošiau, priešinasi kita karalystė: pasaulis. Nors mano karalystę galima pasiekti nuolankumu, meile ir dorybe, kitos karalystės užkariavimui reikalingas arogancija, ambicijos, pasididžiavimas, godumas, egoizmas ir piktumas. Visais laikais pasaulis priešinosi mano karalystei, visada tie, kurie seka manimi, savo kelyje buvo spaudžiami ir vedami į pagundą, ar tai būtų matomų įtakų, ar nematomų jėgų dėka. Tai nėra vienintelis kartas, kai jūs žengiate per erškėčius, norėdami pasiekti mane, tai nėra pirmas kartas, kai jūsų siela, stengdamasi pasiekti mano buvimą, suklumpa. Visais laikais jūs kovojote savo esybės gelmėse. Mano Dvasios įkvėpimas apšviečia jūsų vidų ir sukėlė mūšį su tamsiomis jėgomis, su klaidingomis šviesomis, su klaidingomis dorybėmis, su materija, su viskuo, kas nereikalinga, su visa šio pasaulio klaidinga šlove.

4. Jūsų siela įrašė savo praeitį ir gyvenimo kelią į Septynių antspaudų knygą. Ten Aš užrašiau visus jūsų poelgius, kiekvieną jūsų žingsnį, mintis ir žodžius. Didžiuosius jūsų sielos darbus, didžiuosius likimo smūgius ir gyvenimo kelius, jos didžiuosius išbandymus, jos kančios taures – viskas ten užrašyta tiesiogiai. Jūsų siela patyrė daug ką, bet jūsų „kūnas“ to nežino. Jei jūsų kūnas pamiršo pirmuosius vaikystės žingsnius – kaip gi jis galėtų žinoti apie jūsų sielos raidą per jos ilgą gyvenimo kelionę? Kaip mažai jūsų siela sugebėjo atskleisti savo žemiškajam kūnui – Aš jums to dar nesuteikiau dėl jūsų raidos trūkumo.

5. Ateis laikai, kai žmogaus protas ir širdis, išgryninti ir apvalyti dvasinimo procese, intuicijos dėka sugebės priimti savo pačios sielos balsą, sugebės aiškiai ir suprantamai priimti kiekvieną apreiškimą, kurį siela perduoda savo kūno apvalkalui.

6. Šiandien jūs dar nesate pasiekę tokio lygio, kad savo žmogiškojo gyvenimo metu galėtumėte pamatyti savo sielos praeitį. Vis dėlto Tėvas jums sako: koks ilgas buvo jūsų kelionės kelias! Kaip smarkiai jūsų siela kovojo, kad išliktų teisingame kelyje! Kaip dažnai ji susižeidė ant gyvenimo erškėčių, ir kiek jūsų kelio atkarpų pažymėta jūsų žingsnių kraujo pėdsakais!

Tačiau nepaisant visų išbandymų ir nelaimių jūs sekate paskui Tėvą, savo Mokytoją, kurį mylite – Dievą, kuris yra šviesos ir paguodos šaltinis jūsų sielai. Ir net dabar, Trečiajame Laike, jei norite sekti paskui Mane, susiduriate su sunkumais, klupstate dėl nelaimių. Vienus vadiniate išbandymais, kitus – pagundomis.

Kadangi jūs Mane taip labai mylite ir taip labai trokštate sekti Manimi keliu bei ateiti pas Mane – kodėl tada jūsų Tėvas leidžia, kad jūs būtumėte taip išbandomi ir gundomi? Iš tiesų, sakau jums: nes kelias, vedantis pas Mane, yra siauras, ir šiame siaurume yra vargų. Jis toks siauras kaip Kančios kelias, jame yra kritimų, jame yra erškėčių, daug nesupratimo ir nedėkingumo bei visų gyvenimo kančių.

7. Tačiau norint pasiekti šią tobulumo karalystę, yra tik šis vienas kelias. Platus kelias veda į pasaulio ir nuodėmės karalystę.

8. Mano karalystė yra stipri ir galinga, ir jei Aš leidau, kad prieš mano jėgą ir galią pakiltų kita jėga – blogio jėga – tai tik tam, kad įrodytų mano jėgą; kad jūs, susidūrę su apgaule ir tamsa, patirtumėte ir pamatytumėte mano Šviesos ir Tiesos jėgą. Tai vyksta tam, kad jūs suprastumėte, jog ta tamsaus šešėlių, klaidų ir pagundų karalystė, nors ir turi didelę galią, yra mano įrankis, ir aš iš tikrųjų ją pasinaudoju.

9. Kai Aš jus išbandau, tai darau ne tam, kad sustabdytų jus jūsų tobulėjimo kelyje, nes Aš laikiu jūsų atvykimo į mano karalystę. Bet Aš noriu, kad po mūsų jūs ateitumėte pas Mane *pergalingai*, po kovos būtumėte *stiprūs*, kupini dvasinės patirties šviesos po ilgos piligrimystės, kupini nuopelnų Dvasioje, kad galėtumėte nuolankiai pakelti savo veidus ir pamatyti Tėvą tą akimirką, kai Jis priartės, kad suteiktų jums savo dieviškąjį bučinį – bučinį, kuriame glūdi visa laimė ir visi tobulumai jūsų sielai.

10. Kad galėtumėte nugalėti visus išbandymus, darykite tai, ko jus mokė Mokytojas: budėkite ir melskitės, kad jūsų akys visada būtų budrios ir kad jūsų neapimtų pagunda. Turėkite omenyje, kad blogis turi didelį uoslę, kad jus išbandytų, pargriautų, nugalėtų ir pasinaudotų jūsų silpnybe. Būkite

jžvalgūs, kad sugebėtumėte jį pastebėti, kai jis tyko jūsų. Nes nors jūs patyrėte didelius išbandymus ir pagundas, kuriuose nugalėjote, kad galėtumėte manimi sekti šiuo laikotarpiu, tačiau šiais metais jūsų laukia labai dideli išbandymai ir pagundos.

Kova jūsų viduje yra didžiulė, kova žmonijos viduje yra didžiulė, dvasinė kova visoje visatoje taip pat yra labai didžiulė. Tai lemiamas laikas mano viešpatavimui, mano teisingumui, mano galybei. O tie, kurie dabar yra su manimi, kurie mokėsi iš mano žodžio, kurie šiuo metu stiprinasi su manimi, turi viską žinoti ir suprasti, kad galėtų nugalėti, kad galėtų išlaikyti didžiuosius išbandymus, kurie laukia žmonių.

11. Aš mokau jus budėti ir melstis – ne tik už save, bet ir už kitus, kad būtumėte tarsi dvasiniai pranašai, kurie savo malda perduoda artimiesiems intuiciją, leidžiančią jiems numatyti pavojus ir pagundas. Nes taip galėsite apsaugoti žmoniją nuo rimtų blogų sprendimų.

Kai kuriems tai nesuprantama, kitiems – neįmanoma, bet Aš jums sakau: būtent tai Šventoji Dvasia atnešė savo mokiniams Trečiajame Laike: dvasinimą, sielos išsiskleidimą per Dvasios mokymą, kad ji tobulėtų, kad atrastų savo dvasinį horizontą, sau tinkamą lauką, kuriame galėtų sudygti, kad surastų Dangaus kopėčias, kad kylant visada rastų Mokytojo buvimą, kopėčias, kuriomis ji remiasi ir kuriomis žengia link tobulumo.

12. Kaip nedaugelis tuo metu, kai Aš kreipiausi į kiekvieną iš jūsų, jau nuo pat pirmojo postūmio pajuto vidinį apšvietimą. Kiek mažai buvo tų, kurie suvokė, kad jų siela numatė stebuklą, kad jų siela jautė, jog dieviškojo pažado išsipildymas dabar tapo realybe jų viduje: Mokytojo sugrįžimas. Tačiau kiek daugelis iš jūsų įstrigo abejonės ir prieštaravimo dvasios tinkluose.

13. Kiti iš jūsų, kurie jau norėjo išeiti pasitikti mano Žodžio ir mano buvimo, buvo užimti šventėmis, pramogomis, žemiškais meilės santykiais ir jausmais, savo žmogiškaisiais reikalais, o Mokytojas toliau jūsų laukė. Bet galiausiai jūsų siela, padedama manęs, nugalėjo ir atėjo pas mane, kad mano buvimu įsitikintų, jog „neįmanoma“ tapo įmanoma, kad mano pažadas išsipildė.

14. Jei buvote išbandyti, kai dar buvote silpni, kiek labiau būsite išbandyti dabar, kai esate stiprūs!

15. Ar Tėvas leis, kad dideli sumaištys ar – pagundos priartėtų prie Jo mokinių? Iš tiesų, sakau jums: žinoma, dabar Aš tai leidžiu. Tačiau ne tam, kad šiuose išbandymuose jus nugalėtų pagunda – ne, bet tam, kad jūs paverstumėte tamsą šviesa ir, nugalėdami savo priešus, paverstumėte juos draugais ir broliais – kad ir jūs pakiltumėte virš žmonių nuodėmių, paliktumėte gėrio ir dorybės pėdsakus, paverstumėte žmones gerais

žmonėmis. Todėl Aš leisiu, kad jus ištikty išbandymai. Aš jau jus mokiau, kaip juos įveikti: budėdami, meldamiesi ir taikydami mano mokymą.

16. Kokie bus tie išbandymai, kurie jūsų laukia ir netrukus ištiks? Įvairūs. Kai kuriuos iš jų jūs jau išgyvenote, kitus patiriate dabar, o dar kiti ateis vėliau.

Jūsų sielose neturi būti nei liūdesio, nei baimės. Kaip kiekviena diena jums atneša pasitenkinimą ir duoną, taip kiekviena diena atneša ir skausmą. Laikykite šiuos išbandymus didžiosiomis gyvenimo pamokomis, kuriose turite taikyti mano mokymus. Nuo „pradedančiųjų“ iki pažengusiųjų – jūs visi susidursite su išbandymais savo kelyje, ir Aš jau dabar jums nurodau, kad mano valia yra, jog jūs būtumėte budrūs. Aš nenoriu, kad kuris nors iš jūsų žlugtų tokiuose išbandymuose. Jei kas nors suklyps, jo pusėje visada bus draugiška ranka, broliška ranka, kuri jį vėl pastatys ant kelio.

Jei kas nors miega ir bus užkluptas miego metu, tinkamu metu eikite pas tą, kuris užmigo, ir pažadinkite jį. Jei miegas gilus ir jis neatsibunda, tas, kuris yra budrus, turi būti sargybinis tam, kuris užmigo.

17. Taip Aš jus mokau, taip Aš jus ruošiu ir paruošiu visiškam susitaikymui, kad ir jūs mokėtumėte atleisti.

18. Pamažtyk, tauta, tu nežinai, ar daugelis išbandymų, kuriuos patyrei seniai ir kuriuos iš meilės mano reikalui sėkmingai įveikei, nesukels tau nevilties, jei jie vėl pasirodys tavo kelyje. Tu nežinai, ar ligos ar būtiniausių gyvenimui dalykų trūkumas nevers tave akimirkai suabejoti mano gailėstingumu, suabejoti savo pasirengimu.

19. Aš jums apie visa tai kalbu, nes pagunda panaudos visus savo menus, visas savo jėgas, kad ištikty mano mokinius – mano mokinius, kurie nėra vieni dvasinio gyvenimo srityje, nes jie yra visame pasaulyje. Aš matau juos išsibarsčiusius, nors ir nedaug, bet jie yra visur, nes Aš juos siunčiau.

Jie bus ieškomi, kad būtų išbandyta jų siela – jų dorybė, jų meilė Man, jų meilė kitiems, siekiant juos palaužti, pasiūlyti jiems šio pasaulio turtus, žemiškąsias, praeinančias šloves, šlovės spindesį ir žemiškąjį didingumą. Bet taip pat, kaip Aš jus įspėju pasitelkdamas žmogaus protą, taip pat įspėju visus tuos mokinius per apreiškimus ir intuiciją.

20. Būkite budrūs, sako jums Mokytojas! Net jei netrukus jus ištiks išbandymai žemiškajame gyvenime ir jūs juose dažnai nugalėsite, ateis ir kiti sielos išbandymai. 1950-ieji metai artėja prie pabaigos, ir visi tie, kurie nepasirengė mano tautoje, sukels pagundą mano žodžio skelbėjams, mano dvasiniam pasauliui, bendruomenių vadovams ir netgi „darbininkams“.

21. Pakils daugelis tų, kurie nesutinka su mano Žodžio nutraukimu – visi tie, kurie jaučiasi nesugebantys gyventi be šio apreiškimo, pakils prašyti Mokytojo, kad Jis atšauktų savo įsakymą, pakeistų savo sprendimą ir išleistų naujus įsakymus savo tautai. Tačiau visame tame bus pagunda, kuri sės savo sėklą ir užklups balsuotojų širdis, visų be išimties. Tiems, kuriuos ji ras budinčius ir besimeldžiančius, apšviestus savo Dvasia, tai neturės jokio poveikio. Tačiau tuos, kuriuos ji sutiks jau paveiktus dėl nepakankamo pasiruošimo, maišto, sumaišties ir baimės būti paliktiems, ji tikrai įkvėps, juose ji ras atramos tašką, ir šios širdys sau leis smarkiai iškreipti mano mokymą.

22. Kas yra tas, kuris gali priversti Tėvą pakeisti savo dieviškus sprendimus? Iš tiesų, sakau jums, net Jėzus to neišsireikalavo iš Tėvo.

Kai Antrajame laikotarpyje artėjo Mokytojo aukos mirties valanda, Jėzus pasitraukė į sodo vienatvę, o jo mokiniai lydėjo jį. Liūdėsys užplūdo apaštalų širdis, juos slėgė sunkių išbandymų nuojauta. Bet ir Jėzaus širdį persmelkė didelis liūdėsys. Tada Mokytojas tarė savo mokiniams: „Budėkite ir melskitės su manimi keletą akimirkų.“ Tačiau kai Mokytojas budėjo ir meldėsi, jis tai darė ne tik dėl tų mokinių, bet ir dėl viso pasaulio.

23. Mokytojo, kaip žmogaus, širdis akimirką pasijuto visų apleista, nesuprasta ir vieniša, o iš jo kūno ėmė tekėti kraujuotas prakaitas. Tai įvyko, kai Jėzus, pakėlęs žvilgsnį ir pakėlęs balsą, kreipėsi į Tėvą: „Mano Dieve, jei įmanoma, paimk nuo manęs šią kartų taurę. Tačiau ne mano valia, bet Tavo tebūnie.“

24. Atsižvelgiant į Sūnaus prašymą, kad Tėvas, jei įmanoma, atšauktų savo valią, – ar Tėvas išklausė tuos žodžius? Iš tiesų, sakau jums: ne. Tai buvo užrašyta ir nustatyta, ir visų Mokytojų Mokytojas turėjo pasireikšti per tą palaimintą kūną, kad Dvasia nugalėtų kūną.

Kai Aš sugrįžau pas miegusius mokinius, pasakiau jiems: „Dvasia nori, bet kūnas silpnas.“

25. Koks meilus buvo Jo priekaištas tam kūnui!

26. Trečiasis laikotarpis artėja prie kulminacijos, todėl Mokytojas nori, kad jūs budėtumėte. Taip, mano šio laikotarpio mokiniai. Nes nors Antrojo amžiaus mokiniai miegojo toje palaimintoje ir iškilmingoje valandoje, o Viešpats budėjo ir meldėsi už visus, šiandien Aš noriu, kad jūs budėtumėte ir melstumėtės, kad nepatektumėte į pagundą, kad leistumėte Tėvui įvykdyti savo valią tarp jūsų. Ir kai Jis paskelbė savo atsisveikinimo valandą, kai Jis jums nurodė akimirką, kurią Jis atšauks savo Žodį, jūs turite laikytis Viešpaties aukštų nurodymų, net jei tai jums yra didelis išbandymas. Tačiau jūs jau žinote, kad mano Dvasia bus amžinai su jumis, kad Aš

apsireikšiu iš Dvasios į Dvasią, ir kad mano Dvasinis pasaulis už jus užtars ir jus apsaugos.

27. Jūs esate pripratę prie šių ilgą laiką gaunamų apreiškimų, labai prie jų pripratote, todėl, pasibaigus šiems apreiškimams, jaučiate skausmą. Bet būkite stiprūs šios skausmo akivaizdoje, mano vaikai, šios išbandymo akivaizdoje parodykite savo aukšto dvasinio išsivystymo lygį. Tačiau tikrai sakau jums: visi tie, kurie šią dieną pasitiks gerai pasiruošę, pajus, kad net juos trumpam palies mirtis. Tačiau po to Aš juos prikelsiu. Kiti jausis tarsi būtų likę našlaičiais.

Bet vienintelis dalykas, kurio nebeliks – vienintelis dalykas, kurį jie praras, bus fizinio balso tonas, žmogaus žodžio skambesys, nes mano Šviesos, mano Dvasios ir mano įkvėpimų virpesiai seks jus visur. Ir kuo stipresnis tuomet bus jūsų dvasingumas, tuo didesnis bus ir tai, ką jums apreiškš Šventoji Dvasia.

28. Ach, jei tik galėčiau savo mokymą iš tiesų perteikti visiems savo šio laikmečio mokiniams, suvienytiems į vieną bendruomenę – jei tik visa mano tauta išgirstų šiuos perspėjimus! Bet artėja šio laikotarpio paskutinė akimirka, o Aš vis dar randu jus susiskaldžiusius, dvasiškai nutolusius, be meilės vieni kitiems. Iš jūsų širdžių giliausių gelmių vis dar neatsiranda dvasinė pagarba ir meilė artimui; tačiau ten glūdi dorybės, kurias Aš kaip dievišką sėklą pasėjau į visų savo vaikų širdis, laukdamas sielos tobulėjimo, kad jos atgimtų malonės gyvenimui.

29. Tik dvasingumas suteiks jums vienybę. Kol nepasieksite dvasingumo mano darbe, nebus nei gailėstingumo, nei supratimo, nei meilės, o be šių dorybių negalėsite susivienyti su Manimi. Aš noriu, kad būtumėte vieningi tarpusavyje, kad liudytumėte apie savo Mokytoją, o Aš – apie jus. Jei tarp žmonių sakysite: „Tai yra mano Mokytojas“, tai ir Aš visam pasauliui pasakysiu: „Tai yra mano mokiniai.“ Tačiau Aš vis dar turiu dirbti su jumis, o jūs dar turite mokytis ir stengtis.

30. Eikite pirmyn su Manimi, o mano vaikai, nes Aš padėsiu jums įveikti kiekvieną išbandymą. Aš duosiu jums šviesą, kad jūsų kelyje nebūtų tamsos. Aš visada būsiu tas mylintis balsas, kuris neleis jums užmigti. Ir kai priartės ta valanda, kuri jau yra visai arti, kai Aš jums pasakysiu paskutinį žodį per šį pranešimą, tada noriu tarp jūsų rasti dvasinį susikaupimą, atsidavimą, tikrą supratimą ir siekį tobulėti. Bet vargas tiems, kurie priešinas mano valiai! Vargas tiems, kurie vilioja mano žodžio nešėjus! Vargas tiems, kurie juos įstumia į pagundų tinklus! Nes niekas negalės pasakyti, kad nežinojo, niekas mano teisingumo teisme negalės tvirtinti, kad nežinojo, ką darė. Kuris spiritualistas nežino, kad 1950 m. pabaigoje ši apreiškimų forma per žmones baigsis? Kas nežino, kad tik Aš vienas savo

aukštųjų Tarybų nutarimais turiu tai nuspręsti? Kas negirdėjo, kad Aš esu negailestingas Teisėjas?

31. Taigi, kai Aš jums pasakysiu savo paskutinį žodį, kuris bus „Tebūnie su jumis mano ramybė!“, materialioje sferoje įsivyras tylą. Jūsų Tėvas nebepraneš savo žodžio per žmogiškąjį protą.

Aš nenumatiau jokios bausmės, nepastatiau kartuvės vaikams, kurie man nepaklūsta ar priešinasi mano įsakymui – tiems, kurie tuo lemiamu momentu mane išbandys. Jie bus savo pačių kaltinamieji, kaltinamieji prieš savo sąžinę. Jie bus tie, kurie pasirašys savo paties nuosprendį, ir jie taip pat bus savo paties budeliai.

32. Tačiau kokį vaisių jie galės pateikti, kokią esenciją galės išlieti į žmonių širdis? Tas, kuris taip pakiltų nepaklusnumu, savo pačios rankomis atims iš savęs įgaliojimus, dovanas ir užduotis.

33. Aš negaliu jūsų apgauti! Aš niekada nesielgiu melagingai, neslepiuosi tamsoje. Mano tiesa visada yra nuoga. Tačiau jei žmonės nesugebėjo pamatyti mano Dvasios nuogumo, tai tik todėl, kad to nenorėjo. Aš neslepiu nuo jūsų savo tiesos po jokių drabužių. Mano nuogumas yra dieviškas ir tyras, mano nuogumas yra šventas, ir Aš jį parodysiu visoms visatos būtybėms. Kaip to simbolis, Aš atėjau į pasaulį nuogas kaip žmogus, ir nuogas vėl išėjau iš jūsų.

34. Noriu, kad tarp mano artimųjų visada viešpatautų tiesa, nes Aš esu ir visada būsiu jūsų tiesoje. Noriu, kad tarp jūsų būtų meilė, ir *mano* meilė visada bus *jūsų* meilėje. Yra tik viena tiesa, viena tikra meilė; ir jei ši tiesa ir ši meilė yra jumyse, jūsų meilė ir jūsų tiesa bus mano, o mano tiesa ir mano meilė bus jūsų.

35. Noriu, kad mano mokiniai būtų tokie, nes ir po 1950 metų Aš toliau kalbėsiu su jais jų meditacijos akimirkomis, jūsų susibūrimuose, kai keliausite vieni. Kai būsite kompanijoje, visada sutiksime keliautoją, klajoklį, kuris kirs jūsų kelią ir paprašys, kad jį pakviestumėte eiti su jumis, ir tada mano įkvėpimai bus dideli, o jūs pajusite, kad jūsų siela paguosta, ir pasakysite: „To, ką Tėvas atsiuntė iš Anapus, jis niekada nepasakė per balso nešėjo protą. Priežastis yra ta, kad Tėvas tęsia savo darbą tarp mūsų.“

36. Taip Aš noriu jus matyti tiesoje – su šia nuolankumu, su šiuo pasiryžimu, kad galėčiau jums save apreikšti. Nes Aš ateityje dar turiu paruoštų didžiulių pamokų – visko, ko Aš jums šiuo metu neperdaviau.

Mano Dvasinis pasaulis ateis pas jūsų dvasią, ir tai bus galingas padaršinimas, kuris jus paguos ir padaršins kelyje: Tėvo artumas, Jo ir Jo Dvasinio pasaulio tikrasis buvimas, Jo Karalystės artumas tarp jūsų.

Kai eisite pas žmonių minias, turite liudyti jiems ir pasakoti, kad Aš ir mano Dvasinis pasaulis buvome su jumis, perteikti per žmogiškąjį protą – kad būtent jūs kalbėjotės su Tėvu ir bendravote su mano palaimintais būtybėmis.

37. Jei pasaulis jūsų paklaustų: „O ar tas minčių mainas ir tie dvasiniai pokalbiai jūsų tarpe baigėsi?“, tada turite atsakyti: „Bendravimas su Tėvu yra amžinas. Jis lankė savo vaikus nuo pat jų vystymosi pradžios ir kiekvieną akimirką bendravo su savo tvariniais. Tačiau laikui bėgant Jis siekė geresnės, tobulesnės, aukštesnės ir dvasinės apreiškimo formos.“ Jei kalbėsitės su tokiu paprastumu, žmonija supras daugelį dieviškų apreiškimų, o jūs pasieksite, kad nukristų tamsi akies raištis, trukdanti sielai suvokti mano tiesą. Taip jūs pasieksite, kad ir jie pripažintų mano didybę, o fanatizmas ir stabmeldystė išnyktų iš širdžių.

38. Tokiu būdu turi sugriūti išdidūs statiniai, auksiniai ir sidabriniai altoriai, pompastiški ritualai – jie visi sugrius savaime, nugalėti vien tik laiko. Bet stabmeldystė, fanatizmo šventykla, gyvenanti žmonių širdyse, turi pagal mano valią sugriūti, turi būti sunaikinta. O tiems žmonėms, kurie mane labiausiai įžeidė, aš atimsiu viską, ką jie saugo savo širdyse, kad neliktų nė menkiausio šių šventvagysčių pėdsako.

39. O palaimintoji Izraelio tauta! Būkite pripildyti mano jėgos ir mano šviesos. Nes jei savo Žodyje visada pranašauju jums sunkius išbandymus ir skausmingus įvykius, tai darau tam, kad galėtumėte nuo jų apsisaugoti ir juos sėkmingai įveikti. Tačiau savo Žodyje aš taip pat visada lieju balzamą ir džiaugsmą, pasitikėjimą ir viltį į jūsų širdis ir sielas. Jūsų širdims Aš skelbiu geresnį gyvenimą žemėje ir jį ruošiu. Aš guodžiu ir laiminu jūsų žmogiškąją širdį – ar tai būtų vaiko, paauglio, vyro ar moters, pasiekusios brandų amžių ar senatvę, širdis – ir atveriu jums naujas galimybes gyvenimo kelyje, kad jūsų kelią užpildytų palaiminimais.

Aš mokau jus geriausio būdo rasti ramybę pasaulyje, pažinti vaisius, kurie saldu skoniu džiugina burną. Aš mokau jus, kokie yra tie leistini darbai, kurie šiame pasaulyje, kuris yra ašarų slėnis, gali padaryti jus laimingus ir vertus mano ramybės. Aš stiprinu jūsų meilės ryšius su vaikais, tėvais, broliais ir seserimis, giminaičiais ar draugais, taip pat tarp tautų.

Taip pat dar kartą mokau jūsų sielą apie aukštąjį pomirtinį gyvenimą, kurį galite pasiekti uždirbdami nuopelnus. Juk jūs visi neišvengiamai, be jokios išimties, turėsite patekti į Anapus, tačiau nežinote, kurią akimirką ten atsidursite, nes mirtis ištinka ne tik senatvėje, ne tik dėl gyvenimo išsekimo – ji ateina bet kurią valandą, bet kurią dieną, mažiausiai tikėtinu momentu. Atminkite, kad jūs visi – absoliučiai visi – paliksite šį gyvenimą už savęs.

40. Tačiau jei jūs mėgaujate ir tyrinėjate šį žmogiškąjį gyvenimą, kurį gyvenate – jei šio gyvenimo, kuriuo džiaugiatės ir kurį kenčiate, kurį taip uoliai studijujete ir kuriam taip pat tarnaujate, niekada iki galo nesupratote – koks tada bus tas kitas, kuris stovi virš šio? Jūsų siela kažką apie jį žino, bet tas „kažkas“ nėra viskas.

Vieni daugiau, kiti mažiau – jie visi yra perėję per sielos „slėnį“, tas aukštas sritis, tuos pasaulius, esančius aukščiau už šį pasaulį. Tačiau vis tiek jūsų siela visada turi būti pasirengusi įžengti į kitus pasaulius – ne į tą, kurį palikote paskutinį kartą, o į kitą, aukštesnį, esantį aukštesniame laiptelyje sielos tobulumo kopėčiose. Todėl Aš ateinu pas jus, todėl Aš jums kalbu ne tik apie žemiškąjį gyvenimą, bet ir apie sielos gyvenimą. Nes jis yra ilgesnis, jis yra tobulas gyvenimas, nes tai yra tėvynė, kurioje jūs liksite amžinai, ir Aš nenoriu, kad jūs būtumėte sutrikę, kai ten pateksite. Nenoriu, kad jūsų siela jaustųsi neverta pasibelsti į mano duris – nenoriu, kad perėjimas iš šio gyvenimo į kitą jus suglumintų. Nes šis žingsnis yra svarbus, jis iš tiesų yra išbandymas, kova.

41. Aš neatimsiu iš jūsų visų minčių apie žmogiškąjį gyvenimą. Būtent Aš daviau jums kūną, kuriame įsikūnijo jūsų siela. Būtent mano gailėstingumas jus pasiuntė gyventi į Žemę, kuri papuošė ir palaimino šią planetą visokeriopomis dovanomis, gamtos karalystėmis, stichijomis, tvariniais, naudingais jūsų maitinimui, išlikimui, atgaivinimui ir vystymuisi. Būtent Aš jus suvedu į santuoką, Aš jums duodu užduotį augti ir daugintis.

42. Būtent Aš įdedu darbo įrankius į jūsų rankas ir laiminu šį darbą bei jūsų vaisius. Būtent Aš laiminu prakaitą ant jūsų kaktos. Todėl Aš negaliu būti tas, kuris trukdo jums vykdyti savo pareigas, kol jūs iš tikrųjų jomis užsiimate. Bet vykdykite juos taip, kaip jums pridera – su nuolankumu, pagarba ir užuojauta sau, taip pat užuojauta kitiems, tada mažiausiomis žemiškomis pastangomis nuimsite derlių, kuris jūsų širdims suteiks ramybę ir pasitenkinimą.

43. Tačiau, be tų pareigų, tų meilės ryšių, jausmų ir saitų, kurie jus vienija, Aš taip pat reikalauju dėmesio ir laiko jūsų sielai, tai aukštesniajai būtybei, kuri turėtų nulemti visus jūsų širdies, proto ir visos jūsų esybės jausmus – tai būtybei, kuri valdo jūsų kūno apvalkalą, tai būtybei, kuri yra mano tarnas, ir kuriai jūsų kūnas turi tarnauti. Noriu, kad ir jūs skirtumėte laiko jos savistabai, jos veiklai, jos tobulėjimui, jos Dievo garbinimui, jos dvasiniams įsipareigojimams savo Tėvui ir kitoms sieloms.

44. Savo mokyme ir įstatyme Aš visais laikais suvienijau visus įstatymus, visas pareigas, visas garbinimo formas. Taip pat Aš ateinu pas jus šiuo Trečiuoju Laiku ir mokau su šia platybe, kad nepatektumėte į naują fanatizmą, kad nepatektumėte į paslaptinę ar į pagundą ir vykdydami

visas savo pareigas būtumėte paprasti, kad siela netaptų fanatiška, o „ kūno apvalkalas nesudarytų kliūčių jos pareigoms – kad siela nebūtų kliūtis nei širdžiai, nei protui, kad ir kūnas būtų paklusnus, o sąžinė pasireikštų kūne, kad ir jis netrukdytų sielai pasiekti išpildymo.

45. Šie yra mano mokiniai. Palaiminti tie, kurie iš tikrųjų pasinaudoja mano pamoka. Palaiminti tie, kurie budi ir meldžiasi šiais išbandymų metais – šiais metais, kai jūsų kelyje pasitaikys pagundos ir sumaištis. Taip jūs galėsite būti stiprūs, galėsite viską įveikti malda, pasninku, laikydamiesi mano mokymo, ir sugebėsite susivienyti, mylėti vieni kitus bei rodyti gailėstingumą. Aš nenoriu, kad kiltų kliūčių mano apreiškimų išsiskleidimui, kad tarp jūsų atsirastų nesutarimų, bet noriu, kad vyrautų supratimas ir gailėstingumas, kad visada viešpatautų brolystė ir meilė, kad vyrautų švelnumas ir nuolankumas. Tada Aš ir toliau jus apdovanosiu ir per savo Žodį apsiireikšiu šios tautos glėbyje.

46. Būkite budrūs visų labui, būkite budrūs dėl savęs, kad gėris ir taika galiausiai nugalėtų jūsų nesutarimus, kad mano karalystė tarp jūsų nugalėtų melo, tamsos ir blogio karalystę.

47. Aš noriu iškilti jumoje kaip nugalėtojas – noriu, kad jūs laikytumėte savo Tėvą Kaip Kariuomenių Karalių, kuris nugali blogį jumoje, o save – kaip karius, kupinus dvasinio garbingumo, pasitenkinimo ir sielos ramybės. Tada bus girdimas Visuotinės harmonijos himnas didžiausios pergalės metu – to triumfo, kuris ateis, tačiau kurio metu nei jūsų Tėvas, nei jūs patys nesijausite nuliūdę dėl to, kad dėl jūsų meilės turėsite „nugalėtojų“. Mūsų „nugalėtieji“ nebus sielos – tai bus blogis, visos tamsos, nuodėmės ir netobulumai. Tėvo triumfas bus visų atsilikusių sielų, įsišaknijusių tamsoje ir blogyje, išgelbėjimas.

Jūs klystate, jei manote, kad kas nors bus prarastas. Aš nebebūčiau Dievas, jei bent viena siela nerastų išgelbėjimo. Visi tie, kuriuos vadinate demonais, taip pat yra sielos, kilusios iš Dievo, ir jei šiandien jos dar yra nuklydusios, tai ir jos ras išgelbėjimą. Kada juose užsidegs tikroji šviesa? Tada, kai jūs kartu su dvasinėmis Šviesos gausybėmis savo maldomis ir meilės bei gailėstingumo darbais kovosite su jų nežinojimu ir nuodėme.

48. Jūsų Tėvo ir jūsų tobulas laimės momentas bus Didžioji Viešpaties diena. Visuotinė puota įvyks, kai vieną dieną jūs visi prie Jo stalo maitinsitės Amžinojo Gyvenimo duona.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 328

Tebūnie su jumis mano ramybė!

1. Būkite laukiami mano akivaizdoje kaip siela ir kaip kūnas! Nes abu jie atgaivina save, pasisotina mano dieviškąja esme ir stiprėja manyje, kad galėtų tęsti dienos darbus.

2. Čia yra mano Dvasia, ir čia yra ir jūsų Dvasia!

3. Tėvas ir vaikai yra čia, jie meiliai žiūri vienas į kitą akis į akį, atpažįsta vienas kitą, myli vienas kitą ir laimina vienas kitą. Iš tiesų, sakau jums, tauta, niekada anksčiau jūsų siela nebuvo radusi tokio patikimo kelio pas mane. Šiandien jūs randate mane per pakylėjimo akimirką, išsilaisvinimą nuo žemiškų pareigų, per tikro atgailavimo akimirką ir pažinimą kelio į dvasinę maldą.

4. Tai jau nebe atgailos praktikų, ceremonijų ar apeigų laikas, skirtas susieti jus su Manimi, kad galėtumėte tikėti, jog šlovinatė Mane ir esatė Man priimtini. Šį laikotarpį jūs jau seniai palikote už savęs. Jūsų siela išsilaisvino ir Trečiajame Laike ji atgaivina save, išskleisdama savo dvasinius sparnus ir valdydama begalybę, pakildama ir persikeldama pas Mane bei išsilaisvindama nuo žemiškų kančių ir vargų.

Kai ji, pakilusi, sugrįžta į savo kūną, ji dalijasi su juo savo jėga ir šviesa, pakelia jį, stiprina ir guodžia. Siela, apglėbdama savo kūną, kaip suaugusysis apglėbia mažą vaiką, neša jį gyvenimo ir šviesos keliais, įkvepia jį tikėjimu ir viltimi.

5. Laikui bėgant jūsų siela nustoja jaustis silpna, ji vis labiau stiprėja per mano mokymus ir per šviesą, įgytą per išbandymus ir kovą. Todėl noriu, kad mano mokiniai taptų šio šviesos, dvasingumo ir meilės kupino darbo apaštalais, kad galėčiau jus palikti mano vietoje, kad mokytumėte žmones, parodytumėte jiems pamokas, kurių jie dar neatrado, ir atkakliai bei tvirtai rodytumėte jiems kelią į tiesą – kelią, vedantį į šios žemės taiką ir į sielos palaimą bei amžiną ramybę.

6. Iš savo aukšto sosto Aš siunčiu savo Visuotinį Spindulį. Jis plinta ir meile liejasi ant visų egzistuojančių būtybių. Bet pas jus, išrinktąją tautą, mano Spindulys tampa žmogiškuoju žodžiu, protui suprantamu žodžiu, ir jo turinys yra dieviškoji esmė ir dieviškoji paslaptis, kuri yra atskleidžiama.

Mano Žodis nusileidžia visai mano tautai, ir tikrai, sakau jums: nors mano vaikai dažnai sakė: „Tokioje Žodžio perteikėjoje ir tokioje bendruomenėje yra apgaulė“, vis dėlto, nepaisant bet kokios apgaulės ir bet kokio pasirengimo trūkumo, mano Dvasia visada buvo čia. Argi neprisimenate, kad Aš jums dažnai sakiau: Aš nežiūriu į savo vaikų trūkumus ar pasirengimo stoką?

7. Dabar yra mano laikas. Tai Tėvo išpildymo laikas, kurį Jis pats nustatė iš meilės savo vaikams. Kodėl turėčiau susilaikyti, atsižvelgdamas į jūsų nuodėmę, juk būtent su ja aš kovoju ir ją nugalėsiu savo šviesa bei meile?

8. Neteiskite nė vieno kaip apgaviko, neteiskite nė vieno kaip melagio ar suteptųjų. Argi nematote, kad jūs visi esate mano mokiniai, kad šiuo metu visi mokotės iš manęs?

Po 1950 m., kai mano Visuotinis Spindulys tarp jūsų nebeapsireikš žmogiškuoju žodžiu, tada tikrai „Vargas, vargas!“ tam, kuris – kad ir koks didelis būtų jo pasirengimas – bandys pasiekti, kad mano Visuotinis Spindulys pasireikštų taip, kaip šiuo metu. Nes nepaisant jo didelio dvasingumo ir pasirengimo, dėl savo nepaklusnumo jis bus apgavikas. Tai bus laikas, kai jūs nebeturėsite tikėtis Tėvo buvimo tokia forma, kokia ji buvo nuo šio Apreiškimo pradžios iki 1950 m., nes mano Įstatymai ir mano Nurodymai yra nekintami. Aš niekada nekeičiu savo darbo, mano teisingumas yra negailestingas, o mano mokiniai privalo gyventi harmonijoje su savo Tėvu, Jam paklusdami ir visiškai su Juo sutardami.

Vis dėlto Aš, kaip Mokytojas, užtikrinu jus, kad žodžių perteikėjams, per kuriuos Aš save apreikiu, nepaisant jų didelio nepasirengimo ir netobulumo dabar, mano apreikimo metu, Aš atleidžiu, ir Aš save apreikiu bei išlieju savo gailestingumą ant žmonių minios. Jei mano Žodyje, kuris yra tyrumas ir tobulumas, jie pastebi „kūno“ netobulumus, tai Aš jus mokiau atpažinti medį pagal jo vaisių, kad atleistumėte žmogiškus netobulumus ir pagal dvasinį vaisiaus „skoni“ sugebėtumėte atrasti savo Viešpaties buvimą, galią ir esmę.

9. Šiuo metu Aš kuriu dvasinę atminimo knygą jūsų dvasioje, o pagal mano dievišką nurodymą taip pat bus sukurta ir materialioji mano Žodžio knyga „“. Tai yra dieviškasis testamentas, kurį Aš palieku ateities kartoms, būsimoms kartoms, vėlesnėms kartoms, kurios ateis po jūsų. Bet tikrai sakau jums: jos nepažins jūsų netobulumų „skonio“.

Mano Žodis – ar tai būtų tas, kurį išsaugojo jūsų dvasia, ar tas, kuris užrašytas ant popieriaus – bus tobulas, bus tyras be jokios dėmės, be jokio nešvarumo ir netobulumo, ir tai bus kristalinis vanduo, kurio stebuklinga galia numalšins žmogaus troškulį, sielos troškulį. Tai bus duona ir vynas, su kuriais žmonių sielos daug kartų švenčia šventę. Tai bus spindintis švyturys ir taip pat Šventosios Dvasios šviesa apšviestas kelias, kuriuo keliautojai arba pasiklydę laivų nelaimės ištikti žmonės galės atrasti kryptį, kad pasiektų saugų uostą.

10. Dvasinio gyvenimo įtvirtinimas pasaulyje jums neturėtų atrodyti sudėtingas, o juo labiau – neįmanomas. Nes Aš padariau laukus derlingus, o sėkla, kurią jums patikėjau, yra gyvybinga. Laukai to laukia, ir nors ne visi

yra paruošti, vieni laukia sėjos, kiti šiuo metu yra valomi, o šis valymas yra apšlakstymas teisingumu, išbandymais, išmintimi ir jūsų Tėvo meile.

11. Dabar žmonija, susiskirsčiusi į tautas, rases, kalbas ir odos spalvas, iš mano Dieviškosios Dvasios gauna savo atitinkamą teismo dalį, išbandymus, kurie tenka kiekvienam, kovą, lydymo katilą ir atpirkimą, kuriuos Aš numatiau kiekvienam žmogui ir kiekvienai rasei. Bet jūs žinote, kad mano teismas grindžiamas meile, kad išbandymai, kuriuos Tėvas siunčia žmonėms, yra meilės išbandymai – kad viskas nukreipiama į išgelbėjimą, į gėrį, net jei šiuose išbandymuose atrodo esant nelaimę, likimo smūgį ar vargą. Už viso to slypi gyvenimas, sielos išsaugojimas, jos išgelbėjimas. Tėvas visada laukia „pasiklydusio sūnaus“, kad galėtų jį apkabinti didžiausia meile.

12. Yra ištisos rasės, kurios Manęs nepripažįsta, yra tautos, kurios atkakliai nutolsta nuo mano įstatymų, kurios nenori susipažinti su mano mokymu, kurios jam priešinasi, nes laiko jį pasenusiu. Būtent tie, kurie Manęs nesuprato, reikalauja žemiškųjų laisvių. Yra ir tokių, kurie dažnai daro gera dėl savo pačių naudos, o ne iš kilnumo.

Tačiau kiekvienai tautai ir kiekvienai rasei skirta mano teisingumas ir išbandymai, ir jie kasdien ištinka, kad galiausiai jų širdys ir sielos taptų derlingos, tarsi tai būtų dirbami laukai, ir kad, juos apdirbus, į juos būtų pasėta sėkla – amžinasis mano meilės, mano teisingumo ir mano šviesos grūdas. Tos tautos su meile kalbės apie Mane, tos rasės tada dės savo viltį į Mane, o visų šios žmonijos tautų sielose skambės džiaugsmo giesmės, šlovinimo ir meilės vieninteliui visų žmonių Viešpačiui chorai.

13. Tačiau dabar yra išbandymų ir kovos laikas. Net jūsų Dievas šiuo metu kovoja. Jis yra Kareivijų Viešpats ir paskyrė jus savo kareiviais.

Šiandien jūs dar esate silpni ir nepasitikite savimi. Jūs įvertinate išbandymus, įsivaizduojate kovą ir leidžiate, kad jūsų siela ir širdis taptų bailios.

Jūsų dvasia savyje sukuria svarstyklės, į dešinę svarstyklių lėkštę ji deda gėrį, o į kairę – šios žmonijos blogį. Kol matote, kad gėris yra tik kaip vienas grūdas, o blogis – kaip šimtas šefelių, nežinote, ką daryti. Tada pažvelgiate į savo vidų ir matote, kad nesate nei teisingi, nei dorybingi, nei šventi, ir manote, kad tik teisieji, dorybingieji ir šventieji gali išgelbėti šią blogiu atbukintą, neapykantą sukietėjusią, aistrose, ydose ir varguose materializuotą žmoniją.

14. Jūs vertinate savo pačių šventovę ir joje matote savo mažą auką, savo silpną liepsną. Jūs įsibraunate į kitų šventovę ir matote, kad joje nebėra jokio stabdžio, kuris sustabdytų žmonių pašėlusį bėgimą. Tada jūs

manote, kad, kai kalbate apie Dievą, jūsų niekas neklauso – kad, kai kalbate apie Dvasios galias, iš jūsų juokiasi.

15. Kodėl taip mažai pasitikite neįkainojamos vertės – lobiu, kurį Aš jums patikėjau šiame darbe, kurį jums apreiškiau? Iš tiesų, sakau jums: netapę šventais ar teisiais, jūs galėsite atlikti didelius išganymo darbus tarp žmonių, didelius stebuklus tarp žmonijos, ir jūs taip pat galėsite būti pavyzdžiu tarp žmonių. Jei Aš siųsčiau šventuosius ir tobulus būtybes į šią žmoniją, kad jie būtų pavyzdys žmonėms, jiems atrodytų neįmanoma netgi tapti panašiais į juos! Aš noriu siųsti tarp žmonių atsivertusius nusidėjėlius, kurie – netapdami teisiais, šventaisiais – sugeba palikti atsinaujinimo, atgailos, drąsos, uolumo Tėvo mokyme, ilgesio, pažangos ir dvasinio tobulėjimo pavyzdį, ir būtent tokie esate jūs!

16. Vieną dieną jūsų siela pasieks tobulumą, tačiau jūs nežinote, kada. Tėvas jūsų neprivers, taip pat ir jūs patys nepriversite savęs žengti. Vis dėlto jūs niekada neturėtumėte sustoti. Net jei jūsų žingsnis yra lėtas, Aš noriu, kad jis visada būtų tvirtas ir vestų į viršų.

17. Kad jums teks kovoti tarp žmonių? – Tai tiesa. Kad liudijimas, kurį jūs duodate tarp jų, jog Aš apsireiškiau per žmogiškąjį protą, kad atneščiau jums šį Žodį, kurį dabar perduodate toliau, bus kvestionuojamas? Tai neabejotina. Tačiau tai neturėtų jūsų įžeisti, nes visais laikais žmonija abejojo mano buvimu ir mano atėjimu į šį pasaulį, ir būtent todėl, kad žmonės nepažino savęs – nes žmonija, nors ir sako, kad ją myli Tėvas, niekada nesuprato šios meilės masto – nes ji, nors ir mano, kad pažįsta savo Viešpatį, nežino, kad viena iš jo gražiausių savybių yra nuolankumas. Todėl Aš visada nuolankiai ateidavau pas žmones, savo dieviškose apraiškose niekada nenaudojau visos savo galios, nei visos savo didybės, nei visos savo šlovės. Tuomet žmonės negalėtų į Mane pažvelgti, jie taip pat negalėtų Man pasipriešinti!

18. Aš visada ribojau save, bet neribojau savęs nuolankumu, meile ir švelnumu. Nes ta pačia meile, kuria myliu jus šiandien, mylėjau jus Antrajame Laike, Pirmajame Laike ir mylėsiu jus per amžius. Galiu jums tiesą pasakyti, kad Tėvas jus mylėjo dar prieš jums atsirandant.

19. Tarp jūsų yra mokinių, kurie savęs klausia: „Kodėl mūsų siela nesugebėjo pasilikti ir išlikti gėryje bei dorybėje, nors ji kilo iš Tėvo, pilno meilės, tyrumo ir tobulumo?“ Mokytojas jums atsako: Aš pasiunčiau jūsų sielą į Žemę, apdovanojęs ją visomis savybėmis, kurios yra Tėve, ir sukūriau ją kaip savo Kūrėjui panašų vaiką. Jos kelionei per Žemę buvo patikėtas kūnas, tačiau šis kūnas sielai tapo išbandymų ir kovos priežastimi, nes kūnas yra silpnas. Jis turėjo būti toks – lengvai suklaidinamas – kad būtų galima išbandyti sielos stiprybę.

20. Dorybė atsiskleidžia tik išbandyme. Šviesa ryškiausiai spinduliuoja tamsoje, o ne šviesoje, todėl buvo būtina, kad jūsų siela būtų išbandyta ir išgryninta. Nes jūsų siela turi pradžią, tačiau savo nekaltume ji neturėjo nuopelnų, jai trūko patirties, išsivystymo ir tobulumo. Dėl to jai buvo paskirtas žemesnis gyvenimo lygis, kad ji galėtų pakilti į kitą, aukštesnį, ir taip toliau per septynis laiptus, vedančius į tobulumą, kol ji, kaip tobula ir tyra siela, pasieks Tėvo akivaizdą – pilna šviesos, išsivysčiusi išskleidusi visus savo talentus, išstobulinusi visus savo sugebėjimus, turinti daug nuopelnų, įgytų kovoje, pilna savęs, savo Tėvo ir gyvenimo pažinimo, sąmoninga savo kilmės, to, kam ji buvo sukurta, ir kur ji sugrįžo.

21. Kaip siela, įsikūnijusi, susidūrė su savo kovos pradžia žemiškajame kelyje, taip ji susidūrė ir su begaline daugybe išbandymų bei pagundų – kai kurie išbandymai buvo apčiuopiami, o kiti – nematomi – tokie galingi gundymai ir išbandymai, kad jie per kūną ją parklupdė – vieni matomi, o kiti juntami tik sielai, dvasiai, širdies ir proto jautrioms stygoms.

22. Siela nuo pat savo kilmės buvo išbandoma visais įmanomais būdais. Kadangi ji buvo išbandoma blogio jėgomis – argi manote, kad Tėvas galėtų turėti blogį, kad išmėgintų savo vaikus? Iš tiesų, sakau jums: ne. Tačiau ir blogis egzistuoja nuo jūsų kilmės pradžios; jis sukėlė sielos ir „kūno“ silpnumą bei polinkį į gundymus.

Kadangi sielos nesugebėjo pasinaudoti savo jėga, o „kūnas“ pasidavė pagundoms – ką Tėvas padarė šiuo atveju? Jis leido, kad blogio jėgos jus išbandytų. Vieną kartą ir tūkstantį kartų Aš tai leidau, kad išbandyčiau jumyse savo pačios Šviesą, kurią jums patikėjau, kad patikrinčiau jūsų pačių dorybę, kuri yra mano dorybė, kad skausme, sunkių krizių metu, gyvenimo chaose, kad jūsų siela per šiuos išbandymus ir sudėtingus įvykius rastų progą tobulėti, vykdyti Įstatymą – progą įrodyti savo artimiesiems ir savo Tėvui savo stiprybę ir ištvermę laikantis mano Įstatymų.

23. Jūs visada intuityviai suvokėte mano Įstatymą – mano Įstatymą, kuris įsako daryti gėrį ir smerkia blogį. Intuityviai kiekviena žmogiškoji būtybė nuo pat pirmųjų žingsnių žemėje suvokia, kas yra gėris, ir atpažįsta, kur yra blogis. Tačiau jūs nesugebėjote, kaip pirmieji žmonės, laikytis gamtos įstatymo, kaip tai darė mano tauta prieš Mozės atėjimą. Ar manote, kad mano tauta Izraelis, kuri buvo tik susiformuojanti, prieš Mozės atėjimą nepažinojo savo Tėvo? Iš tiesų, sakau jums: taip nebuvo.

Nuo pat žmonijos pradžios buvo tas, kuris Mane pažino, ir per jį Aš buvau pažintas kitų. Bet kai žmonijoje blogis įgavo didesnį svorį nei gėris, Aš turėjau ateiti, kad priminčiau žmonėms apie gėrį, turėjau tapti fiziškai juntamas, kad taptų matomas ir juntamas žmonėms, kaip tai įvyko Sinajaus kalne, kai Aš prieš Mozę, kurį supo jo tauta, paskelbiau savo

Įstatymą, perdaviau jį jam išraižytą akmenyje ir pasiunčiau jį pas jo tautą, kad ji taptų sėkla tarp visų tautų.

24. Šiuo Įstatymu mano tauta buvo išgelbėta, ji išsilaisvino ir pasiekė gerovę bei laimę šioje žemėje ir viltį pomirtiniame gyvenime. Tačiau atėjo mano Įstatymo iškraipymo diena, pripratimo prie jo diena, ir vėl blogis ėmė plisti, kol jo svoris viršijo net gėrio svorį.

Kai tie įsakymai buvo palaipsniui iškreipiami, kai žmonės pradėjo kurti naujus kelius mano kelio ribose, tada Aš turėjau vėl ateiti, bet dabar kaip Mesijas, tapęs žmogumi tarp žmonių, kad ištiesinčiau kelius ir sujungčiau juos su Tiesos keliu, kad pritraukčiau žmones prie Tiesos ir Gėrio, kad pakviesčiau juos į Teisingumo ir Meilės kelią – kad demaskuočiau apgavikus, kad sunaikintų viską, kas klaidinga, visus prietarus, ir pasakyčiau jiems: „Tai yra Įstatymas, būtent jį Aš perdaviau tuo Pirmuoju Laiku!“

25. Dėl šio mano atėjimo naujos Žemės tautos ir naujos rasės taip pat surado kelią, taiką, dvasinę laimę, maistą ir viltį į pomirtinį gyvenimą.

26. Ilgą amžių ši žmonija maitinosi gausia Danguos karalystės puota. Bet štai, net ir ši puota buvo sutepta, ir jau tokia, kokia buvo, pateikta alkaniesiems žmonėms, mano mokymas buvo iškraipytas, o mano pamokymai – iškreipti ir neteisingai išaiškinti. Vaikų Įstatymo laikymasis ir jų Dievo garbinimas nebuvo tokie, kokius buvo nurodęs Tėvas, todėl teko sugrįžti pas žmones ir taip išpildyti pažadą. Nes aš iš anksto žinojau, kad mano buvimas tarp žmonių kartkartėmis bus būtinas. Todėl dabar atėjo tas paskelbtas amžius, kuriuo Viešpats vėl ateis pas jus, kad pareikalautų iš jūsų ataskaitos už praėjusių laikų Įstatymą, už apreiškimus, mokymus ir stebuklus, kuriais buvote gausiai palaiminti per du anksčiau praėjusius amžius.

27. Štai kodėl Aš atėjau. Nes jūs nesugebėjote išlikti ištikimi gėriui ir jame pasilikti, nes pasidavėte kūno silpnybėms, nes pasidavėte tiek matomoms, tiek nematomoms pagundoms – tai yra, tai antgamatinei blogio jėgai, kuri viešpatauja virš jūsų.

28. Argi manote, kad tuo Pirmuoju laikotarpiu visi mano atėjimo liudininkai, jį pamatę, tapo tikinčiaisiais? Iš tiesų, ne visi!

29. Argi manote, kad tas Apreiškimas buvo visų tikimas, kai jis buvo nuneštas į kitas šalis, į pagonių šalis? Ne. Daugelis nesuprato, kad tas Įstatymas turėjo būti dieviškas darbas. Atvirkščiai, jie tikėjo, kad tai buvo žmogaus darbas. Bet kai tas Įstatymas įsigalėjo ir pasireiškė savo teisingumu, jų pačių veiksmais, tada didieji netikintieji ėmė jį tyrinėti.

30. Taip pat buvo ir Antrajame laikmetyje. Tūkstančiai ir tūkstančiai vyrų bei moterų klausėsi Manęs. Daugelis tikrai tikėjo, bet dar daugiau abejojo ir nemanė, kad tas Žmogus yra Mesijas, o manė, jog Jis yra žmogus kaip ir

visi kiti. Dėl jų netikėjimo Jo Žodis tapo nesuprantamas ir painus, o aiškus ir suprantamas jis buvo tik tiems, kurie tikėjo. Todėl netikintieji mane puolė, išjuokė ir persekiojo, o mano kančias, darbus ir stebuklus jie laikė ne dieviškais darbais, o žmogaus darbais.

31. Kai mano mokymas per savo pačių apreiškimus išplito tarp žmonijos, kai mano liudytojai taip pat pateikė įrodymų, kad jie yra mano tikrieji mokiniai, mano tikrieji liudytojai, tada netikinti žmonija atsivertė į mano mokymą, liejo atgailos ašaras ir taip pat tapo mano mokiniais.

32. Kodėl gi jums turėtų stebinti, kad tai vyksta ir šiais laikais?

33. Kai kurie abejos jūsų liudijimu ir tuo, kad Aš apsireiškiau žmogui per protą. Kai kurie, nukreipę žvilgsnį į tas materialias knygas, kuriose yra mano Žodis, abejos, ar tai yra dieviškas kūrinys, gautas įkvėpimo dėka. Tada jie viską priskirs jums, žmonėms, žmogiškajam tuštybiškumui, nes šioje žmonijoje vyrauja nepasitikėjimas. Bet jūs turite nekreipti dėmesio į tą nepasitikėjimą ir netikėjimą, neteisdami savo artimų, nesukeldami sau skausmo, nes žinote, kad po nepasitikėjimo ir netikėjimo, kilusių dėl jūsų pačių poelgių, ateis tikėjimas.

Leiskite jiems pamatyti jūsų darbus, tegul jūsų liudijimai iš tiesų bus pilni šviesos, kad pasaulį atsivertų ne knygos ir ne jūsų žodžiai, o jūsų geri darbai, kuriais patvirtinate liudijimą, kad Aš buvau su jumis, kad Aš atėjau „ant debesies“, kad pasireiškiau per savo spindulį per balso nešėją – žmogų, kurį taip paskyrė mano Dieviškoji Dvasia.

34. Aš jus išsiųsiu visais žemės kampeliais, taip pat ir jūsų vaikus, kurie taip pat bus Šventosios Dvasios mokiniai, o jų vaikai neš mano sėklą. Tačiau tikrai sakau jums: nepraeis nė trys kartos po jūsų, kol ši žmonija, susidūrusi su spiritualizmu, Šventosios Dvasios atėjimu, bus sukrėsta iki pat pamatų nepaprastais įvykiais, kurių kai kuriuos Aš jau įgyvendinau tarp jūsų, o kitus laika ateityje. Taip pat jūs palaipsniui pašalinsite blogio karalystę. Ši galia vis labiau grius dėl jūsų meilės ir teisingumo darbų.

35. Kiekvienas žmogus, atsivertęs į spiritualizmą, bus vienas mažiau, priklausantis tai karalystei. Bet jei manote, kad Aš jums duodu užduotį ar įpareigojimą savo meilės ir šviesos darbais nugalėti blogio atmosferą, tai Aš jums sakau tiesą, kad dar neatėjo laikas, kai galėsite jį visiškai nugalėti, kad jis vis dar yra galingesnis už jus. Tačiau dėl šių žodžių, kuriuos Aš jums sakau, neslėpkite savo ginklų ir nenustokite jų išsitraukti – ne, mano vaikai. Turėkite omenyje: net jei jūsų kardas nėra visagalis, Aš vis dėlto esu visagalis, ir Aš esu jūsų karde.

36. Kovokite su pagundomis, atraskite spąstus, suplėšykite viliojančius tinklus ir virves, atraskite juos savo intuicija, kai jie slepiasi už Anapusio

šydo, atraskite juos, kai jie slepiasi tarp žmonių ar žmonių kovose – visada kovokite.

Aš jums sakau: jūs turite būti šioje kovoje kartu su Manimi. Aš esu joje kaip didis kovotojas prieš tamsą ir visą esamą blogį, ir galiausiai būtent Aš būsiu tas, kuris suduos paskutinį smūgį ir nugalės, kuris jums padės, o jūs būsite tie, kurie man padės nugalėti. Galutinė pergalė prieš pagundą ir blogį tau, mano tautai, šiuo metu nepavyks. Man teks kurį laiką suvaržyti tą jėgą, bet jūsų nuopelnai šioje kovoje bus jums įskaityti.

Laikas, kurį ta jėga bus suvaržyta, bus skirtas tam, kad gėris įsitvirtintų žmonių širdyse, kad gėris visomis savo formomis stiprėtų. Kai žmogus sustiprės gėryje, kai mano teisingumo svarstyklėse gėris nusvers blogį, tada visų formų pagunda bus vėl paleista dar vienam laikotarpiui, ir būtent tuo metu ją nugalės ne mano kardas, o jūsų pačių ginklai.

37. Aš stebėsiu tik iš Begalybės, nes tuomet jūs turėsite reikiamą jėgą nugalėti priešą. Dorybė visomis savo formomis bus įsitvirtinusi šiame pasaulyje, o pagunda nerastų nė kampelio, nei atvirų durų, nei erdvės, o jos didžiausios spąstai, didžiausios pinklės bus sunaikinti iki pat paskutinio tos pagundos galios elemento. Kai jos karalystė bus sugriauta ir suskaidyta, prasidės jūsų triumfas, o tamsa pavirs šviesa, blogis virs gėriu, o paklydę bus surasti.

38. Žiūrėkite, tai bus triumfas jūsų sielose, ir kai tada užgiedosite savo šlovinimo giesmę, tai bus Šviesos, teisingumo ir meilės triumfas. Nes jūs neišėsite iš šio pasaulio kaip pralaimėtojai, neišvyksite sunaikinti pagundos. Ne, mano vaikai. Nors ilgą laiką jūs klupdavote ir toliau krisite į šias spąstus, ateis jūsų triumfo diena, kai pakelsite savo veidus ir pažvelgsite į savo Viešpatį, kaip kareivis atsistoja prieš savo vadą.

39. Tauta, Aš ruošiu jus artėjantiems susidūrimams. Noriu, kad visose kovose jūs visada būtumėte pergalingi. Bet nenoriu, kad šios pergalės glostytų jūsų pasididžiavimą. Tai neturi būti pergalės jūsų tuštybei, jos turi būti skirtos mano Karalystei. Jos turi būti gilus, nuoširdžiausias pasitenkinimas jūsų dvasiniam nuolankumui, kuris net neatsispindės jūsų veiduose.

40. Jūsų meilės ir gailestingumo darbai neturi būti viešai skelbiami; tarp jūsų neturi būti fariziejų, kurie rengia šventes, girtindamiesi savo gerumo darbais, atliktais artimųjų atžvilgiu. Jūs turite būti tie, kurie tyliai daro gera. Jūs jau gyvenate Šventosios Dvasios laikais, ir jūsų siela dabar atsiskleidžia visais savo sugebėjimais, kad jais darytumėte gera. Jūs galėsite duoti – ne tik turtus, kuriuos turite žemėje, bet ir tuos, kuriuos turi jūsų protas, jūsų širdis ir jūsų siela. Tai, ko negalite padaryti savo žodžiu, savo žemiškąja

asmenybe, darykite malda. Kalbėkitės su Manimi, pakilkite pas Mane, ir iš ten galėsite atlikti didelius gailestingumo ir meilės darbus.

Tačiau jei jūsų sąžinė sako, kad turite atsikratyti ko nors materialaus, kad galėtumėte tai atiduoti vargstančiajam, nesistenkite to gero poelgio pakeisti malda. Nesistenkite savo egoizmo paslėpti ar užmaskuoti dvasinėmis maldomis. Neturėkite noro, kad tai, ką galite padaryti *patys*, padarytų Tėvas.

41. Leiskite, kad jūsų sąžinė visada jums nurodytų ir pasakytų, kaip turite daryti gerus darbus, o jei šių gerų darbų atlikimui prireiks atsisakyti ko nors savo, jūsų širdis neturėtų to gailėtis. Ištieskite ranką, ir jūs pajusite laimę savo sieloje. Tada ir jūsų širdis iš anksto pajus džiaugsmą, kurį jaučia jūsų Tėvas.

42. Aš ruošiū jus didžioms žmonijos kovoms ir sakau jums: šiandieniniai žmonės domisi pomirtiniu gyvenimu – ne visi, žinoma, bet vis dėlto visose Žemės vietose tyrinėjama dvasinė sritis, siekiama atskleisti Viešpaties paslaptingą lobyną, aptariamą ir studijuojamą knygos, žmonės gilinasi į filosofijas ir mokslus.

Taip yra todėl, kad Aš esu ieškomas, kad visi jaučia mano buvimą ir stengiasi mane surasti. Sielos žino, kad Aš esu meilės ir atleidimo šaltinis, todėl, nepaisydamos savo nuodėmių, jos drįsta Manęs ieškoti, nes tikisi atleidimo ir išgelbėjimo. Jos žino, kad Aš esu neišsenkamas gailestingumo šaltinis ir kad Aš taip pat esu stalas, nukrautas maistu, skirtas jų alkio ir troškulio numalšinimui.

43. Ar manote, kad žmonės, vykdydami šią paiešką, netampa stipresni ir nepasiruošia? Ar manote, kad savo studijose jie nepasiekia jokio tobulėjimo ir išsiskleidimo? Taip, tauta. Kai tik išeisite į kelią, būsite nustebinti. Kai kalbėsitės su savo artimaisiais, kurie maitinasi kitų medžių pavėsyje – kurie valgo kitokius vaisius nei tie, kuriuos Aš jums pasiūliau, – pamatysite, kad ir jie pasistiprino, kad ir jie yra stiprūs. O kai ateis kovos akimirka, kai turėsite pasinaudoti savo proto, žinių ir dvasinio pakilimo „“ kardu, pamatysite, kad ir jūsų artimųjų kardas turi šviesos galią.

44. Nemiegokite, kad galėtumėte kovoti, bet išmokite atpažinti pergalę. Nes dažnai pergalė bus jūsų pralaimėjime, o pralaimėjimas prieš priešininką bus tik tariamas. Pergalė bus jumyse pačiuose, o vėliau ji atsispindės to veide, kuris, atrodytų, jus nugalėjo.

45. Supraskite mane, tauta. Nes ateis akimirka, kai turėsite tylėti, kai turėsite nuolankiai, tikru nuolankumu, palenkti galvą, ir tada priešininkas pakils virš jūsų ir suduos smūgį. Bet jūs būsite tylėję, sąmoningai nusilenkę, ir vėliau pamatysite, kaip to paties žmogaus sieloje sudygs sėkla, kurią palikote, ir kad jūsų Šviesos ir Meilės kardo smūgis paliko gilią žaizdą jūsų

brolio širdyje – ne jūsų priešo – ir per tą žaizdą to širdies išdidumas išnyks, o į ją įsiskverbs Mokytojo sėkla.

46. Jūs jau turėjote patirties, nes dažnai ateidavote į mano šventovę, kad man pasakytumėte: „Mokytojau, aš su didele meile sėjau į širdį, bet jo ausys manęs neišgirdo, jis liko šaltas ir kietas, o jo lūpos iš manęs tyčiojosi.“

Tačiau Mokytojas švelniai nusišypsojo, pripildė jus ramybe ir viltimi ir pasakė: „Palaukite, nes jūsų sėkla nebuvo prarasta – ji pasiekė tos širdies gelmes. Palikite jį ten! Aš jam duosiu lietaus ir padarysiu jį derlingą. Aš pašalinsiu piktžolės ir akmenis, kurių jūsų rankos kol kas negalėjo pašalinti. Bet melskitės už tą žmogų, nepamirškite to, melskitės mintimis ir tikėkitės, kad ateis laikas, kai būsite patenkinti ir laimingi. Tačiau jei tas laikas užtruko, jūsų širdyse kilo abejonės. Bet kad tos abejonės neišliktų amžinai, Aš jums pasakiau: „Prisiminkite tą sėklą, kurią pasėjote. Ji, atrodytų, dingo, bet jos vietoje išaugo krūmas. Dabar jį prižiūrėkite, kad jis duotų vaisių.“ Tuomet jūsų ir kitų džiaugsmas buvo didelis.

47. Aš ruošiu tave, tauta, kad nebūtum nekantrus, kad dvasinis kantrumas nulemtų užduoties įvykdymą. Nes sėkla, kurią Aš jums dar kartą patikiu, neturi laiko ribos sudyti, kaip sėkla žemėje. Ji skleidžiasi amžinybėje, ir šis laikas gali būti tiek trumpas, tiek ilgas. Jūs to nežinote, „ – jūsų užduotis yra tik jį puoselėti ir saugoti savo malda bei meile.

48. Taip Mokytojas ruošia jus laikui po savo išsiskyrimo. Noriu, kad palaima, kuria šiandien mėgaujatės, klausydamis mano žodžio per žmogiškąjį protą, tęstųsi ir po mano išsiskyrimo. Tauta, noriu, kad Aš – kai mano Dvasia toje aukštoje Anapusyje lauks jūsų artėjimo per maldą, ar tai būtų atskirai, ar kartu – savo vaikų širdyse matyčiau tą palaimą ir džiaugsmą, kurį matau šiandien; kad, visiškai suvokdami viską, kas įvyko šiuo laikotarpiu – visko, ką Tėvas jums davė, ir to, kuriuo Jis užbaigė savo apreiškimą per protą, – ateitumėte Jam pareikšti savo begalinę padėką; kad ateitumėte su šlovinimo giesme, kurią jūsų lūpos nutyli, bet kuri dega jūsų sielose, kad Jam pasakytumėte: „Tėve, kiek daug Tu mums suteikei! Kiek džiaugsmo buvo mūsų sielose tais laikais! Kaip šviesa apipylėsi tu mūsų sielas ir kokį brangų palikimą palikai žmonijai!“

49. Toks laimingas noriu tave matyti, o tauta! Nenoriu tarp jūsų matyti nė vienos atsilikusios sielos, nenoriu matyti nė vieno, kuris toliau klajotų netikėjime, kuris tarp savo nuodėmių ir nepakankamo mano malonės panaudojimo užsiimtų smulkmenišku ginčijimusi. Noriu matyti vienybę tarp tautos, kad savo dvasioje galėčiau pajusti jos spindesį ir maldas, išreiškiančias: VIENYBĘ, TAIKĄ IR GERĄ VALIĄ – TIKĖJIMĄ, VILTĮ IR GYVENIMĄ.

50. Taigi noriu matyti, kaip šias dorybes puoselėjate savo sielose ir kaip jos, tarsi vėliava vėjyje, plazdena begalybėje, kad galėčiau jums duoti įsakymą iškelti pas visas tautas, pas žmonių minias, kurios tikrai manęs laukia ir degančiomis širdimis trokšta Mesijo, Atpirkėjo, sugrįžimo pas žmones.

Kai kurie sako: „Mokytojas jau yra tarp mūsų, bet jis nematomas.“ Sakau jums: tebūnie palaiminta šių sielų intuicija ir nuojauta. Kiti sako: „Ne, Jis dar neatėjo, Jis turi ateiti matomas ir apčiuopiamas, kaip Antrajame laikmetyje.“ Taip yra todėl, kad jie pamiršo „debesį“ – tą dvasinį debesį, kuriame Aš atėjau šiuo Trečiuoju laikotarpiu.

51. Yra ir tokių, kurie visiškai pamiršo tą pažadą ir nei budi, nei meldžiasi. Bet jūs esate pasirengę, jums gyvu balsu buvo perduotas Trečiojo laikotarpio apreiškimas, kad be svyravimų, su visišku įsitikinimu eitumėte pas savo artimus ir nebūtumėte įbauginti didžiųjų žmonių minių akivaizdoje.

Nes kai ateis laikas, jūsų bus klausinėjama, ir jūs turėsite palikti širdis patenkintas savo liudijimu. Tikintieji sudarys legionus, net ir netikintieji juos sudarys ir kovos. Bet netikinčiųjų armijos netrukus bus išnaikintos, nes tada bus laikas, kai Šventoji Dvasia įgys viršenybę. Nes Ji įsiskverbs į visas širdis.

52. Stiprinkitės, mokiniai, maitinkitės, pasveikite pas Mane, išlaikykite žemiškus išbandymus, būkite geros nuotaikos gyvenimo akivaizdoje. Nežiūrėkite abejingai į skausmą, kuris jus slegia, nes šis išbandymas jus tobulins. Neprakeikite skausmo ir jo nekeikite, verčiau jį laiminkite. Jei kančios taurę turite išgerti, tai išgerkite ją. Jei jos nuodų negalėsite išgerti, Aš juos išgersiu. Bet būkite atsidavę ir kantrūs.

Žvelkite į skausmą labiau siela nei „kūnu“, arba jaukite jį labiau siela nei kūnu, tada patirsite, kiek stiprybės rasite savo sielos meditacijose. Jūs patirsite, kiek šviesos sielos Dvasia suteikia sielai ir jos kūno apvalkalui. Savo sieloje rasite dieviškąjį balzamą, tikrąjį balzamą, kuris visus skausmus malšina ir gydo, ir per jį jūs tikrai pasveiksite.

53. Būkite tikri dvasininkai, būkite mano tikri mokiniai, o tauta! Tada visi spygliukai, kliūtys ir sunkumai kelyje taps lengvesni ir švelnesni. Ta našta, kuri kartais slegia jūsų pečius, medituojant ir meldamiesi, nepaaiškinamai palengvės. Paaiškinimą tam rasite savyje. Taip yra todėl, kad siela pakils, o pakilusi ji tampa stipri ir stiprina jūsų „kūną“. Todėl Aš noriu, kad gyventumėte pakilusi gyvenu, kad iš ten valdytumėte šį gyvenimą, o jūsų siela visose išbandymuose kovotų ir nugalėtų – kad iš ten ji valdytų „kūną“, jo aistras, silpnybes ir vargus.

54. Vis labiau pakilkite, mano tauta, tada Tėvo taika ir Karalystė bus jūsų pasiekiamos, ir dar gyvendami šioje žemėje jūsų sielos bus Tėvo Taikos Karalystės gyventojos!

55. Tai yra mano mokymas, kurį jums perteikiu per šią rytinę pamaldą. Įsidėkite jį į savo sielą – jame glūdi visa Mokytojo meilė, jame glūdi ginklas, suteikiantis drąsos ateityje pakilti ir kovoti.

56. Šiuo metu melskitės už visą žmoniją, sako jums Mokytojas, ir nuoširdžiai melskitės už visus savo dvasinius brolius ir seseris! Dabar atėjo maldos akimirka. Mano Meilės ir Taikos Dvasia išskleis savo apsiaustą virš visos visatos, kad apgaubtų visus mano vaikus šiuo glostymu, šiuo balzamu ir šiuo tėvišku palaiminimu, o, mano Dieviškumo palaimintoji tauta!

Tebūnie su jumis mano taika!

Mokymas 329

1. Palaiminti esate jūs, norintys praplėsti savo žinias, kad atrastumėte Aukštesnįjį.

2. Laimingi ir palaiminti tie, kurie nori aiškiai suvokti. Tačiau iš tiesų sakau jums: turite studijuoti ir gilintis į mano Žodį, kad nukristų raištis, dengiantis jūsų akis.

3. Žmogus yra dvigubai kaltas. Ne tik todėl, kad nededa pastangų, kad nukristų tas raištis, kuris jam trukdo suvokti mano pamokymus, bet ir todėl, kad išsekina save kūno pančiuose, kurie, darydami žalą dvasiniams džiaugsmams, vilioja jį į žemiškus malonumus. Taigi jis tapo savo aistrų vergu, o jo valia atsinaujinti yra sunaikinta.

4. Aklieji nori vesti akluosius, o tie, kurie nesilaikė mano mokymo, nori vadovauti nusidėjėliams. Žmogus yra silpnas, nes nenorėjo imtis pastangų atsinaujinti ir apsivalyti mano žodžiu. Jis nenorėjo pasinaudoti ta jėga, kuria yra apdovanotas – valia, – kad kovotų su savo ydomis ir nugalėtų save.

Jei jūsų siela laimės šią kovą, tuomet galėsite pasakyti, kad esate išlaisvinti. Jei jūsų siela viešpataus „kūnui“, patirsite, kad net plėšrūnai švelniai paklus jūsų meilės šauksmui.

5. Kai žmogus susidvasina, per mano Šventosios Dvasios šviesą jis supras viską, ką Dieve ir gamtoje laikė paslaptimi.

6. Nesakykite, kad tikite Manimi, jei jūsų darbai ar mintys liudija visiškai priešingą dalyką. Ateis diena, kai dėl savo dvasinio tobulėjimo pajusite, kad Aš esu jumyse, o jūs – Manėje. Jei norite būti mano tikrieji mokiniai, siekite šio dvasinio tobulėjimo.

7. Mano stalas padengtas, ateikite ir pasistiprinkite amžinojo gyvenimo duona, pasiruoškite mano meilės pamokomis, pašalinkite savo nežinojimą mano šviesa, išsilaisvinkite nuo aistrų, būkite Šviesos vaikai.

8. Tada jūsų darbai ir jūsų dvasinis tobulėjimas bus tarsi šlovinimo giesmė, kurią užgiedos jūsų siela, kad pašlovintų jūsų Tėvą.

9. Pasiruoškite, mokiniai, nes artėja diena, kai Aš paskutinį kartą kreipsiuosi į jus šiuo būdu, ir tuomet jums reikės būti stipriems, kad galėtumėte laukti naujos dienos, naujų laikų, kai Aš nebe naudosisi jūsų balso nešėjų smegenų kaip priemonės, perteikiančios mano Žodį, bet būsiu Dvasioje – pasirengęs įlieti savo įkvėpimą į kiekvieno iš jūsų sielą.

10. Jums liko tik keletas mėnesių, kad paskutinį kartą pasisemtumėte jėgų iš šių apreiškimų. Tačiau sakau jums, kad to laiko pakaks apmąstyti mano žinią ir mano apreiškimus, kad pasirengtumėte studijuodami, melsdamiesi ir laikydamiesi nurodymų, taip sukaupdami jėgų.

Padėkite savo artimiesiems, pakelkite tuos, kurie nugriuvo, suteikite paguodą tiems, kurie sunkių išbandymų metu lieja ašaras, ir kiekvienu savo žingsniu palikite tikrą dvasinio pakilimo pėdsaką.

11. Kas svarbiausią valandą, kai Aš jums duosiu savo paskutinį žodį, bus savo vietoje, tas kovoje išliks tvirtas, išsilaikys ant kojų. Tačiau kiekvienas, kuris žengs klaidingus žingsnius, pargrius, nes tik tai, kas tvirtai įtvirtinta, atlaikys audrų, kurios vėliau užgrius šią tautą, todėl Aš jums sakau, kad kiekvienas darbas, kuris nebus pastatytas ant tiesos, atsidavimo, meilės artimui ir dvasingumo pamatų, bus nugriautas.

12. Mokykitės atpažinti mano žodžio prasmę, kad savo sielą maitintumėte tik juo. Nes Aš mačiau, kad – kadangi nesistengėte atrasti mano esmės – vietoj to perėmėte žodžių nešėjų ir įkvėptų kalbėtojų išraiškos būdą. Tačiau nepamirškite, kad atgaiva, kurią norite atnešti pasauliui, turi būti ne žmogiška, o dieviška.

13. Iš tiesų, sakau jums: jeigu balso nešėjų kūnai būtų pasirengę atlikti savo tokį aukštą ir sudėtingą uždavinį, jų lūpos, perteikdamos mano žinią, nebūtų turėjusios tiek daug kalbėti, kad išreikštų mano įkvėpimą, nei mano pasisakymai būtų užsitęsę valandų valandas.

14. Jeigu jie būtų supratę ir paklausę savo sąžinės balso, jeigu juos būtų įkvėpusi meilė tautai ir gailėstingumas tiems, kurie trokšta dvasinės šviesos, mano Žodis būtų apsiribojęs keliais sakiniais, kurie, beje, savo forma būtų buvę tokie tobulai suformuluoti, kad būtų sukrėtę tuos, kurie žemėje laiko save išmintingiausiais. O mano žinutės būtų trukusios tik kelias minutes, tačiau jose būtų perteikta tiek esmės, kad klausytojų sielos būtų pasijutusios perkeliamos į amžinybę, kur laikas nėra nei ilgas, nei trumpas. Ir jūs, „“, būtumėte pajutę mano buvimą visa jo intensyvumu, nes jis nebūtų buvęs uždengtas jūsų balso nešėjų netobulumais, netikrumais ir žemiškuoju sunkumu.

15. Ach, mano vaikai, šiais momentais matau jus verkiančius, bet, deja, jau per vėlu. Nes tam, ką dar reikia padaryti, kad įvykdytumėte savo užduotį, nebeliko pakankamai laiko pasiekti tobulą vaisių – tą vaisių, kurį turėjote leisti subręsti nuolatinės kovos dėl dvasinio tobulėjimo metu! Vis dėlto šiais paskutiniais ryto valandomis jūs dar galėsite kažką nuveikti.

16. Dabar Aš jums pasakysiu, kaip galite ištaisyti savo klaidas, kad nebesineštumėte jų su savimi ir, juo labiau, neperduotumėte savo artimiesiems, tarsi jos būtų tiesos dalis.

17. Ramiu ir protingu būdu apmąstykite žodį taip, kaip jį išgirdote iš Žodžio nešėjo lūpų, ir maldos pagalba pakelkite savo protą. Mąstykite apie tas pamokas, kol atrasite jų prasmę, esmę, turinį. Tai bus dieviškoji esmė,

kurią turite saugoti savo širdyje ir kurią vėliau turėsite perduoti žmonijai kaip Šviesos žinią.

18. Kai tik atsisakysite tuščių žodžių, formalumų, simbolinių veiksmų ir apeigų, jūs perplėšite šydą, kuris trukdo jums pažinti tiesą. Jei atmesite išorinius dalykus ir tai, kas nereikalinga, tai bus ženklas, kad dvasinis tobulėjimas jūsų viduje palaipsniui jaučiamas ir išgyvenamas. Tada jūsų siela, širdis, protas ir netgi jūsų pojūčiai nebesileis taip lengvai paveikti išorinių ar mažai reikšmingų reišinių. Siela visur ieškos prasmės, tiesos, gyvenimo, principo.

19. Ar kuris nors iš šių mokinių galėtų savo artimiesiems perduoti žinią, kurioje tyrumas būtų sumaišytas su netyrumu, dieviškumas – su kūniškumu, o aukštumas – su menkumu? Ne, tauta, tai visiškai natūralu ir teisinga, kad jūs manote, jog šie geri mokiniai skleidžia tik dangiškąją žinią, kuri tiek savo turiniu, tiek forma yra gyvas Šviesos ir Tiesos liudijimas.

20. Kam Aš patikėsiu užduotį paversti mano Žodį raštais, kad jie taptų dar viena priemone jūsų liudijimui skleisti? Tik Aš vienas tai žinau. Tačiau tikrai sakau jums: Aš juos smarkiai išbandysiu, ir jie bus atrinkti iš tų, kurie labiausiai jaučia meilę, nes mano mokymo dvasingumas plinta tarp jų brolių ir seserų.

21. Semkitės drąsos iš šių mokymų, kad paskutinę mano apreiškimo valandą galėtumėte išlikti tvirti ir po to išeiti, kad taptumėte dalimi karių, kovojančių už šio darbo esmę, dvasingumą ir paprastumą.

22. Kai ši mano sėkla sudygs tautų, sudarančių žmoniją, širdyse, žmonių gyvenime įvyks visiškas pasikeitimas. Koks didelis bus skirtumas, kurį jie parodys tiek savo žmogiškajame gyvenime, tiek dvasiniame Dievo garbinime, jei palyginsime senųjų laikų žmonių gyvenimo, tikėjimo, garbinimo, „kovos“ ir mąstymo būdą su tais, kurie gyvena dvasingumu.

23. Iš tų fanatizmo, stabmeldystės, materializmo ir absurdiškų tikėjimo dogmų laikų neliks nė akmenis ant akmenų. Visos klaidos, kurias jūsų protėviai ir jūs patys paliksite ateinančioms kartoms, bus pašalintos. Viskas, kas savyje neturi gėrio ir tiesos esmės, neišliks. Tačiau viską, kas gera, ką jūs paveldėjote, jie išsaugos.

24. Šis mokymas, pateiktas dvasingesne forma nei praeityje, turės kovoti tarp žmonių, tautų, bažnyčių ir sektų, kad įsitvirtintų ir įgautų pagreitį. Tačiau vos tik praeis trumpas sumaišties laikotarpis, žmonėms ateis taika, ir jie džiūgaus, kai iš mano žodžių išskaitys tą prasmę, kurią jie visada savyje slėpė.

25. Sampratos apie mano dieviškumą, dvasinį gyvenimą ir jūsų egzistencijos tikslą bus nukreiptos teisinga linkme, nes kiekvienas žmogus

taps geru visko, kas jums buvo pasakyta jūsų Mokytojo, jo pasiuntinių ir pranašų per palyginimus ir simbolius, aiškintoju.

26. Tą išraiškos būdą žmonės suprato tik iš dalies. Tai buvo mokymas, skirtas jiems atsižvelgiant į jų augantį dvasinį ir protinį suvokimo pajėgumą. Tačiau, norėdami viską žinoti iš karto, jie vis labiau įsipainiodavo į prieštaravimus ir klaidingas sampratas, nes tai, kas galėjo būti aiškinama tik dvasiniu būdu, jie aiškino materialiai.

27. Dabar šviesa vėl spinduliuoja kiekvienoje sieloje, todėl jūs galėsite įsiskverbti į tų ir šių apreiškimų esmę. Tačiau nepamirškite, kad – jei tikrai siekiate suvokti mano žodžio prasmę ar esmę – turite atsidėti šių apreiškimų studijavimui, gilindamiesi į juos dvasiškai. Tada viskas taps paprasta, jo prasmė pasirodys akivaizdi, aiški ir paprasta. Paslaptys bus pašalintos, o kartu su jomis – ir nežinojimas. Tada Žemė palaipsniui siųs į Dvasinę Slėnį šviesias būtybes, o ne tamsias, apgaubtas nežinojimo šydu.

28. Nuo tada, kai šis Apreiškimas pradėjo atsiskleisti, jūsų dvasia buvo apšviesta mano mokymu, nors pasirodė ir netikinčiųjų – tiek tarp tų, kurie lavino protą, tiek tarp neišsilavinusių ir nežinojusių.

29. Kiek daug argumentų, siekiančių paneigti šį apreiškimą! Kiek daug bandymų sunaikinti šį Žodį! Tačiau niekas nesustabdė mano Žinios sklaidimo – priešingai: kuo labiau buvo kovoje su šiuo kūrinium, tuo labiau užsidegė žmonių tikėjimas, ir kuo daugiau laiko praėjo, tuo didesnis tapo tų, per kuriuos Aš perduodu savo Žodį, skaičius.

30. Ką iš to galima pasimokyti? Kad žmogaus galia niekada nesugebės sutrukdyti dieviškajai galiai įgyvendinti savo sumanymų.

31. Jei šiuolaikinis žmogus su visa savo mokslo pažanga nesugeba pavergti gamtos stichijų savo valiai – kaip gi jis galėtų primesti savo galią dvasinėms jėgoms?

32. Lygiai taip pat, kaip dangaus kūnai visatoje laikosi savo nekintamos tvarkos, ir žmogaus valia negali priversti jų pakeisti savo trajektorijos ar likimo, taip ir dvasiniame pasaulyje egzistuojančios tvarkos niekas negali pakeisti.

33. Aš sukūriau dieną ir naktį, tai reiškia, kad Aš esu Šviesa, ir niekas kitas, išskyrus Mane, negali jos sulaikyti. Tas pats galioja ir dvasiniam pasauliui.

34. Aš esu jūsų sielos Šviesa, ir tik Aš vienas žinau, kada turiu jums atsiųsti dieviškojo aiškumo lobį.

35. Niekas negalės pakeisti gyvenimo srauto eigos, niekas negalės sustabdyti Šviesos sklaidimo. Todėl matote, kad – po to, kai mano Apreiškimas jums šia forma buvo skelbiamas daugelį metų, – dabar jis

artėja prie pabaigos, ir nė vienas iš tiek daug šio mokymo priešininkų nesugebėjo sutrukdyti nė vienos mano Apreiškimo įgyvendinimo dienos.

36. Mano žodžio nešėjas, susidūręs su mano Šviesa, jautėsi stiprus, nenugalimas, nepažeidžiamas, ir taip iš tiesų buvo.

37. Kai žmonės susirinkdavo šių susirinkimų vietose, jie tai darydavo visada be baimės prieš pasaulį, visada kupini pasitikėjimo mano buvimu ir mano apsauga, o Aš jiems įrodžiau, kad jų tikėjimas buvo pagrįstas tiesa.

38. Atsižvelgdamos į įrodymus, kuriuos Aš daviau šiai tautai apie mano buvimo tikrumą, žmonių minios vis gausiau plūdo, o vietų, kuriose Aš skelbiu savo Žodį, skaičius padaugėjo kelis kartus.

39. Taip pat turiu jums pasakyti, kad padaugėjo netikinčiųjų, abejojančiųjų ir neigiančiųjų. Nes kol žmonija neturi apie Mane tokio supratimo, kuris atitiktų tiesą, visada bus tokių, kurie Mane neigs. Dėl savo sumaišties jie negali Manęs suprasti, nei išgirsti, nei pajusti, todėl jie priversti Mane neigti ir kovoti su tuo, kas jiems negali būti tiesa, nes tai pranoksta jų suvokimo ribas.

40. Aš jiems atleidžiu, nes jie nesiekia man kaip nors pakenkti, be to, jie nebūtų to pajėgūs. Jie iš tikrųjų mano, kad šios žmonių minios yra apgaulės ar sukčiavimo aukos, ir norėtų jiems to sutaupyti.

41. Tačiau atsiras ir kitų neigėjų, kurie, išgirdę šio mokymo prasmę, drebės prieš jo tiesą ir teisingumą, o matydami, kad jų galia ir vardas yra pavojuje, kariaus ir kovos su mano darbu nedoromis priemonėmis. Šių žmonių širdyse ne nežinojimas ir ne nuoširdus įsitikinimas verčia juos kovoti su šia tauta – tai bus pavydas, neapykanta ir baimė, kad žmonijoje įsivyras šviesa. Tačiau niekas negalės sutrukdyti, kad taptų šviesu, kai sielai ateis aušros valanda.

42. Ar žinote, koks yra tos šviesos, glūdinčios žodžiuose, kuriuos ištaria balso nešėjai, šaltinis? Jos šaltinis yra Gėryje, dieviškojoje meilėje, visuotinėje šviesoje, sklindančioje iš Dievo. Tai yra spindulys arba kibirkštis tos švytinčios Visuotinės Būties, kuri jums suteikia gyvybę; tai yra dalis begalinės jėgos, kuri viską judina ir kurios įtakoje viskas virpa, juda ir be perstojo sukasi savo ratus. Tai yra tai, ką jūs vadinate dievišku spinduliavimu, tai yra Dieviškosios Dvasios šviesa, kuri apšviečia ir gaivina sielas.

43. Ta spinduliuotė daro įtaką tiek sielai, tiek kūnui, tiek pasauliams, tiek žmonėms, augalams ir visoms kūrinijos būtybėms. Ji yra dvasinė Dvasiai, materialiai materijai, intelektas protiniams sugebėjimams, meilė širdyse. Ji yra žinios, talentas ir savirefleksija, instinktas, intuicija ir pranoksta visų būtybių pojūčius pagal jų tvarką, prigimtį, rūšį ir išsivystymo lygį. Tačiau jos kilmė yra viena: Dievas; o jos esmė – viena: meilė. Taigi, kas

čia gali būti neįmanoma, kad Aš apšviečiu šių būtybių protą, norėdamas jums nusiųsti dvasinės šviesos žinią?

44. Augalai priima gyvybės spinduliavimą, kurį jiems siunčia mano Dvasia, kad jie duotų vaisių. Žvaigždės priima jėgą, kurią mano Dvasia skleidžia į jas, kad jos galėtų sukurti savo orbitose. Žemė, kuri yra dabartinis, gyvas liudijimas, prieinamas visoms jūsų julsėms, nuolat priima gyvybės spinduliavimą, dėl kurio iš jos įsčių gimsta tiek daug stebuklų. Tad kodėl gi turėtų būti neįmanoma, kad žmogus, kurio esybėje kaip brangakmenyje spinduliuoja Dvasios buvimas, kuriuo grindžiamas jo panašumas į Mane, tiesiogiai iš Mano Dvasios į savo Dvasią priimtų dieviškąją spinduliuotę, kuri yra dvasinė sėkla, turinti duoti vaisių jame?

45. Visi pažinkite Mane, kad niekas Manęs neneigtų – atpažinkite Mane, kad jūsų samprata apie Dievą būtų pagrįsta tiesa ir žinotumėte, kad ten, kur pasirodo gėris, ten esu Aš.

46. Gėris su niekuo nesimaišo. Gėris yra tiesa, meilė, gailestingumas, supratimas.

47. Gėris yra aiškiai atpažįstamas ir nepakartojamas. Atpažinkite jį, kad nesuklystumėte. Kiekvienas žmogus gali eiti kitokiu keliu; tačiau jei jie visi susitinka *viename* taške, kuris yra gėris, galiausiai jie atpažins vieni kitus ir susivienys. Kitaip bus, jei jie atkakliai apgaudinės save, suteikdami gėriui blogio pavidalą ir maskuodami blogį kaip gėrį, kaip tai daro šių laikų žmonės.

48. Apmąstykite šį mokymą, netikintieji mano apreiškimu ir mano Žodžiu, ir tik tada spręskite. Bet pirmiausia prisiminkite, kad Aš, būdamas tarp žmonių, sakiau jums, jog mano Karalystė nėra iš šio pasaulio, taip jiems paaiškindamas, kad mano Tėvynė yra dvasinė. Kai jiems kalbėjau apie dvasinį gyvenimą, dariau tai pasitelkdamas palyginimus, nes jie nebūtų galėję to suprasti, jeigu būčiau jiems apibūdinęs Dangaus karalystę visoje jos šlovėje ir tiesoje.

49. Žmonės klaidingai suprato mano simbolines parabolės ir pamokymus pažodžiui, nes savo vaizduotėje viskam, kas dieviška, suteikė žemiškas arba žmogiškas formas.

50. Dėl žemiškojo aiškinimo, kurį žmogiškasis protas suteikė mano apreiškimams, daugelis sampratų apie dvasinį gyvenimą yra taip toli nuo tiesos.

51. Kaip gi žmonės galėtų teisingai aiškinti tai, ką Aš pavadinau „Dangaus karalyste“? Kaip jie galėtų suvokti mano teisingumą, kol tiki, kad egzistuoja tokia pragaro vieta, kokią sukūrė jų vaizduotė, ir kada jie priims bei supras, kad reinkarnacijos dėsnių nėra tik teorija ar klaidingas kai kurių

žmonių tikėjimas, bet amžinojo teisingumo ir meilės pusiausvyros dėsnis, per kurį siela apsisvalo, tobulėja, formuojasi ir pakyla?

52. Klausyk manęs dar kartą, žmonija: dabar yra Trečiasis Laikas, kuriuo Aš pasirodžiau, kad pasakyčiau jums, jog Aš atėjau ne tam, kad ištrintų bent vieną iš žodžių, kuriuos Aš apreiškiau, kai buvau žemėje, bet tam, kad iš jūsų širdžių ištrintų visas klaidingas interpretacijas, kurias jūs suteikėte mano mokymams.

53. Jei atsikratysite savo fanatizmo, kuris jus apakina ir trukdo suvokti tiesą, palaipsniui suprasite šį mokymą ir prieš save, apšviestą šviesos, pamatysite mano apreiškimų turinį tiek šio laikotarpio, tiek praeities laikų. Tada tai, ką iki šiol vadinote paslaptimi, pavadinsite tobulu teisingumu ir sugebėsite suteikti nekintamajam jo amžinąją vertę, o žmogiškajam, kuris yra laikinas, – teisingą prasmę.

54. Tokiu būdu jūs suprasite, kad vienintelis gyvenimas žemėje – kadangi jis toks trumpas, palyginti su dvasiniu gyvenimu – negali būti lemiamas sielos amžinybei. Tai reiškia, kad jos nepakaks, kad kuris nors iš jūsų per ją pasiektų tobulumą, kuris jus tiesiogiai nuvestų į aukščiausio dvasinio tobulumo karalystę, kurią vadiname „Dangumi“, taip pat ir *vieno* gyvenimo Žemėje klaidos negalės nulemti, kad siela amžinai pražūtų tamsoje ar skausme.

55. Žinoma, žmogaus gyvenimas, kuris buvo suteiktas sielai, turi tokią didelę vertę ir yra tokia palanki proga sielos tobulėjimui, kad jos nepasinaudojimas ar netinkamas panaudojimas reiškia, jog mano visada negailėstinga teisingumas pasireiškia to, kuris menkina tokias šventas dovanas, kokias Aš patikiu kiekvienai sielai, kai siunčiu ją į Žemę, kelyje. Tačiau manyti, kad nuo tokio trumpo buvimo, koks yra žmogaus gyvenimas pasaulyje, priklauso visa jo sielos amžinybė, yra klaida – tuo labiau, jei atsižvelgsite į tai, kad žmogiškosios klaidos yra būdingos būtybėms, kurioms trūksta tobulėjimo, šviesos ir pakilimo.

56. Mano Mokymas, kupinas Šviesos ir Meilės, stiprina Dvasią, kad ji galėtų panaudoti savo galią prieš „kūną“ ir padaryti jį tokį jautrų, jog sąžinės įkvėpimai jam taptų vis lengviau suvokiami.

57. Dvasingumas yra tikslas, kurio žmogus turėtų siekti, nes tik taip jis galės visiškai susiliesti su savo sąžine ir galiausiai atskirti gėrį nuo blogio. Mat dėl žmonių dvasinio pakilimo trūkumo tas gilus ir išmintingas, nepalaužiamas ir teisingas vidinis balsas negalėjo būti pakankamai išgirstas ir suprastas, todėl žmogus neįgijo neriboto pažinimo, kuris jam tikrai leistų atskirti gėrį nuo blogio. Tačiau ne tik tai – jis turi rasti savyje reikiamą jėgą, kad galėtų sekti kiekvienu geru impulsu ir paklusti kiekvienai šviesiai

įkvėpčiai, o kartu atmesti kiekvieną pagundą, kiekvieną nesąžiningą ar blogą mintį ar jausmo impulsą.

58. Geriausiai ginklus, kuriais nugalės visus savo priešus, žmogus ras savo pačios sieloje, o sąžinė jam atskleis, kaip jis turi kovoti ir gintis toje kovoje, kurią neišvengiamai turės stoti prieš blogį – tą jėgą, kurią žmogus jaučia esant tokia patraukli ir kurią jis įkūnija dvasioje, kuriai suteikė tiek daug vardų ir suteikė pavidalą.

59. Sakau jums, kad turite kovoti su blogiu, pagunda ir tamsa, tačiau ne su ta būtybe, kurią sukūrėte savo vaizduotėje, o viduje, su savimi, ten, kur gyvena silpnybės, blogi polinkiai ir tamsa. Nes žmonės labiau mylėjo tamsą nei šviesą.

Tegul mano ramybė bus su jumis!

Mokymas 330

Tebūnie su jumis mano ramybė!

1. Mylimie mokiniai, vėl atpažinkite Mane kaip Mokytoją, kuris ieško jūsų sielos, kad jai suteiktų naują pamokymą.

2. Mano Žodis tarp jūsų tampa gydančiu balzamu, ir trokšdami šio balzamo jūs ateinate čia. Visa jūsų esybė sustiprinama, o jūsų siela paguodžiama mano buvimu. Juk jūs gyvenate kartybės ir kovų laikais, nes visur, kur tik žengiate, jaučiate dyglius, kurie sužeidžia. Tačiau kai skausmas persmelkia visą jūsų esybę, jūs, trokšdami Mokytojo, nukreipiate savo mintis į Jį, norėdami parodyti Jam sutikimą ir pasidavimą susidūrus su išbandymais.

3. Jau Antrajame Laike Aš jums pažadėjau didelę paguodą, apie kurią nežinojote, kada ji ateis. Ši didelė paguoda turėjo ateiti tuo metu, kai taika išnyks iš šio pasaulio, kai žmonių širdyse nebeliks meilės ir gailingumo; ir štai, čia su jumis yra ta pažadėta paguoda! Štai mano Dieviškosios Dvasios šiluma, kuri jus apgaubia – ne tik tiems, kurie mane girdi per žmogaus protą, bet ir mano tvariniams visame pasaulyje!

Šiuo metu Aš leidžiu jums pajusti mano širdingumą, mano paguodą ir mano jėgą – jums, kurie sudarote mano apaštalų būrį ir Trečiajame Laike turėjote Mane šalia savęs bei girdėjote Mane per šiuos apreiškimus.

4. Būkite palaiminti už savo drąsą, už savo nuolankumą ir dvasinį pakilimą susidūrus su išbandymais, kuriuos Aš jums siunčiau, nes skausmas jus apvalė. Tačiau ne tik skausmas turi jus atvesti į mano dešinę, ne tik kančios turi suteikti jūsų sielai tobulumą. Skausmas, tiesa, nuplauna sielos ir juslinių troškimų dėmes, kai kuriais atvejais yra kliūtis, yra varžtuvas, yra proga susimąstyti, atgailauti, suprasti kitų kančias. Tačiau dvasinis tobulėjimas, sielos tobulumas pasiekiamas praktikuojant meilę ir gailingumą.

Taigi leiskite skausmui jus apvalyti, kai jis ateina, niekada jo nešaukite, leiskite jam ateiti, kai jam tenka prie jūsų priartėti. Neieškokite skausmo, ieškokite taikos, ieškokite gerovės ir džiaugsmo, ieškokite jų sau ir kitiems, linkėkite jų visiems. Nes Aš esu taikos, džiaugsmo ir šviesos Dievas.

5. Aš esu Vilties Dievas ir visų mano vaikams leistinų vilčių išpildytojas. Jei skausmas jus persmelkia, leiskite jam atlikti savo užduotį, bet prisiminkite, kad norėdami pakilti tobulumo ir dvasinio tobulėjimo laiptais, neturėtumėte tenkintis tuo, kad išbandymuose ir skausme esate stiprūs ir atsidaavę. Be to, turite galvoti apie savo artimųjų kančias, turite jausti užuojautą kitiems ir mylėti savo artimus. Tada jūsų siela bus užsitarnavusi nuopelnų, įveiks žmogiškąjį egoizmą, nugalės kūno apvalkalo savimylą ir, kaip geras Dieviškojo Mokytojo mokinys, tobulės.

6. Kas iš jūsų nenori tikros taikos šiame pasaulyje? Kas iš jūsų netrokšta meilės, dorybės ir džiaugsmo karalystės visų žmonių širdyse? Tačiau Aš matau, kad jūsų širdis pasiekė tikrą pasidavimą skausmui, didelį sutikimą išbandymų akivaizdoje, ir už tai Aš jus laiminu.

Be to, Aš skatinu jumyse viltį, kad jūsų gyvenimas pasikeis: nenusiminkite, nemanykite, kad savo širdyje ar savo artimųjų širdyse nepatirsite tos ramybės, kuri anksčiau apšviesdavo visų žmonių širdis ir kelius. Dėl to Aš šiuo metu jus mokau ir ruošiu, kad savo teisiais darbais, savo maldomis, savo išmintingais, iš Manęs išmoktomis patarimais, savo dvasiniais darbais – meilės darbais – išvalytumėte ir paruoštumėte laukus bei kelius. Tokiu būdu jūs ruošiate šį pasaulį ir darote jį vertą to, kad Tėvo Karalystė vėl įsikeltų į Jo vaikų širdis.

7. Nesitaikykite su tuo, kad šis pasaulis amžinai liks ašarų slėniu. Aš noriu, kad jūsų užduočių vykdymas ir atsinaujinimas atnaujintų tautas, rases ir žmones, o per šį atsinaujinimą ašarų slėnis taptų meilės ir taikos slėniu. Argi Aš jau praeityje nepasiūliau žmonėms Dangaus karalystės? Argi Aš jos neatskleidžiau savo Žodyje ir savo apsireiškimuose?

8. Taigi, pasiruoškite, o mokiniai, kad jūsų dvasios galia pramuštų kelią, atvertų takus, juos paruoštų, ir kad jūs žmonių kelyje būtumėte mano atėjimo pranašai. Aš atnaujinsiu visus jūsų darbus!

Aš suteikiau žmogui valios laisvę ir patikėjau jam planetą Žemę. Aš jam suteikiau galią ir viešpatavimą virš visų gamtos karalysčių, medžiagų ir būtybių, kad jis susikurtų savo namus.

Nuo pat žmogaus pradžios, nuo pat dvasinės sielos pradžios Aš pasirodžiau kaip Meilės ir Teisingumo Įstatymas, Aš įvairiais būdais apsireiškiau įsakymuose, gyvenimo taisyklėse, palyginimuose. Iš gyvenimo, iš gamtos Aš padariau tikrą ir tobulą vadovėlį, kad žmogaus siela nenuklystų į kreivus kelius, kad žmogus visada rastų kelią ir mokytųsi iš didžiosios gyvenimo knygos, kurią parašė ir sukūrė Dievas. Tačiau dabar atėjo laikas, kai turiu atkreipti visų žmonių dėmesį į save, ir aš pradėjau nuo jūsų, „paskutiniųjų“, vargšų ir nuolankiųjų, kad padaryčiau jus šios tiesos apaštalais, ateities įvykių pranašais, mano Trečiojo atėjimo liudytojais.

9. Mano mokymas skirtas visiems, ir šiuo atgimimo šauksmu žmonijai Aš įtvirtinsiu teisingumą ir priminsiu visiems savo vaikams jų užduotį. Per juos Aš atkursiu viską, kas buvo sunaikinta, viską, kas buvo sumenkinta, Aš padarysiu vertą ir padėsiu pamatus naujam gyvenimui šiame pasaulyje. Aš pašalinsiu viską, kas nenaudinga ir nereikalinga, sunaikinsiu viską, kas žalinga žmonių gyvenime, kovosiu su kiekvienu apgaulingu elgesiu ir kiekvienu ydingu įpročiu, su išdidumu, egoizmu, veidmainyste, ir dar kartą

parodysiu žmonijai nekintamąjį įstatymą, visų laikų įstatymą, amžinąjį įstatymą, apie kurį jums dar kartą primenu. Tada jūs iš tiesų pajusite mano Karalystės artumą, Visuotinio Tėvo buvimą.

10. Jūsų viduje ir už jūsų ribų mano buvimas bus jaučiamas ir suvokiamas su gilia pagarba, dvasiniu pakilimu, tikra meile ir garbinimu. Grįš laimingos patriarchų dienos. Sugrįš dienos, kai šeimos daugelį metų gyveno susivienijusios meile ir jas skyrė tik mirtis. Taip pat sugrįš laikai, kai dosnūs ir teisingi įgaliotiniai valdė Žemės tautas. Viską tai Aš laikau paruoštą, ir tie laikai žmonėms atneš šviesą ir didelę pažangą, nes Aš paliksiu jiems patirtį, šviesą, pakylėjimą ir viską, ką žmonija surinko savo didžioje kovose, savo kritimuose, savo klaidose ir savo sėkmėse gyvenimo kelyje, kaip pagrindą, kaip patirtį, kaip tikrą supratimą apie tai, kas yra gėris ir blogis, kas yra šviesa ir tamsa. Ir kai laukai bus paruošti, ateis didieji sėjėjai, didieji vadovai, didieji patriarchai, geri valdžios atstovai ir teisingi teisėjai.

11. Kai šios sielos, spindinčios didžiule šviesa, kartą pasirodys tarp žmonių, žmonija, nustebinta jų jėgos, gerumo ir energijos, paklaus savęs: „Kas jie tokie? Ar tai galbūt Dovydas, sugrįžęs į Žemę? Ar galbūt Saliamonas? Ar galbūt Elisas? Ar galbūt sugrįžo senovės pranašai? Ar galbūt tai Antrojo laikotarpio Mokytojo apaštalai?“ Taip žmonės klausinės savęs. Bet Aš tai laikysiu paslapyje, kol jūs visi sugrįšite į Anapus. Tada jūs tikrai sužinosite, kas buvo tie, kurie atėjo pas jus Trečiajame laikotarpyje.

12. Jūs, kurie šiuo metu esate čia ir klausotės mano žodžių, savo širdies gelmėje sakote: „Šių laikų mes jau nebeišgyvensime, šių laimingų laikų mes nebegalėsime patirti.“ Bet Mokytojas jums paaiškina: Aš leidžiu, kad – nors tie įvykiai, kuriuos jums pranašauju, yra tolimi, už jūsų dabartinio gyvenimo ribų – laimė, ramybė ir gerovė įsiskverbėtų į jūsų širdis, į jūsų dabartinį gyvenimą, ir tai bus tarsi išankstinis džiaugsmo, kurį ši žmonija patirs, kai tarp žmonių visiškai išsiskleis dvasinis gyvenimas, pranašavimas.

Tačiau kas iš jūsų gali žinoti, ar Aš jų neišsiųsiu apsigyventi šiame pasaulyje tuo metu, kad jie galėtų nuimti jūsų kantrybės, tvirtumo ir pasidavimo skausmui vaisius? Tai įvyks, kai išmoksite rodyti meilę ir gailingumą savo gerovės apsuptyje – kai išmoksite šlovinti Tėvą savo didžiausių laimės akimirkų metu.

Tačiau kai būsite apgaubti tos laimės ir sielos ramybės atmosferos, turėsite atsigręžti į kenčiančiuosius. Būtent tada turėsite prisiminti tą, kuris kenčia. Tokiu būdu Aš jums parodysiu, kad galite laikytis mano mokymų net ir gilioje sielos ramybėje, gerovėje, ir kad – kai skausmas apvalina – meilė pašventina.

13. Šiuo metu Aš jus, mokiniai, ruošu tiems naujiems laikams, kurie ateis.

Kad Dangaus karalystė įsikeltų į mano vaikų širdis, žmogus pirmiausia turi patirti mano teisingumą, pirmiausia turi apsisvalyti iki pat paskutinio šio pasaulio kampelio, ir kai viskas bus paruošta, mano karalystė bus visiškai tarp jūsų. Mano karalystė pradėjo artėti su mano Visuotinio Spindulio atėjimu, kuris šioje „ „ Trečiojoje eroje tarp jūsų tapo Žodžiu ir Gyvenimu, žmogiškuoju balsu.

14. Elijas, kaip Šventosios Dvasios pirmtakas visais laikais, nutiesė kelius ir pažadino žmones. Jis atėjo, kad savo varpeliu pašauktų išsibarsčiusias avis, kad jos, susirinkusios į avidę, išgirstų savo Viešpaties balsą. Tai buvo pasiruošimas tam, kad Tėvo Karalystė, Dangiškoji Karalystė, šiuo metu vis labiau priartėtų prie jūsų.

15. Kas iš tų, kurie šiuo metu išgirdo Viešpaties balsą, nepatyrė bent šiek tiek ramybės savo širdyje? Kas iš savo kančių negavo bent lašelio balzamo ar šiek tiek paguodos? Kas, nuklydęs į tamsos kelius, mano žodžiuose nematė prasiskverbusio šviesos spindulio? Kas, pavargęs nuo gyvenimo ir manęs, kad neturi teisės gyventi, mano kūrinyje neatrado tikrosios savo egzistencijos prasmės?

16. Tai yra Tėvo Karalystė, kuri priartėjo prie jūsų. Tačiau ši Karalystė susideda ne tik iš Karaliaus, nes karalius be pavaldinių negali būti karaliumi, todėl Jis atėjo su visa savo Karalyste, kad apsireikštų: Jis – kaip Tėvas, o jo pavaldiniai – kaip tikrieji Tėvo vaikai ir jūsų tikrieji broliai bei seserys. Tai yra ta Karalystė, kurią Aš pažadėjau – tai yra ta paguoda, kurią Aš šiais laikais jums paruošiau, ir tiek, kiek jūsų pasirengimas pažengs į priekį ir praeis laikas, tiek mano Žodis išsipildys, o mano Karalystė vis labiau priartės prie jūsų.

17. Elijas, tarsi ugnies vežime, dvasiškai keliauja per visą visatą ir palieka meilės pėdsaką – tos meilės, kuri yra Dievo Dvasios ugnis, tos šviesos, kuri apšviečia ir nušviečia, kuri apglėbia, kuri sušildo tuos, kurių siela ir širdis yra šaltos. Tačiau jei Elijas perkelia visą visatą – argi jis būtų susilaikęs neperkelti ir šio pasaulio tautų? Ne, tikrai ne. Jo šviesa buvo su visais, taip pat ir jo paruošimas. Jis yra kelio paruošėjas, todėl, keliaudamas, jis pažadina sielas. Jei kai kurie dar nėra pažadinti, tai todėl, kad jie vis dar laukia naujo Elijo, kaip Ganytojo, šauksmo. Jis, kuris yra nenuilstantis, purtys užmigusius, pasinėrusius į gilų miegą, tol, kol juos pažadins. Tačiau tie, kurie jau pabunda, atveria akis ir intuityviai nujaučia laiką, kuriame gyvena. Jie nujaučia Tėvo buvimą, šio momento reikšmę, ir jų siela atsiskiria nuo pasaulio, kad susivienytų su savo Viešpačiu, kad savo vienvėde Jį šauktų, kad Jį kvietų, kad Jį pritrauktų į savo pačių širdį.

Vieni šaukiasi Jo kaip Tėvo, kiti – kaip Mokytojo, o likusieji ieško Jo ir kaip Teisėjo. Bet tikrai, sakau jums, visi pabus taip pat, kaip tie, kurie jau pabudo. Niekas nebus ignoruojamas savo prašymuose, pakilime ir maldoje. Aš kalbu su jais, Aš atsiskleidžiu jiems ir juos ruošiu. Bet kadangi jie dar nėra tobulai subrendę, dar nėra tikri dėl bendravimo iš Dvasios į Dvasią, jie abejoja šia tiesa.

18. Kas yra tie, kurie pašalina tų, kurie pradeda dvasiškai bendrauti su mano Dieviškąja Dvasia, netikrumą? Jūs, kurie būsite kelio pranašai, apaštalai ir pranašai. Jūs atvyksite su patikimu Žodžiu, su tikslu, aiškiu mokymu ir atviru liudijimu, kad Aš buvau tarp žmonių ir kad Aš tebesu visų savo vaikų sielose ir būsiu amžinai, ir jūs taip pat jiems nurodysite tobulą būdą, kaip priartėti prie Manęs. Jūs mokysite juos tikro dvasinio garbinimo – kaip deramai suderinti dvasinį ir žemišką gyvenimą, ir parodysite jiems meilę, teisingumą bei moralę.

19. Jei žmonės pastebi jūsų didžiulias dovanas ir dėl to jaučiasi menkesni, leiskite jiems žinoti, kad nėra aukštesnių žmonių. Gali būti labiau pažengusios sielos, bet aukštesnių nėra. Iš tiesų, sakau jums, ten, teisiųjų buveinėje, labai arti Manęs, yra didžios sielos. Tai yra tikslas, kurį Aš rodau kiekvienam iš jūsų.

Noriu, kad laikų pabaigoje, kai šie dalykai išnyks, kai jūsų keliai pasibaigs ir jūs pasieksite šios dangiškosios ramybės oazės tikslą, jūs visi prie mano stalo būtumėte lygūs – lygūs mano namų, mano karalystės, begalinėje ir tobulėje ramybėje. Taigi, jei žmonės jus žavisi, jums pataikauja, jums pavyduliauja, paaiškinkite jiems, kad visi yra vienodai apdovanoti.

Šiandien Aš jums atskleidžiu, kad kiekvienas vyras ar moteris, turintis tam valios, gali būti dovanų nešėjas, kad gydytų ir perteiktų šviesą. Šiandien Aš jums paaiškinu, kad kiekvienas vyras ar moteris, remdamasis regėjimu ar dvasiniu žvilgsniu, gali matyti anapusinį pasaulį ir ateitį.

20. Iš tiesų, sakau jums, kiekvienas vyras ar moteris, kad ir kokio amžiaus jie būtų, galės gydyti ir daryti stebuklus, jei turės meilės ir geros valios. Jei Aš tarp jūsų pažymėjau tuos, kurie turės pranašavimo, gydymo, gebėjimo perduoti Anapusio balsus, patarimų teikimo ir minios vedimo dovanas, tai todėl, kad norėjau kiekvienam iš jūsų patikėti nedidelę dalį savo darbo. Bet jūsų sielos ir jūsų žmogiškieji kūnai buvo sukurti mano meile visiems vienodu būdu. Jūs kilote iš vienos Dvasios ir taip pat iš vieno „kūno“.

Tačiau jūs turite padėti žmonėms suprasti, kad Viešpaties darbe jie turi prisiimti tik dalį; tačiau šios dalies jūs neturite nustatyti. Šiais mokymais jūs turite juos tik paruošti, kad jie per savo sąžinę ir mano gailestingumą atrastų dovaną ir užduotį, kurias jiems patikėjo Tėvas.

21. Šiuo Trečiuoju Laiku pažymėtųjų yra šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai. Tai sielų legionas, tai būrys, kurį mano gailėstingumas visais laikais pažymėjo ir atrinko iš daugybės sielų, kad suteiktų jiems ypatingą misiją, atsakomybę kitų atžvilgiu, taip pat atpirkimo galimybę, kad juos parengtų būti vadovais, apaštalais, pavyzdžiais.

Tos Pirmosios laikotarpio dvylika Jokūbo giminių buvo gausios, jų skaičius gerokai viršijo šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, tačiau vis dėlto buvo mano valia iš tos gausios tautos atrinkti tik minėtą skaičių, kad jie įvykdytų užduotį šioje Trečiojoje laikotarpio dalyje. Jiems Aš suteikiau misiją pažadinti žmoniją, vesti ją Šventosios Dvasios keliu – tuo begaliniu keliu, kuris priartina jus prie Tėvo, kuris sujungia žmogaus sielą su aukštesniaisiais pasauliais ir su žemesniaisiais pasauliais – kuris priartina visas sielas viena prie kitos, leidžia joms tapti viena ir per simbolinį „antspaudavimo“ aktą paverčia jas tikrais broliais ir seserimis bei Dievo vaikais.

22. Daugelis jau buvo pažymėti, tačiau kiti bus nustebinti savo gyvenimo kelyje, ir jiems bus apreikšta – ar per mano Dieviškąją Dvasią, ar per jūsų tarpininkavimą – kad jie priklauso šimtą keturiasdešimt keturių tūkstančių skaičiui.

Ženklas, kurį Aš jums daviau ir kurio skaičius jau užbaigtas, sukels didelį sukrėtimą jūsų planetoje, ir šis sukrėtimas, šis įvykis, netrukus pasieks jus. Kai tai įvyks ir daugelis iš jūsų prisimins šiuos žodžius, jūs, dvasiškai atsiklaupę prieš Tėvą, pasakysite: „Viešpatie, Tu mus užantspaudavai, dabar mes esame vieningi.“

23. „Vargas, vargas visai Žemės rutuliui šiuo metu“, – sako jums Tėvas tiesoje. Nes taip Aš žmonėms padėsiu suprasti, kad vyksta kažkas antgamtinio, kad vyksta kažkas, kas pranoksta gamtos jėgas ir žmogaus valią. Tada didžioji žmonijos dalis, apimta baimės, ims melstis ir atgailauti.

24. Dėl Dievo gailėstingumo ir kaip pranašavo pranašas Jonas, parašyta, kad Šeštojo antspaudavimo kulminacijoje Viešpaties išrinktieji bus užantspauduoti. Aš išpildžiau tai, ką pranašas užrašė ir pasakė. Būkite tikri ir dėl visko, ką Aš jums sakau. Kas iš jūsų nesupranta, ką Aš dabar sakau? Kas abejingai praleidžia pamokymą, kurį Aš dabar duodu savo mokiniams?

25. Aš apribojau savo apreikimą, supaprastinau jį, kad visiems savo vaikams būtų suprantamas. Nesiekite mano didybės ar šlovės išoriniuose darbuose, neieškokite visko kūno apvalkalų, per kuriuos Aš save apreikiu, veiduose. Jei jie šiek tiek dvasiškai pasikeičia, šiek tiek pakeičia savo išvaizdą, tai todėl, kad juos užvaldė mano malonė. Tačiau ieškokite Manęs mano žodžio prasmėje, ten mane rasite.

26. Taip Aš tarp jūsų apreiškiu savo Visuotinį Spindulį. Jis tampa balzamu, pamokymais, pranašyste ir atgaiva jūsų sielai. Bet mano spindulio šviesa nusileidžia ant visų tikėjimų išpažinimų, ant visų dvasinių ir religinių apeigų, kurias švenčia žmonija. Šiuo metu Aš esu visose širdyse, renku žmonių ašaras, suteikiu našlaičiams savo meilės globą, su meile glostau vaikus, drąsinu jaunimo širdis, stiprinu senolius jų nuovargyje, lydžiu vienišus ir apleistusius, gydu ligonius, pats išklausu paskutinį skundą ir rūpestį tiek tų, kurie moka prašyti ir melstis, tiek tų, kurie to nedaro. Net jei išgirstu to, kuris skausmo apimtas šmeižia, įžeidimus, atleidžiu jam jo nežinojamą.

Aš esu su visais. Aš neatsiskiriu nuo galingųjų, nei jų žeminu. Aš neatstumiui nei turtuolių, nei godžių, nei nusisuku nuo savanaudžių. Priešingai – aš juos laikau tais vaikais, kurie pasisavino savo paveldėjamą ir nutolo nuo Tėvo. Savo turtuose jie mane pamiršo – pamiršo „“, kad aš turiu daugiau nei jie ir kad vieną dieną jiems manęs prireiks.

27. Šiandien jie nešaukia mano vardo, neieško mano Dvasios, nemyli manęs, bet Aš esu su jais. Mano Karalystės vartai visada atviri atgailaujantiems, mano Širdis visada atvira „vargšams“. Nes jūs visi, žiūrint dvasiškai, esate vargšai – vieni materialioje gerovėje, kiti skurde, nors Aš visada daliju jums savo dovanas ir gėrybes, kad padaryčiau jus turtingus ir tikrųjų vertybių, tikrųjų amžinųjų gėrybių savininkus. Ir kadangi Aš esu su visais, o mano tauta, kodėl gi tu neturėtum būti taip pat? Noriu, kad ir jūsų į anapus pakilusi siela visus savo brolius ir seseris vertintų vienodai, kad iš to lygio, kurį jūsų siela pasiekia maldoje ir meilėje, jūs neskirstytumėte savo artimųjų pagal religines bendruomenes, sektas, klases ar rases – kad visus žiūrėtumėte su ta pačia meile ir žiūrėtumėte į juos su ta pačia brolystės dvasia ir gailestingumu; kad nešmeižtumėte kitų kulto ar garbinimo formų, kad dar mažiau tyčiotumėtės iš savo artimų fanatizmo ar stabmeldystės. Nes tada jūs nevykdytumėte mano mokymo taip, kaip Aš jus mokau.

28. Nuo pat pradžių Aš suteikiu dvasinei sielai dvasinę laisvę. Nuo tos akimirkos, kai pirmosios dvasinės būtybės išsiveržė iš mano Širdies, Aš nukreipiau jas dvasinės laisvės keliu, o žmogui nuo pat jo kilmės Aš taip pat suteikiu minties laisvę. Kas gi tada yra tie, kurie sieloms kalina grandines? Kas yra tie, kurie suima ir gąsdina žmones bei sielas? Tai yra blogi dvasininkai ir blogi žmonijos dvasiniai vadovai, kurie leidžia sau būti užvaldytiems tamsos ir tada nukreipia žmogaus sielą klaidingais keliais. Visais laikais Aš siūliau savo Meilės įstatymą, bet niekada jo nepriversdavau. Aš niekada nebaudžiau sielos už tai, kad ji Manęs nemyli arba nesilaiko Mano įstatymo. Aš tik ją išbandau, sulaikau, pamokau,

paliečiu ir suteikiu jai priemonės išsigelbėjimui. Bet Aš niekada jos nebaudžiu, o dar mažiau galėčiau keršyti. Dievo Dvasioje, kupinoje meilės, keršto negali būti vietos.

29. Taigi, mano tauta, nereikalaukite, kad visi žmonės mąstytytų ir tikėtų taip, kaip jūs. Jūs niekada neturite pasmerkti žmonių, neturite teisti ar skirti bausmės tiems, kurie jūsų neklauso, kurie nepriima jūsų pasiūlymų, jūsų mokymų ar jūsų patarimų. Visus savo artimus turite vertinti su ta pačia gilia pagarba ir tikra dvasine meile artimui. Tada suprasite, kad kiekvienas savo religijos praktikoje, savo mokyme, savo kelyje pasiekė tą vietą, į kurią jam suteikė teisę jo dvasiniai sugebėjimai; ir į tą tašką, kuriame matote žmones, juos atvedė jų pačių vystymasis.

30. Jūs turite tik skleisti spiritualizmą – trečiąją Dievo žinią žmonėms. Nes pirmoji žinia buvo perduota Tėvo Sinajaus kalne, antroji – Kristaus, o trečioji žinia yra Šventosios Dvasios. Tačiau šioje trečiojoje žinioje sujungti visi įstatymai, įsakymai ir testamentai, kuriuos Dievas paliko savo vaikams.

31. Nuneškite šią turtingą ir gražią žinią visai žmonijai ir siūlykite ją su meile. Jei taip elgsitės, patirsite, kaip jūsų sėkla širdyse sudygs nuolankiai, toje tyloje, su kuria sudygsta žemės sėkla. Taip pat ir jūsų siela pražys ir be galo džiaugsis, pamatydama, kad Tėvo sėkla niekada nemiršta, jei ji yra gerai pasėta.

32. Aš jus ruošiu, kad netrukus taptumėte tikrais sėjėjais ir gerais apaštalais, nešančiais savo artimiesiems mano gailėstingumo sėklą. Šiuo metu aš jus ruošiu laikui po mano Žodžio pasitraukimo, kad tada tarp jūsų nebūtų chaoso, kad nebūtų verksmų, kad į jūsų sielą neįsiskverbtų netikrumas ar orientacijos praradimas.

33. Aš jums sakiau, kad ne visos bendruomenės yra pasirengusios, nes šiais paskutiniais momentais jos nesugebėjo pabusti. Tačiau visi tie, kurie tikrai ruošiasi, liks kaip atsakingieji, kad padėtų kitoms bendruomenėms jų išbandymuose, kurios, nebegirdėdamos mano Žodžio, nusivils – kurios savo skausme, nebe pamatydamos Mokytojo Žodžio pasiuntinių prie stalo, prie kurio jos taip ilgai valgė, pralies ašaras ir susvyruos savo tikėjime.

34. Jūs tikrai turite būti patarėjai, stiprūs kaip kolonos, kad Izraelio namų stogai nesugriūtų. Noriu, kad būtumėte kaip guodžiantis balsas, kaip šlovinimo giesmė, kaip buvote tomis Pirmosiomis dienomis, kai, trokšdami Pasirinktosios žemės, keliavote per dykumą, kai moterys grojo savo liutnionais, kad padrąsintų ir paguostų vyrus bei pradžiugintų vaikų širdis sunkiame kelyje – kai kariai jautėsi išsekę po mūšio, kai pėdų padai buvo nusidėvėję nuo sunkaus kelio. Tada Izraelio moterų šlovinimo giesmė skambėjo erdvėje, atgaivino vyrų širdis ir palengvino kelionę.

35. Taip ir jūs tomis tylos, susikaupimo ir meditacijos akimirkomis, kai jas pertraukia verksmai, neviltis, ilgesys, kad Tėvo spindulys dar kartą sugrįžtų pas balsų nešėjus, savo žodžiais, tarsi giesme, tarsi paguodos kupinu balsu, sakysite: „Mes nesame palikti, Mokytojas yra tarp mūsų, Jis amžinai liko mūsų širdyse“, ir regėtojų balsas jus padrąsins. Tai bus pranašų laikas, kai jų ištikimi liudijimai tautos širdyse skambės kaip herolai, kurie iš tiesų skelbs ateinančius įvykius kaip liudijimą, kad Tėvas ir Jo Karalystė yra arčiau nei jie buvo šiuo mano apreiškimo laikotarpiu.

36. Laikas, kurį aš dar praleisiu tarp jūsų šia forma, jau trumpas, ir aš jau dabar ruošu jus kai kurioms malonės dovanoms, kurias suteiksiu paskutinėmis 1950 metų dienomis.

37. Jūs, mano žodžio nešėjai, dar dabar nemanykite, kad tas iš jūsų, kuris paskutinį kartą priims mano spindulį ir ištars mano paskutinį žodį, bus laimingiausias ir labiausiai mano malonės kupinas tarp jūsų – taip nemanykite.

Kiekvienoje iš savo paskutiniųjų pamokų Aš apsireikšiu per vieną iš jūsų, nusileisiu į kiekvieno iš jūsų protą. Visa savo malone įspausiu į jūsų sielą ir širdį prisiminimą apie paskutinį kartą, kai Aš apsireikšiau per kiekvieną iš jūsų. Tai bus tarsi bučiny, tarsi jausmas, kurio jūsų siela niekada negalės ištrinti. Juk jūs esate tie, kurie man tarnavo – įrankiai, per kuriuos aš šiuo laikotarpiu kalbėjau pasauliui, ir aš suteiksiu jums savo glamonę ir savo palaiminimą, lydėsiu jus visą jūsų gyvenimo kelią ir lauksiu jūsų iki tos dienos ar akimirkos, kai jūs amžinai būsite mano dešinėje.

38. Jums, dovanų nešėjams, kurie buvote atviros durys į mano Dvasinį pasaulį, Aš taip pat pasirūpinsiu, kad mano malonė ir tų palaimintųjų būtybių malonė amžinai įstrigtų jūsų širdyse.

Mano Dvasinis pasaulis taip pat paskutinį kartą pasireikš per savo globojamuosius ir globotinius ir kaip paskutinę žinią paliks patarimą mylėti, patarimą, kupiną širdingumo ir šviesos, bei liudijimą ir patvirtinimą, kad kiekviena iš šių globojančių dvasių ir toliau per prižiūrės savo brolių ir seserų žingsnius Žemėje, ir kad nei Tėvas, nei Dvasinis pasaulis neatsiskirs nuo šios mylimos tautos.

39. Tie, kurie ėjo bendruomenių vadovų pareigas, ir visi, kurie klausėsi mano mokymų ir jų laikosi, mylėdami savo artimus ir jiems atleisdami, turės virš savo sielos ir kūno Mokytojo malonę ir padrąsinimą eiti toliau. Nes po mano atsisveikinimo jų balsas turi būti galingas, balsas, kupinas gyvybės, žodis, kupinas turinio ir jėgos.

Visos jų dovanos bus atgaivintos paskutinėmis „akimirkomis“. Kiekvienas iš jų turi tapti siela, pavirtusia šviesos deglu, ir visi šie deglai turi eiti priešakyje tautos, kad ji nenuklystų. Juk jie turi ir vidinio susikaupimo

metu, ir po to – kovos laikotarpiu – toliau dvasiškai būti tautos sargais, kad išlaisvintų ją iš vergovės spąstų, pinklių, viliojančių pasalos, ieškodami visų kliūčių, ir toliau vestų tikinčiuosius į susirinkimų vietas – į palaimintas dvasinio susivienijimo vietas, idealų ir ketinimų susivienijimą, susivienijimą paklusnume ir Man patikėtų užduočių vykdyme.

40. Aš sakau regėtojams: jūs turėsite regėjimus, kupinus šlovės, kokių dar niekada anksčiau neturėjote – tai jūsų apreiškimų pranašai, kuriuos ateityje atskleisite ir gausite. Nes, be abejo, šie pranašai dar nepasiekė to pakilimo, kurį turi pasiekti – jų akys dar nematė visko, ką turi pamatyti, o jų lūpos dar neišsakė visko, ką turi pranašauti. Tačiau apvalymas, kurį jie – vedami savo sąžinės – pasieks, bus toks veiksmingas, kad jų sielose ar lūpose niekada nebus melo ar tamsos. Jie visada sugebės atskirti tikrą įkvėpimą nuo klaidingo ir viliojančio įkvėpimo. Jie žinos, kaip iš Tėvo gailėstingumo priimti tai, ką Jis jiems perduoda kaip žinių žmonijai.

41. Mano „Auksiniai plunksnakočiai“, kurių rankos šiais laikais buvo nenuilstamos, toliau užrašys pranašų liudijimus, toliau užrašys savo pačių įkvėpimą, taip pat ir įkvėptųjų žodžius – tų, kurie pasirodys tarp žmonių kaip mokytojai.

42. Aš taip pat nepamiršiu savo „piliastrų“ – tų širdžių, kurios taip pat vedė tautą vidinio susikaupimo, pagarbos ir dvasinio pakilimo keliu. Vieni ir kiti buvo tarsi kapitonai, vykdančys generolo įsakymus. Jie buvo tarsi Mozė ar Jozue dykumoje, remiami Judo giminės – tos giminės, kurioje Makabėjai buvo didieji karo vadai, nenugalimi kariai, kurie pramušdavo brežes į miestus, griovė sienas ir valdė ištisas tautas, nes už nugaros turėjo Viešpaties tautą, kuri turėjo paveldėti Pažadėtąją žemę. Tokias analogijas Mokytojas pateikia jums, o „kolonos“!

43. Ir tauta, sudaryta iš mokinių ir pasekėjų, taip pat paskutinėmis akimirkomis patirs didelį džiaugsmą ir gaus didžiulius Mokytojo mokymus. Tarp didžiųjų malonių, kurias Aš tau, o tauta, patikiu, yra ta, kad Aš jums leisiu 1950 m. pabaigoje paskutinį kartą susisiekti su Dvasiniu pasauliu, su globėjais angelais, patarėjais ar gydančiomis būtybėmis, taip pat su tomis sielomis, kurios žemėje buvo jūsų tėvai, vaikai, broliai ir seserys, draugai ar giminaičiai. Aš jums suteiksiu galimybę paskutinį kartą juos materializuoti, išgirsti kaip žmones ir per tą bendravimą gauti glostymą, sielos apkabinimą, šviesos kupiną patarimą, vilties balsą, kuris jums sakys: „Eikite toliau savo keliu, kol visi susivienysime Viešpaties namuose.“

44. Taigi jau dabar Aš jus ruošiu su meile, su švelnumu, Aš tobulinu jūsų skonį, Aš minkštinu jūsų širdis, kad tie akimirksniai jums taptų proga priartėti, susitaikyti, atleisti vieni kitiems; kad klastingumai, piktos žvilgsniai, dviašmeniai kardai, palikę galias žaizdas jūsų širdyse, būtų įdėti į

makštis, o visa tai būtų ištrinta tikra meile, brolių ir seserų tarpusavio atleidimu; kad, jei tomis akimirkomis jūsų akys praliėtų ašaras, jūsų ašaros kiltų iš tikros meilės ir tryktų ne tik iš jūsų akių, bet ir iš jūsų sielos aukštų jausmų šaltinio. Kai jūsų fizinės rankos apsikabins, tai turi būti daugiau nei jūsų kūno rankos – tai turi būti jūsų sielų ryšiai – meilės ryšiai, kuriais Aš sujungiau visas Žemės rutulio sielas, ir jūs visi turite tą akimirką pripažinti vieni kitus pagal mano Įstatymą.

Kai mano žodis bus baigtas, kai Mokytojo balsas skambės tik kaip tolimas aidas platybėse, ta meilė, tas jūsų glaudus apkabinimas turi būti šiluma, paguoda, draugija, kurią teikiate vieni kitiems savo kelionėje, ir per tą meilę, per tą tarpusavio gailestingumą turite išvysti šventovę „“, kurios Aš iš jūsų prašau – tą šventovę, kurioje Aš noriu gyventi ir kur Aš būsiu jūsų matomas, girdimas ir jaučiamas – tą šventovę, į kurią pagal mano valią turi įžengti pasaulis, kad jis galėtų Mane pajusti, Mane pamatyti, Mane garbinti ir visą amžinybę mylėti per spiritualizmą, kuris yra žinia, kurią Šventoji Dvasia per jūsų protą siunčia visam pasauliui.

45. Su savo dvasine žinia eikite ir pas vaikus, jaunimą bei senolius. Nebematykite jokių ribų ir nesakykite: „Mano Tėve, išliek savo malonę ant mano tautos.“ Nebesakykite: „Viešpatie, išlaisvink tautas.“ Dabar sakykite Man: „Tėve, palaimink mūsų artimus, atleisk mums visiems, kurie Tave įžeidžiame.“

Nebematykite tautybių, nebekalbėkite apie jas savo maldose. Pakilkite dvasia, ir kai susivienysite su angelais – su tais, kurie visada užtaria visus ir meldžiasi, – taip pat skleiskite savo sielos ramybę visiems savo artimiesiems. Tada pamatysite, kaip rasės vėl pradės susivienyti į vieną. Kalbos, kurios jus skyrė, palaipsniui taps žinomos tiems, kurie jų nežinojo. Kastos ir giminės išnyks ir bus pakeistos nuolankumu bei supratimu. Aukštesnieji – nugalėti išbandymų – nusileis pas tuos, kuriuos laikė žemesniaisiais, o tie, kurie buvo apačioje, pakils, kad pasiektų tų, kurie buvo viršuje, aukštį. Nes tai yra atpirkimo laikas, ir šiame atpirkime glūdi mano dieviškasis teisingumas, kuris yra tobulas.

Kiekvienoje dabartinėje sieloje bus mano svarstyklės, sveriančios jūsų darbus. Todėl sakau jums: Aš esu Tas, kuris moka teisti ir vesti tobulai, ir tik Aš vienas galiu įsiskverbti į kiekvieno gyvenimo, kiekvieno likimo paslaptį.

46. Budėkite ir melskitės, kad mano Dieviškosios Dvasios ramybė nusileistų ant viso pasaulio.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 331

1. Kas abejoja šiuo apreiškimu per žmogiškąjį protą, elgiasi taip, tarsi neigtų savo pranašumą prieš kitas būtybes – tarsi neigtų savo pačios dvasią ir nenorėtų suvokti to dvasinio ir protinio lygio, kurį pasiekė per begalę išbandymų, kančių ir kovų.

2. Neigti, kad Aš apsireiškiu per jūsų protą ar dvasią, reiškia neigti patį save ir prilygti žemesnėms būtybėms.

3. Kas nežino, kad žmogus yra Dievo vaikas? Kas nežino, kad jis savyje nešioja sielą? Kodėl tada netikėti, kad tarp Tėvo ir jo vaikų turi būti vienas ar keli būdai tarpusavyje susikalbėti?

4. Kadangi Aš esu Intelktas, kreipiuosi į jus per jūsų protą; kadangi Aš esu Dvasia, kreipiuosi į jūsų dvasią. Tačiau kaip tie, kurie neigia mano apreiškimą, gali suvokti ir priimti šią tiesą, jei jie niekada nenorėjo manęs laikyti Dvasia ir jos nepripažino? Savo širdyse jie išsiugdė daug klaidingų įsitikinimų, pavyzdžiui, manyti, kad Aš esu dieviška būtybė, turinti žmogiškąją išvaizdą, kurią būtina vaizduoti simboliais ir paveikslais, kad per juos būtų galima užmegzti ryšį su Manimi.

5. Per šimtmečius žmonės, kurie Manęs ieškojo tokiu būdu, priprato prie savo paveikslų ir skulptūrų tylumo, prieš kuriuos jie meldžiasi ir atlieka apeigas, ir jų širdyse galiausiai susiformavo nuomonė, kad niekas nėra vertas matyti, girdėti ar jausti Dievą. Teigdami, kad Aš esu begalinai per aukštas, kad priartėčiau prie žmonių, jie mano, jog taip rodo Man pagarbų susižavėjimą. Tačiau jie klysta; nes kas teigia, kad Aš esu per didis, kad užsiimčiau tokiais mažais tvariniais kaip žmogus, tas yra neišmanėlis, neigiantis gražiausią dalyką, kurį mano Dvasia jums apreiškė: nuolankumą.

6. Jei tikite Kristumi, jei tvirtinate esą krikščionys, neturite puoselėti tokių absurdiškų įsivaizdavimų, kaip manyti, kad nesate verti to, jog jūsų Viešpats prie jūsų priartėtų. Ar pamiršote, kad būtent jūsų krikščioniškas tikėjimas grindžiamas tuo dieviškosios meilės įrodymu, kai Dievo „Žodis“ tapo žmogumi? Koks dar apčiuopiamesnis ir žmogiškesnis priartėjimas galėjo labiau atitikti nuodėmingų ir kūniškų žmonių, turinčių aptemusias sielas ir silpną protą, suvokimo gebėjimus nei tas, kuriuo Aš leidau jiems išgirsti savo dieviškąjį balsą, tapusį žmogaus žodžiu?

7. Tai buvo didžiausias meilės, nuolankumo ir užuojautos žmonėms įrodymas, kurį Aš užantspaudavau krauju, kad jums visada liktų akivaizdu, jog niekas nėra manęs nevertas, nes būtent dėl tų, kurie labiausiai buvo pasiklydę purve, tamsoje ir ydose, Aš leidau savo Žodžiui tapti žmogumi ir praliejau savo kraujo gyvybės syvą.

8. Kodėl gi būtent tie, kurie tiki visa tai, dabar neigia mano buvimą ir apreiškimą? Kodėl jie bando tvirtinti, kad tai neįmanoma, nes Dievas yra

begalinis, o žmogus – pernelyg menkas, pernelyg nereikšmingas ir nevertas? Iš tiesų, sakau jums: kas šiuo metu neigia mano apreiškimą, tas neigia ir mano buvimą pasaulyje toje Antrojoje Epochoje, taip pat neigia mano meilę ir mano nuolankumą.

9. Jums, nusidėjėliams, yra visiškai natūralu, kad savo nuodėmėse jaučiatės nutolę nuo Manęs. Aš, priešingai, jaučiu, kad kuo daugiau nuodėmių darote ir kuo labiau suteptate savo sielą, tuo labiau būtina, kad Aš atsigręžčiau į jus, kad suteikčiau jums šviesą, ištiesčiau jums ranką, kad jus išgydyčiau ir išgelbėčiau.

10. Aš žinojau, kad, jei vėl apsireikšiu savo vaikams, daugelis manęs neigs, todėl jau tada paskelbiau apie savo sugrįžimą; tačiau kartu paaiškinau, kad tuomet mano buvimas bus dvasinis. Bet jei tuo abejojate, įsitikinkite remdamiesi tų keturių mokinių liudijimu, kurie užrašė mano žodžius Evangelijose.

11. Kodėl gi Aš, kaip žmogus, turėčiau sugrįžti į pasaulį ir vėl leisti pralieti savo kraują? Tai būtų tarsi Aš laikytų savo darbą ir savo aukos mirtį tuo metu bevaisiais, ir tarsi manau, kad nuo tų laikų iki šiol žmonija dvasiškai visiškai nepasikeitė.

12. Aš žinojau, kad, nepaisant jūsų šių laikų materializmo, jūsų esybės gelmėje turėjau rasti išsivysčiusią sielą, ir dėl to mano apreiškimas dabar buvo dvasinis.

13. Čia Aš esu Dvasia ir iš švytinčio „debesies“ siunčiu jums savo Žodį bei įkūniju jį per šiuos tarpininkus – kaip parengiamąjį mokymą tam Apreiškimui, kurį jūs visi turite pasiekti: Dvasios ir Dvasios dialogui.

14. Aš jums atnešiau šią žinią, kuri per mano balso nešėjų lūpas perteikiama žmogaus žodžiais, kad vėliau, kai mano Žodis nutilis ir jūs skirsite reikiamą laiką jį išsamiai išstudijuoti ir suprasti, išeitumėte kaip Džiugiosios Žinios pasiuntiniai, kad pasidalintumėte mano apreiškimu su savo artimaisiais.

15. Be šios žinios Aš tiesiogiai nusiunčiau žmonėms šviesą, kuri pasiekė jų esybės gelmę ir palaipsniui apšvietė jų širdis bei protus.

16. Kai mano Žinia per jus pasieks pasaulį, jūs atrasite, kad laukai iš tiesų buvo paruošti.

17. Taip, mokiniai, dabar atėjo laikas, kai žmonės – to net nesuvokdami – mąsto apie savo dvasinę ateitį, gilinasi į tai, ką jie pažįsta kaip dieviškus apreiškimus, ir taip pat tiesiogiai suvokia, kokia yra jų užduotis. Tokiu būdu, mąstydami savo širdies vidinėje tyloje, jie prieina prie daugelio tiesų supratimo.

18. Taip daugelio protuose užsidegė šviesa, jie vis labiau atmetė religinį fanatizmą, o stabmeldystė vis labiau praranda galią jų širdyse.

19. Net nesuvokdami to, jie vis labiau atveria sau kelią į dvasinį tobulėjimą. Nežinoma drąsa, tikėjimas ir aukštesnė jėga padėjo jiems įveikti baimes ir prietarus, o jų valiai stiprėjant, jų samprotavimai tapo ryžtingesni, aiškesni ir tikslesni.

20. Pažvelkite, kaip tiesos šviesa, perduodama iš sielos į sielą, pasiekia žmones. Kas galėtų sustabdyti šios šviesos, nematomos žemiškosiomis akimis, sklaidimą?

21. Esmė ir tiesa, kurias Aš jums atskleidžiau savo praeities apreiškimuose, negalėjo dingti iš užmirštų knygų, kuriose buvo užrašytas mano Žodis, taip pat jų prasmė negalėjo pražūti dėl to, kad žmonės ją pakeitė. Tiesa stovi aukščiau bet kokio žmogiškojo menkumo ir atsiskleidžia kiekvieną akimirką. Tačiau jos šviesa tampa aiškiau suvokiama, kai žmogus sugeba žengti naują, ryžtingą ir lemiamą žingsnį savo tobulėjimo kelyje.

22. Simboliai, palyginimai ir alegorijos, per kuriuos ankstesniais amžiais buvo atskleidžiamos dvasinio gyvenimo paslaptys, bus suprasti šiais laikais, kai ilgos dvasinės patirties šviesa padės jums visiems teisingai išaiškinti Įstatymą, „ „ mokymą, pranašystes, apreiškimus ir pažadus.

23. Mano žinia krenta kaip vaisingas lietus ant jūsų sielos, į kurią Aš įdėjau dieviškąją meilės sėklą. Šiandien yra diena, kurią skirate poilsui nuo savo žemiškų vargų ir kurią suteikiate savo sielai galimybę ramiai melstis ir medituoti, taip pasirengdami išgirsti mano Žodį, kuris jūsų sielai yra amžinojo gyvenimo duona.

24. Mano veikimas, mylima tauta, siekia jūsų sielą pripildyti šviesos, mokydamas ją gyventi aukštesniuose pasauliuose.

25. Aš noriu jus paversti savo mokiniais, kad išmoktumėte mane suvokti kaip savo Dvasios vaikus. Kodėl gi jūs neturėtumėte jausti mano buvimo savyje, juk jūs sudaryti iš mano pačios esmės, esate mano dalis? Jūs Manęs nejaučiate, nes to nesuvokiate, nes jums trūksta dvasingumo ir pasirengimo, ir kad ir kiek ženklų bei jausmų įspūdžių gautumėte, juos priskirate materialiosioms priežastims. *Todėl* Aš jums sakau, kad, nors Aš esu su jumis, jūs nepastebite Mano buvimo.

26. Dabar Aš jums sakau: argi nėra natūralu, kad jūs Mane jaučiate savo esybėje, juk jūs esate Mano dalis? Argi – atsižvelgiant į tai – nėra teisinga, kad jūsų dvasia galiausiai susilietų su mano dvasia? Aš jums atskleidžiu tikrąjį didingumą, kuris turėtų būti kiekviename žmoguje; nes jūs nuklydote ir, trokšdami būti dideli žemėje, dvasiškai tapote mažesni!

27. Jūs suteikėte materialiosioms vertybėms daugiau reikšmės, nei jos turi, o apie dvasinius dalykus nenorite nieko žinoti, ir jūsų meilė pasauliui tapo tokia didelė, kad net stengiatės kiek įmanoma paneigti viską, kas

susiję su dvasiniais dalykais, nes manote, kad šios žinios prieštarauja jūsų pažangai žemėje.

28. Sakau jums, kad dvasinių dalykų pažinimas netrukdo žmonių pažangai nei moralės, nei mokslo atžvilgiu. Priešingai, ta šviesa atskleidžia žmonėms begalinį žinių turtą, kuris šiuo metu dar nežinomas jų mokslui.

29. Kol žmogus atsisakys lipti dvasinio tobulėjimo laiptais, jis negalės priartėti prie tikrosios šlovės, kuri čia, jo Tėvo glėbyje, suteiks jam didžiausią laimę – būti Dievo vaiku – vertingu mano Dvasios vaiku dėl savo meilės, pakilumo ir žinių.

30. Ar norite Mane pajusti, o tauta? Tuomet būkite paklusnūs ir nuolankūs ir nebesikreipkite į Mane, prašydami, kad būčiau su jumis. Pasitenkinkite tuo, kad laukiate akimirkos, kai bus mano valia apsireikšti jums.

31. Savo buvimą leidžiu pajusti per šį apreiškimą, pasitelkdamas žmogiškąjį protą. Tačiau turiu jums pasakyti, kad šį apreiškimą gavote ne dėl nuopelnų, bet dėl mano iš meilės gimusio gailestingumo, kurį jaučiu jums, ir kuris paskatino mane priartėti prie jūsų, kad jūs pajustumėte mano buvimą.

32. Aš žinojau, kad jums labai reikės mano žinių, kad jūsų sielose alkis ir troškulys mano Šviesos jau buvo labai dideli, kad esate pasirengę atskubėti, vos tik išgirdę mano šauksmą. Nes kančios žemėje jus išgrynino, ir jūs tapote jautrūs. Todėl Aš pasirodžiau pas jus šia forma ir padėjau jums suprasti, kad ši žinia bus tik pasiruošimas laikui, kai jūs turėsite ieškoti Manęs iš Dvasios į Dvasią. Tada tai nebebus mano gailestingumas, kuris paskatins mane atsiskleisti jums, bet tai bus jūsų sielos pakilimas. Tuomet jūs nebūsate atstumtieji, akli ar nepriimantys dvasinių dalykų, bet, turėdami visą žinių ir absoliučią tikėjimą tuo, ką jums reiškia bendravimas iš dvasios į dvasią, darysite viską, kas jums įmanoma, kad nusipelnytumėte šios malonės.

33. Tada jūs jau turėsite šviesą, kurios jums reikia, kad leistumėte mano Dvasiai pasireikšti per jus ir kad mano buvimas taptų juntamas jūsų mintyse, žodžiuose ir darbuose.

34. Šiandien jūs esate tarsi piligrimai, kurie ilgą laiką klajojo. Tačiau šiuo metu jus pasikvietė mano galingas varpas. Kai kurie iš jūsų skubėjote prie malonės šaltinio, ir Aš džiaugiuosi priimdamas savo „darbininkus“ ir matydamas, kad ši tauta dvasiškai žengia į priekį žingsnis po žingsnio ir rodo Man savo meilę artimui. Jūs buvote tarsi kieta uoliena, bet mano Žodžio dantis apdirbo jūsų širdį, kad ją paverstų šventove.

35. Iš Gyvenimo knygos aš jums atskleidžiu dar vieną puslapį, kad turėtumėte daugiau šviesos ir kad mano Žodis pražystų jūsų širdyse. Aš atnešu dvasinio gailingumo lobį tiems, kurie laiko save vargšais.

36. Jūs šį žemiškąjį rojų pavertėte ašarų slėniu. Aš jį patikėjau jums kaip Edeno sodą, kad jūsų siela kartu su savo kūnu galėtų pasimėgauti viskuo, ką jūsų Tėvas buvo paruošęs žmogaus gerovei, kad jūs mėgautumėtės jo saldžiais vaisiais ir taip, su džiaugsmu kupina širdimi, būtumėte dvasinėje harmonijoje su savo Tėvu.

37. Palaiminti tie, kurie, pasitikdami Naująją Aušrą, išsilaisvino iš savo tamsių šešėlių ir mane palaimino. Savo Žodžiu aš jums atnešiau gyvenimo esmę ir šviesą bei išvedžiau jus iš tamsos, kad būtumėte tvirti kelyje, kurį jums nutiesiau.

38. Jūs esate mano darbininkai, kuriems Aš patikėjau prižiūrėti sėklą, kuri vėliau turi pražysti. Aš jums patikėjau galingą, lapais apaugusį medį, kad keliautojas galėtų pailsėti jo šešėlyje. Tačiau audros jį apiplėšė lapų, nes jūs, miegodami, buvote užklupti pagundos. Lapus, kuriuos audros nuplėšė nuo šio medžio, surenka mano gailingumas, ir Aš iš jų vėl sukuriu jo šakų lapiją.

39. Aš jums padovanojau šio medžio vaisių, ir jūs mėgavotės begaliniu mano dieviškosios meilės saldumu. Kai kurie iš mano darbininkų pasijuto esą valdovai ir apleido medį, kurį jiems patikėjau. Tačiau Aš ir toliau jį prižiūrėsiu, nes daugybė žmonių susirinks po jo lapiją, kad pailsėtų ir pasistiprintų jo vaisiais.

40. Palaiminti tie, kurie visais laikais ir per visus išbandymus išliko stiprūs ir atvedė žmonių minias pas Mane. Aš juos stiprinu, apšviečiu ir savo dvasiniu apsiaustu saugau nuo negailingų laikų. Aš nuimu kančios taurę nuo jų lūpų, kad mano tauta kasdien pasistiprintų mano Žodžiu.

41. Daugelis ateis ilgomis eilėmis, trokšdami mano Tėvo glėbio, ir iš medžio trokš gyvenimo vaisiaus, kurio saldumą jie turėtų pažinti. Juose laikiu savo išrinktųjų, sergančiųjų ir vargstančiųjų. Elisas juos man pristatys: tai yra nuliūdusios širdys ir pavergtos sielos, kurios visais laikais išgėrė labai kartų taurę, neradusios paguodos. Tačiau nei laikai, nei audros negalės sunaikinti medžio, jo lapai visada turės savyje sulčių, o jo vaisiai padaugės.

42. Aš pašalinau iš savo tarnų tamsą ir saviapgaulę, paruošiau jų širdis savo dieviškąja meile ir įdėjau į juos savo Dvasios ramybę. Aš parodžiau jiems savo Įstatymą ir savo Kūrinio švarumą, kad jie saugotų savo tyrumą ir švarumą.

43. Daugelis ims vaidinti teisėjus, nesupras mano veiklos tyrumo ir neigs mano Dvasios apsireikimą per žmogiškąjį protą. Tačiau Aš esu Galingasis,

Kelias ir Šviesa, ir kai tik to norėjau, ištiesiau savo gailestingumą kaip lazda, kad žmonija ja remtųsi.

44. Aš esu Tas, kuris gaivina jūsų sielą ir kūną, ir kai esate su Manimi, skausmas pasitraukia nuo jūsų, o jūs širdies gelmėje pajuntate mano meilės švelnumą. Tai taip pat yra akimirka, kai sąžinė reikalauja iš jūsų atsakomybės ir verčia jus gėdytis savęs už tai, kad gyvenote nuodėmėje ir ištikimai nevykdėte savo misijos.

45. Aš jums atskleidžiau kelią į dvasingumą, kad kasdien išsilaisvintumėte iš materializmo, kad būtumėte tie, kurie tarnauja mano Dieviškumui – pasirengę pasiekti dvasių tarpusavio bendravimą.

46. Kai kurios nuliūdusios širdys man sako: „Tėve, kada baigsis karai, kaip buvo pranašauta per Tavo pranašus?“ Ir Aš jums atsakau, kad taikos laiką nurodys mano dieviškasis pirštas.

Kai susidvasinsite, būsite kaip skaidrus veidrodis, ir kiekvienas, kuris jus pamatys taip pasiruošusius, turės jūsų paklausti, o nuo pirmųjų žodžių, išslystančių iš jūsų lūpų, jie priims meilę, kylančią iš jūsų širdies gelmių. Tada jūs būsite atpažinti kaip mano mokiniai, ir žmonės klausysis jūsų, nepavargdami. Tai bus taikos laikotarpio pradžia.

47. Saugokite savo sielos drabužį, kad jis nesusiteptų, kad visada būtų baltas, kad jūsų artimieji jus garbintų ir gerbtų. Jūsų kūnas yra laikinas, bet jūsų siela priklauso amžinybei. Todėl turite pasinaudoti dovanomis, kurias Aš jums patikėjau, kad gyventumėte amžinojoje tėvynėje.

48. Koks palaimingas jums yra mano apreiškimas, jei mane suprantate, jei jūsų širdis yra kaip atversta knyga, kurioje įrašytas mano Žodis, kad jį studijuotumėte ir įgyvendintumėte, kad duotumėte nuolankumo ir švelnumo pavyzdį. Padrąsinkite ir sustiprinkite tą, kurį sutinkate kelyje pavargusį ir išsekusį, neatimkite iš jo to, ko jis prašo, nes Aš jums patikėjau gailestingumą. Palaimintas tas, kuris atsikrato to, ką nešasi savo kelioniniame ryšulyje, nes gėris, kurį jis parodo savo broliui, jam bus sugrąžintas daug kartų. Jūsų siela yra dvasinio lobio, kuris kiekvieną dieną yra neišsenkamas, savininkė.

49. Būkite kaip geras žemdirbys, kuris prižiūri sėklą laukuose – sėklą, kuri žmogaus pastangų dėka materialiai pražysta ir duoda vaisių. Kas su tikėjimu ir viltimi paima darbo įrankius, aria žemę, išvalo kultūrinius augalus nuo piktžolių ir tikisi, kad lietūs padės jiems sužydėti ir duoti gausų derlių žmonijos maistui.

50. Aš apsireiškiau tarp jūsų, vykdydamas pažadą. Mano Meilė nustatė laiką, kad būtų sutrumpintas laikas iki šio apsireiškimo. Vieni tiki, kiti abejoja. Bet ką Tėvas turi daryti su tais, kurie Jo nepažino? Skausmas

sugrįš, kad išgrynintų jūsų blogą nuostatą, o piktžolės, kurios išplito, bus dar kartą sunaikintos.

51. Suprask, Izraeli, kad tu esi atsakingas už mano darbą. Pajusk tų, kurie tose tautose kenčia vergijoje ir verkia, skausmą. Jie tikisi, kad mano galingas gailestingumas gali juos išlaisvinti ir suteikti jiems ramybę. Nekaltos vaikai verkia ir yra bejėgiai keliuose, senoliai yra išjuokiami, o mergaitės – viliojamos, ir taip vienas kitam be gailesčio ir be sąžinės graužaties atima egzistencijos pagrindą.

52. Izraeli, Aš tave paruošiau, kad tu statytum, kad duotum žmonijai taiką ir viltį, kad jai parodytum kelią į išgelbėjimą.

Tebūnie mano taika su jumis!

Mokymas 332

Tebūnie su jumis mano taika!

1. Aš randu jus besimeldžiančius, o mylimieji mokiniai, o jūsų sielos prašo taikos šiam pasauliui. Tai yra tai, ko Aš jus mokiau – tai yra tai, ką Aš jums dar kartą apreiškau: kad jūs esate taikos pasiuntiniai, šios palaimintos dovanos nešėjai šiais laikais, kai ji pasitraukė iš šios planetos, nes žmogaus širdis ją atstumia, o į ją įsiveržia tik netikrumas, neapykanta, kvapą gniaužiantis gyvenimas ir neramumas.

Kaip taikos pasiuntiniai, ir kadangi fiziškai negalite nueiti į visas Žemės vietas, kelius ir regionus, kad perduotumėte šią dieviškąją žinią, Aš išmoku jus sielą pakilti, perduoti per dvasinę maldą, kad ji visus jūsų artimus apipiltų laime, gerumu ir palaiminimais.

2. Savo mokymuose Aš jums sakiau, kad neturėtumėte melstis už konkrečias tautas, bet už visą pasaulį, už visus savo artimus, neatsižvelgiant į rasę, tautybių ar socialinių klasių, o jūsų pakylėta siela, trumpam apsistojusi Aukštajame Anapusyje, iš ten turi matyti tik didžiąją Tėvo visuotinę šeimą, turi žvelgti į visų kančias, vargą, skausmą, ir už juos turite mane prašyti. Iš ten galėsite matyti tas būtybes, kurios aukštesniuose dvasiniuose pasauliuose stovi aukščiau už jus, ir turėtumėte jų prašyti pagalbos, kaip Aš jus mokiau pagarbiai kreiptis į Dvasinį pasaulį, kad iš jo gautumėte įkvėpimo ir apsaugos. Tokiu būdu, o mokiniai, mylėsite viską apimančia meile.

3. Žmonės sako, kad Kristus Antrajame laikmetyje mokė tarpusavio meilės, neskirstant pagal rases. Tačiau šiame Trečiajame laikmetyje Aš jums sakau: Aš, kaip Kristus, Antrajame laikmetyje mokiau jus visapusiškos meilės. Tačiau Aš turėjau pradėti mokyti jus meilės vieni kitiems kaip žmonėms, kad – atėjus laikui – galėtumėte mylėti vieni kitus dvasine meile – nebe tik nesiskiriant pagal rases, bet ir nesiskiriant pagal pasaulius.

Noriu, kad jūsų siela įtrauktų į šią meilę, kurios dabar jus mokau, viską – kad, mylėdami savo Tėvą, mylėtumėte visas būtybes – kad savo pasaulyje mylėtumėte vieni kitus su ta meilės dalele, kuria Tėvas jus myli – kad mylėtumėte viską, ką Aš sukūriau, kad nebūtumėte abejingi ir neatstumtumėte to, ką Aš jums palikau ir patikėjau.

4. Žmogus ne visada teisingai aiškina mano mokymus. Aš niekada nemokiau jūsų, kad turėtumėte nepaisyti ar atsisakyti mėgautis gerais vaisiais, kuriuos mano įstatymai patvirtina ir kuriuos leidžia „“. Aš mokiau tik to, kad neturėtumėte siekti nereikalingų, perteklinių dalykų ir juos mylėti dar mažiau; kad nesinaudotumėte žalingais, neleistiniais dalykais taip, kaip vaisiais, kurie naudingi sielai ir kūnui. Tačiau viską, kas leidžiama

sielai ar širdžiai ir kas jai tarnauja gerovei, Aš jums rekomendavau, nes tai atitinka mano įstatymus.

5. Aš jums daviau dar vieną pamokymą: kad jūsų siela mokėtų atsikratyti savo kūno, kai jai ateis iškėlimo laikas – kad jūsų siela, kai jai teks peržengti Anapusio slenkstį, mokėtų atsakyti prisirišimų ir ryšių su žeme. Bet tikrai, sakau jums: kai siela kartą atsiskiria nuo kūno, ji netampa akla žemiškiems turtams. Atvirkščiai – sako jums Mokytojas, – tada Aš leidžiu jūsų sielai įgyti didesnį pažinimą, kad ji dar labiau žavėtųsi Kūrimo darbais, kad ji dar giliau įsiskverbtų į gyvenimo prasmę, kad savo dvasiniais sparnais pradėtų apimti viską, kad jos žvilgsnis peržengtų tuos horizontus, kurie Žemėje jos protui buvo tarsi ribos. Tada ji pradeda iš tikrųjų mylėti Tėvą ir dieviškąją kūrinių tikrą visuotinę meilę. Tada sielai išnyksta bet kokia žmogiškoji padėtis, giminė ar socialinė klasė. Tada ji nebe myli tik tuos, kurie priklausė jai kaip žemiškoji šeima, ir pradeda mylėti visus savo artimuosius dvasine meile. Tai yra ta meilė, kurios Aš jus visada mokiau.

Tačiau jei tarp jūsų yra mokinių, kurie šiuo metu mane girdėjo tik nedaug ir todėl bijo, kad nesugebės deramai atlikti mano darbo ar jo nesupras, ir dėl to pavyduliuoja tiems, kurie mane dažnai girdėjo, kurie šiuo metu dažnai priėmė mano žodį, tai aš jiems sakau tiesą: nesijaudinkite! Nesvarbu, ar mokiniai mane klausėsi dažnai, ar retai. Juk vienos apšvietimo akimirkos gali pakakti, kad jūsų siela tą akimirką pasikeistų ir taptų Mokytoju, neišsenkančiu meilės ir įkvėpimo šaltiniu.

6. Perduokite šį mano žodį kaip paguodą ir pasitikėkite juo – jūs, kurie mane girdėjote tik nedaug! Nes tikrai sakau jums: savo kelyje sutiksime tuos, kurie šiuo Trečiuoju laikmečiu manęs nė karto negirdėjo, ir pamatysite, kaip tarp jų pasirodys didieji spiritualizmo apaštalai, didieji intuityvūs pranašai, didieji įkvėptieji. Jūs matysite, kaip Šventosios Dvasios dovanos pasireiškia žmonijoje ir atsiskleidžia per intuiciją. Jūs matysite, kaip žmonės bendrauja iš dvasios į dvasią, ir tada pasakysite: „Kokie mes laimingi, kad bent šiek tiek galėjome išgirsti Mokytoją, nes šie mūsų artimieji Jo niekada neišgirdo per žmogiškąjį protą.“

7. Argi neprisimenate, kad Markas, nors ir nebuvo vienas iš mano dvylikos išrinktųjų, buvo didis mano mokymo apaštalas? Tas apaštalo vaikas, kuris sugebėjo savo širdyje išsaugoti Dieviškojo Mokytojo mokymus, kad juos užrašytų ant popieriaus ir paliktų žmonijai kaip Auksinę knygą. Savo vaikystėje jis girdėjo Mane savo žemiškame nekaltume, bet leido, kad Mokytojo ranka įrašytų Dieviškąją žinią į jo širdį. Argi neprisimenate, kad Paulius, nors nė karto nebuvo girdėjęs Dieviškojo Mokytojo, atsivertė? Nors jis buvo mano apaštalų persekiotojas, jis mylėjo mane ir viduje pakilo, kol tapo vienu iš didžiųjų mano mokymo kareivių.

8. Tas pats įvyks ir šiuo Trečiuoju laikmečiu. Aš jums taip pat paliksiu knygą, kuri išoriškai parašyta materialiais rašmenimis, o viduje apšviesta Šventosios Dvasios šviesa, kad gertumėte iš šio šaltinio – kad per mano mokymus įgytumėte jėgų ir dvasinės šviesos didžiajai kovai, kuri jūsų laukia. Nes jūs visi turite turėti vienodą pasirengimo, stiprybės ir dvasinių žinių lygį, kad galėtumėte atsigręžti į žmoniją, kuri tapo vaisinga per skausmą, per išmintingus išbandymus, kurie yra kiekvienos būtybės kelyje.

9. Noriu, kad, kai ateis didieji išbandymai, ne jūs būtumėte nustebinti, o jūsų artimieji; kad jūsų negąsdintų jokia karūna ar karališkas apsiaustas, kad jūsų neišgąsdintų jokia ešafoto ar grasinimo, kad jūsų nepadarytų bailiais jokie šmeižtai, kad nebūtų jokios įžeidimo, kuris sužeistų jūsų širdį. Tada pasaulis bus nustebęs, kai Aš per jus galėsiu apsireikšti išmintimi, nuolankumu, teisingumu ir meile. Bet šių savybių Aš noriu atskleisti ne tik žodžiu – Aš noriu būti jūsų darbuose. Atminkite, kad praeityje, krikščionybės pradžioje, geriausiai „kalbėjo“ Mokytojo kraujas, jo mokinių ir apaštalų kraujas, kankinių kraujas. Nes žmonių širdys buvo kietos, ir jei tiesa bei žodis nebuvo užantspauduoti krauju, jais nebuvo tikima.

Šiandien nei Tėvas, nei pasaulis nereikalaus jūsų kraujo, nei iš jūsų bus reikalaujama gyvybės, kad su ja patvirtintumėte mano tiesą. Tačiau iš jūsų vis dėlto bus reikalaujama įrodymų, ir tuos įrodymus jūs turite jiems pateikti; jie turi būti sudaryti iš meilės, apreiškimo ir dvasingumo, nes jūsų artimieji trokšta būtent to. Jei siūlysite kristalinio skaidrumo vandenį, jei siūlysite Gyvenimo duoną, pasaulis jums patikės, o per jus jis patikės Manimi.

10. Aš jums sakiau, mokiniai, kad susidursite su didžiosiomis bažnyčiomis ir mažesnėmis sektomis; tačiau nebūkite išsigandę nei vienu, nei kitu. Tiesa, kurią Aš jums patikėjau, yra akivaizdi; Žodis, kurio Aš jus mokiau, išoriškai žiūrint yra aiškus ir paprastas, tačiau savo prasmės gilumu siekia begalybę, ir tai yra galingi ginklai, kuriais jūs kovosite ir nugalėsite.

Tačiau Aš jums sakau: žemėje pakils tauta, persmelkta materializmo ir netikėjimo, kuri atims iš jūsų teisę vadintis Izraeliu, paneigs jūsų liudijimą, kad patyrėte Mesijo sugrįžimą, ir ta tauta yra žydu tauta. Argi apie tai nepagalvojote? Ta tauta savo viduje laukia savo Mesijo, savo Gelbėtojo, kuris jai suteiks teisingumą ir vėl iškels ją virš visų žemės tautų, atėjimo. Ta tauta žino, kad Aš visada ateidavau pas ją, ir šiuo Trečiuoju laikmečiu ji sakys: „Kodėl Dievas turėtų ateiti pas kitą tautą?“ – Tačiau štai, *čia* yra mano mokymai!

11. Jau jūsų pasaulio pradžioje Aš pradėjau ugdyti Izraelio sėklą žmonijos gretose. Iš kartos į kartą Aš jį formavau, tobulinau, kol atėjo

laikas, kai Aš subūriau šeimą iš visų išrinktų sielų, kad pradėčiau kurti tautą. Išmintingai Aš atrinkau kiekvieną sielą, kiekvieną žmogišką būtybę, kad mano tauta būtų pilna.

12. Kai kiekviena to tautos siela buvo suformuota ir sustiprinta mano gailestingumu, išplėtė savo gebėjimus, o kiekvienas kūnas, atsižvelgiant į tuos laikus, buvo gražiai paruoštas, Aš leidau jai išsiskirstyti po žemės paviršių. Ir šiai tautai Aš visada kalbėjau, visada ieškojau galimybės būti su ja ir susisiekti su ja per jos patriarchus.

Aš kalbėjau su šios tautos gentimis per jos karalius ir pranašus, apsireiškiau per jos vadovus, kad visada vestų ją teisingu keliu, kad priminčiau jai, jog Aš esu virš visko, kas sukurta, – kad priminčiau jai apie teisingumą tarp jų pačių, kad ši tauta taptų kitų Žemės tautų apsauga, – kad ji taptų gyva deglu, apšviečiančiu net pačius tolimiausius planetos kampelius – kad ji taptų visų tautų palaima ir taikos oaze visiems kenčiantiems.

13. Už tai Aš jį apdovanojau dvasiškai ir kūniškai, už tai Aš jam suteikiau derlingą žemę, kurioje tekėjo pienas ir medus. Aš išbandžiau jį dideliais nusikaltimais, kad jį sustiprinčiau, kad jį užgrūdintų, kad jis galėtų pažinti gėrį ir blogį, šviesą ir tamsą, perteklių ir badą, laisvę ir vergovę, be to, leidau, kad jis būtų gundomas, ir dideliuose gundymuose bei sukrėtimuose, kurie ištiko tautą, vieni žlugo, o kiti liko Man ištikimi. Dėl tų, kurie suklupo, kentėjo kiti, dėl silpnųjų nukentėjo stiprieji. Tačiau kuo pasireiškė vienu silpnumas, o kitų ištikimybė ir tvirtumas?

Silpnieji pasidavė nevaržomai meilei žemiškiems turtams, žemiškoms aistroms, beribiam siekiui valdžios, blogiems kultams, veidmainiškiems kultams. Tvirtieji išliko tokie dėl savo nuolankumo, pripažindami ir mylėdami Kūrėją per paprastą garbinimą ir sveikus papročius.

14. Aš niekada nepalikau šios tautos be apsaugos, nes jos kančiose siunčiau jai pranašus, kad pakelčiau jos sielą, kad ji neprarastų vilties ir tikėjimo Manimi. Tačiau kai šie pranašai pamokė materialistų, žemės turtuolių, tų, kurie tapo išdidūs dėl žmogiškųjų šlovės ženklų, jie buvo jų atmesti, persekiojami ir dažnai nužudyti.

Tačiau ištvermingųjų, ištikimųjų širdyse tų pranašų žodis liko kaip deganti deglė, ir per visus pranašus Tėvas skelbė savo atėjimą pas savo tautą, kad ją išlaisvintų iš vergovės, kad jai suteiktų teisingumą, kad savo karalystę įkurtų kiekvieno savo vaiko širdyje. Tačiau tie pažadai, tos pranašystės buvo skirtingai aiškinamos abiejų tautos stovyklų.

15. Kai Viešpats atėjo pas savo tautą kaip Mesijas, kaip Gelbėtojas, vieni Jį jau seniai laukė kaip Meilės, Teisingumo ir Taikos Dievą, kaip visų paguodos ir visų raminimų Tėvą. Kiti Jo laukė kaip nugalimo kario, kaip

karžygio, kuris pakeltų savo tautą ir atvestų ją į priešišką tautų, kurios buvo paėmusios į nelaisvę ir valdžiusios Viešpaties tautą, sunaikinimą. Jie tikėjosi, kad Jo rankos suteiks didelius žemiškus turtus, žemiškus gėrius, kad apdovanotų kiekvieną savo vaiką ir kiekvieną savo giminę. Kai Mesijas pasirodė žemėje, kupinas švelnumo ir gyvenantis žmogiškame skurde, didžiausiame nuolankume, Jį pajuto ir atpažino tik ištikimieji ir atkaklūs, kurių siela ir širdis buvo imlios aukštoms pamokoms, dieviškajai žinia, kurią Viešpats perteikė per Jėzų.

16. Tačiau tiems, kurie laukė turtingo ir galingo žemės Dievo, karingojo keršytojo už visas įžeidimus, kuriuos patyrė tauta, nusivylimas buvo didelis, kaip ir jų atmetimas. Tačiau tas Gėrio ir Nuolankumo Mokytojas apgaubė visą savo tautą ta pačia meile, kai pastebėjo, kad ji susiskaldžiusi į karalystes. Tiek Samarijoje, tiek Judėjoje Jis skelbė savo Žodį, vienai genčiai, kaip ir kitai, Jis išliejo savo meilę, savo balzamą, savo stebuklus, pamokymus ir pranašystes.

Vis dėlto Jį ir toliau atstumdavo „kūniški“ žydai, materialistiškai mąstantys žydai – tie, kurie drebėdavo prieš Dvasios apreiškimus, tie, kurie nenorėjo matyti kelio, vedančio į Aukštąjį Anapus. Tuo tarpu Jį pripažino ir mylėjo tie, kurie laukė Dangaus karalystės atėjimo, Amžinojo Gyvenimo duonos, tiesos apie visus žmones, meilės visiems sutvėrimams, ir nuo to laiko ši tauta ėjo savo keliu susiskaldžiusi.

17. Buvo būtina, kad Tėvas po savo išėjimo (Jėzuje) iš savo tautos rankų atimtų žemę, kuri jau buvo patikėta jų protėviams. Vieniems ji buvo atimta kaip atpildas, o kitiems – kaip atlygis; nes ta Kanaano žemė, ta senųjų laikų miela Palestina, buvo Mano paruošta tik kaip tikrosios Pažado žemės atvaizdas Dvasiai. Kai iš tautos buvo atimtas tas turtas, materialistiškai nusiteikęs žydas liko žemėje kaip benamis; tačiau kita dalis – ištikimieji, kurie visada jautė mano buvimą, liko atsidadę mano valiai, nesijausdami skausmo dėl to, kad prarado tą praeities laikų palikimą, nes žinojo, kad jiems buvo patikėta nauja Tėvo malonė: jo Žodžio, Dieviškojo Žodžio, jo aukos, jo Kraujo palikimas.

18. Šiais laikais, kai mano tauta Izraelis jau gyvena Trečiajame laikmetyje, aš vis dar matau ją susiskirsčiusią į dvi grupes: viena – materialistiška, praturtėjusi žemės gėrybėmis kaip savavališka „kompensacija, kuri savo galia priverčia drebėti net pačius pasaulio pamatus, nes ji savo jėgą, talentą, malonės dovanas, kurias Tėvas išliejo ant jų dvasios, paskyrė tarnystei sau pačiai, savo ambicijoms, savo didybei.

Pažvelkite, kaip ta tauta netgi savo materializmo ribose parodė stiprybės įrodymus savo moksluose, savo valioje, savo intelektualėje. Ji giliai širdyje saugo kerštą dėl ankstesnių bado laikotarpių, vergovės,

pažeminimų; tačiau šiandien ji kyla stipri ir išdidži, kad pažemintų kitas tautas, įbaugintų jas savo galia, kad jas valdytų. Šiandien ji *pati* yra sotusi ir su pasitenkinimu žiūri į milijonus alkanųjų ir didžiules vergų mases – *savo* aukso, *savo* galios, *savo* mokslo ir *savo* siekio išsiskirti vergus.

19. Tačiau Aš matau ir kitą savo tautos dalį – ištverminguosius ir ištikimuosius – tuos, kurie visada sugebėjo pajusti mano buvimą, tuos, kurie visada atpažino mano atėjimą tarp žmonių, tuos, kurie tikėjo mano apreiškimais ir kurie, nepaisant visko, buvo man paklusnūs ir vykdė mano nurodymus.

Ta kita dalis – tai ne tik jūs, kurie šiuo metu buvote mano apreiškimo liudininkai per žmogaus protą; nes dalis *Dvasinės* Izraelio tautos yra išsibarsčiusi po visą pasaulį, ir ten, kur kiekvienas iš jūsų yra, jis priima mano rūpestingą meilę, jaučia mano buvimą, maitinasi mano duona ir laukia Manęs, nežinodamas, iš kur Aš ateisiu, nei koku būdu, bet jis laukia Manęs.

Tačiau tie, kurie labai gerai žino, kaip Aš atėjau, kaip Aš apsireiškiau – tie, kurie yra pasirengę ateinantiems laikams, esate jūs, sudarantys dalį tų 144 000, kuriuos Aš išsirinkau iš tų žmonių dvylikos giminių – Šimtas keturiasdešimt tūkstančių, kurie prieš gausią Izraelio tautą bus tarsi 144 000 vadų, vedančių ją į Didįjį mūsų Trečiojo laikotarpio dvasinėje kovoje.

20. Ar manote, kad mano tauta visada bus susiskaldžiusi? Iš tiesų, sakau jums: ne! *Jums* atėjo mokymas, šviesa ir išbandymai, o tiems atėjo mano teisingumas ir taip pat bausmės. Dabar Aš dideliais žingsniais vedu juos link jų dvasios pabudimo, ir nors jie, be abejonės, iš pradžių neigs mano trečiąjį atėjimą į pasaulį, kaip neigė antrąjį, sakau jums: jų atsivertimo laikas jau nėra toli. Jie gyvena pagal savo senąsias tradicijas, tačiau Aš peržiūriu žydų tautos dvasią ir širdį ir leidžiu jums žinoti, kad ji laikosi savo tradicijų labiau dėl patogumo ir baimės prieš dvasinius apreiškimus nei dėl savo pačios įsitikinimų. Jis bijo anapusinio pasaulio apraiškų; tačiau tai, ką Aš jiems pasiūlysiu, yra: atsisakyti visko, kas nereikalinga, praktikuoti gailėstingumą, meilę ir nuolankumą.

21. Jums teks susidurti su jais, ir abu imsitės savo ginklų: vieni – žodžio, minties, maldos ir įrodymų; kiti – savo gabumų, galios, tradicijų. Tačiau Aš būsiu šioje kovoje ir pasirūpinsiu, kad mano teisingumas iš tikrųjų nugalėtų, pasirūpinsiu, kad triumfuotų dvasingumas, kad *Dvasia* pakiltų virš kūno, jį palaužtų ir pažemintų, ir tada ateis Izraelio giminių susitaikymas, Viešpaties tautos suvienijimas. Kai ta tauta bus pasirengusi – tikrai, sakau jums, tada jis įvykdys savo užduotį, kol užbaigs didžiąją misiją, kurią Dievas nuo laikų pradžios patikėjo savo išrinktajai tautai, ir kuri yra būti pirmagimių ir Viešpaties apreiškimų patikėtiniu, kad jis, kaip

vyriausiasis iš brolių ir seserų, vestų kitus, dalytų su jais savo malone ir visus atvestų į Tėvo dešinę.

22. Susiskaldžiusi tauta negalėjo triumfuoti prieš kitas žemės tautas. Bet tikrai, Aš jums sakau: Aš noriu, kad taip, kaip tie Trečiajame laikmetyje davė didelius savo stiprybės ir šviesos įrodymus žmogiškajame gyvenime, taip ir jūs duotumėte savo dvasingumo įrodymus – įrodymus, kad Dvasios galia yra didesnė už žmogiškąsias jėgas, kad kovoje ji nugalėtų pastarąsias.

23. Suprask, tauta, kad galėtum įvykdyti misiją, kurią Tėvas tau patikėjo, kad tavo siela galėtų pakilti ramybėje, galiausiai pasiekti Mane ir iš Mano Karalystės mylėti visas būtybes ta viską apimančia meile, kurios Aš mokau.

24. Šiuo metu Aš jums daug ką kalbėjau, tačiau iš visko, ką jums sakiau, turite išmokti pamoką, kurią jums daviau šį malonės rytą: viską apimanti meilė!

25. Kaip dažnai Jėzus buvo užkluptas savo mokinių, kai jis kalbėjosi su įvairiais žemės kūrniais. Kiek kartų Mokytojas „ „ buvo užkluptas kalbantis su paukščiais, su laukais, su jūra! Tačiau jie žinojo, kad jų Mokytojas nebuvo pasinėręs į savo mintis, jie žinojo, kad jų Mokytojuje gyvena Tėvo Kūrėjo Dvasia, kuri visiems tvariniams suteikė kalbą, kuri suprato visus savo „vaikus“, kuri iš visko, ką Jis sukūrė, gavo šlovę ir meilę.

26. Kaip dažnai mokiniai ir žmonės matė Jėzų, kaip jis glostė paukštį ar gėlę ir viską laimino, o jo akyse jie pastebėdavo begalinės meilės visoms būtybėms žvilgsnius! Mokiniai nujautė Viešpaties dievišką džiaugsmą, kai Jis matė save apsuptą tiek daug šlovės, tiek daug nuostabaus, kas kilo iš Jo išminties, ir jie taip pat dažnai matydavo ašaras Mokytojo akyse, kai Jis matydavo žmonių abejingumą tokios šlovės akivaizdoje, žmogiškųjų būtybių nejautrumą ir aklumą prieš tiek daug grožio. Jie dažnai matydavo Mokytoją verkantį, kai Jis pastebėdavo raupsuotąjį, kuris dėl savo raupsų liejo ašaras, arba vyrus ir moteris, kurie skundėsi savo likimu, nors juos supo tobulos meilės sfera!

27. Jūs labai gerai žinote, kad mano Įstatymas moko jus mylėti Mane labiau už viską – ne todėl, kad Tėvo Širdyje yra savanaudiškumo, bet todėl, kad turite suvokti, jog – norėdami mylėti Kūrinių ir save pačius – turite per savo meilę suprasti mano meilę, kad galėtumėte ją pajusti savo artimui. Todėl šį malonės rytą sakau jums: noriu, kad jūsų meilė taptų viską apimanti – bet manyje, pirmiausia mylėdami mane, tada mylėdami vieni kitus, o po to viską, ką sukūrė Tėvas, visas būtybes, tobulus kūrinius, kurie yra Tėvo dukterys ir todėl jūsų seserys bei broliai.

28. Suteikite savo sielai ir jausmams jautrumą. Leiskite savo kūnui, nors jis gyvenime yra laikinas, dalytis šiuo atgaivinimu, džiaugtis tuo, kad egzistuoja, mėgautis spinduliais, kuriuos jam dovanoja gamta, pasisotinti

jais ir atgaivinti save. Nes šis fizinis gyvenimas taip pat yra palaiminimų, šilumos, energijos šaltinis – tai paguoda ir glamonė, maistas, ramybė.

29. Leiskite savo kūnui pasimėgauti tuo, leiskite jam dalyvauti šioje puotoje, – sako jums Mokytojas. Neslėpkite jo ir neatskirskite nuo gamtos, nesukelkite, kad jis atstumtų šį gyvenimo šaltinį, neleiskite jam atmesti to, ką Aš jums su tokia didele meile suteikiau. Tada, kai ateis laikas, jis ramiai užmigs.

Tačiau jūsų siela iš Anapus, nuo pat savo išsilaisvinimo, ir toliau žvelgs į materialią kūriniją labiau nei į visus Tėvo kūrinius ir tada ją vertins labiau nei dabar. Ir nors ji nebesimaitins materialiu gyvenimu, nors ji nebesitenkins juo ir nebeturės gyventi jo ribose, ji bus suderinta su viskuo, viską žavėsis ir mylės Tėve.

30. Mano Žodis užlieja jus ramybe ir yra balzamas jūsų sielai bei širdžiai. Jūs kalbėjote su savo Viešpačiu ir toliau kalbate su Juo sielos kalba – ta kalba, kurioje glūdi pagarba, kuri yra šlovinimo giesmė mano dieviškajai ausiai, kuri yra vaiko glamonė Tėvui, kuri yra ranka, ištiesta link Jo, Kuris turi viską ir gali viską.

Jūs išpažįstate Man, nieko nuo Manęs neslepiate, nes žinote, kad mano žvilgsnis apima viską, viską persmelkia, ir jaučiate atgailą savo sąžinei dėl žemėje padarytų nuodėmių. Tačiau tikrai, sakau jums: Aš, kuris kasdien, nuo ryto iki ryto, skaičiuoju jūsų gerus darbus ir jūsų nuodėmes, užrašau daugiau gerų darbų ir užfiksuoju mažiau blogų.

31. Nestovėkite vietoje, o mokiniai! Kaip Aš jums visada sakiau, jūsų žingsniai turi tvirtai likti gėrio ir pažangos kelyje, nes ateis laikai, kai tik gėris padės žmogui eiti toliau, kai tik dorybė ir tiesa išlaikys jį kovos ir susidūrimų kelyje.

Artėja dienos, kai apgaulė žlugs, kai melas, veidmainystė, savanaudiškumas, kiekviena bloga sėkla pasieks savo pabaigą per sunkius išbandymus, kritimus ir smūgius.

Todėl Mokytojas jums sako: „Tapkite vis stipresni gėryje! Būkite įsitikinę, mano tauta, kad už gėrį, kurį darote, negalite gauti nieko blogo. Jei už gėrį, kurį darote žemėje, nuimsite blogą vaisių ar gausite blogą atlygį, tai tas blogas vaisius yra laikinas, tai nėra galutinis vaisius, sakau jums tiesą. Reikia išlikti atkakliems, kol nuimsite derlių.

32. Būkite geri darbininkai Viešpaties laukuose ir visada stebėkite materialios žemės darbininkus. Argi jie palieka savo jau sudygusias sėklas dėl laikinos audros? Iš tiesų – ne! Jie laukia, kol praeis blogas oras, budi ir meldžiasi už tai bei tikisi derliaus. Ir kiek kartų šis atkaklumo derlius iš tiesų buvo pilnas palaiminimų ir gausos!

Būkite ir jūs tokie: nepaisant savo gerų darbų, nelaimės laikykite laikiniais audromis, savo dorybės įrodymu, bet visada pasitikėkite, kad mano sėkla, kurią jūs gerai pasėjote, duos jums gražius žiedus ir gerus vaisius, kai ateis laikas.

33. Iš tiesų, sakau jums, siela yra kaip sėklos grūdas, kaip sėklos, kurias jūs pažįstate. – Dabar aš kalbu perkeltine prasme. – Jos taip pat sudygsta, įleidžia šaknis ir auga, pražysta ir duoda vaisių. Bet turiu jums pasakyti dar šiek tiek daugiau: ne visos sielos sudygsta tuo pačiu metu, ne visos pražysta vienu metu, nei duoda vaisių nustatytu laiku. Vienos tai daro anksčiau, kitos – vėliau, net jei jos buvo pasėtos tuo pačiu metu. Supraskite tai ir pritaikykite tai savo bei visos žmonijos praeičiai, dabarties ir ateičiai. Nes iš to jūs padarysite didžiules išvadas, gausite didelius apreiškimus ir plačios apimties atsakymus į žmonių klausimus bei abejones.

34. Jei įsigilinsite į mano šiandienos mokymą, jame atrasite tam tikrą Mokytojo ketinimą: sustiprinti jūsų sielą, kad jūs žmonijai atneštumėte tikrąją sielų reinkarnacijos apreiškimą. Intuityvią žinių apie tai saugo visi žmonės. Visose Žemės tautose jie nujaučia paslaptį, kurioje glūdi kiekvienos sielos praeitis, dabartis ir ateitis. Vieniems tai teorija, kitiems – galimybė, tretiems – fantazija, o dar kiti ją kategoriškai neigia. Vis dėlto Aš pastebiu, kad jie mąsto apie šią tiesą.

35. Šių laikų žmonija kuria legendas, fantazijas, ir netgi atsilikusios gentys, netgi džiunglėse pasislėpę tautos nujaučia sielos reinkarnacijos paslaptį, ir būtent todėl, kad žemė yra paruošta, tapo derlinga, nes žmogaus siela savo raidos eigoje sugebėjo savo kūnui atskleisti dalį šios „paslapties“ – kaip jūs tai vadinate – savo kūnui.

Dabar trūksta tik to, kad mano tauta, mano mokiniai, mano ištikimieji – tie, kurie visada manęs laukė, kurie sugebėjo priimti mano apreiškimus ir mokymus, atvyktų, kad gyvu žodžiu, protingais argumentais, tiesomis patvirtintų tai žmonėms. Tada žmonės pabus į naują suvokimą, į naują gyvenimą, kuris yra ne kas kita, kaip Dievo karalystė žmonių širdyse, dvasinė karalystė pačiose žmonių sielose.

36. Aš kalbu jums tais pačiais žodžiais, kuriais kalbėjau Antrajame Laike. Iš mano žodžio kyla visa gėrybė. Jei jame ieškote balzamo – mano gydomasis balzamas neišsenkama srove teka ant jūsų kančių. Jei už mane meldėtės už nesančius sergančiuosius, jie, žinoma, bus nesantys jūsų kūnui, bet ne mano Dvasiai ar jūsų Dvasiai, ir juose yra mano gydomoji jėga. Jei prašote Manęs mano palaiminimo ar apsaugos jūsų sumanymams, tikrai sakau jums: mano meilė ir mano šviesa yra su jais. Aš paimu jus už rankos, nes pasitikite Manimi kaip gelbėjančiu vedliu, ir Aš

tikrai nuvesiu jus į pergalę. Aš sustiprinsiu jus spąstuose ir išbandymuose bei padrąšinsiu jus.

37. Jūs prašote Manęs už tuos, kurių čia nėra, kurie yra „darbininkai“, kurie yra mano Dvasinio darbo mokiniai. Aš esu ten su jais, Aš buvau jų kelyje, jų maldoje, jų užduočių vykdyme. Kaip šviesos deglus Aš juos pastatiau jums svetimose tautose, kad jie būtų kaip taikos angelai, kaip sargai, apsupti mano Dvasinio pasaulio.

Nuo pat atsisveikinimo akimirkos juos įkvėpė jų globėjai angelai, kad jų žemiškieji ir dvasiniai žingsniai kelyje būtų saugūs, todėl, kai Mokytojas pareikalaus įvykdyti užduotį, tie darbininkai su dideliu pasitenkinimu galės pasakyti: „Tėve, mes dirbome Tavo vardu.“

Kada jie sugrįš į šią žemę? Meistras paruošė kelią ir laiką, ir jie vėl bus tarp jūsų, o jų žodžiai aidės jūsų širdyse kaip liudijimas apie didžiuosius apreiškimus, kuriuos jiems suteikė Tėvas – apie didžiuosius stebuklus, kuriuos matė jų akys, ir tai suteiks jums jėgų, bus paskata ateičiai, kai ir jūs peržengsite sienas ir iškelsite į kelionę pas kitas brolių bendruomenes.

38. Kadangi Aš jus išskiriu savo meile, kadangi šiuo išbandymų metu Aš jus apdengiu savo apsiaustu – kaipgi Aš galėčiau neapdengti viso pasaulio savo gailestingumu? Kadangi Aš jus, kurie šiuo metu esate žmogiškos būtybės, mokau visapusiškos meilės – kaipgi tada Mokytojas galėtų rūpintis tik kai kuriais ir pamiršti kitus? Mano žvilgsnis nukreiptas į visus, taip pat ir mano apsiaustas, mano balzamas apipila visus; po mano taikos apsiaustu vieni jį jaučia ir juo naudojasi. Kiti kariauja, naikina vieni kitus ir įžeidžia vieni kitus.

39. Jūs manęs klausiate: „Tėve, kodėl šiais susitaikymo metais, šiais dvasinio susivienijimo ir meilės metais, kuriuos žmonija pavadino „Šventaisiais metais“, žmonės veržiasi į žudikiškus karus?“

Mokytojas jums atsako: budėkite ir melskitės! Šiandien jūs dar nesugebate įsiskverbti į šių išbandymų prasmę, bet tikrai, sakau jums, žmonių siela jau beveik pabudo, ir tam reikia dar šiek tiek daugiau skausmo, jis būtinas, kad jie išgertų tą taurę, kurią žmonės šiuo metu ruošia sau patys. Jie patys bus savo pačių pabudimas, jie patys bus savo pačių teisėjai, jie patys bus savo pačių teismo svarstyklės. Aš tai leidžiu, ir Aš jiems atleidžiu bei myliu juos. Aš išlieju į juos savo Šviesą, kad, jei jiems pavyks per mano Šviesą pasiekti tiesą, jie pasiektų ją būtent šiuo būdu, o ne per skausmą.

40. Kai pakils mano Visuotinis Spindulys, aš paliksiu jums iš Anapus išlieti savo dvasinę ramybę ir palaiminimą visai žmonijai.

41. Tai yra mano pamoka. Toliau laikykitės mano mokymų! Eikite toliau žingsnis po žingsnio ir pasirūpinkite, kad jūsų širdyje ir sieloje dvasinė vienybė su viskuo vis labiau stiprėtų ir įgautų svorio.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 333

1. Ateikite pas Mane, kai esate pavargę. Mano žodžiuose rasite balzamą, paguodą ir švelnumą. Užtikrinu jus, kad išklausę mano pamokymą, jausitės sustiprėję ir su tikėjimu žengsite keliu, kuris jus nuves į mano karalystę.

2. Tai akimirkos, kai daug širdžių susirenka, trokšdamos mano apsisireiškimo, ir būtent tada Aš pateikiu savo buvimo įrodymus, leidžiant jiems pajusti, kad mano Dvasia yra labai arti jų, ir nustebindamas juos savo žvilgsnio įžvalgumu, kai kiekviename iš jų įžvelgiu jų praeitį, rūpesčius, prašymus ir vargus.

3. Daugelis iš jų įtikėjo, tik išgirdę Mane, nes mano žodžiuose rado tiesą. Vis dėlto daugelis kitų abejojo, nors Aš jiems apsisireiškiau su tokiu dideliu aiškumu. Šias širdis šiuo metu klausiu: „Kokio įrodymo jums reikia, kad tikėtumėte Manimi?“ Tačiau jie Man atsako: „Kad Tu mums suteiktum tai, ko kiekvienas šiuo metu trokšta.“

4. Ach, jūs, žmonės! Kas iš jūsų taptų, jei Aš daryčiau tik tai, ko jūs trokštate? Vis dėlto Aš jums suteiksiu dalį to, ko prašote, kad įrodytų jums, jog Tas, kurį girdėjote per šiuos apreiškimus, buvo jūsų Mokytojas.

5. Ar būtina, kad Aš daryčiau stebuklus ir atlikčiau stebuklingus darbus, kad jūs, matydami tai kaip antgamtinį reiškinį, pavadintumėte mano darbą stebuklingu ir tikru? Ar pakanka to, kad Aš tiesiog ir paprastai kalbėčiau jums, kad įleistų savo esmę į jūsų sielą ir leisčiau jums pajusti mano buvimą jūsų širdies gelmėse?

6. Aš galiu jums duoti viską, ko prašote. Bet galiu duoti tik tai, kas iš tiesų yra jūsų sielos labui.

7. Mokykitės melstis ir tuo pačiu medituoti, kad kiekviename iš jūsų išryškėtų pažinimas ir supratimas. Tik tas, kuris žino, neabejoja ir nepasitiki. Abejonė kyla iš nežinojimo, o Aš nenoriu, kad jūs dar ilgiau gyventumėte nežinojimo tamsoje.

Ar suprantate, kodėl Aš nenorėjau jūsų akivaizdoje atlikti tų darbų, kuriuos vadinatė „stebuklais“? Nes jais Aš pasiekčiau tik tai, kad jūs tikėtumėte, jog Aš juos padariau, bet jūsų nežinojimas liktų toks pat. Aš nusprendžiau jums pasiūlyti stebuklą, paslėptą mano Žodžio prasmėje, kad jūs, jo ieškant, rastumėte išmintį ir šviesą, pažinimą, apreiškimą ir tiesą. Nes tada išsisklaidys visos neaiškumai ir abejonės.

8. Dabar supraskite, kodėl šiuo Trečiuoju laikotarpiu Aš norėjau jus pakviesti tik tam, kad išgirstumėte mano Žodį – gerai žinodamas, kad jame yra viskas, ko jūsų siela ir širdis gali trokšti ar ko joms gali prireikti.

9. Nebūkite prasti mano mokymo mokiniai, būkite protingi ir įžvalgūs, kad jūsų sprendimas būtų teisingas.

10. Jūs esate šio Žodžio liudytojai, kad neliktumėte tylūs, kai būsite pakviesti apie jį pasakoti.

11. Aš jums užtikrinu: jei nuspręsite su susidomėjimu ir meile gilintis į šių pamokymų prasmę, kiekviename žingsnyje atrasite tikrus dvasinės išminties, tobulos meilės ir dieviškojo teisingumo stebuklus. Bet jei į šiuos apreiškimus žiūrėsite abejingai, nesužinosite, ką jie viską savyje slepia.

12. Nepraeikite pro mano pamokslą taip, kaip daugelis iš jūsų eina per gyvenimą: matydami, bet nežiūrėdami; girdėdami, bet nesiklausydami; ir mąstydami, bet nesuprasdami.

13. Žemės žmonės yra liudytojai, kiek stebuklų ir gėrybių Aš įdėjau į ją. Tačiau tik tie, kurie domisi ja iš žinių troškimo, tyrinėjimo noro ir savo dvasinio tobulėjimo vardan, moka įvertinti jos turtus ir atrasti jos paslaptis. Būtent jie džiaugiasi, kai kiekviename žingsnyje atranda naujus dieviškosios galios, išminties ir gėrio pasireiškimus.

14. Aš dar kartą sakau jums, kad šiuo Trečiuoju Laiku Aš atėjau ne tam, kad atlikčiau nepaaiškinamus stebuklus ar išorinius stebuklingus darbus, siekdamas jus nustebinti ar priblokšti, bet tam, kad atneščiau jums žodį, paprastą savo forma, bet gilų savo turiniu, kad jis būtų nagrinėjamas sąžinės šviesoje. Juo Aš duodu jums dar vieną savo tikrumo įrodymą.

Juk turite žinoti, kad Aš įspėjau žmoniją toje Antrojoje epochoje, pranešdamas jai, kad pasaulyje pasirodys netikri pranašai ir atliks stebuklus, siekdami apgauti žmones ir įtikinti juos, kad tai esu Aš.

15. Aš nepadariau tokių stebuklų, nei priverčiau ką nors tikėti šiuo žodžiu, nei bandžiau sėti baimę, jei jūs manęs neseksite. Aš tik įvykdžiau žmonėms duotą pažadą – atsiųsti Tiesos Dvasią, kad ji paaiškintų jiems viską, ko jie nebūtų gerai supratę arba būtų neteisingai išaiškinę.

16. Štai jums mano pažadėtas Žodis. Palaiminti tie, kurie sugeba įsigilinti į jo prasmę. Nes tikrai, sakau jums, ten jie ras mano dieviškąjį buvimą.

17. Mokytojas nenuilstamai kalba jums apie jūsų misiją. Kai kurie iš jūsų džiaugsmingai rodo Man savo paklusnumą, kiti liūdnai primena Man išbandymus, kuriuos patyrėte, o Aš įdedu savo jėgą į jus. Būkite stiprūs, sako jums Mokytojas. Išbandymai praeis. Tikėkite, ir gausite; kovokite, ir nugalėsite.

18. Aš išliejau save į jūsų sielas, kad jūs neštumėte žinią žmonijai; ji laukia mano išrinktųjų. Aš jus paruošiu savo Žodžiu, ir jūsų siela visada bus apšviesta. Kai jūsų mintys ir siela susiderins su jūsų dvasia, jūs tapsite viena, ir jumoje apsigyvens dvasinis gyvenimas. Jūs būsite žmonijos veidrodis, ir kaip geri mokiniai skleisite mano mokymą.

19. Dirbkite, mylima tauta, tačiau atlygį Aš laikau paruoštą savo dieviškojoje buveinėje. Ten jus pasveikins angelai.

20. Aš turiu jūsų viduje neišmatuojamos vertės lobį. Kai kurie iš jūsų jaučiasi neverti mano gailėstingumo, tačiau Aš jums sakau: jūs esate mano brangiausias kūrinys. Laikykites mano mokymų, ir pamatysite, kad jūsų darbai bus šviesūs, juose bus tiesa. Šiuo metu jūs dar esate kaip maži vaikai, vėliau tapsite mokiniais. Tačiau mano mokymui nėra ribų, nes jūsų sielose visada spindės mano Šventosios Dvasios šviesa. Aš esu Kelias ir Šviesa, ir kiekvienas, kuris ateina pas Mane, savo gyvenime randa ramybę ir pasitenkinimą.

21. Jūs, esantys galingo medžio, kuris yra mano mokymas, pavėsyje, esate pašaukti juo rūpintis, jį puoselėti ir užtikrinti, kad jo šakos kasdien vis labiau išsiskleistų, kad jos suteiktų prieglobstį keliautojui, kuris, pavargęs, artėja pasinaudoti jų pavėsimi.

Jei norite, kad šio medžio, kuris yra mano dieviškasis Žodis, vaisiai daugėtų, turite būti pasirengę. Tada pamatysite, kaip jo šakos vis labiau išsiskleidžia, kad minios žmonių galėtų ateiti ir pasimaitinti jo vaisiais.

22. Aš kalbu jums vaizdingai, kad jūs gilintumėtės į mano mokymus ir juos suprastumėte. Mano dieviškoji šviesa įkvėps jus, kad kalbėtumėte savo artimiesiems ir liudytumėte jiems apie mano apsireiškimą kaip Šventąją Dvasią. Dirbkite su didžiausiu atsidavimu ir vis labiau ruoškitės, kad būtumėte dvasingi.

23. Jūs ateinate pas Mokytoją, kad klausytumėtės ir mokytumėtės. Bet vėliau jūs perduosite mokymą, kurį Aš jums daviau. Nes širdys tebėra kietos kaip uolos, o sielos tebėra apgaubtos tamsa, todėl būtina sulaužyti grandines ir juos išlaisvinti – būtina pažadinti „mirusiuosius“ ir atversti tuos, kurie nusidėjo.

24. Tai yra tavo misija, mylima tauta. Nesijausk silpnas ir po 1950 metų nesakyk, kad tavo darbas baigtas. Neturėk noro pailsėti, nes tau dar reikia daug dirbti, kad mano Šviesa apšviestų visą žmoniją.

25. Mano buvimas tarp jūsų buvo tam, kad, klausydamis mano Žodžio per žmogiškąjį protą, jūs būtumėte paruošti įvykdyti savo misiją – kad žmonija, vėl priimdama mano mokymus per jus, pasiektų dvasinį tobulėjimą.

26. Jūs esate mano maži mokiniai, kuriems kasdien duodu dar vieną pamoką, dar vieną puslapį iš tos Gyvenimo knygos, kurią regėtojai visada mato, kai Aš jums kalbu apie tikrąjį gyvenimą.

27. Aš leidau, kad mano „auksiniai plunksnakočiai“ užrašytų mano Žodį, kurį Aš jums daviau šiuo Trečiuoju Laiku, iš kurio bus sudarytas Trečiasis Testamentas, kuris vėliau pateks į žmonių rankas. Rytoj naujos kartos jį studijuos ir žinos, kaip laikytis moralės, jos sugebės susidvasinti ir pajus,

kad Tėvas yra su jomis. Aš jas patikėsiu globėjams angelams ir patarėjams, kurie yra šalia jų ir gina žmoniją.

28. Mylima tauta, tu esi tas mokiny, kurį Aš ruošiau nuo pat savo apreiškimo pradžios, kad, pasibaigus mano Žodžio etapui, galėtumėte pajusti Mane savo sieloje.

29. 1950-ieji metai pasiekė savo kulminaciją. Tai metai, kurie pagal mano valią buvo pažymėti kaip paskutiniai mano apreiškimo metai per šių balso nešėjų protą ir lūpas. Tai tie metai, apie kuriuos mano Žodyje buvo paminėta tūkstantį kartų, kad nė viena bendruomenė neneigtų mano apreiškimo paskutinės dienos.

30. Žodžio, kuris taip gausiai liejo balzamą ant jūsų žaizdų, netrukus jau nebegirdėsite. Balsas, kuris buvo jūsų sielos atgaiva ir paguoda, netrukus nutilis. Tačiau net akimirkai neturėtumėte rodyti nepasitenkinimo tuo, o turėtumėte nuolankiai pripažinti, kad jei buvo mano valia kurį laiką siųsti jums šią šviesą, tai ir jos pabaiga bus pagal mano valią.

31. Nesakykite, kad laikas, kurį Aš praleidau pas jus, pasireikšdamas Žodžiu, jums atrodo trumpas, nes jūs neturėtumėte priskirti Man jokio netobulumo mano sprendimuose. Argi manote, kad Aš nežinojau, jog atėjus 1950-iesiems metams jūs būsite nepasiruošę? Ne, mokiniai, Aš viską žinojau. Vis dėlto buvo mano valia šiuos metus paskirti paskutiniu, ir šį ketinimą turite laikyti tobulu.

32. Toje Antrojoje laikotarpio Aš taip pat iš anksto pranešiau savo apaštalams apie savo išvykimą, nors žinojau, kad jie dar buvo silpni. Tai patvirtina faktas, kad vienas iš jų abejojo mano dieviškumu ir jautėsi nusivylęs savo materialiais lūkesčiais. Kai jis suprato, kad mano pažadėti lobiai nėra iš šio pasaulio, apakintas pinigų, kuriais jie ketino atlyginti už jo tarnybą, jis nusprendė mane išduoti mano mokymo priešams.

33. Supraskite, argi nebuvo tamsos ir toje širdyje, kuri už savo Mokytojo gyvybę nustatė piniginę kainą.

34. Vėliau, kai mane suėmė ta minia, kad pristatytų prieš kunigus ir valdžios atstovus, mačiau, kaip sumaištis ir sumišimas apėmė ir kitus mano mokinius, kurie, apimti baimės, pabėgo ir pasislėpė. Kai Petras buvo atpažintas kaip vienas iš tų, kurie mane lydėjo, jis mane išsižadėjo ir prisiekė, kad manęs niekada nematė.

35. Visa tai buvo įrodymas, kad mano išvykimo metu mokiniai dar nebuvo pasiekę brandos.

36. To priežastis buvo ta, kad tie trys metai, kuriuos truko mano pamokslavimo laikotarpis, buvo nustatyti tam, kad žmonijai būtų perduota dieviškoji žinia, o ne tam, kad per tą patį laikotarpį mokiniai pasiektų didžiausią pakilimą ir tobulumą.

37. Tie trys metai buvo skirti pasiruošti kovos laikotarpiui, kuris turėjo ateiti po mano išvykimo.

38. Mano auka buvo įvykdyta; tačiau žinodamas, kad tų širdžių man reikia labiau nei bet kada, nes jų viduje kilo abejonių, kančių, sumaišties ir baimių audra, aš tuoj pat priartėjau prie jų, kad suteikčiau jiems dar vieną mano begalinio gailestingumo įrodymą. Iš meilės ir užuojautos tiems mano Žodžio vaikams Aš įsikūnijau, prisiimdamas to kūno, kurį turėjau pasaulyje, pavidalą ar atvaizdą, ir leidau sau būti matomam bei girdimam, o savo žodžiais iš naujo uždegiau tikėjimą tose nusiminusiose sielose. Tai buvo nauja pamoka, naujas būdas pasidalinti savimi su tais, kurie mane lydėjo žemėje; ir jie jautėsi sustiprinti, įkvėpti, pakeisti tikėjimo ir mano tiesos pažinimo.

39. Nepaisant tų įrodymų, kurių liudininkai jie visi buvo, buvo vienas, kuris atkakliai neigė apreiškimus ir įrodymus, kuriuos Aš dvasiniu būdu daviau savo mokiniams, todėl reikėjo leisti jam net savo fizinėmis jūslėmis paliesti mano dvasinį buvimą, kad jis galėtų patikėti.

40. Tačiau ne tik tarp man artimų mokinių kilo tos abejonės – ne, netgi tarp gausių pasekėjų, miesteliuose, miestuose ir kaimuose, tarp tų, kurie buvo gavę mano galios įrodymus ir sekė paskui mane dėl šių darbų, kilo sumaištis, baimingi klausimai, sukrėtimas; niekas negalėjo paaiškinti, kodėl viskas taip baigėsi.

41. Aš užjaučiau visus, todėl jiems, kaip ir savo artimiausiems mokiniams, daviau įrodymų, kad Aš nuo jų neatsitraukiau, nors ir nebesu jiems žmogaus pavidalu žemėje. Kiekvienuose namuose, kiekvienoje šeimoje ir kiekvienoje tautoje Aš apsireiškiau tiems, kurie tikėjo Manimi, įvairiais būdais leidžiant jiems pajusti Mano dvasinį buvimą. Tuomet prasidėjo tos krikščionių tautos kova, kuri turėjo prarasti savo Mokytoją žemėje, kad galėtų pakilti ir skelbti tiesą, kurią Jis jiems buvo apreiškęs. Jūs visi žinote jų didžiulius darbus.

42. Ir jūs turėsite prarasti šį apreiškimą, kad galėtumėte iškelti ir liudyti apie mano Žodį. Tačiau prieš jums išvykstant Aš apsireikšiu savo tautai iš Dvasios į Dvasią, kad pašalintų jos abejones, ištaisytų jos klaidas ir išlaisvintų ją iš sumaišties. Nes Aš jums dar kartą sakau, kad ir jūs nebūsime pasirengę, kai Aš užbaigsiu savo Žodį. Todėl atsiras išdavikų – bus tokių, kurie mane išsižadės ir abejos mano apreiškimu iš Dvasios į Dvasią. Tačiau Aš jus įkvėpsiu ir duosiu jums naujų įrodymų apie mano tiesą, kad ir jūs, kupini meilės, tikėjimo ir dvasingumo, pakiltumėte į kovą, kuri jūsų laukia.

43. Išgirsti mano balsą, tauta, jis nusileidžia, kad pripildytų jus drąsos ir narsos kovai, kurią netrukus turėsite pradėti. Kelias jūsų laukia, jūsų užduoties įvykdymo laikas artėja, ir jūs turite būti stiprūs.

44. Mano Žodis, kuris jau dabar įsišaknijęs jūsų sielose, bus jūsų vedlys. Jis žingsnis po žingsnio ves jus link to laimingo tikslo, kurį Aš jums nubrėžiau, kad jūs amžinai gyventumėte šviesoje.

45. Kiekvienas iš tų, kurie klausėsi Manęs ir išmoko dieviškųjų pamokymų, kelyje bus Mano Žodžio pasiuntinys. Jo širdis bus kelioninis ryšulėlis, pilnas palaiminimų, kurie plūs ant jo artimųjų, kuriems reikia sveikatos, taikos ir paguodos.

46. Mano mokiniai keliaudami į miestus ir tautas įveiks didelius atstumus, kur jų – jiems pačiams to nežinant – laukia daug širdžių. Kai jau būsite savo misijos kelyje, jums nereikės nieko klausti, ar einate teisingu keliu, ar nuklydote, nes Dvasia jus apšvies, o mano Žodis nurodys viską, ką turite daryti.

47. Gailestingumas, su kuriuo elgiatės su savo artimaisiais, bus mano atlygintas stebuklais ir darbais, kurie sujaudins net ir kietiausią bei šaltiausią širdį.

48. Dabar galėsite sau paaiškinti, kodėl jau seniai esate išbandomi. Nes būtina, kad tie, kurie ketina kalbėti apie tyrumą, savo širdyje turėtų tyrumą, o tie, kurie nori atnešti taiką ir vienybę į namus, turėtų ramybę savyje.

49. Mano Žodis pripildo jus drąsos; nes dabar atėjo laikas, kad jūs pasirodytumėte žemėje kaip dvasinio atgimimo pasiuntiniai ir apaštalai. Žmonija yra apimta siaubo dėl karo, bado ir moralės nuosmukio.

50. Jums neturi trūkti drąsos, kai susiduriate su skausmu, vargu ir mirtimi. Nes būtent tada šviesa, kurią turite savyje, sušvies ir apšvies jūsų artimųjų gyvenimus.

51. Laiminga tebūna ši tauta, nes joje išsipildys praeities laikų pranašystės, kuriose buvo pasakyta, kad Žemėje pasirodys Dievo tauta, ir palaiminti tie, kurie sugeba ją atpažinti kaip „ „ ir ją priimti, nes jie liks suvienyti su mano tauta.

52. Mano galiai nėra nieko neįmanomo. Todėl Aš perkelsiu jus iš vienos vietos į kitą, vesiu jus ir leisiu jums pasiekti ten, kur reikalingas jūsų buvimas. Nes kiekviename šios tautos vaikuose Aš siųsiu paguodą tiems, kurie kenčia – tiems, kurie jau seniai laukia teisingumo ir taikos atėjimo žemėje.

53. Kai mano tauta pasieks tautas ir priartės prie savo artimųjų, ji bus nustebinta, radusi žmonėse tam tikrą pasirengimą ar norą suprasti šį mokymą. Tai galima priskirti natūraliai raidai, kurią pasiekė kiekviena būtybė, ir mano Dvasios nenutrūkstamam virpėjimui virš žmonijos.

54. Iš šiandieninių žmonių, neturinčių dvasingumo ir meilės, Aš išauginsiu tas kartas, apie kurias jau tiek daug kartų pranašavau savo

Žodžiu. Bet pirmiausia Aš paveiksiu tas tautas, kurios šiandien nesupranta viena kitos, kariauja tarpusavyje ir naikina viena kitą.

Kai mano teismo vykdymas bus praėjęs per visus ir piktžolės bus išrautos su šaknimis, pradės atsirasti nauja žmonija, kurios „kraujyje“ nebebus nesantaikos, neapykantos ar pavydo sėklos, nes jų tėvų „kraujas“ išsivalė skausmo ir atgailos lydykloje.

Aš juos priimsiu ir pasakysiu jiems: „Prašykite, prašykite, ir jums bus duota“, kaip Aš jums sakiau Antrajame Laike. Tačiau šiandien pridursiu: išmokite prašyti.

55. Kaip mažai buvo tų, kurie tikrai mokėjo prašyti. Net jūs, kurie girdite šiuos žodžius, dažnai nežinote, kaip prašyti ir ko prašyti. Tačiau Aš, savo gailestingumu jums, visada einu pirmyn ir duodu jums daugiau nei jums reikia, net jei tai ne visada yra tai, ko prašėte. Nes tik Aš vienas žinau, kas kiekvienam labiausiai tinka.

56. Jūs prašote dabar, o Aš duodu jums ateičiai. Jūs galvojate apie savo materialinę gerovę, o Aš – apie jūsų sielos tobulėjimą. Aš jums sakau ne tik tai, kad siela yra svarbesnė už kūną, bet ir tai, kad kūnas visada turi būti antroje vietoje. Viskas, kas nesusiję su siela, jums duodama papildomai.

57. Aš duodu jums viską. O ko Aš už tai prašau? Tik to, kad įvykdytumėte savo misiją ir tuo metu su meile pasinaudotumėte tuo, ką Aš jums suteikiau, ir suprastumėte, kad to daugiau nei pakankamai, kad pasiektumėte tikslą, kurį turite pasiekti.

58. Aš dabar kalbu su jumis kaip Tėvas, o ne kaip Teisėjas, nors mano Žodis ir neša savyje teisingumą. Nes būtent dabar jūs turite veikti savo mintimis ir stengtis tobulėti morališkai bei dvasiškai.

59. Jūsų darbas prasidėjo šiandien, nelaukite rytojaus, kad pradėtumėte dienos darbus, nes gali būti per vėlu, nes kiekvienam skirta tik trumpa laiko atkarpa žemėje, kurią reikia panaudoti sielos labui.

60. Aš vadinu jus „Šviesos vaikais“, nes mano mokymo pažinimas suteikia jums supratimą apie visą gyvenimą. Todėl niekas neturėtų laukti, kol pasieks paskutinę savo buvimo Žemėje valandą – tuščiomis rankomis ir pasitikėdamas mirties miegu ar nauja galimybe. Nes niekas nepakeis mano teisingumo.

61. Jei sugebėsite suvokti mano mokymą, jis suteiks jums daug pasitenkinimo, suteiks daug galimybių tobulėti. Mokykitės melstis prieš priimdami bet kokią sprendimą, nes malda yra tobulas būdas prašyti savo Tėvo, nes jūs trokštate iš Jo šviesos ir stiprybės, kad išliktumėte gyvenimo kovoje.

62. Meldžiantis jūsų protui netrukus ateis apšvietimas, kuris leis jums aiškiai atskirti gėrį nuo blogio, tai, kas yra protinga, nuo to, ko

neturėtumėte daryti, ir tai bus akivaizdžiausias įrodymas, kad sugebėjote viduje pasiruošti išgirsti Dvasios balsą.

63. Šiuo Trečiuoju laikotarpiu mano mokymas pasiekia žmogaus širdį, kad išmokytų jį, kaip pasiekti tobulą bendrystę su Dievu ir vidinę bendrystę su sąžine – kaip įrodymą, kad jūsų siela pasiekė tokį išsivystymo ir gebėjimų lygį, kokio ji niekada anksčiau neturėjo, ir kuris leidžia jai suprasti Šventosios Dvasios naujus apreiškimus.

64. Kelias yra nutiestas, o durys atviros kiekvienam, kuris nori ateiti pas Mane.

65. Takas yra siauras, tai jums jau seniai žinoma. Niekam nėra paslaptis, kad mano Įstatymas ir mano mokymas yra ypač tyri ir nelankstūs, kad niekas net nesugalvotų jų keisti pagal savo patogumą ar valią.

66. Platus kelias ir plačiai atvertos vartai yra visai ne tai, kas veda jūsų sielą į šviesą, ramybę ir nemirtingumą. Platus kelias yra nevalingumo, nepaklusnumo, puikybės ir materializmo kelias – kelias, kuriuo eina dauguma žmonių, siekdami išvengti savo dvasinės atsakomybės ir vidinio sąžinės teismo.

67. Šis kelias negali būti begalinis, nes jis nėra nei tikras, nei tobulas. Todėl, kadangi šis kelias, kaip ir viskas, kas žmogiška, yra ribotas, žmogus vieną dieną pasieks jo pabaigą, kur sustos, kad su siaubu pasilenktų virš bedugnės, kuri yra kelio pabaiga. Tada tų, kurie jau seniai nukrypo nuo tikrojo kelio, širdyse įsivyras chaosas.

68. Kai kuriuose užgims atgaila, dėl kurios jie ras pakankamai šviesos, kad išsigelbėtų; kitiems įsivyras sumišimas, matydami pabaigą, kurią laikys neteisinga ir nelogiška; o dar kiti piktžodžiaus Dievui ir maištaus. Tačiau tikrai, sakau jums, tai bus sugrįžimo į Šviesą pradžia.

69. Aš laiminu jus, Trečiojo Laiko mokiniai, kurie mokate peržengti šio pasaulio slenksčius, kad, trokšdami mano Dvasios, pasiektumėte mane. Kviečiu jus kasdien melstis, susirinkti, kad gilintumėtės į mano Žodį ir apmąstytumėte jį. Nes tai yra paskutiniai laikai, kai jį turite tokia forma.

70. Kviečiu jus įsiskverbti į slaptą lobyną, į išmintį, kurią talpina mano darbas, kad jaustumėtės stiprūs kovos, kurią dabar išgyvenate, viduryje – šioje kovoje, kurią dabar vedate.

71. Išrinktoji tauta, kuriai patikėta pasaulyje uždegti šviesą, yra išsibarsčiusi po visas tautas ir gauna šaukimą, kad gyventų klausydama mano balso. Vieni išgirs mano Žodį per mano balso nešėjus, o kiti bus mokomi dvasiškai. Tačiau jūs visi būsite liudininkai, kaip išsipildo pranašystės, kurios buvo paskelbtos šiam laikui. Aš nukreipsiu jūsų žingsnius ta pačia kryptimi, ir vieną dieną jūs susitiksime ir atpažinsime vieni kitus.

72. Jūs išgyvenote amžius, šimtmečius gyvenote Žemėje, ir per tą laiką tobulėjote, kol pagaliau tapote pajėgūs užmegzti dvasinį ryšį su savo Viešpačiu ir Dvasiniu pasauliu.

73. Aš patikiu jums didelę užduotį ir tikiuosi jūsų supratimo. Visus savo veiksmus grindžiokite Įstatymu, kuris yra nepalenkiamas ir griežtas. Taip pasiruošę eikite savo keliu su Dievo baime, bet su tikrumu. Jauskite baimę pažęsti Įstatymą, dirbti nesąžiningai. Tačiau turėkite ir pasitikėjimą, nes Aš esu kiekvieno iš jūsų kelio vedlys ir atrama.

74. Jūs matote tik dabartį, o Aš žinau, ką patirsite rytoj, ir žinau kliūtis, su kuriomis susidursite. Sakau jums, kad jei turėsite tikėjimą, galėsite įveikti didžiausius pavojus, galėsite leisti į pavojingiausius sumanymus, visada būdami tikri dėl mano apsaugos.

75. Kantriai ištvirkite savo vargus, o jei nesugebate suvokti savo išbandymų prasmės, melskitės, ir Aš jums atskleisiu jų prasmę, kad galėtumėte juos viduje priimti.

76. Jūs dar nesate pasiekę tobulumo, dar nesate „teisūs“, todėl susiduriate su naujais išbandymais, kurie išlygins jūsų širdį ir tobulins jūsų sielą.

77. Izraelis nuo pat savo didžiosios kelionės pradžios buvo kovingo būdo, o kai dėl kelio sunkumų jis prarado drąsą, mano balsas jį padrąsino, sakydamas: „Mano stipri ranka yra tavo rankoje.“ O kai jis meldėsi, budėjo ir laikėsi mano įsakymų, jis mėgavosi mano malone ir mano privilegijomis.

78. Dabar jūs išgyvenate išpranašautus laikus ir neturite abejoti. Dabar knyga atversta paskutiniuose skyriuose, kad jūs ją skaitytumėte atsidavę ir suprastumėte jos prasmę. Tai yra sunkūs laikai, apie kuriuos Aš jums kalbėjau iš anksto. Tačiau nepaisant jų sunkumo, Aš noriu, kad į ateitį žiūrėtumėte su džiaugsmu ir pasitikėjimu. Nes jūsų skausmai truks ne ilgiau nei iki ribų, kurias nustato mano meilės ir teisingumo įstatymas.

79. Melskitės, kad būtumėte kupini taikos ir geros valios. Mąstykite, kad būtumėte tikri dėl savo dvasinės padėties. Nėra nustatyto laiko, kada pasieksite didžiausią pakilimą. Jei turite tikėjimą, galite žengti didelius žingsnius šiuo keliu.

80. Mano apreiškimas per žmogų baigsis 1950 metais. Tačiau Dvasios era tęsis, o po šių metų prasidės dvasinių dovanų išsiliejimas, o kartu – daugelio sielų atsivertimas.

81. Šakos, kurios atsiskyrė nuo medžio, vėl prie jo prisijungs, jūs visi prisijungsite prie Manęs.

82. Saugokite mano apreiškimus, kad mano mokymas išliktų grynas ir nepaliestas. Žmogus yra pavargęs nuo ribotų garbinimo formų ir ieško

visumos. Jis trokšta dieviškojo mokymo, kuris šiandien išgelbėtų jį jo žmogiškajame būvyje, o rytoj – dvasiniame.

83. Kiekvienas, kuris pakyla su kilniais troškimais ar siekiais, bus palaikomas, ir Aš jam parodysiu trumpiausią kelią, kaip pasiekti Mane.

84. Laikykitės Įstatymo, net jei dėl to turėsite paaukoti savo širdį ar pakeisti šiame pasaulyje vyraujančius papročius. Neturėkite bažnyčių ar garbinimo vietų, neribokite nei mano mokymo, nei savo veiklos srities. Jūsų namai tebūna visas pasaulis, jūsų šeima – žmonija, o jūsų bažnyčia – mano Dieviškoji Dvasia.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 334

1. Žmonė, pabusk ir suvok, kad gyveni naujuose laikais.
2. Medituokite ir melskitės, kad dvasinė įkvėpimo šviesa pradėtų spindėti jūsų proto gilumose.
3. Stebėkite visokias žmogiškąsias kančias, skausmą, nepriteklių ir leiskite savo širdžiai, matant skausmą, kuris jus supa visur, tapti vis labiau užjaučiančia.
4. Jei savo esybės gelmėje jaučiate kilnų ir kilmingą troškimą daryti gera, leiskite šiam impulsui paimiti viršų ir pasireikšti. Tai siela, kuri perduoda savo žinią, nes rado savo kūną pasiryžusį ir pasirengusį.
5. Supraskite, kad, kai išeinatė sėti mano mokymo sėklą, tai turi vykti iš tos meilės, kuri gimsta iš jūsų esybės jautriausios dalies. Tačiau nebesistenkite daryti gero ar atlikti veiksmų dėl savo nuopelnų, jei jie kyla iš baimės būti nubaustiems, jei to nedarysite. Čia nėra jokio nuopelno. Nebesakykite Man, netgi savo sielai, kad ji negali susitaikyti su smulkmenomis.

Kai jūsų siela atsikratys žmogiškojo apvalkalo ir pasitrauks į dvasinio gyvenimo šventovę, į savo pačios gelmes, kad išnagrinėtų savo praeitį ir derlių, daugelis jos darbų, kurie čia, pasaulyje, jums atrodė tobulai, verti būti pateikti Viešpačiui ir verti atlygio, tų savistabos akimirkų metu pasirodys menki. Siela supras, kad daugelio poelgių, kurie jums pasaulyje atrodė geri, prasmė buvo tik tuštybės, netikros meilės ir iš širdies nekylančios labdaros išraiška.

6. Kas, jūsų manymu, suteikė sielai tobulos Teisėjo apšvietimą, kad ji galėtų pati save teisti? Dvasia, kuri toje teisingumo valandoje jums paliks įspūdį, spindėdama dar niekada nematytu aiškumu – ir būtent ji kiekvienam pasakys, kas buvo gera, teisinga, teisinga ir tiesa, ką jis darė žemėje, ir kas buvo bloga, neteisinga ir nešvaru, ką jis sėjo savo kelyje.

7. Šventovė, apie kurią jums ką tik kalbėjau, yra Dvasios šventovė – ta šventovė, kurios niekas negali išniekinti, ta šventovė, kurioje gyvena Dievas ir iš kurios skamba Jo balsas bei spinduliuoja šviesa.

8. Šiame pasaulyje jūs niekada nebuvote pasirengę įžengti į tą vidinę šventovę, nes jūsų žmogiškoji asmenybė visada ieško būdų ir, kaip išvengti išmintingo balso, kuris kalba kiekviename žmoguje. Aš jums sakau: kai jūsų siela atsikratys savo apvalkalo, ji galiausiai sustos prie tos šventovės slenksčio ir susikaups, kad į ją įžengtų ir atsiklauptų prieš tą sielos altorių, išgirstų save, patikrintų savo darbus toje šviesoje, kuri yra sąžinė, ir išgirstų savyje Dievo balsą kaip Tėvo, kaip Mokytojo ir kaip Teisėjo.

9. Nė vienas mirtingasis negali įsivaizduoti to momento visoje jo iškilmingumo pilnatvėje, kurį jūs visi turėsite išgyventi, kad suvoktumėte,

kokio gėrio turite savyje, kad jį išsaugotumėte, taip pat ir tai, ką turite išmesti iš savęs, nes nebegalite to ilgiau laikyti savo sieloje.

10. Kai siela pajaučia, kad susiduria su savo sąžine, o ši su tiesos aiškumu primena jai praeitį, ta būtybė jaučiasi per silpna, kad galėtų įsiklausyti į save, ji norėtų, kad to niekada nebūtų buvę; nes per akimirką prieš jos sąmonę prabėga visas jos gyvenimas – tas, kurį ji paliko už savęs, kurį turėjo ir kuris jai priklausė, ir už kurį dabar galiausiai turi atsiskaityti.

11. Mokiniai, žmonės, ruoškitės tam akimirkai jau šiame gyvenime, kad nepavertumėte tos šventyklos teismu, kai jūsų siela pasirodys prieš Dvasios šventyklos slenksčio; nes sielos skausmas tada bus toks didelis, kad nėra jokio fizinio skausmo, su kuriuo jį būtų galima palyginti.

12. Budėkite ir melskitės, medituokite, laikykitės mano mokymų ir niekada neleiskite, kad jus apgautų jūsų tuštybė, kuri nori įtikinti jus, kad veikiate nuoširdžiai, gailestingai ar su meile, nors iš tikrųjų nė viena iš šių dorybių nėra.

13. Savo širdyje niekada neužfiksukite darbų, kuriuos dabar atliekate, ir pasitenkinkite pirmuoju geriausiu dalyku, kurį darote, kad nuolat kiltumėte savo keliu aukštin.

14. Noriu, kad apmąstytumėte viską, ką jums pasakiau šiame mokyme, kad suprastumėte, *kaip* dvasiniame pasaulyje vyksta jūsų teismas. Taigi turite iš savo vaizduotės pasaulio ištrinti tą vaizdą, kuriame įsivaizduojate teismą, kuriam vadovauja Dievas senolio pavidalu, kuris gerus vaikus praleidžia į savo dešinę, kad jie džiaugtųsi dangumi, o piktus pastato į savo kairę, kad pasmerktų juos amžinai bausmei.

15. Dabar atėjo laikas, kad šviesa pasiektų aukščiausias jūsų sielos ir proto sferas, kad tiesa spindėtų kiekviename žmoguje ir jis pasirengtų oriai įžengti į dvasinį gyvenimą.

16. Jūs man nurodote, kad kova, kurią vedėte savo artimųjų širdyse, atrodo beprasmiška – kad jūs jiems kalbate apie dvasingumą ir bandote iš jų širdžių pašalinti fanatizmą bei stabmeldystės apeigas, o jie, vos tik juos pamokę, vėl atsiklaupia prieš savo stabus.

17. Jūs ateinate su sužeista ir nudžiūvusią širdimi, bet puoselėjate viltį, kad Aš savo Žodžiu suteiksiu jums naujų argumentų ir naujų ginklų, kad galėtumėte toliau kovoti.

18. Sakau jums, mylimieji mokiniai, kuriuose matau degantį troškimą, kad šviesa spindėtų visų jūsų artimųjų širdyse: turite apsiginkluoti kantrybe, kad galėtumėte laukti ilgai laukto apšvietimo momento tiems, už kuriuos tiek daug meldžiatės ir prašote.

19. Jie taip pat tiki, kad esate klydę, nes mato jus besimeldžiančius lauke ir girdi jus kalbant apie mokymus bei apreiškimus, kurie nėra užrašyti knygoje.

20. Jie taip pat meldžiasi už jus, kreipiasi į Mane ir prašo, kad jūs nenuklystumėte.

21. Aš klausiu jūsų, mokiniai: „Kurių, jūsų nuomone, Aš labiau klausau – jūsų ar jų?“ Daugelis iš jūsų širdyje Man sako: „Mūsų, Mokytojai, nes savo maldos būdu labiau priartėjame prie tikrosios.“

22. Todėl sakau jums, mokiniai, kad vienus klausau taip pat, kaip ir kitus, nes jūs visi prieš Mane esate lygūs, nes vienus myliu taip pat, kaip ir kitus, ir nes visų akyse matau baimę, kad kas nors galėtų nuklysti nuo kelio.

23. Tai yra kova, tauta, ta paskelbta kova, ta didžioji mūšis, kuri įsipliesks net namuose ir net pačiose mylinčiausiose bei vieningiausiose šeimose.

24. Kas laimės šią kovą? Niekas. Pergalė priklausys tiesai, šviesai, meilei ir teisingumui. Jus visus nugalės šios dieviškosios jėgos. Tačiau būtent šis tariamas pralaimėjimas bus jūsų pergalė.

25. Todėl Mokytojas su didžiule meile jus moko, kad būtumėte pasirenę laikui po mano išėjimo. Tačiau taip pat, kaip Aš jums suteikiau savo gailestingumą, taip ir jūs turite vesti žmones savo meilės darbais.

26. Mano spindulys nusileido ant jūsų proto, kad paruoštų jūsų sielas, ir Aš paskirstiau tarp jūsų savo malonės dovanas, kad taptumėte verti būti su Manimi Mano karalystėje.

27. Pagunda kovoja ir tarp jūsų, siekdama nukreipti jus nuo mano kelio. Tačiau Aš, kaip gerasis Ganytojas, išrinkau jus iš visų kelių ir, nereikalaudamas, kad eitumėte iki savęs paaukojimo, laukiu jūsų atgailos, kad visiškai priimtumėte mano malonę ir taptumėte gerais mokiniais, kurie rytoj žmonijai perteiks mano mokymą.

28. Aš jus prikėliau, nes buvote mirę malonės gyvenimui. Aš jums atleidau ir paruošiau, kad rytoj kalbėtumėte žmonijai, kuri pakilo ir neigia savo Dievą. Aš esu nežinomas svetimšalis, kuris beldžiasi į kiekvienos širdies duris, nes noriu, kad jūs pajustumėte mano meilę.

29. Žmonija Manęs nepažįsta ir neigia Mano buvimą šiais laikais. Tačiau Aš jai leisiu suprasti, kad Savo teisingumą reiškiu meile ir gailestingumu, kad Aš neateinu su botagu, norėdamas jai sukelti skausmą – kad Aš noriu ją tik pakelti į malonės gyvenimą ir apvalyti kristalinio skaidrumo vandeniu, kuris yra mano Žodis, mano Tiesa.

30. Pasaulis nepasimokė iš mano mokymų ir puoselėjo savo stabmeldystę bei fanatizmą. Todėl dabar jis išgyvena didįjį išbandymą ir geria kančios taure; nes jo materializmas jį atitolino nuo Manęs.

31. Tave, Izraeli, laukia didelė kova, nes tu liudysi mano tiesą, pašalinsi žmonijos tamsą ir parodysi jai mano šviesą.

32. Tie, kurie vadina save žmonių ganytojais, nepajuto Mano buvimo, vis dar Manęs laukia. Tačiau Aš matau, kad jie skelbia kitokį mokymą nei tą, kurį patikėjo Žmonijos Mokytojas, kuris vestų jus Tiesos keliu, nes jis moko jus mylėti vieni kitus.

33. Ne mano valia, kad pasaulis puoselėtų pasaulėžiūras, nukrypstančias nuo mano meilės mokymo. Nes tai kenkia sielai, ir taip jūs mane neigiate. Jūs nesugebėjote įsigilinti į mano mokymą, atstumiate amžinojo gyvenimo duoną, o žmonija manęs ieško savo sinagogose, savo materialiosiose bažnyčiose, kurias savo pačių rankomis, remdamasi savo supratimu, sukūrė. Bet kada žmonija mane supras ir išgirs mano šauksmą?

34. Po 1950 m. prasidės didžiulė pasaulėžiūrų kova, o tu, Izraelio tauta, pasitikėdama mano dieviškumu, išeisi į kelią. Jūs nežinote, kurie jus atstums. Bet argi yra koks nors žmogiškasis įstatymas, kuris galėtų nubauti jūsų gerus poelgius ir darbus, kuriuos atliekate savo kelyje? Ne. Nes jūs esate įgalioti pašalinti žmonių skausmą, atnešti jiems mano ramybę ir pasiekti, kad žmogaus širdyje pražystų meilė.

35. Mokiny: Tas principas, kurio Aš jus mokiau Antrajame Laike – mylėti vieni kitus – taikytinas visiems jūsų gyvenimo veiksmams. Kai kurie man sako: „Mokytojau, kaip aš galiu mylėti savo artimą, juk esu nereikšminga būtybė, kurios gyvenimas užpildytas fiziniu darbu?“ Šiems savo vaikams-mokiniais sakau: net ir atliekant šį fizinį darbą, kuris atrodo beprasmis, jūs galite mylėti savo artimą, jei dirbate su noru tarnauti savo artimui.

36. Įsivaizduokite, koks gražus būtų jūsų gyvenimas, jei kiekvienas žmogus dirbtų su mintimi daryti gera ir sujungtų savo nedidelę pastangą su kitų pastangomis. Iš tiesų, sakau jums, tada nebebūtų jokios vargos. Tačiau tiesa yra ta, kad kiekvienas dirba sau, galvoja apie save ir, geriausiu atveju, dar apie savuosius.

37. Visi turite žinoti, kad niekas negali būti savarankiškas ir kad jam reikalingi kiti. Visi turite žinoti, kad esate giliai susieti su visuotine misija, kurią turite vykdyti kartu – tačiau ne suvienyti žemiškų įsipareigojimų, o bendros nuostatos, įkvėpimo ir idealų, trumpai tariant: tarpusavio meilės. Tada vaisius bus visų labai.

38. Sakau tau, tauta, kad neturi dirbti tik sau, bet savo pastangomis stengtis skleisti šviesą visiems, kurie tavęs ieško, nedarydamas jokių skirtumų. Iš tiesų, sakau jums: kas daugiau duoda savo artimui, tas iš Manęs gaus daugiau, nes taiko mano mokymą savo gyvenime.

39. Aš duodu jums pakankamai žinių, kad galėtumėte skelbti meilės žinią, kurią Aš jums atsiunčiau šiuo metu.

40. Tas Kristus, kuris atėjo kitu laiku, kad žmonėms atneštų meilės mokymą, yra Dvasia, kuri šiuo metu kalba jums ir pasireiškia per išrinktus proto organus, kad perduotų šią žinią pasauliui. Šis Žodis – kuklus savo forma ir paprastas savo išraiška – atves į protą šią žmoniją, kuri yra toli nuo bet kokio dvasingumo.

41. Aš kreipiuosi į visas pasaulio tautas ir visas religines bendruomenes, kad priminčiau joms aukščiausią mano Įstatymo įsakymą – tą, kurį Aš atskleidžiau savo mokiniams per paskutinę vakarienę su jais.

42. Šiuo metu žmonija yra pasirengimo etape. Tai mano teisingumas, kuris joje veikia, nors žmonės to dar nepastebi. Mat savo išdidume, savo arogantiškame materializme jie visus savo gyvenimo įvykius, kurie jiems yra neišvengiami, priskiria atsitiktinumui. Bet netrukus mano šauksmas pasieks jų širdis, ir tada jie atgailaudami priartės prie manęs ir prašys, kad jiems būtų atleista jų arogancija ir klaidos.

43. Tai bus žmogaus sielos kryžiaus valanda, kai po didelių nusivylimų jis trumpam patirs visišką tuštumą, supratęs savo savivalės klaidingumą, savo galios trapumą ir savo ideologijų klaidingumą. Tačiau ši sumaišties būsena netruks ilgai, nes tada pasirodys mano pasiuntiniai ir skleis mano naująją žinią.

44. Kaip ir praeityje, kai mano mokymo pasiuntiniai iškeliavo iš Rytų ir nunešė mano Žodžio žinią į Vakarus, taip ir šiuo metu pasaulis vėl matys mano pasiuntinius, nešančius šios žinios šviesą tautoms ir namams.

45. Ar žmonėms atrodo keista, kad dabar šviesa keliauja iš Vakarų į Rytus? Ar dėl to jie nepripažins žinios, kurią mano pasiuntiniai neša jiems mano vardu?

46. Iš tiesų, sakau jums, vienintelė šviesa, kurią matote kylant iš Rytų, yra ta, kuri apšviečia jūsų pasaulį – Karališkosios žvaigždės šviesa. Nes dieviškoji šviesa, apšviečianti sielą, kyla iš Manęs ir yra visose visatos vietose bei taškuose.

47. Tiesa, praeityje Aš dažnai kalbėjau jums per kulto formas ir simbolius. Tačiau dabar atėjo laikas, kai turite tiesiogiai matyti tiesą, be būtinybės tarp savęs ir jos statyti kulto formas ar simbolius.

48. Mokytojas priima mokinį, kuris šiuo Trečiuoju laikotarpiu yra pasirengęs mokytis, kad suprastų mano dieviškąjį mokymą. Knyga prieš jus atversta, o jos puslapiai apšviečia jūsų sielą, kad suprastumėte, jog darbas, kurį patikėjau jūsų rankoms, yra didis ir iškilas – kad mano mokymas talpina aukščiausią išmintį, kad pasiektumėte mano Karalystę. Tai yra

kelias, kurį Aš jums vėl parodžiau, kad jūs juo eitumėte ir taip paliktumėte už savęs neteisybę, su kuria atėjote pas Mane.

49. Aš paruošiau jūsų sielas savo Šviesa, savo teisingumu, kad būtumėte tokie kaip jūsų Mokytojas, kad daugiau nepasiklystumėte įvairiais keliais, kad jūsų širdyse būtų paklusnumas mano įsakymams. Tačiau budėkite ir melskitės, kad neprarastumėte to paruošimo, kurį Aš suteikiau jūsų sieloms. Šiuo metu Aš pasauliui rodo naujos dienos šviesą, kad žmonės pasiruoštų, išgirstų mano Žodį ir savo dvasinėmis akimis pamatytų mano buvimą.

50. Tavo misija yra labai sudėtinga, Izraelio tauta. Tačiau mano Žodis įsiskverbė į tavo esybės gelmes ir tave apšvietė, nuėmė aklumą nuo tavo akių ir parodė tau mano Karalystės šlovę.

51. Mano Žodis jus pakeitė, nes jūs jau nebėra tie patys, kokie buvote anksčiau – dabar jūs esate imlūs mano buvimui, atpažinote Mane ir sugebate pakilti, kad ieškotumėte Manęs iš dvasios į dvasią. Tačiau vis dar matau, kad ne visiškai laikotės mano mokymų, kad suklupote ir trumpam vėl tampate tokie, kokie buvote anksčiau, nes savo širdies dar ne visiškai išvalėte nuo perteklinių ir nereikalingų dalykų – nuo to, kuo pasaulis maitina savo sugedimą. Piktžolės vis dar auga šalia auginsio kviečio, kuris jūsų viduje pradeda žydėti. Atėjo laikas, kai piktžolės, kurios visais laikais dygdavo ir žydėdavo širdyse, bus išrautos su šaknimis. Jos bus surištos į ryšulius ir įmestos į ugnį, kad būtų sunaikintos. Tada jūsų širdis taps švari lauku, derlinga ir paruošta dirva, kurioje mano Žodis duos vaisių.

52. Mylimi mokiniai, turite pasiruošti daugeliu atžvilgių, nes jūsų žingsniai link dvasingumo buvo lėti, o laikas jums baigiasi. Juk šiuo metu jūs jau turėtumėte būti tiesioginiame ryšyje su mano Dieviškąja Dvasia, kad įvykdytumėte savo misiją.

53. Jūsų dvasia trumpam sugebėjo valdyti kūną, ir tada jūs, kaip mano tikrieji mokiniai, sugebėjote vykdyti mano įsakymus, kad gintumėte žmoniją, kuri per jūsų tarpininkavimą turi gauti mano gailestingumą ir užuojautą.

54. Leiskite mano Dvasiai visiškai apsigyventi jumoje, kad žmonijai parodytumėte mano darbą kaip gelbėjimo valtį, kaip švyturį, kaip naują dangų įsikūnijusioms ir neįsikūnijusioms sieloms.

55. Noriu matyti jus visus pasirengusius ir apgaubtus mano Šventosios Dvasios šviesa, noriu jūsų viduje rasti atsakomybės jausmą mano dieviškam kūriniui bei meilę mano dieviškumui ir jūsų artimiesiems. Nes noriu, kad iš meilės jiems atsinaujintumėte ir išmoktumėte tiesiogiai susieti save su mano Dvasia – nes turiu pasinaudoti jūsų sielomis pagal tą

pasirengimą, kurį esate pasiekę. Tada pasaulio pabudimas bus visiškas, ir per jūsų tarpininkavimą jis pajus mane. Nes tokia yra mano valia.

56. Jūs esate didžiosios gėrio ir blogio, šviesos ir tamsos kovos laikais, ir dabar ruošiatės ginti mano reikalą. Turite imti mane pavyzdžiu, nes aš einu savo kariuomenės priekyje, o jūs esate jos dalis. Žiūrėkite, kaip mano Šviesa išsklaido tamsą ir kaip mano Žodis pašalina nuodėmę. Jei norite būti geri kariai, būkite paklusnūs ir neškite tiesos Šviesą, kad kaip tikri Dievo tarnai liudytumėte apie tai, ką Aš šiuo metu perduodu sieloms jų išgelbėjimui.

57. Aš nenoriu matyti tarp jūsų, išrinktosios tautos, skirtingų mąstymo būdų ar skirtingų valios išraiškų; noriu matyti jus vieningus ir perduodančius tą pačią mano įkvėpimą, vedamus mano Žodžio, kuris jums visiems yra vienas.

58. Tiems iš jūsų, kurie miegojo ir leido užgesti savo šventyklos lempai bei atėmė iš savęs mano malonę, Aš skelbiu šį raginimą ir sakau jiems: „Pakilkite, eikite sparčiu žingsniu ir ateikite pas Mane, kuris laukiu jūsų kaip Tėvas, o ne kaip Teisėjas.“ Tačiau tikrai sakau jums: jūs nebegalite ilgiau stovėti kelyje, nes tuomet rytoj jūsų atsakomybė man atžvilgiu būtų labai didelė.

59. Aš pažadinau jūsų intuiciją, ir šios dovanos pagalba mano Dvasia kalbėjo su jūsų Dvasia, ir Aš daviau jums savo užduotį, kad jūs jų laikytumėtės.

60. Aš leidžiu jums eiti tvirtu žingsniu, kad įvykdytumėte mano valią. Nes viskas, ką darote pagal mano valią, tarnaus jūsų sielos tobulėjimui. Aš suteikiu jums įgaliojimus ir savo ramybę, kad ji būtų mano buvimo tarp jūsų liudijimas. Nenoriu, kad kas nors sutrikdytų ramybę, kurią jums duodu. Pasiruoškite ir toliau veikite per ją. Tačiau jei turėtumėte kentėti dėl to, ką jums patikėjau ištikimoms rankom, sakau jums: džiaukitės, nes jūsų sielai suteiksiu didelį atlygį.

61. Žinokite, kad taip pat, kaip yra sielų, kurios atgailos tikslu vėl siunčiamos įsikūnyti, kad gyventų žemėje ir teisingai nuimtų tai, ką anksčiau pasėjo, taip pat yra ir kitų, kurios neatsikūnija, bet nematamai pasilieka žemėje, kol pasiekia dvasinį pakilimą, kuris leidžia joms atsiriboti nuo visko, kas joms jau nebetinka.

62. Kiekviena atpirkimo bausmė yra sunki, karti ir skausminga. Tačiau mano mokymas moko jus, kaip apsaugoti savo sielą, kad ji, vietoj to, jog rastų ramybę po kančių Žemėje, neturėtų susidurti su išgryninimo ir atpirkimo išbandymu.

63. Mokykitės čia, iš mano žodžių, mylėti tai, kas priklauso pasauliui, tik tiek, kiek tai teisinga, kad, atėjus valandai, galėtumėte viską palikti už savęs, ir jūsų sielai neslėgtų jokia našta, atimanti jos laisvę.

64. Mylima tauta, ateikite į Šviesą. Aš esu Kelias, vedantis į ją, Aš esu Tiesa ir Gyvenimas.

65. Nejmanoma, kad pražūtų tas, kuris savo gyvenimo veiksmuose klausosi savo sąžinės.

66. Kai savo žodžiuose jums kalbu apie dvasinį gyvenimą, jūs norite, kad Aš jį aprašyčiau išsamiai, kad galėtumėte jį suvokti. Tačiau kai suprantate, kad – nors Aš daug kalbėjau apie tą patį – jūs sugebėjote suvokti labai nedaug, skausmingai man sakote: „Mokytojau, koks gi bus tas gyvenimas, kurio mes, nepaisant Tavo mokymų ir apreiškimų, nesugebame suvokti?“

67. Sakau jums, mokiniai: nesijaudinkite, nes svarbu ne tai, kad žinotumėte, kokia yra ta Tėvynė, o tai, kad tikėtumėte, jog turite į ją patekti, ir todėl turite kuo geriau pasiruošti, kad pasiektumėte tą tikslą be svyravimų ir abejonių.

68. Jūs jau iš Manęs išmokote, kad sielos tobulėjimas pasiekiamas per meilę, nes tas, kuris myli, atskleidžia visas savo būties dovanas ir sugebėjimus. Nesiekite pasiekti aukštų Šviesos viršūnių vien tik išvystydami protą, bet visada ieškokite teisingo būdo suderinti protą su jausmais, kad tuo pačiu metu, kai studijujete mokymą, jį ir pritaikytumėte.

69. Tiesos kelias yra toks aiškus, kad niekas, kas juo eina, negali pražūti.

70. Jūs einate ne vieni, nes mano padaršinimas ir mano šviesa yra su kiekvienu iš jūsų. Bet jei jums to atrodytų per mažai, Aš kiekvienai žmogiškajai būtybei paskyriau dvasinę šviesos būtybę, kad ji saugotų jūsų žingsnius, įspėtų jus apie bet kokią pavojų, tarnautų jums kaip kompanionas jūsų vienvietėje ir kaip ramsčio gyvenimo kelionėje. Tai yra tos būtybės, kurias vadinote savo sargais angelais arba globėjais.

71. Niekada nebūkite jiems nedėkingi ir nebūkite kurti jų įkvėpimams, nes *jūsų* jėgų nepakaks, kad įveiktumėte visus gyvenimo išbandymus. Jums reikalingi tie, kurie yra pažengę toliau už jus ir kurie kažką žino apie jūsų ateitį, nes Aš jiems tai apreiškiau.

72. Tų būtybių kova yra labai sunki, kol jūs nepasieksite dvasinio tobulėjimo, nes jūs patys labai mažai prisidedate, kad padėtumėte joms vykdyti jų sudėtingą misiją.

73. Kai jūsų dvasinis tobulėjimas leis pajusti ir suvokti tų jūsų brolių ir seserų buvimą, kurie nematomi, be jokio pasirodymo, dirba jūsų gerovės ir pažangos labui, tada jūs gailėsitės, kad priverstėte juos taip sunkiai vargti ir kentėti dėl jūsų nuodėmių. Tačiau jei šis supratimas kyla jūsų viduje, tai tik

todėl, kad jūsų protas jau apšvito. Tada jūsų širdyje pabus užuojauta, dėkingumas ir supratimas jiems.

74. Koks didelis laimės jausmas apims jūsų globėjus, kai jie pamatys, kad jūs remiate jų pastangas ir kad jų įkvėpimas dera su jūsų dvasiniu tobulėjimu!

75. „Dvasiniame slėnyje“ turite tiek daug brolių ir seserų bei tiek daug draugų, kurių nepažįstate.

76. Rytoj, kai žinios apie dvasinį gyvenimą išplis po visą Žemę, žmonija supras tų būtybių, esančių šalia jūsų, svarbą, ir žmonės laimins mano apvaizdą.

77. Kas gi yra įsivaizdavęs tas kovas, kurias šios Šviesos legionai veda prieš jus nuolat grasinančių sumišusių būtybių invazijas? Nėra nė vieno žmogaus žvilgsnio, kuris būtų pastebėjęs šią kovą, kurią abi pusės be perstojo veda viena prieš kitą, o jūs to net nepastebėjote.

78. Jūsų nežinojimas apie visko, kas vyksta jums to nesuvokiant, egzistavimą buvo viena iš priežasčių, dėl kurios Aš šiuo metu nurodžiau, kad Dvasinis pasaulis bendrautų su jumis per Mano paskirtus protus, kad įvykdytų šią užduotį. Taigi tos būtybės turėjo progą ateiti pas jus, kad liudytų apie savo egzistavimą ir savo meilę, gailestingumą, nuolankumą bei kantrybę įrodytų jums, kad jos gyvena tam, kad jus saugotų.

79. Melskitės, tauta, ir savo maldoje susivienykite su jais. Pasitikėkite jų apsauga. Tai spindinčios šviesos būtybės, kurios sugeba jūsų šone įvykdyti sudėtingą misiją – vesti jus visą kelią ir padėti, kol pasieksite Mane.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 335

Tebūnie su jumis mano ramybė!

1. Šiandien mano Dvasia dar kartą nusileidžia ant Dvasinio Izraelio. Aš apsireiškiu tau, mylima tauta, per Visuotinį Spindulį ir kalbu su tavimi kaip Tėvas ir Mokytojas, kaip Draugas, taip pat kaip Teisėjas. Aš esu visur ir išklausu jūsų maldas iki pat slapčiausių prašymų, kuriuos man adresuojate.

2. Džiaugiuosi, matydamas, kad įsikūnijusios sielos vis labiau atranda tikrąjį dialogą su savo Tėvu ir Viešpačiu, palieka senuosius ritualus ir įvairias kulto formas, kurių jos naudodavosi, norėdamos Manęs ieškoti ir garbinti, ir tvirtu žingsniu žengia dvasiniu keliu. Būtent jūs, kuklios bendruomenės, šiuo metu gaunate šiuos apreiškimus ir kartu su jais – mano didžiąsias pamokas.

3. Aš suvienijau didelį skaičių sielų, priklausančių išrinktajai tautai – ne pagal rasę. Žinokite, kad Aš nesikreipiu į rases, kurioms priklausote dabar ar priklausėte praeityje. Aš kreipiuosi į Dvasinį Izraelį, kuriam patikėjau misiją, nes tarp kitų Žemės tautų jis yra pirmagimis, kuriam palikau savo ankstesnius testamentus.

4. Tu, kuris buvai malonės ir apreiškimų patikėtinis, gavai užduotį nešti šviesą visiems žmonėms, būti švyturiu tiems, kurie nežinodami ar abejingai klajoja po pasaulį. Tave, kuris buvai mano pranašas, mano liudytojas, mano pasiuntinys ir mano patikėtinis, Aš dar kartą pašaukiau, kad paskatindčiau jus tęsti savo misiją ir kad, vykdydami šią užduotį, pasiektumėte savo sielos tobulumą.

5. Nepaisant jūsų ištikimybės ir meilės, Aš jums sakau be priekaištų: jūs dar nesilaikėte mano ankstesnių mokymų. Jūs turėjote šviesą, ramybę ir palaiminimus, kuriuos Aš jums daviau jūsų broliškoms tautoms, tačiau šių dovanų su jomis nepasidalijote.

Atminkite: norėdami tapti verti gauti šią užduotį, jūs išgyvenote didžiules sielos ir kūno kovas, minčių susidūrimus ir šio pasaulio mūšius, kad įgytumėte reikiamą tvirtumą, ryžtą ir patirtį. Tačiau jei Aš jums pasakiau, kad jūs neįvykdėte mano užduočių, tai nereiškia, kad noriu atimti jūsų praeities darbų nuopelnus. Būtent šie nuopelnai daro jus verti malonės, kad šioje dvasinėje apreiškoje galėčiau būti tarp jūsų.

6. Mano mokymo prasmėje rasite savo Dievo buvimą. Šis Žodis yra tas pats, kurį girdėjo pranašai, tai ta pati Šviesa, kuri įkvėpė Mozę, kad jis suvienytų išrinktąją tautą ir parengtų ją susivienijimui su savo Viešpačiu.

Aš tarp jūsų atrandu senuosius izraelitus, kurie Pirmuoju laikotarpiu žengė pirmyn per dykumą: drąsius ir narsius Judo vaikus; – ištikimus

levitus, saugojusius Jehovos garbinimą; nenuilstamus Zabulono vaikus, kuriems buvo pavesta pasirūpinti žmonių karavano pragyvenimu; taip pat visus tuos, kurie man parodė didelius ištikimybės, meilės ir pasitikėjimo įrodymus.

7. Mano žvilgsnis su meile taip pat sustoja ties tais, kurie laukė Mesijo Antrajame laikotarpyje – ties kankiniais, kurių tikėjimo, kad Aš tapau žmogumi, kad išgelbėčiau žmoniją, negalėjo atimti budelio kardas. Šioje tautoje yra mano mokiniai ir liudytojai iš visų amžių, ir po šio visiškos bendrystės su savo Viešpačiu laikotarpio, kai mano mokymai per šią priemonę, kurią Aš pasirinkau, bus baigti, mano Dvasia gausiai nusileis ant visų mano vaikų, ir kiekvienas iš jūsų pajus, kaip atsiskleidžia jo dovanos ir sugebėjimai – stebindami jo artimuosius ir jus pačius.

8. Iš jūsų Dvasios gausiai ir galingai tryks jūsų dovanos – ne kaip puošmena, kuri būtų puikybės priežastis, bet kaip dorybės ir pavyzdžiai, kuriuos jūs rodysite žmonėms savo mintimis, žodžiais ir meilės darbais, ir jie visi turės atskleisti didžiausią nuolankumą ir švelnumą.

Pranašavimo dovana tarp jūsų išsiskleis didžiuliu mastu. Mokslininkai klausinės jūsų apie ateitį, jie skubės į jūsų susirinkimus, kad išgirstų jūsų liudijimus, susidurtų su sunkiais išbandymais ir išspręstų konfliktus, su kuriais jiems teks susidurti.

9. Šiuo metu jūsų išsivystymas dar menkas, jūs vis dar abejojate savo dovanomis, o kai tiesiogiai patiriate kokį nors stebuklą, kurį Aš jums suteikiu, kad apie jį pamąstytumėte, jūs tai priskiriate kitai priežasčiai. Tačiau ateis laikas, kai jūs tapsite viena su Manimi, ir tada jūsų pasitikėjimas bus tobulas. Jūs suprasite savo dovanas ir savybes ir per jas liudysite apie Mane.

10. Iš tiesų, sakau jums, būtent Aš įkvėpiu jums pranašystę. Ji niekada neatsirado iš žmogaus, žmogus buvo tik kanalas. Pranašystė kyla iš Manęs, ir Aš suteikiu jums galimybę ją aiškinti iki tam tikros ribos. Bet tas, kurios glūdi didesnė išmintis, paaiškinsiu jums tik Aš. Kiekvieną kartą, kai bandėte jas išsiaiškinti, nebūdami tam pasirengę, pakliuvote į klaidingą aiškinimą.

11. Aš jums pranašavau įvykius, kuriuos šiandien matote vykstant. Dabar yra didžiojo išsipildymo laikas. Tai yra įvykiai, kurie suteikė aiškinimą visiems pranašavimams, kuriuos Aš jums daviau Pirmojo ir Antrojo laikotarpio metu per savo pranašus. Tačiau žmonės jau tada kalbėjo: vieni teisingai, kiti klaidingai.

Pranašystės, kurias Aš suteikiau atsižvelgdamas į žmogiškųjų tyrinėjimų suvokimo ribas, buvo teisingai suprastos. Tačiau tas, kurias aiškinti, interpretuoti ir išpildyti priklausė vien man, Aš paaiškinau per įvykius ir išbandymus.

12. Dabar žmonijai atėjo lemiamas laikas – laikas, kai žmogus pabus per įvairius išbandymus, kurie jums kalba apie mano meilę. Noriu rasti jūsų sielą tyrą, o jūsų lūpas – vertas skelbti mano mokymą. Todėl apdovanoju jus nuolankumu, kad būtumėte paprasti, nors turite dovanų, kurios kelia susižavėjimą tiems, kurie jus pažįsta.

13. Leiskite, kad pranašystė persmelktų jūsų sielą ir kūną, net jei jos nesuprantate. Jūsų pareiga – ją skelbti. Kiti geriau supras tai, ką jūs liudijate. Tačiau jei nei vieni, nei kiti nesugebės įsigilinti į tikrąją mano pranašysčių prasmę, Aš ateisiu jums į pagalbą ir pasakysiu: „Jei pranašystė, kurią Aš jums daviau, buvo labai didinga ir išmintinga, tai todėl, kad apreiškimas, kurį noriu duoti žmonijai, yra labai didis, kad ji toliau kiltų į aukštesnius lygmenis ir juose gyventų, kol pasieks savo tikslą. Savo išrinktajam Aš suteikiau šį regėjimą, o jums duodu jo aiškinimą.“

14. Ar manote, kad Joelis, vienas iš didžiųjų Pirmojo laikotarpio pranašų, suprato tai, ką skelbė miniai? Prisiminkite, ką jis sakė: „Ir atsitiks taip, kad ateis laikai, kai jūsų vaikai pranašaus, jūsų jaunuoliai matys regėjimus, o jūsų senoliai sapnuos apreiškiančius sapnus. Danguje bus stebuklą, o žemėje – didžių ženklų. Saulė patamsės, o mėnulis taps raudonas kaip kraujas. Iš žemės kils dūmai ir garai, ir tada didžioji Viešpaties diena bus labai arti.“

15. Pranašas nesuprato savo žodžių reikšmės, tačiau kalbėjo nuoširdžiai. Jis buvo Mano kanalas ir balso nešėjas, jo siela buvo tyra, o lūpos – vertos, o pranašystė buvo tarsi kristalinis vanduo, trykštantis iš šaltinio ir nesuterštas savo vagos dugne. Taip ta žinia pasiekė žmonių širdis ir išliko tyra. Vieni ją aiškino vienaip, kiti – kitaip. Tačiau Aš jums sakau tiesą, kad šios pranašautos didžiosios dienos atėjimas yra labai artimas, o įvykiai dabar patvirtina pranašo žodžius.

16. Atverkite akis ir paruoškite savo sielą, kad galėtumėte įsigilinti į įvykius, ir suprasite, kad jau tuomet paskelbti ženklai ryškiai ir aiškiai išryškėja, o patys faktai jums parodo tų žodžių paaiškinimą ir išsipildymą. Tai yra aiškinimas, kurį Aš daviau savo pranašystėms.

17. Taigi Aš ruošiu jus, mylimieji mokiniai, jūsų sudėtingos užduoties įvykdymui, kad jūsų lūpos tartų tik tiesą, kad jūs aiškiai matytumėte savo kelią. Tačiau jei jūs skelbiate tiesą ir liudijate, o jums netiki, nesupranta ir nemyli, tai patikėkite šį reikalą Man ir neverkite. Visada eikite pirmyn ir niekada netylėkite. Leiskite savo lūpoms pasitikėdamos ir drąsiai kalbėti bei visada vykdyti savo užduotį. Visa jūsų esybė turi būti pasirengusi skleisti taiką – ne tik savo žodžiais, bet ir mintimis bei dvasiniais pranešimais.

18. Puoselėkite taiką, mylėkite ją ir skleiskite ją visur, nes kaip labai jos reikia žmonijai! Neleiskite, kad jus sutrikdytų gyvenimo vingiai, kad visada liktumėte stiprūs ir pasirengę dalytis tuo, ką turite. Ta taika, kuri yra kiekvienos sielos paveldas, šiais laikais išnyko ir užleido vietą karui, kankindama tautas, griaudama institucijas ir sunaikindama sielas. Priežastis yra ta, kad blogis užvaldė žmogaus širdį. Neapykanta, beribis ambicijų troškimas, nesuvaldoma godumas plinta ir daro žalą. Bet kaip trumpas dar bus jų viešpatavimas. Jūsų džiaugsmui ir ramybei skelbiu jums, kad jūsų išlaisvinimas jau artėja, kad daug žmonių pasišvenčia šiam tikslui, trokšdami kvėpuoti brolystės, tyrumo ir sveikatos atmosferoje.

19. Ką jūs, mano mokiniai, darysite šioje didžiojoje kovoje, kuri jau prasidėjo? Kokie jūsų planai? Jūsų „“ esybės gelmėse matau neišmatuojamą troškimą kovoti, skleisti mano mokymą, nes žinote, kad jis yra geriausias žmonijos vedlys. Kovokite už savo taiką ir savo moralinius bei dvasinius siekius. Kai pasijusite stiprūs gėryje, neškite jį visur, nes jis nusileis į jūsų artimųjų širdis kaip vaisingą rasą.

20. Melskitės, ir jūsų malda tebūna balzamas tiems, kurie jus supa, ir tiems, kurių čia nėra – tiems, kurie gyvena jūsų pasaulyje, ir tiems, kurie gyvena už jo ribų ir kuriems reikia paguodos.

21. Dabar aš savo tautai duodu paskatinimą, ir jis yra toks: visos tos sielos, kurios karo skausmingose kovose praranda savo kūnus, bus pritrauktos į „Dvasinę slėnį“, ir ten jos liks, laukdamos jūsų maldos, kad įgytų šviesą ir pažinimą.

Šią valandą, kai tauta susivienija karštoje ir nuoširdžioje maldoje, tas būtybės nustebins dvasinis šlovinimo giesmė. Jos išgirs jūsų balsą, kviečiantį jas eiti toliau, ir nė akimirkai nesutrik. Šviesa bus aiški, ir nuo šios valandos jos išeis kovoti už savo pakilimą.

22. Išbandymai, kurie laukia žmonijos po 1950 metų, bus labai dideli. Ji turės išgerti labai kartų taurę ir patirti labai sunkius smūgius. Bet visa tai įvyks tam, kad ji pabustų iš miego – dabar, kai jos siela miega, kalbant apie jos tobulėjimą ir tikrąją misiją. Visos šios išbandymų, kurias žmonės gali patirti šiuo laikotarpiu, bus jų pačių sukeltos, kad jie atsitokėtų ir apmąstytų savo užduotis. Juk jau seniai sielos keliauja iš Žemės į „Dvasinį slėnį“ ir iš ten vėl į Žemę, nepasinaudodamos savo reinkarnacijomis.

Tačiau ši malonė, šis meilės ir teisingumo įrodymas, kurį Aš jiems suteikiu, duodamas jiems naują gyvenimą šiame pasaulyje, nėra skirta tam, kad jie ją švaistytų. Aš neleidžiu jums grįžti į Žemę tik tam, kad maitintumėtės jos vaisiais, bet tam, kad kovotumėte už savo pakilimą ir užimtumėte Karalystę, kurią Aš jums pažadėjau.

23. Pirmą kartą Aš šauksiu švelniai, kad padėčiau jums pasiruošti kovai. Tačiau jei nesuprasite šio balso, Aš šauksiu griežtai ir vėl jus paliesiu. Jei jūs vis tiek neklausysite, teisingumas įsigalios visu stiprumu, kad pažadintų jus, kad atvertumėte akis ir pamatytumėte naujos dienos šviesą.

24. Aš jus įspėju, kad nebūtumėte sukrėsti, pamatę, kaip kyla nauji karai, kaip kasdien jūsų akyse daugybė žmonių žūsta įvairiose nelaimėse. Jei negalite suvokti šių išbandymų, kurie sukrečia jūsų širdis, priežasties, prisiminkite, kad kiekviena siela atėjo į Žemę, kad pati sau grąžintų tai, ko anksčiau atsisakė, ir kad yra tokių abejingų žmonių, kuriuos pažadinti gali tik toks išbandymas.

25. Kaip labai Aš jus myliu ir nenoriu jums jokios kančios! Tie tvariniai, kurie Žemėje nerado paguodos ir balzamo, tą akimirką, kai atvyks į Dvasinę Slėnį, gaus juos iš Manęs, kad būtų nuvesti į aukštą Anapus. Aš jiems tai duodu, nes Esu Ganytojas, neatsiejamas nuo savo vaikų. Visa jūsų kančia randa atgarsį manyje, visas kraujas, pralietas jų beprasmiuose karuose, teka į mano tuščias rankas, visos žmonijos ašaros drėkina mano veidą. Netgi jums labiausiai paslėpta ir slapčiausia būtybė Man yra labai artima. Aš į jus visus žiūriu vienodai su meile. Tas būtybes, į kurias jūs žiūrite su pasibjaurėjimu, Aš išgelbėsiu iš jų vargų ir jas ugdysiu, kad iš jų tekėtų kristalinis atsinaujinimo, atgailos ir meilės vanduo.

26. Aš kalbu su jumis įvairiais būdais, nes turite būti pasirengę kalbėti taip, kaip dar niekada anksčiau. Jūs džiaugiatės, klausydamiesi mano pamokymų, ir kasdien jaučiatės vis arčiau Manęs. Suprantate, kad yra laimė būti čia ir būti mylimiems savo Tėvo – kad jums yra pasitenkinimas išgyventi didelius išbandymus, kuriuos Aš jums paskyriau, nes kiekvienas iš šių išbandymų yra laiptelis, priartinantis jus prie Manęs.

27. Aš pašaukiau daugelį savo vaikų, kad jiems patikėčiau įvairias užduotis, skirtingus darbus šioje veikloje, ir juos jums paskirsčiau atsižvelgdamas į jūsų pažangą bei gabumus. Iš visų jų kartu sudariau savo tautą, savo naują apaštalų būrį.

Kai kuriems patikėjau vadovų pareigas, o kad jų užduotis nebūtų sunki ir varginanti, tautą suskirstiau į bendruomenes.

Kitiems patikėjau pranašo dovaną, kad jie perduotų mano į žmogiškąjį žodį pavirtusią įkvėpimą toms minios, kurios susirenka priimti šį stebuklą.

Kai kuriems suteikiau aiškiaregystės privilegiją, kad jie taptų pranašais ir per juos skelbtų tai, kas ateis.

„Piliarų“ užduotį gavo tie, kurie turi remti tautą jos piligrimystėje ir būti pagalba bendruomenių vadovams, padedantiems nešti kryžiaus naštą kartu su klausytojų minia.

28. Kitiems buvo suteikta tarpininkavimo dovana, ir jie buvo parengti kaip Dvasinio pasaulio įrankiai, kad perduotų jo žinutes – mano veiklos paaiškinimus, – taip pat kaip gydomojo balzamo, paguodos ligoniams, turėtojais, kad savo gydomosiomis dvasinėmis spinduliuotėmis kartu suteiktų gailėstingumą kenčiantiems. „Auksine plunksna“ pavadinau tą, kuris į knygą, kurią jums paliksiu, rašo mano apreiškimus, mokymus ir šių laikų pranašystes.

„Pamatinio akmens“ pareigas Aš suteikiau tiems, kurie turi būti tvirtumo, stabilumo ir stiprybės pavyzdžiu tarp žmonių. Jų žodis, patarimas ir pavyzdys tarp žmonių turi būti nekintamas, kaip uola.

Tačiau dabar, kai šis mano apreiškimo laikotarpis artėja prie pabaigos, Aš sutvarkau visas pareigas, o visiems tiems, kurie bus išrinkti gauti tokias dideles užduotis, siunčiu raginimą, kad jie nuodugnai ištirtų save ir suvoktų savo darbų rezultatus. Šio apmąstymų valandos metu Aš esu šalia visų.

29. Nesijaudinkite, Aš neapsirikau, kai jus išrinkau. Aš jus pažįstu ir žinau, ką esate pajėgūs padaryti. Aš žinojau, kurie mielai atsiduos Įstatymo vykdymui, o kurie kelyje susilpnės. Aš esu jūsų Tėvas, ir visiems suteikiau galimybę dirbti mano darbe, visiems pasiūliau tą patį maistą, kad jūs visi jaustumėtės vienodai mylimi, turėtumėte vienodą teisę būti mano mokiniais ir turėtumėte tą patį paveldėjimą.

30. Aš žinojau, kad vieni vykdys mano nurodymus ir labai greitai paklus mano žodžiams. Kitiems prireiks laiko, kad atrastų savo klaidas ir jas ištaisytų. Tačiau mano dovanos lieka paslėptos jų sielose, laukdamos jų pabudimo. Nes jūs visi turite pasiekti Mane, ir visi turėsite supratimą. Jūs tapsite tobuli ir būsite šalia Manęs, mano dešinėje.

Tačiau kad pasiektumėte Mane, būtina, jog būtumėte pasirengę vykdyti mano Įstatymą ir eiti keliu su nuolankumu bei pasidavimu.

Budėkite ir melskitės per šias kelias dienas, kol dar turite Mane šioje formoje, ir leiskite, kad mano žodis sujaudintų jūsų širdis, kad jūsų esybėje užgimtų troškimas paklusti, vienybei ir meilei.

31. Netrukus pasiuntiniai iškeliaus ir pasiims laiškus. Jų vėliava bus mano Žodis ir mano žinios, kurias jūs gavote. Aš jus ruošiu, kad išvyktumėte į taikos ir geros valios misijas. Nes šią iškilmingą dieną, kai turiu jums perduoti savo paskutinius žodžius, noriu jus rasti pasirengusius.

32. Jau dabar Aš jums skelbiu, kad mano visiškai paskutinis mokymas netruks ilgiau nei tie, kuriuos Aš jums dabar duodu. Ji bus tokia pat trumpa kaip ir visos kitos, kurias jums daviau. Nes mano didžioji paskutinė pamoka susideda iš pastarųjų trejų metų pamokų – tai knyga, kurią savo Dvasios meilės ugnimi įrašiau į jūsų sielas, kurioje apibendrinau viską, ką jums

apreiškiau nuo 1866 metų. Joje Aš jums kalbėjau apie pradžią ir net apie tai, kas buvo prieš pasaulio sukūrimą – apie žmogaus raidą nuo seniausių laikų iki dabarties. Šioje knygoje Aš jums kalbėjau apie visas savo pamokas, kurios jums buvo duotos per didžiuosius praėjusius amžius, ir apie jūsų išbandymus. Šioje knygoje Aš sujungiau visų praėjusių laikų ir ateities apreiškimus be aiškinimo ir be išsipildymo. Joje jūs taip pat rasite savo sielos pasirengimą jos vystymosi kelyje dabar žemėje, o vėliau – Dvasiniame slėnyje.

33. Šis mano paskutinis mokymas bus baigtas paskutinę šių metų – 1950-ųjų – dieną, tačiau tai nebus mano paskutinis bendravimas su jumis. Nes aš visais laikais mokiau jus melstis ir palaikyti dvasinį ryšį su manimi. Jūs, žmonės, ir visos būtybės, gyvenančios įvairiuose gyvenimo pasauliuose, turite prieigą prie mano Dvasios, o aš gyvenu jūsų Dvasioje.

Nesijauskite toli nuo Manęs, nejauskite tuštumos ar tylos, kai šis žodis bus pasibaigęs. Toliau klausykitės savo Tėvo harmoningo ir nuolatinio koncerto, džiaukitės mano buvimu, kad apmąstytumėte ir studijuotumėte mano darbą.

34. Prieš išvykdami skleisti šį mokymą, jums būtina suvienyti visas savo jėgas ir dvasinį supratimą. Tada, susirinkę aplink mano Žodį, meldamiesi ir medituodami, pajusite mano buvimą. Vaikai bus sujaudinti, regėtojai taip pat pastebės ženklus, pranašaujančius mano buvimą, o Aš pasireikšiu subtiliai. Visi, kurie susirinks, pajus mane, ir šie susibūrimai bus iškilmingi. Vyraus dvasinė atmosfera, kuri suteiks jums ramybę ir pasitikėjimą ateitimi.

Taip pat „Dvasinis pasaulis“ ateis pas jus, nenaudodamas jūsų proto, ir pasirodys visur, kur tik jį pašauksite, kad padėtų jums išbandymuose ir toliau išliejo savo gailėtingumą bei apsaugą šiam pasauliui. Jis budės, kad jūsų protuose nebūtų sumaišties, nei blogų aiškinimų, nei klaidingų sprendimų.

Kai šis pasirengimo laikas baigsis, nepamirškite savo susibūrimų. Nes nors jūs žinote, kad Aš apsireikšiu kiekvienam iš jūsų atskirai, noriu jus rasti susivienijusius, besimeldžiančius ir pasinėrusius į savo dvasinius pratimus.

35. Prisiminkite tą Sekminių šventę, kuri buvo švenčiama po to, kai Aš pasitraukiau nuo savo apaštalų. Jų sielos atidžiai laukė mano apsireiškimo, ir kai jie susivienijo vienoje mintyje, mano Dvasia nusileido ir įdėjo Žodį į jų lūpas, o visa jų esybė buvo apšviesta, kad jie galėtų susikalbėti su žmonėmis, kalbančiais įvairiomis kalbomis ir išpažįstančiais įvairius tikėjimus.

36. Todėl Aš noriu, kad jūs, mokiniai, visada rengtumėte šiuos susibūrimus. Kiekvieną kartą, kai galėsite susirinkti, darykite tai mano vardu, ir Aš būsiu su jumis bei atskleisiu jums savo paslaptingos išdo turinį.

Aš patikiu jums kiekvieną jūsų gyvenimo akimirką ir dieną, kad iš jų skirtumėte akimirką savo maldai. Bet dar kartą pašventinu septintą dieną, kad tą dieną susiburtumėte bendrystėje su Manimi, o likusios dienos tebūna skirtos tam, kad mylėtumėte vieni kitus ir vykdytumėte viską, ką gerai supratote iš mano mokymų. Tačiau jūsų susitikimams nereikės jokių specialių susirinkimų patalpų – man bus vienodai priimtina jūsų namai, jūsų paprastas miegamasis, upės slėnis ar kalnas, upės krantas ar dykuma.

37. Patariu jums, kad tarp žmonių neskelbtumėte, jog esate mano mokiniai, kad to nesakytų jūsų lūpos, bet kad apie tai kalbėtų jūsų darbai. Nesakykite, kad dvasia esate izraelitai. Pasaulis pripažins Dvasinį Izraelį, kai šis, vykdydamas savo misiją – uždegti šviesą sielose, atnešti ramybę širdims – bus vieningas, kad būtų toks, kaip Aš sakiau Jokūbui jo sapnuose, jo apreiškimuose: „Aš duosiu tau tokį didelį, tokį gausų palikuonį, kaip žemės dulkės, kaip dangaus žvaigždės, kaip jūros smėlis, ir tavo palikuonimis bus palaimintos žemės tautos.“

38. Žemės tautos dar nėra palaimintos Izraelyje, nes šis kraštas Man parodo jų susiskaldymą, kaip tai įvyko Antrajame laikmetyje. Vieni gyvena dėl materijos, kiti – dėl dvasios; vieni kuria *vieną* karalystę, kiti – *kitą*. Matau, kad vieni gyvena dėl pasaulio ir jo aukso, o kiti ieško Manęs ir yra laimingi savo skurde. Tačiau kai Aš vieną kartą suvienysiu šias tautas, šią didžią sielų armiją, atsakingą už taiką ir dieviškus apreiškimus, tada šis Žemės rutulys ir netgi dangus bus sukrėsti. Nes jų susivienijimas turės tokią galią, tokį poveikį pasauliui, kad nebus nė vieno, kuris to nepajustų. Jūsų misija bus žinoma, o jūsų žinia, kurią Aš jums patikiu jau dabar, sujungs Testamentą, kurį Aš palikau žmonijai per tris laikotarpius.

39. Pasirūpinkite, kad jūsų siela būtų tarsi indas, saugantis viską, ką jums patikėjau. Nes kelias, kurį dabar nueisite, turi akmenuotų ruožų, yra pilnas usnių ir erškėčių. Tačiau yra ir tokių ruožų, kuriuose medžiai ir gėlės padarys jūsų kelionę malonią. Taip keliaudami, jūsų suvienijimo diena, jūsų išganymo ir amžinosios ramybės diena jus nustebins, kai pasieksite savo užduoties įvykdymo pabaigą.

40. Dabar melskitės už tuos, kurie yra toli, o tiems, kurie yra šalia jūsų, leiskite savo širdžiai liejasi. Gydykite ligonius, patarkite tiems, kuriems to reikia, tapkite visokeriopu paguodos ir balzamo šaltiniu kenčiančiai žmonijai. Jei praeisite pro nepažįstamąjį, kuriam negalite pasakyti nė žodžio, tačiau jausite, kaip juda jūsų širdis, ir jūsų siela už jį melsis, o jo,

jūsų brolio, kančią atiduosite Man, Aš jam duosiu tai, ko jam reikia, nes jūs savo skausmą atidavėte Man.

41. Pažinkite save, atraskite dovanas, kurias Aš jums suteikiau, ir suvokite, kad jūsų dvasinės žinios palengvino daugelio širdis ir pakėlė jas į aukštesnį moralinį bei dvasinį lygį.

42. Turėkite viską, ko jums reikia – intuicijos ir meilės – savo misijai.

43. Kai kurie iš jūsų savo maldose man sako: „Mokytojai, kam Tau pasakoti apie savo rūpesčius, rodyti Tau savo gyvenimą ar dalytis su Tavimi savo planais, juk Tu viską žinai? Kam Tau išpažinti savo nuodėmes, juk Tu jas matai, nes aš esu Tavyje? Duok man tai, kas yra Tavo valia, ir tuo aš būsiu patenkintas.“

44. Po šios maldos jūs likote susižavėję ir dėkojote tik už tai, ką Aš jums suteikiau, davęs jums savo Žodį. Jame yra dvasinis maistas ir palaima jūsų žmogiškajam gyvenimui.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 336

1. Su dideliu švelnumu Aš nusileidžiu pas jus, kad jūsų sielos pažintų mano Įstatymą. Šiuo metu Aš jums parodžiau plačius horizontus, kad eitumėte Šviesos, tobulumo ir tiesos keliu.

2. Nenoriu, kad rytoj stovėtumėte prieš žmones, nežinodami mano mokymo, ir eitumėte klaidingu keliu, kurio Aš jums niekada nerodžiau. Nes noriu jus palikti pasirengusius, kad parodytumėte tiesos kelią tiems, kurie negirdėjo mano mokymo, ir kad nieškotumėte aklųjų ir nežinojusių, norėdami gauti iš jų mokymo. Nes jie neturės ko jūsų mokyti.

3. Būkite nuolankūs ir savo dovanomis liudykite žmonijai apie mano apsiareiškimą, kad jie šauktųsi mano vardo ir tikėtų mano buvimu tarp jūsų šiuo Trečiuoju Laiku. Nesuteikite savo artimiesiems priežasties sakyti, kad turėjote klaidingą Mokytoją, kad esate neišmanūs, kad neturite dorybių ir kad nesate stiprūs.

Ne, Izraeli, Aš nenoriu, kad šis skausmas būtų mano Dvasioje, nei kad žmonija po mano išsiskyrimo kaltintų jus dėl jūsų nepakankamo pasiruošimo. Noriu, kad tie, kurie manęs neklausė, jaustųsi sujaudinti prisimindami mano apreiškimą, perteiktą per žmogiškąjį protą, ir kad jie maitintų savo sielą mano mokymais, užrašytais mano auksiniais plunksnais.

4. Noriu, kad savo patarimais atvertumėte nusidėjėlius, o savo padaršinančiais žodžiais stiprintumėte tuos, kurie yra prislėgti ir nusivylę. Žmogus negyvena vien duona, tačiau gailestingumas, kurį jums palieku žmonijai, yra dvasinis. Pas jus ateis tie, kurie, nors ir turi materialių turtų, neturi sielos ramybės ir sveikatos. Jiems taip pat turite duoti tai, ką Aš jums patikėjau.

5. Patys liudykite, kad neklystate, sekdami manimi. Nes pasibaigus mano apreiškimui per pranašus, jūs turite ir toliau būti ištikimi šios dieviškosios misijos kariai – šio mokymo, kuriame nėra jokios dėmės, ir kurio skleisti tarp žmonijos jums neturėtų būti gėda. Savo darbais turite liudyti mano tiesą. Aš nenoriu, kad jūs šį mokymą pasauliui skelbtumėte vien tik žodžiu.

6. Aš palieku savo Įstatymą įrašytą jūsų Dvasioje, kad jūs jį parodytumėte savo artimiesiems, kad žmonija juo vadovautųsi ir savo kelyje daugiau neklupdytų.

7. Šiuo metu žmonės išgirdo Mane, priėmė mano mokymą – tiesą, kurią jums aiškiai apreiškiau. Tada jie daug mąstė apie tai, kaip žmoniją mokyti šios žinios, kurios patys iš pradžių nesuprato.

8. Tu turi pasiruošti, Izraeli, kad tave netikėtai neužkluptų tavo artimieji. Aš nenoriu, kad jūs prieš kvailius pasirodytumėte neišmanūs. Ne, mano

tauta, tu turi kalbėti įtikinamais žodžiais ir pasitikėdama savimi, turi paaiškinti mano mokymus ir apreiškimus, kuriuos Aš jums daviau šiuo laikotarpiu, bei jų priežastis. Jūs esate paskirti mokyti tą, kuris yra neišmanus, ir parodyti jam kelią į jo tobulėjimą.

9. Naujos kartos *turi* ieškoti Manęs. Nes Aš siųsiu į Žemę išsivysčiusias sielas, ir jos nuo pat savo ankstyvosios vaikystės neklausys pasaulio tuščių žodžių, nes jų siela padės joms suprasti, kad tie mokymai nėra patenkinami, ir tada jos kreipsis į tave, mano tauta, kad tu joms visiškai aiškiai parodytum mano Dvasios darbą.

10. Kiekvieną kartą, kai pakilsite maldoje, prisiminsite mano žodžius. Taip jūsų kelyje jūsų nenustebins niekas, ir galėsite perduoti mano mokymą kiekvienam, kam jo reikia ir kas jo prašo.

11. Aš esu jūsų Tėvas, kuris nuolat kalba jums, kad jūs mane suprastumėte, kad, remdamiesi mano apreiškimu per žmogiškąjį protą, pajustumėte mano ramybę ir išeitumėte vykdyti savo misiją su entuziazmu, paklusnumu ir ryžtu.

12. Aš nenoriu, kad žmonijos skausmas liktų jūsų nepastebėtas. Noriu, kad jūs jaustumėte jų vargą – epidemijas, nelaimes ir kiekvieną kančią – ir kad su meile melstumėtės, kad jie gautų mano gailestingumą.

13. Visos įžeidžiančios žodžiai, kurias žmonės jums sako, yra ne jums, o Man skirti, ir taip jie savo pačių rankomis sukels skausmą savo sieloms. Tačiau jūs turite kantriai priimti paniekintus, nes ateis laikas, kai visi įsitikins mano tiesa ir supras, kad jūs neklydote.

14. Daugelis sakys: „Jei Dievas yra tarp mūsų, kodėl Jis nenurodo, kad karai baigtųsi?“ Tačiau jūs sugebėsite atsakyti savo artimiesiems ir pasakyti jiems, kad Dieviškojo Teismo metu Tėvas leidžia išdidiesiems sunaikinti vieniems kitus. Tačiau po to Aš nustatysiu kovos ribą, kad jie gautų taiką iš Manęs.

15. Žodis, kurį jums patikiu, yra šviesa jūsų kelyje, kad chaoso apsuptyje išsaugotumėte savo sielos ramybę. Prisimink, Izraeli, kad kiekvienas mano žodis tave patenkino. Tačiau neklausykite šio mokymo vien iš įpročio, bet iš tikrųjų laikykitės to, ko mokotės iš savo Mokytojo.

16. Suprask, Izraeli, kaip smarkiai mano Dvasia turi kovoti su nuodėme ir netikėjimu. Kai matau, kad mano vaikai mane suprato, mano Dvasia prisipildo džiaugsmo, aš jus laiminu, o jūsų paklusnumas kaip gėlių kvapas pasiekia Tėvą.

17. Aš nenoriu, kad rytoj tu, Izraeli, kartai verktum ir, žvelgdamas į dangų, man saktum: „Sektos ir bažnyčios pritraukė didžiules žmonių minias, kurioms Tu su tokia didele meile suteikei šviesą.“

Taip, mano vaikai, bet jie perduos kviečius kartu su piktžolėmis. Tai širdys, kurių jūsų žodis nepagerino. Tačiau tikrai sakau jums: jie ketina klaidingais žodžiais išsklaidyti avių aptvaro avis. Bet Aš esu Galybė ir pasirūpinsiu, kad minios su visišku aiškumu suprastų, jog mano darbas yra toks tyras kaip snaigės.

18. Nesileiskite nustebinti, mano tauta. Gyvenkite visada budrūs ir būkite ištikimi sargai. Nebijokite žodžių, kuriuos jums sako jūsų patys broliai ir seserys, norėdami įtikinti jus, kad esate klydę.

Išlikite tvirti, nes didelius apdovanojimus Aš suteiksiu „kariams“, ištikimiesiems mano reikalui – tiems iš jūsų, kurie pasipriešina šiems sudėtingiems laikams, kai vyrauja pasaulėžiūrų, tikėjimų ir religijų sumaištis. Visus savo artimus turite gerbti taip pat, kaip gerbiate mano darbą, ir turite nurodyti į mokymą, kurį Aš jums vėl paliksiu. Jei žmonės iš jūsų juokiasi, tegul juokiasi; nes mano Šventosios Dvasios šviesa pasiekia juos, ir tada jų širdyse bus atgaila.

19. Būkite tvirti ir gyvenkite budriai, nes jūsų laukia sunkūs laikai. Šiais laikais žmonės ateis prie mano veikalo „ „ ir bandys jį ištirti. Tačiau tikrai sakau jums: Aš padėsiu jums tai įveikti, tokia yra mano valia. Nes kai trumpam būsite apgaubti tamsa, Aš pasirodysiu kaip spindinti šviesa, kad apšviestų jus ir išgelbėtų iš alkanos vilkos nasrų, ir kad parodytų jums Šviesos ir Tiesos kelią.

20. Aš, jūsų Mokytojas, atskleidžiu jums visą grožį, kuris jus supa, ir tą, kurį nešiojate paslėptą savyje, bet kurio nepastebite dėl savo dvasinio nebrandumo.

21. Noriu, kad pažintumėte visą galią, kuria jus apdovanojau, kad darytumėte gera ir įkoptumėte į kalną, visada remdamiesi mano tiesos lazdele.

22. Gyvenimas žmogui visada buvo skausmingas, nes jis visada ignoruodavo daugelį savyje glūdinčių dovanų. Kaip jis galėjo jomis pasinaudoti, jei net nežinojo apie jų buvimą?

Dažnai rasdavau žmones prislėgtus ir liūdningus, nes jie manė esą nepajėgūs išsilaikyti iš jungo, kurį jiems šiais laikais reiškia gyvenimas. Todėl Aš jus maloniai nustebinau savo balsu, kuris jus šaukia, savo žodžiu, kuris įkvepia jums tikėjimą, gyvenimo drąsą, džiaugsmą ir viltį.

23. Tik tikėjimas gali leisti sielai jaustis stipriai, todėl savo mokymu vienuose uždegu tikėjimą, o kituose jį atgaivinu. Juk ateityje jūs turėsite būti stipri, pavyzdinga, paklusni ir įstatymus gerbianči tauta. Tačiau jos jėga turi kilti iš tikėjimo į mano įstatymą.

24. Aš nenoriu daugiau matyti ašarų jūsų akyse, nenoriu matyti, kaip jūs nešate sunkią savo gyvenimo našą be dvasinių idealų, o vietoj to esate pilni rūpesčių ir fizinių kančių.

25. Dabar jaustis kaip mylimi savo Tėvo vaikai. Mokykitės prašyti iš Manęs to, ko jums reikia savo gerovei. Prisiminkite, kad Aš esu Dieviškasis Guodėjas, kad savo varguose neleistumėte baimei nugalėti savęs. Žinokite, kad skausmas skirtas tik tam, kad užgrūdintų jūsų širdį, o ne ją susilpnintų. Jis turi jus palikti apvalytus, o ne apkartintus.

26. Jau žemėje pasiekite tą palaimą, kuri pripildys jūsų sielą ir kuri šiame pasaulyje turėtų duoti jums pirmuosius vaisius, kad galėtumėte be nusivylimo tęsti gyvenimo kelią.

27. Įkvėpti mano mokymų, susidvasinkite, kad per savo esybę galėtumėte visiškai atskleisti Mane.

28. Argi Aš jums tuomet neperdaviau savo Kūno? Taigi supraskite, kad jis priklauso jums. Leiskite Man pasireikšti per jus, tarsi Aš tai daryčiau savo pačio Kūne. Tada jūs tikrai būsite tapę dvasiniai ir vykdysite savo Tėvo valią.

29. Atverkite savo širdies duris ir leiskite man įeiti, kad jūsų kančios būtų paguostos. Aš, būtybių ir pasaulių Viešpats, ateinu pas jus su elgetos nuolankumu, ir mano vienintelis prašymas, mano nuoširdus prašymas yra, kad mylėtumėte vieni kitus. Nes per savo supratimą ir įžvalgumą jūs mylėsite ir garbinsite mane.

30. Kiekvienas vaikas yra mano Dvasios dalis, todėl tai, ką darote savo artimui, darote man. Argi kitų kančia jūsų neskaudina kaip savoji? Kodėl jaučiatės svetimi, juk esate ta pati Dvasia ir tas pats „kūnas“? Jūs esate mano kūrinys, kurį aš sukūriau pradžioje, kad jis vystytųsi ir tobulėtų per amžius.

31. Šiandien, šioje didžiųjų išbandymų eroje, tik jūsų tikėjimas leis jums juos sėkmingai įveikti, o karšta malda, kuri yra galingas raktas, atveriantis duris ir supažindinantis jus su jūsų kelionės maršrutu, jums padės.

32. Jūsų darbas, kuriuo siekiate savo artimiesiems nešti Gerąją Naujieną apie mano apreiškimą Dvasioje, bus labai didelis, nes šių laikų žmonija yra mažiau patikli ir mažiau pamaldi. Ji parodys jums savo abejones ir nepasirengimą, o jums teks atkakliai kovoti. Tačiau nenusiminkite, susidūrę su šiomis kliūtimis, vykdykite savo misiją šiuo laikotarpiu, ir su pasitenkinimu patirsite, kaip šis pasaulis bus apšviestas brolystės ir taikos, kurių taip ilgai troško ir prašė tie, kurie visada tikėjo Šviesos pergale prieš tamsą.

33. Tą dieną, kuri jau artėja, tie, kurie gyvena žemėje, sugebės įvertinti meilę kaip šio gyvenimo pagrindą ir visų grožybių bei tobulumą, kuriuos

visais laikais sukūrė meilės darbai, šaltinį. Tada jūs suprasite, kodėl aš atėjau šioje eroje ir koks yra jūsų pastangų rezultatas – tuo tarpu kiti bus „Dvasiniame slėnyje“ ir iš ten su neišsakomu džiaugsmu stebės, kaip dauginasi sėkla, kurią jie pasėjo šiame pasaulyje.

34. Būkite jautrūs kiekvienam Mano įkvėpimui, būkite paklusnūs ir nuoširdūs. Leiskite Man pasireikšti per jūsų dovanas, leiskite Man per jūsų dovanas pasiekti jūsų artimus. Jūsų lūpos tegul ištaria mano paguodos žodžius tiems, kurie kenčia, ir perteikia mano išmintį tiems, kuriems reikia šviesos. Jūsų rankos tegul tarnauja Man, kad glostyty, o jūsų akys – kad žiūrėtų su gailestingumu, švelnumu ar užuojauta.

35. Turite pasisotinti Manimi, kad galėtumėte atlikti darbus, kurių Aš jus mokiau. Tada suprasite, kad Kristus išlieja savo tiesą į visas sielas ir tik laukia jų pakilimo, kad galėtų apreikšti savo meilę.

36. Jei mano mokymas jums atrodo toks svetimas, kad manote, jog tokių žodžių dar niekada nesate girdėję, nors mane pažįstate, tai sakau jums, kad jūsų nuostaba kyla dėl to, jog nepasistengėte išnagrinėti to, ką jums atskleidžiau praeityje. Dėl šios priežasties šis mokymas jums gali atrodyti svetimas ar naujas, nors iš tikrųjų ši šviesa visada buvo jūsų gyvenime.

37. Šiandien jūsų protas, tarsi trapi valtis, yra mėtomas audroje. Tačiau ji neapsivers – ją apsaugos stebuklinga jėga. Kiekviena žaibo blyksnis bus vilties kibirkštis gilioje naktyje, o kai audra pagaliau pasibaigs ir nauja diena ateis kaip taikos žinia, iš jūsų širdies gelmių išsiverš malda, kupina tikėjimo, meilės ir dėkingumo. Jūs pajusite, kad jūsų siela išbandymą įveikė sustiprėjusi, ir patirsite tam tikrą nušvitimą, kurio anksčiau nepažinote ir kuris leis jums aiškiai suvokti tai, kas jums buvo tamsa ir paslaptis.

38. Tik tada, kai viduje pasikeisite, Aš jus išsiųsiu į pasaulį skleisti Mano žinią. Nes tik tada, kai mokinių dvasingumas bus tikras, jie sugebės ją perduoti taip, kaip ją gavo iš Manęs.

39. Taip pat sakau jums, kad prieš išsiųsdamas jus skleisti šią Gerąją Naujieną, Aš išgydysiu jūsų žaizdas ir apgaubsiu jūsų esybę paguodos balzamu, kurį Aš išliejau ant šios žmonijos.

40. Ateikite šiandien išgirsti šį Žodį – ateikite prie Šaltinio, kuris trykšta žiniomis ir gailestingumu, kad pradėtumėte mane tikrai pažinti, nes jūs manęs nepažįstate.

41. Kiekvieną kartą, kai jūsų lūpos ar mintys man sako: „Viešpatie, pasigailėk manęs, užjausk mano skausmą – Viešpatie, neatimk man savo atleidimo“, tuomet jūs įrodote savo nežinojimą, savo sumaištį ir tai, kaip mažai mane pažįstate.

42. Sakote *Man*, kad turėčiau užjausti jūsų skausmą? Prašote *Manęs*, kad būčiau gailestingas savo vaikams? Maldaujate *Manęs*, kad atleistų jūsų nuodėmes – *Manęs*, kuris esu Meilė, Malonė, Gailestingumas, Atleidimas ir Užuojauta?

43. Gera, jei stengiatės paveikti tuos, kurie žemėje turi kietą širdį, ir jei ašaromis bei maldaujančiais prašymais bandote pažadinti gailestingumą tiems, kurie neturi nė kruopelės užuojautos savo artimiesiems; tačiau nenaudokite tų frazių ar minčių, norėdami paveikti Tą, kuris jus sukūrė iš meilės ir kuris jus myli amžinai.

44. Ar dabar suprantate, kodėl Aš jums sakiau, kad apie Mane žinote labai mažai? Kartais, kai taurė jūsų burnoje yra labai karti arba skausmingas išbandymas siekia jūsų jėgų ribą, jūs šaukiate Mano vardą ir sakote *Man*: „Viešpatie, pašalink šią bausmę nuo manęs, neleisk man daugiau kentėti.“

O jūs, žmonės, kurie savo tamsoje nesuvokiate, kad ne Aš esu tas, kuris nori jus laikyti skausme, bet kad patys sau sukuriate kančią, patys pripildote savo taurę kartumu ir po to kaltinate Mane.

45. Ateikite prie šio šviesos šaltinio, kad jūsų siela ir protas būtų apšviesti, ir tada pradėkite pažinti Mane kaip Tėvą, kaip Mokytoją ir kaip Teisėją. Nes Aš, kaip nenuilstantis Mokytojas, buvau su tavimi, Izraeli, neatsižvelgdamas į tavo nepaklusnumą ir nesupratimą, į tavo apmąstymų trūkumą ir mano Įstatymo nesimokymą. Per savo dieviškąjį Žodį leidžiu jums suvokti savo klaidas, silpnumą ir nežinojimą. Aš daviau jums laiko, kad išeitumėte dirbti laukuose, kuriuos patikėjau jums kaip paveldėjimą.

46. Tai yra misija, kurią Mokytojas visais laikais patikėdavo mokiniui, kad jis įsipareigotų žmonių kančių ir kartėlio akivaizdoje.

47. Mano Žodis kreipėsi į jus atsižvelgdamas į jūsų sielos pasirengimą ir pakilimą. Tačiau Aš nusileidžiu į nuodėmės ir tamsos pasaulį, nesumažindamas savo dieviškosios šviesos. Aš ateinu pas jus, kad jūs atsinaujintumėte. Tačiau kai Aš savo dieviškuoju Žodžiu pareikalavau iš jūsų atsakomybės, jūs kenčiate, nes pajutote, kad mano Žodis palietė jūsų širdį, kad pažadintų jūsų sielą.

Žodis, kurį išgirdo jūsų kūnas, jam nepatiko, nes jūsų materializmas trukdo jums suvokti dieviškąjį ketinimą, esmę ir įkvepiančią jėgą kiekvieno žodžio, kurį jums perdaviau. Todėl sakau jums: atsikratykite materializmo ir leiskite, kad jūsų siela nutrauktų savo grandines ir galėtų pakilti pas Mane, kad ji išgirstų mano dieviškąjį Žodį, o jūsų materialioji esybės dalis per sielą galėtų suprasti tai, ką Mokytojas jums perduoda.

48. Mano valia yra, kad jūs būtumėte izraelitų tauta, savo širdyje nešanti meilės ir dieviškojo taikos sėklą. Pasaulis tikisi iš jūsų Dievo

gailestingumo ir užuojautos, ir, kaip ir praeityje, tikisi pamatyti tikruosius Jėzaus mokinius.

49. Žmonės tikisi, kad jūsų kova bus tokia pat kaip Antrojo laikotarpio mokinių. Tačiau kartais jūs prarandate drąsą, ir kai išgirstate, kad jūsų artimieji jus šmeižia ir apkalba, vadindami jus apgavikais, tada elgiatės kaip Petras ir kelyje mane išsižadate, išsižadate malonės, kuria aš jus paruošiau, ir ją prarandate, vėl pasinerdami į savo materializmą.

50. Jūs turite įtikinti netikinčiuosius, pakelti nupuolusiuosius ir suteikti paguodos bei meilės žodžius tiems, kurie kenčia.

51. Žmonės, naudodamiesi savo laisva valia, šaukiasi vienybės, kad žemėje viešpatautų taika. Jie siekia harmonijos ir nori parodyti pasauliui, kad juose yra šviesa, kad jie apdovanoti galia kurti taiką. Tačiau tie apgavikai nori iš jūsų rankų atimti neįkainojamos vertės brangenybę ir Naujosios Sendoros skrynią, kurią Aš patikėjau jūsų atsakomybei, ir nori vėl paversti jus faraono tarnais, tamsos vergais – tais, kurie dėl savo neišmanymo tempia su savimi piktadarystės, egoizmo ir savanaudiškumo grandines.

52. Aš jums kalbėjau ne tik apie Antrojo Laiko apaštalų ir Mozės užduočių įvykdymą. Ne, Izraeli, Aš jums kalbėjau apie Jėzaus iš Nazareto užduočių įvykdymą. Tuomet Jis jums parodė pačią tobuliausią pavyzdį.

53. Būtent iš šios Jėzaus galios Aš jums daviau dalį, kad jūs, kaip ir Jis, išeitumėte padėti savo kenčiantiems artimiesiems.

54. Aš žmogui nesuteikiau jokių kitų įstatymų, jokio kito mokymo, nenurodžiau jokių kitų kelių. Būtent patys žmonės išmindžiojo šoninius kelius, kuriais dabar eina žmonija. Tačiau jūs esate teisingame kelyje ir džiaugiatės mano meile bei mano šviesa.

55. Argi tu, tauta, nori, kad akmenys liudytų mano buvimą? Ne, Izraeli, nes tai būtų skausmo ir kartėlio priežastis tavo sielai ir kūnui.

56. Mano valia, išrinktieji žmonės, nėra tokia, kad jūs pražūtumėte ir kad žmonija nepripažintų jūsų kaip mano mokinių, kaip rytojaus mokytojų. Todėl Mokytojas jums sako: studijuokite ir tyrinėkite, kad suprastumėte mano dieviškąjį ketinimą, kad pasaulis pažintų Gyvybės medį ir prie jo ateitų.

57. Mylima tauta, trumpas yra laikotarpis, per kurį jūs girdėsite mano dieviškąjį žodį per balso nešėją. Tačiau mano tautos skaičiuje neturi trūkti nė vienos sielos, nei būti nė vienos per daug. 1950 m. pabaigoje prieš mano akis turi susirinkti šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, kad gautų paskutinius nurodymus, kuriais turėsite vadovautis, norėdami įvykdyti savo sudėtingą misiją, iškeliauti į tautas ir nešti šviesą, gailestingumą ir tiesą. Taip pasaulis, mano išrinktiesiems įvykdžius užduotį,

galės džiaugtis mano Dieviškosios Dvasios taika. Todėl nenuilstantis Mokytojas duoda jums dar vieną savo mokymo žodį, kad jį studijuotumėte, aiškintumėte ir laikytumėtės.

58. Mano apreiškimas jums yra kupinas šviesos, taikos ir meilės. Aš jums rodom kelią, kuriuo turite atsinaujinti. Aš mokau jus juo eiti, kad mano meilė jus stiprintų. Ji bus ta jėga, kuri leis jums žengti tvirtu žingsniu, kuri jus paverstų tikrais mokiniais, kurie žmonijai duos ištikimą liudijimą apie mano buvimą.

59. Aš jus išlaisvinu, kad nebebūtumėte nuodėmės vergai. Aš duodu jums šviesą, kad pažintumėte tiesą ir savo širdyse pastatytumėte šventovę, kurioje man pateiktumėte savo tikėjimą kaip deglą, kad jūsų siela pakiltų pas mane ir būtų bendrystėje su manimi.

60. Aš nebėgiu daugiau klausytis, kaip jūs man sakote: „Viešpatie, kodėl Tu esi toli nuo manęs, kodėl manęs neišklausai, kodėl jaučiuosi vienišas gyvenimo kelyje?“

Mylima tauta: Aš niekada neatsitraukiu nuo savo vaikų, tai jūs patys atsitraukiate nuo *Manęs*, nes jums trūko tikėjimo ir jūs patys Mane atstūmėte bei uždarėte Man savo širdžių duris.

61. Pasaulis jūsų nesupranta ir jums sukėlė skausmą. Tačiau kai šaukėtės savo Tėvo, Aš iš gailestingumo daviau jums geriausius „drabužius“, nes mano gailestingumas didelis ir Aš neleidau jums pražūti „“. Nes Aš esu išgelbėjimo uostas jums ir žmonijai.

62. Aš maitinau jus geriausiais patiekalais iš savo dangiškojo stalo ir nuploviau jūsų kojas, kad eitumėte savo keliu kaip jūsų Mokytojas.

63. Aš palieku savo Žodį įrašytą jūsų širdyse, kad būtumėte Šviesos vaikai, liudijantys apie mano buvimą tarp jūsų – kad būtumėte žmonijos atrama ir rodytumėte gelbėjimo valtį – kad mano Šviesa spindėtų tamsoje ir jūs mokytumėte pasaulį pakilti ir bendrauti iš Dvasios į Dvasią su mano Dieviškumu. Todėl Aš ruošiu jus, tauta, kad būtumėte Trečiojo Laiko tarnai, teikiantys miniai Gyvenimo duoną ir kristalinį vandenį.

Vaikai nyksta šiuo ištvirkimo, sąvokų sumaišties ir materializmo laikotarpiu. Pasaulis eina savo keliu kaip aklas, tai yra tie, kurie mirę malonės gyvenimui, tai yra žmonija, kuri žlunga ir dar kartą verčia Mane gerti kančios taurę. Parodykite jiems naujos dienos šviesą, leiskite jiems pajusti mano buvimą ir pasakykite jiems, kad Tėvas laukia jų išskėstomis rankomis.

64. Jau greitai baigsis akimirkos, kai girdėsite mano Žodį per balso nešėją. Tačiau mano dieviškasis Žodis turi būti kaip prieš žmoniją atversta knyga. Jūs turite jį parodyti įrašytą savo širdyje, savo sieloje kaip šviesą, kuri jus apšviečia, kaip deglą, vedantį žmoniją. Nes ji, trokšdama vaisiaus,

kurį jūs gavote, ateis įvairiais keliais, ir jūs turėsite jį jai duoti, kad ji turėtų malonės gyvenimą savyje. Tai yra Gyvybės medžio vaisius, ir kiekvienas, kuris juo maitinsis, nepražus, nes turės savyje amžinąjį gyvenimą. O jūs, kurie maitinotės šiuo vaisiumi, turite leisti savo sielai prisikelti ir pakilti, sulaužydama visas grandines.

65. Pripildykite savo širdis taika ir gera valia. Būkite Šviesos sielos, kurios pasauliui pasirodo kaip laisvos sielos, sugebėjusios savo Viešpačiui pastatyti tikrąją Bažnyčią.

66. Noriu, kad jūs suteiktumėte gyvybę „mirusiesiems“ ir šviesą „akliems“, skelbdami mano žinią tiems, kurie nenorėjo manęs išgirsti, ir atverčiant jų širdis į tikėjimą. Tai yra auksinė sėkla, kurią turite parodyti savo Tėvui savo rankose. Todėl Aš jus ugdu ir duodu jums savo mokymą, kuris yra „lobis, turintis neišmatuojamą vertę jūsų sielai. Nes savo Žodžiu leidau jums pajusti mano ramybę ir įkvėpiau jus ja, kad eitumėte šiuo keliu, kuris apšviestas mano Šventosios Dvasios šviesa.

67. Aš nekreipiau dėmesio į jūsų klaidas; dabar turite mane tik kaip Tėvą, kad daugiau jums savo Žodį, kad, jo laikydamiesi, atsinaujintumėte ir pasijustumėte pripildyti mano gailėstingumo. Noriu matyti jus apsirengusius mano dvasinėmis gėrybėmis, visus vienodai apšviestus mano Šventosios Dvasios šviesa, kad jūs – suvienyti meilės, tikėjimo ir geros valios – būtumėte stiprus Izraelis, kuris pasauliui skelbia mano darbą, kad jumoje būtų matomi mano pasiuntiniai, mano atstovai – sielos, kurios iš tiesų pasirengė vesti žmones.

68. Dieną iš dienos jūs gaunate mano pamokymus. Aš esu Mokytojas, kuris jus nuolat moko, kad ateityje, kai jau būsite susidvasinę, galėtumėte užgiedoti dvasinę giesmę.

69. Aš duodu jums savo jėgą, kad eitumėte mano dieviškuoju pėdsaku. Aš apšviečiu jūsų protą, kad aiškiai suprastumėte savo Tėvą, kad teisingai aiškintumėte mano Žodį ir kad jumoje atsiskleistų tiesa, kurios žmonės ieško įvairiais keliais.

70. Tu, mylima tauta, turi perduoti šią žinią žmonijai, kad ji galėtų suprasti Tėvo įstatymą tiesos šviesoje. Nes Aš matau, kad ji, pasinėjusi į didelius klaidingus įsitikinimus, kišasi į mano aukštus nutarimus ir nori įsibrauti į mano slaptas lobynas, nors nėra tam pasirengusi ir dar nesuprato Manęs.

71. Mano mokymas bus aiškus veidrodis, kuriame žmonija turės pažvelgti į save, kad su nuolankumu ir švelnumu leistų mano Žodžiui ją atversti ir paruošti, kad ji mane mylėtų, atsinaujintų ir žmonės mylėtų vieni kitus.

72. Aš jums daviau savo taikos vėliavą, kad jūs padarytumėte ją juntamą pasauliui. Tačiau taika, kurią Aš jums patikėjau, yra mano Dvasios taika – ta, kuri įkvepia jūsų dvasią – ta, kuri gimsta iš mano meilės ir per kurią žmonija suvoks mano buvimą. Būtent šią taiką Aš jums daviau, kad jūs ją visapusiškai pajustumėte savo kelyje, kurį Aš išlyginau, kad nepatirtumėte skausmo. Nes jį jūs patys sau sukūrėte. Tačiau jūsų siela turi didžiulius talentus ir galią, kad nugalėtumėte kančią, kuri jus apvalina ir išgrynina. Nes tikrai, sakau jums, ne tik skausmas turi priartinti jus prie Manęs, bet ir paklusnumas mano įstatymams, jūsų geri darbai.

73. Vykdydami mano mokymus, jūs pajusite džiaugsmą ir taip kopsite į kalną. Supraskite, kad jums tenka įvykdyti sudėtingą misiją. Kaip ir jūsų Mokytojas, jūs turite palikti žmonijai paklusnumo pėdsaką, nuolankumo pavyzdį, kad jis taptų šviesiu pėdsaku, o ateities kartos sektų jūsų pavyzdžiu. Jūs turite jiems palikti išlygintą kelią, kad jie pasiektų dvasinį tobulėjimą. Jūs turite būti tiesos sėjėjai, kad pasaulis nebesugriūtų į bedugnę – į priešiškus, kuriuos jis visais laikais puoselėjo.

74. Pasiruoškite, mano tauta, nes pasaulis trokšta suprasti mano tiesą. Atneškite jai paguodą, nes jos išgryninimas yra didelis. Tačiau Aš jums taip pat sakau, kad didelis yra ir gailestingumas, kurį Aš jums sauguju savo išde. Bet prieš jį gavę, turite tapti verti jo. Kai vieną kartą įvykdysite savo užduotį, suprasite, kad jį turite savo esybės gelmėse.

75. Iš tiesų, sakau jums, jūs nebėra vargšai, nei silpnieji, nei akli. Nes mano Šviesa jus apšvietė, kad šiuo metu liudytumėte apie mano buvimą. Mano valia yra, kad ateities kartos pas jus rastų tylią ramybės vietą, kurios šešėlyje galėtų pailsėti. Sveikinkite juos, atveskite prie malonės šaltinio, nekreipdami dėmesio į jų nežinojimą ar blogumą.

Jei jie ateis sergantys raupsais, išgydykite juos, nes turite gydomąjį balzamą, o jei pas jus ateis žudikas, apdenkite jį savo dvasiniu apsiaustu ir pasirūpinkite, kad jis atgailautų už savo nusikaltimus, kad galėtų rasti vandenį, kuris jį nuplautų nuo gėdos dėmės ir išgelbėtų. Kai šie dvasiškai kenčiantys žmonės ateis prie jūsų durų, nes trokšta mano žodžio ir mano šviesos, neturėtumėte jiems nieko atsisakyti. Turėtumėte būti savo artimų tarnai, nes Aš jus tam paruošiau, kad dalytumėte mano gailestingumą.

76. Taip visur, kur jūs eisite, bus gerovė. Žmonės mane atpažins, pajus mano buvimą ir turės tikėjimą savo širdyse. Taip pasaulis galės atsisakyti savo stabmeldystės.

Žmonės turi mane ieškoti dvasiškai, turi mylėti vieni kitus ir puoselėti taiką bei gerą valią, mylėdami vieni kitus. Tačiau jūs, „“, esate tie, kurie skleis šį mokymą; jūs turite būti kaip šviesos spindulys jų tamsoje.

77. Jūsų kova artėja. Suprasite, kad tai yra Šviesos kova prieš tamsą. Tada tapsite mano reikalui tarnaujančiais kareiviais, iškelsite savo vėliavą, paimsite mano Žodžio kardą ir pamatysite, kaip jūsų Viešpaties armijos kovoja prieš šio pasaulio tamsą.

78. Tai laikas, kai Aš apšviečiu visas sielas, kai išlaisvinu pasaulį iš vergovės, kurią jis kentė šimtmečius. Tačiau būtina, kad Aš pasirodyčiau šiame blogio, priešiško ir piktos valios pasaulyje, kuriame klesti karai, kuriame nuodėmė davė visus savo vaisius. Būtina, kad ji galėtų išsivalyti kaip auksas lydykloje, kad ji prisikeltų į malonės gyvenimą ir žmogus savo sieloje turėtų amžinąjį gyvenimą.

79. Tačiau Tėvas jums sako: „Aš nesunaikinsiu brangiausio Kūrimo dalyko – sielos. Ne, mylimieji vaikai, Aš tik išvalysiu pasaulį nuo jo sugedimo, kad atsirastų nauja žmonija, kurioje žmonių minios pajus Mane ir vykdys mano Įstatymą. Žmonės mylės vieni kitus, valgys gyvybės medžio vaisių, numalšins savo sielų troškulį neišsenkančiame malonės šaltinyje, o mano Šventoji Dvasia juos apšvies kaip karališkoji žvaigždė. Tada pamatysite, kad žmonija mane šlovins ir laimins.

80. Mylimas Izraeli, jūs esate išrinktieji ir paruoštieji, kad toliau kovotumėte ir dirbtumėte, kad šis pasaulis galėtų išvysti Naująjį Dieną.

81. Tauta, pradėkite jūs, nes esate pirmieji, turintys rodyti pavyzdį. Pristatykite mano darbą taip, kaip Aš jį jums patikėjau. Būkite tikri dvasininkai, nešantys savyje Šventosios Dvasios dovanas visoje jų šlovėje.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 337

1. Sveiki atvykę tie, kurie iš širdies yra romūs ir nuolankūs, kurie nesipiktino dėl šių vietų, kuriose Aš apsireiškiu, kuklumo, nes jie galvojo tik apie tai, kaip savo sielai suteikti džiaugsmą, klausydamiesi mano Žodžio.

2. Iš tiesų, sakau jums: dėl tų trumpų akimirkų, kai šios širdys ruošiasi, Aš siunčiu savo Šviesą ir savo Ramybę į šią audringą jūrą, kurioje žmonija skęsta savo aistrų ir karų apsuptyje.

3. Kaip gi mano Dvasia negalėtų jausti džiaugsmo, kai matau šias žmonių minias, ieškančias manęs žinios, kurią jos girdi per balso nešėją, prasmėje? Jos nebereikalauja formalumų ar apeigų, jos nori maitintis tik Dvasios duona.

4. Valgykite ir pasisotinkite, sielos, protas ir širdys, kad, kai nebegirdėsite šio balso, jaustumėtės sustiprėję ir pasotinti amžinybei.

5. Jūsų Mokytojo balsas, įkūnytas per balso nešėjus, baigsis. Bet mano apreiškimų ir mokymų knyga liks amžinai atversta prieš jūsų sielą kaip neišblėstantis švyturys.

6. Šis Žodis, kuris užliejo jūsų sielas ramybe, kuris šios tautos širdims ir protams suteikė begalinį džiaugsmą, kuris „mirusiuosius“ prikėlė tikėjimui ir apšvietė kelią visiems, kurie jį išgirdo, – net jei jo nebebus girdėti iš mano išrinktųjų lūpų, jums jis liks neištrinamas ir nepamirštas.

7. Tebūnie palaiminti tie, kurie moka išsaugoti šią duoną ir šį vyną savo esybės tyriausioje ir gryniausioje dalyje, nes jie visada turės kuo savo kelyje teikti paguodą, sėti gailestingumą ir uždegti šviesą.

8. Palaiminti tie, kurie šiandien įtikėjo, nes rytoj jie patikės tuo, ką išgirdo ir pamatė. Jūs liksite žemėje, kad dirbtumėte dėl savo artimųjų dvasinio pabudimo ir taikos, o Aš jus saugosiu, kol nuvesiu jus į Pažadėtąją žemę.

9. Kadangi jūsų atmintis per silpna, kad išlaikytų visą mokymų gausą, kurią Aš jums apreiškiau, Aš paliksiu jums mano įkvėptą materialią knygą, kurioje bus visa esmė to, ką Aš šiuo metu mokiau šią tautą. Taip jūsų kasdienis darbas bus lengvesnis, nes mano mokymai visada jus drąsins – nes jums negresia pavojus, kad laikui bėgant pamiršite tai, ką kadaise išgirdote. Jūs nepakliūtumėte į klaidų, iškreipimų ar paslapčių pinkles.

10. Mano Žodis ir toliau bus šios tautos švyturys ir žvaigždė, o dvasinis triumfas priklausys tiems, kurie iki galo išliks ištikimi ir atkaklūs – tiems, kurie nepasitrauks prieš dykumos badą ir troškulį – tiems, kurie žingsnis po žingsnio kopia į savo Kalvarijos kalną, visada žvelgdami į begalybę, kuri yra šviesa, amžinybė ir tikrosios palaimos pažadas.

11. Kuo labiau pakelsite sielą, tuo mažiau jums slegs kryžius. Ir kai Aš vieną dieną nebekalbėsiu su jumis šia forma, Aš priartėsiu prie jūsų Dvasia

ir pasakysiu: „Atverkite savo knygą ir studijuokite, kad netrukus taptumėte drąsiais mokiniais, kurių reikia šiam darbui, kad jis taptų žinomas žemėje.“ Jūs atversite savo knygą, ir ji jums atsakys, ji išlaisvins jus nuo abejonių ir atskleis tai, ką būtent tuo metu bandėte sau paaiškinti.

12. Tiesa, sakau jums, kad ateis diena, kai jums nebereikės materialios knygos, kuri kiekviename žingsnyje primintų jums mano Žodį, nes tada jis tekės iš jūsų lūpų kaip neišsenkanti įkvėpimo srovė. Tačiau kad ta diena ateitų ir kad pasiektumėte tokį pakilimo ir išminties lygį, pirmiausia turėsite daug studijuoti rašytinius mokymus ir juos praktikuoti, kol pasieksite brandą ir pagrindines žinias, leidžiančias jums priimti dievišką įkvėpimą iš Dvasios į Dvasią.

13. Mokytojai bus malonu, kai Jis pamatys ramybę jūsų širdyse. Jūs, mano mokiniai, visada turite pasisemti jėgų iš mano žodžio, o kai dvasiškai pakilsite, savo sieloje pajusite mano apreiškimą ir gausite mano įkvėpimą.

14. Jūs esate mano išrinktoji tauta ir turite būti nuolankūs bei dosnūs. Eikite Šviesos keliu, kad nesukluptumėte ir nepatirtumėte nesėkmės. Nes būtent Aš einu pirma jūsų. Kas kartais užmiega, pabudęs pamatys, kad jo broliai ir seserys pažengę Šviesos keliu, o jis pats liko abejingas. Tačiau Aš kasdien duodu savo Žodį net ir tam tarnui, kuris nedirbo, kuris leido tamsai save apgauti ir leido, kad jo širdyje sudytų piktžolės.

15. Pasitraukite, o mylimieji mokiniai, nuo savo ankstesnių kelių, nes juose jus ištiko tik skausmas. Todėl Aš radau jus nuogus ir alkanus, be ramybės ir be paguodos pasauliui, nežinodamus savo paskirties ir nejaučiančius mano Tėvo šilumos. Tačiau dabar Aš jums suteikiau naują galimybę ir daviau laiką, per kurį galite pasistiprinti mano žodžiu, kad jame rastumėte savo sielos išgelbėjimą – tos sielos, kuri visais laikais buvo kūno aistrų vergė.

16. Jūs gyvenate laikais, kai pasaulis pasiekė aukščiausią iškrypimo laipsnį, kai klesti siekis valdžios ir vyrauja tų, kurie negirdi proto ir sąžinės balso, beširdumas. Tačiau jūs, esantys šiame Šviesos kelyje, priimkite mano Žodį, kad suprastumėte savo paskirtį, kad tobulėtumėte ir ruoštumėtės per meilę, kurios Aš visada jus mokiau.

17. Jūs labai mane mylite ir sugebėjote išnaudoti laiką. Jūs susidvasinote, nugalėjote savo kūną ir įkvėpėte save dirbti dėl savo artimųjų pažangos.

Tačiau yra ir daug tokių, kurie manęs nesuprato, neklauso proto ir nejaučia mano taikos, taip pat nenori savo esybėje turėti dvasinio didingumo.

18. Savo meile jus drąsinu, kad nesijaustumėte silpni, kad, gavę mano jėgą, galėtumėte sustiprinti savo pasiryžimą vykdyti mano užduotis ir

drąsiai pasipriešinti problemoms bei nelaimėms, kurias jums patys sukelia žmonės.

19. Nebijokite žmonių, budėkite ir melskitės, kad jus neužkluptų tamsa ir neatimtų malonės, kuria Aš jus paruošiau. Jūs turite būti mano pasiuntiniai įvairiose Žemės vietose.

Mano veiklos suvokimas jums buvo dvasinis pabudimas. Jūs nebėra nei stabmeldžiai, nei fanatikai. Jūs jau žinote, koks yra jūsų likimas ir jūsų dvasinė misija. Tačiau kas nori eiti šiuo keliu, tas te myli savo artimą ir te vadovaujasi savo sąžine. Tada viskas bus šviesu, o jo širdyje nebus tamsos. Jis turės savyje džiaugsmą ir pasitenkinimą, o tai privers jo sielą dar labiau pakilti prie Manęs.

20. Kiekvienas, kuris eina šiuo keliu, visada bus saugomas mano Dvasinio Šviesos pasaulio ir jo remiamas vykdydamas savo misiją.

21. Džiaukitės didžiosiomis gėrybėmis, kurias Tėvas jums suteikė, atsižvelgdamas į viską, kas susiję su žmogaus gyvenimu žemėje. Neprašykite to, kas galėtų pražudyti jūsų sielą ir kūną. Aš turiu jums duoti daugiau, nei jūs galėtumėte iš Manęs prašyti. Tačiau būtent Aš žinau, ko jums *iš tikrųjų* trūksta gyvenimo kelyje. Aš jums sakiau: jei sugebėsite laikytis mano Įstatymo, pamatysite Mane visoje mano šlovėje.

22. Šviesos būtybės dabar pašalina tamsą iš jūsų tarpo. Jos bus jūsų globėjai, kurie stengsis, kad būtumėte tyri ir atsakytumėte bet kokio polinkio į materializavimąsi, kad galėtumėte pamatyti dvasinį grožį ir priimti jų taikos žinias žmonijai. Elisas taip pat valo ir ruošia mano išrinktuosius, kad Aš galėčiau pasireikšti per juos.

23. Pasinaudokite tuo trumpu laiku, kuris jums liko, kad išgirstumėte mano Žodį per balso nešėją, kad liktumėte apšviesti ir mokėtumėte priimti įkvėpimą. Nes per jūsų dvasią Aš ir toliau kalbėsiu didelėms žmonių minios. Taip pat ir mano Dvasinis pasaulis visada bus su jumis.

Būkite paklusnūs ir eikite pirmyn drąsiai bei ryžtingai, nematuodami atstumų. Savo darbą turite pradėti palaipsniui, tada patirsite, kaip pasaulis pamažu praranda baimę dėl bausmių ir bet kokias žmogiškas polinkius. Taip jis vis labiau priims jūsų liudijimą.

24. Jūs jau žinote savo misiją ir kaip turite pasiruošti. Jums trūksta tik to, kad sugebėtumėte bendrauti su mano Dieviškumu iš Dvasios į Dvasią – nebe per balso nešėjo protą.

25. Tada tie, kurie Manęs nepažino, nebebus sumišę. Jie pajus pasitikėjimą ir tikėjimą bei patirs, kad Dvasia sugeba priimti ir suprasti mano dvasinį apreiškimą.

26. Susirinkimų salės, kurios jums suteikė prieglobstį, ir toliau bus jūsų susibūrimo vietos. Bet Aš jums sakau, kad tikroji Bažnyčia, kuri amžinybėje

visada bus atvira, yra Šventosios Dvasios Bažnyčia. Į ją pateks visos kartos, ir joje jos gaus iš Manęs Gyvenimą ir Šviesą, Ramybę ir Palaimą.

27. Po 1950 metų pradėsite veikti, kad žmonijai neštumėte Gerąją Naujieną taip, kaip Aš jus mokiau. Todėl Aš jus mokau, kad galėtumėte sukaupti tikrąją šviesą, kurią nešite pasauliui. Jūs, kaip išrinktoji tauta, turite gerbti savo bendrapiliečių, priklausančių įvairioms sektoms ir religinėms bendruomenėms, įsitikinimus ir savo pastangomis suvienyti juos į vieną valią.

Ateis laikas, kai mano darbas suklestės įvairiose tautose – tuose laukuose, kurie iki šiol buvo nederlingi, kad visi atpažintų tikrąją mano Žodžio esmę, kurią šiuo metu išlieju kaip kristalinį vandenį.

28. Rytoj jūs būsite viena tauta, turinti vieną idealą, kaip vienas šaltinis, prie kurio visi ateina gerti jo kristalinio skaidrumo vandens. Būkite budrūs, kad žmonija mėgautųsi tuo pačiu vaisiumi – tuo vaisiumi, kuris širdžiai ir sielai suteikia esmę ir saldumą.

29. Mano mokymas jus paruoš taip, kad kiekvienas, įsisavinęs jo prasmę, išmoks bendrauti su artimaisiais, kiekvienam skirdamas ypatingą dėmesį – vaikams, paaugliams ar suaugusiesiems, vyrams ar moterims.

30. Kai Aš jums kalbu apie ypatingą elgesį su jūsų artimaisiais, noriu, kad suprastumėte, jog kalbu apie dvasinį elgesį. Mat būtina, kad kiekvieną kartą, kai užmezgate ryšį su savo artimaisiais, labai aiškiai suvoktumėte, jog, eidami pas juos, užmezgate ryšį su jų siela.

31. Tada jūs sugebėsite atrasti vaikuose sielą, kuri pradeda kovą, kuri tyra širdimi ir nekaltu protu pradeda gyvenimą. Jei jūsų širdis apmąstys šiuos dalykus, ji pajus švelnumą ir meilę toms sieloms.

32. Stovėdami prieš jaunuolį, jo energijoje, didžiuose lūkesčiuose ir ambicinguose tiksluose galėsite įžvelgti sielą, pasiekusią savo kovos žemėje kulminaciją – tą gyvenimo etapą, kai siela be perstojo kovoja su kūno aistromis ir pavojais, tykančiais kiekviename žingsnyje.

33. Būkite supratingi jaunimui, padėkite jam ir rūpinkitės juo, kad jis žengtų į priekį sudėtingu gyvenimo keliu.

34. Rodykite pagarbą ir meilę brandžiems žmonėms ir senoliams. Juose galite atrasti sielą, kuri jau peržengė gyvenimo kalno viršūnę. Viską, ką žemė galėjo jiems duoti – ar tai būtų mažai, ar daug – jie jau gavo. Jie iš jos jau nieko nebesitiki. Visą savo viltį jie deda į ateitį, kuri laukia jų sielos. Tačiau iš visų žmonių būtent jie yra tie, kurie turi daugiausia duoti, nes jau nuėmė derlių iš visko, ką pasėjo per savo gyvenimą. Jiems ne siela reikalauja jūsų rūpesčio – tai jų pavargęs kūnas, išsekęs nuo gyvenimo kovos. Būkite jiems dėmesingi, švelnūs ir pagarbūs, nes jie to reikia ir

nusipelno. Po tiek daug kartėlių ir varginančių kovų šios širdys labai džiaugiasi net ir lašeliu medaus.

35. Noriu, kad jūs, mylima tauta, žiūrėtumėte į žmones dvasiškai, kad kiekvienam savo artimui priskirtumėte vertę, kurią jis turi, ir suteiktumėte jam vietą, kurios jis nusipelno. Jei pamiršite savo esybės esmę ir toliau elgsitės tik kaip fizinės būtybės, atimsite iš savęs tikrąją vertę, kuri glūdi kiekvienoje žmogiškoje būtybėje – sieloje.

36. Dabar, kai Aš leidžiu išgirsti savo balsą per savo Žodžio perteikėjus, sveikinu klausytojų būrį, kuris čia susirinko Manęs klausytis. Sveikinu tiek pamaldų, tiek netikintį žmogų, tiek geranorišką, tiek ieškotoją, tiek tą, kuris apsisvalė dvasiniu tobulėjimu, tiek tą, kuris neša sunkią materializmo našą.

37. Aš laiminu jus, mylima tauta, nes iki šios dienos parodėte Man tikėjimą ir norą priartėti prie savo sielos tobulumo. Izraelio misija – melstis už pasaulį ir mokyti. Jūs augote ir daugėjote, ir iš mokinių palaipsniui tampate apaštalais, kad vėliau surastumėte tuos, kurie netrukus turės priimti mano Žodžio paveldėjimą.

38. Būdas, kuriuo Aš apsieiščiau šiuo laikotarpiu, skiriasi nuo Antrojo laikotarpio, tačiau mano tikslas yra tas pats: išgelbėti žmoniją, ištraukti ją iš to viesulo, su kuriuo ji susidūrė savo kelyje ir nuo kurio nesugebėjo pabėgti.

Pagunda pasireiškė visa savo jėga, o žmogus, tarsi mažas vaikas, suklydo ir patyrė didelių kančių. Jis ištuština savo kančios taurę ir giliai pasimetęs šaukiasi Manęs, o Tėvas buvo su juo.

Tame taurėje dar liko raugo, tačiau Aš padėsiu jums išverti tuos skausmus, kurie yra jūsų nepaklusnumo pasekmė. Laimingi *esate* jūs, kurie Manęs klausote, nes būsite stiprūs! Tačiau kas nutiks kitiems, kai juos ištiks tas didelis skausmas? Ar jų siela sugrius dėl tikėjimo trūkumo? Izraelio malda turi jiems suteikti atramą.

39. Noriu jus matyti tyrus, atgailaujančius ir mano meile persmelktus. Kol ieškojote savo išgelbėjimo pasaulyje, buvote silpni. Kai pakėlėte žvilgsnį į Mane ir prašėte Manęs, gavote jėgų. Kadangi žinote, kur yra paguoda, – kodėl gi tada ne visada Manęs ieškojote? Kodėl neieškote meilės, kad pašalintumėte neapykantą ir taip užbaigtumėte karus?

Aš ir toliau kalbu pasauliui, tačiau tik Izraelis Manęs klauso ir prisiima atsakomybę už mano žodžius. Jam aš patikiu našą, tačiau taip pat ir dvasines dovanas.

40. Aš įdėjau į jus savo tiesą ir savo esmę, kad skelbtumėte mano Žodį. Aš nenoriu jūsų viduje matyti fanatizmo, nei nežinojimo, nei veidmainystės. Noriu matyti savo tautą laisvą pagal mano įstatymus, kaip

stiprią ir nuoširdžią šeimą, kuri moka mylėti vargstančius ir ištisia jiems ranką, kuri supranta likimo smūgius, kuriuos šiuo metu patiria žmonija, ir už kuriuos ji meldžiasi. Aš jus ruošiu, kad jūs niekada nesakytumėte: „Mano Tėve, mums trūksta šviesos, žinių ir jėgų kovoti su klaida ir tamsa.“

41. Aš prašiau jūsų šiek tiek tikėjimo, kad per jus galėčiau daryti stebuklus. Aš suteikiau jums galios įrodymų, kuriuos jums daviau. Jūs išgydėte ligonį, nes apgaubėte jį savo meile. Vienas jūsų žodis atvertė nusidėjėlį. Jūs sujaudinote jo širdį, o šviesa, kuri jį persmėlkė, privertė jį susimąstyti, ir, suvokęs savo nuodėmes, jis atgailavo, o jūs jį išgelbėjote.

„Guoskite ir teikite ramybę“, – sakiau jums, ir savo kelionėje po namus jūs atnešėte ramybę, ir ja pasinaudojo ne tik šį pasaulį apgyvendinančios būtybės, bet ir tos dvasinės būtybės, jūsų broliai ir seserys, dėkoja Man už šviesą, kurią Izraelio tauta paskleidė visatoje.

42. Dar didesnes malonės dovanas gausite, jei mylėsite vieni kitus Dvasia ir tiesa ir susivienysite vykdydami mano taikos ir geros valios įstatymus. Kai būsite taip pasirengę, iš jūsų sklisdami teisingi dvasiniai įstatymai. Tarp jūsų atsiras vadovai, kurie pakeis tautų likimą. Tačiau jei Aš vienam iš jūsų patikėsiu šią užduotį, priimkite ją nuolankiai, pajuskite didžiulę atsakomybę, kurią Aš jums perduodu, ir prisiminkite Mozę, kai jis saugiai vedė išrinktąją tautą, jo posakius, jo išminties ir teisingumo kupinus principus, ir imkite jį sau pavyzdžiu.

43. Ateityje jums esu numatęs didelius uždavinius, priklausomai nuo jūsų pasirengimo. Jūsų įtaka bus lemiamoji šio pasaulio eigai. Jūs skelbsite lygybę, gerbsite misiją, kurią Aš patikėjau savo vaikams, nes jie visi turi visas dorybes ir šventas teises, kurias Aš be išimties suteikiau jums.

44. Kad galėtumėte pasiekti pergalę, turite susivienyti, jausti gailėstingumą žmonijai. Atleiskite jai, kaip Aš jai atleidau. Jūs matysite jos nesuskaičiuojamas klaidas, jos moralines ir dvasines ligas, jos iškrypimą. Tačiau jūs turite skleisti tik šviesą. Jūsų misija – duoti, aiškinti mano mokymą ir rodyti gerą pavyzdį. Viską kitą palikite Man. Didelius reikalus, su kuriais susiduriate tarp savo artimų, atneškite Man, ir Aš juos išspręsiu pagal savo valią.

Po 1950 m. nekurkite jokių teorijų ar mokslų mano mokymo ribose, nesukurkite dogmų ar apeigų, likite tik tikėjime. Neškite ženklą savo sieloje ir praktikuokite dorybes, kurių Aš jus mokiau. Rinkite jėgas kovai, nes žmonija jūsų laukia. Vieni iš jūsų išeis už savo tautos ribų, kiti – į artimas provincijas. Kiti iš jūsų sugrįš ten, kur šioje žemėje pirmą kartą išvydo šviesą. Aš jus išsklaidysiu; tačiau melskitės ir ruoškitės, kad atpažintumėte mano valią ir mokėtumėte jos laikytis.

45. Eikite mano vardu. Pasiruoškite, prieš pradėdami kalbėti. Kai ruošiatės dirbti, išnagrinėkite savo sudėtingą užduotį. Aš būsiu jūsų kelio vedlys. Kai iš jūsų bus reikalaujama liudyti apie mano atėjimą Trečiajame laikmetyje, kalbėkite apie tai, ką matėte ir girdėjote. Tuo metu jūs būsite išstudijavę ir ištyrinėję mano Žodį, ir tai, ko iki tol negalėjote suprasti, tada suprasite.

46. Aš siunčiu jus statyti jūsų artimųjų širdyse. Jūsų darbas turi būti pagrįstas ir nuoseklus, kad būtų vertas Manęs.

47. Jūs būsite vertinami ir tikrinami. Tačiau jei žmonės pamatys jūsų tarnystės idealą, jie nusilenks prieš jus ir mylės jus. Žmonės bus nustebinti jūsų pasikeitimu ir dvasingumu ir ims jus pavyzdžiu. Aš būsiu liudytojas jūsų mokymų Aukštajame Anapusyje.

48. Aš siųsiu į Žemę didžiąsias sielas, kad jos tęstų šį darbą, ir jūs, atsižvelgiant į savo nuopelnus, turėsite didžiules dvasines misijas. Žmonija daug nusidėjo, o blogos sėklos giliai įleido šaknis į jų širdis. Todėl valymo darbas bus ilgas ir užsitęsęs.

Sielos, kurios turi nurodyti teisingą kelią, jau yra išsiųstos – tai jūs, sudarantys Izraelio tautą, kurią Aš pakėliau į dvasinį lygį, iš kurio galite pakelti žmoniją.

49. Nesijauskite pranašesni už kitus. Mano Žodis ir Mano dovanos skirtos visiems, kad jūs vienodai suprastumėte Mane.

50. Trečiasis laikotarpis prasidėjo 1866 metais, ir jūs nežinote, kiek metų ar šimtmečių truks šis amžius. Kadangi Antrasis laikotarpis baigėsi tik po maždaug 2000 metų, jūs nežinote, iki kada gali trukti dabartinė epocha. Tik pasitikėkite, mylima tauta, kad Tėvas jums apsiųs ir bus jums labai arti, ir kad kasdien vis labiau keisitės. Jei norėsite sustoti kovoje, Aš jus paskatinsiu, kad eitumėte pirmyn. Tai yra atkakli, ilgalaikė kova, kuri prasidėjo ir tęsis toliau. Tai yra mano atkūrimo darbas.

51. Aš daviau jums gyvybę, pasiunčiau jus į šį pasaulį, kad įvykdytumėte sudėtingą misiją. Vykdykite mano nurodymus, mylėkite Mane labiau už viską, kas sukurta, ir tarnaukite savo artimiesiems, kad galėtumėte gyventi aukštesniame lygmenyje ir kasdien būtumėte arčiau Manęs.

52. Visi jūs gyvensite pas Mane, kai apsisivalysite ir įvykdysite savo užduotį. Gyvenkite dvasiai žemėje ir laikykitės dvasinių bei žemiškųjų įstatymų, kad patirtumėte visų mano pažadų išsipildymą.

53. Palikite savo vaikams šį palikimą: mano Žodį. Aš jums suteikiau galią kurti, kurti šeimą. Aš jums suteikiau namus ir pasakiau: pripildykite juos meile, šiluma ir gerais pavyzdžiais. Jei norite, kad jūsų vaikai būtų teisūs, laikykitės mano įstatymų. Jie to tikisi iš jūsų; tačiau jei šiuo metu jie

nesupranta jūsų patarimų ir pavyzdžių, ateis laikas, šeimų tėvai, kai jie pripažins jūsų išmintį, gerbs jus ir laimins jus.

54. Mokykitės šiandien iš Manęs, nes Aš kreipiuosi į visus be jokios išimties – jūs visi esate mano vaikai, ir jūs visi turite lygias teises būti mano mylimi, palaiminti, atleisti ir išgelbėti.

55. Štai mano Žodis, iš kurio sklinda šviesos kibirkštys, išvarančios tamsą iš kiekvieno protui, uždaryto tiesai.

56. Pažvelkite, kaip šio Žodžio galia atveria jūsų širdžių duris, kad į jas įžengtų meilė ir nuolankumas, dvasingumas ir tikėjimas, ir tuo pačiu užtikrina, kad išdidumas, neišmanymas ir nuodėmė, kurie ilgą laiką ten gyveno, amžinai išnyktų.

57. Iš tiesų, sakau jums: kiekvienas, kuris mane išgirdo – nesvarbu, ar tiki mano žodžiu, ar ne – dabar savo sieloje nešioja šviesos kibirkštėlę, o jo širdyje atsivėrė sąžinės durys, kurios niekada daugiau nebus uždarytos.

58. Mano Žodis turės kovoti su dvasiniu nežinojimu, kuris vyrauja žmonijoje. Tuo tarpu tie, kurie žino apie mano sugrįžimą, tiki, kad mano buvimas įvyks, kai mano Dvasia, kaip ir Antrajame Laike, įsikūnys, o tie, kurie nieko nežino apie mano sugrįžimą ir mano pažadus, stebisi mano buvimu Dvasioje ir per žmogiškąjį protą ir nuolat klausia savęs, kodėl Aš vėl esu tarp žmonių, nors jie apie tai nieko nežinojo.

59. Priežastis yra ta, kad žmonija tenkinosi savo apeigomis, tradicijomis ir išoriniais kulta, o pamiršo studijuoti Įstatymą, pranašystes ir mokymus, kuriuos Aš palikau žmonėms praeityje.

60. Kaip gi jūs galėjote nebūti nustebę, dabar girdėdami Mane, jei nebuvote budrūs, kaip Aš jums įsakiau? Kaip gi jūs galėjote nebūti nustebę, pamatę Mano Žodį, jei niekada nesidomėjote Mano pranašystėmis ir ženklais, kurie skelbė Mano sugrįžimą?

61. Tiems žmonėms, kuriems nerūpi pažinti tiesą, atrodo, tarsi Aš Antrajame Laike nebūčiau nieko padaręs ir nieko pasakęs. Tarsi Aš nebūčiau atėjęs ir nebūčiau egzistavęs. Todėl buvo būtina, kad šiuo laikotarpiu mano Žodis kalbėtų apie praeities įvykius, kad galėtumėte susieti dabartinius įvykius su Pirmojo ir Antrojo laikotarpio pranašystėmis, pažadais ir mokymais.

62. Jeigu jūs visi būtumėte gilinęsi į Žodį, kurį Aš jums tuomet atnešiau, jūs visi būtumėte Manęs laukę, jūs visi būtumėte supratę, kad mano sugrįžimas turi įvykti Dvasioje, ir niekas nebūtų nustebęs mano apsiareiškimo metu. Tačiau jūs atėjote su tamsa protuose, su nežinojimo raiščiu, kuris trukdė jums pamatyti tiesos šviesą – su širdimi, pilna fanatizmo ir kvailystės. Kaip gi būtų buvę įmanoma, kad jūs visi, vos tik mane išgirdę, iš karto būtumėte pasakę: „Jis yra Mokytojas?“ Buvo būtina,

kad jūs mane išgirstumėte kartą po karto, vėl ir vėl, kad jūsų protas kiekvienos pamokos metu sugautų naują šviesos kibirkštelę, kuri priartintų jus prie supratimo.

63. Taigi, be jokios būtinybės konsultuotis su kuo nors ar griebtis knygų, puslapis po puslapio susipažinote su praeities laikų apreiškimų tiesa, per kurią supratote mano dvasinio pasirodymo šiais laikais priežastį.

64. Jūsų širdis vis labiau nurimo, o jūsų dvasia vis labiau stiprino tikėjimą, matydama tvirtus pamatus, ant kurių pastatyta ši doktrina, kurią aš pavadinau spiritualizmu ir kuri yra doktrina, kalbanti jums apie amžinus apreiškimus.

65. Mokiniai, supraskite, kad kai Aš kalbėjau jums Dvasioje per žmogiškąjį balso nešėją, tai vyko tam, kad, kai Aš nebekalbėsiu jums šiuo būdu, jūs ir toliau ieškotumėte Manęs Dvasioje ir galėtumėte pasiekti tikrą bendravimą su mano Dieviškumu.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Mokymas 338

1. Aš esu Kelias ir Šviesa, kuri jus veda. Aš esu lazdele, kuri jus remia ir apsaugo nuo kritimų jūsų kelyje. Aš esu švyturys, kuris apšviečia jūsų taką, stiprina jūsų sielą mano Dieviškosios Dvasios ramybe ir nuramina jūsų gyvenimo audras, kad būtumėte sveiki, kad jūsų siela neatsilikytų.

2. Mano žodžiuose jūs gaunate jėgą, šilumą ir maistą, kurio reikia jūsų sielai, kad ji pakiltų ir kovotų, kaip mokė Mokytojas.

3. Mano Žodis per amžius tarnavo, tarnauja ir tarnaus kaip išbandymo akmuo, siekiant sielos tyrumo ir jos tobulėjimo. Jūsų siela perėjo per įvairius vystymosi etapus, tačiau ji dar nepasiekė tobulumo savo darbuose, vykdydama savo misiją.

4. Aš atėjau Trečiajame Laike ir apsireiškiau per žmogiškąjį protą, siekdamas vėl parodyti jums kelią ir paruošti jus kaip Trečiojo Laiko mokinius. Aš kalbėjau jums pačiu paprasčiausiu būdu, kad suprastumėte mano žodį. Aš kalbėjau jums simboliais ir palyginimais. Tačiau kiekvieno savo mokymo metu leidau jo prasmę įsiskverbti į jūsų sielą ir išreiškiau troškimą, kurį jaučia Mokytojas, kiekviename iš jūsų atpažinti tikrą mokinį.

5. Kada ateis tas momentas, kai jūsų siela suvoks tobulą meilę, kurią Tėvas jums visais laikais rodė? Šiuo metu jūsų Mokytojo kova žmonijoje yra didžiulė, siekiant išgelbėti visas savo būtybes, visas sielas. Aš pažadinu jūsų sielą, kaip gamta pabunda su pirmosiomis ryto spindulėmis.

6. Nors mano žodis yra paprastas – jei jį gilinsitės, jo esmėje atrasite didybę ir sugebėsite įvertinti kiekvieno mano žodžio vertę.

Supraskite, kad esate mokykloje, kurioje Aš jus laikau mokiniais, pasekėjais ir Mokytojais. Priklausomai nuo lygio, kurį pasiekė jūsų siela, iš mano žodžio gaunate tai, kas jums tinka. Mokinys mano žodį supranta paprastai ir taip pat jį priima kaip savo. Mokinys iš mano mokymo paima tą dalį, kuri jam tinka, ir tai jį pripildo dorybės. Tas, kuris yra pasirengęs tapti meistru, priima mano žodį, jį giliai nagrinėja, džiaugiasi juo, savo sieloje jaučia troškimą vykdyti, sleisti mano mokymus, praktikuoti dorybes ir atskleisti savo gabumus.

7. Jūs norite perduoti mano žodį savo artimiesiems, tačiau pastebėjote, kad daugelis jūsų artimųjų nėra tam pasirengę. Jūs beldėte į širdis, tačiau radote užrakintas duris, ir jie nepriėmė jūsų žodžių, o jūs pajutote skausmą dėl savo artimųjų nepagarbos. Tačiau tai įvyko jūsų pačių labui. Nes tikrai, sakau jums, taip galėsite suprasti, ką jaučia jūsų Mokytojas, kai Jis beldžiasi į žmogaus širdį ir randa šventovę nepasirengusią. Tačiau mano meilė visiems mano vaikams yra didelė.

8. Todėl sakau jums: nenusileiskite savo kovoje, likite tvirti, nes Aš jums padėsiu; ir jei kartais rasite užrakintas duris, rytoj širdys atsivers ir priims mano Žodį.

9. Žmonija yra kvaila ir atkakliai laikosi savo nuodėmės. Tačiau Aš, savo meile, savo atleidimu visiems savo tvariniams, gyvenantiems žemėje ir anapus – Aš myliu jūsų dvasią, nes ji yra mano pačios Dvasios dalis. Tačiau jūsų kūnui Aš skiriu tai, kas būtina, kad jis būtų sielos atrama.

10. Ramybė ir taika, kuria mėgaujatės žemėje, yra palaima ir malonė, kurią gaunate iš savo Tėvo. Tačiau ir jūs viduje dejuojate ir sakote Man: „Viešpatie, mano išorė yra vargana ir apdriskusi.“ Tačiau iš tiesų sakau jums: argi manote, kad dėl to Aš esu toli nuo jūsų? Ar manote, kad Dievo buvimas nėra su jumis, nes jūsų drabužiai yra susidėvėję?

11. Mano susidomėjimas jumis susijęs su jūsų siela, ir jei šiame pasaulyje gyvensite atsidavę ir susitaikę su savo skurdu, dorybė, kurią atskleidžia jūsų siela, bus didelė. Prisiminkite, kad jūsų Mokytojas jus mokė nuolankumo ir nuopelnų, kuriuos siela gali įgyti per šią dorybę. Jūsų lūpose turi būti tik palaiminimas ir šlovinimo giesmė jūsų Dievui. Nes tikrai sakau jums, mylimieji mokiniai, atlygis nėra žemėje, jis yra anapus. Čia, žemėje, Aš jums nesuteiksiu palaimos, čia nėra rojaus, čia Aš savo išrinktiesiems paruošiau švelnią kompensaciją.

12. Palaiminti esate jūs, kurie kenčiate su ramybe ir pasidavimu, nes tvirtais žingsniais žengsite keliu. Mokytojas jus mokė nesiekti šio pasaulio turtų, netrokšti šio gyvenimo praeinančių lobių. Jei gyvenate kuklioje trobelėje, bet jūsų dvasia moka išskleisti dovanas, kurias Aš jai daviau, galėsite jaustis laimingesni nei bet kuris žemės karalius ar valdovas prabangiausioje rezidencijoje.

13. Aš kalbėjau jums palyginimais, kad išmokyčiau jus gyventi šioje planetoje harmonijoje su savo Tėvu, kad galėtumėte laikytis Jo įsakymų. Nes jūsų likimas yra užrašytas mano meilėje.

14. Šis gyvenimas jums tarnavo tam, kad jūsų siela galėtų pakilti per atsidavimą ir per šviesą, kurią gavote iš Manęs.

15. Jūs perėjote įvairius vystymosi etapus. Jau pirmajame etape pradėjote ruoštis, kad galėtumėte įvykdyti savo sudėtingą misiją. Antrajame etape pastebėjote didesnę pažangą, didesnę aiškumą savo dvasioje. Trečiajame etape pasiekėte didesnę pažangą, geresnę mano žodžių supratimą ir labiau jų laikėtės. Taip pasiekėte ketvirtąjį etapą ir dar labiau pajautėte savo Dievo malonę, mano Dvasios priartėjimą prie jūsų dvasios. Ir šioje didžiojo palaimoje jūsų siela pasiekė penktąjį etapą, kuriame turėjote pasiekti dar didesnę išsiskleidimą vykdydami savo užduotį. Jūs kovojote, ir taip pasiekėte šeštąjį etapą, naują išpildymą,

naują pažangą ir tolesnį jūsų Dievo jums suteiktų dorybių išsiskleidimą. Ir taip jūs pasieksite septintąjį etapą, kuriame pamatysite Tėvo karalystę, kuriame jūsų Dvasia tiesiogiai patirs Tėvo šlovę, ir kuriame būsite savo Viešpaties dešinėje.

16. Mano Žodis nusileidžia, kad įkvėptų jūsų sielą, nes noriu, kad rytoj, remdamiesi savo pasiruošimu, ir toliau pasisemtumėte stiprybės iš mano Dieviškosios Dvasios buvimo. Nes jei būsite pasiruošę, nesijausite apleisti, nejausite mano Žodžio trūkumo, nes jūsų dvasia galės bendrauti su mano Dieviškumu. Todėl noriu, kad laiku pasiruoštumėte, kad melstumėtės ir savo širdyje turėtumėte dvasingumą, kad rytoj nepatektumėte į sumaištį ir neapgaudinėtumėte. Noriu, kad mokėtumėte pakelti savo sielą į Mane, kad gautumėte mano įkvėpimą. Nes Aš ketinu kiekvieną iš jūsų paversti savo „pėdų pakoju“.

17. „Pėdų pakojis“ yra pagrindas, ant kurio ilsisi jūsų Viešpaties šviesa ir jėga. Tada jūs, mano vaikai, rytoj būsite tikrieji „pėdų pakojai“, tikrieji mano Žodžio skelbėjai. Pasirengę, išplėtoję savo dovanas, jūs perduosite mano Žodį visiškai tyrai. Aš nenoriu matyti neišmanymo tarp savo tautos Izraelio, kai šis brangus mano Apreiškimo per žmogiškąjį protą laikas jums bus praėjęs.

18. Kas iš jūsų po 1950 metų paneigs šį dieviškąjį dalyką? Jei taip elgsitės, tai įvyks dėl nežinojimo, o būtent tą nežinojimą Aš šiuo metu iš jūsų pašalinu. Nes tas, kuris yra apšviestas, nepasitrauks, jis išliks tvirtas ir žengs pirmyn keliu. Tačiau tas, kuris Manęs nesuprato, nesuvoks, kad tai buvo jo nepakankamo pasiruošimo, tikėjimo ir dvasingumo trūkumo pasekmė, ir dėl to jis sugrįš prie savo stabmeldystės ir fanatizmo.

19. Jei šiame kelyje matote netobulumą, nepriskirkite to mano dieviškumui – Aš esu tobulas. Priskirkite tai savo artimui, kuris nesugebėjo pasiruošti, kad vestų jus su tobulu, kuriuo Aš jus mokiau.

20. Aš jums sakiau: mano Dvasiai nėra tautybių, nėra kastų ar giminės, nėra rasių ar odos spalvų. Jūs visi esate mano vaikai, ir visiems aš atvėriau savo glėbį, ir visus priėmiau. Aš priėmiau tą, kuris atgailaudamas ir apgailėstaudamas atėjo prie mano kojų – tą, kurio širdis yra sugadinta, kurio rankose dar matosi kraujo pėdsakai, – ir apsaugojau jį nuo žemiškojo teisingumo. Kodėl? Nes jis yra mano vaikas. Ir net jei jis buvo žiauriausias nusidėjėlis žemėje, jei jis žudė, Aš jam atleidau ir pasakiau: „Nuo šiol daugiau nenusidėk.“ Aš esu atleidimas, bet noriu, kad šis atleidimas jums amžinai tarnautų išgelbėjimui.

21. Noriu, kad paliktumėte savo piktus kelius, kad kiekvienas suprastų mano Žodį ir atgailautų už savo klaidas, kad mano akivaizdoje būtumėte *atgailaujantys* nusidėjėliai, kad išpažintumėte savo Dievui. Nes Aš jus

išklausysiu tyloje ir neatskleisiu jūsų nuodėmių. Aš jūsų neišduosiu, mano vaikai, Aš patarsiu jums kaip ištikimiausias jūsų draugas.

Žemėje nevalgykite draudžiamų vaisių, nesimėgaukite tuo, kas jums nepriklauso, nedarykite darbų, kurie jūsų gyvenime pažemina jūsų garbę. Būkite vyrai ir moterys, gyvenantys visiškai garbingai ir teisiai, kaip Aš jus mokiau. Jei silpnybė privertė jus nusidėti, dabar atgailaukite už savo nusižengimą. Leiskite, kad mano gailestingumas jus apvalytų. Tačiau noriu, kad jūsų atgaila kiltų iš tyros širdies.

22. Pataisykite save, atsinaujinkite, nes Mokytojas jums šiuo metu pasakė: „Aš pasinaudoju nusidėjėliu, bet ne nepaklusniu, o atgailaujančiu nusidėjėliu.“ O kai atgailavote – ką tada gavote? Ramybę, sielos ramybę, pusiausvyrą savo sieloje, dėkingumo jausmus ir savo Dievo dorybes.

23. Kuris žmogus sugeba jums suteikti dvasinės ramybės akimirką, kokią Aš jums suteikiu kiekvieną akimirką? Kuris žmogus pataria jums taip, kaip Aš? Supraskite, kad niekas žemėje nesugeba paruošti jūsų kelio su tokiu patikimumu ir sugebėjimu, kaip Aš tai darau jums. Ir vis dėlto jūs vis dar norite nukrypti nuo šio kelio, kad patirtumėte naujų nuotykių.

24. Vyrai ir moterys, kurie patyrėte savo šeimos narių, kurie mirė, netektį – tų, kurie gyveno kartu su jumis, suteikė jums sielos ramybę ir pripildė jūsų širdis meile: argi nesutinkate, kad mano valia išsipildė jūsų artimiesiems?

Jūs, motinos, pajutote savo vaikų netektį, jūs, vaikai, likote našlaičiais, praradote savo mylimiausių žmonių – savo tėvų – buvimą. Žmonos matė, kaip miršta jų ištikimi gyvenimo draugai. Aš juos pašaliniau iš jūsų gyvenimo, pašaukiau į anapus. Bet ar norite kištis į mano aukštus sprendimus? Ne. Nes turite suvokti, kad šiame pasaulyje esate tik laikinai, kad Aš juos pašaukiau tik todėl, kad jiems paruošiau naują gyvenimą.

Tačiau dabar jūsų širdys su tuo sutinka, o jei ir verkėte dėl savo artimųjų nebuvimo, tai įvyko dėl jūsų žemiškosios prigimties silpnumo. Tačiau jūsų dvasia, supratusi mano švenčiausią valią, pajuto džiaugsmą.

25. Tėvas jums sako: vykdykite kiekvieną mano nurodymą su meile, sutikimu ir ramybe. Nes vieną dieną, kuri nėra labai toli, ir jūsų siela įžengs į anapustinį pasaulį ir išvys tas sielas, kurios mirė prieš jus. Jūs dar gyvenate šioje planetoje, bet tikrai, sakau jums: jūsų laukia tas pats likimas. Tačiau šiame gyvenime turėkite jėgų, šviesos ir ramybės, kad ir toliau gyventumėte dorai šiame pasaulyje. Kai Aš jus pasikviesiu, jūsų akys atsivers šiam naujam gyvenimui, ir jūs pradėsite naują kelią.

26. Laimingas tas, kuris yra pasiruošęs, nes jis išvengs išbandymų ir savo kelyje išvys naują gyvenimą.

27. Atsitraukite nuo pasaulio, pakelkite žvilgsnį į Mane ir pasistiprinkite mano akivaizdoje. Tegul mano žodis įsispaudžia į jūsų širdis, kad būtumėte stiprūs ir neleistumėte pagundai atimti to, ką Aš jums su tokia didele meile patikėjau. Vykdykite Įstatymą, kad būtumėte tikri dvasininkai. Juk jūs visą laiką miegojote, o Aš jus pažadinau. Jei turite pasiryžimą būti su Manimi, nejausite savo skolų naštos.

28. Šiuo metu Aš ateinu priimti savo darbininkų įvykdytų užduočių ir palikti jų sielose savo meilę, taikos bučinį bei dvasinę palaimą. Noriu, kad būtumėte veidrodys kitiems – tiems, kurie neigia mano buvimą tarp jūsų, kurie netiki mano apreiškimu per žmogiškąjį protą.

29. Mano Dvasinis pasaulis jus saugo ir yra jūsų gyvenimo atrama. Tačiau kai jūs pasineriate į tamsą, jie rodo Man savo ašaras, nes jūs pamiršote, kad būtent jie jus saugo.

Tačiau Aš ateinu kaip Tėvas, kad patarčiau jums – kaip Mokytojas, kad jus mokyčiau, ir kaip Dievas, kad suteikčiau jums savo palaiminimą ir gailėstingumą. Aš matau mokinius, kupinus vilties pasiekti Mane. Tačiau sakau jums, kad kiekvienas, kuris nori būti su Manimi, privalo būti paklusnus.

30. Aš jus mokiau, kad suprastumėte ir taptumėte dvasiniai.

31. Mano apreiškimas per žmogiškąjį protą artėja prie pabaigos. Tačiau jei suprasite mano mokymus, jausitės susivieniję mintimis ir valia bei mylėsite vieni kitus.

32. Liko tik keletas rytinių pamaldų, kurių metu jūs išgirsite mano Žodį per žmogiškąjį protą, ir būtina, kad jūs mane suprastumėte, kad šio Žodžio prasmę įsidėtumėte giliai į savo širdį. Aš atėjau pas *jus*, o rytoj *jūs* turėsite dvasiškai pakilti, kad pasiektumėte *mane*.

33. Pasibaigus mano apreiškimui per žmogiškąjį protą, jūsų esybėje aidės pamokymas, kurį jums daviau. Jūs jausite liūdesį dėl šio apreiškimo pabaigos ir tada apgailėsite praleistą laiką, jei nepasinaudojote tuo, ką jums daviau savo mokyme.

34. Aš tave pašaukiau šiuo metu, mylima tauta, kad būtum pasirengusi. Tačiau jei jūs atmesite šią galimybę, Aš leisiu jums eiti savo keliu, ir Aš švelniai bei nuolankiai seksiu jūsų žingsnius, o jei jūs pargriūtumėte, Aš geranoriškai ir meiliai jus vėl pakelsiu, ir po jūsų ilgos kelionės Aš vėl pritrauksiu jus prie Savęs.

35. Aš pakėliau jus į aukštesnį lygį nei tas, kuriame yra žmonija. Aš suteikiau jūsų sieloms pažangą, kad jūs, kaip ir jūsų Mokytojas, pasilenktumėte prie žmonijos, kad ją pakeltumėte, kaip Aš tai padariau su jumis. Jūs neturėtumėte žiūrėti į skiedrą savo artimųjų akyse, prieš tai

nepažvelgę į rąstą, esantį jumyse. Supraskite šiuos žodžius, tauta, nes žmonija jų dar nesuprato.

36. Jūs sudarysite mano Bažnyčią. Ji bus tyrių sielų, geros valios sielų, mylinčių savo Dievą ir Jam tarnaujančių, sąjunga. Tai bus Šviesos sielos, kuriose nebebus nieko blogo, nes tamsoje šiose sielose nebus vietos, nes jos bus tyros kaip snaigės.

37. Aš jums sakiau: jūs būsite mano gausybių dalis, kurios sunkiai kovos, kad išlaisvintų žmoniją iš jos tamsos, ir savo paklusnumu pasieksite tobulumo lygį. Jūs galėsite atlikti daug gerų darbų, jei būsite švelnūs, nuolankūs ir kupini tikėjimo savo Tėvu. Nes Aš apsireikšiu per jūsų protą, nes Aš jums suteikiau didžiulius talentus ir išliejau save jumyse kaip Šviesą, Malonę ir Išmintį.

38. Aš jus padariau turtingus, kad iš šio turto dalytumėtės su vargšais. Nes neturėtumėte būti egoistai, norintys viską turėti tik sau. Nes jei taip elgtumėtės, būtumėte netekę mano gailestingumo.

39. Pranašystės išsipildys, ir kai žmonija bus paskendusi sumaištyje ir tamsoje, jūs jai parodysite šviesą ir patys liudysite mano buvimą.

40. Supraskite Mane, tauta, Aš jums kalbu aiškiai, priimu jus su meile. Priartėkite, kad numalšintumėte savo troškulį, Aš esu gyvojo vandens šaltinis. Pailsėkite pas Mane, kuris esu Taika, ir atgaivinkite save pas Mane, kuris esu tobulas Išmintis.

41. Pamąstykite, žmonija, kad skausmas turi būti su tavimi, kad tu pajustum mane. Tačiau nekaltinkite savo Viešpaties dėl šių įvykių, kaltinkite save pačius. Kai kančia jus ištiko, jūs man pasakėte: „Viešpatie, kodėl Tu mus baudi?“ Tačiau jūs nepripažįstate savo darbų vaisių, kad man pasakytumėte: „Viešpatie, mes nusidėjome, atleisk mums.“

42. Kai žmonija išmoks eiti mano keliu, ji bus išgelbėta, ir visi mylės savo Dievą ir Viešpatį bei mylės vieni kitus. Todėl sakau jums: saugokite mano mokymą savo širdyse, laikykite mano išmintį savo sielose ir perduokite ją žmonijai visais būdais, taip, kaip Aš ją daviau jums. Padėkite jai pakilti, pakelkite ją ta jėga, kurią patikėjau jūsų sieloms.

43. Aš duodu jums sandalus jūsų kojoms, kad jūs tvirtai žengtumėte ir taip nueitumėte visais keliais bei neštumėte mano šviesą. Jūs eisite mano vardu, nes Aš sudariau su jumis sandorą, kad jūs įvykdytumėte šią palaimintą misiją. Kai tada pasieksite Mane, parodysite Man savo derlių.

44. Aš vėl džiaugsiuosi jūsų sielomis ir pateiksiu jums mokymą, kurio turite išmokti, nes turite praktikuoti tai, ko Aš, kaip Mokytojas, jus mokiau.

45. Jūs parodote Man savo paklusnumą ir uolumą, kurį turite savo širdyse, norėdami sekti paskui Mane, ir tai leidžia jums suprasti Mano dieviškąjį Žodį. Mano valia yra, kad būtumėte pasirengę būti tikraisiais

Mano Žodžio pasiuntiniais, kad žmonės pabustų ir pajustų Mane savo širdies gelmėse – kad jie atpažintų kelią, juo eitų ir būtų suderinti su Manimi.

46. Jūs išgyvenote įvairius išbandymus ir juose nepasidavėte, nes mano jėga liko jumoje. Aš, kaip Tėvas, drąsinu jus savo Žodžiu ir nurodau tą akimirką, kai patikėsiu jums gailestingumą, kurio reikia žmonijai. Jūs išeisite mano vardu ir atnešite savo artimiesiems Gyvenimo duoną ir mano Šventosios Dvasios šviesą, kad jie ištrūktų iš savo tamsos.

47. Aš pasinaudosiu sielomis, kurias Aš apvaliau ir išgryninau – tomis, kurioms Aš daviau šviesą jų dvasinėms akims, kad jos atpažintų mano buvimą šiame Trečiajame Laike – jumis, kuriuos Aš paruošiau savo žodžiu, kad perduotumėte liudijimą apie mano buvimą savo širdyse.

48. Jūs atėjote į mano akivaizdą vargšai, neturėdami jokių gėrybių. Tačiau Aš paruošiau jūsų sielas, apvilkau jas mano Šventosios Dvasios šviesa ir paskirstiau tarp jūsų savo malonių dovanas, kad eitumėte pas vargšus ir dalytumėtės su jais turtu, kurį Aš jums patikėjau.

49. Todėl Aš jus kruopščiai paruošiau ir apvaliau, kad galėčiau pasinaudoti jumis – tais iš jūsų, kurie atsisakė blogio ir melo, – tomis sielomis, į kurias, kai jos išgirdo mano Žodį, įsiskverbė mano šviesa, jas apšvietė ir leido suprasti, kur yra tikrasis Dievas. Dėl šios priežasties jūs nusigręžėte nuo sumaišties, kurią sukėlė pasaulis savo klaidingais mokymais, kuriais žmonija ieško Manęs, nes nesuprato, kad jų Dievas neapsireiškia jų darbų materializme.

50. Pakelkite savo sielas ir bendraukite su Manimi iš dvasios į dvasią. Tačiau norint pasiekti šį dialogą, būtina, kad mano Dieviškasis Įstatymas būtų įsišaknijęs jūsų širdyse, kad, remdamiesi šiuo dvasiniu pakilimu, galėtumėte bendrauti su Manimi. Aš jums sakau: kai Aš nebekalbėsiu su jumis per žmogiškąjį protą, Aš neatsitrauksiu nuo jūsų sielos, Aš gyvensiu jumoje, nes tai būtina, kad per jus Aš galėčiau apsireikšti žmonijai.

51. Mano valia buvo, kad jūs būtumėte pirmieji, kurie susės prie šio stalo. Mano švenčiausia valia buvo, kad jūs susirinktumėte ir susiburtumėte aplink Mane, kad Aš jums suteikčiau jūsų paveldėjimą ir paverstų jus iš vargšų turtingaisiais, turinčiais mano Žodžio lobį.

Tokiu būdu jūsų dvasinės akys išvydo naujos dienos šviesą, nes jūs esate Trečiojo Laiko mokiniai, kuriuos Aš paruošiau, kad vėliau liudytumėte žmonijai apie Mano buvimą – kad su visišku nuoširdumu ir išmintimi kalbėtumėte apie Mano Įstatymą – kad skelbtumėte mano Meilės Evangeliją ir savo darbais leistumėte žmonėms pajusti mano buvimą, kad į jų širdis įsiskverbtų atgaila dėl ankstesnių nuodėmių ir klaidų, kad jie atsisakytų savo netikrų dievų ir surastų tikrąjį Dievą, o per jūsų

tarpininkavimą gautų paguodą ir viltį ateinančiais laikais, kai išsipildys mano pranašystės.

52. Jūsų kelyje pakils tamsa, siekdama apgaubti žmones. Tačiau ne jus, nes jūs nešiojate mano šviesą savo dvasioje ir širdyje. Jūs nebegalite būti apgaubti pasaulio tamsos, kuri aptemdo protą, apakina žmones ir neleidžia jiems išgirsti savo sąžinės balso. Tačiau tai yra kova, kurią Aš jums patikiu, nes į jūsų rankas Aš įdėjau šviesos kardą, kuris apšvies tamsias urvas.

53. Jūs pamatysite, kaip žmonės, apimti savo ribotumo, ir toliau lenksis prieš netikus dievus. Tačiau mano Žodžio šviesa įsiskverbs į pačią jų širdžių gelmę, ir jie pajus mano Dvasios buvimą.

54. Minios išsiskirstys ir apsivalys, kad per jus galėtų priimti mano žinią. Nes Tėvas ateina trokšdamas išgelbėti sielas, ir būtina, kad jos prieš tai apsivalytų ir apsivalytų, kad galėtų priimti mano gailestingumą. Kai kurie priešinsis, nes yra kupini galios troškimo, nes tarp minios iškilo į valdovus, o jų sielos aptemo ir pasimetė.

55. Jūs išgirsite, kaip jūsų artimieji neigs jūsų perduodamų žinių tikrumą ir sakys, kad jūs esate klaidingi – netobuli žmonės, nesugebantys nešti mano buvimo savyje, savo esybės gelmėse. Juk jie priklauso tiems, kurie nori mane suvokti kaip dar vieną šio pasaulio karalių.

56. Antrajame laikotarpyje Aš viešpatavau kupinas nuolankumo, norėdamas žmonėms perteikti savo mokymą, tačiau jie netikėjo „Tėvo viengimio Sūnaus“ atėjimu. Taip pat ir šiuo metu jūsų artimieji neigs, kad esate mano pasiuntiniai, mano išrinktieji, kuriuos Aš apdovanojau savo malonės dovanomis, kad visiškai aiškiai skelbtumėte mano darbą. Juk jie matys jus kuklius ir sužinos, kad priklausėte klaidinančių žmonių gretoms, kad anksčiau taip pat gyvenote purve ir nuodėmėje. Tačiau jūs jiems kalbėsite apie mano meilę ir kviesite juos priimti mane į savo širdis, kad ir jie galėtų rasti išgelbėjimo prieglobstį.

57. Tokiu būdu jūs keliausite po šalis, ir kai išsamiai kalbėsite, kai nenuilstamai atskleisite mano meilę ir gailestingumą žmonijai, kai parodysite tikrą Dievo garbinimą, kurį jie turėtų aukoti savo Dievui, tada ši žmonija pamatys, kaip išsilaisvina mano teismas, ir prasidės didysis žmonijos apvalymas, kol ji taps tyra ir švari kaip auksas lydykloje. Jų nuodėmės baigsis ugnimi, o galingieji supras, kad mano galia didesnė už jų ir kad mano teisingumas stovi aukščiau už visus įstatymus. Jų priešiškamai bus pašalinti ir panaikinti. Nes mano meilė bus ta ugnis, kuri išgrynins žmonių širdis. Tada didžiosios žmonių minios pajus mano buvimą, ir tai įvyks, Izraeli, kai tavo darbas, tavo pastangos pradės duoti vaisių. Laukai bus derlingi, o mano sėkla padaugės šimtu kartų.

58. Jūsų kova tęsis net ir po to, kai paliksite savo kūnus. Jūsų siela ir toliau nešios savyje mano Šventosios Dvasios gyvenimą, malonės gyvenimą, amžinąjį gyvenimą, ir jūs dirbsite kaip mano angelai, kad ateities kartos būtų geros valios žmonės, mylintys vieni kitus, puoselėjantys mano taiką ir savo darbais šlovinantys savo Dievą.

59. Šiandien žmonija yra chaose, ji giliai miega. Ji Manęs nejaučia, Manęs negirdi, ir tik nedaugelis yra pabudę ir jaučia savo Viešpaties buvimą. Tačiau žmonės galiausiai supras, kad dabar atėjo laikas, kai jie turi tapti dvasiniai, kad pasiektų kalno viršūnę. Nes jie gaus Šventosios Dvasios šviesą, kad galėtų ištrūkti iš savo tamsos.

60. Jų sumaišties laikas dabar artėja prie pabaigos, šio pasaulio karalystės sudrebės ir pamatys, kad jų pamatai yra klaidingi, ir taip bus pajauta mano valia. Tačiau jūsų pareiga yra paruošti pasaulį, nes mano valia yra, kad vyrai, moterys ir vaikai išgirstų Gerąjį Naujieną. Tiems, kurie verkė ir laukė paguodos, – suteikite jiems ją, parodykite jiems tiesą iš savo širdies gelmių.

61. Aš laiminu skausmą, kurį jūs kentėjote dėl manęs, nes viskas, ką jūs kenčiate dėl manęs, padarys jus amžinai verti.

62. Aš suteikiu jūsų sieloms jėgų ir į jūsų rankas įduodu Šviesos ginklus, kad įveiktumėte spąstus, kuriuos pagunda pastatys kaip kliūtis. Taip jūs toliau žengsite link Karalystės, kurią jums pažadėjau.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Turinio nuorodos

Mokymas 310	Eilutės Nr.
Moksleivio atsakomybė	2
Tobulėjimas per reinkarnacijas	5
Dvasinė misija	16
Rojaus atkūrimas	20
Dvasinio gyvenimo gausa	24
Kryptį rodantys, o ne neramumų kurstytojai	29
Amžinasis žodis	43
Keturios kartos, siekiančios išplėsti spiritizmą išplėsti po visą Žemę	50
Laisva valia	52
Mokslas ir dvasingumas	60
Yra ir dvasinių būtybių, kurios kitose pasauliuose yra aklos	66
Pažadas išsipildė	72
Mokymas 311	Eilutės Nr.
Dvasinio susivienijimo era	1
Svarbu esmė	3
Palaiminti kovojantys tikintieji	10
Dvasinė evoliucija	13
Gydymo dovana	18
Turime sekti dvasinio pasaulio pavyzdžiu	20
Apaštalo Jono pranašystė	25
Tiesos liudijimas per dovanas	29
1950 m. svarba	31
Mokymas 312	Eilutės Nr.
Dvasinio Izraelio paruošimas	1
Vidinė ramybė	20
Žmonijai trūksta dvasinių žinių	22
Mokymas 313	Eilutės Nr.
Dvasinės misijos atsakomybė	6
Dvasinio tobulėjimo lygis lemia reinkarnacijas	16

„Pažadėtoji žemė“	26
Dvasingumo esmė	34
Parabolė apie piktžoles ir kviečius	37
Tikrasis tikėjimas	48
Dvasinė vienybė	54
Dvasios egzistavimas	56
Dvasinė evoliucija	59
Dvasinis ir žmogiškasis likimas	64
Mokymas 314	Eilutės Nr.
Misijos įgyvendinimas Trečiajame laikmetyje	15
Viskas duoda vaisių – tiek gėris, tiek blogis	17
Babelio bokštas	20
Evoliucija yra visuotinis dėsni	24
Pranašauta taikos karalystė	25
Šventovės reikšmė	28
Pranašystės apie netikras bažnyčias	47
Tik Avinėlis gali atplėšti „septynius antspaudus“	50
Moraliniai ir dvasiniai pamokymai išrinktajai tautai	54
Tikri pavyzdžiai	59
Kantrybė, o ne prievarta	61
Mokymas glūdi Dieviškojo Žodžio esmėje	68
Anapus taip pat nėra galutinė dvasinė tėvynė	70
Tikroji stebuklo prasmė	73
Mokymas 315	Eilutės Nr.
Pasirengimas dvasinei kelionei	1
Anksčiau paskelbtas Antrojo ir Trečiojo laikotarpio atėjimas ir skirtingas žmonijos požiūris į juos	17
Trečiojo laikotarpio Šviesos ir Tiesos knyga	28
„Viešpaties namuose yra daug buveinių“	34
„Jokūbo kopėčios“ reiškia dvasinį pakilimą	41
Dievas nėra paslaptis	43
„Izraelis“ nėra materialus, o dvasinis vardas	45
Dvasinių būtybių nuolatinis įsikūnijimas ir išsikūnijimas	47
Klaidinga žmogaus mokslo galia ir jo pačio sunaikinimas	53
Naujas pasaulis	56

Šventyklos išvalymas	62
Dvasios atskleista malda	74
Tiesa	78
Mokymas 316	Eilutės Nr.
Kreipimasis į tuos, kurie vadina save krikščionimis	5
Trijų paskutiniųjų antspaudų reikšmė	12
Sąžinė yra mūsų vidinis teisėjas	20
Įsikūnijusių ir išsikūnijusių mokinių misija	25
Mokytojo kraujo prasmė yra dieviškoji meilė	39
Įkvėpimo dovana	52
Meilė yra visuotinė kalba	60
Mokymas 317	Eilutės Nr.
Dvasinis pripažinimas	2
Kas buvo Roque Rojas?	7
Poilsio dvasiai nėra	10
Sąžinės pergalė	22
Pranašysčių išsipildymas	29
„Tėvo namuose yra begalinis skaičius namų“	39
Tobulėjimo kelias	33
Sąžinės balsas	39
Mus lydi dvasinės būtybės	43
Abejonė	54
Mokymas 318 (Velykos, 1950 m.)	Eilutės Nr.
„Tie, kurie patiria didelius kentėjimus“	1
Tikėjimas yra dvasinis požiūris	6
Kelias į „Naująją Jeruzalę“ kupinas išbandymų	7
Religijų pretekstas	16
Dvasinis išpildymas nesibaigia su fizine mirtimi	28
Dvasinis išpildymas nesibaigia su fizinės mirties	36
Gamtos stichijos prabils	40
Žmonijos atgimimas	44
Nepakanka niekam nepadaryti žalos	47
Antrojo laikotarpio pažado išpildymas	52

Išsilaisvinimas iš tradicionalizmo	60
Duonos ir vyno reikšmė	61
Šventosios Dvasios laikas	63
Mokymas 319 (Džiaugsmo šeštadienis, 1950 m. balandžio 8 d.)	Eilutės Nr.
Dieviškoji Trejybė, šiandien pasireiškianti trečiajame etape	1
Abejonė	5
Visų dvasinių būtybių išgelbėjimas	7
Yra daug pasaulių, kuriuose gyvena Dieviškosios Dvasios vaikai	11
Abejonė	15
Dvasinis ramybė	18
„Palaiminti tie, kurie tiki, nors ir nematė“	22
Apeigų ir religinių praktikų panaikinimas	32
Dvasinė ateitis	34
Trečiojo laikotarpio Tomas	38
Kova su žmogiškąja neteisybe	43
Mokymas 320	Eilutės Nr.
Trys apreiškimų ir pranašysčių laikotarpiai	5
Velykų reikšmė	12
Dvasinio atsilikimo priežastis ir pasekmės	26
Instinktas būti iracionaliam ir žmogaus protas	34
Proto mainai	44
Proto nemirtingumas	50
Mes gyvename amžiną gyvenimą	51
Jėzaus kančios pavyzdys	56
Marija yra dieviškumo dalis	71
Mokymas 321	Eilutės Nr.
Tiesa glūdi paprastume	4
Prie sąžinės altoriaus	10
Pranašiški žodžiai	14
Dvasingumas nėra auka	21
Žmogus pats save apvalina	26
Dvasinė analizė	28
Tikrosios vertybės	34
Dvasiniai virpesiai	38

Kova dvasiniame pasaulyje	53
Dvasinio gyvenimo mokymas	67
Dvasinio pasaulio veiksmų reikšmė	70
Dvasiai nėra materialių atstumų	73
Dvasinis ritualas be fanatizmo	86
Mokymas 322	Eilutės Nr.
Misija ir išpildymas Trečiajame laikmetyje	1
Protu neįmanoma atrasti tiesos	15
Žmonijos sukrėtimas ir pabudimas	20
Dvasinės realybės	36
Atleidimas	52
Mokymas 323	Eilutės numeris
Dvasinis pasiruošimas	1
Dvasinės maldos galia	24
Tiesioginis bendravimas su Kūrėju	43
Joelio 2:28 pranašystė išsipildė	44
Tėvo valia išsipildo	50
Sąžinė	56
Viešpaties sugrįžimas ir jo veikimas	68
Mokymas 324	Eilutės Nr.
Dvasinio Izraelio kova visais laikais	2
Teisinga analizė	16
Materija yra antraeilė	22
Ar visuotinė meilė apima motiniškumą?	32
Dvasinis bendravimas	49
Prašymo ir gavimo supratimas	56
Mūsų tikslas – amžina vienybė su Dievu	58
Mokymas 325	Eilutės Nr.
Pasaulyje vis dar vyrauja veidmainystė ir piktadarystė	11
Dvasinių gebėjimų ugdymas	26
Bendravimas iš proto į protą	27
Visi gali atsigrębti prarastą laiką	38
Pirmiausia kova, paskui taika	46
Dvasios ir dvasios bendravimo era	54

Teismo ir galutinės kovos laikas	58
Žmonija vis dar puoselėja blogą sėklą	65
Praeities epochų pavyzdžiai	74
Dvasinio neramumo laikotarpis	81
Trečiojo laikotarpio priežastys	84
Mokymas 326	Eilutės Nr.
Dvasingumo reikšmė	8
Apsivalymas Trečiojo laikotarpio misijai	10
Dvasingumas, o ne religingumas	18
Klaidos, kilusios dėl materializmo, ir tikrasis tikėjimas	30
Dievas neturi formos	35
Atėjo laikas didingoms interpretacijoms	41
Meilės dėsni	48
Gyvenimas vidinėje ramybėje ir dvasinėje taikoje	54
Dvasingumas nėra misticizmas	63
Mokymas 327	Eilutės Nr.
Dvasios kelias į tobulumo karalystę	1
Dvasinės sielos istorija	4
Išbandymų priežastis	14
1950 m. pabaigos svarba	26
Dvasinis bendravimas po 1950 m.	37
Žmogaus gyvenimas taip pat svarbus	41
Nieko neprarandama	47
Mokymas 328	Eilutės Nr.
Trečiasis Testamentas	9
Dvasingumas išplis po visą pasaulį	10
Išbandymai grindžiami meile	11
Dvasios ir žmogaus sukūrimo priežastis	19
Laikais dieviškasis mokymas buvo iškraipomas	26
Mes patys sunaikinsime blogio karalystę dieviškuoju kardu	34
Apokalipsės pranašystė	36
Dievo ieškotojai	42
Dvasia išgydo visą blogį	52

Mokymas 329	Eilutės numeris
Dvasingumas reikalauja valios ir ramybės	1
Dieviškojo žodžio esmė	12
Absoliutus pokytis žmogaus gyvenime	22
Sumaišties pasekmės	43
Dvasinis bendravimas per spinduliavimą	43
Reinkarnacijos dėsnių nėra vien tik teorija	51
Mokymas 330	Eilutės Nr.
Dieviškieji pažadai išsipildo	3
Moksleivio misija	6
„Dangaus karalystės“ atėjimas	13
Elijo misija	17
Yra pažengusios dvasios, bet nėra aukštesniųjų	19
Buvo pranašauta apie 144 000 pažymėtųjų	21
Visi yra broliai	27
Dvasinė laisvė	28
Trečioji žinia	30
Susivienijimas	39
Mokymas 331	Eilutės Nr.
Dvasinio bendravimo tiesa	1
Nesusipratimai dėl vadinamųjų krikščionių	6
Dvasinė žinia	12
Dvasingumas ir materialinė pažanga	27
Mokymas 332	Eilutės Nr.
Visuotinė dvasinė malda	1
Visuotinė meilė	3
Dvasia su materija ar be jos yra amžina	5
Pranašystė apie žydų tautą	10
Tikroji „pažadėtoji žemė“	17
Išrinktieji 144 000 dvasinės Izraelio tautos nariai	19
Meilės įstatymo pasiekimas	27
Dienos artėja!	31
Atskleidimas apie reinkarnaciją	34
Mokymas 333	Eilutės numeris

Abejonė kyla dėl nežinojimo	7
Dvasingumas	18
Trečiasis Testamentas	27
Įvairios dieviškojo bendravimo formos	30
Dvasinio gyvenimo pasiuntinių misija	43
Atsiraa nauja žmonija	54
Mokėti atleisti	55
Dvasinė malda apšviečia	61
Du keliai	65
Pažadėtos epochos	78
Mokymas 334	Eilutės Nr.
Sąžinė yra dieviškasis balsas žmogaus viduje	6
Iš anksto numatyta dvasinė kova	16
Dieviškųjų principų įgyvendinimas	35
Dvasinis pasiruošimas	49
Gėrio kova su blogiu	56
Atlygio prasmė	61
Sargų angelų kova	70
Mokymas 335	Eilutės numeris
Įsikūnijęs Izraelis trijose laikmečių epochose	3
Dvasinės dovanos	7
Pranašystės ir jų aiškinimai	10
Joelio 2:20, 30, 31	14
Žmonijai reikia taikos	18
Išvadavimas yra labai arti	18
Reinkarnacijų priežastis	22
Išbandymai mus pažadins	24
„Tikrojo gyvenimo knygos“ turinys	32
Sekminės	35
Dvasiškai suvienyto Izraelio įtaka	38
Mokymas 336	Eilutės Nr.
Trečiojo laikotarpio tikintieji liudytojai	5
Iš tikėjimo kyla jėga	23
Šviesos pergalė prieš tamsą	32
Jautrumas dieviškosioms įkvėpimams	34
Žmonija nepažįsta Dievo	40

Materializmo stabdys	47
Dvasinio Izraelio 144 000 misija	57
Mokymas 337	Eilutės Nr.
Dvasiniams mokymams būdingas turtingumas	1
Bendravimas iš dvasios į dvasią	23
Dvasinis mokymas mus ruošia visiškam išsipildymui	29
Lygybė	43
Trečiasis laikotarpis prasidėjo 1866 metais	50
Spiritizmas	64
Mokymas 338	Eilutės Nr.
Dvasios svarba ir evoliucija	2
Septyni antspaudai	15
Dieviški patarimai	20
Pranašystė apie žmonijos apvalymą	57

Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 m.

Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tel.: +49 (0)6741 1720

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I, II, III, IV, V, VI tomai

„Trečiasis Testamentas“ (taip pat ispanų, anglų ir prancūzų kalbomis)

Dieviškieji apreiškimai iš Meksikos (trumpas įvadas)

Dieviškieji apreiškimai apie gyvenimo klausimus

Pranašystės apie Trečiąjį laikotarpį

„Buchdienst zum Leben“, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, el. paštas: manfredbaese@gmx.de

Dieviškoji meilė – mūsų gyvenimo ir visos būties kilmė, esmė ir tikslas

„El Amor Divino“ – mūsų gyvenimo ir visos būties šaltinis, esmė ir tikslas

„Tikrojo gyvenimo“ knyga, VII, VIII, IX, X, XI, XII tomai

Trečiasis Testamentas

„Unicon“ fondas, D-88709 Meersburg

Tel.: +49 (0)7532 808162, el. paštas: info@unicon-stiftung.de

Įvadas į „Tikrojo gyvenimo knygą“ (nemokamai)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.

Orinoco Nr. 54, vidinis kambarys 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Meksikas, D.F.

„Tikrojo gyvenimo knyga“, I–XII tomai

„Trečiasis Testamentas“

ir kitos knygos apie šiuos dieviškus apreiškimus iš Meksikos

Interneto svetainės

www.drei-offenbarungen.net

www.reichl-verlag.de

www.unicon-stiftung.de

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (daugiakalbė)

www.tercera-era.net (ispanų kalba)

www.144000.net (daugiakalbė)

www.dritte-zeit.net